Огнян Калинов **Наньо Нанев**

(с активното съдействие на Стефан Янев и Силвестър Милчев)

110 ГОДИНИ

ПФК „ЧЕРНО МОРЕ“ ВАРНА

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ
(1964 - 1973)

29.8.2021 г., ст. „Тича", откриване на паметника на Иван Моканов, отляво надясно: Тодор Великов (ветеран от 1960-те и 70-те, бивш ст. треньор, администратор на ПФК „Ч. море"), Тодор Йорданов - Вятъра (ветеран от 1970-те и 80-те), д-р Огнян Калинов (спонсор и организатор на събитието) и Стоян Георгиев - Тянко (ветеран от 1960-те)

© Огнян Калинов © Наньо Нанев

(с активното съдействие на Стефан Яхев и Силвестър Милчев)

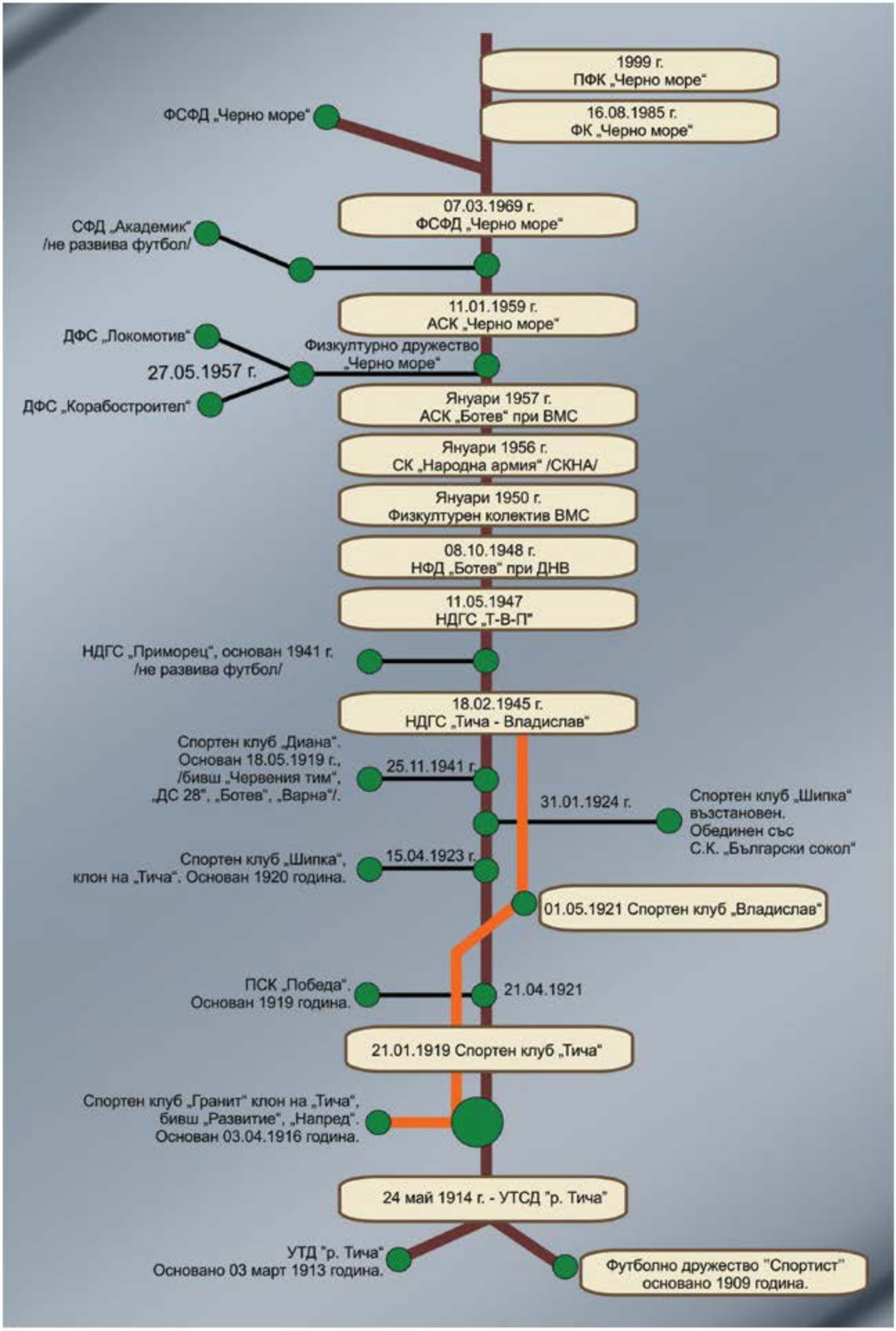
110 ГОДИНИ

ПФК „ЧЕРНО МОРЕ" ВАРНА

ЧЕТВЪРТА ЧАСТ
(1964 - 1973)

Националност	*Българска*
Издание	*първо*
Корици	*© Антон Ил. Атанасов*
Оформление	*Кирил Тодоров*
Редактор	*Петър Тодоров*
Коректор	*Иван Карабаджаков*
	© Издателство МС
Цветоотделяне и печат	*Колор принт ПАК - Варна*
Формат	*70/100/8*
Печатни коли	*56,5*
Подвързия	*твърда*
ISBN	*?*

УСПЕХИ
ДЪРЖАВЕН ПЪРВЕНЕЦ
4 ПЪТИ
1925
1926
1934
1938
НОСИТЕЛ НА КУПАТА НА БЪЛГАРИЯ
2015
НОСИТЕЛ НА СУПЕРКУПАТА НА БЪЛГАРИЯ
2015

1999 г.
ПФК „Черно море“
ФСФД „Черно море“
16.08.1985 г.
ФК „Черно море“
07.03.1969 г.
ФСФД „Черно море“
СФД „Академик“
/не развива футбол/
11.01.1959 г.
АСК „Черно море“
ДФС „Локомотив“
Физкултурно дружество
„Черно море“
27.05.1957 г.
ДФС „Корабостроител“
Януари 1957 г.
АСК „Ботев“ при ВМС
Януари 1956 г.
СК „Народна армия“ /СКНА/
Януари 1950 г.
Физкултурен колектив ВМС
08.10.1948 г.
НФД „Ботев“ при ДНВ
11.05.1947
НДГС „Т-В-П“
НДГС „Приморец“, основан 1941 г.
/не развива футбол/
18.02.1945 г.
НДГС „Тича - Владислав“
Спортен клуб „Диана“.
Основан 18.05.1919 г.,
/бивш „Червения тим“,
„ДС 28“, „Ботев“, „Варна“/.
25.11.1941 г.
31.01.1924 г.
Спортен клуб „Шипка“
възстановен.
Обединен със
С.К. „Български сокол“
Спортен клуб „Шипка“,
клон на „Тича“. Основан 1920 година.
15.04.1923 г.
01.05.1921 Спортен клуб „Владислав“
ПСК „Победа“.
Основан 1919 година.
21.04.1921
21.01.1919 Спортен клуб „Тича“
Спортен клуб „Гранит“ клон на „Тича“,
бивш „Развитие“, „Напред“.
Основан 03.04.1916 година.
24 май 1914 г. - УТСД "р. Тича"
УТД "р. Тича“
Основано 03 март 1913 година.
Футболно дружество "Спортист"
основано 1909 година.

Предговор

Годината през която подготвихме тази четвърта част, покриваща периода от есента на 1964 до есента на 1973 г. също срещна ограниченията, наложени от Ковид пандемията.

Многобройни са тези, които изявиха желание да помогнат със спомени и снимки, за да бъде информацията възможно най-пълна и разностранна. Тук изпъкна „диспечерската" роля на Стефан Янев и Кеворк Тахмисян, чрез които успяхме да се свържем с ветерани, които отдавна не са във футбола, не живеят във Варна или са вече позабравени. Обърнали сме внимание на всички, които са били част от отбора, независимо от броят на мачове или времето, което са прекарали в „Черно море". Някои от тях са играли и като противници в други времена, но всички те са били част от голямото черноморско семейство в определени периоди от футболните си кариери. За някои събития има разностранни и дори противоположни оценки от участниците в тях. Стараем се да не вземаме страна и да не бъдем съдници на никой, а да представим колкото може повече мнения на участници и свидетели, за да се получи възможно най-разностранна картина и читателите да могат да си направят своите лични изводи. В ситуации където са замесени няколко страни, праволинейна истина не търсим.

За да избегнем повторенията, няма да изписваме отново имената на всички сътрудници, които дадоха своят принос, за да се обогати съдържанието на книгата. Те са същите, изписани в предговорите на предишните 3 книги. „Международният отдел" се обогати с присъствието на Флорент Ходжа, чрез който се сдобихме с редки екземпляри от албанската преса, които той учтиво достави и преведе за нас. Важни съвети за търсене на литература получихме и от Димитър Шопов и Павел Белчев. На ниво бяха и преводачите от езици, които не влизат в нашата компетентност: Рая Симеонова (японски), Кирил Киров (гръцки) и Гизем Йонер (турски). Отличаваме и приноса на най-новият ни сътрудник, журналистът Йордан Фотев, който направи безброй посещения на ветерани и семействата им, в търсене на спомени и артефакти. Много от тях вече не можем да включим в книгите, които са издадени, но имаме идея да направим нова серия от второ преработено издание, което да включи допълнителната информация. Подготвя се също и сайт за историята на клуба, включващ статистика на мачове и кратки биографии на всички футболисти, обличали екипите на клуба от неговото основаване през 1909 г. Върху сайта, вече близо две години работят група ентусиазирани младежи и се надяваме скоро той да бъде пуснат в интернетното пространство.

Както се очакваше, най-голямото изпитание беше събирането на информация от футболните срещи в чужбина. Чрез многобройни писма и телефонни разговори успяхме да представим доста подробно всички гостувания зад граница. Особено внимание обърнахме на турнетата в Англия и Япония, които са и доста обширно отразени в местната преса. За щастие, Стефан Богомилов и Здравко Митев са запазили изрезки от статиите в японските вестници от турнето през 1969 г., които чрез помощта на професионални преводачи представяме в цялост. Двете участия в турнира за Балканската купа също са описани в детайли.

Не можем да не изкажем разочарованието си от слабото отразяване на международните срещи във варненската и софийската преса. Липсват състави, голмайстори, а понякога и резултати от играните мачове. В това отношение разликата с Англия, ГФР, ГДР, Югославия, а даже с Румъния, Албания и едва започналата похода си в големия футбол Япония, очевидно не е в полза на българската спортна журналистика от това време, когато много европейски отбори пристигат за подготовка на базата „Спортпалас" и играят контролни срещи във Варна. Обяснението за този феномен, който получих от Иван Коцев – един от ветераните: „Футболът не беше това, което е сега. Никой не се интересуваше от тези неща..", на практика означава, че футболът в България (или поне извън София) не е бил това, което е бил за по-горе споменатите страни. Във вестниците и дори тефтерите на топ статистика на БФС – Пищийски, намираме достатъчно грешно изписани имена и играчи изписани един път с бащино, друг път с фамилно име и броени като

две различни лица, което ни доказва незаинтересуваността към точна статистика от тогавашните функционери. Направили сме каквото е по силите ни да поправим колкото може повече грешки, но и допускаме възможността да има някои малки неточности, които все още не сме открили. Статистиката на първенството е обект и на други наши книги, две от които вече издадохме, а следващите са в процес на подготовка за издаване. Излязоха вече „Първа и втора лига“ (2017 г.) и „Национална футболна дивизия“ (2020 г.). В следващите месеци ще излезе „Републиканска футболна дивизия 1948 – 57“.

От много събития от този период имаме вече и живи спомени. Световните първенства, в които участва България допринесоха много за популяризирането на футбола и запалиха много деца като нас по играта. Това е периодът, когато стадионите се пълнеха с десетки хиляди зрители. „Юрий Гагарин“ пращеше по шевовете за мачовете срещу ЦСКА и „Левски“, а на тренировките на ст. „Черно море“ (Тича) ходеха толкова хора, колкото ходят сега на мач от Първа лига. Отчитаме, че проблемът е многофакторен и общонационален, но това са реалностите. Черноморската агитка се събираше в сектор „С“ на ст. „Ю. Гагарин“ (сектора от страната към „Златни пясъци“). Тогава т. нар. фенски артикули си ги правехме сами. Купувахме си зелен плат за знаме от магазина за платове на бул. „Ленин“ и всеки проявяваше въображението си върху него с бяла блажна боя. Рисуваха се емблеми, котви, райета, карета …

Периодът 1964-73 е описан от Стефан Богомилов като най-вълнуващият в кариерата му като футболист.

И накрая в тъжна тоналност, ще споменем тези наши сътрудници, които не са вече между нас. След като през ноември 2020 почина бившият футболист и треньор на „Черно море“ Никола Спасов, Ковид вируса отне живота и на Иван Василев – Катила (6.4.2021) и статистика Димчо Димитров (17.4.2021). Борбата със злокачествено заболяване загуби и нашият сътрудник Слав Филипов (11.4.1963 – 11.9.2021), на когото дължим информацията от варненската преса, изложена в тази книга. Посвещаваме тази част на всички тези, които не успяха да я дочакат.

„Черно море“ и този път надигра „Левски“

Заслужена победа с 2:1

„Черно море“ се пробужда

•"А" РФГ • 1964–65 г.

Богомилов с глава отправя топката в мрежата на „Марек“
Сн.: А. ПИЛИБОСЯН

Успех, извоюван с усърдие

Черноморци с по-добър тактически усет

Наравно в Скопие

„Саарбрюкен“ — „Черно море“

ПРИ ТЕХНИЧНА И БЪРЗА ИГРА
„Черно море“ победи „Рух“ (Хожув) с 3:2

В ЧЕСТ НА 20-ГОДИШНИНАТА НА „СПАРТАК“
Международна футболна среща „Рух“ (Хожув — Полша) — „Спартак“ (Варна)
ПРИ ТЕХНИЧНА И БЪРЗА ИГРА
„Черно море“ победи „Рух“ (Хожув) с 3:2

БОРАЦ — ЧРНО МОРЕ (Варна) 0:3 (0:1)

Вардар одново играше нерешено портив бугарскиот прволигаш Черно Море — 3:3 (1:0)

„Фортуна“ (Дюселдорф) — „Черно море“

Против бугарскиот прволигаш Черно Море (Варна), Пелагонија загуби со 2:3 (1:1)

КОРЕКТНА И ДРУГАРСКА ИГРА
„Черно море“ — „Черноморец“ (Одеса) — 1:1

„Шварцвайс“ — „Черно море“ 3:3

1964

Fortuna Düsseldorf, *шампион на Германия 1932-33 г., вицешампион 1935-36 г., осн. 5.5.1895 г. като гимнастическо дружество TV Flingern. Основаният през 1908 г. Düsseldorfer Fußballklub Spielverein и Fußballklub Alemannia 1911 се обединяват на 15.11.1919 г. в Düsseldorfer Turn- und Sportverein Fortuna 1895. „Фортуна“ е 5-кратен шампион на Gauliga Niederrhein (1935-40). През сезони 1963-64 и 1964-65 „Фортуна“ завършва на 3-то място в Регионална лига – Запад (2-ро ниво). Място в 1. Бундеслига е завоювано през следващия сезон 1965-66. До този сезон отборът е и четирикратен финалист за купата на Германия (1937, 1957, 1958, 1962), която ще спечели през 1979 и 1980 г., а през 1979 г . достига финал за КНК, който загубва в продължението от „Барселона“ с 3:4.*

Отборът напуска **Иван Василев**. „Познавахме се добре с Манол Манолов от престоя му във Варна. Той беше станал треньор на ЦСКА и изпратиха писмо, че ме искат. От ръководството на „Черно море“ ми се разсърдиха, повика ме и адмирал Добрев – Странджата да пита какво става. По това време ЦСКА беше голям отбор и аз исках да се докажа там. Това беше и единственият начин да играя в националния отбор. От Варна никога нямаше да ме повикат. В ЦСКА ме направиха и офицер, а в „Черно море“ даваха само чин на мичман. Повишаваха ни в чин след всяка европейска победа, сега съм полковник. Всичко беше уредено от държавата. Пътувахме много, защото на запад канеха най-вече ЦСКА за приятелски срещи. Летяхме винаги със самолет на МНО на държавни разноски. Бях един от възрастните в отбора и един от тарторите, дадоха ми да бия дузпите. В ЦСКА трябваше винаги да съм в отлична форма, там като направиш няколко слаби мача те забиват на пейката и вземат някой друг. След четири сезона реших сам да се върна в „Черно море“. Не бях вече в първа младост, а имаше много млади момчета от цяла България готови да ми заемат мястото.“

След изтичане на военната служба през октомври напускат **Симеон Николов** в посока „Левски“ София и **Здравко Митев** във „Ватев“ Белослав, но Здравко се завръща в „Черно море“ само след 8 месеца. В отсъствието на вратаря **Иван Иванов**, който се е завърнал в Перник, Симеон Нинов се налага като титуляр на вратата, а за негова резерва отново е извикан **Николай Илиев**, който предният сезон се е състезавал с екипа на „Ватев“.

В хода на първенството дългогодишната си състезателна кариера прекратяват **Георги Димитров – Червения** и **Спас Киров**, които са флотски офицери. Решението им е свързано и с девоенизирането на отбора след „злополучната“ победа над ЦСКА „Ч. знаме“ в София, след като са изправени пред избора да останат или футболисти или офицери, а двете в едно повече не е възможно за тях. И двамата мъдро избират пагоните, но остават с футбола още дълги години и правят своето завръщане като старши треньори на „Ч. море“ в различни периоди.

Своят дебют в „А“ група правят юношите на клуба **Димитър Алексиев**, **Трендафил Василев** и **Михаил Табаков**. В отбора е още **Борис Стоянов** от Търговище, който отбива военната си служба.

***

В. „Нар. дело“, 28.6. 1964 г.: „Днес: „Фортуна“ Дюселдорф – „Черно море“. Днес от 18 часа на градския стадион „Юрий Гагарин“ ще се срещнат в приятелски мач … Отборът на гостите, в чийто състав личат 3-ма участници в нац. отбор се намира на трето място в елитната лига (бел. „Фортуна“ се намира на трето място в Регионална лига Запад – второ ниво на футбола в ГФР). Той е един от водещите отбори на ГФР – с игра, която го извява като представител на модерния, съвременен футбол. При неотдавнашното си гостуване в ГФР, българския национален отбор игра с „Фортуна“ и завърши наравно – 3:3.“

28.6.1964 г., Варна, „Ч. море“ – „Фортуна“ Дюселдорф 1:1 (0:1),

Голм.: 0:1 Хелинграт 21‘ (дуз.), 1:1 Ст. Георгиев 70‘

Пропусната дузпа: Г. Димитров (ЧМ) 30‘

„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Сим. Николов, Андр. Стоянов, Г. Димитров, Ст. Георгиев, Н. Димитров (Ст. Генов) – тр: Ив. Моканов

„Fortuna“: Albert Görtz, Hans-Josef Hellingrath, Horst Häfner, Karl Hoffmann, Vigna, Manfred Krafft, Bernhard Steffen, Reinold Strauss, Peter Meyer, Jürgen Schult, Hilmar Hoffner (Herbertz, Gärtner) – tr: Klötzer

В. „Нар. дело“, 30.6.1964 г.: „Неоползотворено надмощие. Международната футболна среща, която се състоя в неделя на стадиона във Варна премина при надмощие на домакините. Почти през цялото първо полувреме и през по-голямата част от второто, черноморци обсаждаха вратата на гостите.

От отбора на „Фортуна“ се очакваше повече. Но още от началото германските футболисти подсилиха отбраната, като напред разчитаха на откъслечни контраатаки. Прилагайки умело игра с едно докосване, те понякога изненадва-

Отборът на „Фортуна", сниман на Рейнщадион в Дюселдорф на 14.2.1965 г., от ляво надясно: Manfred Krafft, Albert Görtz, Manfred Gärtner, Hans-Josef Hellingrath, Peter Meyer, Horst Häfner, Reinold Strauss, Horst Stockhausen, Bernhard Steffen, Hans-Jürgen Fritsch, Hilmar Hoffner, снимка: Вернер Ото

1964

***Farul Constanța**, осн. 1920 г. като SPM (Serviciul Porturi Maritime), който през 1949 г. се обединява с „Дезробирея" Констанца под името „Локомотива". През 1955 г. клубът успява да влезе в 1ва лига и отпада след един сезон. През 1958 г. вече с името „Фарул" е спечелено второ участие в 1ва лига. През сезон 1964-65 „Фарул" завършва първенството на 8-мо място.* *(виж също Първа част, стр. 74)*

що атакуваха. Така в 20-та мин. централния нападател Майер се вряза в отбраната на „Ч. море", но бе съборен в наказателното поле. Отсъденият 11-метров наказателен удар бе превърнат в гол от Хелинграт (2). Малко по-късно домакините пропуснаха да изравнят от дузпа – Г. Димитров би навън.

След почивката играта се оживи. Проведоха се много атаки и към двете врати. Черноморци бяха по-активни, но безрезултатни. Едва в 70-та мин. Георгиев (10) изравни.

Краят дойде при резултат 1:1."

25.7.1964 г., Варна, „Ч. море" – „Фарул" Констанца 3:0 (0:0),

Голм.: 1:0 Г. Димитров 75', 2:0 Андр. Стоянов 87', 3:0 Г. Димитров 90'

„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Г. Димитров, Л. Атанасов, Н. Димитров

„Farul": Horia Ghibănescu; Vasile Costin, Vasile Stancu, Constantin Tîlvescu, Vasile Buzea, Ion Zamfir, Nicolae Neacșu, Dumitru Tănase, Andor Bálint, József Bükössy, Ilie Ologu

В. „Нар. дело", 26.7. 1964 г.: „Срещи на дружбата. Вчера на стадиона във Варна се проведе международната футболна среща.

През по-голямата част от мача черноморци имаха подчертано териториално надмощие, но Стоянов (7), Г. Димитров (9) и Л. Атанасов (10) се надпреварваха да грешат пред противниковата врата.

На моменти гостите от Румъния показваха добър футбол, но поради пропуски на нападателите не можаха да отбележат гол.

Развръзката на срещата дойде 15 мин. преди края. При сблъскване на Н. Димитров (11) с Гибанеску (Ф-1), топката попадна у капитана на „Ч. море" Г. Димитров и той не пропусна да я прати в мрежата – 1:0. Три минути преди края Стоянов (7) покачи на 2:0, а в последната минута Г. Димитров направи резултата 3:0 за „Ч. море".

В. „Нар. дело", 28. 7.1964 г.: „Утре: „Саарбрюкен" – „Ч. море". Утре от 18 часа на стадиона във Варна ще се състои международната футболна среща.

Отборът на „Саарбрюкен" е участник в първа футболна група на ГФР и играе модерен футбол. В състава му личат пет национални състезатели: Данер (1), Тасич (4), Кеейзе (5), Ринар (8), Волнар (11). Преди да гостува в България „Саарбрюкен"

Отборът на 1.FC Saarbrücken за сезон 1965-66, прави от ляво надясно: Tasic, Klein, Hesse, Volmar, Rinas, Hölzenbein, Gawletta, Schauß, Grund, клекнали: Diehl, Poklitar, Haßdenteufel, Danner, Rohe, Port

***1.FC Saarbrücken**, вицешампион на Германия за 1943 и 1952 г., осн. 18.4.1903 г. като футболна секция към TV 1876 Malstatt, а от 1.4.1909 носи името FV Saarbrücken. Поканен за участник в първото издание на Купата на Европа 1955-56 г. (в последствие КЕШ), където отпада от АС „Милан" (4:3, 1:4). Участник и в първото издание на 1. Бундеслига 1963-64 г., където отпада, заемайки последно място. През сезон 1964-65, отново спечелва място в първото ниво на германския футбол.*

е победил отборите на „Фортуна" с 2:1 и „Кьолн" с 3:1. В неделя гостите от ГФР победиха отбора на ЦСКА „Червено знаме" с 2:1."

29.7.1964 г., Варна, **„Ч. море" – „Саарбрюкен" 2:0**,

Голм.: Ст. Богомилов – 1

„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Г. Димитров, Ст. Богомилов, Н. Димитров

1.FC Saarbrücken: Volker Danner, Albert Port, Erich Rohe, Lazar Tasic, Werner Hesse, Manfred Klein, Walter Gawletta, Werner Rinas, Emil Poklitar, Werner Hölzenbein, Heinz Volmar (Hans-Dieter Diehl, Erich Maas, Karl Meng) – tr. Helmut Scheider

В. „Нар. дело", 30.7. 1964 г.: „Състоялата се вчера международна футболна среща завърши при резултат 2:0 за домакините."

***

22.8.1964 г., **„Славия" – „Ч. море" 3:2 (1:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 102, 24.8.1964 г.: „С първия съдийски сигнал славистите се хвърлиха на щурм, но в 4-та мин. ги обля студен душ. След ъглов удар Н. Димитров с глава изпрати топката в опразнената врата – 1:0 за „Ч. море". Това неизбежно сложи отпечатък върху играта и до 25-та мин. гостите бяха по-спокойният и по-организиран отбор. Топката слушаше повече тях, непрекъснато сновеше от крак на крак, а после изненадващо политаше напред, на празно пространство в зоната на двете остриета Н. Димитров и Андр. Стоянов, които устремно щурмуваха вратата на Жежов. Към средата на полувремето „Славия" постепенно започна да се окопитва. В 33-та мин. Мишев укроти с гърди хубаво центрираната от Гугалов топка, изникна сам срещу Нинов и със силен шут изравни. Сега „белите" напълно се отърсиха от смущението и с по-нататъшната си игра отново доказаха, че всичко хубаво, което наблюдаваме напоследък в мачовете им се утвърждава вече като характерен стил за отбора. Вторият гол за „Славия" беше ярка демонстрация на пленителната динамика, към която се стремят „белите" нападатели. Топката описа светкавичен зиг-заг във въздуха от Величков през Гугалов до Кръстев и падна на земята едва когато срещна по пътя си противниковата мрежа. Майсторски беше и ударът на Гугалов 11 минути по-късно, след което резултатът стана 3:1.

Черноморци бяха достоен партньор. Хубавите впечатления, които оставиха бяха затвърдени от великолепния гол на Николов малко преди края. Към изсипаната от Н. Димитров топка, едно срещу друго полетяха две тела – на Жежов и Николов, но нападателят бе по-бърз, главата му

срещна топката преди ръцете на вратаря и славистите за втори път трябваше да започват от центъра. След този гол време за нещо друго нямаше. ***Ив. Жечев***"

30.8.1964 г., **„Ч. море" – „Дунав" Русе 0:1 (0:1)**,

В. „Нар. дело", 1.9.1964 г.: „Многохилядната публика, изпълнила в неделя стадиона наблюдава първата за града футболна среща от първенството на „А" РФГ.

Първите 10 мин. русенци диктуваха темпото и с бързите си крила и маневрения Йорданов (9) на няколко пъти застрашиха вратата на Нинов. Черноморци не реагираха остро, нападението разиграваше спокойно топката, а отбраната се огъваше. В 13-та мин. след успешна комбинация между Флоров (7) и Йорданов, Грозданов и Боснов оставиха Йорданов да напредне в наказателното поле и той необезпокояван от никого прати топката в мрежата – 1:0 за „Дунав".

След това гостите преминаха в отбрана. До края на полувремето наблюдавахме безплодни атаки на домакините.

След почивката „Дунав" продължи да охранява силно вратата си, пред която имаше винаги по 5 бранители, а в моменти и по 6-7. Нападателите на „ЧМ" не проявиха умение да разкъсат сгъстената противникова защита. Винаги при атаки черноморци търсеха пробива в центъра, където противниковата отбрана най-трудно можеше да се разбие. Тази тяхна погрешна тактика продължи до края на срещата, която им донесе само териториално надмощие и изобилие от ъглови удари без отбелязване на гол.

На тази среща пролича и нестабилната отбрана на домакините. Всяка контраатака на „Дунав" внасяше объркване в отбраната на „Ч. море".

Началото на новия кръг от първенството донесе само нерадостни на черноморци. Това трябва да стресне състезатели и ръководството на отбора и на време да се вземат мерки. ***В. Стоянов***"

5.9.1964 г., **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 108, 7.9.1964 г.: „В началния етап на срещата липсваха много от белезите на качествения футбол. Тогава „Локомотив" без да форсира особено, подобно на борец уверен в своите сили, опипа слабите места на противника. Едва към средата на полувремето пловдивчани проявиха по-голяма настойчивост и тогава Колев на два пъти направи по-трудното – да пропусне гол, когато както казват, той е стопроцентов. И все пак, по силата на логиката, светлинното табло промени своите знаци в последните секунди на първото полувреме след пробив на Кънчев по крайната линия и засечка на Енчев в близост до вратата – 1:0.

По-нататък „Локомотив", опрян и на отличната си кондиция заигра в познатия стил, който му

Н. Димитров (Чм) атакува вратата на „Славия". Ларгов не е успял да го спре...

донесе успехите в първите мачове. Играчите в черно-бели фланелки бяха в постоянно движение, търсещи нови удобни позиции, жадни за голове … Варненската защита се луташе сред изненадващите пасове от дълбочина и бе съвсем трудно да гадае кой носи най-голямата опасност. Така черноморският кораб остана да се люшка без компас и потопяването му бе въпрос само на време. Направиха го два резултатни удара на Колев и Енчев.

Наистина, на къде отива „Ч. море"? Миналата неделя наблюдавахме безплодни усилия на варненските нападатели да превземат дунавската крепост, а този път те даже не

1964

Бунт на помаците в село Рибново срещу смяната на имената им в началото на Възродителния процес.

* * *

С указ на Президиума на Народното събрание на Народна република България е утвърден националния химн „Мила Родино"

1964

По инициатива на главния балетмайстор на Варненска държавна опера в летния театър във Варна се организира първата балетна олимпиада в света, в която участват 46 състезатели от 11 страни от Европа, Куба и Бразилия. Тя е първият професионален балетен конкурс в света и много от известните имена в балета са започнали именно от нея. От първото до 26 издание през сцената на конкурса преминават 3700 балетни артисти от близо 50 държави от всички континенти.

създадоха голови положения (само веднъж в 17-та мин. самоувереността на Георгиев провали сигурен гол.) Време е целият екипаж на черноморския кораб с общи усилия да поеме верен курс. Сегашният не вещае щастливо плаване. ***Ст. Стоянов***"

13.9.1964 г., **„Ч. море" – „Ботев" Враца 2:1 (2:0)**,

В. „Нар. дело", 15.9. 1964 г.: „В неделя на стадиона … моряците започнаха уверено, маневрено и нападателно. Чрез обмислени атаки по лявото крило те бързо изнасяха топката напред, внасяха объркване в противниковата отбрана и на няколко пъти застрашиха вратата на гостите. Това донесе и първите резултати. Течеше 3-та мин., когато Н. Димитров се устреми и умело прехвърли топката над Къчовски (Б-1), неудачно излязъл напред, която Стоянов (7) посрещна и с глава отклони в мрежата на гостите – 1:0. В 20-та мин. една успешна комбинация между Янев (6) и Н. Димитров изведе последния напред по страничната линия, от където центрира и Митев (9) отблизо покачи на 2:0.

След отбелязване на втория гол надмощието на домакините беше териториално и безплодно. През първите 45 мин. младия отбор на Враца игра доста разпокъсано – отбраната не се чувстваше стабилна, нападението бавно изнасяше топката напред и отправиха малко удари във вратата на черноморци.

След почивката играта на моряците беше бледа, без нерв. Поставянето на Я. Атанасов като централен защитник и за десен бранител Трендафил Василев не донесоха сигурност в отбраната. В нападението недобре се представиха Богомилов, Митев и Г. Димитров.

Сега по-активни и борбени бяха гостите, където особено изпъкваше със своята маневреност и устрем Николов (7). Но техните атаки стигаха до наказателното поле без завършващи удари. Единствен гол гостите отбелязаха в 56-та мин., когато след наказателен удар Йорданов (10) получи топка и стреля неспасяемо – 2:1. Усилията на ботевци да изравнят до края на мача не се увенчаха с успех. ***В. Стоянов***"

20.9.1964 г., **„Берое" Ст. З. – „Ч. море" 2:2 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 114, 21.9.1964 г.: „Цялото първо полувреме бледа, анемична, прекалено предпазлива игра без сериозни заплахи за двете врати. Изобилстваха грешки в двете нападения, нямаше никакъв стремеж към комбинативна игра.

В началото на второто полувреме почти същата картина – струпвания в центъра, тяло в тяло. .. И така до 57 мин., когато Жеков (Б) получи хубава топка от Янчовски и отбеляза първия гол. От тук настъпи промяна и на темпото. Пет минути по-късно Билялов (ЧМ) от средно разстояние стреля и леката топка, която Найденов без особени усилия можеше да спаси доведе до изравняване на резултата – 1:1. През целия мач блесна само една хубава комбинация между Янчовски, Николов и Жеков, която завърши с гол и „Берое" поведе с 2:1. Макар и да оставаше малко време до завършване на срещата, черноморци не пуснаха котва и продължиха, докато стигнат до изравняване. Г. Димитров (9) използва едно объркване пред вратата на домакините, която в момента бе освободена от Найденов и Н. Димитров постигна изравнителния гол – 2:2. ***М. Бонев***"

27.9.1964 г., **„Ч. море" – „Млада гвардия" Сливен 2:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 117, 28.9.1964 г.: „Домакините нямаха време за губене и още от първите минути започнаха да притискат своя противник. Те бяха излезли да се борят за победа и съумяха да сторят това. Организация и постройка на играта, целенасоченост в действията – това бяха силните страни, които компенсираха до голяма степен някои слаби точки в състава.

Гостите от Сливен, които направиха приятно впечатление с бързината и борбеността си, в много моменти действаха уверено и изнесоха борбата като равен с равен. Те дори първи откриха резултата. Една рязка контраатака в 23-та мин. изведе Василев (10) в удобна позиция за стрелба и той мигновено изпрати топката в мрежата на Нинов. След гола домакините разгънаха многократни атаки по фланговете и така стигнаха до изравняване на резултата. В 32-та мин. Николов (7) напредна и изсипа висока топка пред вратата на „Млада гвардия". Скочиха

13.9.1964 г., ст. Ю. Гагарин, "Ч. море" преди мача срещу "Ботев" Враца, от ляво надясно: Г. Димитров, Сим. Нинов, Я. Атанасов, Н. Димитров, Ст. Янев, Тр. Василев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Д. Боснов, Аб. Билялов и Андр. Стоянов

20.9.1964 г., Ст. Загора, ст. Градски, Н. Димитров печели въздушния двубой с Хр. Тодоров (Бер)

11.10.1964 г., ст. Ю. Гагарин, "Спартак" Сф и "Ч. море" преди срещата, "Ч. море" от ляво надясно: Г. Димитров, Сим. Нинов, Я. Атанасов, Н. Димитров, Ст. Богомилов, Вл. Грозданов, Д. Боснов, Здр. Митев, Ст. Генов, Аб. Билялов и Сим. Николов

25.10.1964 г., ст. Ю. Гагарин, "Ч. море" срещу "Спартак" Плевен, от ляво надясно след съдиите: Г. Димитров, Сим. Нинов, Я. Атанасов, Н. Димитров, Ст. Янев, Вл. Грозданов, Ст. Георгиев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Сим. Николов и Андр. Стоянов

няколко състезатели, но единствен Богомилов (10) я достигна и отбеляза гол достоен за похвала.

Независимо от тежкия терен и второто полувреме предложи игра на високо темпо и на повишено напрежение. Гостите сгъстиха от рано защитните си линии, явно с намерението да бранят равния резултат. И може би те щяха да успеят, ако в края на срещата черноморци не бяха променили обстановката в нападателната си игра. Те заиграха леко и свободно с ясно изразената мисъл да се атакува бързо и опростено. Така малко преди края отново Богомилов с изненадващ удар от движение покачи на 2:1. ***В. Върбанов***"

3.10.1964 г., **ЦСКА „Ч. знаме" – „Ч. море" 1:2 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 120, 5.10.1964 г.: „Срещу младия отбор на ЦСКА „Ч. знаме" (без една солидна единица – Якимов!) варненските моряци решиха да се осланят преди всичко на тактическия си арсенал. Със сгъстена и силно еластична защита, те изградиха здрав вал пред своята врата. И благодарение на маневрените си състезатели в средата на терена (начело с Л. Атанасов) неутрализираха първоначалния натиск на армейците далеч от опасната зона. В тази част черноморци предпочитаха да обезкуражават противниковите нападатели, не проявяваха почти никакви агресивни намерения. Само едно-две внезапни втуряния подсказаха, че не биха отминали и възможността за нещо повече. Те само чакаха тя да назрее, улеснена от грешки в защитата на ЦСКА „Ч. знаме", сигнали за каквито бяха дошли и от Пловдив. .. В 51-та мин. Йорданов се сблъска със свой колега и моряците бяха възнаградени с ъглов удар. После армейския вратар отби неловко топката, тя се извиси над защитниците, падна на главата на високо отскочилия Николов и от там право в мрежата – 1:0 за „Ч. море". В 62-та мин. пък бе оползотворено друго от тактическия план на варненци – фланговата атака. Н. Димитров изпревари в спринт Гаганелов и подаде пред вратата, където Николов засече с глава – 2:0.

ЦСКА „Ч. знаме" дълго бе в безпътица, загуби много време в безцелни, несъгласувани и погрешни действия. В неговите редици липсваше фигурата на конструктор. Цанев пак беше слаб, Романов трудно се съвзе, Ив. Колев се открояваше по-осезателно, но на периоди. Домакините създадоха реални заплахи чак в заключителната част на мача, когато преминаха в отчаян щурм. И този прилив на енергия и настървение разкри какво още е било необходимо на армейците в тази среща. След като Романов улучи напречната греда, Колев посрещна топката и разтърси мрежата – 2:1 за „ЧМ". Това бе едно похвално свръхусилие, подпомогнато и от отборната игра на варненските защитници. А когато можеше да бъде осъществено и друго, противникът го пресече по непростим начин – Я. Атанасов хвана с ръце Ив. Колев. Въобще носителите на купата за спортсменство ще се срамуват и от други непристойни деяния. 20 груби стълкновения само през второто полувреме, за едно от които бе отстранен Тр. Василев (ЧМ) в 87-та мин. Без тази сянка, техния успех щеше да заслужи много повече похвали. Лошо се държаха и някои екзалтирани зрители от източната трибуна. ***Д. Попдимитров***"

Трендафил Василев: „Напълно опазих Иван Колев и това много го нервира. Имах много добър шпагат с десния крак и няколко пъти му отнех топката. За това ме изгони съдията. Може да съм играл твърдо, но не съм бил груб."

Според други свидетели: „Трендо си беше „ренде". Цял мача риташе Иван Колев по кокалчетата и съдията даже много го изтърпя. Най-активна роля тук изигра брат му Иван, който в този мач беше бек на ЦСКА. Псуваше здраво и викаше на съдията да изгонел Трендо."

Със спрени права „до разглеждане на постъпките им" от БФФ са Трендафил Василев и Стефан Янев, а Симеон Нинов и Янко Атанасов са наказани със „строго мъмрене". (в. „Нар. спорт", 10.10.1964 г.) В последствие „за неспортсменски прояви, които са в разрез с нормите на комунистическото възпитание и социалистическия морал" Трендафил Василев е наказан да не играе в три срещи „за грубо фаулиране на противников играч и постоянна груба игра в мача с ЦСКА „Ч. знаме", а Стефан Янев за един

1964

Трендафил Василев Тодоров *(28.4.1944 г. – 31.1.2020 г.), 12 мача в „А" РФГ за „Ч. море" (1964-66). По-младия брат на Катила играе също като десен бек. Юноша на „Ч. море", обиграва се един сезон в „Корабостроител". „Биехме наред в Зоната и се класирахме на 1-во място, но не ни допуснаха в „Б" група, защото бяхме като втори отбор на „Ч. море". Най-силния ми мач беше срещу ЦСКА, когато ги бихме в София." Трендо не успява да се наложи в „Ч. море" и преминава в „Доростол" Сс. Сезон 1968/69 изиграва 8 мача за „Спартак" Вн в „Б" група. Трендо прави треньорска кариера в Силистра, Балчик и Провадия и е пом. треньор в екипа на Божил Колев в „Ч. море". Синът му Димитър Трендафилов е бивш футболист на „Спартак", „Левски", „Берое" и „Ч. море".*

3.10.1964 г., отборът на АСК „Черно море“ преди мача срещу ЦСКА „Ч. знаме“, прави от ляво надясно: Я. Атанасов, Сим. Нинов, Г. Димитров, Ст. Богомилов, Л. Атанасов, Ст. Янев и Дим. Боснов, клекнали: Н. Димитров, Сим. Николов, Тренд. Василев и Аб. Билялов

3.10.1964 г.: Братята Георги и Никола Димитрови
отново с ключов принос за победата над ЦСКА „Ч. знаме“.

1964

Васил Дамянов Силянов *(2.7.1930 г. – 8.8.2015 г.), профсъюзен ръководител, прекфалифициран на спортен. От 1959 до 1990 г. заема различни високи длъжности в клуба, като зам. председател (председател е главнокомандващият флота) или завеждащ футболната секция и на практика през целия този период разполага с неограничена власт. От негови решения се определят съдбите на някои футболисти и резултатите от някои мачове, въпреки че не се е месил в спортно-техническите аспекти от работата на треньори и ръководство. Дейността и методите му на работа не го правят популярен сред всички деятели и спортисти, но може да се предположи, че действията му са водени от вярата му, че защитава интересите на клуба.*

мач заради груба игра. Треньорът Иван Моканов е понижен в клас.“(в. „Нар. спорт“, 15.10.1964 г.)

Този мач и последиците от него илюстрират особеностите на ведомствения футбол в условията на прикрит професионализъм. АСК „Черно море“ се води към ведомството на МНО и дружеството води голяма част от играчите на работа като мичмани в някое поделение, където вземат заплати без да трябва да ходят на работа там. Офицерски чинове може да раздава само ЦСКА. Офицерите в „Ч. море“ по това време са само дипломираните от ВНВМУ – Георги Димитров и Спас Киров.

Конкретният случай е описан от председателят на футболната секция Васил Дамянов:

„…по-драматично беше, когато победихме ЦСКА в София с 2:1. Имахме тази смелост, защото обикновено не смеехме да ги побеждаваме. Аз бях председател на секцията и бях наказан, дори беше публикувано във вестниците, че нашият отбор се е държал грубо на терена, което не беше вярно. Съдията беше Георги Христов, който ръководи мача много обективно, много точно. От състезателите на ЦСКА по-късно разбрахме, че на разбора преди мача Манол Манолов, който преди това беше при нас треньор им е казал: „Този отбор аз съм го тренирал, познавам го, с 5:0 ще ги победим!“. На разбора след мача казал: „Аз какво ви разправях! Този отбор аз съм го готвил и видяхте, че имат възможности!“. Още следващата година девоенизираха дружеството. Аз вече започнах щатна работа като първи зам. на „Черно море“. Дружеството стана цивилно само заради тази наша победа. Тогава делегация начело с полк. Белокапов – началник на Дом Народен флот, Оник Мардикян, Петър Савов – Патрика и аз ходихме при първия зам. министър ген. Врачев да кажем, че сме сбъркали като сме победили ЦСКА и с молба да оставят дружеството военно. Но той беше неумолим. Министърът беше извън страната и ние станахме цивилно дружество. Една група състезатели, 6-7 момчета, които бяха старшини останаха без работа. Тогава още го нямаше статута за щат „инструктор по футбол“ и благодарение на ГК на партията и нашата настоятелност (на колко врати хлопах тогава) успяхме да настаним играчите на работа в различни предприятия. Искам да подчертая, че това бяха мъжки момчета, те не престанаха да тренират, играха амбициозно и сътресението беше преодоляно.“

След това сътресение дружеството не може повече да раздава „почетен“ мичмански чин, но адмиралите все още имат тежката дума в управлението на клуба.

11.10.1964 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Сф 1:1 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 125, 12.10.1964 г.: „Цели 45 минути играта рядко напускаше рамките на посредствеността. Все пак домакините имаха известно слабо игрово преимущество, но не можаха да го оползотворят главно поради това, че пренебрегваха простотата в действията за сметка на всевъзможни плетеници и прекалено обработване на топката още от крайните линии. Това безспорно позволяваше на отбраняващите се по-лесно да ликвидират опасностите. Трябва да се отбележи, че и двата отбора имаха през това полувреме стопроцентови шансове за гол.

Макар и не веднага след почивката черноморци „натиснаха педала“. В предна линия бе вкаран и Стоянов. Разгънатите атаки по фланговете направиха полето пред Йосифов арена на борбата. Натискът бе възнаграден най-после с гол, отбелязан в 62-та мин. от Николов, който посрещна с глава подадената му от Стоянов топка. След гола, вместо да продължат натиска си, домакините се самоуспокоиха и се оттеглиха в своето поле. Твърде рано, защото столичните футболисти не искаха да се примирят със загубата. На свой ред те заиграха нападателно и когато мача отиваше към своя край, след ъглов удар Митков от трудно положение успя да изравни – 1:1. ***В. Върбанов***“

16.10.1964 г., **„Левски“ Сф – „Ч. море“ 0:0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 125, 17.10.1964 г.: „Какво многообещаващо начало! В първите десетина минути нападателите на „Левски“ заслужиха овациите на зрителите. Техните атаки следваха на талази, от хубави по-хубави, от опасни по-опасни. Една комбинация от 6 паса

в движение завърши с чудесен удар на Георгиев. След това Аспарухов два пъти стреля с глава във вратата. Но всуе … Това бяха няколко фойерверки, които блеснаха ослепително на стадиона, но също така бързо изгаснаха. От тук нататък играта избледня и нямаше нищо важно за отбелязване. Черноморци успяха да притъпят темпото и с една засилена и мъжествена защита реализираха замислите си за равен резултат."

25.10.1964 г., **„Ч. море" – „Спартак" Плевен 1:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 130, 26.10.1964 г.: „Плевенчани още в началото сгъстиха редиците си в наказателното поле и преминаха в плътно покритие на всички черноморци, които носеха със своите набези опасност за вратата. Играта през първото полувреме се разви за тях. Предният ешелон на гостите – Върбанов, Здравков, Митев намираше твърде много празни пространства в разредената защита на домакините и с чести смени на местата успя да проведе редица акции, всяка от които носеше реална заплаха за гол. В 16-та мин. Митев прехвърли топката на включилия се в една контраатака Боянов и той стреля. Ударът бе слаб, но Нинов не реагира и допусна лек гол. Все пак сгъстената защита на гостите не затрудняваше много черноморци. Те правилно атакуваха на широк фронт и създаваха голови ситуации, но нито една през първото полувреме не завърши с успех поради мудност и суетене в решителните моменти.

Все пак домакините не се отказаха от напора и през второто полувреме. Особено дейна бе лявата страна, където Н. Димитров и Георгиев разумно си сменяха местата и последният изсипа няколко идеални топки пред вратата на Стоянов, който обаче за радост на плевенчани ликвидираше вещо всяка опасност. В 61-та мин. обаче и той се предаде. Г. Димитров изпълни пряк удар и Янев с глава, почти от ръцете на плевенския вратар заби топката в мрежата – 1:1. Това беше малко за черноморци. Те продължиха да нападат с настървение, но плевенчани запазиха вратата си и отпътуваха доволни от Варна. ***П. Герчев***"

31.10.1964 г., **„Ботев" Пловдив – „Ч. море" 5:1 (2:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 133, 2.11.1964 г.: „Имаше два момента, които въпреки че не донесоха някакъв прелом в играта, предизвикаха доста коментари и вълнения.

Попов нахлу в наказателното поле заедно с топката, а централният защитник на черноморци, видял гърба му, го хвана за фланелката. Попов нанесе удар, който поради неправилното противодействие се оказа неточен. Тогава съдията отсъди дузпа.

Малко по-късно, в един въздушен двубой Карушков падна лошо и трябваше да напусне играта. Замести го другият контузен вратар – Найденов. Той пази през цялото време с една ръка и допусна само един гол от дузпа. Всъщност, на този мач съдията без колебание отсъди три дузпи.

Черноморци не намериха сили за противодействие, те не бяха равностоен съперник. Трудно може да се определи коя част от отбора бе по-слабата – отбраната или нападението. Ако първите допуснаха 5 гола, то техните колеги не успяха сериозно да застрашат вратата на контузения Найденов.

Домакините превъзхождаха във всяко отношение. Две добри крила наистина могат да оборкат и най-силната отбрана. Особено активен бе Попов. Костадинов има дял за втория гол. Страничните защитници на черноморци почти винаги бяха надиграни, а след това съвсем логично бе пропукването на централния защитен блок. Ненов играеше далеч пред Я. Атанасов и имаше за задача преди всичко да подхранва щурмоваците. … ***Ст. Ерамян***"

7.11.1964 г., **„Марек" Ст. Дим. – „Ч. море" 1:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 136, 9.11.1964 г.: „И в тази среща станкедимитровци потвърдиха, че последните им неуспехи не са случайни. Полузащитната двойка Сапинев – Алексов се представи изненадващо слабо. Как иначе да си обясним факта, че след всяка отбита атака от „Марек", топката почти винаги попадаше във владение на черноморци?

А „Марек" започна добре. Не беше изтекла и една минута от началото, когато многоходова комбинация завърши с гол на Спасов. Черноморци дадоха вид на

1964

Стефан Янев: „Отидох на лагер сбора за следващия мач, след като победихме ЦСКА в София. Казаха ми да се прибирам, защото съм бил наказан за една среща, но никой не знаеше за какво точно. Във вестника пишеше, че съм играл грубо. Никога и срещу никого не съм играл грубо. Прибрах се и пропуснах следващия мач."

***

На 14.10.1964 г. Никита Хрушчов обявява доброволното си оттегляне от политиката поради „напреднала възраст и здравословни причини". Оставен в забвение и низвергнат от новите лидери Леонид Брежнев и Алексей Косигин, Хрушчов написва мемоари, които са конфискувани от КГБ, но копие достигнало до Западен издател излиза под името „Хрушчов помни". Обявено е за фалшификат от в. „Известия".

1964

От 10 до 24.10.1964 г. в Токио се провеждат 18-те Летни Олимпийски игри. Представянето на българските спортисти отново е във възходящ ред. Три олимпийски златни медала за борците Боян Радев, Еньо Вълчев и Продан Гарджев, четири сребърни, от които три за борба и един за спортна стрелба и два бронзови (бокс и борба). България започва да се утвърждава като световна сила в борбата. Футболният отбор не успява да се класира за игрите в Токио. След победи над Албания (1:0, 1:0) в предварителния кръг и Люксембург (сл.) в първия кръг, България отстъпва във втория кръг на Румъния след две загуби (1:2 и 0:1).

демобилизиран отбор, но всъщност в решителните моменти пред тяхната врата действаха безпогрешно. „Марек" се улови на тяхното бавно темпо и разбира се сгреши. Имаше отделни проблясъци в играта на Мартинов, особено в неговите сполучливи спускания по страничната линия, но идеално сервираните топки не намираха точен стрелец.

В 63-та мин. бе отсъдено техническо нарушение в близост до наказателното поле. Димитров подаде на притичалия пред него Янев и той без забавяне прехвърли несполучливо излезлия Пепелджийски – 1:1. ***Б. Джорджев***"

15.11.1964 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пловдив 0:1 (0:1)**,

В. „Нар. дело", 17.11.1964 г.: „В неделя на ст. „Ю. Гагарин" любителите на футбола наблюдаваха една среща, лишена от каквото и да е майсторство. Изхождайки от качествата на своя противник, треньорът Моканов реши да обезвреди напълно двете му най-силни единици – Диев и Дишков, на които пък треньора Байкушев разчиташе като добри реализатори да решат изхода на мача.

В такава обстановка ние виждахме как Билялов неотлъчно преследваше Дишков, където и да се намира, а Грозданов с помощта на Я. Атанасов беше винаги около Диев. Това положение доведе до нарушаване общия стил на игра на двата отбора. Заредиха се нескончаеми плетеници на късо разстояние, играта издребня, а замисълът изчезна. Така в продължение на едно безцветно първо полувреме се запомниха само два момента, от които единият донесе победата на по-спокойния колектив.

В 35-та мин. Стоянов (ЧМ-10) получи топка и се понесе в зоната на лявото крило, от където центрира успоредно над вратата на Станков, с което създаде добра възможност за реализиране, но неговите колеги се разминаха с топката и играта навлезе в старото си русло. Едва в 40-та мин., когато скуката завладя всички се получи нещо непредвидено. Една изпратена от полето на „Спартак" топка попадна в куп от играчи, Диев успя да я търкулне на Стоянов (Сп-8) и със силен спринт се понесе в зоната на дясното крило. Виждайки, че пазачите на Диев – Я. Атанасов е изостанал, а Грозданов не е на своето място – Стоянов без да се бави я изпрати на чисто поле и ударът на Диев от движение разтърси мрежата на Нинов. Това бе изненада за всички, но да се противодейства бе вече късно. „Спартак" се оттегли на почивка по-спокойно.

Втората част започна със смяна в нападението на черноморци. На мястото на Л. Атанасов влезе Андрей Стоянов, което се оказа удачно. Нападението стана по-живо, надмощието – очебийно (струва ни се, че би било по-правилно ако смяната бе станала със Спас Киров). Но и сега не се виждаше как може да се постигне успех при този начин на игра. Спартаковци още повече уплътниха защитния блок, като оставиха само двама свои нападатели напред. Черноморци хвърлиха всички сили напред – първият тактически план се изостави, но пътят на топката продължаваше да бъде насочван през центъра – там където бе най-наситено с играчи. Едва в 58-та мин. Н. Димитров напредна със солова акция, провря се в наказателното поле и върна хубава топка пред двама свои съиграчи, които се засуетиха. Една от малкото златни възможности бе проиграна и по-нататък - нищо особено, с изключение на няколкото ъглови удари, останали неоползотворени. Нужно бе да се види, че така повече не може, но нервността на състезателите бе голяма и за това те действаха своеобразно – всеки както намери за добре, без да се съобразяват че са колектив с определени задачи.

Срещата завърши с видимото териториално преимущество на „ЧМ" във втората част, но резултатът остана в полза на този, който макар и притиснат в собственото си поле прояви самообладание и чувство на разум в отделните моменти на играта.

Нужни са бързи мерки за решаването на въпросите с някои постове в отбора, без да се проявява страх от младостта и липсата на рутина в някои млади състезатели, а също така и за психическото състояние на целия колектив, за да не бъде утре късно. Във връзка с това, ръководството на дружеството ще трябва да напусне летаргията и да се заеме със задачите, които трябва час по-скоро да се решават. ***Ст.***

Константинов – съдия по футбол"

21.11.1964 г., **„Академик" Сф – „Ч. море" 1:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 142, 23.11.1964 г.: „Само един период от десетина минути в началото на второто полувреме бе наситен с жива игра. Тогава топката бързо се пренасяше от врата до врата, осъществени бяха някои хубави комбинации, имаше напор и удари. Но в останалото време мудност и безсилие тегнеше над двата отбора. Като че ли те не искаха никак да рискуват, особено след като топката навести по веднъж техните врати.

„Ч. море" все пак бе посилният тим – играеше по-остро и по-точно, благодарение на организаторската работа на Г. Димитров и бързината и пробивността на Н. Димитров, но се задоволи с реми. Студентите пък, като чувстваха превъзходството на своя противник, не бяха недоволни от миролюбиво разрешение на двубоя.

Головете бяха реализирани в началото. Братанов хубаво спринтира с топката в централната зона и би покрай вратаря Нинов. Н. Димитров се вряза по диагонал пред вратата на „Академик" и отдясно от малко разстояние и малък ъгъл заби топката над главата на Дервентски. ***Ал. Ясников***"

***

В. „Нар. дело", 27.11. 1964 г.: „Футболистите на „Черноморец" Одеса пристигнаха. Днес в гр. Русе (26.11.) на път за гр. Варна пристигна футболния отбор на „Черноморец" Одеса. Съветските футболисти идват във Варна по покана на ОС на БСФС и ще имат приятелски срещи с наши отбори.

Гостите от Одеса бяха сърдечно приветствани от др. Стрелковски, член на бюрото на ОК на БКП в Русе и от представителна група на ОСПС – Варна. След кратка почивка футболистите от „Черноморец" отпътуваха с автобус за Варна.

Футболният отбор на „Черноморец" от град Одеса, в който играят 13 майстори на спорта, тази година постигна голям успех във футболното първенство на СССР и завоюва право да играе в „А" елитната група на страната. Водач на групата е др. Павел Василевич Досич – председател на спортната организация „Водник".

Отборът на „Черноморец" ще играе три срещи в нашата страна: на 28.11, събота от 15 часа на стадиона във Варна с отбора на „Ч. море", на 1.12. в Толбухин с „Добруджа" и на 3.12. във Варна със „Спартак". ***М. Наумов***"

В. „Нар. дело", 28.11.1964 г.: Специално за в. „Народно дело": „Футболистите от одеския „Черноморец" завършват своя спортен сезон за 1964 г. в братска България. Срещите с българските приятели са винаги радостни приятни за нас. Но за футболистите от средата на одеските моряци срещата тази година е особено радостна. Именно през този сезон любимият отбор за многобройните почитатели на футбола в Одеса извоюва правото, след 28 години, да се състезава в по-горната група. А пътят до първата група в клас „А" беше пълен с радости и огорчения.

От самото начало срещите на моряците завършваха с непостоянни резултати. Победи и поражения се редуваха едни след други. В първия кръг (полусезон) от 29 възможни точки те взеха само 18 при пасивен баланс на забитите и пропуснати голове.

През този период най-слабо и уязвимо място на отбора бяха игрите на чужд терен. Ако и да имахме победи на чужд терен, те бяха само при срещи с отбори, които играеха за първи път в клас „А".

Началото на втория кръг (полусезон) просто обезкуражи почитателите на „Черноморец". Двете поражения от Челябинск и Харков застрашиха положението на моряците. Мнозина считаха, че несполуките на „Черноморец" се обясняват преди всичко с трудния сезон на 1963 г., когато нашия отбор след завършването на шампионата потегли на дълго турне из африканските страни (Тунис, Етиопия, Судан), където момчетата загубиха много сили и не успяха както трябва да се подготвят за нови, още по-отговорни изпитания.

Но ето, че в отбора дойде нов ръководител. Един от най-известните футболисти в страната – Юрий Войнов стана началник и старши треньор на командата. Той внесе сред хората организираност, дисциплина, разнообрази и обогати тактическия план на играта. Моряците почув-

1964

***„Черноморец" Одесса**, осн. 26.3.1936 г. под името „Динамо". В 1951 отборът е разформирован. През 1953 г. най-добрите футболисти на Одеса преминават в ЦСО „Металург", който следващата година също е разформирован, а футболистите са зачислени към ДСО „Пищевик", който през 1957 г. се обединява с „Металург", „Химик" и „Строител" в ДСО „Авангард". От 1958 г. клубът носи името „Черноморец", а от 1959 до 1991 е прикрепен към ведомството на Черноморския флот. През 1964 г. отбора извоюва правото да играе във Висшата лига на СССР и успява да достигне до ½ финал в турнира за купата на СССР през 1966 г.*

Н. Димитров обграден от пет футболисти на „Академик“ София

Атака на черноморци, във въздуха са Н. Димитров и Ст. Янев, а зад тях Стоян Георгиев

стваха, че заедно с треньора си носят отговорност за съдбата на „Черноморец“ и това веднага се отрази на резултатите.

Равносметката е: второ място в подгрупата. И все пак най-интересните събития се разгърнаха преди края. „Черноморец“ дойде с 12 точки и зае 7-мо място. Прибавиха се и три поражения подред – от „Локомотив“ Тбилиси, „Арарат“ Ереван и СКА Одеса. Мнозина смятаха, че командата е обречена на провал. Но тук спринтът на моряците беше толкова стремителен, че на финала те оставиха след себе си своите опитни и силни противници. Момчетата играха с младежки жар. С всеки мач атаките ставаха все по-целеустремени и по-остри. Двойката централни нападатели А. Колдаков и В. Москаленко стана респектираща сила за противника. На финала добре се прояви защитата, самоотвержено и със знание действаха полузащитниците. И ето, шестте победи в последните мачове позволиха на „Черноморец“ да заеме 4-то място и да получи правото през идния сезон да се бори за златни медали. Впрочем, нашата команда завоюва най-добрите резултати във втората подгрупа на клас „А“. През шампионата на 1964 г. тя отбеляза 52 гола. Нападателите Москаленко и Колдаков бяха признати за най-добрите „бомбандировачи“. Те заставиха противника да започва от центъра на полето 38 пъти.

Сега, когато отминаха всички вълнения, много ни е приятно да се срещнем с нашите български другари, да обменим опит по спортната работа, още повече да укрепим братските връзки на нашата вечна и нерушима дружба.

Използвайки случая, искам от името на нашата спортна делегация от все сърце да благодаря на спортните организации във Варна за поканата да посетим вашия чудесен град и за братското гостоприемство, което ни се оказа на българска земя.“

1964 год. „Черноморец“ (Одесса) после завоевания путевки в высшую лигу. Слева направо: стоят – тренер С. С. Шмерлин, старший тренер Ю. Н. Войнов, Ю. Заболотный, В. Дерябин, Л. Чеботарев, А. Попичко, А. Колдаков, В. Москаленко, Н. Молочков, тренер – М. Л. Черкасский; сидят – О. Щупаков, А. Кафаджи, Ю. Хромов, Г. Городенко, В. Елисеев, А. Солодкий (разчетена от Сергей Мартынов)

28.11.1964 г., ст. Ю. Гагарин, 15.00, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Одеса 1:1 (1:0)**,

Голм.: 1:0 Ст. Генов 9‘, 1:1 Москаленко 90‘

„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, П. Дудунов, Ст. Генов, Н. Димитров

„Черноморец“: Георгий Городенко, Юрий Хромов, Владимир Елисеев, Алексей Солодкий, Владимир Дерябин, Алексей Попичко, Валерий Поркуян, Леонид Чеботарьов, Анатолий Колдаков, Василий Москаленко, Николай Молочков

В. „Нар. дело“, 29.11.1964 г.: „Гостуващият в нашия град футболен отбор на „Черноморец“ Одеса вчера има първата си среща на ст. „Ю. Гагарин“.

Въпреки плонжа на защитника Хромов („Черноморец“—2) топката се озова в мрежата. Сн.: А. ПИЛИБОСЯН

1964

З.м.с. Юрий Войнов, *участник в СП'58 в Швеция и включен в символичния отбор на първенството, първият и единствен футболист на „Динамо" Киев, спечелил европейска титла с отбора на СССР (1960 г.). Описан като ключова фигура в първият шампионски триумф на „Динамо" Киев в първенството на СССР (1961 г.). Участва в мача срещу „Ч. море" на ст. Ю. Гагарин (18.4.1962 г.). „Черноморец" Одеса е първия му отбор като треньор (1964-67 г.), с който достига до ½ финал за купата на СССР (1966 г.).*

Играта започна с бавно темпо и опознаването на отборите продължи до 15-та мин. Моряците от Варна първи започнаха по-системно да атакуват. В 9-та мин. Генов използва неудачно излизане на вратаря Городенко и с далечен удар откри резултата – 1:0 за „ЧМ". По-добри в техническо отношение, домакините скоро установиха лек териториален превес. Имаше добро взаимодействие между отделните линии. Генов, който игра като втори център нападател беше активен и добре разпределяше играта. Добре се представи и Янев, който умело и навреме се включваше в нападението и отбраната. Варненци погрешно търсеха пробива предимно в центъра, където отбраната на гостите беше по-плътна. Нападателите (Дудунов, Георгиев, Стоянов) не проявиха майсторство и пропуснаха да реализират редица изгодни положения за гол. Отбраната не беше много затруднена, понеже гостите отделиха повече внимание за подсилване на своя тил.

През втората половина моряците от Одеса бяха по-бойки, нападателни, маневрени и демонстрираха добра техника в боравенето с топката. Те лесно се освобождаваха от своите противници и бързо изнасяха топката в полето на домакините. Атаките се зараждаха от дълбочина, а предната линия действаше на широк фронт. Особено неудържим беше на десния фланг Поркупи (бел. Поркуян), който направи няколко сполучливи слизания към вратата на „ЧМ". Въпреки, че бяха създадени положения, нападателите на гостите не се показаха като добри стрелци и отправиха малко удари.

Добрата физическа подготовка на гостите им позволи в края на мача да пренесат играта в полето на домакините и в последните секунди чрез Москаленко да изравнят. След мача треньорите на двата отбора бяха любезни да заявят:

Ю. Войнов („Черноморец"): „Отборът на „Ч. море" е добър. Той показа красива и целенасочена игра с добра връзка между отделните линии.

Ив. Моканов („Ч. море"): Доволен съм от играта на гостите. Те бяха много бързи и показаха добра физическа подготовка. ***В. Стоянов***".

***

1.12.1964 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 3:1 (3:1), - 6:0 сл.**,

В. „Нар. дело", 2.12. 1964 г.: „Ч. море" превъзхождаше републиканския шампион. Срамни и недостойни прояви на футболистите от „Локомотив". Вчера във Варна се състоя последната за есенния полусезон среща за първенство на „А" РФГ.

Играта започна с разменени атаки и към двете врати. Черноморци строяха нападенията си по-целенасочено, по-остро. На зрителите им хареса бързото и точно боравене с топката от страна на Н. Димитров (11), Л. Атанасов (8), Ст. Георгиев (9), Билялов (5) и др. Често домакините надиграваха локомотивската защита, дори превъзхождаха в бързината. В първите 20-25 мин. те имаха игрово преимущество и именно тогава се реши изходът на срещата.

Любителите на футбола очакваха много повече от републиканския шампион и тазгодишен есенен първенец, но гостите от София се представиха в лоша светлина. Отбраната беше по-слабата част на отбора. Тя се огъваше при всяко по-опасно нападение. Чачевски (Л-4) бе слаб и несигурен, Методиев (Л-2) не блесна, а Ив. Димитров (Л-3) излишно се увличаше напред и с това оголваше своята зона.

Как резултата нарасна на 3:1 за „Ч. море"? В 19-та мин. след наказателен удар от ляво на вратата на Лалов, Янев (6) с глава откри – 1:0 за „ЧМ". Четири минути по-късно един устремен рейд по дясното крило на Дудунов (7) свари неподготвена защитата на „Локомотив", битата от него топка се удари в крака на Чачевски и с помощта на Лалов влезе в мрежата – 2:0. В 25-та мин. Стоян Георгиев реализира дузпа и 3:0 за „Ч. море".

Този успех на черноморци бе плод на смелите им действия, на дружната им игра и голямата им воля за победа.

Състезателите на „Локомотив" не се отчаяха и започнаха системни атаки. Котков (9) се разигра в центъра, Милев (7) пробиваше по крилото. Битата в 32 мин. от Василев (Л-10) топка се отби в дирека. В 36-та мин. Дебърски (Л-11), според нас от засада, успя да намали на 3:1.

През второто полувреме локомотивци започнаха напористо, но опасните

1.12.1964 г., Стефан Янев е изпреварил защитата на „Локомотив“ и бележи първия гол във вратата на шампионите

им набези бяха навреме ликвидирани от защитата на „Ч. море“. Постепенно черноморци отразиха натиска на гостите и действайки на широк фронт застрашаваха вратата на Лалов. Отлична работоспособност прояви Л. Атанасов (8), който еднакво добре играеше в отбрана и нападение. Краят наближаваше, а резултата оставаше 3:1. Локомотивци станаха още по-нервни, неточни в действията си и невъздържани. За неспортсменско поведение към съдията в 79-та мин. Дебърски бе отстранен от игра, а три минути преди края за групов протест от страна на локомотивци, срещата бе прекратена при резултат 3:1 за „Ч. море“.

След завършване на срещата помолихме главния съдия на мача, др. Хр. Иванов да разкаже за случилото се. Той ни заяви: „В 87-та мин. отсъдих наказателен удар срещу „Локомотив“. Иван Димитров намери сили в себе си и потвърди правилността на решението ми. Но останалите състезатели, и преди всичко Котков и Коцев се държаха непристойно и аз реших да ги отстраня от игра. Заради това, че не ми дадоха възможност да продължа срещата, аз я прекратих три минути преди края. Чачевски също се държа грубо към мен.“

А ето и мнението за срещата на дежурния съдия Г. Пачеджиев: „Черно море“ беше по-добрият отбор на терена и победата му е напълно заслужена. Това бе един стегнат, амбициозен колектив. „Локомотив“ се представи като един нехомогенен състав и редица състезатели проявиха голяма нервност. Правилно съдията прекрати срещата за групов протест.“

Вчерашните недостойни и срамни прояви на някои футболисти на „Локомотив“ Сф са в разрез с нормите на комунистическото възпитание и социалистическия морал. Те говорят за слаба възпитателна работа със спортистите на един от най-добрите отбори у нас. Ако съдийската тройка допусна някои грешни присъждания, то те в никакъв случай не

1964

Д-р Мартин Лутър Кинг става най-младият носител на Нобелова награда за мир, получена за мирния протест срещу расовата дискриминация в САЩ.

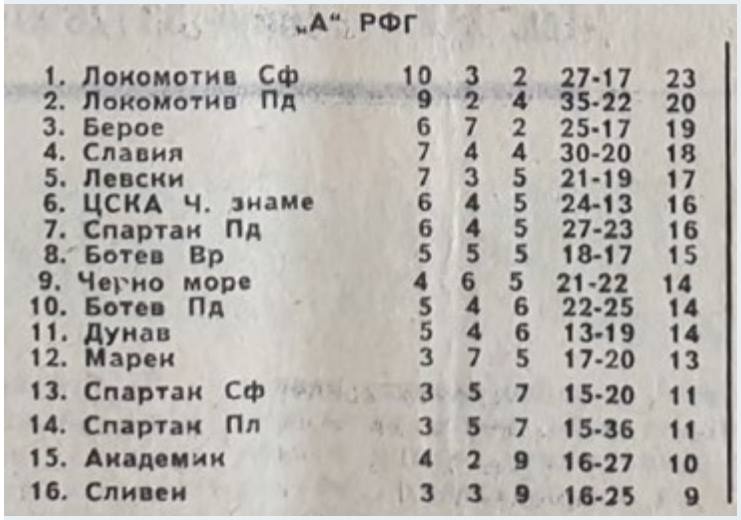
1964

Носител на КСА за сезон 1964-65 е отборът на ЦСКА „Ч. знаме“, който побеждава „Левски“ София с 3:2 (2:0) във финала, игран на ст. „Славия“ в София на 8.9.1965 г.

***

Носител на купата за спортсменство за 1964-65 г. е отборът на „Славия“ София.

„А“ РФГ

1.	Локомотив	Сф	10	3	2	27-17	23
2.	Локомотив	Пд	9	2	4	35-22	20
3.	Берое		6	7	2	25-17	19
4.	Славия		7	4	4	30-20	18
5.	Левски		7	3	5	21-19	17
6.	ЦСКА	Ч. знаме	6	4	5	24-13	16
7.	Спартак	Пд	6	4	5	27-23	16
8.	Ботев	Вр	5	5	5	18-17	15
9.	Черно	море	4	6	5	21-22	14
10.	Ботев	Пд	5	4	6	22-25	14
11.	Дунав		5	4	6	13-19	14
12.	Марек		3	7	5	17-20	13
13.	Спартак	Сф	3	5	7	15-20	11
14.	Спартак	Пл	3	5	7	15-36	11
15.	Академик		4	2	9	16-27	10
16.	Сливен		3	3	9	16-25	9

***

1/16 финал КСА:

12.12.1964 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Добруджа“ Тх 1:2 (1:0)**, съдия: Христов

Голм.: 1:0 Н. Димитров 12‘, 1:2 Господинов 50‘, 66‘

В. „Нар. дело“, 13.12. 1964 г.: „Вчера на стадиона се състоя футболната среща за КСА…

През първото полувреме и двата отбора играха слабо, сбиваха играта в центъра, нападателите не се свързваха добре, малко удари бяха отправени към вратата. В отделни моменти черноморци направиха усилия да се наложат, но техните атаки биваха ликвидирани с лекота от отбраната на гостите. В 12-та мин. вратаря на „Добруджа“ неудачно излезе напред и Н. Димитров (11) с топката се озова в мрежата на гостите – 1:0 за „Ч. море“.

След почивката добруджанци оживиха играта – те бяха по-борбени, бързи, атакуваха на широк фронт и пренесоха играта в полето на домакините. В 50-та мин. Господинов (11) получи удобна топка и с отмерен удар изравни – 1:1. Превъзходството на гостите продължи и след това. В 66-та мин. от наказателен удар Господинов за втори път прати топката в мрежата на черноморци – 2:1 за „Добруджа“, при който резултат дойде краят на мача.

Победата на добруджанци е напълно заслужена. ***В. Стоянов***“

„Черно море“ отпада от турнира.

***

На връщане от мача за Балканската купа в Тирана срещу „17 нентори“, игран на 16.12.1964 г. (виж Балканска купа 1964-66), отборът на „Черно море“ прави две спирки в СФР Македония и играе приятелски срещи в Тетово срещу местния „Тетекс“ и в Струга. Отзиви във вестниците от тези мачове не можахме да намерим и предаваме каквото си спомнят ветераните за тях.

Стефан Янев: „Покаяха ни, направиха ни „софра“ и играхме по един мач с местни отбори. Бяха слабички, участваха някъде в долните дивизии на Югославия. Не ги взехме много насериозно, бихме и в двата мача, един път с голям резултат.“

→

давят основание футболистите на „Локомотив“ да се саморазправят със съдията, да имат такова лошо поведение на игрището пред очите на хиляди зрители. Потвърди се истината, че хулиганските прояви произлизат от онзи отбор, който губи срещата. Футболистите на „Локомотив“ София забравиха, че игрището е място за красива и спортсменска игра, за действителен отдих на трудещите се. Налага се Българската федерация по футбол да пресече от корен подобни прояви, които нямат място по спортните терени и които не съдействат за възхода на нашия футбол. Но това няма да стане само с административни мерки, а със системно възпитание на състезателите. ***Ив. Колев***“

В. „Нар. дело“, 15.12. 1964 г.: „Наказания: 1- лишава се от състезателни права за груба проява към съдията Ап. Чачевски, комуто няма да бъде присъдено званието „Майстор на спорта“. 2- Наказва Сп. Дебърски да не участва в три официални състезания и му отнема званието „Майстор на спорта“. 3- Наказва Ив. Коцев с три официални състезания и да не му се присъжда званието „Майстор на спорта“. 4- Наказва Н. Котков да не участва в една среща. 5- Снема Ив. Димитров от поста капитан на отбора. 6- Наказва целия отбор с „порицание“. Бюрото на БФФ счете решенията за правилни и освен това реши да бъде зафиксиран съгласно правилника служебен резултат в срещата – 6:0 за „Черно море“, да отнеме 20 точки от класирането за спортсменство и да снеме Ив. Димитров от поста капитан на националния отбор.“

Декември 1964 г., гр. Струга, СФРЮ, „Ч. море“ и „Караорман“ Струга преди срещата завършила 6:1 за "Ч. море" от ляво надясно: Дим. Боснов, Иван Хаджиев, Наум Маркоски, Ст. Георгиев, неизв., Я. Атанасов, Круме Матоски, Перо Джоргоноски, Л. Атанасов, Живко Ефтимоски и Ст. Янев, клекнали: Сим. Нинов, Петър Младенович, Тренд. Василев, Илия Ковачески, Н. Димитров, Томе Тутенкоски, Ст. Генов, Илия Цветаноски, Андр. Стоянов, Суат Мифтати и Аб. Билялов

7.3.1965 г., Битоля, СФРЮ, „Пелагония“ и „Ч. море“ преди започване на мача, прави от ляво надясно с раирани екипи: Я. Атанасов, Аб. Билялов, Мих. Табаков, Ст. Богомилов, Ст. Янев, Ст. Георгиев и Д. Боснов, клекнали: Л. Атанасов - Лùпата, Сим. Нинов, Н. Димитров и Андр. Стоянов

1965

„Вардар“ Скопие, *осн. 22.7.1947 г., (виж също 3-та част, стр. 165), прекарва съществуването си между 1-ва и 2-ра югославски лиги. „Вардар“ е новак в 1-ва лига през този сезон, подсилил нападението си с Никола Рудич от „Хайдук“ Кула, който става и голмайстор на отбора със 6 гола в лигата и общо 22 за сезона. Ново попълнение е и Лайош (Владо) Вичек от „Войводина“ Нови сад. „Вардар“ се бори за мястото си в групата и мачовете срещу „Ч. море“ са генерална репетиция преди началото на пролетния сезон, започващ в Скопие срещу „Железничар“ Сараево (завършил 0:2). „Вардар“ остава 11-ти в крайното класиране и остава в 1-ва лига още 5 години.*

Стоян Георгиев – Тянко: „Защитата им беше доста тромава, минавах ги лесно. Един път слаломирах през всички, преминах и вратаря и спрях на голлинията. Изчаках защитника, който се потеше да ме застигне, за да го мина още един път, но топката се отклони от крака му и излезе навън. Тогава Мокана не издържа, влезе на терена и ме издърпа за яката.“

Стефан Богомилов: „Играхме заради обяда. Добре ни нахраниха и напоиха. Мокана пусна някои от резервите, аз даже не влязох в единия мач, но Тянко се държеше малко несериозно на терена и ме вкараха на негово място. Направих три гола в този мач. …“

***

В. „Нар. дело“, 12.2. 1965 г.: „Футболистите на „Вардар“ Скопие във Варна. Югославските футболисти са гости на „Ч. море“ и ще прекарат у нас около две седмици. Те ще продължат зимната си подготовка в международната спортна база на „Златни пясъци“ и ще имат срещи с наши отбори. Първата среща на „Вардар“ ще бъде в неделя от 15.00 на игр. „Колодрума“ срещу отбора на „Черно море“. Това ще бъде и първата международна футболна среща във Варна през тази година.

Отборът на „Вардар“ играе в елитната югославска футболна група и в есенния полусезон е на 9-то място с 12 точки. Като се има предвид добрата форма и на двата отбора, любителите на футбола очакват с интерес неделната международна среща.

14.2.1965 г., Варна, Колодрума, **„Ч. море“ – „Вардар“ Скопие 0:1 (0:0)**, съдия: Ат. Ставрев, пом.: Ст. Константинов и Вл. Пинзов, 8000 зр., топло, слъчево

Голм.: 0:1 Рудич 82‘

„Ч. море“: Н. Илиев, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Генов, Андр. Стоянов, Л. Атанасов, Ст. Георгиев, П. Дудунов, Ст. Богомилов

„Вардар“: Васил Чочков, Киро Дойчиновски, Здравко Точков, Димитър Ковачевски, Часлав Божиновски, Живко Попоски, Владо Вичек (Благой Цветаноски), Никола Рудич, Мето Спасовски, Сократ Мойсов, Андон Дончевски (Лазар Мойсов)

В. „Нар. дело“, 16.2. 1965 г.: „… Срещата, която бе проверка на подготовката на двата отбора за пролетния сезон показа, че гостите са отишли значително напред. Това се очакваше, тъй като първенството на Югославия започва на 28 февруари. Ако във физическата подготовка двата отбора демонстрираха еднакви положителни черти, то в тяхната постройка на играта, точността на паса и взаимодействието между отделните линии, „Вардар“ бе с една класа по-горе. Слабост на югославските футболисти бе прекалената комбинативност и липсата на повече и изненадващи удари във вратата.

В играта на домакините имаше много пукнатини и грапавини – голяма разпокъсаност, много неточни подавания. Състезателите не винаги заемаха изгодни позиции, често нямаха поглед върху обстановката, липсваше и разбиране за колективни действия (Георгиев, Стоянов, Богомилов). Всичко това провали много нападателни акции. Освен това, налага се Андрей Стоянов сериозно да помисли необходимо ли е да допуска прояви на умишлено груба игра.

Трябва да се разбере, че тактиката на изкуствените засади трябва да се изостави, защото в повечето случаи тя носи само злини. И в неделната среща направеният със закъснение опит за засада от Я. Атанасов, както и непокриването на противниковите нападатели даде възможност на Рудич (В-8) да отбележи единствения и победен гол за отбора на „Вардар“.

Вярно е, че в отбора на „Ч. море“ липсваха две основни единици – Янев и Н. Димитров, и че отбора се намира в средата на своята подготовка, но това не може да оправдае показаните слабости.

Време за отстраняване на недостатъците има много. Нека в ежедневната учебно-тренировъчна дейност всеки състезател върши това, което е от полза за колектива. Само така успехите ще бъдат по-големи. ***Ст. Константинов – съдия по футбол***“

В. „Спорт“ (Юг.): „Срещата премина в спокойно темпо, във взаимно изпитване на силите. Разви се равностойна игра през цялото първо полувреме предимно в средата на терена.

През първото полувреме „Вардар“ имаше преимущество, но прояви старата си слабост – неефективност пред гола и пропусна 2-3 идеални по-

ложения.

През второто полувреме ситуацията се промени, като домакините заиграха с по-голямо желание да решат срещата в своя полза. Имаха няколко положения за гол, които не оползотвориха по същите причини като „Вардар".

В 82-та мин., една атака започнала по левия фланг от Мойсов II, Цветаноски прокара топката между няколко играчи на „Ч. море" на Рудич, който беше от дясната страна на линията на наказателното поле. Оставен непокрит, Рудич със страхотен удар постигна единствения гол на срещата. След този гол, домакините внезапно се предадоха и „Вардар" контролираше играта до края на мача.

„Ч. море" играе в първа българска лига и заема 7-мо място във временното класиране. „Вардар" показа, че е готов да побеждава в нашето първенство, ако обърне особено внимание на ефикасността пред гола, която се явява като хронична болест за отбора. С добри прояви бяха вратаря Чочков, и център халфа Божиновски. Останалите показват променлива форма, което е нормално за първа среща. От противника се проявиха добре двата бека. В сряда „Вардар" ще играе срещу „Светкавица" от втора лига. ***М. Лазаревски***"

ВАРДАР ПОБЕДИО У ВАРНИ ЧЕРНО МОРЕ
— 1:0 (0:0)

РУДИЋЕВА БОМБА

• у 82. минуту нападач Вардара је снажним ударцем постигао победоносни погодак

(Специјално за „Спорт")

Варна, 14. фебруара (телефоном)

Гледалаца око 8.000. Време: топло, сунчано. Терен по-кривен шљаком. Стрелац — Рудић у 82. минуту.

ВАРДАР: Чочков, Дојчиновски, Точков, Ковачевски, Божиноски, Попоски, Вичек, (Цветановски), Рудић, Спасовски Мојсов П, Дончевски (Мојсов Ш).

РУДИК

Напрегнат момент пред вратата на „Вардар"" Сн.: Сл. ЧАКЪРОВ

14.2.1965 г., Варна, Колодрума, вратарят на "Вардар" Скопие, Чочков е изпреварил Андр. Стоянов, Ст. Богомилов и П. Дудунов (зад тях) в наказателното поле.

1965

***„Ruch" Chorzów**: шампион на Полша 9 пъти до 1965 г. (общо 14 пъти до 2021), осн. на 20.4.1920 г. в една от индустриалните зони на Горна Силезия, Ваймарска република. Клубът е създаден по време на въстанията на полските сепаратисти, целящи да присъединят района към територията на Полша, което се осъществява през 1921 г. Името „Рух", означава „движение" и се свързва със съпротивата. През 1923 г. клубът се обединява с местният германски клуб „Bismarckhütter", което име носи по време на германската окупация 1939-41 г. „Рух" е един от основателите на Полската футболна лига през 1927 г. През 1960 г. 11 футболиста на „Рух" са включени в състава на националния отбор на Полша. 1964-65 г. клубът е 7-ми в 1-ва лига.*

В другия си мач „Вардар" е победен от „Спартак" Варна с 1:0.

20.2.1965 г., Варна, Колодрума, **„Ч. море" – „Вардар" Скопие 0:0**,

Пропусната дузпа: Ст. Георгиев (ЧМ) 75'

„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Вардар": Коста Милошевски, К. Дойчиновски, Здр. Точко, Д. Ковачевски, Ч. Божиновски, Ж. Поповски, Вл. Вичек, Н. Рудич, М. Спасовски, Ан. Дончевски, Бл. Цветановски (бел. името Точко е изписвано със и без „в" накрая)

В. „Нар. дело", 21.2. 1965 г.: „Вчера на игрище „Колодрума" се състоя срещата реванш … Тежкият и разкалян терен не позволи на двата отбора да развият бърза и динамична игра, но срещата беше за тях добра тренировка пред новия сезон.

Отборите играха с подсилена отбрана, като на предна линия оставаха да действат по 3 състезатели. Все пак гостите показаха, че по умеят да владеят центъра, да си служат с точни пасове и бързо да изнасят топката в противниковото поле. Двата отбора показаха слаба стрелба във вратите. Отсъдената в 75-та мин. дузпа Георгиев (ЧМ-9) не успя да реализира. От нападателите на домакините добре се представиха Билялов (8) и Н. Димитров (11). Срещата завърши при резултат 0:0."

В. „Спорт" (Юг.): „В края на турнето си в България, „Вардар" изигра реванша срещу „Ч. море" във Варна пред 4000 зрители. Срещата се игра при лошо време, тъй като предната нощ и през деня на срещата валя дъжд, който направи терена тежък за игра. 15 мин. преди края на срещата дясното крило на домакините и център халфа на „Вардар" Божиновски влязоха в борба за топката, завършила с подхлъзване на Божиновски, който фактически легна върху топката. Реферът вероятно е помислил, че Божиновски е играл с ръка, а и се получи впечатление, че е очаквал този момент, в който да отсъди дузпа. Футболистите на „Вардар" протестираха срещу това решение на съдията, но той беше непреклонен. Централният нападател на домакините изпълни дузпата, но Милошевски с отличен скок успя да хване топката. „Вардар" направи няколко промени в тима. Отличи се Божиновски, който се показа като най-добър в турнира. От домакините добри прояви имаха лявото крило Димитров, бека Боснов и левия халф Генов. ***М. Лазаревски***"

***

„Рух" е основан през 1920 г. и досега 9 пъти е печелил футболното първенство на Полша. За последен път той е бил първенец на Полша през 1960 г. „Рух" е единственият отбор, който до сега не е отпадал от „А" група. Понастоящем футболистите на „Рух" заемат шесто място в групата. Най-добри единици в отбора са националите Фабер, Лиско, змс Наероба – капитан на отбора. Състезателят Пиетрих е редовен участник в младежкия отбор на Полша.

24.2.1965 г., Варна, Колодрума, **„Ч. море" – „Рух" Хожув 3:2 (1:1)**, съдия: Вл. Пинзов

Голм: 0:1 Гаш 36', 1:1 Андр. Стоянов 41', 1:2 Лерх 58', 3:2 Ст. Богомилов 65', 81'

„Ч. море": Сим. Нинов, Дим. Боснов, Я. Атанасов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Ruch": Henryk Pietrek, Ryszard Pandel, Alojzy Lysko, Antoni Nieroba, Bernard Bem, Edward Herman, Eugeniusz Lerch, Jozef Gomoluch, Alojzy Gasz, Zygmund Maszczyk, Eugeniusz Faber

В. „Нар. дело", 25.2. 1965 г.: „… Калният терен на игрище „Колодрума" бе тежък за игра, но това не попречи на двата отбора да демонстрират хубав футбол. Отборът на „Рух" се представи като сплотен и бояк колектив, който владее модерния футбол. Полските гости показаха как трябва да се играе бързо и технично, без излишно обработване на топката. Зрителите останаха възхитени от добре организираните на широк фронт нападения, от умните ходове и високото майсторство на Фабер (11), Машчик (10), Лерх (7), Бем (5).

Домакините – футболистите на „Ч. море" вложиха много сили и умение в играта и бяха достоен съперник на „Рух". През първото полувреме гостите имаха известен превес. След почивката черноморци не само изравниха играта, но наложиха известно териториално преимущество и успяха да

14.2.1965 г., Варна, Колодрума, отборите на "Вардар" Скопие и "Ч. море" преди срещата помежду им, прави от ляво надясно: Ст. Константинов (пом. съдия), Я. Атанасов, Ат. Ставрев (гл. съдия), С. Мойсов, Вл. Чочков, Н. Илиев, П. Дудунов, Н. Рудич, Ст. Генов, М. Спасовски, Вл. Грозданов, Здр. Точков и Вл. Пинзов (пом. съдия), клекнали: Стоян Георгиев, К. Дойчиновски, Л. Атанасов, Ч. Божиновски, Д. Боснов, Д. Ковачевски, Ст. Богомилов, Ж. Поповски, Андр. Стоянов, Вл. Вичек, Аб. Билялов и А. Дончевски

14.2.1965 г., Варна, Колодрума, Ст. Богомилов е отправил удар към вратата на „Вардар“, вдясно на снимката П. Дудунов.

7.3.1965 г., Битоля, Мих. Табаков и Сим Нинов опазват вратата си от атаката на "Пелагония"

7.3.1965 г., Битоля, вратарят на "Пелагония" се е вкопчил здраво за топката пред погледите на Ст. Богомилов и Н. Димитров

спечелят заслужено една ценна победа с 3:2 над реномирания полски отбор.

Футболният съдия Вл. Пинзов допусна грешка като отмени напълно правилен гол, отбелязан през второто полувреме от полските футболисти. С това той ощети отбора на „Рух". ***Ив. Колев***"

В другите си две срещи „Рух" прави равен 1:1 срещу „Добруджа" в Толбухин и побеждава „Спартак" с 4:1 във Варна.

***

28.2.1965 г., контролна, „Ч. море" – „Спартак" Плевен 2:2

Голм.: Ст. Янев и Ст. Георгиев (ЧМ), Новаков, Попов (Сп.Пл)

***

4.3.1965 г., Скопие, Градски ст., **„Вардар" – „Ч. море" 3:3 (1:0)**, съдия: А. Живкович, слънчево, 5000 зр.

Голм.: 1:0 Шулинчевски 45′ (дуз.), 1:1 Ст. Янев 50′, 2:1 Наков 51′, 2:2 Ст. Георгиев 80′, 3:2 Рудич 81′, 3:2 Ст. Генов 83′

„Вардар": К. Милошевски (В. Чочков), Здр. Точко, Илия Мойсов (Кире Пеев), Д. Ковачевски, Ч. Божиновски (Климе Христовски II), Ж. Поповски, Бл. Цветановски (Вл. Вичек), Анд. Дончевски (Н. Рудич), Петър Шулинчевски (Л. Мойсов), С. Мойсов (Панде Наков), М. Спасовски

„Ч. море": Сим. Нинов (Дим. Бакалов), Дим. Боснов, Вл. Грозданов, Мих. Табаков (Ст. Генов), Я. Атанасов, Ст. Янев, П, Дудунов, Аб. Билялов (Андр. Стоянов), Н. Димитров, Л. Атанасов, (Ст. Георгиев), Ст. Богомилов

В. „Вечер" (Скопие): „Преди началото капитаните Шулинчевски и Боснов си размениха букети с цветя. За съжаление този път ще започнем с една неприятна констатация: Генералната репетиция преди неделното гостуване в Нови сад, от която скопяните очакваха някаква рехабилитация не заслужава никакви похвали. Вчерашният международен мач беше още едно разочарование за симпатизантите на скопският отбор, а даже и за техническото му ръководство. Тимът, който в неделя трябва да се противопостави на „Войводина" не беше и бледа сянка на един среден първодивизионен отбор. Всичко беше някак си объркващо, проточено, а даже и досадно, за което най-добре говори и резултата от първото полувреме, в което излязоха най-добрите от „Вардар".

Някой ще забележи, че все пак резултатът 1:0 противоречи на нашата констатация. Но и за това има отговор. Единственият гол, постигнат в последната секунда на полувремето е повече заслуга на съдията Живкович, за което той трябва да се засрами. Измисли дузпа за „Вардар", за която най-справедливо щеше да бъде, Шулинчевски да беше бил навън, вместо да изведе отбора си напред.

Второто полувреме донесе живост и динамичност в играта, но това не беше същият отбор от първото полувреме. Този път честта беше спасена от резервите на тима и в това до някъде успяха Наков и Рудич, които на два пъти поставиха „Вардар" напред в резултата, но и отбраната направи грешки. Това особено се отнася за „новобранецът" Точко, който изглежда все още не се е аклиматизирал в тази среда.

Иначе, гостите от България са член на Първа лига и оставиха добро впечатление. Те бяха на нивото на своят противник, но поне ни дадоха възможност да видим три хубави гола, което не може да се каже за головете на Вардар.

От домакините добре играха Ковачевски и Л. Мойсов, а от гостите добро впечатление оставиха левият халф Л. Атанасов и капитана Боснов. ***Т.Н.***"

8.3.1965 г., Битоля, Градски ст., **„Пелагония" – „Ч. море" 2:3 (1:1)**,

Голм.: Богомилов – 2, Л. Атанасов – 1

10.3.1965 г., Титов Велес, Градски ст., **„Борец" – „Ч. море" 0:3 (0:1)**, съдия: Шескоколов,

Голм: 0:1 П. Дудунов, 0:2 Н. Димитров, 0:3 Л. Атанасов

В. „Нар. дело", 14.3. 1965 г.: „Вчера се завърнаха от турнето си из Югославия футболистите на „Черно море". Там те играха три срещи и се представиха много добре. Както е известно първата среща, състояла се в Скопие срещу „Вардар" завърши наравно – 3:3.

След това черноморци гостуваха на отбора на „Пелагония" от гр. Битоля, който се намира на трето място в македонската лига (бел. 3-то ниво). И тук вар-

1965

„Пелагония" Битоля, осн. 19.5.1958 г., играе в Македонската републиканска лига (3-то ниво в СФРЮ), обединява се с „Работник" през 1967 г. под името „БСК" (изт. „Фудбал во Битола низ децении", Димче Миновски, 1969 г.). Според уикипедия, в това обединение влиза другия битолски клуб „Пелистер". След няколко закривания, днес са възстановени „Работник" и „Пелистер", а „Пелагония" изчезва от футболната карта.

***

ФК „Боре(а)ц" Титов Велес, осн. 1919 г. като „Напредок", от 1926 г. е с днешното си име. През 1965 г. играе в Македонската републиканска лига (3-то ниво). Един от редовните участници в Македонската лига.

1965

Ст. Георгиев – Тянко: „За деня на Съветската армия (бел. 23.2.1965 г.) заминахме с кораб за Севастопол. Адмирала и ръководството се качиха на катер, а нас ни сложиха в един плоскодънен кораб. Случихме на голямо вълнение и всички хванахме морска болест. Използвахме тъпаните на оркестъра, който пътуваше с нас за легени. Те бяха без кожи от едната страна. Само на резервния вратар Митко Бакалов (матрос от Смолян) му нямаше нищо и си хапваше спокойно от богатата трапеза, която ние не можехме и да погледнем. Играхме с някакъв военен отбор, който ни би в първия мач. Земята още се люлееше под нас. Във втория мач победихме.“

ДОСТОЕН ОТПОР

● Против бугарскиот прволигаш Черно Море (Варна), Пелагонија загуби со 2:3 (1:1)

Битола, 8 март. — Во 78 минута халфот на Пелагонија Николиќ го дигна целиот стадион на нозе. Откако ја одзеде топката од десната полутка на Черно Море Атанасов II, тој појде неколку чекори напред и, кога никој не очекуваше, испрати вистинска „бомба“ на противничкиот гол. Топката се одби од статива та, на неа појде Христов и ладнокрвно ја спроведе во небрането мрежа.

Тоа беше единствениот момент што успеа да п: „загрее“ многубројните љубители на фудбалот кои вчера попладне дојдоа на Градскиот стадион во Битола. И кога се очекуваше домаш ните да ја преземат иницијатива та во свои раце и — конечно да го решат натпреварот во своја корист — знатно попуштија.

За одбележување е и тоа што на овој натпревар за екипата на Пелагонија настапи и доскореш ниот член на скопскиот прволигаш Георгиевски кој прикажа од лична игра и остави добар впеча ток кај многубројните симпатизери.

ненските футболисти играха с пълни сили и победиха с 3:2. Голмайстори за „Ч. море“ – Богомилов (2) и Л. Атанасов.

Третата среща на отбора бе в гр. Титовелес с футболистите на „Борац“. С голове на П. Дудунов, Л. Атанасов и Н. Димитров, „Черно море“ завърши турнето си в Югославия с хубава победа с 3:0.“

***

21.3.1965 г., **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0:0**,

В. „Нар. дело“, 23.3.1965 г.: „… Нас ни интересува варненският отбор „Черно море“ – неговото нападение правилно ли е съставено и съчетано, добра ли е подготовката на отделните нападатели и не ни ли напомня оня шаблон в играта им, който ни доведе в миналото до най-слабата резултатност.

Очевидно отсъствието на Г. Димитров, Киров и Николов от отбора се отрази неблагоприятно в ансамбъла, но не куца ли нещо в стила на играта на сегашните състезатели? Как да си обясним това, че през 90-те минути на срещата не можа да бъде отправен нито един удар в противниковата врата и само 4 удара извън нейните очертания.

В игрово отношение териториалния превес беше на наша страна. Неуморимите и находчиви полузащитници Янев, Билялов, а в първото полувреме и Генов добре овладяваха центъра на терена и добре подхранваха и комбинираха в нападение.

Тук обаче само Н. Димитров играеше с лекота и пробивна сила, а останалите – Стоянов, Георгиев, а през второто полувреме Л. Атанасов и Дудунов не можаха да намерят общ език в играта и много често загубваха топката поради излишното ѝ задържане и неточни подавания. Техните действия бяха не само прозрачни за противника, но често еднообразни и мудни, липсваше изненадата, даже и онази острота в придвижванията, която винаги е била характерна за нападателите на „Черно море“.

Атаките най-близки до гола бяха: в 25-та мин. Н. Димитров се вряза вдясно, изви силно топката пред вратата на гостите, Генов я посрещна с глава, но топката се заби в мрежата извън вратата. В 37-та мин. Харалампиев (Сл) сполучливо пое и се отзова пред вратата на черноморци и стреля, но Нинов спаси. В 75-та мин. пак Харалампиев атакува отдясно, прати силно успоредно на вратата, Василев триково прескочи топката, Мишев я посрещна силно, но тя мина над гредата. В 86-та мин. след кратка комбинация Л. Атанасов би във вратата на „Славия“, топката се отклони в крака на Ларгов (Сл), Н. Димитров я настигна и заби в мрежата, обаче съдията е свирил

21.3.1965 г., отборът на „Ч. море“ открива пролетния сезон в „А“ РФГ с мач срещу „Славия“, от ляво надясно: Д. Боснов, С. Нинов, Я. Атанасов, Н. Димитров, Ст. Янев, Вл. Грозданов, Ст. Георгиев, Л. Атанасов, Ст. Генов, Аб. Билялов и Андр. Стоянов

засада. Това беше и последният опит за гол, след който съдията Балкански, който даде добро ръководство обяви края на срещата при резултат 0:0. ***Ил. Апостолов – Оптячката***“

28.3.1965 г., **„Дунав“ – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 37, 29.3.1965 г.: „Черноморци изненадаха не толкова с възприетото 1-5-2-3 (нали са гости), колкото с разумните си, подчертано агресивни действия. В защита видяхме истинска баскетболна преса, а напред – далечни подавания към маневрения Н. Димитров, редувани с бързи комбинации през

1965

Момент от срещата между „Дунав“ и „Ч. море“ в Русе

1965

През 1965 г. населението на Варна е 184 659 жители (след преброяване) – третият град в България, какъвто ебил винаги след Съединението на страната (1885 г.). Днес във Варна живеят около 5 % от населението на страната.

** * **

През 1965 г. е основан Елдом. Предприятието произвежда домакински електроуреди. През следващата година (1966 г.) е основан Радиозаводът Варна, за производство на навигационни системи и радари.

центъра. В техния зародиш най-често стоеше Атанасов II, който умело подхранваше (в стила на липсващия Г. Димитров) челната тройка: Дудунов, Н. Димитров, Богомилов. Толкова повече ни озадачи след почивката направената рокада, когато влезлият Стоянов отиде на десния фланг, а профилираният диспечер - на левия. Но не това бе основното, което определи крайния резултат (той можеше да бъде и 4:0). Дунавци играха рядко вдъхновено и бойко. По-точно: добре в началото, уверено след гола на Флоров и неудържимо, разгромяващо след 75-та мин., когато головата заплаха пред вратата на „Ч. море" изникваше почти непрекъснато с появяването на Йорданов, Разсолков, Флоров. И черноморци не устояха, просто се чувстваше как постепенно рухват, бранейки отчаяно вратата си. Не, тежкия терен не попречи и сега, тези два отбора да зарадват с един мъжествен и динамичен мач на добро спортно-техническо равнище. Головете: след тъч на Йорданов в 30-та мин. Разсолков мигновено прехвърли топката пред вратата на черноморци и Флоров от въздуха я изпрати в мрежата на Нинов. В 75-та мин. варненския вратар не успя да парира добре силен удар на Флоров и притичалия Йорданов покачи на 2:0 за „Дунав". ***Л. Гинев***"

4.4.1965 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пловдив 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 40, 5.4.1965 г.: „Мачът, който общо взето премина динамично започна с оспорвана борба за превъзходство, в която пред двете врати се създадоха остри ситуации. Когато духовете се поуспокоиха и от стихийност се премина към разумни и смислени действия, локомотивци, макар и без подчертан превес по-леко връзваха играта , но само до наказателното поле.

Играта бе подновена с щурм към вратата на Бончев, но еднообразно. Атакуваше се предимно отляво, което позволяваше на гостите да прегрупират силите си на този фланг. ***П. Герчев***"

7.4.1965 г., Букурещ, „Рапид" – „Ч. море" 2:0 (виж Балканска купа 1964-66)

11.4.1965 г., **„Ботев" Враца – „Ч. море" 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 13.4. 1965 г.: „В неделя „Ч. море" гостува на „Ботев" Враца. Домакините са открили още във 2-та мин. чрез Каменов. Постепенно черноморци са се активизирали, но в техните атаки са липсвали завършващи удари. В 84-та мин. при една контраатака отново Каменов увеличи на 2:0.

Представянето на „Ч. море" през пролетния сезон буди известна тревога. До сега нападателите не са отбелязали нито един гол. А това е вече указание, че ударната сила на нападението е намаляла, състезателите са изгубили способността да реализират създадените голови положения. Явно е, че така повече не може да продължава. Треньорът и ръководството на дружеството следва да набележат мерки, за да се преодолеят слабостите."

18.4.1965 г., **„Ч. море" – „Берое" Ст. З. 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 46, 19.4.1965 г.: „Пропуски, пропуски и нито един гол! На ст. „Ю. Гагарин" се играе вече трети мач от групата на майсторите, а варненци нито един път не са извикали „Гол"! И те съвсем основателно се сърдят най-вече на черноморци, които и в днешната среща с „Берое" не успяха да се разпишат. Безрезултатността е болезнена, защото имаше много положения. Къде е ентусиазмът, къде е борбеността, които са носили толкова много успехи на черноморци? Време е треньори и състезатели да се отърсят от сковаността. „Б" група е близо!

„Берое" можеше да постигне повече от програмата минимум, ако Димитров и Жеков бяха по-точни пред целта. Играта, умно построена върху превъзходството над противника в бързина и борбеност заслужаваше повече от равния резултат. ***П. Герчев***"

25.4.1965 г., **„Сливен" – „Ч. море" 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 49, 26.4.1965 г.: „Мачът клонеше към своя край. Сотиров изпълни майсторски ъглов удар. Топката се извиси пред вратата и бе отбита, но после попадна у Лепоев, който с голямо изкуство със задна ножица от почти невъзможно положение от 2-3 метра я заби във вратата. Най-после усилията на сливенските състезатели, които от 22-та минута играха с 10 души (Ненков бе отстранен за умишлено ритане) се увенчаха с успех.

Вратарят Симеонов блестеше над всички, Илиев умело ръководеше отбраната, а Сотиров като разпределител бе душата на отбора. Само юношата Петров не можа да влезе в тон и беше сменен от Лепоев, който направи невъзможното възможно.

Отборът на „Ч. море", който игра много добре, имаше възможност да отбележи гол чрез Димитров и Богомилов, обаче Симеонов не им позволи. ***Ст. Шопов***"

2.5.1965 г., **„Ч. море" – ЦСКА „Ч. знаме" 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 4.5.1965 г.: „Дъждовното време не попречи трибуните на ст. „Ю. Гагарин" в неделя да бъдат препълнени.

Наблюдавахме една среща, която ако се абстрахираме от напрежението и емоциите, предизвикани от неизвестността кой ще грабне двете ценни точки и най-вече ако не бе измъченият, но „златен" гол на черноморци, едва ли щяхме да бъдем доволни. Задоволяваше само бързото темпо и голямата амбиция от двете страни. Качеството на играта бе под очакванията и изискванията.

Безспорно наводненият и хлъзгав терен също оказа влияние за това, но за състезатели от групата на майсторите няма оправдание за тактическите несъобразявания и техническите грешки. Нападателите на двата отбора като че ли се надпреварваха да грешат. В повечето случаи те проиграваха подадените им топки и с учудваща несъобразителност пропускаха да стрелят във вратата. И за това, ако не се сърдехме на софиянци, които със солови акции се мъчеха да пробият към вратата на Нинов, то пропуските на Георгиев, Стоянов, Н. Димитров и Богомилов бяха непростими и основателно предизвикаха спонтанен упрек. През 90-те минути черноморци отправиха само 5 удара във вратата и 7 извън нея.

Софиянци по-бързо се нагодиха към мокрия, хлъзгав терен и с бързи подавания „на крак" заснованха около вратата на домакините. Варненци започнаха неспокойно със серия от последователни грешки. Към 20-та мин. черноморци (главно отбраната) преодоляха натиска и на свой ред с дълги подавания по крилата заатакуваха вратата на Найденов.

По-нататък играта бе почти равностойна, различна по стил и тактика. Футболистите на ЦСКА очевидно разчитаха на рутината си, на хлъзгавия терен на високата си техника и провеждаха нападенията предимно с 3 нападатели (Ранков, Цанев, Романов) с къси подавания и преминаване чрез дрибъл. На втора линия Якимов, Пешев и Ненов добре подхранваха, но боязливо се включваха напред, поради което атаките им бяха откъслечни, анемични и леко ликвидирани от енергичната и разумна защита на отличния Я. Атанасов, Боснов и Янев.

Футболистите на „Ч. море" построиха по-правилно играта си. Наредени по схемата 1-3-3-4 (срещу 1-4-3-3 на ЦСКА), четирима нападатели, подкрепяни от Янев, Генов и Билялов си служеха предимно със средни и дълги подавания и не рядко със смени на местата, но поради индивидуални пропуски и несъобразителност често загубваха топката и пропускаха да отправят качествени удари. Едва в 84-та мин. след наказателен удар, при настъпилото разбъркване пред вратата на гостите, топката се луташе от крак на крак. Богомилов се промъкна и през куп от играчи заби в мрежата – 1:0 за „Ч. море".

За недостатъчно добрите впечатления от тази многоочаквана среща голям дял имаше съдията М. Михайлов (Русе), който прекали с неуместните си и обратни присъждания и стана причина за честите прекъсвания на играта. Това изнерви накрая състезателите, отегчи публиката, която заслужено неколкократно го освирка. ***Ил. Апостолов - Оптячката***"

9.5.1965 г., Истанбул, „Бешикташ" – „Ч. море" 1:1 (виж Балканска купа 1964-66)

23.5.1965 г., **„Спартак" Сф – „Ч. море" 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 61, 24.5.1965 г.: „Футболистите от Варна не заслужаваха такава лоша участ. Защото през целия мач бяха по-добрия отбор, играта им бе по-смислена, пасовете достигаха целта, създадени бяха и множество удобни положения за реализиране. Ала нападателите отново (и за кой ли път вече?) не съумяха да намерят път на топката към мрежата. Впечатлението ни обаче е, че черномор-

1965

През 1965 г. е създаден Международният фестивал на червенокръстките и здравни филми. Организиран от Българския Червен кръст със съдействието на българските държавни институции и подкрепян от престижни международни организации като Лигата на дружествата на Червения кръст и Червения полумесец, Международния комитет на Червения кръст, Световната здравна организация и ЮНЕСКО. Този забележителен форум на седмото изкуство е удостоен с най-високата кинофестивална категория А - като признание за неговото значение в световен мащаб. За съжаление, през 1991 г. провеждането на фестивала е прекъснато за повече от две десетилетия. Възстановен е покъсно от варненската организация на Българския червен кръст.

1965

Schwarz-Weiß Essen, осн. 11.4.1881 г. като Essener Turnerbund. Футболната секция в това гимнастическо дружество е основана през 1900 г. Със създаването на 16 Гаулиги (1933-45) по време на Третия Райх „Шварц-Вайс" попада в Gauliga Niederrhein, където три пъти е вицешампион, но отпада през 1943 г. С колапса на нацистка Германия, Гаулигите са заменени с Оберлиги (1947-63) като най-високо ниво на футбола в ГФР и „Шварц-Вайс" прекарва по-голямата част от този период в Оберлига Запад. През 1959 г. спечелва купата на ГФР (DFB-Pokal) и е първият втородивизионен отбор, спечелил това отличие. През 1964-65 г. отбора заема 9-то място в Регионална лига Запад (второ ниво)

ци добре са използвали двадесетдневната почивка в шампионата и сега се намират в много по-добро състояние, отколкото в началото на месеца.

Обратно – играта на столичния „Спартак" е влошена, липсва замисъл в действията, нападателите действат разпокъсано. Този път и защитата даде на много пъти „зелена улица" на облечените в зелено нападатели от Варна.

Единствения гол, който донесе победата на „Спартак" падна в 79-та мин., когато след разбъркване пред вратата на Нинов, топката се удари в крака на защитник на „Ч. море" и влезе в мрежата.

Ръководството на съдията Б. Пеев (лошо подпомаган и от своите помощници) изобилстваше с неточни присъждания. ***Сп. Тодоров***"

(бел. Тук за първи път се споменава новият зелено-бял екип на „моряците", донесен от живущият в Чикаго бивш играч на „Владислав" д-р Ламбро Димитров. Този екип се използва в следващите 10 години, а „владиславското" зелено и бяло остават официални цветове на футболния клуб.)

26.5.1965 г., Варна, „Ч. море" – „17 нентори" 1:0 (виж Балканска купа 1964-66)

30.5.1965 г., **„Ч. море" – „Левски" Сф 2:1 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 1.6. 1965 г.: „Над 40 000 напълнили до краен предел стадиона във Варна наблюдаваха в неделя дългоочакваната среща. Тук беше и пребиваващата в града съветска партийна делегация, начело с Михаил Суслов, член на Президиума и секретар на ЦК на КПСС, придружена от другарите Митко Григоров – член на Политбюро и секретар на ЦК на БКП, Иван Пръмов – секретар на ЦК на БКП, Тодор Стойчев – първи секретар на ОК на БКП във Варна и Николай Органов – извънреден и пълномощен посланик на СССР в НРБ. Преди започването на второто полувреме от мача, под ръкопляскането на хилядите любители на футбола и възгласи „Вечна дружба!" капитаните на двата отбора Хр. Илиев и Я. Атанасов поднесоха на скъпите гости букет от свежи пролетни цветя. …

Замислите на треньорите станаха очевидни още в първите минути. „Ч. море" заигра бойко, настъпателно и строеше атаките си по-правилно. Към петимата нападатели успешно се включваха Билялов и Боснов. Това създаваше разумен числен превес. Топката навреме и точно се препращаше към крилата или към други, заели изгодна позиция. Очерта се видимо надмощие на домакините. „Левски" започна предпазливо, само с трима изнесени напред нападатели: Симеон Николов, Аспарухов и Илиев. Вместо да избере най-ефикасните ходове, отборът на гостите стесняваше фронта на атаките, търсеше с дълги прехвърляния предимно Аспарухов (пазен зорко от поне двама футболисти на „ЧМ") и с това отслабваше мощта на своето нападение. Действията през най-сгъстената зона, изолирането през по-голямата част от срещата на крилата и липсата на необходимата стабилност и организация в отбраната трудно можеха да донесат успех на софийските футболисти.

Минутите течаха, атаките на черноморци следваха една след друга. Голът зрееше. В 33-та мин. топката се отби в напречната греда, но едва в 40-та мин., след наказателен удар, Богомилов с глава откри – 1:0. През това полувреме „Левски" също на няколко пъти застраши вратата на Нинов, но бранителите навреме ликвидираха опасността. Аспарухов не даде очакваното.

След почивката „сините" започнаха да атакуват по-остро и спечелиха няколко ъглови и наказателни удари в близост до вратата, но всичко завърши благополучно за домакините. Към средата на полувремето варненци отново се хвърлиха в атака. След ъглов удар в 69-та мин. отново Богомилов посрещна с глава и отблизо покачи на 2:0. Дошли с амбицията непременно да победят, но получили два гола в собствената си врата, футболистите на „Левски" загубиха морално-волевата си устойчивост. Не намерили сили в себе си да понесат мъжки загубата, „сините" и особено Вуцов превърнаха терена в сцена за недостойни разправии със съдията, което ги изложи пред очите на зрителите, като футболисти на един от първите отбори в страната.

Помислили, че вече са си осигурили победата, черноморци притъпиха остротата на атаките си и бдителността си и в 85-та мин. Симеон Николов с ху-

Отборът на „Schwarz-Weiss" Essen, от ляво надясно: Karl-Heinz Mozin, Hermann Merchel, Hans Hülsmann, Hans Walitza, Heinz Ingebold, Gerd Kohl, Willy Ridder, Günter Krafczyk, Theo Klöckner, Iwan Fränckel, Ulrich Braun, снимка: Вернер Омо

бав пробив намали на 2:1 за „Ч. море".

Победата на „Ч, море" е напълно заслужена. Тя е плод на по-дружната, сърцата и волева игра на всички футболисти. И тази година „Левски" преглътна горчив хап на варненския стадион. Това е първото му поражение през пролетния кръг и е естествен резултат на слабата му игра.

Преди началния съдийски сигнал, председателят на дружество „Левски" А. Бързашки поздрави змс Г. Димитров по случай неговия юбилей и оттеглянето му от активна състезателна дейност и му поднесе подаръци. ***Ив. Колев***"

***

1.6.1965 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море" – „Шварц-вайс" Есен 3:3 (2:1)**,

Голм.: 2:0 Н. Димитров 14', 21', 2:1 Браун 31', 3:1 П. Дудунов 56', 3:2 Перау 61', 3:3 Коол 62'

В.„Нар. дело", 2.6.1965 г.: „В Между-народната спортна база край „Златни пясъци" е на почивка футболният отбор на „Шварцвайс" от гр. Есен – ГФР. Вчера „Шварцвайс" се срещна стадиона във Варна с отбора на „Черно море".

През първите 15-20 минути борбата бе доста оспорвана. Още в началото пред черноморци се откри възможност за гол, но Генов (8) пропусна. В 14 минута обаче Генов, Алексиев (7) и Н. Димитров (11) изтъкаха хубава комбинация и последният заби неспасяемо – 1:0 за „Ч. море". Пет минути по-късно отново Н. Димитров покачи на 2:0.

Гостите оставиха добри впечатления със задружната си игра и устрема си за победа. Отлични прояви имаше бразилецът Френкел (7), който изпъкна с добрата си техника и разумни пасове. Така в 31-та мин. Френкел проби по крилото, подаде на Браун (8) и резултатът бе намален на 2:1.

След почивката в отбора на „Ч. море" правилно бяха направени няколко смени. Изпитани бяха редица млади състезатели. В 56-та мин. Дудунов покачи на 3:1, но в 61 и 62-та мин. отборът на „Шварцвайс" чрез Перал (9) и Коол (11) отбеляза два гола и срещата завърши без да бъде излъчен победител при резултат 3:3.

(Бел. Чернокожият футболист, причинил толкова главоболия на Дим. Боснов на десния фланг на атаката на „Шварц-Вайс" – Iwan Otto (Pietje) Fränckel не е бразилец, а от Суринам. През следващия сезон той ще премине в белгийския „Роял Антверп", където остава до 1971 г. и отбелязва 23 гола в 109 мача.)

***

6.6.1965 г., **„Спартак" Плевен – „Ч. море" 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 67, 7.6.1965 г.: „За 90 минути в очертанията на двете врати бяха отправени само два удара – един от дузпа, а другия от свободен удар.

1965

Иван Френкел – Черната перла на „Шварц-Вайс" Есен

11.6.1965 г., отборите на „Черно море“ и България (ол.) преди мача, прави от ляво надясно: Я. Атанасов, Сп. Илиев (Сп.Пд), Ст. Генов, Ив. Давидов (Сл), П. Жеков (Бер), Ант. Кръстев (Сл), Ст. Алексиев (Сл), Ст. Янев, Ст. Георгиев, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ат. Ставрев (гл. съдия), Д. Боснов и Ц. Йорданов (пом. съдия), клекнали: Андр. Стоянов, Б. Станков (ЦСКА), Ив. Здравков (Лев), Й. Филипов (Сп.Пд), Сим. Нинов, Хр. Дишков (Сп.Пд), Н. Димитров, Ст. Богомилов и Г. Попов (Бот.Пд)

1965

„Интер“ Милано дублира титлата си на европейски клубен шампион от миналата година, след като побеждава „Бенфика“ с 1:0 във финалния мач за КЕШ, игран на ст. „Сан Сиро“ в Милано на 4.5.1965 г.

***

Победител в турнира за КНК е английския „Уест Хем Юнайтед“, спечелил финала срещу „Мюнхен 1860“, игран на Уембли в Лондон с 2:0.

В 64-та мин. Здравков бе задържан с ръка някъде около бялата точка, когато се бе устремил към вратата. Съдията Чуков съвсем правилно отсъди най-тежкото наказание, а Костов умело превърна дузпата в гол. Всъщност оттук започна играта. До този момент черноморци разиграваха топката в средата на терена и от време навреме атакуваха по крилата (Димитров проигра чисто голово положение), а домакините действаха хаотично и с много грешки на предна линия.

Да. Хората на трибуните най-после получиха желаното, но до нов гол не се стигна. В 86-та мин. пред вратата на Тодоров стана такова мелле, че варненци напълно заслужено можеха да отнесат една точка у дома си. От свободен удар Атанасов изпрати бомбено топката към плевенската врата, но Тодоров я отби. После два нови удара, един от които на Богомилов срещнаха напречната греда. ***Ст. Дончев***“

11.6.1965 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, „Ч. море“ – България (ол.) 1:1 (0:0),

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 58', 1:1 Сп. Илиев 72'

В. „Нар. дело“, 12.6. 1965 г.: „Вчера на стадиона във Варна се проведе приятелската футболна среща между Олимпийския отбор на НР България и „Черно море“. След оспорвана игра срещата завърши без да бъде излъчен победител – 1:1. Головете отбелязаха за „Ч. море“ Богомилов и за Олимпийския отбор Илиев.“

***

15.6.1965 г., **„Ч. море“ – „Арминия“ Билефелд 2:3 (2:1)**,

В. „Нар. дело“, 16.6. 1965 г.: „Вчера на стадиона във Варна се състоя приятелска футболна среща между намиращият се на почивка в Международната спортна база „Арминия“ от гр. Билефелд – ГФР и „Черно море“.

През първото полувреме гостите, които играят в първа футболна лига на своята страна не направиха особено впечатление. Те демонстрираха добра техника, но разиграваха главно в средата на терена. Атаките им гаснеха пред наказателното поле на „Ч. море“. Ударите бяха съвсем малко.

Черноморци играха по-устремно и още в 3-та мин. чрез гол на Андр. Стоянов поведоха с 1:0. В 14-та мин. Богомилов с глава повиши на 2:0.

Очакванията за лека победа на варненци не се оправдаха. Отлично играещият Коом (10) в 31-та мин. намали на 2:1.

През второто полувреме в отбора на „Ч. море“ бяха направени няколко смени. Гостите значително подобриха играта си и използвайки грешки в отбраната на домакините успяха да завоюват победата. Коом продължи успешните си акции. В 47-та мин. той преодоля

Отборът на „Арминия“ Билефелд през сезон 1965-66, от ляво надясно: Ulrich Kohn, Andreas Triebel, Dieter Schulz, Werner Ruchel, Gerd Roggensack, Manfred Menzel, Heinz-Josef Ackermann, Uwe Erich, Gustav Walenciak, Wilfried Biermann, Bernd Kirchner снимка: Вернер Омо.

няколко противникови състезатели, доближи вратата на „Ч. море“, но пропусна да реализира. В 61-та мин. обаче, същият футболист се вряза в центъра и със силен нисък удар изпрати топката в мрежата на Нинов – 2:2. Победния гол „Арминия“ отбеляза в 75-та мин. чрез Рухел (9).

До края на срещата черноморци упражниха силен натиск, не липсваха и удобните положения за гол, но футболистите от Билефелд опазиха вратата си, а с това спечелиха и победата с 3:2.“

***

20.6.1965 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Пловдив 3:2 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 73, 21.6.1965 г.:„Подмладеният състав на гостите даде надежди за лека победа на черноморци. Тя се подсили и от това, че първият гол в тяхна полза, след удар с глава на Богомилов падна още в 3-та мин. Канарчетата рядко се пробуждаха и това даде възможност на домакините дълго и продължително да обсадят вратата на Карушков. Защитният блок обаче беше твърде плътен и макар че пловдивчани чистеха безразборно, все пак успяха да задържат топката далеч от наказателното поле. Нов гол не бе постигнат и поради еднообразието в нападението на „Ч. море“. Те търсеха пролука предимно в зоната на лявото крило и неоправдано изолираха Стоянов (7), който в този мач бе твърде активен.

Натискът на домакините продължи и след почивката. Един красив гол на Стоянов (7) с глава още в 47-та мин. и друг сполучлив негов удар пак с глава, в 63-та мин. осигуриха значителна преднина за „Ч. море“. И тъкмо, когато любителите на футбола се радваха на убедителната победа, пловдивчани успяха чрез Попов да отбележат два гола. В 78-та мин. той бе съборен в наказателното поле и реализира дузпата, а в 82-та мин със самостоятелен пробив намали на 3:2. Толкова можа да направи сам, защото през останалото време рядко имаше подкрепата на своите съотборници. ***П. Герчев***“

23.6.1965 г., Варна, „Ч. море“ – „Рапид“ Букурещ 3:1 (виж Балканска купа 1964-66)

27.6.1965 г., **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Дим. 5:1 (3:0)**,

В. „Нар. дело“, 29.6. 1965 г.: „В неделя след обяд продължи победния път на варненските футболисти. Очакванията, че обреченият на изпадане от групата отбор на гостите ще се бори яростно не се оправдаха. Черноморци още един път показаха, че са във възход и не само спечелиха два ценни спасителни точки, но с мощната си, вдъхновена и резултатна игра разгромиха своя противник.

Първите минути не подсказаха, че краят на мача ще дойде при такъв резултат. След пропуск на Ст. Георгиев (ЧМ-9), неговия пример последва и Спасов (М-9). Очерта се известно надмощие на варненци, но гостите упорито

1965

***Arminia Bielefeld**, осн. 3.5.1905 г. като 1. Bielefelder FC Arminia и се състезава в първенството на Вестфалия без успехи на национално ниво. На 25.7.1943 г. „Арминия“ се обединява с градския си съперник VfB 03 Bielefeld и играе предимно в трето ниво на футбола в ГФР. Едва през 1962 г. „Арминия“ успява да спечели място във 2. Лига – Запад (второ ниво). През сезон 1964-65, отборът заема 5-то място в крайното класиране на тази регионална лига. Първото си издигане до 1. Бундеслига „Арминия“ постига през сезон 1969-70.*

Гол във вратата на „Марек", отбелязан от Генов (вляво). (Из мача „Черно море" — „Марек" 5:1) Снимка: А. Пилибосян

1965

Димитър Петков Алексиев *(р. 20.2.1947 г.), 6 мача в „А" РФГ, започва като голяма надежда от юношеския отбор, играе като централен нападател. Не успява да се наложи като титуляр. След две години като резерва, Митко Алексиев продължава кариерата си във „Ватев" Белослав.*

се бранеха и не пропускаха възможностите да контраатакуват. Постепенно обаче домакините наложиха своя стил на игра и с дълги прехвърляния към бързите и устремни нападатели Стоянов (7), Н. Димитров (11), Богомилов (10) започнаха да обсаждат вратата на Пепелджийски. Спокойно в защита играеха Боснов, Атанасов, Грозданов и Билялов. Черноморци демонстрираха по-високо техническо и тактическо майсторство, хладнокръвие в острите положения и методично обстрелваха противниковата врата.

В отбора на гостите нещо куцаше. Отбраната бе слаба и лесно преодолима. Известният ни от порано стабилен защитник Куков (3) грешеше. Михов (2) и Богданов (4) често бяха безпомощни при бързите пробиви на крилата Стоянов и Димитров. А нападението направо разочарова. Спасов бе муден, а Николов и Манов губиха двубоите с нападателите на „Ч. море". Единствен Сапинев (5) вложи много усилия да внесе организираност в своя отбор.

Към края на първото полувреме, след голове на Генов (8) в 29-та мин., на Богомилов с глава в 40-та и Н. Димитров в 42-та мин. отборът на „Марек" рухна.

Лошо потръгнаха гостите и през второто полувреме. Още в 47-та мин. Н. Димитров се вряза и увеличи на 4:0. Изправени пред разгром, марекчани се съживиха, но повече от един гол чрез Манов не постигнаха. Черноморци отново проявиха старата си слабост – самоуспокоиха се и притъпиха острота на атаките. В 72-та мин. съдията Гайдаров отсъди дузпа и Богомилов покачи на 5:1. Новата убедителна победа на „Ч. море" говори, че у отбора има сили не само да се отскубне от опасната зона, но и да се бори за по-добро място в крайното класиране. ***Ив. Колев***"

4.7.1965 г., **„Спартак" Пловдив – „Ч. море" 1:2 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 79, 5.7.1965 г.: „Само три хиляди зрители на ст. „9 септември". Такова нещо не се е случвало. „Спартак" изгони от трибуните и своите привърженици. Загуба след загуба, до кога не знаем. Отборът е тежко болен. Историята от последните мачове на „Спартак" се повтаря – пълен хаос в нападение и тактическа безпомощност.

Черноморци бяха по-добри във всяко отношение – много работоспособни, много подвижни, със силна контраатака и на всичко отгоре с един Генов, който изстреля точни и силни снаряди. Но този футболист изпъкна и с погледа си върху играта, с умните си пасове. Освен това на три пъти топката срещна напречната греда и страничните стълбове. Всичко това говори достатъчно добре за преимуществото на „Черно море". ***Ст. Ерамян***"

11.7.1965 г., **„Ч. море" – „Академик" Сф 2:1 (1:1)**,

В. „Нар. дело", 13.7. 1965 г.: „В неделната среща „Академик" Сф вложи много енергия да изтръгне победа, но силите му не достигнаха и напуснаха терена победени.

Отначало студентите заиграха много бързо и маневрено, упражниха натиск и създадоха голови положения, но те бяха проиграни от неточната стрелба на Вражев (7) и

Яшаров (10).

Черноморци не се увлякоха в бързото темпо на гостите и през цялото полувреме играха без нерв. За да устоят на натиска на гостите те преминаха в отбрана, като откъслечно отговаряха с остри контраатаки. Именно в 24-та мин. при една контраатака Георгиев (9), след като преодоля няколко противникови играчи, прехвърли към вратата, където Димитров (11) от близо откри резултата – 1:0. Отборът на „Академик" продължи да диктува бързото темпо и правеше успешни слизания към вратата на домакините. Една грешка в отбраната на „Ч. море" (най-вече на Боснов) в 35-та мин. позволи на Георгиев (А-11) отстрани да стреля силно и изравни – 1:1.

След почивката черноморци се оживиха, бяха по-нападателни, но незадоволителната игра на полузащитниците Билялов (5), Янев (6) и неголямата повратливост и борбеност на Генов (8) не придадоха красота на ансамблова-та игра. С големи усилия и трудности домакините трябваше да устоят на натиска на гостите. И все пак в 58-та мин. Стоянов (7) прехвърли успоредно на вратата и Богомилов с глава повиши на 2:1 за „Ч. море". Студентите имаха по-големи шансове за гол, но неточната стрелба на Вражев, Веселин Личев (5) и навременната намеса на Нинов им отне възможността да отбележат други голове.

С тази загуба надеждите на „Академик" за оставане в групата се свеждат до минимум. ***В. Стоянов***"

18.7.1965 г., **„Локомотив" София – „Ч. море" 2:1 (2:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 85, 19.7.1965 г.: „Адски пек – това не можеше да не даде своя отпечатък върху мача, не можеше да не послужи поне малко за оправдание на играчите. И все пак онова, което предизвикваше радостни възгласи не беше малко: при една заплаха от дясно топката беше насочена към Нинов, няколко от варненските защитници не съумяха да ликвидират опасността и на Котков не остана друго, освен отмерено и неспасяемо да отбележи гол. Един превес, който се изразяваше повече във владеенето на топката, отколкото в създаването на голови ситуации позволяваше на „Локомотив" да поддържа разликата. Неочаквано точна комбинация изведе напред Кирилов и той след като излъга и вратаря покачи.

После като че ли, за повечето играчи на „Локомотив" мачът стана тегоба. „Ч. море" покачи темпото и няколко нападения, в центъра на които беше Димитров, накараха защитата на домакините да тръпне: три удара от 2-3 метра с глава бяха спасени от Деянов, а Найденов със задна ножица изчисти топката от голлинията. …

След подновяването далечен и точен удар на Янев доведе до 1:2 и стана сигнал за едно раздвижване в стана на варненци. Те напираха по-настойчиво, играеха в полето на домакините. Щеше да се каже, че те заслужаваха поне равен мач, ако към края не дойдоха няколко златни голови положения за „Локомотив". Котков стреля в гредата, а после пропусна великолепна топка. Ботев има също една греда, пропуснаха и Дебърски и Милев. ***Цв. Георгиев***"

1965

Борис Николаев Стоянов *(р. 2.8.1943 г.), 1 мач за „Ч. море" през този сезон, десен бек от Търговище, отбива една година от службата си във Варна. След това се завръща в Търговище и изиграва 544 мача за „Светкавица" в периода 1962-80 г., което е рекорд за участия в „Б" група.*

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1964-65 г.

Бел. Всички домакински мачове са играни на ст. „Юрий Гагарин“

22.8.1964 г., 1 кр., София, ст. В. Левски, 18.30, **„Славия“ – „Ч. море“ 3:2 (1:1)**, съдия: Г. Христов, 20 000 зр.
„Славия“: Й. Жежов, Ал. Шаламанов, Д. Костов, П. Панагонов (75‘ Стоян Алексиев), Д. Ларгов, П. Петров, Мих. Мишев, П. Величков, Ант. Кръстев, Ал. Василев, Г. Гугалов
„Ч. море“: Сим. Нинов, П. Дудунов (77‘ Борис Стоянов), Д. Боснов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Я. Атанасов, Сим. Николов, Андр. Стоянов, Г. Димитров, Ст. Янев, Н. Димитров
Голм.: 0:1 Н. Димитров 4‘, 1:1 Мишев 33‘, 2:1 Кръстев 57‘, 3:1 Гугалов 68‘, 3:2 Сим. Николов 88‘

30.8.1964 г., 2 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 0:1 (0:1)**, съдия: Стоян Чомаков, 20 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, П. Дудунов, Д. Боснов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Сим. Николов, Андр. Стоянов, Г. Димитров (80‘ Здр. Митев), Ст. Георгиев, Н. Димитров
„Дунав“: Л. Марков, Добри Добчев, Ив. Минчев, Д. Василев, Ог. Илиев, Г. Димов, П. Флоров, П. Колев, Н. Йорданов, Л. Малинов (75‘ Шамси Сюлейманов), Добри Блъсков
Голм.: 0:1 Йорданов 13‘

5.9.1964 г., 3 кр., Пловдив, ст. 9 септ., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 3:0 (1:0)**, съдия: Ив. Вичев, 18 000 зр.
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Ил. Бекяров, Г. Мицин, Ив. Манолов, Ив. Занев, Ив. Бояджиев, Ив. Кънчев, Ив. Енчев, Д. Грънчаров, Сп. Илиев, П. Колев (85‘ Д. Мулетаров)
„Ч. море“: Сим. Нинов, П. Дудунов, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Вл. Грозданов, Сим. Николов, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев (46‘ Г. Димитров), Ст. Янев, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Енчев 45‘, 2:0 Колев 57‘, 3:0 Енчев 83‘

13.9.1964 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Враца 2:1 (2:0)**, съдия: Д. Руменчев, 18 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Тренд. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Г. Димитров, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Ботев“ Вр.: Сим. Къчовски, Дочо Дишовски, Стоян Кошев, Л. Коцев, Ив. Донков, К. Петров, Николов. Вл. Стоилов, Ил. Драгомиров, Евл. Йорданов, Д. Стоянов
Голм.: 1:0 Андр. Стоянов 2‘, 2:0 Здр. Митев 20‘, 2:1 Йорданов 56‘

20.9.1964 г., 5 кр., Ст. Загора, ст. Градски, **„Берое“ – „Ч. море“ 2:2 (0:0),** съдия: Конст. Динов, 25 000 зр.
„Берое“ Ст.З: Хр. Найденов, Петко Бароков, Ив. Танев, П. Васев, Хр. Тодоров, Хр. Панчев (37‘ Г. Астърджиев), Я. Димитров, Евг. Янчовски, П. Жеков, Анг. Николов, Хр. Петров
„Ч. море“: Сим. Нинов, Тренд. Василев, Я. Атанасов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Д. Боснов, Андр. Стоянов, Ст. Генов (79‘ Сим. Николов), Г. Димитров, Здр. Митев, Н. Димитров
Голм: 1:0 Жеков 57‘, 1:1 Аб. Билялов 62‘, 2:1 Жеков 72‘, 2:2 Н. Димитров 88‘

27.9.1964 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Мл. гвардия“ Сливен 2:1 (1:1)**, съдия: П. Николов, 10 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Тренд. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Сим. Николов, Здр. Митев (46‘Андр. Стоянов), Г. Димитров, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Мл. гвардия“: Госп. Симеонов, Ст. Димитров 1, Марг. Илиев, Георгиев, Цончев, Златарев, Г. Лепоев, П. Сотиров, Евден Каменов, Ив. Василев, Ст. Димитров II (57‘ Пенко Ляев)
Голм.: 0:1 Василев 23‘, 2:1 Ст. Богомилов 32‘, 86‘

3.10.1964 г., 7 кр., София, ст. Н. Армия, 16.00, **ЦСКА „Ч. знаме“ – „Ч. море“ 1:2 (0:0),** съдия: Г. Христов, 25 000 зр.
ЦСКА „Ч. зн.“: Стоян Йорданов, Ив. Василев – Катила, Б. Гаганелов, Хр. Маринчев, Б. Станков, Д. Пенев, В. Романов, Н. Цанев (55‘ Асп. Никодимов), Т. Колев, Я. Кирилов, Ив. Колев
„Ч. море“: Сим. Нинов, Тренд. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов (86‘ Вл. Грозданов), Аб. Билялов, Ст. Янев, Сим. Николов, Л. Атанасов, Г. Димитров, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 0:2 Сим. Николов 51‘, 62‘, 1:2 Ив. Колев 72‘
Отстранен: Трендафил Василев (ЧМ) 87‘

11.10.1964 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ София 1:1 (1:0),** съдия: Т. Бечиров, 20 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Дим. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Генов, Сим. Николов, Здр. Митев (22‘ Андр. Стоянов), Г. Димитров, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Спартак“ Сф: Ив. Йосифов, Тобия Момин, Доб. Жечев, Стоян Китов, Хр. Миленков, Св. Игнатов, Анг. Славейков, Д. Джавков, Д. Желязков, В. Конов, Ас. Милушев (75‘ В. Митков)
Голм.: 1:0 Сим. Николов 42‘, 1:1 Митков 82‘

16.10.1964 г., 9 кр., София, ст. В. Левски, **„Левски“ Сф – „Ч. море“ 0:0, съдия:** Я. Янков, 40 000 зр.
„Левски“: Ал. Божилов, Ив. Здравков, Теньо Ботев, Малин Иванов, Г. Златков, Г. Георгиев, Н. Скарлатов, Г. Соколов, Г. Аспарухов, Хр. Илиев, Ал. Костов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Сим. Николов, Андр. Стоянов, Г. Димитров, Ст. Генов, Н. Димитров (73‘ П. Дудунов)

25.10.1964 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Плевен 1:1 (0:1)**, съдия: Конст. Делиминков, 15 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Сим. Николов, Андр. Стоянов, Г. Димитров, Ст. Георгиев, Н. Димитров
„Спартак“ Пл.: Н. Стоянов, Али Ахмедов, Пъшо Димитров, Нанчев, Здр. Ченков, П. Съботинов, Сашо Върбанов, П. Боянов, Стоян Здравков, Г. Лазаров, П. Митев
Голм.: 0:1 Боянов 16‘, 1:1 Ст. Янев 61‘

1.11.1964 г., 11 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Пд – „Ч. море“ 5:1 (2:0)**, съдия: Т. Геров, 15 000 зр.
„Ботев“ Пд: М. Карушков (27‘ Г. Найденов), Кост. Бичев, Г. Чакъров, Ив. Задума, Виден Апостолов, Райко Стойнов, Динко Дерменджиев, Добри Ненов, Д. Костадинов (70‘ Д. Златарев), Бож. Атанасов, Г. Попов
„Ч. море“: Сим. Нинов (77‘ Н. Илиев), Тренд. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, П. Дудунов, Г. Димитров, Ст. Георгиев, Н. Димитров (46‘ Л. Атанасов)
Голм.: 1:0 Попов 19‘ (дуз.), 3:0 Дерменджиев 38‘, 60‘, 4:0 Попов 71‘ (дуз.), 5:0 Ненов 83‘, 5:1 Ст. Георгиев 89‘ (дуз.)

7.11.1964 г., 12 кр., Ст. Димитров, ст. Бончук, **„Марек“ – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**, съдия: Цв. Цветков, 6 000 зр.
„Марек“: Ив. Пепелджийски, Г. Богданов, Д. Куков, К. Ангелов, Г. Сапинев, Г. Алексов, Сашо Костадинов, Бог. Мартинов, Трайчо Спасов, Бор. Манов, Ив. Кючуков
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Сп. Киров, Л. Атанасов, Г. Димитров, Ст. Генов, Андр. Стоянов
Голм.: 1:0 Спасов 1‘, 1:1 Ст. Янев 63‘

15.11.1964 г., 13 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пловдив 0:1 (0:1)**, съдия: Ат. Динев, 12 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Сп. Киров, Л. Атанасов (46‘ Андр. Стоянов), Г. Димитров, Ст. Георгиев, Н. Димитров
„Спартак“ Пд: Й. Станков, Ив. Иванов, Ат. Манолов, Стоян Мазнев, Д. Димов, Г. Ботев, Т. Диев, Дончо Стоянов, Хр. Дишков, Г. Бенчев, Д. Генов (70‘ Цоньо Стойнов)
Голм.: 0:1 Диев 40‘

21.11.1964 г., 14 кр., София, ст. Раковски, 15.00, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 1:1 (1:1)**, съдия: Цв. Цветков, 1000 зр.
„Академик“ Сф: Ив. Дервентски, Лазар Пенков, Петко Дяков, Ем. Манолов, Вес. Личев, Сим. Минков, Н. Братанов (46‘ Ахмед Яшаров), Л. Данов, Хр. Андонов, Стоян Вражев, Петко Ат. Петков
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Л. Атанасов, Г. Димитров, Ст. Георгиев, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Братанов 7‘, 1:1 Н. Димитров 19‘

1.12.1964 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ София 6:0 сл.,** съдия: Хр. Иванов, 15000 зрители
(*Бел.: Заради групов протест на играчите на „Локомотив“, мачът е прекратен в 86-та мин. при резултат 3:1 за „Ч. море“ и е присъден служебен резултат 6:0 в полза на домакините*)
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, П. Дудунов, Л. Атанасов, Ст. Георгиев, Ст. Генов, Н. Димитров
„Локомотив“ Сф: Цв. Лалов, В. Методиев, Ив. Димитров, Ап. Чачевски, Н. Колев, Ив. Коцев, Цв. Милев, П. Кирилов (45‘ Хр. Лазаров), Н. Котков, В. Василев, Сп. Дебърски
Голм.: 1:0 Ст. Янев 19‘, 2:0 Чачевски 23‘ (авт.), 3:0 Ст. Георгиев 25‘ (дуз.), 3:1 Дебърски 36‘
Отстранени: Сп. Дебърски (Лок) 84‘, Ив. Коцев и Н. Котков (Лок) 85‘

21.3.1965 г., 16 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0:0,** съдия: В. Балкански, 20 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (46‘ П. Дудунов), Ст. Генов, Ст. Георгиев, Л. Атанасов, Н. Димитров
„Славия“: Сим. Симеонов, Стоян Алексиев, Д. Костов, П. Панагонов, Д. Ларгов, Ем. Манолов, Г. Харалампиев, Г. Гугалов, Ив. Арсов (25‘ Г. Манолов), Ал. Василев, М. Мишев

28.3.1965 г., 17 кр., Русе, Градски ст., **„Дунав“ – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Конст. Делиминков, 20 000 зр.
„Дунав“ Рс: Л. Марков (87‘ Ив. Иванов), П. Пенев, Ог. Илиев, Д. Василев, Ив. Минчев, Шамси Сюлейманов, Л. Малинов, П. Колев, Н. Йорданов, П. Флоров, В. Разсолков
„Ч. море“: Сим. Нинов (80‘ Н. Илиев), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, П. Дудунов, Ст. Генов, Н. Димитров, Л. Атанасов, Ст. Богомилов (46‘ Андр. Стоянов)
Голм.: 1:0 Флоров 30‘, 2:0 Йорданов 75‘

4.4.1965 г., 18 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пловдив 0:0**, съдия: Г. Христов, 18 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Д. Алексиев (59‘ Андр. Стоянов), Л. Атанасов, П. Дудунов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Ил. Бекяров, Ив. Бояджиев, Ив. Манолов, Я. Джоглев (50‘ Арабаджиев), Стратко Младенов, Ив. Кънчев, Ив. Енчев, Д. Грънчаров, Сп. Илиев, П. Колев

11.4.1965 г., 19 кр., Враца, **„Ботев“ Вр – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Ив. Ганев, 10 000 зр.
„Ботев“ Вр: Людмил Горанов, Д. Ангелов, Стоян Кошев, Л. Коцев, Ив. Донков, К. Петров, Н. Бакърджиев, Вл. Стоилов, Г. Каменов, Евл. Йорданов, К. Райков
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Д. Алексиев, Ст. Генов (75‘ Ст. Георгиев), Л. Атанасов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 2:0 Каменов 2‘, 84‘
Отстранени: Н. Бакърджиев (Б) 85‘, Ст. Богомилов (ЧМ) 85‘

18.4.1965 г., 20 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. Загора 0:0**, съдия: П. Каменов, 20 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, М. Табаков, Ст. Янев, Д. Алексиев (72‘ Андр. Стоянов), Аб. Билялов, П. Дудунов, Ст. Георгиев, Н. Димитров
„Берое“: Т. Кръстев, В. Иванов, Ив. Танев, Запрян Вълчев, Хр. Тодоров, Ив. Вутов, Анг. Николов, Евг. Янчовски, П. Жеков, Я. Димитров, Г. Белчев

25.4.1965 г., 21 кр., Сливен, ст. Мл. гвардия, **„Сливен“ – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**, съдия: Т. Милев, 15 000 зр.
„Сливен“: Госп. Симеонов, К. Топалов, Марг. Илиев, Георгиев, Хр. Атанасов, Ненко Ненков, Пенко Ляев, П. Сотиров, Евден Каменов, Ив. Василев, Петров (61‘ Г. Лепоев)
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, М. Табаков, Ст. Янев, Л. Атанасов, Аб. Билялов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Лепоев 88‘
Отстранени: Ненков (Сл) 22‘

2.5.1965 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „Ч. знаме“ 1:0 (0:0)**, съдия: Милко Михайлов, 25 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
ЦСКА „Ч. зн.“: Г. Найденов, Ив. Василев – Катила, Б. Гаганелов, Хр. Маринчев, Б. Станков, Д. Пенев, Ив. Ранков (75‘ Пав. Челестинов), Н. Цанев, Стоичко Пешев, Д. Якимов, В. Романов

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 82‘
Отстранени: Пешев (ЦСКА) 84‘

23.5.1965 г., 23 кр., София, ст. Раковски, **„Спартак“ Сф – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**, съдия: Богдан Пеев, 6 000 зр.
„Спартак“ Сф: Ив. Йосифов, Тобия Момин, Доб. Жечев, Милко Гайдарски, Св. Игнатов, Хр. Миленков, Ив. Тодоров, В. Конов, Г. Цветков, Стоян Китов (69‘ Д. Желязков), В. Митков
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев (85‘ П. Дудунов), Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Вл. Грозданов 79‘ (автг.)

30.5.1965 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски“ Сф 2:1 (1:0)**, съдия: Хр. Иванов, 40 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (57‘ Л. Атанасов), Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Левски“ Сф: Бис. Михайлов, Ив. Здравков, Ив. Вуцов, Малин Иванов, Г. Златков, Г. Георгиев, Сим. Николов, Ал. Манолов, Г. Аспарухов, Хр. Илиев (79‘ Ал. Борисов), Ал. Костов
Голм.: 2:0 Ст. Богомилов 32‘, 61‘, 2:1 Сим. Николов 85‘
Отстранени: Костов (Л) 78‘

6.6.1965 г., 25 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 1:0 (0:0),** съдия: Митко Чуков, 10 000 зр.
„Спартак“ Пл.: Петко Тодоров, Али Ахмедов, Здр. Ченков, Ем. Копев, П. Боянов, Ив. Сладкаров, Сашо Върбанов, Г. Лазаров (60‘ Зах. Томов), Б. Новачев, Стоян Здравков, П. Костов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Костов 64‘ (дуз.)

20.6.1965 г., 26 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Пд 3:2 (1:0),** съдия: Анг. Гергинов, 18 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Ботев“ Пд: Г. Найденов (10‘ М. Карушков), Дончев, Райко Стойнов, Й. Николаков (60‘ Нено Георгиев), Ат. Стойнов, Виден Апостолов, Димо Крушев, П. Льолев, Д. Костадинов, Съби Събев, Г. Попов
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 3‘, 3:0 Андр. Стоянов 47‘, 63‘, 3:2 Попов 78‘ (дуз.), 82‘

27.6.1965 г., 27 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Дим. 5:1 (3:0),** съдия: Ал. Гайдаров, 20 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андрей Стоянов, Стефан Генов, Стоян Георгиев, Стефан Богомилов, Никола Димитров
„Марек“: Ив. Пепелджийски (55‘ К. Белчински), Ив. Михов, Д. Куков, Г. Богданов, Г. Сапинев, Г. Алексов, Н. Николов, Ив. Кючуков, Трайчо Спасов, К. Ангелов, Бор. Манов
Голм.: 1:0 Ст. Генов 29‘, 2:0 Ст. Богомилов 40‘, 4:0 Н. Димитров 42‘, 47‘, 4:1 Манов 65‘, 5:1 Ст. Богомилов 67‘ (дуз.)

4.7.1965 г., 28 кр., Пловдив, ст. 9 септ., **„Спартак“ Пд – „Ч. море“ 1:2 (1:0)** съдия: Л. Радунчев, 3000 зр.
„Спартак“ Пд: Й. Станков (46‘ Й. Филипов), Ив. Иванов, Ат. Манолов, Стоян Мазнев, Хр. Дишков, Г. Ботев, Цоньо Стойнов, Т. Диев, Дончо Стоянов (65‘ Л. Лефтеров), Г. Бенчев, Дим. Генов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Дим. Генов 6, 1:2 Ст. Генов 60‘, 79‘

11.7.1965 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 2:1 (1:1),** съдия: Н. Дундаров, 18 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Академик“ Сф: Н. Вълканов, П. Каменов, Петко Дяков, Ем. Манолов, Вес. Личев, Вл. Крамаренко, Стоян Вражев, Н. Кутов, Петко Ат. Петков (66‘ Хр. Андонов), Ахмед Яшаров, Ивайло Георгиев
Голм.: 1:0 Н. Димитров 24‘, 1:1 Георгиев 35, 2:1 Ст. Богомилов 58‘

18.7.1965 г., 30 кр., София, ст. Локомотив, 10.00, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2:1 (2:0)**, съдия: Анг. Гергинов, 5000 зр.
„Локомотив“ Сф: Ив. Деянов (85‘ Ив. Йорданов), Рум. Найденов, Ап. Чачевски, Т. Велев, Н. Колев, Ив. Коцев, Цв. Милев, В. Василев, П. Кирилов, Н. Котков (73‘ Ботьо Ботев), Спиро Дебърски
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов (68‘ Тренд. Василев), Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Котков 9‘, 2:0 Кирилов 18‘, 2:1 Ст. Янев 52‘

1964-65		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЛевСф		2:0	1:0	1:0	0:0	3:0	3:0	0:0	6:0	3:1	2:0	4:1	4:1	2:1	1:0	3:1
2.	ЛокСф	3:1		3:1	0:1	1:1	2:1	4:2	2:1	1:0	4:2	1:0	2:1	2:2	1:3	1:1	0:0
3.	Слав	2:2	1:1		0:0	2:1	0:0	5:1	3:2	1:1	0:0	2:0	4:3	0:1	3:1	6:0	3:2
4.	ЦСКА	0:3	1:0	1:2		1:1	3:2	9:0	1:2	0:1	1:0	3:0	4:0	2:1	5:1	3:0	1:0
5.	Берое	1:1	3:1	1:1	2:3		1:1	1:1	2:2	4:1	1:1	2:0	2:0	5:2	1:1	1:0	2:1
6.	ЛокПд	0:3	1:1	3:3	2:1	2:1		6:0	3:0	1:3	0:1	3:1	0:0	2:1	2:0	2:0	3:1
7.	СпПл	0:0	0:0	0:0	1:0	2:1	2:0		1:0	1:1	3:4	1:0	4:0	1:0	0:1	2:1	2:2
8.	ЧМоре	2:1	6:0	0:0	1:0	0:0	0:0	1:1		2:1	0:1	1:1	3:2	5:1	0:1	2:1	2:1
9.	БотВр	1:1	0:1	0:0	1:1	3:2	2:0	2:0	2:0		1:2	0:1	2:0	1:0	2:0	0:0	2:0
10.	СпПд	4:2	1:0	3:0	2:1	1:2	1:2	0:1	1:2	1:1		1:3	1:2	0:1	3:1	1:2	2:0
11.	СпСф	1:2	0:1	1:1	1:1	2:3	2:0	1:0	1:0	3:0	2:2		3:1	2:1	0:0	1:1	1:1
12.	БотПд	4:3	0:1	0:0	2:0	1:3	0:2	0:0	5:1	0:0	1:1	1:1		3:1	4:2	2:1	1:1
13.	Марек	3:0	0:1	1:2	0:0	3:1	1:0	1:1	1:1	4:0	2:1	1:1	2:2		0:0	1:0	1:0
14.	Дунав	2:0	0:3	0:1	0:0	2:1	3:4	0:2	2:0	1:0	1:0	1:1	1:1	0:0		2:0	0:0
15.	Слив	0:1	0:2	2:1	0:2	2:1	2:1	1:1	1:0	1:1	1:1	1:0	0:2	2:0	4:1		0:0
16.	АкСф	0:4	1:3	2:1	0:3	3:1	2:0	3:0	1:1	1:0	2:3	0:2	0:1	2:1	1:0	1:5	

„Ч. море“ Вн,1964-65 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Абил Билялов	30	1
Симеон Нинов	30	
Димитър Боснов	30	
Никола Димитров	29	6
Стефан Янев	29	4
Янко Атанасов	29	
Андрей Стоянов	26	3
Владимир Грозданов	26	
Стоян Георгиев - Тянко	20	2
Стефан Богомилов	17	9
Стефан Генов	17	3
Георги Димитров - Червения	14	
Любен Атанасов - Лѝпата	12	
Петър Дудунов	11	
Симеон Николов	9	4
Трендафил Василев	6	
Здравко Митев	5	1
Димитър Алексиев	3	
Спас Киров	2	
Николай Илиев	2	
Михаил Табаков	2	
Борис Стоянов	1	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Левски София	30	18	6	6	59:28	42
2.	Локомотив София	30	16	7	7	42:33	39
3.	Славия София	30	11	13	6	45:33	35
4.	ЦСКА „Ч. знаме“ София	30	14	6	10	48:26	34
5.	Берое Стара Загора	30	10	11	9	48:41	31
6.	Локомотив Пловдив	30	12	6	12	43:40	30
7.	Спартак Плевен	30	10	10	10	30:47	30
8.	Черно море Варна	30	10	9	11	37:37	29
9.	Ботев Враца	30	10	9	11	29:35	29
10.	Спартак Пловдив	30	11	6	13	42:42	28
11.	Спартак София	30	9	10	11	32:34	28
12.	Ботев Пловдив	30	9	9	12	40:49	27
13.	Марек Станке Димитров	30	9	8	13	34:41	26
14.	Дунав Русе	30	9	8	13	28:41	26
15.	Сливен	30	9	7	14	29:40	25
16.	Академик София	30	7	7	16	29:48	21

Прави от ляво надясно: неизв., Аб. Билялов, Н. Илиев, Ат. Аврамов - Кафето, Мих. Табаков, Л. Атанасов, Ст. Янев, Сим. Нинов, Ст. Богомилов, Тренд. Василев, Я. Атанасов, Вл. Грозданов и Дим. Боснов, клекнали: Ст. Генов, Н. Димитров, Андр. Стоянов и Дим. Алексиев.

Ч.МОРЕ
Истанбул
Истанбул
Балканска купа
1964-66
RAPID
BUCURESTI
BJK
1903
Букурещ
Тирана

МЕЖДУНАРОДНА ФУТБОЛНА СРЕЩА
ЗА БАЛКАНСКАТА КУПА
БЕШИКТАШ
Истанбул – Турция
СЪБОТА 20 НОЕМВРИ
ЧЕРНО МОРЕ
Варна
1964
1965
ТУРНИР ЗА БАЛКАНСКАТА КУПА
17 НОЕМВРИ
СРЯДА 26 МАЙ
ЧЕРНО МОРЕ
ВАРНА
Сряда 23 юни
МАЧ ЗА БАЛКАНСКАТА КУПА
РАПИД
ЧЕРНО МОРЕ
НАЧАЛО В 18 ЧАСА
СТАДИОН „ЮРИЙ ГАГАРИН“

Турнирът за Балканската купа започва съществуването си през 1960 г. като Турнир на Балканските вицешампиони и постепенно се превръща в турнир за по-ниско класирани клубове. Носители на купата до тази година са „Стеягул рошу“ Брашов (1960-61), „Олимпиакос“ Пирея (1961-63) и „Рапид“ Букурещ (1963-64).

През този сезон участват осем отбора, разделени в две групи от по четири. В група 1 участват „Фарул“ Констанца, „Олимпиакос“ Пирея, „Вардар“ Скопие и 4-тия в крайното класиране на Българското първенство от 1963-64 г. – „Спартак“ Пловдив. Това издание на турнира се простира върху два календарни сезона, започвайки на 16.12.1964 г с мача „17 нентори“ – „Ч. море“ и завършило с два финала на разменено гостуване, играни на 17 и 21.7.1966 г.

Група 2, в която е включен отборът на „Ч. море“ е допълнена с вицешампиона на Турция – „Бешикташ“, който се преборва за шампионската титла на страната си в сезон 1965-66, „17 нентори“ Тирана влязъл в турнира като 6-ти в крайното класиране на Албания от 1963-64 г., но спечелил две последователни шампионски титли през следващите две години, и „Рапид“ Букурещ, който е вицешампион на Румъния в тези три последователни години и е последният носител на Балканската купа.

Календара на мачовете е хаотичен. „Черно море“ завършва участието си, когато „Рапид“ Букурещ го започва. Всъщност, румънците изиграват още само два мача, след като „Бешикташ“ решава да не се яви за мачовете си срещу тях и на практика решава борбата за първото място в групата в полза на румънския отбор, като му подарява две служебни победи.

Надпреварата в тази група започва в Тирана:

16.12.1964 г., Тирана, ст. Кемал Стафа, **„17 нентори“ – „Ч. море“ 0:0**, съдия: Рамазан Кука, пом.: Рамиз Преджа и Шазивар Груда (и трима от Албания)

„17 Nëndori“: Ilir Elini, Fatmir Frashëri, Skënder Halili, Gëzim Kasmi, Ali Mema, Nuri Bylyku, Niko Xhaçka (Bahri Ishka), Pavli Bukoviku, Luigj Bytyçi, Tomorr Gjoka, Aurel Verria – tr. Myslym Alla

„Ч. море“: Сим. Нинов, Дим. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, П. Дудунов, Ст. Генов, Г. Димитров, Л. Атанасов, Н. Димитров – тр. Ив. Моканов

В. „Bashkimit“, 17.12. 1964 г.: „Вчера следобед на националния стадион се проведе международният мач, валиден за Балканската купа на вицешампионите.

Мачът завърши с недокоснати мрежи. По време на двете си части играта имаше две различни лица. През първото полувреме домакините имаха по-големи възможности за отбелязване на гол. Това дойде главно като резултат на игра по фланговете, с точни центрирания и създаване на опасност пред вратата. Така от самото начало Буковику беше изведен на два пъти в добра позиция за отбелязване на гол, но пропусна с неточна си стрелба. Друг случай, който трябва да се отбележи, е този от петата минута, когато топката центрирана пред вратата от Фрашери попадна в краката на Джока, който беше оставен непокрит, но поради липса на бързина в овладяването на топката и стрелбата, той пропусна тази възможност за отбелязване на гол. В допълнение към това домакините имаха и други, но по-малко опасни случаи. Първите 45 минути обаче завършиха без резултат. Това се дължи главно на слабостта на нападателната линия, където с изключение на Бюбюджи, който беше мобилизиран и добре разпределяше топките както по крилата, така и в центъра, другите играха слабо, за да видим често неразбирателство между играчите, които пропускаха точният момент за пас и забавяха топката, давайки време на противниковата защита да се организира.

За противниковия отбор през тази част на играта трябва да се отбележи едно много опасно положение в 30-ата минута, но Елини отне топката от краката на един от противниковите нападатели и тази минута, когато след ъглов удар те трябваше да вкарат, но Бюбюджи изчисти топката от голлинията предотврати сигурен гол.

През второто полувреме картината на играта се промени в полза на българите, които за разлика от първата част развиха по-

„17 nentori“ Tirana, *осн. 15.8.1920 г. като „Спортклуб“ Тирана, постоянен участник в най-високото ниво на албанския футбол (до 2017 г.). През 1930 г. СК Тирана става първият шампион на Албания, след като „Скендербек“ Корча отказва участие във финала в знак на протест срещу фаворизирането на клубове от Тирана. През март 1946 г. отбора променя името си на „17 нентори“ (17 ноември), денят в който през 1944 г. Тирана е освободена от италианска окупация. Това име се запазва до август 1991 г., след което е възстановено старото СК Тирана. През 1960-те клубът отстъпва позициите си на облагодетелстваните от режима армейски клуб „Партизани“ и „Динамо“ – отбора на милицията и тайните служби.*

Отборът на „17 нентори“, шампион на Албания за 1964-65 г.,
от ляво надясно: Myslym Alla (tr.), Nuri Bylyku, Rexhep Bathorja, Luigj Bytyçi, Skënder Halili,
Gëzim Kasmi, Fatmir Frashëri, Pavlli Bukoviku, Ali Mema, Tomorr Gjoka, Bahri Ishka, Niko Xhaçka

АСК „Черно море“ на ст. Кемал Стафа, Тирана, прави от ляво надясно: Вл. Грозданов, Я. Атанасов, Н. Илиев, Ст. Генов, Л. Атанасов, Сим. Нинов, Ст. Богомилов, Д. Димитров – Клечо (пом. тр.), Ст. Янев, П. Дудунов и Дим. Боснов, клекнали: Аб. Билялов, Тренд. Василев, Андр. Стоянов, Н. Димитров, Ст. Георгиев, Сп. Киров и Г. Димитров

ясна, по-свързана и често по-опасна игра пред вратата на домакините. Докато играчите на „17 ноември“ забавяха и разиграваха топката в своето поле, противниците получиха възможността да маневрират по-добре и да застрашат вратата на Елини. Трябва да се отбележи особено случаят от 16-ата минута, когато Н. Димитров, след като премина един след друг двама-трима играчи, излъга и вратаря, но се измести прекалено наляво и Халили успя да отбие от голлинията лекия му удар. Голът убягна и в 26-ата минута, когато Дудунов стреля леко и топката, след като докосна вертикалната греда, се върна на терена и беше изчистена от Халили. Нападенията на домакините през тази част от играта бяха по-редки и по-малко опасни от тези от първата част.

Най-доброто звено беше отбраната начело с Халили. Фрашери и Касми също работиха добре, с изключение на случаите, когато последният се увличаше в желанието си да обработва топката и забавяше темпото. Българите се отличаваха с добрата си физическа подготовка и яснота в действията през второто полувреме.“

Стоян Георгиев: „Когато пристигнахме в Тирана от рецепцията на хотела ни дадоха брошури, написани на руски, в които се възхваляваше Сталин и Китай и се отричаше нашия социализъм. Хотела ни беше пълен с китайци, а от магазините успяхме да си купим китайски писалки и бръснячи. Нямаше други стоки, за които да си изхарчим парите. Купих бръснячи и ги раздадох на бръснарите във Варна, за което след това ме подстригваха безплатно. Нямаше къде да се ходи. Заведоха ни на кино, където в продължение на два часа гледахме филм за посещението на Енвер Ходжа в Китай. Такова царско посрещане не бяхме виждали. За самият мач: албанците играха много навито, с голямо желание и равния резултат беше логичен с оглед на показаното.“

***

7.4.1965 г., Букурещ, ст. 23 август, **„Рапид“ – „Ч. море“ 2:0 (2:0)**, съдия: Костас Ксантос (Гър.)

Голм.: 1:0 Йонеску 17‘, 2:0 Кудреану 36‘

„Rapid“: Marin Andrei, Nicolae Lupescu, Ion Motroc, Ilie Greavu, Constantin Jamaischi, Dan Coe, Viorel Kraus (79’ Ion Tutuianu), Emil Dumitriu, Ion Ionescu, Nicolae Georgescu, Teofil Codreanu – tr. Valentin Stanescu

„Ч. море“: Сим. Нинов, Дим. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, П. Дудунов (63‘ Андр. Стоянов), Ст, Генов, Ст. Богомилов, Л. Атанасов, Н. Димитров – тр. Ив. Моканов

В. „Нар. дело“, 8.4. 1965 г.: „ Вчера в Букурещ за Балканската купа по футбол … Черноморци започнаха устремно и няколко техни атаки застрашиха вратата на домакините. Постепенно отборът на „Рапид“, в който играят четирима национални състезатели взе инициативата и принуди варненските футболисти да помислят за отбраната си. В 17-та мин. Йонеску остана непокрит и прати топката в мрежата на Нинов – 1:0. Голът смути още повече нашите футболисти и „Рапид“ установи подчертано надмощие. В 36-та мин. Кудреану увеличи на 2:0.

След почивката отборът на „Ч. море“ упорито и зорко бранеше вратата си, като на моменти опасно контраатакуваше. До края нов гол не бе отбелязан и първата среща завърши при 2:0 за „Рапид“. Срещата реванш ще се състои във Варна.“

В. „Нар. спорт“, бр. 41, 8.4.1965 г.:„Поредица бързи слизания на Дудунов, Богомилов и Н. Димитров в началото бяха успешно парирани от противниковата защита. По-късно румънските футболисти взеха здраво инициативата в ръцете си. Прекрасният тандем Думитреску-Йонеску действаше по целия фронт в пълен синхрон, технично, напористо и … резултатно. В 17-та мин. Йонеску избяга от Билялов и откри резултата – 1:0. След грешка на Янев в 36-та мин. Краус се вряза по десния фланг и за Кудреану вече бе лесно с глава да оползотвори подадената полувисока топка – 2:0 за „Рапид“.

След антракта играта се задържа в центъра и пред вратата на домакините. Сега по-често атакуваха варненци, но … с многоходови комбинации, бавно и без изненада. В същото време инцидентните атаки на румънските футболисти бяха вече лишени от първоначалната бързина и острота и защи-

***„Rapid“ București**, осн. 25.6.1923 г. като спортен клуб на румънските железничари Asociația Culturală și Sportivă CFR (Căile Ferate Române), през 1937 г. приема името „Рапид“. Преди II Св. Война: 7 пъти носител на купата на Румъния в период от 8 години (1935-42) и четири пъти вицешампион в първенството на страната, където отстъпва на съгражданите си от „Венус“ и „Унирея Трикульор“. През 1940 г. се класира за финала на „Митропа къп“, но мача не се изиграва. След Войната променя името си на CFR, „Локомотив“ а от 1958 г. отново на „Рапид“, постига първия си успех – шампионска титла на Румъния през 1967 г., когато побеждава и в този турнир за Балканската купа. През юни 2016 г. „Рапид“ обявява фалит и към днешна дата три клуба се обявяват за негови наследници.*

***„Beşiktaş" Jimnastik Kulübü**, осн. 3.3.1903 г. като гимнастически клуб „Берекет", на 13.1.1910 г. става първият регистриран Отомански спортен (гимнастически) клуб. През 1911 г. клубът започва да развива футбол с включването на кварталните ФК „Валидечешме" и „Бесерет" към дружеството. Въпреки скромните успехи в Истанбулската лига и сформираната през 1937 г. Турска национална лига, „Бешикташ" се превръща в един от „Големите три" в страната. До 1966 г., когато печели шампионата на Турция, клубът има 8 титли от различните формати на първенство, последната през 1959-60 г.*

тата на „Ч. море" работеше с по-малко брак. ***Л. Гинев***"

В. „Előre" (Romániai Magyar), 8.4.1965 г.: „Рапид" започна участието си в турнира за Балканската купа в сряда на ст. „23 август" в Букурещ. През първите 20 минути „Рапид" диктуваше темпото, а българите се опитваха да противодействат с изкуствени засади. Те използваха този много опасен метод много дисциплинирано, бързо и навременно, като на моменти хващаха по 3-4 румънски нападатели в капана си. В 17-та мин. обаче това оръжие си каза думата. Двойно подаване между Краус и Думитриу объркa защитата на „Ч. море" и Йонеску, оставен непокрит заби топката в левия ъгъл на вратата на гостите – 1:0.

След гола темпото спадна. Футболистите на „Рапид" започнаха да показват признаци на сковаността, но въпреки това проведоха няколко добри атаки. В 30-та мин. българския вратар спаси силни удари на Краус и Джорджеску. Малко след това Атанасов и Грозданов блокираха Йонеску на 8 метра от вратата. След това видяхме още няколко анемични атаки и точно по това време стана втория гол. Краус завъртя топката към Кудреану, който я изпрати в опразнената врата.

След почивката нивото на играта рязко спадна. Имаше малко раздвижване в 70-та мин., когато една пропусната от Мотрок топка завари Богомилов неподготвен и той от 7 метра стреля право в ръцете на Андрей. Всички очакваха повече от срещата и особено от „Рапид", след отличната игра в неделя. Разбира се, за това видяхме триото Йонеску, Думитриу II, Кодреану д а изиграят няколко приятни и остроумни комбинации, което даде малко цвят на иначе доста сивата игра. Трябва също да се каже, че атаката на „Рапид" беше значително отслабена от неточната игра на Краус, който беше заменен. От „Ч. море" особено се отличи с добрата си игра Атанасов II - №10. ***Nagy V. Istvàn***"

Стоян Георгиев: „Рапид" имаха много силен отбор. Особено в нападението имаха няколко национали. Знаехме за Думитриу (бел. 7 мача, 3 гола за Румъния „А"), Йонеску (бел. 24/5), Джорджеску (бел. 18/9). От нашите най-силно игра Липата. На другия ден един от румънските вестници го нарече „Варненският Ди Стефано". Вярно е, че си приличаха малко по външен вид."

Бел.: Девет футболисти от стартовата единадесеторка на „Рапид" имат участия в националния отбор на Румъния. Най-изявен в това отношение е полузащитника Дан Кое (41/2). През 1970-те някои от тях преминават в клубове в Западна Европа.

***

9.5.1965 г., Истанбул, ст. Митхат паша (Долмабахче), **„Бешикташ" – „Ч. море" 1:1 (0:0)**, съдия: Семих Зороглу (Тур), пом. Самет Кафтанджъ и Яшар Нуртен, 8250 зр.

Голм.: 0:1 Ст. Генов 51', 1:1 Рахми 67'

„***Beşiktaş***": Necmi Mutlu, Yanardağ Erkan, Fehmi Sağinoğlu, Suat Mamat (Özbek Yavuz), Süreyya Özkefe, Kaya Köztepen, Ender Içden (46' Ehlidil Coçkun), Ahmet Özacar, Önüt Güven, Yusuf Tunaoglu, Orbay Rahmi – тр. Любомир Спаич

„Ч. море": Сим. Нинов, Дим. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров – тр. Ив. Моканов

В. „Нар. дело", 11.5.1965 г.: „Състоялата се в Истанбул среща за Балканската купа между отборите на „Черно море" и „Бешикташ" завърши при равен резултат – 1:1. Гола за нашия отбор е отбелязал Генов."

В. „Cumhuriyet": „Първият мач за годината в Балканския турнир за вицешампиони, Бешикташ изигра вчера срещу отбора на „Ч. море" от българския град Варна.

Теренът на ст. „Митхат паша" беше станал много тежък поради проливния дъжд и мача загуби много от качествата си. Освен двата аса Гювен и Суат, които се завърнаха в отбора на „Бешикташ" след дълго отсъствие, както се видя имаше малко играчи, които можеха да покажат необходимите воля и сили, за да постигнат успех.

Головете: В 51-та мин. пробив отляво на Н. Димитров завари защитата на домакините неподготвена, центрира и Генов с удар от воле изведе отбора си напред – 1:0 за „Ч. море".

В 67-та мин. Джошкун проби красиво по дясно-

Дим. Боснов, Я. Атанасов, Ст. Георгиев и Н. Димитров на ст. „23 август“ в Букурещ.

7.4.1965 г., ст. „23 август“ преди започване на мача между „Черно море“ и „Рапид“ Букурещ

Rapid – Cerno More Varna 2:0

Izgalmas mérkőzésnek indult a Rapid—Cerno More Varna Balkán Kupa találkozó szerda délután a fővárosi 23 August stadionban. Az első 20 percben a Rapid diktálta iramot, a bolgár együttes lestaktikával igyekezett fékezni. A vendégcsapat néhány esetben olyan fegyelmezetten, ügyesen és gyorsan alkalmazta ezt a különben igen veszélyes védekezési módszert, hogy egyszerre három-négy Rapid-csatárt is lesen fogott a játékvezető. A tizenhetedik percben azonban csütörtököt mondott ez a fegyver. Kraus Dumitriu II. elé évelte a labdát, majd két Dumitriu-csel következett és a meglavart Cerno védelem mögött lágyan gurított labdát Ionescu bal külsővel a sarokba pörítette.

Az 1:0-ás vezetés ellenére a félidő további részében csökken a játék iramа. A Rapidon a táradtság jelei kezdtek mutatkozni. De még így is vezettek néhány jó támadást. A 30. percben Georgescu leadásából Kraus erős lapos lövését nehezen szögletre mentette a bolgár kapus. Rövidítel ezután Dumitriu II., Atanaszov I. és Grozdanov között ragyogóan ugratta ki Ionescut, aki 8 méterről a kapu mellé gurította a labdát. Ezután még néhány erőtlen támadást láttunk, de a labdarúgás szeszélye folytán éppen ekkor született meg a második gól. Kraus pörgetett beadását Codreanu védhetetlenül továbbította a hálóba.

Szünet után nagyot zuhant a játék színvonala. Egy kis izgalom a 70. perc körül adódott. Motroc könnyelműségéből Bogomilov majdnem szépített az eredményen. De elügyetlenkedte a nagy gólhelyzetet — körülbelül 7 méterről André kezébe rúgta a labdát.

A találkozótól, de különösen a Rapidtól a vasárnapi bravúrja után többet várt mindenki. Persze azért láttunk Ionescu, Dumitriu II., Codreanu harmastól néhány szép szellemes, „tiki-taki féle keverést", ami színesebbé tette egy kicsit az egyébként eléggé szürke játékot. Meg kell mondjuk azt is, hogy a Rapid támadósorának átütőképességét jelentősen csökkentette az is, hogy a Năsturescut helyettesítő Kraus nagyon gyengén játszott.

A Cerno More Varna együttesből az egész pályán játszó 10-es számú trikót viselő Atanaszov II. nyújtott figyelemreméltó teljesítményt.

★

Az UEFA tornára készülő ifjúsági válogatottunk gólnélküli döntetlenre játszott a török ifjúsági válogatott ellen. A mérkőzés igen alacsony színvonalon mozgott.

NAGY V. ISTVÁN

7.4.1965 г., отборите на „Рапид" и „Ч. море" преди започване на срещата. „Ч. море" в по-тъмен екип от ляво надясно: Д. Боснов, Сим Нинов, Я. Атанасов, Н. Димитров, Ст. Янев, Вл. Грозданов, П. Дудунов, Ст. Богомилов, Л. Атанасов, Аб. Билялов и Ст. Генов

8.5.1965 г., ст. „Митхат паша“, Истанбул, отборът на „Ч. море“, прави от ляво надясно: Ив. Моканов (ст.тр.), Я. Атанасов, Н. Илиев, П. Дудунов, Сим. Нинов, Тренд. Василев, Дим. Боснов, Ст. Янев, Аб. Билялов, Ст. Генов, Вл. Грозданов и Дим. Димитров – Клечо (пом. тр.), клекнали: Дим. Добрев – Мишо, Андр. Стоянов, Л. Атанасов – Липата, Ст. Богомилов, Г. Дойков, Ст. Георгиев – Тянко и Н. Димитров

то крило, центрира от аутлинията и К. Рахми изравни резултата – 1:1.“

„Бешикташ“ започна много добре срещу „Ч. море“. Нападателната линия, в която се включваше и Гювен направи доста разнообразни атаки пред защитата на съперника в първите 15 минути. Но това беше всичко. Черноморци, които бяха по-добре подготвени физически установиха игрово надмощие. Нещо повече, нападението на „Бешикташ“, което беше измамено от тактиката на изкуствени засади, приложена успешно от гостите, беше неутрализирано.

По-важните моменти от играта, завършила 0:0 през първото полувреме бяха очевидната грешка на Сюррея в 13-та мин., която можеше да завърши с гол във вратата на неговия отбор, добрата атака на Кая, който се оказа в засада в 36-та мин. и плонжа на Неджми, с който отрази опасен удар на Н. Димитров.

Бешикташ започна второто полувреме с една смяна, Джошкун влезе на мястото на Ендер. В 51-та мин. Димитров проби отляво и прехвърли на Генов, който откри резултата със силен удар. Отговорът на черно-белите дойде в 61-та мин. чрез К. Рахми, който изравни резултата – 1:1. ***Хаяти Телгерен***“

„Вчера, освен на резултата, отново станахме свидетели, че само имена не могат да играят футбол. 11-тият от българската „А“ група срещу Еркан, Суат, Сюрея и Гювен – „Бешикташ“ събра отново старите титуляри, чиято игра не беше по-добра от тази на младежите, които бяха оставени настрана. Първото полувреме премина равностойно и завърши без гол.“

Стоян Георгиев: „Пътувахме с автобус до Истанбул. Тренирахме на едно игрище до някакви руини на брега на Босфора, не далеч от хотела ни. Стадиона, на който играхме мача беше най-

9.5.1965 г., „Бешикташ“, прави от ляво надясно: Suat Mamat, Yusuf Tunaoglu, Güven Önüt, Sureyya Özkefe, Fehmi Sağınoğlu, Ahmet Özacar, Necmi Mutlu, клекнали: Ender İçden, Rahmi Orbay, Erkan Yanardağ, Kaya Köstepen

9.5.1965 г., „Черно море“, прави от ляво надясно: Я. Атанасов, Сим. Нинов, Ст. Янев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Вл. Грозданов, клекнали: Андр. Стоянов, Н. Димитров, Ст. Богомилов, Стоян Георгиев и Ст. Генов

BEŞİKTAŞIN GOLÜ — Siyah-Beyazlı takımın beraberliği K. Rahmi işte bu golle kazandırdı. (Foto: AKŞAM — M. LUMA)

BEŞİKTAŞ BERABERE KALDI — Resimde Balkan İkincileri Turnuası dolayısıyla karşılaştığı Çerno More ile berabere kalan Beşiktaşın bir akınının misafir defans tarafından kesilişi görülüyor.

Beşiktaş, Çerno More ile berabere kaldı: 1-1

Güvenin de yer aldığı Beşiktaş forveti Varna kalesi önünde

BALKAN KUPASI KARŞILAŞMASI

Beşiktaş: 1 - Varna: 1

Maçın neticesi bir yana, dün futbolü sadece "İsimler" in oynamadığına bir kere daha şahit olduk. Bulgar Liginin 11 incisi Varna karşısında, Erkan, Suat, Süreyya ve Güven gibi elemanlarına yeniden kavuşan Beşiktaş'ın oyunu, ligdeki, gençlerden kurulu kadrosunu çıkardığı oyundan hiç de iyi değildi.

Hakem Semih Zoroğlu'nun idare ettiği karşılaşmaya takımlar şu tertipleriyle çıkmışlardı:

Beşiktaş: **Necmi - Erkan, Fehmi - Doğan, Süreyya, Kaya - Ender (Coşkun), K. Ahmet, Güven, Yusuf, K. Rahmi.**

Varna: **Ninov - Bosnov, Atanasov - Gozdanov, Milanov, Yanev - Stovyanov, Genov, Giorgiev, Bogomilov, Dimitrov.**

Maçın ilk yarısı denk bir şekilde geçti ve golsüz kapandı.

Beşiktaş ikinci devreye açığa Ender'in yerine Coşkun'u alarak başladı. 51. dakikada Varna sağiçi Giorgiev'in çaprazlama şutu Beşiktaş filelerini buldu. Böylece 1-0 mağlûp duruma düşen Siyahbeyazlılar, 62. dakikada K. Rahmi'nin golü ile beraberliğe yükseldiler. Maç da 1-1 bitti.

Ендер Гроздanов

Янко Атанасов и Стоян Георгиев със съдийската тройка и капитана на „Бешикташ“ Неджми Мутлу преди началото на мача.

големия в Турция. Терена беше кален, земя като на Колодрума. Публиката вдигаше много шум като блъскаше по тенекиените реклами на стадиона. Все едно около сто тъпана да ти бият до главата. Имаше много локви. При една наша атака се откъснах, Юсуф (национален състезател) ме догони и ме блъсна в гръб. Паднах по лице в една кална локва, както се скача в басейн. Викнах му „Какво правиш бе, гьотферен“. Думата се използваше редовно във Варна и не съобразих какво е значението ѝ на турски. Юсуф хукна де ме гони из терена, сдърпахме се. След това на вечерята отидох да му се извиня.

Бяхме за първи път в Истанбул. Минахме и през Каракьой, където бяхме чували от моряците, че има много бардаци. В социалистическа България нямаше такива атракции и ни беше интересно да видим. Взехме с нас и Милан Статев, профсъюзния ни ръководител, който доста облещи единственото си око, когато видя разголените жени. …“

***

В. „Нар. дело“, 26.5. 1965 г.: „Днес от 17.45 на стадиона във Варна … Отборът на „17 ноември“, понастоящем шампион на Албания играе съвременен техничен футбол. В неговия състав личат четирима национали - Фрашери (2), Алили (3), Мема (5) и Буковику (10). Както е известно първата среща, играна в Тирана завърши 0:0.

Преди срещата ще бъде честван 17-годишната спортно състезателна дейност на з.м.с. Георги Димитров. Изтъкнатият футболист от отбора на „Ч. море“ ще предаде капитанската лента и състезателната фланелка на своите по-млади другари.

26.5.1965 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „17 нентори“ 1:0 (0:0)**, съдия: Никос Янопулос (Гър), пом. Атанас Ставрев и Стефан Константинов

Голм.: 1:0 Л. Атанасов 82‘

Отстранен: А. Мема 55‘ (17н)

Пропусната дузпа: А. Билялов 68‘ (ЧМ)

„Ч. море“: Сим. Нинов,

Дим. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (72' П. Дудунов), Ст. Георгиев, Ст. Генов (75' Л. Атанасов), Ст. Богомилов, Н. Димитров

„17 Nëndori": Shefqed Topi, Fatmir Frashëri, Skënder Halili (60' Ali Mema), Gëzim Kasmi, Osman Mema, Nuri Bylyku, Niko Xhaçka, Tomorr Gjoka, Pavlli Bukoviku, Luigj Bytyçi, Bahri Ishka (46' Aurel Verria)

Георги Димитров – Червения слага край на футболната си кариера и предава фланелката си на Стоян Георгиев – Тянко

В. „Нар. спорт", бр. 62, 27.5. 1965 г.: „Устремните атаки на домакините в началото не ги изведоха напред поради неточната стрелба на Генов, Н. Димитров и Богомилов. След 10-та мин. нападателите на гостите напомниха за себе си твърде категорично и Нинов на няколко пъти трябваше с рискувани плонжове да парира ударите на Хака (бел. Джашка) и да пресича пътя на Бутуки (бел. Битиджи) и Хука (бел. Джьока) устремили се към вратата му. Отбраните все пак действаха безупречно и гол не бе постигнат до почивката.

С подновяването на играта черноморци отново тръгнаха на щурм, но гостите умело парираха атаките им още извън наказателното поле. В 65-та мин. бе отсъдена дузпа, но Билялов стреля в гредата.

След необмислена постъпка на Мема II (ритна противник без топка), гостите останаха с 10 души и разчитаха само на случайни рейдове на Хака. Обръчът около вратата на гостите се стесняваше с всяка измината минута до края на срещата и в 82-та мин. Георгиев отлично пласира топката пред вратата и тя бе точно насочена от Л. Атанасов с глава към мрежата на Топи. Време за повече нямаше, а и гостите като че ли се отказаха да гонят равния резултат. ***П. Герчев***"

В. „Нар. дело", 27.5.1965 г.:„… Първите 15 минути изтекоха при бавно темпо на играта от двата отбора. Гостите първи нарушиха монотонността, като проявиха по-голяма борбеност, амбиция и стремеж за изненада на противника. Чрез смяна на местата на нападателите, с къси и точни пасове и бързо включване на халфовете в нападение, те пренесоха играта в полето на домакините и създадоха доста трудности в отбраната на „Ч. море". Особено деен на десния фланг бе Хакъ (7), чийто устрем Грозданов (4) с усилия отбиваше. Но това продължи само 20 минути, където албанците показаха борбеност, добра техника, умение да комбинират и … слабо и неточно да стрелят във вратата.

Черноморци повече се отбраняваха и отговаряха с откъслечни контраатаки. Техните усилия да организират системни атаки често се проваляха от неточните пасове и слабата връзка между нападателите и халфовата линия. Андр. Стоянов (7) беше напълно обезвреден от Казми (4), а Н. Димитров и Ст. Георгиев бяха зорко пазени от по двама противникови играчи. В 25-та мин. вратарят на гостите Топи неудачно излезе напред, но Богомилов (10) отблизо прати топката встрани.

След почивката се проявиха проблясъци на жива и динамична игра, но те скоро изгаснаха. В 55 мин. А. Мема, който замени Алили (3), заради груба и неспортсменска проява към Стоянов (7) основателно бе отстранен. Гостите веднага преминаха към плътна защита. Числениият превес на черноморци им даде възможност да доминират, но те проявиха неумения да разбият сгъстената отбрана на противника. Безплодните атаки на домакините стигаха до наказателното поле на албанците, където добри прояви имаха Бюлюки (6) и О. Мема (5).

В 68-та мин. бе отсъдена дузпа, но Билялов (5) не можа да реализира. Едва в 82-та мин. Ст. Георгиев

23.6.1965 г., преди мача срещу "Рапид" Букурещ за Балканската купа, Спас Киров (вдясно) официално слага край на състезателната си кариера и предава фланелката си с №7 на Андрей Стоянов (вляво)

Април 1965 г., черноморци като зрители на мач в Букурещ, отпред сам :Вл. Грозданов, зад него: Н. Димитров, Ст. Генов, Ив. Моканов, Д. Алексиев, Мардикян, Ат. Аврамов, Сим Нинов ..., зад тях: неизв., Тр. Василев, Ал. Моканов, Андр. Стоянов, Я. Атанасов, Ст. Янев, ..., Аб. Билялов, Ст. Богомилов ...

Април 1965 г., Букурещ, горе от ляво надясно: адв. Светослав Станев (виж стр.304, том 2), Д. Алексиев, Н. Димитров и съпруга Лиляна, М. Табаков, Андр. Стоянов, ..., В. Дамянов, Атанас Матеев (футб. съдия), ..., клекнали: Тренд. Василев, г-жа Мардикян, Ст. Георгиев - Тянко, Ат. Аврамов - Кафето, Аб. Билялов с Милчо Дамянов, г-ца Мардикян, г-жа Генова, Ст. Генов и Ив. Моканов

16.12.1964 г. пред ст. "Кемал Стафа" в Тирана, седнали отпред: Тр. Василев, Ст. Богомилов, Л. Атанасов - Липата, албанец, Андр. Стоянов и Вл. Грозданов, прави отпред: Ст. Янев, Н. Димитров, Ст. Георгиев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Сп. Киров, Н. Илиев и Ст. Генов, прави отзад: П. Дудунов, Сим. Нинов, В. Дамянов, Ив. Моканов и Д. Димитров - Клечо

26.5.1965 г., Георги Димитров – Червения извежда за последен път отбора с капитанската лента, която ще предаде преди започване на мача на новият капитан Янко Атанасов

26.5.1965 г., момент от мача между „Ч. море“ и „17 нентори“ Тирана на градския стадион „Ю. Гагарин“ със Стефан Богомилов и Стоян Георгиев в зелено-белият екип на „моряците“.

Нури Бюлюки *(Nuri Bylyku), р. 10.4.1937 г., започва кариерата си за отбора на „17 нентори". Когато влиза в казармата е принуден да играе за армейския „Партизани" Тирана, с който е шампион на Албания през 1957 г. След уволнението си настоява да се върне в родния си клуб. Отказа му да играе за „Партизани" е причина никога да не бъде повикан в нац. отбора на Албания. Бюлюки е капитан на „17 нентори" в периода 1959-67 г. и печели шампионска титла през 1966 г. След края на кариерата си работи като треньор в „17 нентори".*

напредна по лявата странична линия, центрира и Л. Атанасов. Който в 75-та мин. замени Генов, с глава отклони топката в мрежата на гостите – 1:0. До края на мача резултатът не бе променен.

Преди започване на срещата бе тържествено отбелязана 17-годишната спортно-състезателна дейност на з.м.с. Георги Димитров. Под аплодисментите на многохилядната публика Г. Димитров предаде състезателната фланелка на Ст. Георгиев и капитанската лента на Я. Атанасов.

Снощи в ресторант „Варна" се състоя юбилейна вечер, посветена на изтъкнатия футболист Г. Димитров. Поздравления към юбиляра поднесоха представители от името на ОК и ГК на БКП и ГОНС, БФФ, ОС на БСФС, ОК и ГК на ДКМС, ВМФ, дружество „Черно море", ЦСКА „Ч. знаме" и др. На приветствията отговори Г. Димитров. На юбиляра бяха поднесени скъпи подаръци. **В. Стоянов**"

***

В. „Нар. дело", 23.6. 1965 г.:„Валентин Станеску: „Желаем коректна и оспорвана игра, в която да победи по-добрият". От два дни във Варна пребивават футболистите на „Рапид" Букурещ, които днес от 18 часа на стадиона ще играят втората си среща от турнира за Балканската купа с отбора на „Ч. море". Както е известно „Рапид" е миналогодишният носител на Балканската купа. В новия турнир той е играл само една среща – в началото на април победи „Ч. море" с 2:0.

Отборът на „Рапид" е един от най-силните и широко популярни отбори в Румънската НР. Преди последната среща за първенството на страната, той е на второ място, само на една точка от „Динамо" Букурещ. Досега седем пъти е бил носител на купата на Румъния.

За високата класа на нашите румънски гости говори и разширеният състав, от който ще бъде излъчен отборът за днешната среща. Най-напред трябва да отбележим седемте състезатели от „А" националния отбор на Румъния: Андрей – вратар, Мотрок и Дан – бранители. Гряву и Макри – полузащитници, Джорджеску и Йонеску – нападатели. Седем футболисти са включени в младежкия отбор на Румъния: Урзичану – вратар, Лупеску – бранител, Дииу, Жамайски, Нестореску, Кудряну и Краус – нападатели. Думитриу е играл на Олимпиадата в Токио и Облеменко в юношеския отбор на Румъния.

Треньор на „Рапид" е бившият негов състезател, играл 11 години в отбора – Валентин Станеску. На нашия въпрос какво мисли за днешната среща, др. Станеску бе любезен да отговори: „Желаем коректна и оспорвана игра, която да послужи за заякчаване на дружеските връзки между нашите спортисти и народи. Колкото до резултата, смятам че е възможен всякакъв такъв. Вашият отбор не е за подценяване. Нека срещата задоволи любителите на футбола и да победи по-добрият!". Съдия на мача ще бъде Лада от Югославия с помощници Ат. Ставрев и Вл. Пинзов от Варна.

Пред футболистите на „Ч. море" стои отговорната задача да представят българския футбол в турнира. Досегашните резултати на нашите футболисти са една победа, две равни срещи и една загуба подсказват, че варненци имат сили да се преборят за ценния трофей. Ние се надяваме, че и днес на стадиона във Варна, те ще демонстрират сърцата, устремна, бърза и резултатна игра и спортсменско поведение и ще защитят достойно спортната чест на нашия град и страна.

Преди срещата ще бъде честван 15-годишният юбилей на изтъкнатия футболист на „Ч. море" Спас Киров, който се оттегля от активна състезателна дейност и ще предаде състезателната си фланелка. ***Ив. Бангьозов***"

23.6.1965 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море" – „Рапид" Букурещ 3:1 (1:0)**, съдия: Ладо Якше (Юг.)

Голм.: 1:0 Н. Димитров 3', 2:0 Ст. Богомилов 51', 3:0 Н. Димитров 62', 3:1 Думитриу 65'

„Ч. море": Сим. Нинов, Дим. Боснов., Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов (79' Дим. Алексиев), Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Рапид": Vasile Urziceanu (55' Marin Andrei), Nicolae Lupescu, Ion Motroc, Dumitru Macri, Constantin Jamaischi (60' Constantin Dinu), Dan Coe, Teofil Codreanu, Emil

Dumitriu, Ion Ionescu (60' Ion Oblemenco), Nicolae Georgescu, Viorel Kraus – tr. Valentin Stanescu

В. „Нар. дело", 24.6. 1965 г.: „Вчера на ст. „Юрий Гагарин" се състоя втората среща от турнира за Балканската купа между отборите на „Рапид" Букурещ и „Черно море". При динамична и жива игра черноморци се реабилитираха за претърпяната загуба през април в Букурещ с 2:0, като завоюваха победа с 3:1.

Още в първите минути черноморци подсказаха, че са решили да победят. Течеше 3-та мин., когато Н. Димитров (11) отблизо откри резултата – 1:0 за „Ч. море". Това като че ли импулсира още повече черноморци, които заиграха маневрено, борбено, добре комбинираха, атакуваха остро на широк фронт и се свързваха добре. През първите 20 минути наблюдавахме характерните за тях остри и изненадващи атаки и умело използване на коридорите. Особено дейни бяха Н. Димитров и Андр. Стоянов. Генов и Билялов запълваха центъра. Нападението успяваше да внесе на моменти объркване в подсилената противникова защита, която самоотвержено бранеше своята врата. Тук неуморен беше Дан (6). На предна линия гостите не показаха нищо особено, където атакуваха с трима нападатели.

След почивката гостите заиграха маневрено и бойко. Те комбинираха умело и демонстрираха по-добра техника. Нападателите стартираха остро, с изненади, с хубав дрибъл в нападение. Само амбицията и борбеността на бранителите на „Ч. море" можаха да притъпят остротата на техните атаки. Нападателите създадоха изгодни положения за гол Димитриу (8) и Облименку (13), но вратарят Нинов имаше точен рефлекс и спаси три опасни положения.

Черноморци макар и да не бяха много борбени и нападателни през второто полувреме успяха да отбележат още два гола. В 51-та мин. след ъглов удар Богомилов (10) с глава и в 62-та Н. Димитров, също с глава покачиха на 3:0. Едно недоразумение в нашата отбрана и неудачно излизане на вратаря Нинов в 65-та мин. позволи на Димитриу необезпокояван да отбележи единствения гол за своя отбор.

Преди започване на срещата, под ръкопляскания на многобройните зрители, изтъкнатият състезател на „Ч. море" Спас Киров предаде състезателната си фланелка на Андрей Стоянов.

Снощи в Международната спортна база се състоя тържествено честване юбилея на Спас Киров. … ***В. Стоянов***"

В. „Нар. спорт", бр. 74, 24.6.1965 г.: „Домакините наложиха бърза и динамична игра още от началото. Топката живо се изнасяше напред, където нападателите проявиха умение да играят с едно докосване, да се движат непрекъснато, неочаквано да сменят местата си. Вълнение имаше още в 4-та мин., когато Н. Димитров се озова вдясно от вратата на румънците и от близо вкара гол. След този гол натискът към вратата на „Рапид" се засили, но редица голови положения не бяха използвани. Румънците се стремяха главно да убиват темпото, разчитаха на своята техника.

След почивката до-

***„Рапид" Букурещ**, прави от ляво надясно: Nikolae Lupescu, Ion Motroc, Take Macri, Marin Andrei, Nicolae (Nae) Georgescu, Dan Coe, клекнали: Ion Oblemenco, Teofil Codreanu, Ion Ionescu, Constantin Dinu, Viorel Kraus.*

Дан Кое *(Dan Coe), звездата на „Рапид“, участник с румънския национален отбор (41/2) на ОИ в Токио 1964 г. и СП в Мексико 1970 г., играе като полузащитник за „Рапид“ в продължение на 10 години, след което преминава в белгийския „Роял Антверп“ (1971-73 г.). Кое се завръща в Румъния, а през 1981 г. забягва в ГФР и се установява в Кьолн, където един ден е намерен от семейството си мъртъв със завързани ръце и крака. Спекулациите са, че е убит от румънските тайни служби „Секуритате“, но никаква връзка с вероятен извършител не е намерена. Кое е на 40 години в деня на смъртта си.*

макините продължиха да играят напористо. Богомилов отбеляза гол с глава – 2:0. Това окрили още повече отбора. Пред вратата на румънците стана горещо. В 61-та мин. Георгиев, който днес бе в центъра на много акции на своя отбор, би силно в тялото на румънския вратар, топката рекушира и притичалият Н. Димитров с глава увеличи на 3:0. Чак след това румънците се активизираха истински и успяха да намалят резултата, макар че голът бе постигнат след грешка на черноморската защита. … ***В. Върбанов***“

***

В. „Нар. дело“, 19.11. 1965 г.: „Турските футболисти пристигнаха. Спаич: „Силите са равни. Победата може да се усмихне на всеки един от двата отбора.

Нашият участник в турнира за Балканската купа ще играе в събота последната си среща. …

Вчера турските футболисти пристигнаха и отседнаха в хотел „Варна“. Потърсихме старши треньора на отбора на гостите, известният бивш състезател на „Червена звезда“, Спаич. Той любезно ни разказа за своя отбор, чийто треньор е вече три години.

Както е известно, един от най-популярните в Турция отбори „Бешикташ“ е отбор на един от големите райони на Истанбул. Клубът е основан още през 1903 г., 15 пъти е бил шампион на страната. В тази годишното първенство „Бешикташ“ е на първо място във временното класиране с 11 точки от 8 мача. В последната среща с „Анкарадемирспор“ нашите гости са победили с 5:1.

„Бешикташ“ редовно дава състезатели за националния отбор на Турция. Трима от неговите футболисти: Ахмет, Феми и Юсуф не дойдоха във Варна, тъй като са включени в турския национален отбор за срещата му с Чехословакия за световно първенство по футбол. В турнира за Балканската купа турските футболисти са играли само две срещи: със „17 нентори“ – 1:1 и с „Ч. море“ – 1:1. По повод утрешния мач, който ще се играе от 15.00 на ст. „Ю. Гагарин“, старши треньора Савич сподели: „Силите са равни. Очаква ни интересна игра, в която победата може да се усмихне на всеки от двата отбора. Нашия отбор ще играе в следния състав: Неждми, Явуз, Сурея, Суат, Кая, Джевдет, Ахмет, Джеват, Фарук, Сайлъ и Фети.“

Накрая помолихме др. Спаич, който е бил една година треньор на израелския „Шимшон“ и е добре запознат с израелския футбол, да каже мнението си за неделната среща България – Израел за световно първенство. „Не трябва да се подценяват израелските футболисти и преди всичко националния отбор. Те могат да поднесат изненада, особено когато играят на свой терен.“

В. „Нар. дело“, 20.11. 1965 г.: „…Варненските футболисти напълно съзнават голямата отговорност, която са поели – достойно да представят родния футбол в този труден международен турнир. От два дни те са на лагер-сбор в хотел „Ривиера“ на курорта „Дружба“. Тук в спокойна обстановка се преценяват силите – собствените и на противника, обмислят се всички възможни ходове в днешната среща.

Вчера посетихме нашите футболисти и помолихме старши треньора Ив. Моканов да сподели мислите, които го вълнуват преди мача: „Дружеството и отборът – каза той – високо ценят доверието, което ни се гласува да представим българския футбол в турнира. За това ние не жалим сили, играем сърцато, борим се да оглавим групата, за да се срещнем с първенеца от другата група за ценния трофей.

Известно е, че „Черно море“ се представя сполучливо в международни срещи и особено с добри отбори, какъвто е „Бешикташ“. Ние си даваме сметка, че гостите от Турция дойдоха във Варна със значително по-силен отбор, отколкото в първата среща в Истанбул. В техния състав са включени нови млади състезатели, „Бешикташ“ играе бърз футбол, което на нас много ни допада. Това ще направи срещата оспорвана и динамична. Ние разчитаме на защитата – все опитни и рутинирани бойци, на нападателите, които напоследък показаха задоволителна резултатност, особено в срещите във Варна. Имаме възможност да се наложим в решителния двубой. Една победа ще ни изведе още по-твърдо

20.11.1965 г., футболистите на „Ч. море“ и „Бешикташ“ излизат на терена на ст. „Ю. Гагарин“. От гостите се различават отпред назад: Suat Mamat, Yavuz Çoker, Sanlı Sarıalioğlu, Ahmet Özacar, Faruk Karadoğan

на първото място в групата и това ни мобилизира.

Независимо от резултата, ние ще си останем приятели с футболистите на един от най-добрите отбори в южната ни съседка – Турция.“ … В лагера са привлечени също така и Тр. Василев, М. Табаков, Т. Янев (бел. Великов), Д. Алексиев, Д. Добрев. Поради контузии в отбора не са включени Генов и Калчев.

Класирането в групата: 1. „Ч. море“ 6 т. от 5 мача, 2. „Рапид“ Букурещ 4 т. (3), 3. „Бешикташ“ 2 т. (2), 4. „17 ноември“ 2 (4).“

20.11.1965 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 15.00, **„Ч. море“ – „Бешикташ“ 2:0 (1:0)**, съдия: Ат. Ставрев, 20 000 зр.

Голм.: 1:0 Андр. Стоянов 17‘, 2:0 Н. Димитров 49‘

„Ч. море“: Сим. Нинов (46‘ Ив. Иванов), Дим. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Ст. Георгиев (65‘ Дим. Алексиев), Ст. Богомилов, Н. Димитров – тр. Ив. Моканов

„Beşiktaş“: Necmi Mutlu (46’ Dino Sabri), Özbek Yavuz, Süreyya Özkefe, Suat Mamat, Kaya Köztepen, Cevdet Cetinkaya, Ahmet Özacar, Cevat Özyalçin (46’ Orbay Rahmi), Faruk Karadoğan, Sanli Sarialioğlu (46’ Sami Senol), Fethi Türkes – тр. Любомир Спаич

В. „Нар. дело“, 21. 11.1965 г.: „Черно море“ направи нова крачка към финала за Балканската купа. Най-хубавото във вчерашната среща беше дружеския дух, коректната и спортсменска игра, при която премина оспорвания двубой.

За дълго време топката се разиграваше в средата на терена. Атаките се разбиваха в стабилните отбрани, голови положения не се създаваха. За това и съвсем неочаквано за всички, вдигнатата в 17-та мин. от Андр. Стоянов (7) топка се намери зад изненадания Неджми – 1:0. До края на полувремето картината не се промени.

Веднага след почивката черноморци се впуснаха в устремни атаки и в 49-та мин. след разбъркване Н. Димитров (11) покачи на 2:0 за „Ч. море“. След

това за дълго инициативата премина у гостите. Те показваха добро владеене на топката, но липсваха завършващите удари. Единствен Джевдет (6) стреля силно в 77-та мин., но влезлият на мястото на Нинов (1), Иванов беше на мястото си.

Краят дойде при заслужена победа с 2:0 за „Ч. море". С вчерашната среща нашите футболисти завършиха игрите си в турнира и набраха 8 точки. Сега те ще трябва да изчакат резултатите от срещите на другите отбори. Можем да кажем, че първото участие на „Ч. море" в този турнир е успешно.

След мача помолихме треньора на „Бешикташ" Спаич да каже мнението си за срещата: „Играта бе приятелска, спортсменска, резултатът е реален. В нашия отбор липсваха пет души от основния състав и това се отрази на представянето ни. Подобрата част на „Черно море" е отбраната, в която изпъкна футболиста с №3 (Атанасов)."

Главния съдия Ат. Ставрев: „Коректното държание на състезателите улесни ръководството ни. По-добрият отбор бе „Черно море". Гледал съм „Бешикташ" в Истанбул. Пролича, че липсата на петте състезатели от състава е намалила силата на отбора. ***Ив. Колев***"

„Черно море" завършва кампанията на второ място в групата, след отбора на „Рапид" Букурещ, който побеждава два пъти „17 нентори" и печели два пъти служебно срещу „Бешикташ". „Рапид" спечелва това издание на Балканската купа след победа на финала в два мача с разменено гостуване срещу победителят от група 1 – „Фарул" Констанца – 3:3 в Букурещ и 2:0 в Констанца и става първият отбор, дублирал успеха си в две последователни години.

	група 2	1.	2.	3.	4.	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Rapid		2:0	3:1	3:0	6	5	0	1	14:5	10
2.	Ч. море	3:1		1:0	2:0	6	3	2	1	7:4	8
3.	17 Nëndori	1:2	0:0		2:0	6	1	2	3	5:7	4
4.	Beşiktaş	0:3	1:1	1:1		6	0	2	4	2:12	2

Истанбул, май, 1965 г., прави от ляво надясно: Иван Моканов (ст.тр.), Стефан Янев, Димитър Димитров - Клечо (пом.тр.), Андрей Стоянов, Симеон Нинов, Стоян Георгиев - Тянко, Петър Дудунов, Стефан Генов, Милан Статев (предводител), Николай Илиев и Владимир Грозданов, клекнали: Димитър Боснов, Димитър Добрев - Мишо, Михаил Табаков, Георги Дойков, неизв. и Любен Атанасов - Липата

24.3.1964 г., Със сигурна намеса във въздуха на градския стадион в Русе, Нинов е изпреварил нападателя на „Дунав“ Иван Минчев – Рого.

3.10.1964 г., Симеон Нинов е изпреварил нападателите на ЦСКА „Ч. знаме“ Асп. Никодимов и Я. Кирилов

Симеон Генов Нинов

(22.6.1940 г. – 18.4.2017 г.)

Позиция: вратар
„Ч. море“ 1962-73 г.
„А“ РФГ 198 мача

Роден във врачанското с. Еница, Симеон завършва гимназията в Бяла Слатина, след което започва работа в Етрополе, където започва спортната си кариера като вратар на местния „Чавдар“. Скоро идва време за казармата и Нинов получава предложения от няколко софийски клуба, но предпочита да замине за Варна, където довършва службата си като резервен вратар на „Ч. море“, но въпреки това решава да остане в клуба.

В първия си сезон при моряците, Нинов не записва нито един мач, но спокойно изчаква своя ред. Конкуренцията за поста е жестока. Титуляр е резервния вратар на националния отбор от СП'62 в Чили Иван Иванов. С много тренировки и постоянство Нинов дочаква дебюта си в „А“ РФГ на 2.12.1962 г. в Русе срещу „Дунав“, когато влиза през второто полувреме на мястото на Иванов и запазва мрежата си суха. През сезон 1964-65 Иванов се завръща в Перник и Нинов играе във всичките 30 мача от „А“ група, като е заменен само два пъти от станалия вече дълбока резерва Николай Илиев. През следващия сезон Иванов се завръща във Варна и „Черно море“ на практика има двама равностойни вратари.

Стефан Янев: „Със завръщането на Иванов, Симо малко „поувисна“, но не се разсърди на никого, нито пожела да бяга в друг клуб, за да играе редовно. Желаещи да го имат за вратар имаше със сигурност. Но той сядаше спокойно на резервната скамейка, когато треньора беше решил, а когато играеше даваше всичко от себе си с много постоянство и упоритост. Не се жалеше нито на тренировки, нито на мачове.“

Със завръщането на Иванов в отбора през 1965 г., „Черно море“ има двама равностойни вратари. В 8 от 30-те мача в „А“ група (сезон 1966-67) има смяна на вратаря, което показва дилемата пред треньора Моканов в избора на страж. В шест от тях, Нинов заема мястото на Иванов след получени голове, а Нинов допуска 8 гола в 13-те мача, в които участва.

Силата на Симо е играта във въздуха , пласира се добре при високите топки и показва завиден рефлекс. Слабостта му е в някои неразчетени излизания пред вратата и наказателното поле. Изиграва 198 мача в „А“ група и 38 международни срещи, между които приятелски и такива за Балканската купа.

На турнето в Англия, видимо разстроен от валутното нарушение, в което е заловен от софийските митничари, Нинов пази само едно полувреме срещу „Шефийлд Уенздей“ и дава шанс на Иванов, който обира овациите на англичаните. В Япония през 1969 г. запазва вратата си „суха“ под дъжда на Токио в първия мач и при победата с 1:0 в Киото. Третият мач завършва 4:1 за „Ч. море“ и Симо е един от най-добрите на терена.

Нинов изиграва последния мач от 11-годишната си кариера като вратар на „Ч. море“ на 16.6.1973 г. на ст. „Ю. Гагарин“ срещу „Ботев“ Враца, след което се дипломира като треньор и преподавател по футбол от ВИФ (сега НСА). Треньор е на деца и юноши от различни възрастови групи, но предимно на юноши ст. възраст. Под негово ръководство в мъжкия отбор влизат Милен Бакърджиев, Огнян Радев, Верони Страшников, Валерий Каров …

След като приключва с треньорската си кариера бате Симо става преподавател по физическо възпитание в ОУ „Кирил и Методий“. В последните си години страда от артроза на тазобедрената става и е силно обездвижен, но това не му пречи да е един от най-редовните посетители на домакинските мачове на „Черно море“ – клуба в който прекарва живота си като играч и треньор.

3.10.1964 г., Симеон Нинов е плонжирал в краката на Никола Цанев от ЦСКА „Ч. знаме“

Двамата титулярни вратари на „Ч. море“: Симеон Нинов и Иван Иванов

12.12.1965 г., Сим. Нинов и Вл. Грозданов ликвидират опасността пред вратата, създадена от Хр. Илиев – Патрата („Левски“)

Симеон Нинов като треньор на юноши ст. възраст с вратарите Веселин Карабашлиев и Георги Костов (Геша Зъба)

Трима бивши футболисти и треньори на детски и юношески отбори във ФСФД „Черно море“: Симеон Нинов, Атанас Аврамов и Димитър Боснов, прекарващи част от времето си в училищния двор.

1:0 „Левски“ пак се препъна във Варна

„Черно море“ (Вн) — „Аякс“ (Холандия) — 3:1 (1:0)

•"А" РФГ • 1965-66 г.

Двубой между Илиев и Атанасов (Из мача Левски — Черно море 1:1)
Снимка: Й. Скрински

„ЧЕРНО МОРЕ“ — „АУСТРИЯ“ — 1:1

Много емоции, хубава победа „Черно море“ — „Спарта“ (Прага) 4:3

„ШЕФХЛД-УЕНСДЕЙ“ В ТУРНИРА „ВАРНЕНСКО ЛЯТО“

„Черно море“ — „Бохум“ — 2:1

Два гола на Богомилов

„Черно море“ — „Шефилд Уенсдей“ — 2:1

„Черно море“ — „Дерби Каунти 1:0

„Зенит“ — „Черно море“ — 2:2

„Черно море“ показа истинските си възможности

1965

„Sparta" Praha, осн. 16.11.1893 г., шампионът на ЧССР през сезон 1964-65 (15-та титла) е най-успешния клуб в Чехия и бившата ЧССР, трикратен носител на купа Митропа (посл. 1964 г.). Дълбоко вкоренени традиции в европейския футбол има този клуб, произвел голмайстора на СП'34 Олдржих Нежедли. След спечелването на шампионата на ЧССР през 1954 г. следва спад в представянето на отбора, който спечелва следващата си титла едва 11 години по-късно - през 1965 г., когато пристига за приятелска среща във Варна. „Спарта" се представя на ст. „Ю. Гагарин" със 6 национали: Квашняк, Тихи, Машек, Таборски, Мраз и Войта. До 2020 г. „Спарта" има рекордните 36 титли на страната си, и полуфинали за КЕШ и КНК.

Отборът напускат **Любен Атанасов – Липата**, който се присъединява към „Добруджа" Толбухин, а вратаря **Николай Илиев** и **Петър Дудунов** преминават във „Ватев" Белослав.

След кратък престой във „Ватев" Белослав се завръща **Здравко Митев**, а от Перник, към отбора отново се присъединява вратаря **Иван Иванов**. От юношеския отбор дебютират рекорден брой юноши: **Пламен Христов – Пепи**, **Вахан Саркизов**, **Тодор Великов Янев**, **Георги Дойков**, **Георги Калчев** и **Димитър Добрев – Мишо**. През лятото към отбора се включва голмайстора на „Септ. слава" Михайловград Михаил Гьонин и преминаването му в „Ч. море" е официално обявено, но в дните преди започване на първенството Гьонин получава предложение от „Спартак" София и замина за столицата.

12.7.1965 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море" – „Спарта" Прага 4:3 (2:2)**,

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 2', 1:1 Мраз 9', 2:1 Ст. Генов 27', 2:2 Мраз 33', 2:3 Машек 49', 4:3 Ст. Богомилов 63', 68'

„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров – тр. Ив. Моканов

„Sparta" Praha: Antonín Kramerius (Werner Kotas), Jiří Gůra, Jiří Tichý, Vladimír Táborský, Josef Vojta, Pavel Dyba, Vladimír Bartoň, Ivan Mráz, Andrej Kvašňák, Václav Mašek, Václav Vrána – tr. Václav Ježek

В. „Нар. дело", 14.7. 1965 г.: „Много емоции, хубава победа. Няколко разменени удара без адрес към двете врати. Течеше 2-та минута когато Богомилов получи хубав пас от Димитров и ловко се озова зад защитата на гостите. Точният му удар накара вратаря Крамериус да вади топката от мрежата. Така домакините хвърлиха ръкавицата, за да станем свидетели на една напрегната среща, за която дълго ще се говори не само защото „Черно море" победи един голям отбор, но и за много положения пред двете врати и за хубавите 7 гола.

На голямата рутина и техника на гостите, сред които личаха имената на футболисти от световна и европейска класа, черноморци противопоставиха бързина, гъвкавост и несломим дух. В центъра добре действаше Билялов, а напред Богомилов, Н. Димитров и много често Генов. Атаките се редяха една подир друга. Много работа имаха и двете отбрани. Нападателите на „Спарта" показаха как се воюва срещу старото оръжие на черноморци – изкуствените засади. Не веднъж, те със сетни сили трябваше да спасяват вратата си от налетелите Войта и Диба, на Квашняк и Машек. На пръсти се броят неточните пасове на гостите при игра с едно докосване. Над всички блестеше с физическата си игра и дисциплина дясното крило Бартон, който накара Грозданов да изстиска много пот от фланелката си, но седмицата (? играе с №4) на „Ч. море" бледнееше, напомняше за себе си само с нечистата си игра (и до кога ли?).

Всички голове паднаха в резултат на хубави комбинации и остроумни ходове.

Безспорно публиката остана доволна от този твърд, мъжествен двубой, от многобройните голови ситуации и от резултата. Повече срещи на нашите отбори с такива противници!. Те са не само школа за техническо и тактическо израстване, но и укрепват вярата на състезателите в своите възможности.

Срещата бе наблюдавана и от делегацията на Президиума на Върховния съвет на СССР, начело със секретаря на Президиума др. Михаил Георгадзе. ***В. Добрев***"

Ст. Георгиев – Тянко: „Това е най-големият мач в който съм играл. Вярно, играх и срещу „Аякс" „Дерби Каунти", „Шефийлд Уенздей" …, все отбори от забраненият за нас Запад, но не бяхме чували предварително почти нищо за тях. Чехите бяха световни вицешампиони от СП в Чили - 1962 г. и много от играчите на „Спарта" бяха играли за националния отбор, а някои на световното първенство през 1962 г., където достигнаха до финал срещу Бразилия и бяха равностоен противник, даже поведоха в резултата. Тихи беше известен у нас от този финал и аз трябваше да играя срещу него. Няколко пъти ми влезе твърдо и един път даже ме изхвърли

→

„Спарта“ Прага, шампион на ЧССР 1964-65, прави от ляво надясно: А. Крамериус, П. Диба, В. Мигас, Вл. Таборски, Й. Тихи и Й. Гура, клекнали: Й. Войта, И. Мраз, А. Квашняк, В. Машек и В. Врана

на пистата. Квашняк игра също. Победихме шампиона на Чехословакия, в който имаше футболисти от световна класа.“

***

27.7.1965 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ (юн.) – „Борусия“ М-гладбах (юн.) 3:0 (2:0),**

Голм.: 1:0 Д. Алексиев 23‘, 2:0 Ив. Страшников 30‘, 3:0 Мартин Иванов-Димов 55‘

В. „Нар. дело“, 28.7. 1965 г.: „Вчера във Варна се състоя първата международна юношеска футболна среща. Младите черноморци започнаха бързо. Крилата Пламен Христов и Петров често затрудняваха отбраната на гостите. В 23-та мин. Алексиев (9) отблизо откри резултата. Седем минути по-късно Страшников (8) увеличи на 2:0 за „Ч. море“.

През второто полувреме гостите се активизираха, но отбраната на „Ч. море“ се справи с атаките им. При една контраатака в 55-та мин. Димов (5) отбеляза нов гол.

При коректна и приятелска игра срещата завърши с убедителна победа на юношите на „Черно море“ с резултат 3:0. ***Н. Спиров***“

Мартин Иванов: „Тогава ме записваха с името Димов. Германците били отседнали в хотел „Владислав Варненчик“ близо до кортовете, където ги забелязал Владимир Пинзов – футболния съдия, дето е играл за „Тича“ преди това. Предложил им да играят мач срещу „Черно море“. Казали му, че са юноши и че нямат нищо напротив да играят срещу юношеския отбор. Бихме ги с 3:0, аз вкарах третия гол от около 30 метра. Силно игра Иван Страшников. Той беше от Шумен, но учеше в техникум във Варна и живееше у нас. Не му дадоха шанс при мъжете, след това се качи да плава по корабите. Роднина е на Верони Страшников, който игра в „Черно море“ по-късно.

Говорех немски и се сприятелих с германците, попитах ги като на шега дали няма да ни поканят и те взеха, че наистина ни поканиха следващата година през октомври.“

***

В. „Нар. дело“, 3. 8.1965 г.: „Шефийлд Уенздей“ във Варна. От няколко дни по покана на ОС на БСФС във Варна пребивава известният първодивизионен английски професионален футболен отбор „Шефийлд Уенздей“. Английските футболисти отседнаха в международната спортна база и тренират на нашия представителен стадион. Това е третият отбор от родината футбола – Англия, който гостува у нас.

На 4 август т.г. в София „Шефийлд Уенздей“ ще играе с републиканския първенец „Левски“, на 6 август в Ст. Загора с „Берое“ и на 8 август, в неделя, във Варна с „Ч. море“.

В. „Нар. дело“, 4.8. 1965 г.: „Ще се стремим да играем добре“ – беседа с треньора на „Шефийлд Уенсдей“ Алън Браун. Вчера английските футбо-

***Andrej Kvašňák**, смятан за един от най-талантливите футболисти на ЧССР, атакуващ полузащитник на „Спарта“ и националния отбор, където играе на СП‘62 редом Йожеф Масопуст и достига до финала, където ЧССР отстъпва на Бразилия. Квашняк играе 10 години за „Спарта“, след което преминава във 2-ро дивизионния белгийски „Расинг клуб“ Мехелен, с който през 1971 г. за малко пропуска призово място и класиране в 1-ва дивизия.*

1965

***Alan Brown**, треньора на „Шефийлд Уенздей“ е бивш футболист на „Хъдърсфийлд“, преоткрит в „Бърнли“ като 32 годишен лидер в защитата, където формира т. нар. „Желязна завеса“ и е в основата на влизането на „Бърнли“ в 1-ва дивизия (1946-47) и последвалото трето място (1947-48) с най-малко допуснати голове след шампиона „Арсенал“. Браун е убеждаван от председателя на ФА Стенли Роуз да се завърне във футбола като мениджър. От 1964 до 1968 е в „Шефийлд Уенздей“ и въпреки, че не спечелва трофей с отбора, се отличава с честност, почтеност, търсене на нови техники и тактики и изобщо със страстта си към футбола. Запомнен е с думите: „Футболът е едно от най-големите събития в Сътворението“.*

листи дойдоха за поредната си тренировка на варненския представителен стадион. Състезателите „подгониха“ топката по зеления килим на стадиона, а ние се обърнахме към треньора Алън Браун с молба да разкаже накратко за своя отбор, за предстоящите срещи с българските футболисти и за впечатленията си от нашата страна.

Нашият отбор, каза г. Алън Браун, е съставен от млади футболисти. Той е наследник на един от най-старите футболни клубове в Англия, създаден още през 1857 година. Футболистите на клуба играеха добре и до Втората световна война, три пъти са били носители на купата на Англия. До полуфинал за купата, отборът е достигал 10 пъти. През последните години „Шефийлд Уенздей“ играе много уверено, което се вижда и от класирането му: 1961 г. – на второ място, а през следващите години твърдо стои на шесто място от 22 отбора в първа дивизия.

А ето и футболистите, които пристигнаха във Варна и кратката характеристика на треньора за тях. На вратата сигурният Спрингет, десен бранител Хил, ляв бранител и капитан на отбора Мегсън – футболист с голям опит, ляв бранител Юстъс – 20-годишен многообещаващ футболист, десен полузащитник Мобли – силен футболист, участник в младежкия национален отбор, ляв полузащитник Йънг – играл в националния отбор на Англия. В групата са включени и младият, едва 18-годишен Смит (6), също състезател от младежкия национален отбор. Сред нападателите изпъква Фийни (7), Ъшър и двамата от младежкия национален отбор, известни с фината си техника и жонгльорство с топката. Но Добсън едва ли ще играе в първата среща, тъй като се възстановява след лека контузия.

„Шефийлд Уенздей“ се слави с добрата си отбрана, но както често се случва, забеляза г. Браун, губим от слабите, а печелим от силните отбори. Предпочитам, добави треньорът, добрия, споен отбор с една-две изключителни единици.

Относно българския футбол и предстоящите срещи с наши отбори Алън Браун сподели: „Познаваме малко българския футбол. Ще се стремим да играем добре в предстоящите срещи. Наистина добре, тъй като хубаво се отнесоха към нас още от първия ден на пристигането ни в България. Очарован съм от вашата страна. Не мога да си представя по-приятно място на света от курортите край Варна. За първи път видях, че слънцето е един голям огнен кръг, тъй като у нас с месеци е тъмно и мъгливо.

Използвахме случая, за да беседваме с треньора и за развитието на футбола, и за предстоящото световно първенство, което както е известно ще се състои през следващата година в Англия. Стана дума за бразилската система. Аз лично смятам, каза той, че в света има повече системи на игра и във всеки мач трябва да се играе разнообразно. Във всеки отбор трябва да има интелигентни футболисти, които да са в състояние да определят маниера на играта според противника.

Много бихме се радвали ако между 16-те финалисти се наредят и българските футболисти и бъдат наши гости в Шефийлд. С това ще ни се отдаде възможност да се реваншираме за сърдечното гостоприемство, което намерихме тук. ***Ив. Колев***“

В. „Нар. дело“, 8.8. 1965 г.: „Днес от 17.30 часа на ст. „Ю. Гагарин“ … в нападението ще видим Фийни (7) и Флинтъм (10) – участници в младежкия нац. отбор, Уилкинсън (11, бел. Харалд). В отбраната, която играе солидно личат Хил (2), Мегсън (3).

За отбора на „Ч. море“ срещата ще бъде сериозна проверка на силите им преди започване на републиканското първенство. В нападението ще видим за пръв път стрелеца от „Б“ РФГ Михаил Гьонин, както и Здр. Митев. През последните срещи, които черноморци имаха с чуждестранни отбори на наш терен, показаха техничен и резултатен футбол.

След загубата от „Левски“ (1:2) и „Берое“ (1:4), гостите вероятно ще искат да се реваншират. Всичко това говори, че днешната международна футболна среща ще бъде силно оспорвана и ще премине на високо техническо равнище.“

8.8.1965 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 17.30, **„Ч. море“ – „Шефийлд**

8.8.1965 г., отборът на „Ч. море“ преди мача срещу „Шефийлд Уенздей“, прави от ляво надясно: Здр. Митев, Ст. Генов, Мих. Гьонин, Ст. Богомилов и Н. Димитров, клекнали: Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Д. Боснов, Сим. Нинов, Мих. Табаков и Ст. Янев

Уенсдей“ 2:1 (1:1), съдия: Д. Руменчев

Голм.: 0:1 Куин 10‘, 1:1 Н. Димитров 14‘, 2:1 Ст. Георгиев 86‘

„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Мих. Табаков (46‘ Аб. Билялов), Ст. Янев, Здр. Митев (Андр. Стоянов), Ст. Генов (46‘ Ст. Георгиев), Мих. Гьонин, Ст. Бого-

1965

8.8.1965 г., двата отбора преди мача, прави от ляво надясно: Вл. Пинзов (пом. съдия), Вл. Грозданов, Brian Hill, Gerry Young, Я. Атанасов, John Hickton, М. Табаков, Johnny Fantham, Peter Eustace, Д. Боснов, Wilf Smith, Ст. Янев, Дим. Руменчев (гл. съдия), Don Megson и Мих. Гьонин, клекнали: Пан. Мефитишев (пом. съдия), Colin Dobson, Ст. Генов, Ron Springett, Сим. Нинов, Ст. Богомилов, John Quinn, Здр. Митев, Brian Usher и Н. Димитров

1965

***Sheffield Wednesday FC**, осн. 1867 г. под името Wednesday Football club, като клон на The Wednesday Cricket club. Един от най-старите футболни клубове в Англия. „Уенздей" е един от 12-те основатели на Футболното сдружение (1889 г.), което е алтернатива на Футболната лига, започнала своето първенство през 1888-89, чийто продължител днес е Премиър лийг. През 1892 г. сдружението и лигата се обединяват, образувайки 1-ва и 2-ра лига, а „Уенздей" е един от трите клуба, които преминават от Сдружението в 1-ва лига, чиито членове се увеличават на 16. „Уенздей" печели първите си две титли в лигата през 1903 и 1904 г. и след редуване на силни и слаби сезони печели още две шампионски титли през 1929 и 1930 г., между които променя името си на „Шефийлд Уенздей".*

милов, Н. Димитров

Sheffield Wednesday: Ron Springett, Brian Hill, Don Megson, Peter Eustace, Gerry Young, Wilf Smith, Brian Usher, John Quinn, John Hickton, Johnny Fantham, Colin Dobson

В. „Нар. дело", 10.8. 1965 г.: „В неделя във Варна се състоя приятелската футболна среща … Тя премина при бърза и динамична игра, изпъстрена с интересни моменти пред двете врати.

През първото полувреме гостите играха поманеврено, борбено, като се стремяха да играят с едно докосване на топката и упражниха натиск. Служейки си с точни пасове, те умело комбинираха в нападение. Между предната линия и отбраната имаше голяма подвижност, която им позволяваше бързо да изнасят топката в противниковото поле.

На десния фланг най-активен бе Ъшър (7), който в 30 и 31-та мин. създаде удобни положения за гол, но те бяха проиграни от ненавременната намеса на Хиктън (9). Добро впечатление остави Куин (8), който в 10-та мин. с изненадващ, плътен удар отдалеч откри резултата.

Отбраната на гостите игра много стабилно. Особено добри прояви имаха Хил (2) и Мегсън (3).

Моряците по техника, комбинативност и устрем не отстъпваха на гостите. След почивката домакините играха по-добре и гостите отделиха повече внимание на опазване на своята врата.

Тази среща бе сериозна проверка на „Ч. море" преди започване на републиканското първенство. Това, което моряците показаха на терена вдъхна хубави надежди у публиката. Димитров, Гьонин, Георгиев се очертаха като здраво ударно ядро на предната линия. Митев (7) е маневрен, бърз и в трудни положения проявява съобразителност. И другите играчи, които бяха изпробвани през второто полувреме бяха в добра форма. Общо, ансамбълът на „Ч. море", както е комплектуван, има сили през първия полусезон на първенството да се бори за 3-4 място в таблицата на майсторите. … ***В. Стоянов***"

***

15.8.1965 г., **„Ботев" Бургас – „Ч. море" 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 97, 16.8.1965 г.: „Едва ли някога ст. „9-ти септември" е събирал толкова хора! Първата среща на „Ботев" в „А" РФГ оправдано предизвика голям интерес.

В 8-та мин. Вражев получи топка от дълбочина и стреля неспасяемо. При 1:0 играта продължи да бъде открита и нападателна. Домакините бяха много по-гъвкави в тактическата постройка на защитата си, защото средната линия се връщаше да помага на отбраната и после веднага се включваше в нападение. След гола варненци започнаха да прилагат изкуствени засади и вършеха това умело. Така те на няколко пъти успешно неутрализираха зараждащи се опасни нападения на домакините.

От първия до последния съдийски сигнал бургазлии играха с голяма воля за победа. Създадоха повече опасни моменти пред вратата на Нинов, но в същото време показаха неумение да ги реализират. Може би от липса на рутина, може би от страх да не ги проиграят. Висока оценка заслужава вратаря Генчев, който спаси отсъдената в 65-та мин. дузпа, бита от Георгиев. Това беше и преломният момент в срещата. Варненското нападение беше анемично и не отправи нито един опасен удар. Втория гол бургазлии направиха чрез Бонев, след отсъдена в 74-та мин. дузпа."

***

В. „Нар. дело", 18.8. 1965 г.: „Интервю с Р. Витлачил: „Публиката може да ни помогне". Във връзка с днешната контролна среща на националния отбор по футбол с единадесеторката на „Ч. море", наш представител се срещна с Р. Витлачил, старши треньор на националния отбор.

Въпрос: Защо именно във Варна се провежда тази футболна среща?

Отговор: Както знаете на българския представителен отбор предстоят извънредно сериозни квалификационни срещи за световно първенство. В програмата за подготовка за тези отговорни изпитания на 4 септември ни предстои приятелска среща с отбора на ГДР. Определено е мача да се състои на ст. „Ю. Гагарин" във Варна. Именно по тази причина пожелахме нашите момчета да играят една контролна среща във вашия град, за да

опознаят по-добре терена, за да установят по-близък контакт с публиката.

Въпрос: Вие изглежда отдавате голямо значение на публиката, като фактор, който може да помогне в подготовката на националния отбор?

Отговор: Безспорно, да! В моята дългогодишна практика се уверих, че този фактор е извънредно важен.

Както всички хора, и най-големите футболисти грешат. Това не значи обаче, че публиката трябва да посреща с дюдюкания техните несполуки по време на играта. Зрителите трябва да проявяват повече разбиране към психологическото състояние на играчите в периода на една такава важна подготовка, да награждават хубавите им прояви със своите аплодисменти, да показват по-голяма търпимост, когато те неволно грешат. С това не искам да кажа, че не приемам критични бележки и предложения.

Аз се надявам, че футболистите на „Ч. море", които са познати като технични и коректни, ще бъдат добър спаринг – партньор на моите момчета, а публиката ще помогне на всички ни да подготвим по-добре българския национален отбор за предстоящите квалификации."

18.8.1965 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, контр., ***„Ч. море" – България „А" 2:2 (0:1)****, съдия: Ст. Константинов, 12 000 зр.*

Голм.: *0:1 Аспарухов 32', 1:1 Ст. Богомилов 79', 1:2 Якимов 85', 2:2 Ст. Генов 86'*

Пропусната дузпа: *Н. Котков 2ПВ (Нинов спасява)*

„Ч. море": *Сим. Нинов (75' Ст. Рачев), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов (46' Тренд. Василев), Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр. Митев, Ст. Генов, Ст. Георгиев (46' Андр. Стоянов), Ст. Богомилов, Н. Димитров*

България „А": *Ст. Бончев (9' Бис. Михайлов), В. Методиев (46' Ив. Василев), Ив. Димитров (46' Ив. Вуцов), Б. Гаганелов, Д. Пенев, В. Апостолов (46' Евг. Янчовски), Т. Диев, Ст. Китов, Г. Аспарухов (46' Н. Котков), Г. Соколов (46' Д. Якимов), Ал. Костов (46' Сп. Дебърски)*

В. „Нар. дело", 19.8. 1965 г.: „Вчера на стадиона във Варна … Срещата премина оспорвано, при коректна игра и завърши наравно – 2:2.

Отначало черноморци бяха по-устремни, но атаките им се разбиваха в отбраната на националите. Постепенно по-рутинираните и по-технични футболисти от националния отбор наложиха своя стил. Изпъкна с фината си техника централния нападател Аспарухов. След няколко пропуска, той използва едно удобно подаване на Соколов и отблизо откри резултата – 1:0 за националния отбор.

След почивката в проекто-представителния ни отбор бяха направени редица смени. … На терена настъпи оживление, но задълго без резултат. Дори Котков пропусна да реализира 11-метров наказателен удар. В 79-та мин. Богомилов (ЧМ10) използва едно несполучливо излизане на вратаря Михайлов и с глава изравни – 1:1. Пет минути преди края Якимов със самостоятелна акция покачи на 2:1, а една минута по-късно Генов (ЧМ8) възстанови равенството."

(бел. на 4.9.1965 г., на ст. „Ю. Гагарин" България побеждава в приятелски мач ГДР с 3:2 (0:2) пред 26 000 зрители. Това е първото домакинство на националния отбор в официален международен мач, което се играе извън София)

***

22.8.1965 г., **„Ч. море" – „Ботев" Пловдив 2:2 (1:2)**,

В. „Нар. дело", 24.8. 1965 г.: „Резултата от неделната среща не говори, че силите са били равностойни. През по-голямата част от срещата надмощието бе на страната на домакините, а ботевци се отбраняваха с 6-7 състезатели. Но също трябва да се отбележи, че отбраняващия се отбор имаше повече голови положения и едва не отнесе и двете точки.

Първите пет минути бяха на гостите. След това те се отпуснаха, заиграха лениво, мудно и прекалено самоуверено. Тогава „Ч. море" притисна своя противник. В 20-та мин. Боснов напредна по лявото крило и вдигна пред вратата, Карушков (Б-1) се намеси несполучливо и Н. Димитров (ЧМ-11) отклони топката в мрежата. Футболистите от Пловдив продължиха да играят бавно и напред разчитаха на откъслечни контраатаки от бързите Попов (7) и Дерменджиев

1965

Стефан Рачев*, вратар на юношеския отбор, играе в няколко контроли за мъжете, като тази срещу нац. отбора, но не записва официални мачове в „А" РФГ*

Иван Страшников*, нападател на юношеския отбор, родом от Шумен, с отлични прояви и принос за доброто представяне на юношите, не получава шанс при мъжете и се качва на корабите. Братовчед е на футболиста от 1980-те Верони Страшников.*

1965

1965 г. към Висшия институт за народно стопанство - дн. Икономически университет - Варна се създава първата университетска специалност в България "Икономика и организация на туризма", която през 1983 г. с ПМС е преименувана "Международен туризъм" , а през 1997 – „Туризъм". За 50 години специалност "Туризъм" са завършили над 3500 бакалаври и магистри, включително над 400 чуждестранни студенти от 39 чужди страни, защитени са 60 доктората. Специалност "Туризъм" е първостепенен център както за подготовка и обучение на квалифицирани кадри, така и за провеждане на разнообразни и приложни научни изследвания в областта на туризма.

(11). Използвайки грешки в отбраната на „Ч. море" в 36-та мин. Крушев (Б-8) пое една топка в центъра и подаде на свободния Дерменджиев, който майсторски изравни. В 42-та мин. след ъглов удар Ненов (Б-9) с глава изведе своя отбор напред.

Второто полувреме започна с натиск на домакините. Богомилов (10), а след това и Н. Димитров имаха добри възможности, но ги изпуснаха. Едва в 56-та мин. Генов (8) отблизо с точен удар изравни – 2:2.

Неделната среща ни дава основание да кажем, че „Ч. море" не е онзи отбор, който така добре завърши миналото първенство. Сега, когато се залага толкова много на пошироко приложение на флангови атаки, като едно от най-сигурните средства срещу различните видове „бетон", отборът е притъпил остротата на крилата си. Добър пример в това отношение даде тимът на „Ботев", където две отлични крила даваха облика на цялото нападение. Хубави неща не могат да се кажат и за отбраната на „Ч. море". Тя беше несигурна и лесно преодолима. Докога защитниците на „Ч. море" ще си служат с това остаряло и ръждясало вече оръжие – изкуствените засади? ***Ив. Колев***"

29.8.1965 г., **„Спартак" Варна – „Ч. море" 1:2 (1:1)**,

В. „Нар. дело", 31.8. 1965 г.: „Течеше 4-та мин. на срещата, която от седмици се коментираше в града, а нападателите не бяха отправили нито един удар към вратите. Но за това време пък, защитниците поднесоха по няколко изкуствени засади и показаха своите защитни оръжия. Някой край нас въздъхна: „Пак ли с тия отвратителни засади?". Тогава съвсем неочаквано, бойко играещият Бл. Николов (Сп-5) докопа топката и докато черноморската защита се оглеждаше кога страничния съдия ще размаха флагчето, с устремен слалом мина зад тях и накара Нинов (1) да вади топката от мрежата. Почти по същия начин в 11-та минута, при неспълучлива изкуствена засада от защитата на „Спартак", черноморци изравниха чрез Янев (6).

Естествено беше в първите 15 минути да гледаме нервна и неточна игра, но напразни останаха надеждите да се успокоят духовете и да бъдем свидетели на една открита, мъжествена борба. Създадоха се немалко голови положения, особено пред вратата на „Ч. море", но стрелците бяха неточни или Нинов се намесваше умело. През първото полувреме нападението на „Спартак" бе по-маневрено, нападаше по-опростено и ако не изобилстваха неточните пасове на Ненов (Сп-6) и Александров (Сп-9) развръзката можеше да дойде твърде рано.

Второто полувреме донесе известен териториален превес на черноморци, но нападателите напразно търсеха пробив през центъра, където Кирчев (Сп-3) печелеше въздушните двубои с младия Богомилов (ЧМ-10), а Бл. Николов и сега бе сигурен и мъчно преодолим.

И когато към края на срещата публиката се беше примирила с равния резултат, защото такава беше и играта, Боснов (ЧМ-4) напредна през центъра и въпреки навременната намеса на Любенов (Сп-1) донесе победата с гол на Митев (ЧМ-7). Последва дразнещо безцелно чистене на топката вън от чертите на игрището от защитниците на „Ч. море" и … съдийския сигнал.

Но могат ли да бъдат доволни от показаното онези десетки хиляди, които толкова рано изпълниха до последно място секторите на стадиона? Двата отбора приличаха на боксьори, които се страхуват да влязат в открита, честна игра. Ние не знаем дали има някой да се възхищава на изкуствените засади, на тая игра на котка и мишка, в която се „отличиха" черноморци. Бяхме свидетели на честите прехвърляния на топката от отбрана на отбрана.

За илюстрация на срещата, ето какво сме записали в бележниците: засади приложени от „Ч. море" – 21, от „Спартак" – 11. Наказателни удари срещу „Ч. море" – 29, срещу „Спартак" – 14. Ъглови удари за „Спартак" – 7, за „Ч. море" – 6. Като прибавим към това страничните хвърляния, останалите засади и аутите, ще видим, че топката е била в игра не повече от 60 минути. Над тези цифри смятаме, че трябва да се замислят треньорите и самите играчи. ***В. Добрев, Ив. Колев***"

В. „Нар. спорт", бр.

103, 30.8.1965 г.: „Две наивни грешки на отбраните. При първата черноморци допуснаха Бл. Николов да се включи безпрепятствено в нападение и след хубава комбинация с брат си Хр. Николов да открие резултата. При втората защитниците на „Спартак" оставиха непокрит Боснов, който подаде на Янев и … 1:1. … Но ето, че дойде 83-та мин. Боснов отново се включи в нападение, озова се зад защитниците, прехвърли вратаря и на Митев не оставаше нищо друго, освен да се разпише – 2:1."

12.9.1965 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пловдив 3:1 (2:1)**,

В. „Нар. дело", 13.9. 1965 г.: „Срещата започна бързо, с устремни слизания към двете врати. Борбата бе равностойна. При една акция на черноморци в 18-та мин. Митев (7), вдигна и Богомилов (10) майсторски с глава откри резултата – 1:0.

Гостите от Пловдив опасно контраатакуваха, като разчитаха на бързината на Диев. Така в 31-та мин. един негов пробив изведе Дишков (9) в изгодно положение и резултатът бе изравнен. Но 9 минути по-късно Янев (6), след технично изпълнен наказателен удар от Генов (8) отново изведе своя отбор напред – 2:1.

След почивката играта стана по-твърда и нервна. Спартаковци понякога преминаваха границата на позволеното, държаха се неспортсменски и съдията Михайлов от Русе бе принуден да отстрани Диев. Макар и с 10 души отборът на „Спартак" упорито се бранеше и често застрашаваше вратата на Нинов. В 80-та мин. обаче отлично играещият Богомилов за втори път прати топката в мрежата. Краят дойде при резултат 3:1 за „Ч. море" – една убедителна и напълно заслужена победа."

3.10.1965 г., **„Ботев" Враца – „Ч. море" 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 118, 4.10.1965 г.:„Четири съвсем чисти положения за гол изпуснахме. Поне при едно от тях трябваше да падне гол в наша полза. Ах, този Генов, как не улучи опразнената врата" – тези мисли сподели след срещата Ив. Моканов, треньорът на „Ч. море". И той имаше основание да бъде недоволен. Но и колегата му Ил. Панев имаше защо да съжалява – неговите момчета пропуснаха 4 пъти повече, и то по-изгодни положения. В пропуските най-много се отличи Евл. Йорданов.

Ботевци започнаха бурно и още в началото създадоха разбъркване пред вратата на Нинов. Гостите бяха предугадили този тактически ход и се помъчиха с бавно разиграване на топката да убият темпото. Но това не им донесе желания успех. Тогава те противодействаха с изкуствени засади и донякъде сполучиха. Срещата протече на високи обороти, но бързината бе за сметка на качеството на играта.

В 14-та мин. Бакърджиев преодоля своя пазач и центрираната топка мина пред очите на Нинов, който не реагира, а Йорданов я заби в мрежата зад гърба му. Лявото крило на гостите, което бе най-опасното и действаше рационално, опита стрелба от средно разстояние, но Горанов се намесваше успешно. Дебютиращият в „Ботев" А. Ценов постепенно навлезе в ритъма на играта и все по-често затрудняваше Н. Димитров, а през втората част напълно го обезвреди.

След почивката „Ч. море" започна с подем. През това полувреме надмощието бе поделено. Към края на срещата гостите засилиха своя натиск, но до промяна на резултата не се стигна. ***Ив. Борисов***"

10.10.1965 г., **„Ч. море" – „Славия" 0:0**,

В. „Нар. дело", 12.10. 1965 г.: „Неделната среща бе изпълнена с много драматизъм и енергия, но със слаба резултатност. Още отначало черноморци заиграха бързо, маневрено, борбено и установиха териториално надмощие. Те вложиха много сили и амбиция и притиснаха своя противник. Стоянов (11) направи няколко сполучливи рейда и прехвърли удобни топки пред полето на гостите, но навременната намеса на Симеонов (Сл-1) и недоброто пласиране на варненските нападатели в такива моменти не доведе до откриване на резултата.

За черноморци най-слабо звено се оказа предната линия. Нападателите не успяваха да разбият подсилената отбрана на гостите и отправиха малко удари във вратата. Те не използваха достатъчно крилата, особено десния

1965

Георги Живков Калчев *(р. 19.11.1945 г.), 1 мач в „А" РФГ (на 31.10.1965 г. срещу „Спартак" Плевен), техничен халф с отличен поглед върху играта и голяма надежда от юношеския отбор. Има нещастието да се контузи още в първия си мач. „Още като юноша на тренировките му прещракваше коляното или глезена. Нещо ставите му не бяха както трябва. Тогава нямаше медицина. Контузиш ли си коляното - менискус, коленни връзки – приключваш с футбола. Това се случи с Калчев и след контузията му никой от клуба не се заинтересува да му помогне с нещо. Той се обиди и изчезна някъде. Не идваше и на сбирките на ветераните."*

Отборите на „Ч. море“ и „Славия“ преди мача, от ляво надясно: Андр. Стоянов, Аб. Билялов, Ст. Генов, Дим. Боснов, Здр. Митев, Ст. Георгиев, Тренд. Василев, Ст. Богомилов, Ст. Янев, Ив. Иванов и Я. Атанасов

1965

На 10.10.1965 г. в мача срещу „Славия“ своят дебют в „А“ РФГ на възраст 16 г., 8 м., 8 д. прави юношата на клуба Пламен Христов

фланг, а търсеха пробива в центъра, където беше наситено с противникови играчи. Това провали много атаки. Играта с висока топка също не донесе успех на домакините, понеже гостите имаха преимущество в това отношение. Само Генов (8), който игра в центъра беше най-деен. Билялов и Янев закъсняваха да се включат навреме в нападението.

През първото полувреме белите повече се отбраняваха, като в отделни моменти отговаряха с остри контраатаки. Отбраната на „Славия“ се чувстваше стабилна, изпъкваха Костов и Давидов. На предна позиция най-добри бяха Василев и Мишев. В 32-та мин. Василев (ЧМ-2) остави непокрит Манолов (Сл-11), който напредна по страничната линия, центрира, но Гугалов стреля в ръцете на Иванов (ЧМ-1).

В първите минути след почивката черноморци продължиха да упражняват натиск, но без резултат. Богомилов (10), който имаше добри прояви направи и сериозни пропуски. В 49-та мин отблизо, при опразнена врата, той прати топката встрани. Може би това беше единствената възможност, която можеше да реши изхода от мача. ***В. Стоянов***“

17.10.1965 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 124, 18.10.1965 г.: „Промяната на климата на повлия благотворно на варненци. Почти през целия мач, като изключим някакви си десет минути накрая, те играха разпокъсано. Сякаш бяха затънали в някаква безперспективност, съвсем противоположна на оня хубав, динамичен, темпераментен стил, който са ни демонстрирали неведнъж. А може би и лошият, неравен терен ги затрудни сериозно? … В паметта ни са се набили редица несигурни действия с топката (веднъж Богомилов провали стопроцентово положение, като от 5 метра не улучи вратата), никому ненужни водения, детински грешки на защитниците в опасната зона. Можахме да запомним само разумните ходове на Генов, който единствен отправи силни удари към Деянов и улегналата игра на Атанасов. Струва ни се, че черноморци трябва да се замислят и върху изкуствените засади, към

които са се пристрастили. Както се вижда от вчерашния мач, постоянното им употребяване не дава голям ефект. Съвременната защита разчита много повече на други оръжия.

„Локомотив“ още не е навлязъл на гладки релси, но може да се почувства, че набира пара, че позатяга влаковата композиция. Вчерашният ден бе на младите в отбора … Изпъкна отново 17-годишния юноша Начко Михайлов. Снагата му е още крехка, но разбирането на играта – обнадеждаващо. Видяхме го да демонстрира точната си стрелба (личи си, че се учи от Котков), както и изтънчен усет в бъркотиите пред противниковата врата. Така, след като Иванов бе атакуван и топката отскочи настрани, до нея притича Михайлов и за втори път я изпрати в мрежата. ***Д. Попдимитров***“

***

В. „Нар. дело“, 16.10. 1965 г.: „Тези дни стана известно, че във Варна ще гостува един от най-добрите съветски отбори – „Зенит“ Ленинград, участник в елитната първа група от първенството на страната.

За високата класа на нашите гости говорят резултатите от последните срещи на „Зенит“: наравно 2:2 с шампиона на Съветския съюз „Динамо“ Тбилиси и СКА Ростов на Дон, победа с 1:0 над „Нефтяник“ и „Пахтакор“. Отборът сега е на шесто място във временното класиране.

Сред ленинградските футболисти личат редица изтъкнати състезатели, играли в сборния отбор на Съветския съюз, като Бурчалкин, Дергачьов, Завидонов, Данилов и др. Зенит е възприел атакуващ стил на игра и често в настъпленията се включват полузащитниците, особено Завидонов.

Противник на ленинградчани ще бъде отборът на „Черно море“, който играе сполучливо в международни срещи. Любителите на футбола очакват с голям интерес предстоящата среща, която ще се проведе във вторник от 16 часа на ст. „Ю. Гагарин“.

В. „Нар. дело“, 19.10. 1965 г.: „От два дни на почивка в международния дом на спортиста е футболния отбор на „Зенит“ Ленинград. … Осем от състезателите му участват в сборния отбор на Съветския съюз. …

До сега черноморци са доказвали, че умеят добре да защитават честта на Варна при международни срещи.

19.10.1965 г., Варна, **„Ч. море“ – „Зенит“ Ленинград 2:2 (1:0)**,

Голм.: 1:0 Н. Димитров 3‘, 2:0 Здр. Митев 63‘, 2:1 Дергачьов 70‘, 2:2 Бурчалкин 81‘ (дуз.)

„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Зенит“ Ленинград: Владимир Востроилов, Владимир Непомилуев, Роберт Совейко, Виктор Спиридонов, Эвальд Алам, Анатолий Дергачёв, Станислав Завидонов, Павел Садырин, Анатолий Васильев, Лев Бурчалкин, Юрий Соловьёв

В. „Нар. дело“, 20.10. 1965 г.: „Вчера на ст. „Юрий Гагарин“ се състоя международен приятелски мач. При равностойна игра срещата завърши наравно – 2:2.

Футболистите от Ленинград демонстрираха висока техника, повратливост и добра връзка между отделните линии. Отбраната навреме и активно се включваше в нападение, с което помагаше на бързото изнасяне на топката в противниковото поле. Нападателите атакуваха на широк фронт и в двубоите обикновено печелеха. Особено устремни и повратливи бяха Салавьов (11) и Бурчалкин (10), които създаваха изгодни положения, но те бяха проиграни от неточната стрелба на нападателите.

Черноморци, въпреки тежкия мач, който имаха в неделя бяха равностоен противник на гостите. Още в третата минута една комбинация между Богомилов (10) и Н. Димитров (11) позволи на последния отблизо да открие резултата. Това като че ли смути гостите и те подсилиха отбраната си. Черноморци не съумяха да разбият сгъстената отбрана на „Зенит“ и първото полувреме премина при размяна на взаимни атаки и контраатаки. Създадени бяха и изгодни положения за гол, но нападателите на „Ч. море“ на свой ред показаха слаба и неточна стрелба.

След почивката гостите заиграха по-нападателно. В 48-та мин. Дергачьов остана сам и от три метра прати топката над напреч-

1965

***„Зенит“ Ленинград**, осн. 25.5.1925 г. под името ЛМЗ (Ленинградски металический завод) и до 1931 г. играе в междузаводско първенство, след което участва в градското такова. Преди първото първенство на СССР през 1936 г., ЛМЗ става част от новообразуваното ДСО „Сталинец“, което е включено в „Б“ група. През 1938 г. ДСО „Сталинец“ влиза в „А“ група с увеличаването ѝ на 26 клуба (бел. тук участва и ДСО „Зенит“, закрито през 1939 г.). След ново преструктуриране през 1939-40, ДСО „Сталинец“ преминава към новообразуваното ДСО „Зенит“, запазва мястото си в „А“ група под това име и е постоянен участник в нея. Печели купата на СССР през 1944 г. През 1965 г. заема 9-то място. Успехите идват през 21-ви век: 8 титли на Русия (една от 1984) и купата на УЕФА през 2008 г.*

1965

Отборът на „Зенит" Ленинград сезон 1965-66, прави от ляво надясно: Галимов, Дергачьов, Н. Афанасиев (тр.), Горбунов, Совейко, Завидонов, Беликов, Алам, Непомилуев и Васильев, седнали: Спиридонов, Садырин, Данилов, Соловьов (в бяло), Бурчалкин, Белкин и В. Фьодоров (тр.)

ната греда. В 63-та мин. Митев (9) получи топка от дълбочина, понесе се по центъра, преодоля отбраната на „Зенит" и повиши на 2:0 за „Ч. море". След това ленинградчани упражниха натиск и в 70-та мин. след разбъркване пред вратата на домакините Дергачьов (8) намали на 2:1. Изравнителният гол дойде в 81-та мин. от дузпа, реализирана от Бурчалкин. ***В. Стоянов***"

***

31.10.1965 г., **„Ч. море" – „Спартак" Плевен 3:2 (1:1)**,

В. „Нар. дело", 2.11. 1965 г.: „В неделната среща черноморци отново показаха, че могат безразборно да пилеят сили и енергия, да шарят навсякъде из терена, но да не работят с пълен умствен капацитет. Деветдесет минути безплодно надмощие изпълнено с груби пропуски оставят впечатление, че като че ли отборът изостава в теоретическата си и техническа подготовка. Не се вижда творчество, а се забелязва суетене и несигурност у състезателите. Липсва усет да се заема изгодна позиция по време на нападение, да се използват свободните коридори, има стремеж у всеки да се освободи от топката, макар и неточно адресирана или се подава на съиграч, който е добре блокиран от противника, безцелно да се струпват нападатели в центъра пред наказателното поле. Липсва онази бързина и динамика, каквато сме наблюдавали преди у черноморци.

Резултатността на нападателите е намалена. Митев (9) като че ли бързаше да проваля атаките с неточните си пасове. Неговото заместване с Георгиев трябваше да стане по-рано. Н. Димитров игра слабо и допусна много пропуски. Стоянов и Калчев в отделни моменти проблясваха, но за кратко. Само у Богомилов се забеляза амбиция да създава и използва изгодни положения. Особено нестабилен е десния фланг (Боснов). Своята слабост защитниците се мъчат да прикрият, като често прибягват към изкуствени засади. Но това е оръжие с две остриета. Понякога помага, но понякога може да нанесе сериозни поражения и целия отбор „да остане в засада", както можеше да се случи при тази среща, ако не беше измъченият гол, постигнат от дузпа в последната минута. Не бива черноморци да прекаляват повече с изкуствените засади. Така беше постигнат и втория гол в 63-та мин. - отбраната не отреагира веднага, мислейки че Лазаров (Сп-10) е в засада, а той спокойна напредна, прехвърли Иванов и прати топката в мрежата – 2:1 за „Спартак" Пл. С по-малко сили и енергия, но с по-голям такт и умение плевенчани водеха до 83-та мин. те показаха на домакините как 2-3 нападатели могат да провеждат успешни нападения.

При тази ансамблова игра отборът на „Ч. море" не може да разчита занапред на добър успех. Нужно е ръководството на дружеството и треньорите да се позамислят по-сериозно върху това и поставят отбора в по-благоприятна светлина. ***В. Стоянов***"

7.11.1965 г., **„Марек" – „Ч. море" 2:2 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 133, 8.11.1965 г.: „Много тичане, остри двубои, продължителни периоди от срещата, в които не можеше да се разбере кой какво играе, напрежение от първата до последната минута и изобилие от голови положения, но мал-

ко удари във вратата – ето какво предложиха на зрителите двата отбора.

Шаблонът да се играе и пробива през центъра без да се използват крилата не носи успех. Но това играчите на „Марек“ не можаха да осъзнаят през целия мач. Нещо повече. Допуснаха такива елементарни тактически грешки, които в крайна сметка позволиха на варненци в продължение на три минути не само да изравнят, но и да излязат напред с един гол. Едва тогава домакините започнаха да търсят по-голямо разнообразие в играта. Черноморци, които до тогава бяха не само равностоен противник, но и на моменти имаха ярко игрово преимущество, отстъпиха. Силите на „Марек“ обаче достигнаха само да изравнят резултата. ***Б. Джорджев***“

20.11.1965 г., Варна, „Ч. море“ – „Бешикташ“, виж Балканска купа 1964-66

24.11.1965 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пловдив 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело“, 25.11. 1965 г.: „Трудно вървеше играта на „Ч. море“ във вчерашния му мач…

Гостите от Пловдив започнаха по-добре, свързваха се по-умело. Вдясно действаше един опасен щурмовак – Кънчев (7), който създаваше много трудности на черноморската защита.

Почти през цялото първо полувреме отборът на домакините като че ли бе разделен на две. Липсваше здрава връзка между отбраната и нападението, не се откроi състезател, който да задържи топката в средата на терена и да подбере най-подходящия момент за атака. Това отчасти бе обяснимо, тъй като от състава отсъстваха някои основни единици като Ст. Янев и Генов. Опитите за организиране на атаки с дъги прехвърляния, в повечето случаи неточни, не носеха успех. А за удари във вратата на Бончев (Л-1) до 25-та мин. не може и да се говори.

Локомотивци след първоначалния си устрем заиграха на дребно в средата на терена. В 27-та мин. черноморци проведоха хубава акция по дясното крило. В нападението майсторски се включи защитникът Боснов (2). Той подаде топката пред вратата и Митев (9) със силен удар откри резултата – 1:0 за „Ч. море“. Това бе и най-хубавото, което черноморци показаха през първото полувреме.

След почивката трябва да отбележим два интересни момента. В 56-та мин. локомотивци изпуснаха отлична възможност да изравнят, като двама техни състезатели, останали сами срещу Нинов (1) закъсняха с удара си и вратаря на домакините предотврати опасността. Десетина минути по-късно Митев също остана сам срещу Бончев, но не можа да реализира. През второто полувреме „Ч. море“ игра по-добре. Ст. Георгиев (8) действаше по-рационално…“

28.11.1965 г., **„Дунав“ Русе – „Ч. море“ 2:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 142, 29.11.1965 г.: „В 33-та мин. най-напористият щурмовак на „Ч. море“ Н. Димитров прегази защитата на дунавци и от близо откри – 0:1. В 51-та мин. Ив. Василев изстреля към вратата на Иванов една отбита от бранителите топка и Маринов я отклони в мрежата – 1:1. В 83-та мин., изведен в идеална позиция Йорданов бе грубо подкосен на 4-5 метра от голлинията и Ив. Василев изпълни точно дузпата – 2:1.

Резултатът отразява реално показаното от двата отбора. Отначало наводненият и размекнат терен допадна повече на черноморци. Подсигурената им защита (под диригентството на Атанасов) действаше без всякакви рискове, търсейки с далечни прехвърляния вклинените в дунавската защита Богомилов, Митев и Димитров. Обратно, опитите на дунавци да устроят игра с многоходови комбинации не можеха да им донесат успех. През второто полувреме дунавци заиграха по-правилно. Под техния добре организиран натиск черноморската защита започна да изнемогва (в 57-та мин. Иванов с мъка отби топката, отправена към мрежата му от Дойков!). Това бе и по-качествената част от мача.

Преди мача се състоя скромно тържество. Ветераните на „Дунав“ П. Пенев и П. Флоров аплодирани сърдечно от зрителите, предадоха фланелките си съответно на Тодоров и Маринов. ***Л. Гинев***“

5.12.1965 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ София 0:0**,

1965

На 29.12.1965 г. България побеждава Белгия с 2:1 в плей-оф, игран във Флоренция и се класира за финалите на СП'66 в Англия. Това е втори последователен успех за българския футбол след като отбора попада между най-добрите 16 на планетата на СП'62 в Чили. В групата участва също отбора на Израел. България и Белгия завършват с равни точки, и въпреки че Белгия има 5 гола по-добра голова разлика и предимство в преките двубои, по тогавашните правила се гледат само точките и е насрочен плей-оф на неутрален терен. За България с два гола се отличава Г. Аспарухов. Голът за белгийците отбелязва в своята врата Б. Гаганелов.

5.12.1965 г., ст. „Ю. Гагарин“, капитанът Янко Атанасов поздравява главния съдия Петър Джонев преди започване на мача срещу „Спартак“ Сф, вдясно е помощника Н. Дундаров

1965

5.12.1965 г., „Митинг гласности“ в Москва - спонтанен протест в защита на писателите Синявский и Даниел, които са арестувани за публикуване на „анти Съветски материали“. Така се отбелязва началото на движението за права и свободи в СССР.

***

Екипажите на американските космически станции „Джемини“ 5 и 6 установяват физически контакт помежду си в космическото пространство.

В. „Нар. дело“, 7.12. 1965 г.: „Неделната среща премина без драматизъм и творчество. Калният терен до известна степен попречи да се развие бърза игра, тежката топка не се подаваше на обработка и се получи доста технически брак. Но двата отбора заложиха повече на отбраната си и това допринесе за безцветната игра през цялото време. Струва ни се, че това беше мач предимно на защитите.

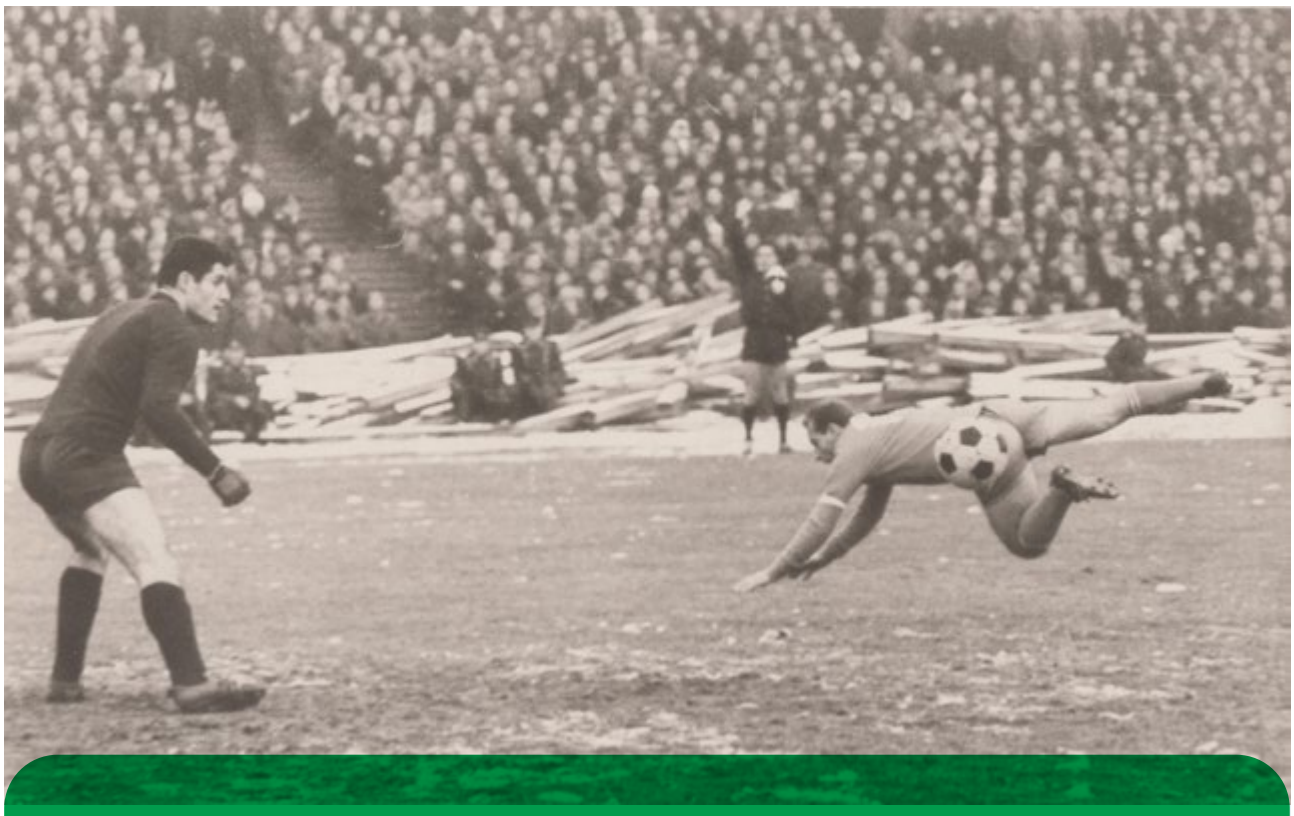
Амбицията на черноморци и волята им за победа осигури известен териториален превес, но атаките им спираха пред наказателното поле. Нападателите, които бяха добре подхранвани, имаха трудната задача да разредят и оборкат солидния блок на хладнокръвната защита на „Спартак“, където изпъкваха Жечев, Китов, Димитров, Гайдарски. Те плътно покриваха и неутрализираха атаките на Богомилов, Стоянов и Димитров. Черноморци се увериха и в неделя, че на тежък терен многоходовите комбинации не носят успех. Много положения бяха проиграни поради прекаленото комбиниране, което даваше възможност на противника да организира своята отбрана.

Създадена беше и реална опасност за гол. Янев, който бе особено деен, още в 5-та мин. напредна сам в наказателното поле и Найденов (Сп-1) едва успя да пресече пътя на топката. Атанасов и Боснов отправиха силни и точни удари в 14 и 17-та мин., но вратарят Найденов и сега се намеси навреме.

Отбраната на гостите игра много стабилно и с дълги прехвърляния търсеха вклинилите се в отбраната на „Ч. море“ Гьонин и Тодоров. Но черноморските защитници днес бяха особено дейни, не само се включваха в нападение (Боснов), но и навреме парираха атаките на противника. … Така не бе позволено на топката да навести нито една от мрежите. ***В. Стоянов***“

„… След мача страничния съдия Дундаров ни помоли да отбележим твърдия, но коректен двубой, който водиха Грозданов и Ранков, а главния съдия Джонев – честната постъпка на Гьонин, който призна, че е докоснал последен топката, след като бе отсъден ъглов удар в полза на неговия отбор. Браво и на тримата! ***П. Герчев, в. „Нар. спорт***“

12.12.1965 г., **„Левски“ Сф – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**,

Хр. Илиев от „Левски“ е изведен сам пред вратата на Нинов

В. „Нар. спорт“, бр. 148, 13.12.1965 г.: „Сините“ пристигнаха от Лисабон в събота вечерта и се предполагаше, че ще излязат поизморени в неделната среща. Но играта им през първото полувреме бе свежа, напориста и направо казано – добра. Тогава падна и голът в тяхна полза, отбелязан от Илиев в 10-та мин. след чудесен пас на Аспарухов. От тук нататък се създадоха и други голови положения, но пролича неумението на нападателите на „Левски“ да се противопоставят на изкуствените засади на черноморци. За това съществуват два класически начина: или да подадеш топката в коридор на стартирал напред партньор или пък сам да поемеш с топката към противниковата врата. „Левски“ разполага с играчи способни и на едното и на другото, но те вместо да сторят това се стъписаха пред изкуствените засади. Това е неоправдано за зрели, опитни футболисти. И тъй като картината не се промени и през второто полувреме, когато започна вече да се чувства и умората, „Левски“ си остана само с гола на Илиев.

Черноморци се бориха упорито, много тичаха,

Война за топката между левскарите Илиев и Аспарухов (на земята) и Билялов, Я. Атанасов и Ст. Янев от „Ч. море“

1965

Димитър Костадинов Добрев – Мишо *(р. 6.10.1945 г.), 1 мач в „А“ РФГ, от варненското с. Тополи, юноша на клуба, играе като халф. „Когато бях в казармата ме взеха в мъжкия отбор. Там ме хареса един генерал от Толбухин и ме уговори да играя за „Добруджа“, даже уреди да ме уволнят по-рано. След една година в „Добруджа“, играх още шест години в „Доростол“ Силистра.“*

***

Купата на Съветската армия за сезон 1965-66 е спечелена от отбора на „Славия“ София, който побеждава ЦСКА „Червено знаме“ с 1:0 във финала, игран на 10.9.1966 г. на ст. „В. Левски“

***

Купата за спортсменство за този сезон е спечелена от „Черно море“ Варна. Моряците печелят този трофей за четвърти път през последните шест години.

много сили хвърлиха, но в играта им не съществуваше порядък. Може да се каже, че те не съумяха да избродират нито една комбинация, която да се запомни. Те обаче успяха да оползотворят единственото си голово положение в мача. Това стана в 72-та мин., когато Богомилов изпълни свободен удар от 30 метра. Александров плонжира и отби топката, а Димитров я докопа и изпрати в мрежата. Гостите воюваха за всяка топка с похвална амбиция и старание с подчертан коректен тон.

Няколко думи за Д. Цанев. На страничния съдия това му е преди всичко работата – през 90-те мин. да бъде внимателен и при комплицираните положения да вдигне или не вдигне флага (става дума за засадата). И ако и това не може да свърши както трябва, какъв съдия е той? А ето, че Д. Цанев просто галопираше в своите грешки при определянето на засадите и трудно може да се каже кого повече ощети, защото и двата отбора могат да посочат куп аргументи в своя полза. С вчерашните свои действия Д. Цанев постави под съмнение квалификацията си на съдия от „А“ РФГ. ***Сп. Тодоров***“

18.12.1965 г., **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. знаме“ 0:1 (0:1)**,

В. „Нар. дело“, 20.12. 1965 г.: „Надмощието бе на страната на „Ч. море“, а победата грабна отборът на ЦСКА „Ч. зн.“ – та каква е най-кратката характеристика на вчерашната последна среща от есенния кръг…

През първите десетина минути играта се развиваше предимно в центъра. По-технични, гостите от София строяха по-свързано атаките си и по-бързо се пригодиха към калния и тежък терен. При една контраатака в 9-та мин. Станков (Ц-5) получи топката от дълбочина, преодоля защитниците на домакините и от близо откри резултата – 0:1. Вина за гола носи и вратарят Иванов, който изчака удара без да направи опит да пресрещне противниковия нападател.

Голът падна твърде рано и черноморци имаха пред себе си цели 80 минути. Да посочим само някои отлични възможности. В 25-та мин. Н. Димитров (11) проби по крилото, вдигна пред вратата на ЦСКА, но Митев (9) би леко вън.

Футболистите на ЦСКА „Ч. зн.“ се бранеха мъжки. Нападателите Романов, Цанев, Колев показаха добро владеене на топката, но всичките им опити да застрашат черноморската врата се разбиваха в отбраната на домакините.

След почивката и особено в последните 10 мин. „Ч. море“ бе пълен господар на терена. Атаките се редяха една след друга, но и пропуските не закъсняха. Пред вратата на ЦСКА „Ч. зн.“ вреше, ударите не бяха малко, но Филипов игра отлично и спаси отбора си от поражение.

Въпреки оспорвания двубой, състезателите на двата отбора се бориха спортсменски и играта бе коректна. Но същото не може да се каже за част от зрителите, които след края на мача се трупаха около колегите и се държаха крайно непристойно. Време е управление „Спортни имоти“ да вземе необходимите мерки и не допуска група хулигани да петнят името на града и обективната ни спортна публика. ***Ив. Колев***“

***

1/16 финал КСА:

26.12.1965 г., Толбухин, **„Добруджа“ Тх – „Ч. море“ 0:0, 3:2** (сл. дузпи)

В. „Нар. спорт“, бр. 154, 27.12.1965 г.: „Независимо от калния терен се разигра интересна среща между местния „Добруджа“ и „Ч. море“ Варна. Гостите бяха надиграни във всяко отношение. Все пак редовното време изтече при резултат 0:0. Дял за това има преди всичко вратаря на гостите Нинов. При изпълнението на дузпите първи започнаха домакините. Три от тях бяха реализирани от Киров, Господинов и Иванов. Черноморци успяха да вкарат само две дузпи – Я. Атанасов и Андр. Стоянов. „Добруджа“ ще продължи борбата. ***Н. Колев***“

***

В. „Нар. дело“, 5.2. 1966 г.: „… През втората половина на януари черноморци бяха на тренировъчен сбор на Витоша… От началото на този месец отборите са в града и продължават тренировъчните си упражнения… Черноморци ще се стремят да се установят

здраво в златната среда на таблицата, а спартаковци – да избягнат опасната зона. ***В. Стоянов***"

5.2.1966 г., „Ч. море" – „Светкавица" Тщ 1:2,

В. „Нар. дело", 6.2. 1966 г.: „Състоялата се вчера контролна среща завърши при резултат 2:1 за „Светкавица".

***

В. „Нар. дело", 8.2. 1966 г.: „От известно време във Варна на подготовка са футболистите на „Аустрия" Клагенфурт, които заемат 7-мо място в „А" група на страната.

Отборът е съставен от млади и надеждни състезатели, достойни наследници на известната австрийска школа. Играчите притежават добра физическа и техническа подготовка. Между тях са и тримата югославски състезатели Веселинович, Белин и Рудич, познати на варненската публика от миналата година при гостуването на „Вардар" Скопие. Сред гостите се открояват Бюлван – участвал 17 пъти в националния отбор на Австрия, Репич от младежкия национален отбор. Лайпингер – състезател с големи технически качества, конструктор и реализатор на отбора…"

В. „Нар. дело", 12.2. 1966 г.: „Утре от 15.45 ч. на игрище „Колодрума" ще се проведе приятелската международна футболна среща между гостуващия в града австрийски отбор „Аустрия" Клагенфурт и „Ч. море". В отбора на гостите ще играят Кондзилия (1) – вратар на националния юношески отбор на Австрия, Кордей (4), Веселинович (8), Белин (6), Лампихлер (7), които поради неразположение не играха в срещата срещу „Спартак".

13.2.1966 г., Колодрума, **„Ч. море" – „Аустрия" Клагенфурт 1:1 (0:0)**,

Голм.: 0:1 Репич 60', 1:1 Ст. Богомилов 86'

Отстранен: Андр. Стоянов 1ПВ

„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов (46' Ст. Георгиев), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров, тр. Ив. Моканов

„Austria" Klagenfurt: Hermann Pihorner (Friedrich Koncilia), Engelbert Kordesch, Heinrich Büllwatsch, Gert Bahr, Karl Schaufler, Alfred Hohenberger, Milovan Beljin, Todor Veselinovic, Nikola Rudic, Hermann Repitsch (Franz Kogler), Franz Schierhuber, tr. Gerd Springer

В. „Нар. дело", 15.2.1966 г.: „В неделя на игр. „Колодрума" се състоя приятелска международна среща …

След чувствителната загуба от „Спартак" (1:7), гостите се явиха на терена този път по-мобилизирани с желание да се реваншират. Нещо особено в тяхната игра не видяхме. През повечето време от мача те отделиха повече време да опазят своята врата и играха с подсилена защита. Само в отделни моменти демонстрираха добра техника, комбинативност и умение да правят пробиви в противниковата отбрана. На предна линия особено активни бяха Веселинович (8) и Рудич (9), а в отбраната Хоенбергер (6). Може би твърдият терен и отсъствието на някои от титулярните играчи не позволиха на отбора да покаже своите възможности пред нашата публика.

1966

Класиране

1. Левски	13	7	6	0	30-14	20
2. Славия	13	7	4	2	19-11	18
3. ЦСКА Ч. зн.	12	7	3	2	21-11	17
4. Спартак Сф	14	6	5	3	17-11	17
5. Локомотив Сф	14	6	4	4	20- 8	16
6. Спартак Пд	14	5	5	4	13-14	15
7. Ботев Вр	14	5	4	5	15-12	14
8. Локомотив Пд	15	5	4	6	17-18	14
9. Ботев Бс	14	5	4	5	20-23	14
10. Черно море	14	4	5	5	16-17	13
11. Дунав	15	5	3	7	13-25	13
12. Марек	15	4	5	6	15-17	13
13. Берое	14	3	6	5	16-19	12
14. Спартак Вн	15	4	4	7	14-23	12
15. Ботев Пд	15	2	6	7	19-24	10
16. Спартак Пл	15	2	4	9	11-21	8

Очакванията на черноморци за лека победа бързо се изпариха. Отначало домакините заиграха бързо и упражниха натиск., създадоха няколко голови положения, но скоро темпото у тях спадна (след основателното отстраняване на Стоянов (7) за груба игра). Слаба се оказа пробивната сила в нападението, а честите неточни пасове не позволиха да се организират успешни атаки. През второто полувреме, когато влезе Георгиев, а Янев бе изтеглен назад, черноморци по-добре построиха своята игра. Безспорно изпробването на нови играчи и в двата отбора даде отражение върху ансамбловата им игра.

Хубавата приятелска среща бе помрачена от непристойното държание на някои запалянковци от трибуната, които давай-

Георги Дойков Георгиев *(4.9.1945 г. - 17.10.2018 г.), 7 мача в „А" РФГ като централен защитник и бек. Дойков е юноша на клуба, от кв. Аспарухово. Силов, здрав физически футболист, но не успява да се наложи в „Ч. море". Записва 1 мач за „Спартак" Вн и повече за „Локомотив" Вн в „Б" група.*

1966

Отборът на „Аустрия“ Клагенфурт 1965-66 г., прави от ляво надясно: G. Springer (tr.), Hohenberger, Rudic, Sackmann, Repitsch, Bahr, Rebernig, Lorber I, Kordesch, клекнали: Veselinovic, Schierhuber, Koncilia I, Jalen, Schaufler, Büllwatsch

***SK „Austria“ Klagenfurt**, осн. 1920 г. като Kaufmännischer Sportklub (KSK) Klagenfurt, през 1923 г. се обединява с Amateur SK Klagenfurt в KASK, а през 1927 г. и с Klagenfurter SK в SK „Austria“ Klagenfurt. Още едно обединение по време на II Св. война с SK Rapid Klagenfurt в SG Austria Rapid Klagenfurt. След войната клубът става самостоятелен и през 1962 г. за първи път се класира в 1-ва лига, но отпада през следващия сезон. През 1966 г. „Аустрия“ влиза отново в 1-ва лига и това е най-силния сезон на клуба, в който завършва на 5-то място и прави зимната си подготовка във Варна. Следват отпадания и влизания, като клубът изиграва общо 17 сезона в 1-ва лига (Бундеслига). През 1997 г. клубът се обединява с Villacher SV в FC Kärnten, който на 21.1.2009 г. обявява фалит. Клуб с името SK „Austria“ Klagenfurt, осн 2007 г. играе във 2-ра лига*

ки воля на своите низки страсти се стремяха да създадат вредно настроение у околните и хвърляха лимонадени бутилки в игрището, заради проявени грубости на някои играчи от гостите. Такива хулигани трябва своевременно да се отстраняват от трибуните, за да не хвърлят петно върху безпристрастната варненска публика. Лошо впечатление направиха и австрийските състезатели Белин (7) и Рудич (9) със своето непристойно държание. ***В. Стоянов***“

***

19.2.1966 г., **„Ч. море“ – „Фарул“ Констанца 1:0 (0:0)**, съдия: Ат. Ставрев

Голм.: 1:0 Здр. Митев 85‘

„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов. Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Farul“: Teodor Pîlcă, Constantin Pleşa, Constantin Tîlvescu, Vasile Costin, Vasile Dumbravă, Constantin Mareş, Constantin Koszka, Tiberiu Kálló, Cicerone Manolache, Marin Tufan, Ilie Ologu

В. „Нар. дело“, 20.2. 1966 г.: „Вчера във Варна се състоя приятелската футболна среща … Срещата имаше характер на проверка на силите преди започване на пролетния кръг на първенството. За това от показаното на терена не можа да се направи задълбочена оценка на състоянието на нашия отбор. Изпробвани бяха и млади състезатели. Все пак проличаха някои слабости, които треньорите ще имат възможност навреме да отстранят.

„Фарул“ се оказа добър партньор на черноморци. През първите 20 минути домакините установиха известно териториално надмощие, но стабилната отбрана на гостите ликвидираше опасностите. Постепенно румънските футболисти овладяха центъра и започнаха да строят по свързано атаките си. Демонстрирани бяха и някои умни ходове, но липсата на удари бе сериозен недостатък.

Черноморци също не могат да се похвалят с удари към вратата – едва 3-4 през целия мач. През второто полувреме те попритиснаха своя противник, но за дълго без резултат. Едва в 85-та мин., след като Вл. Грозданов изпълни наказателен удар, Митев посрещна отбитата от бранителите топка и от близо изпрати топката в мрежата на Пилка (1). Това бе единственият гол, който донесе победата на „Черно море“.

От гостите отлични впечатления с хубавата си игра остави олимпийският състезател на Румъния Коска (6). Съдията Ат. Ставрев ръководи добре. ***Ив. Бангьозов***“

***

24.2.1966 г., Русе, контр., „Дунав“ Рс – „Ч. море“ 2:1,

Голм.: Разсолков, Василев (Д), Ст. Богомилов (ЧМ)

6.3.1966 г., Варна, „Ч. море“ – „Нефтохимик“ Бургас 9:1 (6:0),

Голм.: Н. Димитров – 4, Здр. Митев – 3, Ст. Богомилов, Андр. Стоянов (ЧМ), Коняров (Нх)

9.3.1966 г., Попово, „Стамо Костов“ – „Ч. море“ 2:0 (2:0)

***

13.3.1966 г., **„Берое“ Ст. З. – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело“, 15.3. 1966 г.: „В неделя на градския стадион в Стара Загора се игра отложената среща от есенния полусезон. .. Резултата е вече известен и все пак този мач, непосредствено пред прага на пролетния полусезон заслужава особено внимание.

В началото, в действията на черноморци пролича явно желанието да бранят вратата си, отколкото да нападат. Домакините трябваше да започнат атаките си далеч в своето поле и да преодоляват най-напред тримата нападатели на противника, а после полузащитата и защитата, наредени в два солидни ешелона от по 4 състезатели. Тази тактика на варненци даде възможност на играчите на „Берое“ постоянно да нападат и да обстрелват вратата на Нинов. В 14-та мин. Ботев изведе в удобна позиция Петър Жеков (9), който изстреля бомба, отбита майсторски от Нинов. В 31-та мин. пред вратата на „Ч. море“ надвисна нова опасност. Вутов, преди да спре отправената му топка „отмества“ по непозволен начин един от състезателите в червена фланелка, овладява топката и подава на удобно пласиралия се П. Жеков. Последва остър удар. Топката профуча покрай Нинов и се спря в мрежата.

Едва след гола настъпи обрат в играта. Черноморци постепенно преустроиха силите си и заиграха по системата 4-2-4. Скоро те се уверих, че „дяволът не е толкова черен“ и започнаха да засилват натиска към необезпокоявания до тогава Кръстев. Добрата физическа подготовка на варненци им даде възможност през останалата част от мача да нападат опасно. В 62-та мин. черноморци разиграха една бърза четириходова комбинация между Янев, Богомилов и Н. Димитров, която завърши без резултат. Димитров от близо не можа да нанесе завършващ удар. Няколко опасни спускания на Богомилов от ляво и на Боснов от дясно също останаха неоползотворени поради неумението на партньорите им да реализират голови положения. Накрая домакините само се отбраняваха, но времето изтече и резултата остана непроменен.

Помолихме треньорите да споделят впечатленията си от мача.

Манол Манолов („Берое“): „Много ценна победа срещу един отбор, който играе модерно и с тактическа зрялост. Доволен съм от всички мои момчета с изключение на Т. Ботев, който не изпълни поставената му задача да неутрализира диспечера на противника Янев (6). От „Ч. море“ ми хареса-ха Богомилов, Атанасов, Нинов и Боснов.“

Иван Моканов („Ч. море“): „Под своите възможности играха Андр. Стоянов, Алексиев, Генов, а Н. Димитров проигра две чисти положения за гол. Успешно се представи Табаков, който координира своята игра с партньорите си. Боснов, макар и с гипсирана ръка игра самоотвержено, а във втората част на мача правеше и типичните за него рейдове по десния фланг.“ ***С. Маркин, наш специален пратеник***“

20.3.1966 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Бургас 0:0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 34, 21.3.1966 г.: *„Ив. Моканов*: Очаквахме гостите да ни противопоставят бетон от 6-7-8 души в отбрана и за това имахме за цел да решим мача още в самото начало. Не ни се отдаде и после ставаше все по-трудно. Нервите изместиха разумните действия. нападателите ни нито веднъж не предприеха обходни маневри, за да разбият бетона. При това те прекомерно задържаха топката и улесняваха гостите в изпълнението на тактическия им план. Убиха темпото и с многобройните тъчове и ъглови удари, до които много често прибягваха ботевци. Осезателно се чувстваше отсъствието в нападението на Здр. Митев, който не игра поради контузия и никой не можа да го замести.“

„Б. Миленов (Ботев Бс): От резултата съм доволен, постигнахме цел-та-минимум. Всички момчета се справиха добре с възложените им задачи.

1966

***Constantin Koszka**, дефанзивният полузащитник на „Фарул“, оставил отлични впечатления във Варна започва кариерата си в родния УТА Арад и след кратки престои в „Рапид“ и „Стяуа“ се установява в Констанца (1965-70). Коска записва 21 мача/1 гол за нац. отбора на Румъния и участва в ОИ'64 в Токио. Описан като играч с отлична физика и интуиция, с които компенсира известна липса на бързина, с тактическата си зрялост и техническите си умения вдъхващ увереност и спокойствие в защитата. Отличава се с висок боен дух, играещ до последния сигнал, независимо дали отбора му води или губи в резултата.*

1966

Ст. Богомилов: „Случваше се често да ни викат преди мач със „Спартак“ и да ни казват, че трябва да завършим наравно. Идеята беше да имало два отбора от Варна в „А“ група. Тези срещи се провеждаха някъде в Окръжния комитет на БКП. В съблекалнята на стадиона не се говореше за това. Викаха 5-6 човека от футболистите, никога всичките. По 1-2 от всяко звено. Може да се е случило, че не са извикали вратаря и той да не е знаел. Може би за това Нинов да е спасявал положения при уговорен мач. На мен ми дойде много удобна топка, а аз не обичах да пропускам с глава и вкарах за 2:1. След това беше мъка докато изравнят. Защитата ги пуска, Нинов спасява…“

Представянето ни в този мач смятам за успешно. Най-силно впечатление ми направи желанието на футболистите да се борят. … Макар и оспорван, мачът премина коректно. Единственото оплакване постъпи срещу Н. Димитров.“

27.3.1966 г., **„Ботев“ Пловдив – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**,

В.„Нар. спорт“, бр. 37, 28.3.1966 г.: „Още в първите минути стана ясно, че „Ч. море се стреми към равен резултат. Тактическия план на варненци бе насочен изцяло към една цел – да се спечели време. Те постигнаха своето – успяха да приведат темпото на играта на минимални обороти, което ги застрахова от евентуални изненади и рискове. Те вече виждаха благополучния край на своето плуване, но точно тогава претърпяха неочаквано корабокрушение. Осем минути преди края Кючуков настигна една подадена от дълбочина топка, прехвърли вратаря и отбеляза единствения гол.

Угрозата от изпадане, надвиснала над „канарчетата“ сковаваше действията им. Съвсем погрешно те се увлякоха по коварното темпо на противника, придвижваха се мудно, като се опитваха да играят на дребно с къси пасове и индивидуални акции. Това даваше възможност на черноморци да се прегрупират солидно там, където имаше опасност и след това лесно да я ликвидират. В нападението внасяха живот само Костадинов и Попов. Липсваше обаче играч, който да канализира играта. В резултат на това, случаите в които можеше да се постигне гол бяха съвсем малко. ***Ст. Стоянов***“

3.4.1966 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Варна 2:2 (1:1)**,

В. „Нар. дело“, 5.4. 1966 г.: „Неделната среща не оправда очакванията на хилядите зрители, изпълнили до последно място представителния стадион. Радостното е, че за разлика от друг път играта беше другарска, честна и спортсменска, но в техническо и тактическо отношение тя беше на ниско равнище. Излишното самоуспокоение, грубите грешки на нападателите и бранителите говорят, че двата отбора навлизат в решителните двубои за място в групата на майсторите (опасността от изпадане става все по-застрашителна) недобре подготвени.

Как се разви срещата. В началните минути предимно равностойна борба в центъра. В 17-та мин. при една атака на „Ч. море“ Вълчанов (Сп-1) излезе неудачно, но Н. Димитров би неточно. 25-та мин. Божков (Сп-9) подаде удобно пред Нинов, но Николов (Сп-8) пропусна. 30-та мин. младият Т. Великов (ЧМ-6) бие от около 30 метра и резервният вратар на „Спартак“ Вълчанов още веднъж потвърди, че не е в добра спортна форма – той не стоеше бдително на поста си и топката се намери над него в мрежата – 1:0 за „Ч. море“. Четири минути по-късно при една контраатака Калугеров (Сп-7) възстанови равенството.

През второто полувреме отборът на „Ч, море“ наложи известно териториално надмощие и в 62-та мин. Богомилов с ефектен гол с глава покачи на 2:1. Но и сега спартаковските нападатели не се стреснаха, а продължиха да се суетят и да проиграват с лека ръка изгодните положения. Едва в 80-та мин. Хр. Николов се вряза устремно в отбраната на черноморци и със силен удар за втори път доведе до изравняване – 2:2.

До края на срещата нов гол не бе отбелязан. Със спечелените точки двата отбора са с актив от по 15 точки, които ги нареждат на 13 и 14 място във временното класиране.

Явно е, че положението и на двата тима не е завидно. Това трябва да мобилизира състезателите и треньорите им към още по-упорита подготовка, за да оправдаят големите грижи, които се полагат за тях, любовта с която ги обгръщат хиляди трудещи се, и да защитят достойно спортната чест на Варна. … ***Иван Колев***“

Стоян Георгиев: „Мокана беше викан в окръжния комитет на Партията и му бяха наредили мача да завърши наравно, за да се спаси „Спартак“. Два пъти повеждахме случайно. Един път Тошко Великов я ритна отдалеч и топката влезе, втория път на Богомилов му дойде на главата и той не пропускаше такива положения. След това започнахме да им правим коридори да вкарат. Пускахме ги до самата врата, а те все в Нинов я бият. Успяха да изравнят чак накрая и

Мокана си отдъхна. Беше се притеснил, че пак ще го превикат в Окръжния комитет."

10.4.1966 г., „**Спартак" Пловдив – „Ч. море" 1:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 43, 11.4.1966 г.: „До почивката нападателите на „Спартак" Пловдив създадоха няколко изгодни възможности за гол, но не ги оползотвориха. В тази част на мача те разумно използваха оръжия, които им носеха успех в двубоя с противниковата защита: изненадващи спускания по крилата и маневреност на челната четворка. В крайна сметка, един гол изрази съотношението на силите до този момент. Атанасов отби несполучливо с глава, топката попадна у Дишков, след това у Генов и той я провря под плонжа на Нинов. По-късно пловдивчани неразумно приеха маниера на игра на черноморци. Двете защити не покриваха персонално нападателите и това създаваше възможности за спокойно обработване на топката и завързването на леки, технични комбинации, от които обаче не следваха никакви заплахи пред вратите. Темпото спадна, играта се уравновеси и единственото ѝ достойнство стана подчертаното спортсменство на състезателите. Опитите на един ветеран – Иванов, да внесе живот в пловдивския отбор не намериха подкрепа от по-младите му съиграчи. При това черноморци, които също нападаха анемично използваха една неудачна намеса на вратаря Христов, за да постигнат равновесие в резултата. От границата на наказателното поле Генов посрещна отбитата топка и с парабола я насочи към ъгъла, където тя премина над главите на трима защитници и спря в мрежата. ***Ст. Николов***"

13.4.1966 г., **„Ч. море" –„Ботев" Враца 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 14.4. 1966 г.: „Вчерашната среща бе от решително значение за черноморци. Една победа над коравия отбор на гостите значително подобряваше позициите на варненци, вдъхваше увереност в собствените сили. И първите минути показаха, че варненци знаят за какво и как трябва да играят.

Вдъхновено и борбено, както в най-добрите си дни, домакините воюваха с пълно отдаване на силите по всички сектори на игрището. Превъзходството им бе пълно и категорично. Атаките към вратата на „Ботев" се редуваха една след друга и най-важното, бяхме свидетели на много силни и точни удари от средни и близки разстояния. И само отличната игра на вратаря Къчовски спаси отбора от Враца от по-голямо поражение.

За доброто представяне на „Ч. море" следва да отдадем заслуженото на всички футболисти. Но не можем да не отбележим, че в центъра оперираше неуморимият Генов (8), който умно разпределяше играта и изпращаше навреме удобни топки към предните линии. С една дума, той се показа като диспечер от висока класа. Напред действаше един силен централен нападател – Митев, подпомаган дейно от достойните си партньори Стоянов, Богомилов и Н. Димитров. Полезно беше включването в атаките и на Янев, Билялов, Боснов. Защитата беше стабилна.

За гостите от Враца не може да се кажат хубави неща. Излезли на терена с подсилена отбрана, те може би разчитаха на равен резултат, но не удържаха напора на своя помощен противник и ако получиха само два гола, то за това те трябва да благодарят на сигурния си вратар…

Как станаха головете. В 18-та мин. Билялов успешно се включи в една акция отдясно, вдигна и Н. Димитров с глава прати топката в мрежата. Още в първата минута на второто полувреме пред гостите се откри реална възможност да изравнят, но Бакърджиев пропусна. Последва бърза контраатака на черноморци, топката попадна у Митев, който с устремен самостоятелен пробив покачи на 2:0. Публиката поздрави с аплодисменти хубавата проява на водача на черноморското нападение."

17.4.1966 г., **„Славия" Сф – „Ч. море" 1:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 46, 18.4.1966 г.: „Още не беше изтекла първата минута, Стоянов се втурна по дясното крило и изпрати топката пред вратата на „Славия", Д. Костов не можа да я изчисти, тя се заплете в краката му, Богомилов се намеси и от 1-2 метра стреля в мрежата – 0:1. .. Минута преди

1966

На 1.2.1966 г. ГДР освобождава 2 600 политически затворници, като получава в замяна по 10 000 $ за всеки от тях под формата на дарение от ГФР.

***

На 20.3.1966 г. купата „Жул Риме" е открадната от изложба в Лондон. Намерена е седмица по-късно от случайно куче, разхождано от собственика му, обвита в стар вестник в парк в Южен Лондон.

***

4.5.1966 г., „Фиат" подписва договор със Съветското правителство за построяване на завод в СССР.

***

Десетки хиляди протестират пред Белия дом против войната във Виетнам.

1966

Финалите от Републиканското първенство за юноши ст. възраст се провеждат в Пловдив. Осемте финалисти са разделени в две групи по 4. „Ч. море“ е в 1-ва група. Резултатите са: 3.7.1966 „Ч. море“ – „Септември“ 3:1 (0:1 Стойков 6‘ 1:1 Тахмисян 34‘, 3:1 Божил Колев 48‘, 72‘ и двата от ПСУ), 5.7. 1966 „Спартак“ Сф – „Ч. море“ 2:1 (0:1 Аргиров 33‘, 1:1 Василев 35‘, 2:1 Цветков 47‘) „Пл. Христов многократно направи безпомощен защитника на юношеския нац. отбор Ситнев“ (в. „Нар. спорт“, 7.7.1966), 7.7.1966 „Локомотив“ Пд – „Ч. море 3:2. „Ч. море“ завършва на 3-то място в крайното класиране в 1-ва група след „Спартак“ Сф и „Септември“ и губи право за участие в борбата за медалите.

края „Славия“ получи право на дузпа и Ал. Василев я реализира през плонжа на варненския вратар – 1:1. Това бе цифровото съотношение, но то не отразява напълно съотношението на силите.

На софийски терен черноморци отново демонстрираха завидните си атлетически качества. Тези пъргави и снажни момчета кръстосваха игрището без ни най-малкия намек за умора. Но това, с което импонираха най-много на зрителите беше разумната им и технична игра, израз на едно пораснало и съзряло умение. През първото полувреме, когато трябваше да се борят с насрещния вятър те сигурно препращаха топката от играч на съиграч, не скривайки намеренията си да атакуват опасно. А когато пред вратата им обстановката се нажежаваше, хвърляха в действие и цялото си мъжество. Откроиха се фигурите на Атанасов – солиден стълб в средата на защитата, Билялов – с развито чувство за подсигуряване на партньорите, Янев – като свързващо звено и Богомилов – като диригент в нападението, който не се страхува да поеме риска и за най-фини партии. С течение на времето имахме възможност да се убедим и в енергията на Стоянов, който извърши немалко рейдове и в тила на своя отбор, за да подпомогне защитата.

Сполетяна от нещастието в първите минути, „Славия“ дълго не можа да канализира играта си. Давидов и Гугалов изтърваха инициативата в средата на терена, а нападението не можа да се организира като колективна сила. През първото полувреме най-деен беше Тасев, след почивката към него се присъедини Ал. Василев. … а в края на мача на няколко метра от противниковата врата бяха пропуснати твърде изгодни положения. ***Д. Попдимитров***“

24.4.1966 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1:1 (1:1)**,

В. „Нар. дело“, 26.4. 1966 г.: „В неделя, черноморци със своята игра оставиха добри впечатления у зрителите. Като че ли този състав на отбора е най-сполучлив в ансамбловата игра. Отбраната се чувстваше стабилна, добре подхранваше нападението и умело парираше набезите на техничните и повратливи Котков и Дебърски. Генов, подпомогнат от Янев и Билялов, владееше центъра и правилно разпределяше играта. Нападателите атакуваха на широк фронт, опростено, с бързина и остри врязвания в противниковата защита. Методиев с мъка задържаше устрема на Н. Димитров, а Стоянов дебнеше къде е отслабена бдителността на противника, за да атакува. Така той отбеляза и първия гол в първата минута – незабелязано се промъкна до вратаря Топчев, изненадващо подскочи и прати топката в мрежата.

Софийските железничари, които в първите 15 минути заиграха бързо и маневрено не издържаха на бързото темпо и скоро възприеха тактиката на задържане на топката и убиване на темпото, като разчитаха на контраатаки, провеждани от Котков и Дебърски. При една контраатака в 25-та мин. Котков се възползва от суетенето в отбраната на „Ч. море“ (някои помислиха, че има положение на засада) и изравни – 1:1. Натискът на черноморци продължи до края на полувремето. За това говорят и ъгловите удари – 8:0 в полза на „Ч. море“.

Гостите не показаха нищо особено. Само в отделни моменти Котков, Дебърски и Коцев демонстрираха добра техника и умение да строят атаки в движение.

След почивката гостите преминаха предимно в отбрана. В последните 15 минути пред вратата на „Локомотив“ „вреше“, но не бе отбелязан победния гол, тъй като изгодните положения бяха проиграни. ***В. Стоянов***“

1.5.1966 г., **„Спартак“ Плевен – „Ч. море“ 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 52, 2.5.1966 г.: „… Хубав първомайски спектакъл. Играта бе бърза, техническа, напрегната и изпъстрена с много голови ситуации. Домакините бяха неуморими. Пробудили се от дълга летаргия, те действаха точно и разумно. Лазаров свърши доста работа в ролята на разпределител, но тежестта легна върху плещите на нападателите. Срещу себе си те имаха стабилна и рутинирана защита, и все пак тя не издържа … объркана с обходни движения. Посипаха се и доста удари. При един от тях Билялов си послужи

с ръка – дузпа. Димитров обаче изпрати топката в страничната греда. Това не смути плевенчани и в 43-та мин. падна първия гол – Челестинов използва грешка на защитата и от близо откри – 1:0. Черноморци не свиха платната. Особено активни бяха Митев, Богомилов и Димитров. Стрелбата им обаче бе разсеяна и рядка.

След почивката играта стана още по-качествена. След покачване на резултата в 46-та мин. (2:0), домакините заиграха спокойно и пресметливо. Черноморци се опитаха да внесат прелом, но не успяха. Падна и третият гол. Мнението на треньорите Моканов и Ив. Радоев за съдийското ръководство: „Авторитетно и обективно". ***Св. Александров***"

8.5.1966 г., **„Ч. море" – „Марек" Ст. Дим. 2:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 10.5. 1966 г.: „В неделя черноморци надиграха футболистите на „Марек" във всяко отношение и заслужено спечелиха с 2:0. Прилагайки схемата 4-2-4 домакините още в началото заиграха бързо, маневрено и внесоха респект у противника. Почти през цялото време играта се развиваше в полето на гостите. Отбраната на „Ч. море" парираше откъслечните атаки на „Марек" още пред наказателното поле и умело подхранваше нападението. Георгиев (8) владееше центъра и добре разпределяше играта. Нападателната четворка атакуваше на широк фронт, където особено деен беше Стоянов. Те непрекъснато обсаждаха вратата на марекчани, създаваха много голови положения и стреляха нелошо, но Белчински (М-1) имаше отлични прояви, намесваше се навреме и ликвидира доста критични положения.

Гостите отделиха изключително внимание за опазване на своята врата. Те я бранеха с 5-6 състезатели, където особено активни бяха Сапинев (5) и Куков (3). Със самоотверженa си и амбициозна игра защитниците на „Марек" създадоха затруднения за нападателите на „Ч. море" и провалиха редица техни атаки. Продължителното надмощие на домакините и неотбелязването на гол до към 60-та мин. внесе у тях известна нервност, която влоши качеството на играта. Но развръзката, която дойде в 64-та мин., когато Богомилов с глава откри резултата, внесе успокоение. Сега, макар че имаше насреща си противник, който се впускаше в атаки, за да изравнят, те използваха разредената отбрана на гостите и в 85-та мин. Янев с глава покачи на 2:0.

През последните си срещи черноморци зарадваха с играта си своите поддържници. Те спокойно могат да отправят поглед към по-добро нареждане в таблицата на класирането. ***В. Стоянов***"

11.5.1966 г., **„Ч. море" – „Берое" 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 12.5. 1966 г.: „Началните минути на вчерашната среща по нищо не подсказваха, че тя ще завърши така сполучливо и радостно за домакините. Овладели центъра чрез Вутов и Янчовски, гостите започнаха методично да строят атаките си. На два пъти Русев и Димитров принудиха Нинов да проявява майсторство. Играта на черноморци нещо не вървеше. Подаванията бяха неточни, атаките – анемични.

Постепенно обаче отборът на „Ч. море" преодоля натиска на гостите и заигра в свой стил – бързо, агресивно, напористо. Богомилов, Стоянов, Н. Димитров и Митев все почесто се врязваха в отбраната на „Берое", създаваха остри положения пред вратата на Кръстев. Но за разлика от друг път, сега и пропуските бяха много повече. Така в 25-та мин. Богомилов остана сам, но би вън.

В 30-та мин. Митев повтори пропуска. Едва в 37-та мин. домакините се реваншираха. Боснов изпълни наказателен удар, Стоянов майсторски подаде на Богомилов и последният със силен удар от воле отбеляза единствения гол на мача. Вдъхновени от успеха, черноморци притиснаха своя противник и в 40, 41 и 42-та мин. пред тях се откриха реални възможности да покачат резултата, но отново имаше пропуски на нападателите.

През второто полувреме играта не промени своя облик. Беройци отново демонстрираха добра техника, спокойно разиграваха в центъра, но в действията им липсваше острота. От националите само

1966

***„Derby County" FC**, осн. 5.2.1884 г. като клон на Derbyshire County Cricket club, един от 12-те основатели на Футболната лига през 1888 г., като само в 4 сезона е бил под второ ниво на Лигата. Наречен „Овните" поради връзката си с 1-ви Дербишърски полк, взел участие в Англо-френската война в Египет, Англо-Бурската война в Южна Африка и двете Световни войни, чийто талисман е бил овен. „Дерби" редува сезони в 1-ва и 2-ра дивизия и печели първият си трофей през 1946 г. – купата на Англия, когато пред 98 000 зрители на Уембли побеждава „Чарлтън" с 4:1. След два сезона в 3-та дивизия, „Дерби" се връща във 2-ра през 1957, където играе до гостуването си във Варна. През сезон 1965-66 „Дерби" завършва на 8-мо място във 2-ро ниво. През следващата 1967 г. пристига треньора Брайън Клъф, който ще изведе отбора до първа шампионска титла на Англия през 1972 г.*

Я. Димитров блестеше с устремните си рейдове и опасни врязвания. Три минути преди края, влезлия на мястото на Петков, Йосифов направо проигра чисто голово положение и с това лиши отбора си от равен резултат. Зрителите, дошли на стадиона очакваха много повече от национала Жеков, който не показа всичко, на което е способен.

Във вчерашния напрегнат двубой между два равностойни съперника, който премина при открита, нападателна и мъжествена игра, черноморци завоюваха хубава победа. … ***Ив. Колев***"

14.5.1966 г., **„Локомотив" Пловдив – „Ч. море" 2:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 58, 16.5.1966 г.: „След един спокоен мач, в който домакините поведоха като че ли по предварително начертан план, срещата завърши 2:0. Мачът започна с териториален превес на локомотивци, който се запази през цялото първо полувреме. Те нападаха организирано, спокойно. На лявото крило пловдивската публика видя отново своя любимец Кънчев в ролята на реализатор. На два пъти той накара вратаря Иванов да вади топката от мрежата.

Гостите започнаха да нападат по-често през първите 30 минути на второто полувреме, през които не само изравниха играта, но имаха и териториален превес. Все пак силите им, пък и липсата на достатъчно амбиция не им позволи да направят нещо повече. ***Д. Панайотов***".

***

В. „Нар. дело", 15.5. 1966 г.: „От няколко дни в международната спортна база край Варна се намира английският футболен отбор „Дерби каунти". В сряда от 17.30 часа на стадиона, английските футболисти ще играят с отбора на „Черно море".

„Дерби каунти" е един от добрите английски отбори. Съставен е от млади, бързи и технични футболисти. Средната възраст на състезателите е 18-20 години. Тази година отборът беше голямата изненада в Англия, като от предпоследно място през 1965 г., се изкачи на седмо място сред 22 отбора – участници във Втора професионална лига. За награда за доброто представяне, отборът е изпратен на почивка във Варна."

18.5.1966 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море" – „Дерби каунти" 1:0 (1:0)**,

Голм.: 1:0 Ст. Георгиев 8'

„Ч. море": Ив. Иванов, Дим. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

Derby County: Reg Matthews, John Richardson, Peter Daniel, Ron Webster, Bobby Saxton, Waller, Gordon Hughes, Edward Thomas, Frank Upton, Alan Durban, Billy Hodgson – tr. Tim Ward

В. „Нар. дело", 19.3. 1966 г.: „Английският футболен отбор „Дерби каунти" … вчера на ст. „Юрий Гагарин" има приятелска среща с отбора на „Ч. море"…

Малкото любители, които бяха заели места по трибуните имаха възможност да наблюдават една жива, динамична игра, изпъстрена с интересни моменти пред двете врати. Английските футболисти още от началото наложиха и поддържаха през цялата среща бързо темпо на играта, от което могат да се поучат и домакините. Те демонстрираха бърз и техничен футбол. Защитата с лекота се включваше в нападение. Маневрени, те умело се освобождаваха от противниковия играч, заемаха изгодни позиции и с едно докосване изнасяха топката напред. На предна линия особено устремен е Фиус (7) (бел. Хюз). Атакувайки на широк фронт, гостите по-добре владееха центъра и имаха териториален превес.

Отбраната на „Ч. море" с мъка устояваше натиска на гостите. Победата би се усмихнала на английските футболисти, ако нападателите не прекаляваха с разиграването на топката пред наказателното поле и имаха по-точна стрелба във вратата.

Единственият гол бе отбелязан в 8-та мин. от Георгиев, след неудачно излизане на вратаря Матюс. Пред двете врати бяха създадени голови положения, но до края на мача резултатът не бе променен. ***В. Стоянов***"

Ст. Георгиев: „Тогава във Варна имаше само две учителки по английски и едната от тях беше майка ми. Бяха я взели за преводачка на Дерби и за първи път в живота си отиде на мач, а аз вкарах гол. Вахан проби по дясното крило, мина успоредно по аутлинията и

ми върна топката назад. Аз я посрещнах и така вкарах победния гол. Не познавахме англичаните. Имаха много висок и здрав център нападател, доста се бориха с Янко…“

***

5.6.1966 г., **„Ч. море“ – „Дунав“ Русе 1:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 67, 6.6.1966 г.: „Срещата започна без разузнаване. Футболистите използваха бързината, за да надделеят в двубоя. Това внесе живост в играта, но и много неточности. При това състезателите от двата отбора даваха предпочитание на ефекта от комбинациите, а по-малко на резултатността. Така до 24-та мин. не бе отбелязано нито едно опасно положение пред двете врати. Последва успешно врязване от ляво на Разсолков, който стреля изненадващо и много точно – 0:1. Черноморци натиснаха педалите и това им донесе надмощие, но пак създадоха малко голови положения. В 35-та мин. съдията Хр. Иванов след неколкократни предупреждения отстрани от игра Сюлейманов за грубо водене на двубоите по цялото игрище. И докато дунавци запълнят празнината (Сюлейманов игра повече в защита), топката се пренесе бързо в наказателното поле на гостите. Янев сполучливо се включи в атаката и от неудобно положение разтърси мрежата – 1:1.

Изравняването не бе понесено болезнено от дунавци. Те прегрупираха силите си в отбрана и напред оставиха само Йорданов и Василев, които в по-нататъшните ходове на играта показаха, че са способни да донесат и победа за своя отбор. Ще се запомни ударът на Йорданов в 86-та мин., при който Атанасов бе принуден да отбие топката от голлинията. От тук нататък черноморци опитаха всички начини за разбиване на противниковата сгъстена защита, но не можаха нито един път да достигнат целта, главно поради неточността на своите нападатели. Така, макар и с 10 души дунавци издържаха на напора и запазиха традицията да си отиват „сухи“ от Черноморието. ***П. Герчев***“

***

8.6.1966 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Аякс“ Амстердам 3:1 (1:0)**, съдия: Ат. Ставрев,

Голм.: 1:0 Здр. Митев 15‘, 2:0 Здр. Митев 56‘, 3:0 Ст. Богомилов 65‘, 3:1 Кройф 78‘

„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Т. Великов, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

Ajax: Gert Bals, Han Meijer, Ton Pronk, Fritz Soetekouw, Theo Van Duivenbode, Co Prins, Bennie Muller, Klaas Nuninga, Henk Groot, Johan Cruijff, Piet Keizer (Ronnie Boomgaard, Barry Hulshoff)

1966

Henk Groot *(Хенк Хроот), преминава в „Аякс“ през 1959 г. заедно с брат си Кеес. В първия си сезон отбелязва 38 гола, а във втория 41 – ненадминат до сега рекорд за клуба. През 1963 г. е пред трансфер във „Виченца“, но сумата от 250 000 гулдена е висока за италианците. Недоволен от развитието, Хенк пожелава да бъде поставен в трансферния списък и е закупен за тази сума от съперника „Фейеноорд“, където остава две години и става шампион през 1964-65 г. През следващият сезон Ринус Микелс застава начело в „Аякс“ и връща Хроот за сумата от 375 000 гулдена, а „Аякс“ отново е шампион, след което заминава на лятна подготовка във Варна. Хроот отбелязва 162 гола в 225 мача в първенството за „Аякс“ и е един от забележителните голмайстори играли на ст. „Ю. Гагарин“.*

***„Ajax" Amsterdam**, осн. 18.3.1900 г., с пристигането на треньора Ринус Микелс шампион на Холандия за 11-ти път през 1965-66 г. (35 титли до 2021 г.), известен с прякора си „евреите", заради големият брой еврейски играчи и ръководители в клуба. Отборът гостувал във Варна дава началото на славната европейска футболна история на клуба.*

В. „Нар. дело", 9.6. 1966 г.: „Вчера гостуващият в страната футболен отбор – първенец на Холандия, „Аякс" има контролна среща с „Черно море". Тя бе наблюдавана от сравнително малко зрители. Любителите на футбола пропуснаха да видят един динамичен и оспорван двубой.

Гостите демонстрираха техничен футбол. С голяма лекота те строяха своите атаки, но в решителната фаза на нападението не бяха съвсем прецизни и трудно намираха пролука в противниковата защита. Това се дължеше преди всичко на еднообразието в действията им. То обаче не попречи да се изявят някои първокласни футболисти между тях. Най-силно впечатление оставиха Кайзер, Принц и Зотеков.

Черноморци имаха преимущество в бързината и го оползотвориха като строяха сполучливи комбинации с врязване по крилата. Това им донесе териториален превес и трите гола, два от които направи Митев (15-та, 56-та мин.) и Богомилов (65-та мин.) Гола за гостите отбеляза Грийф (78-та мин.) (бел. Няма футболист на „Аякс" с такова име. Вероятно става въпрос за недобре разчетеното име на неизвестния тогава младеж Cruijff. Според холандските източници голът е отбелязан именно от Йохан Кройф).

Преди срещата председателят на футболната съдийска комисия във Варна Ангел Стаматов връчи значката „Заслужил спортен съдия" на футболния съдия от Варна Атанас Ставрев. На носителя на почетното звание бяха поднесени букети …"

В. „Het Parool", 9.6. 1966 г.: „Холандския футболен шампион „Аякс" е сега в българския курортен град Варна. Помолихме националния състезател Клаас Нунинга (на снимката) да сподели неговите впечатления от това пътешествие, започнало на 1 юни и от престоя на Черно море. От Варна „Аякс" ще отпътува за Ла Коруня, Северо-западна Испания, където ще играе срещу испанския национален отбор. Нунинга ще сподели своите впечатления за нашия вестник и от този престой:

„Морето е много подходящо за тренировки. Варна, четвъртък – Най-важното от нашия 10-часов полет до Варна беше компанията на два от известните германски клуба, а именно Хамбургер ШФ и Щутгарт, които се присъединиха към нас от Франкфурт и също пътуваха за Варна.

Това не е учудващо, защото Варна е голям български спортен център, посещаван от хиляди спортисти. „Спортпалас" е разположен на 15 км от града и е собственост на БФС.

Предимството на този център е, че предлага условия за тренировка, но също и за отпускане и както направихме ние - за истинска ваканция. Черноморският климат е много подходящ за тренировки и за това Варна има толкова много посетители спортисти.

През зимните месеци се тренира много на пясъка, който тукашните наричат „Златни пясъци". Плажа е само на 300 метра от хотела, предлагащ акомодация за 600 човека.

Пътуването да Варна премина изцяло без трудности. На летището бяхме сърдечно посрещнати от представители на БФС. Председателят на нашата футболна секция дори получи букет цветя. …

Най-високото ниво на българския футбол е разделено на „А" и „Б" групи, в „А" играят 16 отбора, а „Б" е разделена на Северна и Южна. Футболния сезон започва през август, а зимната пауза е от декември до март…***Клаас Нунинга***"

Стоян Георгиев: „Знаехме за „Аякс" не по-

Het Parool
9.6.1966

Zee is zeer geschikt
voor sportbeoefening

VARNA, donderdag. — Het belangrijkste deel van onze vliegreis van tien uren naar Varna in Bulgarije hebben wij in gezelschap van twee bekende Duitse voetbalclubs gemaakt, namelijk Hamburger SV en VfB Stuttgart. Ook deze twee verenigingen, die van Frankfort af ons reisgezelschap vergrootten, hadden Varna als reisdoel.

Dat is overigens niet zo merkwaardig, want Varna is het grote Bulgaarse sportcentrum dat reeds door duizenden sportmensen is bezocht. Het ligt een kilometer of vijftien buiten de stad en het „sportpaleis" is eigendom van de Bulgaarse voetbalbond.

HET doel van het centrum is sportliefden gelegenheid te geven om te trainen, maar ook om zich te ontspannen en er — zoals wij nu doen — vakantie te houden. Het klimaat rondom de Zwarte Zee is zeer geschikt voor sportbeoefening. Daarom wordt op zo'n grote schaal gebruik gemaakt van deze accommodatie.

In de wintermaanden wordt veel getraind op het land van wat men hier het „Gouden Strand" noemt. Het strand ligt op slechts 200 meter van het hotel, waarin plaats is voor 400 personen.

De reis naar Varna is gebeurtenissenrijk verlopen. Op het vliegveld werden wij bijzonder hartelijk verwelkomd door een afvaardiging van de Bulgaarse voetbalbond. Voor de vrouwelijke van onze sportbeoefening voetbal was er zelfs nog een boeje bijkomen. Het enige opvallende van de gehele reis was eigenlijk dat onze bagage bij aankomst in Varna werd verzorgd door vrouwen, die er in vrouwelijke blauwe uniformen met op hun voorkeligt uitzagen.

De top van het Bulgaarse voetbal is verdeeld in een A-liga en een B-liga. In de hoogste afdeling spelen twaalf clubs, waarvan er ieder jaar twee of vier, al naar de bond bestelt, degraderen. De B-liga is gesplitst in een noordelijke- en een zuidelijke groep. Het voetbalseizoen begint in augustus en loopt dan na de onderbreking van enige decembermaanden door tot midden maart toe.

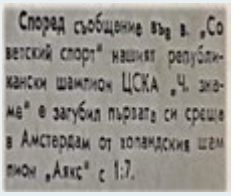
DE NEDERLANDSE voetbalkampioen Ajax is op dit moment in de Bulgaarse badplaats Varna met vakantie. Op ons verzoek schreef international Klaas Nuninga zijn impressies over de reis, die op 1 juni begon, en het verblijf aan de Zwarte Zee. Ajax zal van Varna naar La Coruna in Noordwest Spanje vliegen, waar de ploeg zondag tegenstander van het Spaanse elftal zal zijn. Ook hierover zal Nuninga voor onze lezers een verhaal schrijven

вече от това, че са шампиони на Холандия. Но Холандия тогава не миналаше за футболна сила, не се класираше за световни първенства, футболистите им не бяха добре познати у нас. Мача мина като добра контрола, не по-различна от десетките други международни срещи, които изиграхме през тези години. Надиграхме ги напълно през първото полувреме. Дадох паса за гола на Стефан Богомилов. Преминах през бека им и центрирах от дясно. Топката кацна на главата на Богомилов и така стана 3:0. След този гол се дръпнахме в защита и те ни натиснаха. Мача се доигра пред нашата врата. Аз минах да играя като дефанзивен халф. Помня Кройф, защото играх срещу него. Слабовато момче, но много бърз и силен с топката в краката.

Капитаните на „Ч. море“ и „Аякс“ Янко Атанасов и Фриц Сутекау преди началния съдийски сигнал.

За силата на „Аякс“ говорят фактите. Само 4 дена по-късно този отбор победи националния отбор на Испания в Ла Коруня с 2:1, а два месеца по-късно (бел. 12.8.1966 г.)

Според съобщение във в. „Советский спорт“ нашият републикански шампион ЦСКА „Ч. знаме“ е загубил първата си среща в Амстердам от холандския шампион „Аякс“ с 1:7.

Отборът на „Аякс“ сезон 1965-66, прави от ляво надясно: Fritz Soetekouw, Wim Suurbier, Ton Pronk, Theo Van Duivenbode, Bennie Muller и Gert Balls, клекнали: Johan Cruijff, Co Prins, Sjaak Swart, Klaas Nuninga и Piet Keizer

1966

***Vfl Bochum**, осн. 26.7.1848 г. като гимнастическо д-во Bochumer TV, закрито през 1851 и преосновано през 1860 г. На 31.1.1911 г. е основана футболната секция към д-вото. През 1919 г. то се обединява със SuS Bochum 08, през 1924 г. е решено гимнастическите дружества да се отделят от футболните и SuS се разцепва на TV Bochum 1848 (гимн.) и TuS Bochum 08 (фут.). На 14.4.1938 г. TuS 08 се обединява с Germania 06 Bochum във Vfl Bochum, с което се цели създаването на един силен клуб в града, състезаващ се в Гаулига Вестфален. След II Св. Война Гаулигите са заменени с Оберлиги и Vfl редува отпадания и влизания в Оберлига Запад. С образуването на Бундеслигата през 1963 г. Vfl попада в Аматьорска лига Вестфалия (3-то ниво), през 1965 г. влиза в Регионална лига Запад (2-ро ниво), където заема 12-то място.*

разгроми българския шампион ЦСКА със 7:1. Кройф прави тогава три гола, а за ЦСКА се разписва Катила от дузпа. Осъзнаването, че сме победили отбор от много висока европейска класа дойде месеци по-късно. Какво направи „Аякс“ в Европа в следващите години е добре известно на всички…“

***

11.6.1966 г., **„Спартак“ София – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 70, 13.6.1966 г.: „Потоците вода, което смръщеното небе изля върху стадиона превърнаха зеления килим в истинско тресавище. При тези условия на футболистите бе трудно да покажат майсторство. Но те се бориха мъжки, настойчиво и изключително коректно през целите 90 минути.

Както дъжда, така и играта протичаше на приливи и отливи, особено след общото оживление, предизвикано от гола на Митков в 44-та мин. Нападателят със самостоятелна акция се промъкна между двама противникови бранители и от няколко метра изпрати топката в мрежата. Двубоят общо взето бе равностоен, но на този фон изпъкваше по-голямата маневреност и острота на спартаковци, които създадоха повече и по-чисти голови положения (на два пъти Гьонин от идеална позиция стреля покрай гредата, а Ранков се размина на сантиметри с две остри центрирания от левия фланг). Изтеглен назад, Възаров свърши хубава работа като разпределител, а новите рокади в защитата сякаш са позаздравили отбранителния вал, разклатен из основи при отсъствието на националните състезатели. Спартаковската защита прояви несигурност само при високите центрирания и на няколко пъти след настъпилите разбъркванията изравнителния гол висеше на косъм. ***Ив. Жечев***“

15.6.1966 г., Варна, „Ч. море“ – УТА Арад (виж Балканска купа 1966-67)

19.6.1966 г., **„Ч. море“ – „Левски“ Сф 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 73, 20.6.1966 г.: „Очакваната с голям интерес и събрала рекорден брой зрители среща може да се причисли към един от най-хубавите футболни спектакли, изнесени на варненски терен. Веднага трябва да отбележим, че заслуга за това имат повече домакините, които се представиха с най-хубавото, което можеха да покажат. Истината налага да кажем, че не всички единици в отбора играха така, както сме ги видели в други срещи, но за това пък в редиците си черноморци имаха състезатели като Митев и Грозданов, които дадоха много повече от очакваното.

На „сините“ предвождани от Илиев бе трудно да се борят в този си състав, и то най-много защото нямаха нападение, способно да им възвърне увереността след рано падналия гол. Към това не ги подтикна дори активната игра на Георгиев, който за съжаление в този мач прекали с грубостите.

С много смени на местата и движение по цялото игрище, черноморци сполучливо се откриваха, бяха точни в подаванията си и много често затрудняваха отбраната на гостите. Така в 27-та мин. Митев се провря през защитниците в синьо и съвсем отблизо откри. Този гол реши изхода на мача, но не бе единствената възможност на домакините да получат израз на надмощието си.

Ще бъдем несправедливи ако не отбележим, че и гостите можеха да изтрият нулата от светлинното табло. Но и двата пъти през второто полувреме, създадените от Илиев реални заплахи пред вратата на Нинов бяха проиграни с лека ръка от нападателите на „Левски“. Те като че ли разчитаха предимно на грешките на отбраната на черноморци, но тя не ги допусна. Така една от възловите срещи в първенството завърши с победа на отбора на „Ч. море“. ***П. Герчев***“

Стоян Георгиев: „Левски“ бяха на хотел в курорта „Дружба“. Познавахме се като футболисти, бяхме приятели от казармата с Динко Радев и Дълга Мара (Георги Георгиев). Подхвърлиха ни да им дадем мача, но всички знаеха, че ще играем за ЦСКА и няма как да стане. Тези неща не се решаваха от нас. Направихме здрав мач и ги бихме. Аз правех много силни мачове срещу „Левски“.

***

22.6.1966 г., Варна, **„Ч.**

1966

море“ – „Бохум“ 2:1 (1:1),

Голм.: 0:1 Щайман 8‘, 1:1 Здр. Митев 25‘, 2:1 Н. Димитров 86‘

„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

VFL Bochum: Horst Christopeit, Gerd Wiesemes, Dieter Moritz, Reinhard Kawa, Heinz Hermani, Werner Jablonski, Karl-Heinz Böttcher, Jürgen Steinmann, Josef Schoppen, Erwin Galeski, Hans Grieger (Gustav Eversberg, Gerhard Renzewitz, Dieter Versen, Günter Gross) – tr. Hubert Schieth

В. „Нар. дело“, 23.6. 1966 г.: „Вчера на стадиона се състоя приятелската футболна среща.

Футболистите на двата отбора изнесоха бърза и динамична игра, изпъстрена с интересни моменти пред двете врати. Гостите, които бяха равностоен противник на черноморци демонстрираха добра техника, умение да комбинират в атака, служеха си с точни пасове, като нападателите стреляха от всяко положение. Полузащитната линия бързо се включваше в нападение и при нужда в отбрана.

Нападателите атакуваха на широк фронт, добре използваха коридорите и създадоха голови положения. Между тях особено дейни бяха Шопен (9), Щайман (8), Грилел (11). В отбрана се проявиха Яблонски (6) и Морис (3).

Черноморци играха под възможностите си, бяха по-слаби стрелци и проявяваха суетене пред наказателното поле на гостите. Добри прояви имаха и двамата вратари – Христепал и Иванов. Направи хубаво впечатление коректната и другарска игра между двата отбора. … ***В. Стоянов***“

***

25.6.1966 г., **ЦСКА „Ч. знаме“ – „Ч. море“ 4:2 (3:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 76, 27.6.1966 г.: „Събота, ст. „Нар. армия“. Тук се играе възловата среща. Армейците добре знаят огромната цена на двете точки и разразилата се преди мача природна буря сега продължава и при тихо време пред вратата на черноморци. Там ври и кипи. … стадион „Левски“ (Герена). „Сините“, макар и без редица титуляри (при това и Здравков бива контузен и напуска още в началото терена) играят вдъхновен и резултатно, въпреки достойния отпор на своите противници от Пловдив. В 15-та мин. Илиев завършва една светкавична комбинация и 1:0. „Левски“ се чувства шампион цели 13 минути, когато … тече 28-та мин. на ст. „Нар. армия“. Кирилов получава хубав пас от ляво, врязва се в централната зона и ударът му от десетина метра праща топката в заветната цел – 1:0. Голът сякаш разкъсва букаите, които до този момент тежат от нервно

25.6.1966 г., Я. Атанасов и Аб. Билялов наблюдават отблизо атаката на Н. Цанев, Асп. Никодимов и Евд. Каменов от ЦСКА.

25.6.1966 г., Мих. Табаков, Ст. Янев и Стоян Георгиев срещу Н. Цанев, който се опитва да отбележи гол №100 в кариерата си.

1966

Ст. Богомилов: „Второто полувреме „Аякс“ ни надигра-ха и имаха достатъчно положения да изравнят, че даже и да победят. Но се случи така, че те нападаха, а ние вкарвахме головете. Мисля, че Кройф влезе през второто полувреме, но щом самите холандци казват, че е играл цял мач, сигурно е било така. Вечерта се събрахме двата отбора на тържествена вечеря. Те бяха отседнали в „Спортпалас“. Поздравиха ни за победата и добрата ни игра и се чудеха защо не са чували нищо за нас. Питаха ни дали сме били някога шампиони. Отговорихме им, че сме били четири пъти, но много отдавна и всъщност никой от нас тук не е бил шампион на България. Може би за това са поканили шампиона два месеца по-късно.“

напрежение на краката на армейските футболисти. Крехката черупка на черноморци е разчупена и головете следват един след друг. В 35-та мин. Цанев извежда на „асфалтова пътека“ Кирилов и последния от движение покачва на 2:0. Две минути по-късно Станков е спрян непозволено в наказателното поле и Василев реализира дузпата – 3:0. Така завършва полувремето. В същото време на „Герена“ „Левски“ чрез Сим. Николов покачва на 2:0. …

Едва играта е подновена и Кирилов отново се проявява като умел реализатор – 4:0. Варненци използват временното отпускане на своя противник и чрез Димитров и Янев намаляват на 4:2. След това обаче армейците отново стягат обръча пред тяхната врата и самомногобройните пропуски стават причина резултата да не набъбне. Но и 4:2 стига, за да се видят армейците вече шампиони. …

… При това тържество бяха поднесени и традиционните награди: „Ч. море“ получи купата на БФФ за първенеца в съревнованието по спортсменство…“

Стоян Георгиев: „Разбора за мача беше: Падаме с един гол. Това беше първия наш мач, който беше излъчван по телевизията. Миналия сезон бяхме били ЦСКА два пъти, доста хора очакваха да им вземем нещо и този път, но къде ти. Всичко беше уговорено, за да не се повтори случката от миналата година.

И двата отбора бяхме в хотела на Комсомола, май „Орбита“ се казваше. Стаите на ЦСКА от едната страна на коридора, нашите от другата. Разигра се и малък театър. Иван Василев – Катила, който беше „стара пушка“ в ЦСКА накара новобранеца Янко Кирилов да обикаля коридора с един чаршаф, уж носи знамето и да вика „Шампиони сме!“, а след това го караше да се здрависва с дръжката на вратата, все едно Добри Джуров му връчва титлата. Много се смяхме всички. Никола Цанев трябваше да вкара стотния си гол, правехме му коридори да се разпише, а той така и не успя в този мач. Янко Кирилов вкара два гола. Дадоха и дузпа за ЦСКА. Катила посочи на Нинов в кой ъгъл уж щял да я бие, но прати топката в другия. Нямаше нужда да я вкарва, защото мача беше уговорен за един гол разлика.

Върнаха ни до Варна със самолет на МНО, а на летището Стоянка Мутафова, Парцалев и Калоянчев чакаха техния полет за София и ни казаха „Вие сте по-големи артисти от нас“.

От тази година ни върнаха и старшинските чинове. Аз се водех сержант някъде и пак започнах да си получавам заплатата.“

Стефан Янев: „Казаха ни, че мача е уговорен да паднем с един гол разлика, за да стане ЦСКА шампион. Генералите се бяха уговорили. Добри Джуров беше там, адмирал Добрев – Странджата дойде като наш водач, за по-голяма сигурност уговорката да се изпълни. На почивката ни водеха с 3:0 и когато се прибирахме към съблекалните се разминахме в тунела със Странджата, който гласно изразяваше недоволството си, че не се спазвала уговорката. През второто полувреме при един корнер скочих съвсем сам за топката, никой от техните защитници не реагира и аз я забих с глава в мрежата. Така резултата стана 4:2. Старшински чин на мен не са ми връщали. Мисля, че всички си бяхме и останахме цивилни.“

Иван Василев – Катила: „Никаква уговорка. Ние сме два армейски отбора, как да оставим „Левски“ да стане шампион. За дузпата Нинов ми се разсърди. Искаше да му кажа къде ще я бия, че да я хванел. Аз бях изпълнителя на дузпи тогава, гласуваха ми доверие, нямаше как да я изпусна.“

29.6.1966 г., Варна, „Ч. море“ – „Партизани“ Тирана (виж Балканска купа 1966-67)

***

Футболен турнир „Варненско лято“

24.7.1966 г., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Варна 1:0,**

Голм.: 1:0 Ангелов 11‘ (автг.)

„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Бож. Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, В. Марков, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Спратак“ Вн: Конст. Любенов, Д. Ангелов, Бл. Николов, П. Калчев, В. Ненов, Ал. Гончаров, Гер. Калугеров, Хр. Николов, Ст. Димитров, П. Алексиев, Ив. Филипов

В. „Нар. дело“, 26.7.

24.7.1966 г., отборите на „Шефийлд Уенздей“, „Ч. море“ и „Спартак“ Варна откриват първият турнир „Варненско лято“, прави от ляво надясно: Ангел Филипов – Анчо (съдия), Вл. Грозданов, Ian Branfoot, John Fantham, Colin Symm, Brian Usher, Jack Witham, Jim McCalliog, Wilf Smith, Graham Pugh, Ст. Богомилов, Sam Ellis, David Ford, Я. Аманасов, Конст. Любенов (Сп), Ст. Янев, В. Марков, Божил Колев, Здр. Митев, Peter Wicks, Peter Eustace, Gerry Young, Гер. Калугеров (Сп), Хр. Николов (Сп), П. Алексиев (Сп) и Ив. Иванов, клекнали: Д. Боснов, John Quinn, Андр. Стоянов, Don Megson, Бл. Николов (Сп), Н. Димитров, П. Калчев (Сп), Ив. Филипов (Сп), Ст. Димитров – Бурунчето (Сп), Ал. Гончаров (Сп), Д. Ангелов (Сп) и В. Ненов (Сп)

1966 г.: „В неделя на градския стадион „Ю. Гагарин“ се проведе първата среща от футболния турнир „Варненско лято“, организиран от ОС на БСФС. Претенденти за купата са английският отбор „Шефийлд Уензди“ и варненските „Черно море“ и „Спартак“.

Преди започване на мача председателят на ФД „Черно море“ Н. Филипов приветства строените три отбора и обяви турнира за открит.

За ценния трофей първи премериха силите си „Ч. море“ и „Спартак“. Двете единадесеторки започнаха борбата с бавно темпо, което даваше на играта облик на тренировъчна среща, като изобилстваха неточни пасове, липсваше добра връзка между отделните линии и замисъл в построяването на атаките. През първата половина нападателите на „Ч. море“ бяха по-активни и упражниха известен натиск пред вратата на „Спартак“. Ангелов (Сп-2), който игра добре и напълно покриваше Н. Димитров (ЧМ), в 11-та мин. вместо да избие топката навън, я прати в собствената си мрежа. Това беше и единствения гол, който донесе леко извоювана победа за отбора на „Ч. море“.

След почивката играта се оживи, състезателите проявиха по-голяма борбеност и маневреност. Създадени бяха интересни положения пред вратите, но като че ли нападателите на двата отбора се надпреварваха кой повече неточни удари да отправи във вратата. Тук сериозни пропуски допуснаха Митев и Богомилов от „ЧМ“, Николов и Калугеров от „Спартак“.

Към края на мача спартаковци вложиха много усилия, за да изравнят, но това не им се отдаде.

В летния промеждутък турнира „Варненско лято“ се явява като сериозна проверка за състоянието на двата варненски отбора пред новото първенство. А това, което видяхме в неделя не радва любителите на кръглата топка. Нужно е футболистите, които участват в турнира, когато излязат на терена да вложат всички сили и амбиция за проверка на самите себе си и за повдигане нивото на турнира „Варненско лято“. ***В. Стоянов***“

*Интервю с Алън Браун: „… **въпрос**: Има ли ваши играчи, които да са включени в националния отбор? **Отговор**: Вратарят ни Спрингет е включен в националния отбор за Осмото световно първенство. Възможно е тази вечер да го видим по телевизията. Също така вратарят ни Уикс, който е участвал 22 пъти в националния тим. Участие са вземали също Смит (2) и Мобли (5), на който за нещастие бе направена операция на крака няколко години преди първото гостуване на отбора в България. На негово място с №5 сега играе Елис, също така с много учас-*

1966

Носител на КЕШ за 1965-66 г. е „Реал“ Мадрид след победа с 2:1 над „Партизан“ Белград, игран на 11.5.1966 г. на ст. „Хейзел“ в Брюксел. Турнирът за КНК е спечелен от отбора на „Борусия“ Дортмунд, който побеждава „Ливърпул“ с 2:1 с гол в продълженията, след 1:1 в редовното време.
ФК „Барселона“ спечелва за трети рекорден път Купата на панаирните градове след победа в два финала срещу „Реал“ Сарагоса (0:1 в Барселона и 2:4 след продължения в Сарагоса)

1966

От 11 до 30.7.1966 г. в Англия се провежда осмото световно първенство по футбол. 16 отбора са разделени в 4 групи. България се пада в много силната група 3 и въпреки високите очаквания на българската спортна общественост записва три загуби: от Бразилия 0:2, Португалия 0:3 и Унгария 1:3, като приключва участието си в тази фаза. Два от головете в българската врата са автоголове на Ив. Вуцов срещу Португалия и Ив. Давидов срещу Унгария, след като България повежда в резултата с гол на Г. Аспарухов. Турнирът е спечелен от домакините Англия с все още оспорван гол в продължението на финалния мач срещу Германия (2:2 в редовното време), завършил при резултат 4:2. Седмица по-късно, по покана на „Шефийлд Уензде", варненски отбор, с треньор Иван Моканов и представен предимно от футболисти на „Черно море" посещава Англия за три приятелски мача в Шефийлд, Ковънтри и Нотингам.

*тия в международни срещи. **Въпрос:** Каква е средната възраст на състезателите? **Отговор:** 22 години. Най-младият наш играч е Пю, на 18 години. Вратарят ни също е на 18 години, а Смит е на 17. **Въпрос:** Вие наблюдавахте в неделя срещата между „Ч. море" и „Спартак". Кажете вашето мнение за този мач. **Отговор:** Смятам, че силно тревистия терен на стадиона във Варна беше до голяма степен пречка, за да могат вашите отбори да покажат една енергична и бърза игра."*

27.7.1966 г., ст. Ю. Гагарин, 17.45, „Спартак" Варна – „Шефийлд Уензде" 2:2 (0:0).

29.7.1966 г., ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море" – „Шефийлд Уензде" 4:4 (2:3)**,

Голм.: 0:1 Куин 2', 1:1 Мегсън 3' (автг.), 2:1 Ст. Богомилов 14', 2:2 Грозданов 34' (автг.), 2:4 Фентъм 40', 47', 3:4 Смит 49' (автг.), 4:4 Здр. Митев 68'

„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Бож. Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, В. Марков, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

Sheffield Wednesday: Peter Wicks, Wilf Smith, Don Megson, Peter Eustace, Sam Ellis, Gerry Young, Graham Pugh, David Ford, Jim McCalliog, Johnny Fantham, John Quinn

В. „Нар. дело", 30.7.1966 г.: „Преминаха и трите срещи от една хубава проява – футболния турнир „Варненско лято", който за съжаление остана в сянката на голямата борба за купата „Жюл Риме". Но имаме основание да се надяваме, че сложеното начало през идните години ще се разшири и това интересно състезание ще привлича все повече любители на футбола.

Последната среща, която трябваше да реши спора за първия носител на купата премина много живо, при голямо напрежение и променлив успех за футболистите от двата отбора. Към нейните достойнства сме длъжни да прибавим още както мъжествената борба, така и голямата резултатност. Веднага обаче трябва да отбележим, че за резултатността причина бяха и защитите на двата отбора, които допуснаха досадни грешки и си отбелязаха три автогола.

Черноморци имаха известно преимущество в техническото обработване на топката (добре се проявиха Георгиев, Янев, а през второто полувреме Митев и Билялов). Но английските футболисти играха далеч по-подвижно и оставиха впечатление, че са по-близко до модерния футбол. Добър ден имаха Еустейс, автора на двата гола Фентън, а също така и много маневреният Форд.

Така черноморци събраха три точки и станаха първи носител на купата „Варненско лято", която им бе връчена от председателя на ОС на БСФС В. Попов. Втори е отборът на „Шефийлд Уензди" с 2 точки, а трети „Спартак" Варна с 1 точка. ***П. Стойков***"

***

31.7.1966 г., ст. Ю. Гагарин, контр., „Ч. море" – ЦСКА „Ч. знаме" 1:2 (0:1),

Голм.: 0:2 Зафиров 22', 51', 1:2 Здр. Митев 68'

***В. „Нар. дело", 2.8.1966 г.:** „На стадиона в неделя се състоя приятелска футболна среща. … През време на мача в двата отбора бяха изпробвани нови състезатели."*

***

Международен юношески турнир за купата на ГК на ДКМС Варна

2.8.1966 г., 17.40, **„Ч. море" – ЦСКА „Ч. знаме" 2:2**,

Голм.: Киряков и Тахмисян (ЧМ), Симов и Ноев (ЦСКА)

В. „Нар. дело", 3.8. 1966 г.: „Във Варна вчера започна международния юношески турнир. Първата среща между отборите на „Черно море" и ЦСКА „Червено знаме" премина живо, интересно и при поделено надмощие завърши 2:2."

4.8.1966 г., 17.45, ЦСКА „Ч. знаме" – „Борусия" М-гладбах 1:2 (голм: 1:0 Ганчев, 1:2 Киршнер и Кремерс)

6.8.1966 г., **„Ч. море" – „Борусия" М-гладбах 5:0 (2:0)**,

Голм.: Аргиров, Петров (1ПВ), Киряков, Пл. Христов, Аргиров (2ПВ)

В. „Нар. дело", 7.8. 1966 г.: „Юношите на „Черно море" победители.

Вчера завърши международният юношески футболен турнир. В последната среща играха отборите на „Борусия" от град Мьонхенгладбах (ГФР) и „Ч. море". Младите черноморци показаха добра и технична игра и

„Ч. море“ – юноши ст. възраст, прави от ляво надясно: Христо Тодоров – Ино, Петър Петров – Красивия, Георги Кацов, Божил Колев, Здравко Ковачев – Джафа, Тодор Великов, Георги Дойков, неразпознат и Дим. Димитров – Клечо (треньор), клекнали: Божидар Николов – Фогата, Юри Аргиров, Вахан Саркизов, Димитър Алексиев, Георги Калчев, Пламен Христов – Пепи и Иван Тодоров – Кондака (разчетена от Мартин Иванов и Иван Карабаджаков)

 още през първото полувреме с голове на Аргиров и Петров поведоха с 2:0.

През втората част на играта черноморци затвърдиха убедителната си победа с нови голове на Киряков, Пламен Христов и Аргиров. С тази си победа отборът на „Ч. море“ стана победител в турнира.

При закриването на капитана бе връчена купата, а от името на ГК на ДКМС получи награда най-добрият състезател в турнира Бауман от отбора на „Борусия“. ***Н. Антонов***“

1966

"Ч. море" 1965-66 г., прави от ляво надясно: Д. Боснов, Вл. Гроздданов, Я. Атанасов, Ив. Иванов, Ст. Янев и Аб. Билялов, клекнали: Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов и Н. Димитров

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1965-66 г.

Бел. Всички домакински мачове са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“

15.8.1965 г., 1 кр., Бургас, ст. 9 септ., **„Ботев“ Бс – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Ал. Гайдаров, 30 000 зр.
„Ботев“ Бс: Г. Генчев (87‘ Кост. Бармуков), Пан. Костов, Сим. Томов, Д. Епихов, Б. Кондов (54‘ Д. Божидаров), Хр. Димитров, Рали Халачев, Стоян Вражев, Бончо Бонев, Хр. Лазаров, Хр. Момчев
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов (46‘ Ст. Генов), Н. Димитров
Голм.: 1:0 Вражев 8‘, 2:0 Бонев 74‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: Ст. Георгиев (ЧМ) 65‘

22.8.1965 г., 2 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Пловдив 2:2 (1:2)**, съдия: Д. Руменчев, 20 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Тренд. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Ботев“ По: Мих. Карушков (56‘ Г. Найденов), Дончев, Г. Антов, Ив. Задума, Бож. Атанасов, Райко Стойнов, Г. Попов, Д. Крушев (60‘ Д. Костадинов), Добри Ненов, Вид. Апостолов, Динко Дерменджиев
Голм.: 1:0 Н. Димитров 20‘ 1:1 Дерменджиев 37‘, 1:2 Ненов 42‘, 2:2 Ст. Генов 56‘

29.8.1965 г., 3 кр., Варна, **„Спартак“ Варна – „Ч. море“ 1:2 (1:1)**, съдия: П. Николов, 30 000 зр.
„Спартак“ Вн: Конст. Любенов, Д. Ангелов, Ил. Кирчев, Петко Калчев, Бл. Николов, В. Ненов, Гер. Калугеров, Хр. Николов, Сава Александров, Ст. Димитров - Бурунчето, Ив. Филипов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Тренд. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр. Митев, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Бл. Николов 4‘, 1:1 Ст. Янев 11‘, 1:2 Здр. Митев 83‘

12.9.1965 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пловдив 3:1 (2:1)**, съдия: Милко Михайлов, 15 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Тренд. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр. Митев, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Спартак“ По: Й. Станков, Ив. Иванов, Г. Христакиев, Тобия Момин, Г. Ботев, Г. Бенчев, Т. Диев, Д. Димов, Хр. Дишков, Мих. Георгиев (61‘ Кост. Цветков), Д. Генов
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 18‘, 1:1 Дишков, 31‘, 2:1 Ст. Янев 40‘, 3:1 Ст. Богомилов 80‘
Отстранени: Тодор Диев (Сп) 68‘

3.10.1965 г., 5 кр., Враца, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 1:0 (1:0),** съдия: В. Балкански, 9 000 зр.
„Ботев“ Вр: Люд. Горанов, Анг. Ценов, Стоян Кошев, Л. Коцев, Ив. Донков, Т. Колев, Н. Бакърджиев, Вл. Стоилов, Ил. Драгомиров, Г. Каменов, Евл. Йорданов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Тренд. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев (65‘ Ст. Георгиев), Ст. Генов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Йорданов 14‘

10.10.1965 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 0:0**, съдия: Тома Симеонов, 15 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Тренд. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр. Митев (40‘ Пламен Христов), Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Андр. Стоянов
„Славия“ Сф: Сим. Симеонов, Ал. Шаламанов, Д. Костов, Стоян Алексиев, Д. Ларгов, Ив. Давидов, Мих. Мишев, Г. Харалампиев, Ал. Василев, Г. Гугалов, Г. Манолов

17.10.1965 г., 7 кр., София, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2:1 (1:0),** съдия: Т. Геров, 12 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Ив. Деянов, В. Методиев, Г. Христакиев, Т. Велев, Н. Колев, Ап. Чачевски, Ат. Михайлов, Ботьо Ботев, В. Василев, Н. Котков, Сп. Дебърски
„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Тренд. Василев, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (74‘ Дим. Добрев), Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 2:0 Михайлов 7‘, 62‘, 2:1 Ст. Генов 83‘

31.10.1965 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Плевен 3:2 (1:1)**, съдия: Милко Михайлов, 15 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Г. Калчев, Здр. Митев (62‘ Ст. Георгиев), Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Спартак“ Пл: Н. Стоянов, Али Ахмедов, Пъшо Димитров, Киров, Здр. Ченков, Б. Новачев, Челестинов, П. Боянов, Сашо Върбанов, Г. Лазаров, П. Костов
Голм.: 0:1 Челестинов 9‘, 1:1 Ст. Богомилов 21‘, 1:2 Лазаров 63‘, 3:2 Ст. Богомилов 84‘, 89‘ (дуз.)

7.11.1965 г., 9 кр., Ст. Димитров, ст. Бончук, **„Марек“ – „Ч. море“ 2:2 (1:0),** съдия: Страхил Начев, 10 000 зр.
„Марек“: Ив. Пепелджийски, К. Ангелов, Д. Куков, Д. Митов, Г. Сапинев, Г. Алексов, (46‘ Г. Владимиров), Кост. Костадинов, Н. Кръстев, Трайчо Спасов, Бор. Манов, Сашо Костадинов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, М. Табаков, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Аб. Билялов (33‘ Здр. Митев), Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Спасов 21‘ (дуз.), 1:1 Н. Димитров 49‘, 1:2 Здр. Митев 52‘, 2:2 Спасов 65‘

24.11.1965 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пловдив 1:0 (1:0)**, съдия: П. Николов, 7 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Т. Великов (60‘ М. Табаков), Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Локомотив“ По: Станчо Бончев, Ил. Бекяров, Г. Мицин, Ив. Бояджиев, В. Анков, Стратко Младенов, Ив. Кънчев, Ив. Енчев, Хр. Бонев, Цоньо Стойнов, П. Колев
Голм.: 1:0 Здр. Митев 27‘

28.11.1965 г., 12 кр., Русе, кв. Здравец, **„Дунав“ Русе – „Ч. море“ 2:1 (0:1)**, съдия: Диньо Хайгъров, 9000 зр.
„Дунав“ Рс: Ив. Даскалов, Добри Добчев, Ив. Минчев, Т. Тодоров, Денчо Тепавичаров, Л. Малинов, П. Колев, Н. Йорданов (85‘ Д. Василев), Ив. Василев, В. Разсолков, Стоян Маринов
„Ч. море“: Ив. Иванов, Г. Дойков, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Мих. Табаков, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 0:1 Н. Димитров 33‘, 1:1 Маринов 51‘, 2:1 Ив. Василев 84‘ (дуз.)

5.12.1965 г., 13 кр., Варна, 14.00., **„Ч. море“ – „Спартак“ София 0:0**, съдия: П. Джонев, 12 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Спартак“ Сф: Г. Найденов, Милко Гайдарски, Доб. Жечев, Стоян Китов, Св. Игнатов, Ив. Димитров, Ив. Ранков, Ив. Вължаров, Мих. Гьонин, Д. Желязков, Ив. Тодоров

12.12.1965 г., 14 кр., София, Подуяне, 14.00., **„Левски“ Сф – „Ч. море“ 1:1 (1:0),** съдия: Г. Христов, 25 000 зр.
„Левски“ Сф: Б. Александров, Ив. Здравков, Ив. Вуцов, Малин Иванов, Г. Златков, Ал. Манолов, Сим. Николов, Ст. Абаджиев, Г. Аспарухов, Хр. Илиев, Ал. Костов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Илиев 10‘, 1:1 Н. Димитров 72‘

18.12.1965 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „Ч. знаме“ 0:1 (0:1), съдия:** Деян Начев 17 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев (85‘ Вах. Саркизов), Ст. Богомилов, Н. Димитров
ЦСКА „Ч. зн.“: Й. Филипов, Ив. Василев, Б. Гаганелов, Хр. Маринчев, Б. Станков, Н. Ковачев, В. Романов, Н. Цанев, Я. Кирилов (77‘ Ст. Стоянов), Асп. Никодимов, Ив. Колев
Голм.: 0:1 Станков 9‘

13.3.1966 г., 10 кр., Ст. Загора, Градски ст., **„Берое“ – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: П. Джонев, 20 000 зр.
„Берое“ Ст. З.: Т. Кръстев, Петко Бароков, Ив. Танев, В. Иванов, Хр. Тодоров, Ив. Вутов, Я. Димитров, Теньо Ботев, П. Жеков, Петко Ат. Петков, Г. Белчев
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, М. Табаков, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Д. Алексиев (57‘ Ст. Георгиев), Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Жеков 31‘

20.3.1966 г., 16 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Бургас 0:0,** съдия: Д. Руменчев, 20 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Ст. Генов (46‘ Д. Алексиев), Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Ботев“ Бс: Кост. Бармуков, Пан. Костов, Рали Халачев, Бойчо Близнаков, Б. Кондов, Хр. Димитров, К. Жеков, Стоян Вражев, Бончо Бонев, Хр. Лазаров, Юлиян Величков

27.3.1966 г., 17 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, 16.00, **„Ботев“ Пд – „Ч. море“ 1:0 (0:0),** съдия: П. Николов, 18 000 зр.
„Ботев“ Пд: Г. Й. Найденов, Нено Георгиев, Г. Антов, Видин Апостолов, Ив. Глухчев, Ив. Задума, Г. Попов (83‘ Бож. Атанасов), Динко Дерменджиев, Ив. Кючуков, Ив. Бачков, Д. Костадинов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев (30‘ Г. Дойков), Вах. Саркизов, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Кючуков 82‘

3.4.1966 г., 18 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Вн 2:2 (1:1),** съдия: Анг. Гергинов, 30 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Т. Великов, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Спартак“ Вн: Хр. Вълчанов (60‘ Конст. Любенов), Д. Ангелов, Бл. Николов, Петко Калчев, В. Ненов, Върбан Върбанов, Гер. Калугеров, Хр. Николов, Станко Божков (60‘ Алъоша Гончаров), П. Алексиев, Андр. Андреев
Голм.: 1:0 Т. Великов 30‘, 1:1 Калугеров 34‘, 2:1 Ст. Богомилов 62‘, 2:2 Хр. Николов 81‘

10.4.1966 г., 19 кр., Пловдив, ст. 9.IX, 16.30, **„Спартак“ Пд – „Ч. море“ 1:1 (1:0),** съдия: Д. Пармаков, 9000 зр.
„Спартак“ По: Ив. Христов, Ив. Иванов, Ат. Манолов, Стоян Мазнев, Д. Димов, Г. Ботев, Д. Генов, Т. Диев (62‘ Мих. Георгиев), Хр. Дишков, Тобия Момин, Кост. Цветков
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Т. Великов, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Ст. Богомилов, Ст. Янев, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Д. Генов 42‘, 1:1 Ст. Генов 67‘

13.4.1966 г., 20 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Враца 2:0 (1:0),** съдия: Анг. Гергинов, 18 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев (55‘ Вах. Саркизов), Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Ботев“ Вр.: Сим. Къчовски, Д. Ангелов, Стоян Кошев, Люб. Коцев, Ив. Донков, К. Петров, Н. Бакърджиев, Вл. Стоилов, Ил. Драгомиров, Т. Колев (58‘ Г. Каменов), Евл. Йорданов
Голм.: 1:0 Н. Димитров 18‘, 2:0 Здр. Митев 47‘

17.4.1966 г., 21 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ Сф – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**, съдия: Ат. Динев, 18 000 зр.
„Славия“ Сф: Сим. Симеонов, Ал. Шаламанов, Д. Костов, Стоян Алексиев, П. Петров, Ив. Давидов, Г. Харалампиев, Г. Гугалов, Ал. Василев, Л. Тасев, М. Мишев (75‘ Г. Манолов)
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 1‘, 1:1 Василев 88‘ (дуз.)

24.4.1966 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1:1 (1:1),** съдия: П. Джонев, 20 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Локомотив“ Сф: П. Топчев, В. Методиев, Г. Христакиев, Ап. Чачевски, Н. Колев, Ив. Коцев, Ат. Михайлов, В. Василев, Сп. Дебърски, Н. Котков, Г. Миланов (70‘ Ивайло Георгиев)
Голм.: 1:0 Андр. Стоянов 1‘, 1:1 Котков 26‘

1.5.1966 г., 23 кр., Плевен, ст. Сл. Алексиев, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 3:0 (1:0),** съдия: П. Николов, 18 000 зр.
„Спартак“ Пл: Н. Стоянов, Али Ахмедов, Пъшо Димитров, Рум. Найденов, Здр. Ченков, Павел

Челестинов, Сашо Върбанов, Б. Новачев, Мар. Маринов, Г. Лазаров, П. Костов

„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Мих. Табаков, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (73‘ Вах. Саркизов), Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

Голм.: 1:0 Челестинов 43‘, 3:0 Костов, 46‘, 72‘

Пропусната дузпа: Пъшо Димитров (Сп) 32‘

8.5.1966 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марек“ Ст.Д. 2:0 (0:0),** съдия: Л. Радунчев, 15 000 зр.

„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев (80‘ Т. Великов), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Марек“: К. Белчински, Г. Богданов, Д. Куков, Д. Митов, Г. Сапинев, Ат. Пецовски, Вл. Стойнов, К. Ангелов, Трайчо Спасов, Б. Манов, Н. Кръстев (80‘ Сашо Паргов)

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 64‘, 2:0 Ст. Янев 84‘

11.5.1966 г., 25 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст.З. 1:0 (1:0)**, съдия: Т. Бечиров, 12 000 зр.

„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов; Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов (46‘ Ст. Георгиев), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Берое“ Ст. З.: Т. Кръстев, Петко Бароков, Ив. Танев, В. Иванов, Хр. Тодоров, Ив. Вутов, Вл. Русев, Евг. Янчовски, П. Жеков, Я. Димитров, Петко Петков (63‘ П. Йосифов)

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 37‘

14.5.1966 г., 26 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2:0 (2:0)**, съдия: П. Николов, 10 000 зр.

„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев (87‘ Лукчо Луков), Ил. Бекяров, Г. Мицин, Цоньо Стойнов, В. Анков, Т. Паунов, Г. Василев (78‘ Ив. Енчев), Д. Мулетаров, Хр. Бонев, Сп. Илиев, Ив. Кънчев

„Ч. море“: Ив. Иванов (46‘ Сим. Нинов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Мих. Табаков, Аб. Билялов, Ст. Янев (46‘ Т. Великов), Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

Голм.: 2:0 Кънчев 21‘, 27‘

5.6.1966 г., 27 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Дунав“ Русе 1:1 (1:1)**, съдия: Хр. Иванов, 15 000 зр.

„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, (48‘ Т. Великов), Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Дунав“ Русе: Ив. Иванов (75‘ Ив. Даскалов), Д. Андонов, Ог. Илиев, Т. Тодоров, Ив. Минчев, Л. Малинов, Ив. Василев, Шамси Сюлейманов, Н. Йорданов, В. Разсолков (83‘ П. Колев), Ремзи Нуриев

Голм.: 0:1 Разсолков 24‘, 1:1 Ст. Янев 37‘

Отстранени: Сюлейманов (Дун) 35‘

11.6.1966 г., 28 кр., София, ст. Раковски, **„Спартак“ Сф – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Ал. Гайдаров, 5 000 зр.

„Спартак“ Сф: Г. Чапкънов, Ст. Грозданов, Милко Гайдарски, Миленков, Пант. Димитров, Св. Игнатов, Ив. Ранков, Г. Цветков, Мих. Гьонин, Ив. Въжаров, В. Митков

„Ч. море“: Ив. Иванов (46‘ Сим. Нинов), Д. Боснов (73‘ Мих. Табаков), Янко Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

Голм.: 1:0 Митков 44‘

19.6.1966 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски“ Сф 1:0 (1:0)**, съдия: Т. Бечиров, 50 000 зр.

„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Левски“ Сф: Б. Александров, Ив. Здравков, Трайчо Георгиев, Малин Иванов, Вес. Личев, Г. Георгиев, Цв. Веселинов (65‘ Бог. Манов), Ал. Манолов, Сим. Николов, Хр. Илиев, Мет. Бончев

Голм.: 1:0 Здр. Митев 27‘

25.6.1966 г., 30 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „Ч. зн.“ – „Ч. море“ 4:2 (3:0),** съдия: Анг. Гергинов, 27 000 зр.

ЦСКА „Ч. зн.“: Й. Филипов (56‘ Стоян Йорданов), Ив. Василев, Цв. Атанасов, Хр. Маринчев, Б. Станков, В. Романов, Ив. Зафиров (46‘ К. Райков), Н. Цанев, Асп. Никодимов, Я. Кирилов, Евден Каменов

„Ч. море“: Сим. Нинов (46‘ Ив. Иванов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Мих. Табаков, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (73‘ Д. Алексиев), Здр. Митев, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

Голм.: 2:0 Кирилов 28‘, 34‘, 3:0 Василев 36‘ (дуз.), 4:0 Кирилов 49‘, 4:1 Н. Димитров 52‘, 4:2 Ст. Янев 65‘

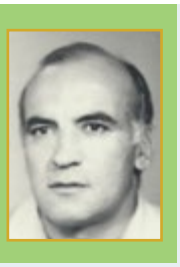
1965-66		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЦСКА		1:0	0:2	1:2	2:1	1:1	2:0	0:0	6:0	3:1	4:2	3:0	2:1	4:2	2:1	3:2
2.	Лев	0:3		3:0	1:1	4:0	3:3	3:0	3:0	0:0	4:2	1:1	4:3	3:0	4:2	3:2	5:1
3.	Слав	1:0	1:0		1:1	5:1	1:1	0:1	1:0	2:0	1:0	1:1	2:0	1:2	1:0	3:1	2:1
4.	СпСф	5:1	0:1	0:2		2:3	2:0	3:0	3:0	4:2	2:1	1:0	2:1	2:1	4:1	1:0	2:2
5.	ЛокПд	0:0	0:0	0:0	1:0		3:1	4:1	0:0	2:0	0:1	2:0	0:2	2:0	1:1	2:1	2:0
6.	Берое	2:2	2:2	1:2	1:0	1:0		3:3	2:0	0:0	1:0	1:0	1:1	4:1	5:0	2:1	2:1
7.	Дунав	0:3	1:1	1:0	0:0	1:4	1:0		1:0	2:1	3:1	2:1	1:0	6:0	1:0	1:0	0:0
8.	ЛокСф	0:1	0:0	1:2	0:1	3:2	6:1	0:1		4:0	2:2	2:1	2:2	3:0	4:1	6:0	1:0
9.	СпПд	2:1	0:1	2:1	0:0	2:0	1:0	1:1	1:0		1:1	1:1	1:1	1:0	0:0	3:0	1:0
10.	БотПд	1:1	0:1	1:0	2:1	0:3	1:1	1:0	0:3	4:1		1:0	9:0	0:0	2:0	0:1	4:0
11.	Ч.М.	0:1	1:0	0:0	0:0	1:0	1:0	1:1	1:1	3:1	2:2		2:0	2:0	0:0	2:2	3:2
12.	Марек	2:3	2:2	0:1	4:2	2:2	1:3	1:0	1:1	1:0	2:1	2:2		1:0	2:0	0:0	4:1
13.	БотВр	0:0	1:1	4:0	1:0	2:0	1:1	3:0	2:2	1:2	2:2	1:0	1:0		0:0	2:0	2:0
14.	БотБс	0:0	2:5	2:2	1:2	1:0	1:0	3:0	2:3	2:2	3:0	2:0	1:2	2:1		2:1	1:0
15.	СпВн	1:1	1:3	1:1	2:2	0:1	2:1	2:0	4:2	1:1	1:1	1:2	2:2	1:0	1:1		2:1
16.	СпПл	1:2	1:1	0:2	0:0	0:0	3:0	2:0	0:0	3:1	0:0	3:0	2:0	3:1	1:1	0:0	

„Ч. море“ Вн,1965-66 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Стефан Богомилов	30	9
Янко Атанасов	30	
Абил Билялов	29	
Никола Димитров	29	6
Димитър Боснов	29	
Андрей Стоянов	28	1
Стефан Янев	27	5
Здравко Митев	25	5
Симеон Нинов	23	
Владимир Грозданов	21	
Стоян Георгиев	21	
Стефан Генов	18	3
Иван Иванов	10	
Михаил Табаков	8	
Тодор Великов	6	1
Трендафил Василев	6	
Вахан Саркизов	4	
Димитър Алексиев	3	
Георги Дойков	2	
Пламен Христов	1	
Димитър Добрев	1	
Георги Калчев	1	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Ч. знаме“ София	30	17	8	5	53:30	42
2.	Левски София	30	15	11	4	59:31	41
3.	Славия София	30	16	7	7	38:25	39
4.	Спартак София	30	14	8	8	45:30	36
5.	Локомотив Пловдив	30	12	7	11	36:33	31
6.	Берое Ст. Загора	30	10	10	10	41:41	30
7.	Дунав Русе	30	12	6	12	29:40	30
8.	Локомотив София	30	10	9	11	46:35	29
9.	Спартак Пловдив	30	9	10	11	28:42	28
10.	Ботев Пловдив	30	9	9	12	41:39	27
11.	Черно море Варна	30	8	11	11	30:35	27
12.	Марек Ст. Димитров	30	9	9	12	39:51	27
13.	Ботев Враца	30	9	7	14	30:41	25
14.	Ботев Бургас	30	8	9	13	34:48	25
15.	Спартак Варна	30	6	10	14	32:48	22
16.	Спартак Плевен	30	6	9	15	30:42	21

Андрей Георгиев Стоянов

(24.3.1943 г. – 3.10.2017 г.)

Позиция: дясно крило
„Ч. море“: 1963-71 г.
„А“ РФГ: 163 мача/19 гола

Андрей е от с. Стожер по пътя за Добрич и започва да играе футбол в окръжната група като десен бек. Пристига във Варна през 1962 г. и е включен в юношеския отбор, воден от Дим. Димитров – Клечо, след което е пратен да се обиграва в зоновата група в отбора на „Корабостроител“, който като заводски колектив се води като втори отбор на „Черно море“ и играе без право на влизане в „Б“ група, въпреки че убедително застава в челото на класирането. Там треньорът му Анастас Конаков – Стасо, който сам е бивше дясно крило на „Владислав“, ВМС и „Академик“, вижда включванията на Андро по фланга и решава да го използва като дясно крило. Позиция на която той ще остане до края на кариерата си.

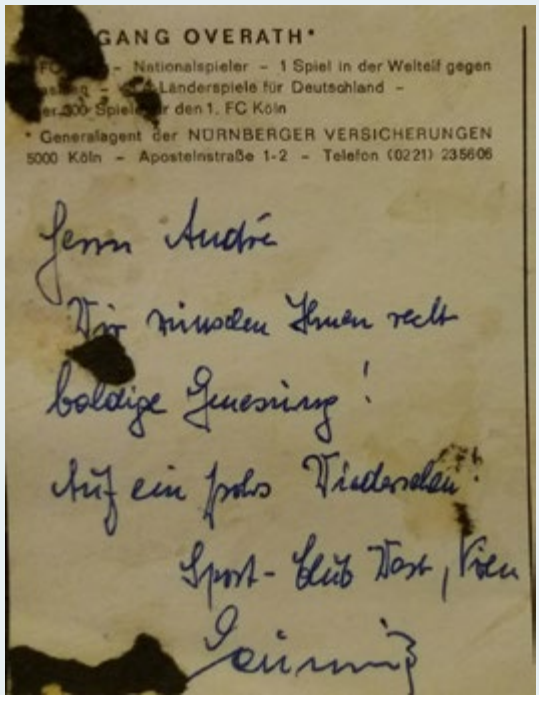
На 4.5.1963 г. Андро дебютира в „А“ РФГ в мач срещу „Славия“ в София (1:1) и се представя отлично. Тогавашният треньор на „моряците“ Илия Апостолов – Оптячката започва да го налага като титуляр. „След мача срещу „Славия“ Оптячката дойде да ме пита какво мисля за играта на Андрей“ си спомня Аргир Страков, „Тарторите настояваха да играя аз, но той се наложи и беше много горд със своето откритие, а аз бях последният човек, който трябваше да пита, защото тогава разбрах, че дните ми в отбора бяха преброени. Имаше нов фаворит на десния фланг.“

При официалното си оттегляне от футбола преди мача срещу „Рапид“ Букурещ във Варна, Спас Киров предава фланелката с №7 на Андрей Стоянов.

Бърз, остър, непримирим, Андрей играе с цялото си сърце и душа, независимо кой е противника и за тези си качества получава от запалянковците прякора „Гаринча“.

Стефан Янев: „Андро притежаваше безстрашен и борбен характер, дори и на най-негостоприемните терени. Никога не позволяваше на бековете да го малтретират, както обикновено се случва с дребничките крила. Точно обратното. Той „обработваше“ бековете, а не те него, за което често беше предупреждаван и дори гонен от съдиите. На един мач в Перник така нарита бека, който трябваше да го пази, че публиката искаше да влиза на терена да го бие. Мокана се принуди да го смени на полувремето и го изпрати с кола да чака автобуса ни извън града, за да избегне саморазправата с освирепелите перничани. Андрей имаше отлично центриране. Аз го сравнявам с това на Дейвид Бекъм, с тази разлика, че Бекъм изсипваше топките някъде от центъра на терена, а Андро слизаше до аутлинията и вдигаше топката от там.“

Стефан Богомилов: „Най-много голове с глава съм вкарал от центрирания на Андрей. Той беше моят най-добър партньор в атаката. Неговите центрирания бяха като удар във вратата, викахме им „сечена топка“. Защитниците реагират трудно заради високата скорост и когато такава топка се посрещне с глава стават много красиви голове. Андрей беше голям мъжкар на терена. В един приятелски мач на „Гагарин“ срещу „Вест“ Кьолн през лятото на 1969 г., замахна да ритне една топка, срещна крака на един от защитниците и си счупи лошо крака. Германецът, пребледнял едва не припадна от гледката на пречупения крак, а Андро, паднал на земята, вместо да се превива от болка, го рита със здравия си крак и го псува.“

Тежката контузия изважда Андрей за дълго време от строя и той никога не възвръща формата си. Изиграва последния си мач на 11.4.1971 г. и едва 28 годишен приключва с футбола, след което работи като мичман във ВМФ. Германецът, причинил контузията му изпраща картичка с образа на Волфганг Оверат и с пожелания за бързо оздравяване.

Андрей Стоянов срещу защитата на "Спартак" Сф, подкрепен от Здравко Митев (на заден план). От ляво надясно: Ив. Въжаров, Св. Игнатов и зад тях Хр. Миленков, ст. "Раковски", София, 11.6.1966 г.

Андрей Стоянов (7) пред вратата на "Локомотив" Сф в атака заедно със Ст. Янев (скочил за топката с вратаря на "Локомотив" Йорданов), Ст. Богомилов (вляво), Здр. Митев (8) и Н. Димитров (11). От "Локомотив" се виждат още Ат. Геров (2), Вл. Владов (5), Ал. Тодоров и Г. Христакиев (полузакрит), София, ст. "Нар. армия", 11.5.1968 г.

Горе: 8.8.1965 г., топката лети към мрежата на Рон Спрингет ("Шефийлд Уензде́й"), долу: 29.7.1966 г., капитаните Я. Атанасов и Дон Мегсън разменят любезности преди мача на ст. "Ю. Гагарин" пред съдията Ст. Константинов. Виждат се още Ив. Иванов, Божил Колев и Вл. Грозданов от "Ч. море" и Питър Юстас, Джим Маккалиог и Греъм Пю от "Шефийлд Уензде́й".

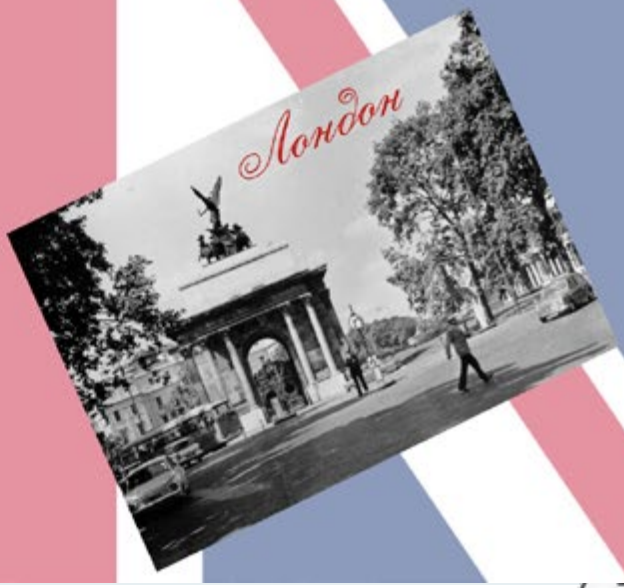

АНГЛИЯ
05-14.08.1966

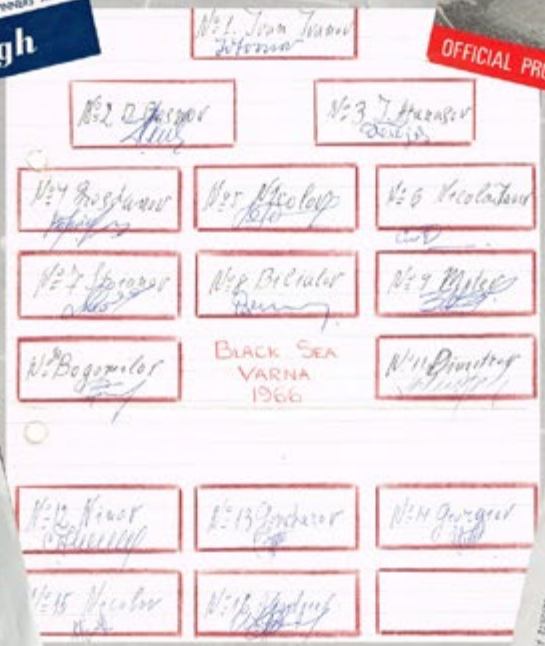

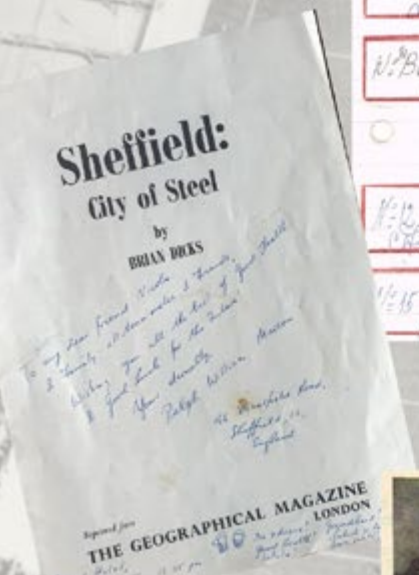
АНГЛИЯ
05-14.08.1966

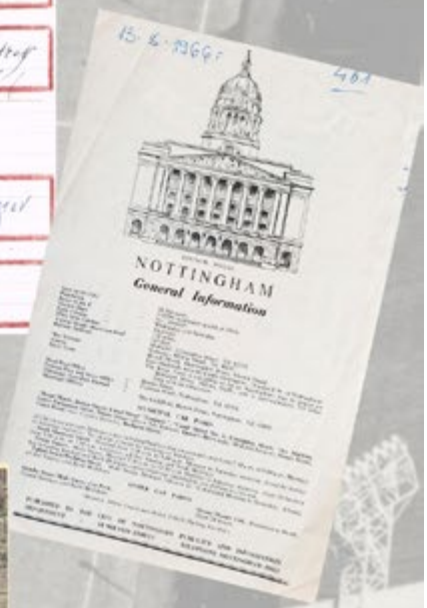

Our opponents to-night, in terms of individuals, were unknown at the time of writing but Tcherno More ("Black Sea") are expected to provide most of the Select XI.
This club is one of the oldest in Bulgaria, yet quite well versed in modern tactics, and has four championship wins in the record book.

JIMMY HILL (manager) and DEREK ROBINS (chairman).

1966

Тук трябва да изясним някои особености от живота през 1966 г., преди да започнем разказа за представянето на отбора в Англия. По това време на българските граждани не е позволено да притежават задгранични паспорти и пътуването в чужбина е предшествано от редица проверки от различни държавни органи преди да се издаде временен паспорт, който се предава в съответното МВР веднага след завръщане от пътуването. Притежанието на чуждестранна валута за хора, които не са работили в чужбина е забранено и наказуемо от закона.

Привилегировани да заминат на турнето в Англия са 12 футболисти на „Ч. море" и 4 на „Спартак". От спартаклиите 3 мача като титуляр изиграва единствено централния защитник Благой Николов. Другите трима – Хр. Николов – Чоко, Ив. Филипов и Алекси Гончаров изиграват по едно полувреме в тези три мача. Отборът е официално представен с името „Varna Select XI" или „Bulgarian Select XI".

Перипетиите през които преминават футболистите в опитите си да прекарат контрабандно забранените 20-30 английски лири са описани подробно в книгите на Стефан Янев. Полетът е чартърен от Варна до Лондон през Цюрих и на борда има много британски туристи. Но самолета прави нерегламентирано кацане в София, където трябва да се качи на път за Лондон особено важен пътник – синът на партийния функционер Борис Велчев. В София футболистите са подложени на унизително претърсване от страна на митничарите и след като у някои е намерена от забранената валута, др. Велчев нарежда отбора да отлети без провинилите се. Иван Моканов категорично отказва да отпътува без трима от титулярите си. Тогава се намесва и адм. Добрев – Странджата, който също е пристигнал до летище София и влиза в пререкание с Борис Велчев. Накрая разумът надделява и самолета излита с пълен състав пътници, между които и негодуващите от безсмисленото (за тях) закъснение английски туристи.

Стоян Георгиев: „Според мен всичко беше направено с умисъл. Фактът, че бихме „Левски" в предпоследния кръг и направихме ЦСКА шампиони предизвика отмъщение от страна на милиционерите. На летището във Варна бяхме минали митническа проверка, а в София отново ни свалиха от самолета да ни тършуват. Да не говорим, че този самолет беше чартър и изобщо не трябваше да каца в София. За мен, това си беше чисто отмъщение. Искаха да провалят турнето ни. Не виждам друго логично обяснение. Тези, които бяха хванати с валута като Нинов, Янко Атанасов, Здравко Митев, освен че им я конфискуваха, плащаха глоби в троен размер. Нинов не беше на себе си и пази само едно полувреме в първия мач. Шопа (Иван Иванов) игра и в трите мача. Тарашиха и изпратения с нас от Държавна сигурност полк. Борисов. Той имал един долар и го хвърлил в коша за боклук като се уплашил да не го намерят у него. После му лепнахме подигравателен прякор „Уан долар". Правеха всичко това за някакви си не големи суми, които всеки от нас искаше да вземе, за да купи някоя дреха, обувки, играчка или техника, каквито в България нямаше. Аз сложих моите в сакото си и го закачих отзад при англичаните. Излязох по риза и без нищо съмнително. След това спасих и валутата на Стефан Янев, сложена във вратовръзката му, която взех и влязох в тоалетната с нея.

Когато идваха „Шефийлд Уенздей" във Варна, нашите им дадоха по 60 лева на човек. Предположихме, че ще ни дадат еквивалента в Англия, равняващ се на може би около 15 паунда, но те ни дадоха по 60, което си беше сериозна сума. Имаше и за дънки и за обувки. Аз си купих ролков магнетофон и същия ден записах с микрофон от радиото „Еленор Ригби" – най-новият хит на „Бийтълс", излязъл няколко дена по-рано. В България още не го бяха чували. Пуснах го на Пламен Христов като се върнахме и той изпадна в див възторг. Пламен беше певец, музикант и изобщо голям ценител на музиката, а футбола беше на по-заден план за него, въпреки таланта му.

Англия беше съвсем друг свят за нас. Такива витрини и магазини не бяхме виждали. След мача в

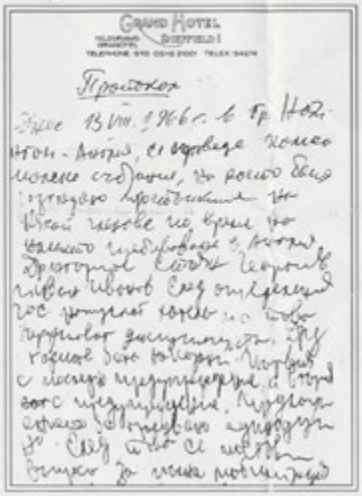
***„Coventry City" FC**, осн. 13.8.1883 г. като „Singers" FC към завода за велосипеди „Сингър" в града, приема днешното си име през 1898 г. Присъединява се към Южната лига през 1908 г., където професионализма не е задължително условие както в Лигата (ФЛ), която първоначално е представена само от клубове на север от Бирмингам (The Middlands & North England). При възобновяването на първенството след 1-та Св.в. през 1919 г. клубът е приет във ФЛ (2-ра дивизия), която абзорбира и по-голямата част от клубовете на Южната лига. През сезон 1966-67, „Ковънтри" ще спечели за първи път място в 1-ва дивизия. Дължимото за този успех е приписано най-вече на мениджъра Джими Хил.*

Комсомолско събрание в бърлогата на империализма

Какво стана с четирите заловени с валута на софийската митница, сигурно ще попитат тези от вас, които си зубят времето с моите спомени. „Трафикантите" Янко Атанасов, Здравко Митев, Симеон Нинов и Альоша Гончаров заплатиха в петорен размер опита си да разсипят социалистическата икономика, изнасяйки общо около $500. Преди 42 години доларът бързеше за лев. Следователно години време е да изкажа лична благодарност към съотборника си Стоян Георгиев-Тънко, който храбро взе братовръзката ми минута преди да вляза в стаичката с митничарите. На летището във Варна

ЕДИН ОТ КЛУБНИТЕ ШЕФОВЕ МЕ ПОМОЛИ ДА МУ КУПЯ ФЛАНЕЛКА ПОЛО И МИ ДАДЕ 20 ЛИРИ, КОИТО МУШНАХ ВЪВ ВРАТОПРЪЗКАТА СИ....

Тънко ми върна марфата в самолета. Което не се случи обаче с десната перка Андрей Стоянов. „Черквата перла", пътьом към стаичката за стриптийз, хвърли в кошчето за смет $ 40, а на връщане от прелюбодеяния изглед с наблажени очи спасителното кошче, но не посмя да бръкне в боклука... Не зарождането на Острова с валута обаче бе повод за историческото комсомолско събрание в бърлогата на империализма. Наред с пословутия Хайд парк, където всеки си дрънкаше каквото му хрумне, но не и за кралското семейство

(къде по-демократична е родната демокрация!), особено слънчеостеляне предизвикваха заведенията с проститутки и стриптийз в Сохо, квартал центъра на Лондон, който покъсно „железната" Маргарет Тачер закри със закон. Плейбоите в отбора не пожалиха дребоценни лири и после разказваха подробно и гордо какво са видели и пипнали. А хвърляйки се в нощния живот на Нотингам, двама от отбора решиха да излязат от хотела и след определения час. Но ръководството само се правеше, че цака на белот! Пратеникът на БКП - Варна, и шеф на групата (от 24 души играчите бяхме 16!) Стоян Георгиев-Съча разпореди: комсомолско събрание - със! Треньорът Иван Маканов настоя да бъде без ръководители. Така и стана. Вратарят и комсомолски секретар Симо Нинов лично води протокола:

„АНЕС, 13.VIII.1966 Г. В ГР. НОТИНГАМ - АНГЛИЯ СЕ ПРОВЕДЕ... ДРУГАРЯТ С.Г. ДА БЪДЕ НАКАЗАН С „ПОСЛЕДНО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ", А И.Н. - С „ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ".

Точка втора: пълна мобилизация и висок спортен дух срещу „Нотингам"!

И как няма да го тресном тия вицешампиони на Англия, след като ни обещаха и по 10 лири!

Извън протокола, в личните си бележки Симо е записал: „Иванов направи най-силния си мач в кариерата!" А с идването на Шопа от Перник Симо се застоя на резервната скамейка! Странни птици са моя братаринте! Повече от 30 години Шопа, останал като повечето си съотборници без професия, ореше морета и океани. Когато се пенсионира, забари на брега две бебешки кончици, беше най-щастливият дядо! Но мъжкарчетата няма да имат спомени за един от най-ярките братари на 60-те години - рано отплава за последния си рейс Иван... А Симо Нинов още го споменава с добри думи. Белославинският Яшин, як и нечуплив на терена, от години подпира с патерица и 200 лева пенсия кобарната костартроза в очакване на операция...

СТЕФАН ЯНЕВ

1966

Ковънтри имаше банкет. На масата бяхме трима от нашия отбор и към нас се присъедини лекаря на „Ковънтри". Попита ни какво ще пием, казах му бутилка португалско вино. Една бутилка за четири човека. Мокана, който видя това като нарушение на дисциплината и режима се развика и ни забрани да пием. Така малко се поизложихме пред домакините. След това се събрахме и отидохме на дискотека. Кольо Червения обясни нещо, че сме футболисти и ни пуснаха без пари. Не поръчахме пиене, което иначе беше задължително. Дискотеката се нами-

5.8.1966 г., Цюрих, на път за Лондон, от ляво надясно: Здравко Митев, Янко Атанасов, Христо Николов – Чоко, Симеон Нинов, Благой Николов, Иван Моканов, Никола Димитров и Владимир Гроздановв

раше на остров в едно езеро и беше на няколко етажа. Музика на живо, свириха няколко състава, млади момичета танцуваха боси, нереална гледка за нас и за социалистическата действителност, от която идвахме. Гледахме като на сън. Върнахме се в хотела след около час, но решихме с Шопа да отидем пак, след като всички се приберат по стаите си. Уговорихме се, че ако някой ни потърси докато ни няма, да кажем че сме заспали заключени в стаята и за това не сме отворили вратата. Върнахме се към полунощ, но някой ни видял и изпял. На другия ден бяхме на разпит пред полковника от ДС и пратениците от Партията Стоян Георгиев – Съча и там още някой. Шопа влезе първи, но се уплашил и си признал всичко, ама не ми каза това, а аз отричах като партизанин. Наказаха ме и третия мач срещу Нотингам не играх. След това раздадоха някакви премии от по 60-70 лева за доброто представяне, а на мен не дадоха нищо."

Своите впечатления от турнето в Англия е описал Никола Димитров в дневник, който е водил всеки ден върху хотелски бланки. Приключенията на спортиста отвъд Желязната завеса в сърцето на капиталистическия Запад, преписваме тук дословно от записките му, предоставени ни от сина му Георги.

„5.8.1966 г. *От Варна излетяхме в 11.20, в София бяхме в 12.15. На митницата ни съблякоха. Хванаха Янко, Симо, Гончаров, Здравко. Самолета закъсня с един час, вместо в 1.30, излетя в 2.30. В самолета обядвахме кокошка, салата, оранжада, кафе. В Цюрих кацнахме в 5.30., правихме снимки.*

Минахме над Париж, Ламанша и в Лондон кацнахме в 19.45. Взеха ни от летището с един рейс и влязохме в един тунел. Оставиха ни в …., в която спокойно можеш да се объркаш.

В 21.10 със самолет Б.О.С. четиримоторен реактивен отлетяхме за Манчестър. Направихме го за 1 час. Летището беше по-малко от това в Лондон. Тук ни посрещна ръководител на Шефилд. Чакалнята също беше страшна, имаше 6 полилея от кристал, 6 метра дълги. Вечерята беше сложена и от тук всичко започна да се движи с точност до секунди. След вечерята в 11.30 тръгнахме с рейс за Шефилд. Имах чувството, че целият път е застроен със симпатични двуетажни къщички и хотелчета, докато не съм издържал и съм заспал. Събуди ме след ½ час Янко пред гр. Шефилд. Пристигнахме на 6-ти в 2 часа.

PS. На митницата ми отвориха фотоапарата.

6.8.1966 г. *Настаниха ни в „Гранд хотел", с Владо бяхме в една стая. Много луксозни стаи, с баня, ел. печка, телефон, радио с 4 станции, цял ден и нощ има музика. Заспах в 3 часа и до 9 сутринта. Веднага прескочих до един универмаг, който започваше работа от 9 часа и ми се взе акъла от вън, а не знам от вътре …. ? Закуската беше обявена за 9.30. Имаше едно малко събрание за обясняване на дисциплината. Останахме изненадани, че ни дадоха толкова много пари. Сутринта разгледахме стадиона на „Шефилд Уендзди", голяма и богата организация. Има знаменит терен с осветление, спортна зала, около 10 съблекални с басейн, отлично подреден кът с трофеи. От там на обяд и спане до 5.30. От там на тренировка за около час, изкъпахме се и на вечеря в хотела. Легнахме си в 11 .*

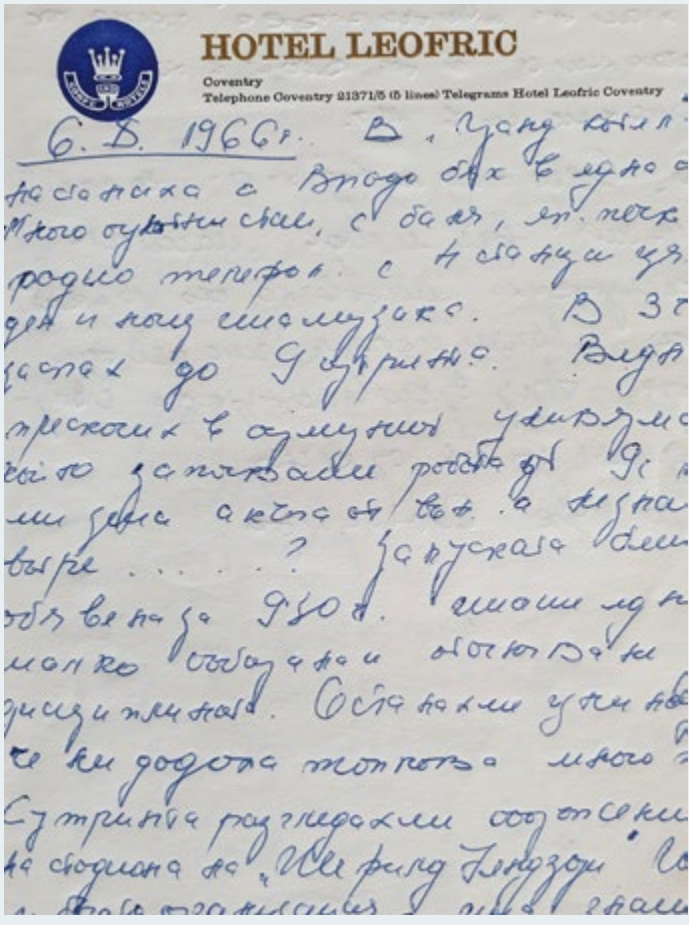
PS. След обяд ни водиха на конни състезания,

1966

Никола Димитров

HOTEL LEOFRIC

Coventry

Telephone Coventry 21371/5 (5 lines) Telegrams Hotel Leofric Coventry

6.8.1966 г., ст. Hillsborough, Sheffield, клекнали от ляво надясно: Стоян Георгиев, Абил Билялов, Владимир Грозданов, Никола Димитров, Стефан Богомилов, Андрей Стоянов, Здравко Митев, Янко Атанасов, Стефан Янев и Иван Иванов, от правите се различават един до друг в центъра: Благой Николов, Иван Моканов, Симеон Нинов (полузакрит), Димитър Боснов, Иван Филипов, Христо Николов и Алекси Гончаров

(Виж също стр. 74) В турнира за купата на Англия 1965-66 г. „Шефийлд Уенздей" достига до финала, след като отстранява „Рединг", „Нюкасъл", „Хъдърсфийлд", „Блекбърн" и „Челси". След като повежда с 2:0 на 14.5. 1966 г. срещу „Евертън" на Уембли, „Уенздей" загубва финала с 2:3 в един от най-драматичните обрати в турнира.

все млади момичета се състезаваха, минаваха около 16 препятствия. Голям интерес има към този спорт. По време на антракта свири градския духов оркестър.

И тук автографи.

***7.8.1966 г.** Лошо неприветливо време, вали непрекъснато. Хубаво, че си взех шушляка, но защо го няма чадъра. В 9 ч. цялата група тръгнахме извън Шефилд с рейса да видим водохранилището на Шефилд и Нотингам. Голямо езеро. По чудо е спасена голямата стена от фашистки бомбардировки. Бомбите не избухнали. От там отидохме в „Anglers Rest .." рибен ресторант. Пихме оранжада до повдигане, след това обяд и тръгнахме за замъка Chatsworth, който в момента е музей с родословно дърво от 16 фамилии, а „дука", последният от рода живеел в Лондон. Брат му е убит през войната, а той получава комисионно процент от туристите. Замъкът ми взе акъла, няма стена неподредена, картини и украси от цял свят, от всички велики личности. Несметно богатство, може би за милиарди лири. С много голямо посещение. Градината великолепна с шадраван и водопад като в приказките.*

От тук отидохме в хотел „Dovedale", тук са били настанени германските футболисти. Отлична обстановка и още по-отлична закуска ни дадоха. Шофьорът ни е голям майстор, взема страшни завои.

***8.8.1966 г.** Закусихме сутринта, след това малко по магазините, бяха отворени. В 11.30 имаше разбор. Само двамата братя ги няма. Разбора закъсня с един час. Голямо навиване беше. Тримата спартаклии ги слагат в състава, аз съм резерва. Ядосан от това не почивах, а обикалях магазините до 5.30. Върнах се пребит в хотела. В 6 ч. тръгнахме за стадиона. Пред стадиона панаир за автографи. Развинти ми се ръката. Нашите излязоха да загряват в следния състав: Нинов, Боснов, Янко, Грозданов, Николов I, Янев,*

Стоянов, Митев, Георгиев, Николов II, Филипов.

Първото полувреме ни направиха на салата, не можахме да отидем до вратата им. Трябваше да ни направят 5 гола, а те само един в 6-та мин.

Второто полувреме влязохме Чечко, аз, Иванов, Билялов. В 20-та мин. изравних със страшен гол с глава във вратата на националa Спрингет. Цялата инициатива е в наши ръце. Но накрая направиха гол с глава и изгубихме почетно с 2:1.

Вечерта банкет в една от залите на стадиона. Първо в барчето кой каквото, колкото иска да пие. От там на дълга маса с 4 готвача. Взимаш си чиния и си взимаш каквото може да ти роди главата. Невиждан и нечуван банкет, но тъй като съм уморен почти не ядох. Прибрах се в хотела с напълнена душа.

***9.8.1966 г.** Сутринта на пазар. Ходих като ненормален. Видях и един батуняк(?) евтини работи, но лошо качество. На един му пробвах всички фланели. Купих едни ножове и съжалявам, че не взех още един комплект.*

След обяд никой не почива и Мокана се ядоса много. Направи един от типичните си разбори с особено внимание най-вече за отбраната. След това направихме тренировка около 1 час. Времето е лошо, вали цял ден, изобщо нещо обикновено тук. След тренировката в 19 ч. се качихме на рейса и отидохме в закритата пързалка в гр. Шефилд. Нещо за което може да се мечтае. Срещу 3 шилинга вход в залата. На първия етаж се играе на кегли. 12 дървени бутилки трябва да се свалят от разстояние от 20 метра с гумени топки. На втория етаж – пързалката. Нещо прекрасно, красиво. С един пианист и ръководител на пързалянето, който не може да се пързаля, се пуска през време на антракта. Тук вечеряхме на ресторант, бар, сладкарница. Ходи се с кънки по килим. Напълни ни душата едно детенце на 7 години.

И пак автографи.

***10.8.1966 г.** Тръгваме от Шефилд за Ковънтри, град от 366 000 души, напълно разрушен през войната и напълно възстановен модернистично сега. Много хубаво и стегнато градче. Настанихме се в хотел „Leofric". След обяд е мача, пристигнахме в 12 часа. Обядвахме и в стаите. С Янко сме в една стая. Спах като къпан. В 6.30 ч. тръгнахме за стадиона. Разбор до 7 часа и на терена. Днес съм титуляр. Иванов, Боснов, Янко, Грозданов, Билялов, Николов, Янев, Стоянов, Митев, Богомилов, Димитров.*

Стадиончето е отлично, и то е с осветление. Второто полувреме и тук го играхме на осветление. Имаше около 16 000, а в Шефилд 20 000. Нищо много. Откриха ни в 6-та мин. от засада. Играят добър футбол, но ние се поправихме и изтървахме около 7 стопроцентови положения. Дори и дузпа от Богомилов – би я вън. На другия ден вестниците много ласкаво писаха за нас, че сме били по-добрият отбор от „Ференцварош", който тук загубил с 2:1.

Вечерята беше само с нашия отбор. Подариха ни по една значка. Вечерта ни забраниха да излизаме, но аз и Чечко излязохме и за малко да се набучим на бай Матан (бел. Ив. Моканов).

***11.8.1966 г.** Сега часът е 12, а аз пиша защото рискувам всичко да забравя или по-точно казано да ми се слеят впечатленията, които са много силни. Пуснаха ни из града на пазар. Аз както обикновено тръгнах сам да блея и нищо не купувам и не знам какво ще правя в Лондон. Много ме боли „черния дроб", дано да е нещо дребно.*

В 12 часа отидохме на прием при кмета на града. Имаше коктейл, подариха ни значката на града със съответната реч. След това „по-културно" тръгнахме с рейс към родната къща на Шекспир, запазена от 400 години. И там на прием при кмета на града. Голяма ни беше изненадата, когато ни посрещна един 32-35 годишен мъж със съпругата си. Наистина хубава англичанка. Като киноактриса. Направих си снимки да видим какво ще излезе. Пристигнахме обратно в Ковънтри в 5 часа.

PS. Показаха ни мантата на 400 години - символ на власт. Бях много изморен и спах до 8 ч. След вечеря ни пуснаха до 10.30. Отидохме заедно: Янко, Симо, Чечко, Андрей, Тянко, Здравко, аз в танцувалния дом „Locarno". Взеха ни с кола. Първо пя един негър. След това пуснаха плочи, след това втори състав.

1966

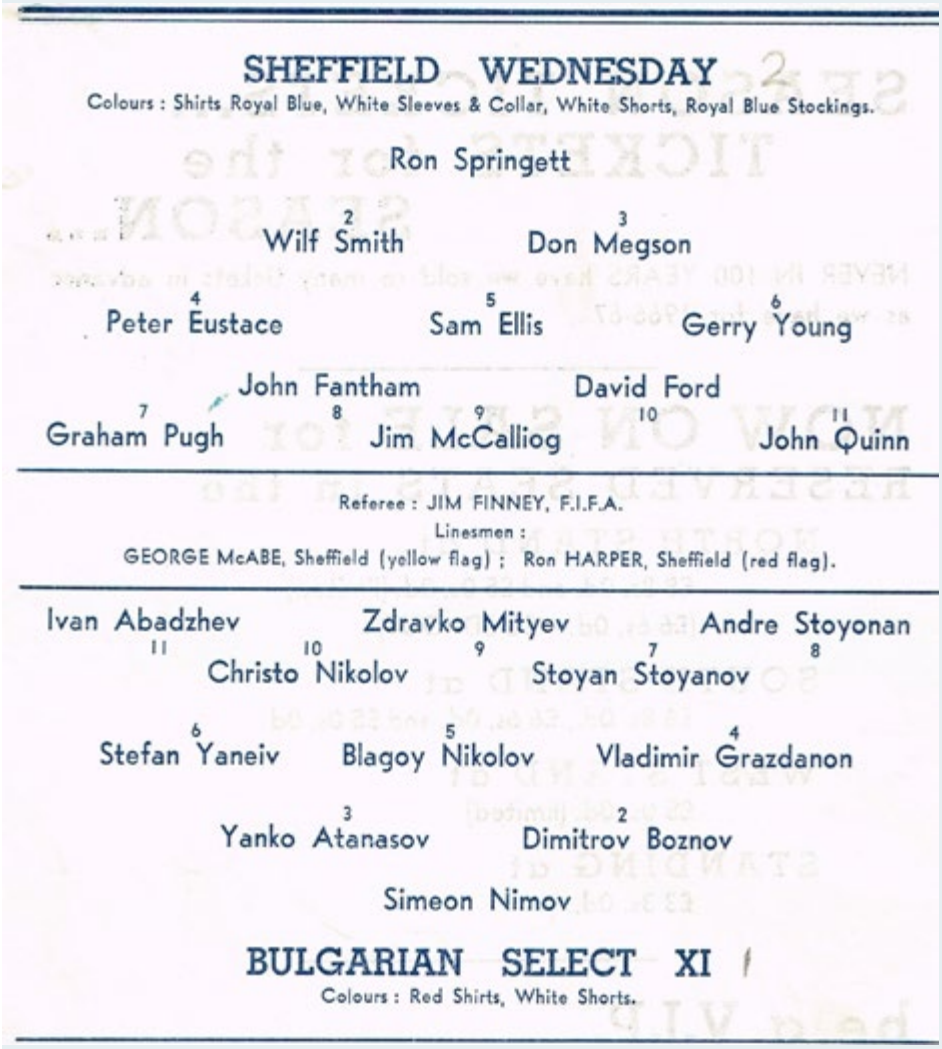

***Ron Springett**, преминава в „Уенздей" от „КПР" за 10 000£ през 1958 г. и за 10 години изиграва 345 мача за клуба. Брат му Питър също е вратар. Спрингет е титуляр на нац. отбора на Англия на СП'62 в Чили, където играе във всички мачове, след което постепенно се превръща в резерва на Гордън Бенкс и като такъв е в състава на световните шампиони от 1966 г. Изиграва общо 33 мача за Англия, всичките като футболист на „Уенздей". Описан като „смел и гъвкав, с отлично чувство за позициониране на терена и избиране на момента кога да блокира ударите на нападателите, въпреки опасността от контузии." Поради невисокият си ръст реагира потрудно на далечни, силни и неочаквани удари. Считан за един от най-добрите вратари, който също си е водил записки на предпочитани методи при удари от статични положения на противниковите нападатели.*

1966

Имаше около 150 момичета от 15 до 20 годишни. И малко момчета. Всеки танцува сам. Нещо много интересно. Наистина голямо развлечение, без крясъци и викове, само тези на певците, които са предостатъчни. (бел. „Локарно“ е известна концертна зала в Ковънтри. Година по-късно концерт там изнася „Pink Floyd“).

SHEFFIELD WEDNESDAY

Colours : Shirts Royal Blue, White Sleeves & Collar, White Shorts, Royal Blue Stockings.

Ron Springett

Wilf Smith (2) Don Megson (3)

Peter Eustace (4) Sam Ellis (5) Gerry Young (6)

John Fantham (8) David Ford (10)

Graham Pugh (7) Jim McCalliog (9) John Quinn (11)

Referee : JIM FINNEY, F.I.F.A.

Linesmen :

GEORGE McABE, Sheffield (yellow flag) ; Ron HARPER, Sheffield (red flag).

Ivan Abadzhev (11) Zdravko Mityev (10) Andre Stoyonan (9)

Christo Nikolov (7) Stoyan Stoyanov (8)

Stefan Yaneiv (6) Blagoy Nikolov (5) Vladimir Grazdanon (4)

Yanko Atanasov (3) Dimitrov Boznov (2)

Simeon Nimov

BULGARIAN SELECT XI

Colours : Red Shirts, White Shorts.

12.8.1966 г. *Станахме в 8 часа, в 8.30 беше закуската. Пускат ни един час и половина за покупки. След голямо двоумене взех на Лиляна първата вещ - вълнена рокля. Две самобръсначки и един препарат за чистене на лекета, а също така още един комплект прибори за хранене. В 10.30 тръгваме за Нотингам, тук пристигнахме в 12 ч. Пътувахме по аутобан с 3 платна със 130 км в час. След това бяхме настанени във „Victoria hotel“ до гората, първокласен с всички удобства. В 5.30 отидохме на стадиона на Нотингам Форест да тренираме. Терена е идеален, но е по-стар и по-кофти от Шефилд Уендзди. Вечерята е в 8 часа, в 9 без пет тръгнахме за кино. Гледахме един филм за Африка – английски, малко еднообразен.*

Трябва да свършвам, че да си изпера гащите за утре. Дано последния мач бъде успешен !!!?.

13.8.1966 г. *Днес е денят на последния ни мач. Тъй като всички ги е страх от противника ни, ни забраниха да излизаме извън хотела. Сутринта след закуската направихме „Комсомолско“ събрание, за да се мобилизираме за мача и разгледаме точката по Тянко и Иванов за закъснението им в гр. Ковънтри. В 10.30 ч. е разбора, в 11.30 обядвахме. С Янко излязохме за 15 минути да снимаме гр. Нотингам и веднага се прибрахме да почиваме.*

В 2 ч. слезнахме във фоайето на хотела. Както обикновеното вече не ми прави впечатление. Дежурното кафе и шоколад. На игрището бяхме в 2.20 ч., мачът е от 3. Излизаме в състав: Иванов, Боснов, Янко, Владо, Николов I, Янев, Андрей, Здравко, Билялов, Чечко, аз.

Противникът е много груб. Янев го изкараха в 16 мин. На мен два пъти ми бръкнаха в очите. В 30 мин. Босната без да иска направи страшен гол. Бихме с 1:0. В 6 без 5 мин. тръгнахме от Нотингам за Лондон. Направихме го за 2 часа. На гарата ни чакаше автобус и оттам в центъра на Лондон, хотел „Russell“, стая №461 с Янко. Вечеряхме във влака. От 9 часа като ни изтърваха, се прибрах в 12 ч. Крака не ми останаха. Но малко съм разочарован от магазините.

Лягам пребит. 12.30

14.8.1966 г. *Втори ден в Лондон. Сутринта в 9.30 дойде една англичанка екскурзоводка. Преподавала 13 години в София в английската гимназия. Цял Лондон го направихме на салата. В по-известните квартали на няколко места слязохме да правим*

снимки. Присъствахме на смяната на караула пред сградата на кралицата – най-богатата жена в света. В 12.30 обяд, в 5 ч. станахме от сън и тръгнахме отново из Лондон, да се подготвяме утре за покупките. Изминах около 15 км. Главата ми е пълна само от витрини, друго нищо не съм забелязал.

В 8.30 е вечерята. След вечерята тръгнахме да гледаме стриптиз към Пикадили с метрото. На 4 спирки е Пикадили, най-дълбокото метро в света, 30 метра, слиза се с асансьор.

Оставих ги другите и тръгнах по витрините. Не открих нищо интересно. Но за това пък с картата станах факир. Голяма ориентация. Съкратих си пътя до хотела с 3-4 км.

Лека нощ. 4 часа е. 1 – английско или 2 – наше. Съвсем си обърках съня. Не ми се спи!?"

***

В. „Sheffield Daily Star", 8.8.1966 г.: „И двата тима желаят толкова много победата тази вечер на Хилсбороу, че думата „смени" е сякаш непозната за тях.

„Предполагам, че за смени на футболисти ще използваме системата на Лигата, ако те са необходими", казаха от ръководството на „Уенздей" този следобед. „Бухалите" разбира се, ще играят с единадесеторката от финала за купата на Англия. Това изглежда най-удачния състав и за откриването на сезона срещу „Блекпул".

Вик Мобли, който свали гипса, се надява контузията в глезена му да отшуми скоро, но няма да бъде на разположение за началото на шампионата. Сам Елис, който пострада със счупен нос в България ще играе тази вечер.

Българите са толкова концентрирани върху доброто си представяне срещу „Уенздей", че не им беше позволено да посетят малкото тържество, организирано от кмета на града Алд. Л. Фарис.

Футболистите почиваха в стаите си, докато ръководителите на двата отбора посетиха кметството. Довечера българите ще се представят с най-доброто си в зелени фланелки и бели гащета. … ***Peter Howard***"

В. „Sheffield Daily Telegraph", 8.8.1966 г.: „Шефийлд Уенздей" ще излезе довечера на Хилсбороу в състава си от финала за купата, след като беше обявено, че Сам Елис е здрав да играе. Мениджъра Алан Браун потвърди, че Елис, който счупи носа си през неотдавнашното турне в България е достатъчно възстановен, за да може да играе без защитно покритие на контузията си. След като титулярния център халф Вик Мобли все още очаква решението на специалистите относно контузията му в глезена, поради която не игра и на финала за купата и на последвалото турне в България, Елис има възможност да се утвърди на поста с №5.

„Уенздей" имат трудна задача в първата си предсезонна контрола след турнето. Българския отбор се състои предимно от играчи на „Ч. море", между които и двама национали: защитника Янко Атанасов и левия халф Стефан Янев. „Ч. море" завърши наравно 4:4 с „Уенздей" и с играта си спечели възхищението на г-н Браун, който каза: „Те са много силен и технически отбор, изкусни в играта си. С тях ще направим отлична контрола." Те губеха с 4:2 срещу „Уенздей", но успяха да изравнят резултата в последните минути. Българите ще играят в Ковънтри в сряда и в Нотингам в събота, преди да се завърнат в страната си… ***Hugh Jamieson***"

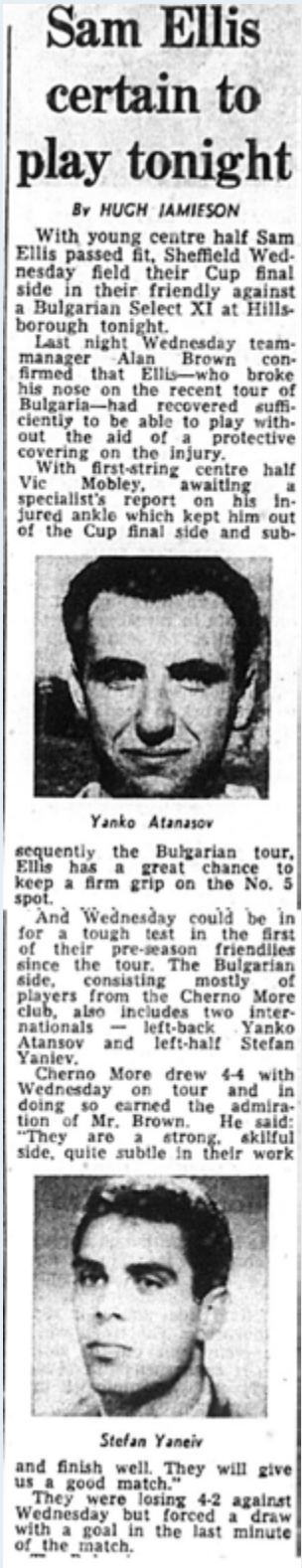
8.8.1966 г., Sheffield, Hillsborough, **„Sheffield Wednesday" – Варна XI 2:1 (1:0)**, съдии: Jim Finney, George McAbe, Ron Harper, 19 441 зр.

Голм.: 1:0 Pugh 5', 1:1 Н. Димитров 57', 2:1 McCalliog 71'

„Sheff. Wedn.": Ron Springett, Wilf Smith, Don Megson, Peter Eustace, Sam Ellis, Gerry Young, Graham Pugh, Johnny Fantham, Jim McCalliog, David Ford, John Quinn

Варна XI: Сим. Нинов (46' Ив. Иванов), Дим. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Гроздanов, Бл. Николов (Сп.), Ст. Янев, Андр. Стоянов (46' Ст. Богомилов), Ст. Георгиев, Здр. Митев, Хр. Николов-Чоко (Сп.) (46' Аб. Билялов), Ив. Филипов (Сп.) (46' Н. Димитров)

В. „Sheffield Daily Telegraph", 9.8.1966

Sam Ellis certain to play tonight

By HUGH JAMIESON

With young centre half Sam Ellis passed fit, Sheffield Wednesday field their Cup final side in their friendly against a Bulgarian Select XI at Hillsborough tonight.

Last night Wednesday team-manager Alan Brown confirmed that Ellis—who broke his nose on the recent tour of Bulgaria—had recovered sufficiently to be able to play without the aid of a protective covering on the injury.

With first-string centre half Vic Mobley, awaiting a specialist's report on his injured ankle which kept him out of the Cup final side and subsequently the Bulgarian tour, Ellis has a great chance to keep a firm grip on the No. 5 spot.

Yanko Atanasov

And Wednesday could be in for a tough test in the first of their pre-season friendlies since the tour. The Bulgarian side, consisting mostly of players from the Cherno More club, also includes two internationals — left-back Yanko Atansov and left-half Stefan Yanev.

Cherno More drew 4-4 with Wednesday on tour and in doing so earned the admiration of Mr. Brown. He said: "They are a strong, skilful side, quite subtle in their work and finish well. They will give us a good match."

Stefan Yanev

They were losing 4-2 against Wednesday but forced a draw with a goal in the last minute of the match.

8.8.1966 г., Хилсбороу, Шефийлд: Стефан Янев в борба за топката с Гери Йънг (на земята), зад тях са Стоян Георгиев и Джон Куин, вдясно Джони Фентъм, Дейвид Форд и Благой Николов (5).

8.8.1966 г., Хилсбороу, Шефийлд: Иван Иванов опазва вратата си от атакуващия Джим Маккалиог. На снимката се различават (с бели чорапи): Янко Атанасов, Абил Билялов, Благой Николов (също във въздуха) и Димитър Боснов.

г.: „Маккалиог отстрани българската заплаха. Снощи финалиста за купата на Англия се представи добре в единствения си предсезонен приятелски мач на Хилсбороу.

Водени от патриотични чувства, българите се оказаха корав и равностоен съперник, затруднил значително домакините от „Уенздей". Въпреки, че бяха надиграни през по-голямата част от мача, българите отказаха да се предадат, за което заслужиха овациите на 19 441 зрители след края на мача. Наистина, по едно време изглеждаше, че българската прокоба още един път ще достигне „Уенздей".

След като им беше изравнявано и в трите мача на българска земя (бел. първият от мачовете е победа с 2:1 за „Ч. море"), „Уенздей" бяха шокирани и приземени в началото на второто полувреме с гол на варненци. Домакините поведоха още в 5-та мин., след като Нинов отби един удар с глава в напречната греда и Пю провря отскочилата топката зад голлинията. С прекаленото си самочувствие „Уенздей" позволи на варненци да се върнат в играта в 57-та мин., когато Н. Димитров - една от 4-те резерви влезли през второто полувреме, посрещна добре с глава една топка, центрирана от Ст. Георгиев и изравни резултата – 1:1. Този гол окрили гостите, но надеждите им за по-добър резултат бяха попарени 14 мин. по-късно след бърза контраатака. Маккалиог спечели топката в центъра на терена, подаде на Форд, който изведе включилият се от дълбочина Смит, чието центриране беше посрещнато с прецизен удар с глава от заелият позиция към далечната греда Маккалиог – 2:1. От тук нататък българите нападаха и се опитваха да намерят правилния път към вратата на противника, което се отрази позитивно на играта.

Пред бързите атаки на домакините Симеон „Черната котка" Нинов изглеждаше като нервно котенце, отбивайки неумело силни удари на Фантам и Маккалиог, но се поправи когато с летящ плонж улови един снаряд, изстрелян от Куин. Абаджиев (бел. Ив. Филипов) отправи първия точен удар за гостите в 21-та мин., а само 4 мин. по-късно, с добре заетата си позиция пред вратата, Мегсън успя да избие от голлинията удар на Здр. Митев.

Оставени по-свободно да играят с топката, футболистите на „Уенздей" опитваха разнообразни атаки с дълги пасове от дълбочина на Юстас и Смит. Това беше една полезна контрола за двата отбора. ***Hugh Jamieson***"

В. „Sheffield Daily Star", 9.8.1966 г.: „Гол с глава на Маккалиог победи българите. Чудесен удар с глава доведе срещата срещу българите до възможно най-добър край. Резултатът 2:1 остави всички доволни, дори и спортсменския отбор на гостите, които бяха изпратени с аплодисменти от публиката и играчите на домакините.

Самият мач нямаше залога на турнирна битка, но двата отбора се представиха с добра игра и интересен развой на срещата. Хорът на агитката също успя да потренира гърлата си в очакване на новия сезон.

„Уенздей" имаха своите проблеми. Те трябваше да водят поне с 4:1 на полувремето, но дълго време бяха възпрепятствани от опитите на гостите да забавят темпото на играта. В определен период те изглеждаха доволни и уверени в развитието на двубоя, но бяха шокирани от изравнителният гол, който Димитров – една от четирите резерви влезли през второто полувреме, отбеляза с глава. Тук капитана Дон Мегсън вдъхновено поведе отбора към крайната победа и даде повод за радост на публиката.

Първият гол дойде в 5-та мин., когато вратаря Нинов отби удар на Форд в напречната греда и настоятелния Пю заби топката в мрежата. Победния гол в 70-та мин, беше постигнат след отлично центриране на Смит, при което Маккелиог се извиси и посрещна топката с глава до далечната греда, с което направи вратаря безпомощен.

Най-доброто, което видяхме от гостите беше техният отличен контрол на топката, доставил истинско удоволствие за зрителите, но им беше нужно много време да построят атаките си. Смит успя да разбие техният деликатен начин на игра и подхранваше атаката с точни дълги пасове. Елис като център халф имаше малко работа в дефанзивен план и показа умение в боравенето с топката.

1966

***Jim McCalliog**, 19-годишният шотландец започва футболната си кариера в „Челси", където изиграва само 7 мача за 2 години, през лятото на 1965 е закупен от „Шефийлд Уенздей" за 37 500 £. Маккалиог е с решителен принос за доброто представяне на „Уенздей" в турнира за купата на Англия 1965-66 г., отбелязвайки гол на „Челси" на ½ финала и първия гол във вратата на „Евертън", когато „Уенздей" повежда с 2:0 на финала, но накрая позволява обрат и загубва с 3:2. Джим изиграва 5 мача за националния отбор, като отбелязва 1 гол – победният за Шотландия срещу световния шампион Англия на 15.4.1967 г. (3:2 на Уембли).*

1966

Форд показа, че не изгубил усета си към извеждащите пасове, но точността на ударите му към вратата може да се подобри. Във всички случаи, това беше много полезна контрола.

Coventry City Football Club

TEAM SHEET — TWOPENCE

Tonight's Match

Wednesday, 10th August, 1966

Kick-off 7.30 p.m.

International Club Fixture

Coventry City v. Varna Select (Bulgaria)

COVENTRY CITY

Shirts: Sky Blue with Dark Blue and White neck and Wristband. Light Blue Shorts.

1 Bill Glazier

Right — Left

2 Mick Kearns — 3 Dietmar Bruck

4 Brian Hill — 5 George Curtis — 6 Ernie Machin

7 John Key — 8 Ian Gibson — 9 Bobby Gould — 10 Ray Pointer — 11 Ronnie Rees

Referee: J. Taylor (Wolverhampton)

THE COVENTRY EVENING TELEGRAPH

Linesmen: D. Davoll (Coventry) (Yellow Flag); N. Paget (Coventry) (Red Flag)

11 Nicola Dimitrov — 7 Andre Stoyanov

10 Dimitar Dermendjiev — 9 Abil Bilyalov — 8 Stoyan Stoyanov

6 Stefan Yanev — 5 Blagoy Nikolov — 4 Vladmir Grazdanov

3 Yanko Atanasov (capt.) — 2 Dimitrov Bosnov

Left — Right

1 Ivan Ivanov

VARNA SELECT

Reserves: Simeon Nimov (goalkeeper), Alexi Goncharov, Ivan Abadzhiev, Christo Nikolov

Alterations to the above teams and announcements will be given through Radio Sky Blue

The Coventry Evening Telegraph

TUESDAY, AUGUST 9, 1966

GIBSON'S HOME DEBUT FOR CITY TOMORROW

Bulgarians 'strong & attractive'

IAN GIBSON, the costliest player in Coventry City's history, makes his Highfield Road debut tomorrow when the Sky Blues tackle Varna Select from Bulgaria, at 7.30, writes NEMO.

Gibson, who cost £55,000, will act as one of the midfield links with Ernie Machin, who will be seen in a new role, wearing the No. 6 shirt.

THE LINE-UP

KEY INCLUDED

COVENTRY CITY

Ian Gibson

COVENTRY CITY

Ernie Machin

Peter Howard"

Ст. Богомилов: „Гледах първото полувреме от скамейката, защото беше решено да играят тримата спартаклии. Нападаха само англичаните и имаха много положения за гол, но вкараха само един. На почивката Мокана беше бесен. Нахвърли се срещу спартаклиите и малко ги пообиди. Били играчи за „Б" група и други подобни от този сорт. Може би не беше прав да им говори така, но все пак не може да излезеш на такова място, срещу финалиста за купата на Англия и да играеш като зашеметен. През второто полувреме влязохме аз и Кольо Димитров и изравнихме играта и резултата. Биха ни с малко повече късмет към края на мача. Имахме възможности и да изравним…"

***

Акцента преди мача в Ковънтри в местната преса пада върху дебюта на собствен терен на новата покупка и най-скъп играч до този момент в историята на „Ковънтри сити" Иън Гибсън (55 000 £ от „Мидълсбро"), дошъл да укрепи средната линия в ролята си на плеймейкър. В отбора не са забравили разочарованието от предния сезон, когато мениджъра Джими Хил излиза да поздрави привържениците на„Ковънтри Сити" на стадиона в Хъдърсфийлд след победата с 2:0 с убеждението, че „небесносините" най-после са спечелили своето място в 1-ва дивизия, за да научи буквално минути по-късно, че „Саутхемптън" е победил с късен гол в Плимут и се докопва до това място.

В. „Coventry Evening Telegraph", 9.8.1966: „Гибсън прави своят домашен дебют утре. Българите – силни и атрактивни.

Иън Гибсън, най-скъпия играч в историята на „Ковънтри сити" … който струва 55 000 £ ще играе като една от свръзките в средната линия, заедно с Ърни Макин, когото ще видим в нова роля с №6 на гърба.

След покупката на Гибсън, привържениците на „небесносините" се питаха за бъдещата роля на Макин в отбора. Те ще могат да видят сами за себе си утре, когато „Сити" ще излезе в същия състав, с който игра първата си контрола срещу Дъдли (Dudley) в събота, завършила наравно – 1:1.

Брайън Хил ще се появи от другата страна на полузащитната линия, а Дитмар Брук ще излезе на непознатия за него пост с №3, като един от последната линия на защитата. Ще бъде интересно да се види, дали тази нова постройка ще разреши проблема с празнината останала след заминаването на левия бек Алън Харис за „Челси".

Дебютант е също Джон Кей, който премина на свободен трансфер от „Фулъм" в края на миналия сезон и ще бъде един от тримата нападатели в очаквания мач. Другите ще са Рон Рийз и Боби Гоулд.

Българите бяха победени снощи пред 19 000 зрители на „Хилсбороу" с 2:1 от „Шефийлд Уенздей" и един от ръководителите на „Уенздей" ни уведоми: „Те са много труден

съперник и мачът няма да бъде никак лесен за „Ковънтри“. Играят много атрактивен футбол, приятен за окото.“

Когато „Уенздей“ посети България преди месец, те завършиха 4:4 във Варна, а след утрешния мач, варненци отиват да играят с „Нотингам Форест“. Снощи те използваха 4 смени през второто полувреме и след като разполагат с 22 играчи, вероятно ще използват повече от тях и утре.“

10.8.1966 г., Coventry, Highfield road, **„Coventry City“ – Варна XI 1:1 (1:0),** съдия: J. Taylor (Wolv-n), D. Davol (yellow), N. Paget (red), 9739 зр.

Голм.: 1:0 Machin 7‘, 1:1 Ст. Янев 54‘

Пропусната дузпа: Ст. Богомилов 82‘

„Coventry City“: Bill Glazier, Mick Kearns, Brian Hill, George Curtis, Dietmar Bruck, Ernie Machin, Bobbie Gould, Ian Gibson, John Key, Ray Pointer, Ronnie Rees

Варна XI: Иван Иванов, Димитър Боснов, Янко Атанасов, Владимир Грозданов, Благой Николов (Сп.), Стефан Янев, Андрей Стоянов, Абил Билялов, Здравко Митев, Стефан Богомилов, Никола Димитров

В. „Coventry Evening Telegraph“, 11.8.1966: „Небесносините“ и Варна завършват наравно в динамична контрола. Макин и Гибсън блестят като свръзки.

От години „Ковънтри“ не са имали толкова полезен и изпитателен предсезонен контролен мач, като този срещу техничните българи снощи на „Хайфийлд роуд“.

Това беше силно оспорван мач, проведен с много високо темпо и желание за победа от двата отбора, завършил с равен резултат. Като показател за проявите в предстоящите мачове за първенството, тези предсезонни контроли са доказали, че могат да измамят зрителите по отношение на готовността и формата на отборите. Ето например, преди две години „Ковънтри“ се представи много слабо в предсезонните мачове, но все пак постигна победи в първите пет мача от първенството във 2-ра лига.

Окуражаващи признаци, които се забелязаха доста ясно във вчерашния мач са, че през този сезон „небесносините“ ще имат много повече стабилност в средната линия, което може да даде солидна основа на амбициите им за влизане в 1-ва дивизия.

„Сити“ се представи с отлично и плавно превключване на схемата на игра от 4-3-3 на 4-2-4 и обратно. В основата на този план бяха двете свръзки Иън Гибсън и Ърни Макин.

Новият човек в отбора, работната пчеличка Гибсън раздаваше своите пасове с похвална прецизност и изглежда като идеалния партньор на Макин в средата на терена. Последният е доста критикуван през отминалия сезон, но според мен беше мотора на отбора в снощния мач.

Ако може да се даде някаква критика, както каза мениджъра г-н Джими Хил, това е че на моменти двамата бяха позиционирани доста близко един до друг в средата на терена. Но тъй като това е само втория мач на Гибсън за „Ковънтри“, перспективата че той ще даде решаващия тласък на отбора е окуражаваща.

Макин игра с №8 (?6), но не като ляв халф, позиция типична за този номер. Той беше и на върха на атаката, като само след 7 минути от началото отбеляза единствения гол за „Сити“ с прекрасен удар с глава, след центриране от Джон Кей, въпреки моето мнение, че Макин беше в положение на засада при отбелязването на гола. С идването на Гибсън, който пое тежката задача на плеймейкър, Макин може да се възроди в новата си роля.

От нападателите Боби Гоулд и Кей не впечатлиха, а Рей Пойнтър пропиля няколко положения, които обикновено би вкарал безпроблемно. Но връзката между линиите в този ранен етап е много по-важна от получения резултат и в това отношение мачът беше от голяма полза за „Сити“.

Българите – първите от тяхната страна, дошли да играят в Ковънтри доказаха, че стоят над много от по-малко известните континентални тимове, провеждали мачове в Англия. Аз бих ги поставил даже над „Ференцварош“ – унгарския шампион, който „Сити“ победи с 2:1 преди два сезона.

Те бяха мощни физически, действаха умело във всяка фаза на играта и при повече упорство и постоянство биха се поздрави-

Jimmy Hill, *бивш футболист на „Фулъм“ и профсъюзен ръководител, който през 1961 г. успява да се пребори срещу наложеният таван от 20 £/седм. на заплатите на футболистите. Престоят му като мениджър в „Ковънтри“ е описан като „Небесносинята революция“. ТВ водещ в БиБиСи на предаването „MOTD“ през 1980-те (сега водено от Гари Линекер).*

Ray Pointer, *добива популярност в шампионския отбор на „Бърнли“ 1959-60 г., когато отбелязва 19 гола (общо 223 мача/118 гола). 1965-66 е единственият му сезон в „Ковънтри“, а мача срещу варненци един от последните му за отбора (26/13), след което заминава за „Портсмут“.*

SKY BLUES AND VARNA SHARE HONOURS IN FAST FRIENDLY

Machin and Gibson shine as link men

City 1, Varna Select 1.

IT is years since Coventry City were given such a thorough and useful pre-season test as they were by the skilful Bulgarians, Varna, at Highfield Road last night.

Honours, and bruises—for it was a full-blooded friendly fought at a fierce pace—were evenly shared.

As a guide to League form, pre-season trials are notoriously fickle. Two years ago City shaped poorly in practice, yet won their first five Second Division games.

Encouraging signs

Yet what did emerge, quite forcibly from last night's encounter, was that this term the Sky Blues will possess much more midfield authority and, because of that,

By

Nemo

could be a more formidable promotion prospect.

City performed a fluid system varying between a 4-3-3 and a 4-2-4. The whole plan evolves around the two main midfield links, Ian Gibson and Ernie Machin.

New man Gibson, a busy bee who punches his passes with determined precision, looks like being the ideal foil for Machin, a much-criticised player in the past but who, for my money, was one of the real successes in the City side last night.

If anything, as the manager, Mr. Jimmy Hill, admitted afterwards, the two were bunching a little too closely in the centre of the field, but as this was only Gibson's second outing in the team the signs that it will be a real force are encouraging.

Grand header

Machin wore a No. 6 but that's where the similarity to a left-half ended. He was up in support to grab City's goal after only seven minutes with a grand header from John Key's centre — though I fancied he was suspiciously offside in doing so — and if, with the advent of Gibson much of the responsibility for the construction has been lifted from his shoulders it could be the making of him.

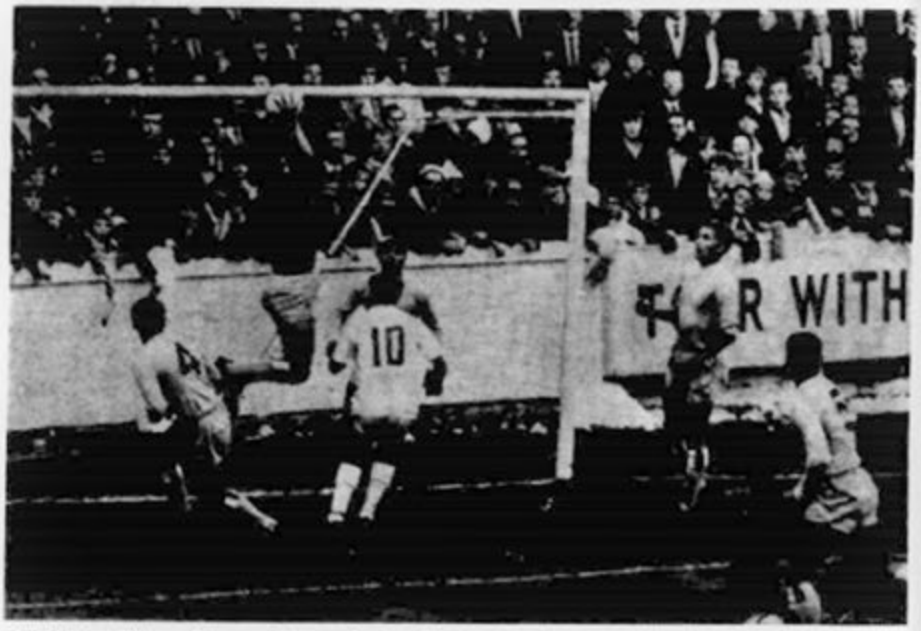
Of the attackers, Bobby Gould and Key were less impressive and Ray Pointer blotted his copybook by missing a couple of chances that normally he would hit home without undue trouble.

But achieving cohesion in these early stages is of far more importance than the result of the game and in this respect the match was of infinite value to City.

In top form

The Bulgarians—the first from their country to play in Coventry—proved a cut above many of the lesser-known Continental sides to tour this country. I would rate them even better than Ferencvaros, the Hungarian champions whom City beat 2-1 two seasons ago.

They were physically powerful and adept at practically every

Bill Glazier, City goalkeeper, who was in fine form in last night's game, holds a high cross as Varna's No. 10, Gogomilov, bears down on goal. A ring of City defenders (from left), Brian Hill, Ernie Machin (on goal-line), Mick Kearns and George Curtis are ready for any emergency.

Rees goes close in last minute

phase of the game and, with more steadiness, could have won the match.

They proved to the 9,739 crowd that they could shoot, and in doing so gave City 'keeper, Bill Glazier, the opportunity to prove he is back at his sharpest form and looking international class.

But even Glazier looked as though he could do little to prevent a Bulgarian winner in a dramatic 82nd minute when Curtis brought down centre-forward Bilyalov. Inside-left Gogomilov, however, hit the penalty tamely over the top.

A few seconds later Pointer unaccountably missed from six yards with only the goalkeeper to beat.

The Bulgarians, fighting back strongly after the break, had deserved their headed equaliser from Yanev, possessor of the coveted "Master of Sport" title in his country.

Value for money

This was in the 54th minute, and City's defenders had their work cut out keeping it down to one. Ron Rees almost won the game for City a minute from time after a series of hairbreadth escapes in both goalmouths. In all, it was good value for money for the fans.

Mr. Jack Taylor (Wolverhampton), who refereed the F.A. Cup final, had to administer one or two finger - wagging admonishments which bore testimony to the fact that it was as hard-fought as many a League match. What better preparation could there be?

Coventry City: Glazier; Kearns, Hill, Curtis, Bruck; Gibson, Pointer, Machin; Key, Gould, Rees.

Varna: Ivanov; Bosnov, Alanasov, Grandanov; Nikolov, Yanev; Stoyanov (A.), Stoyanov (B.),

SECOND DIVISION CHAMPIONS—SEASON 1966-67
COVENTRY CITY F.C.

By courtesy of the Coventry Standard.

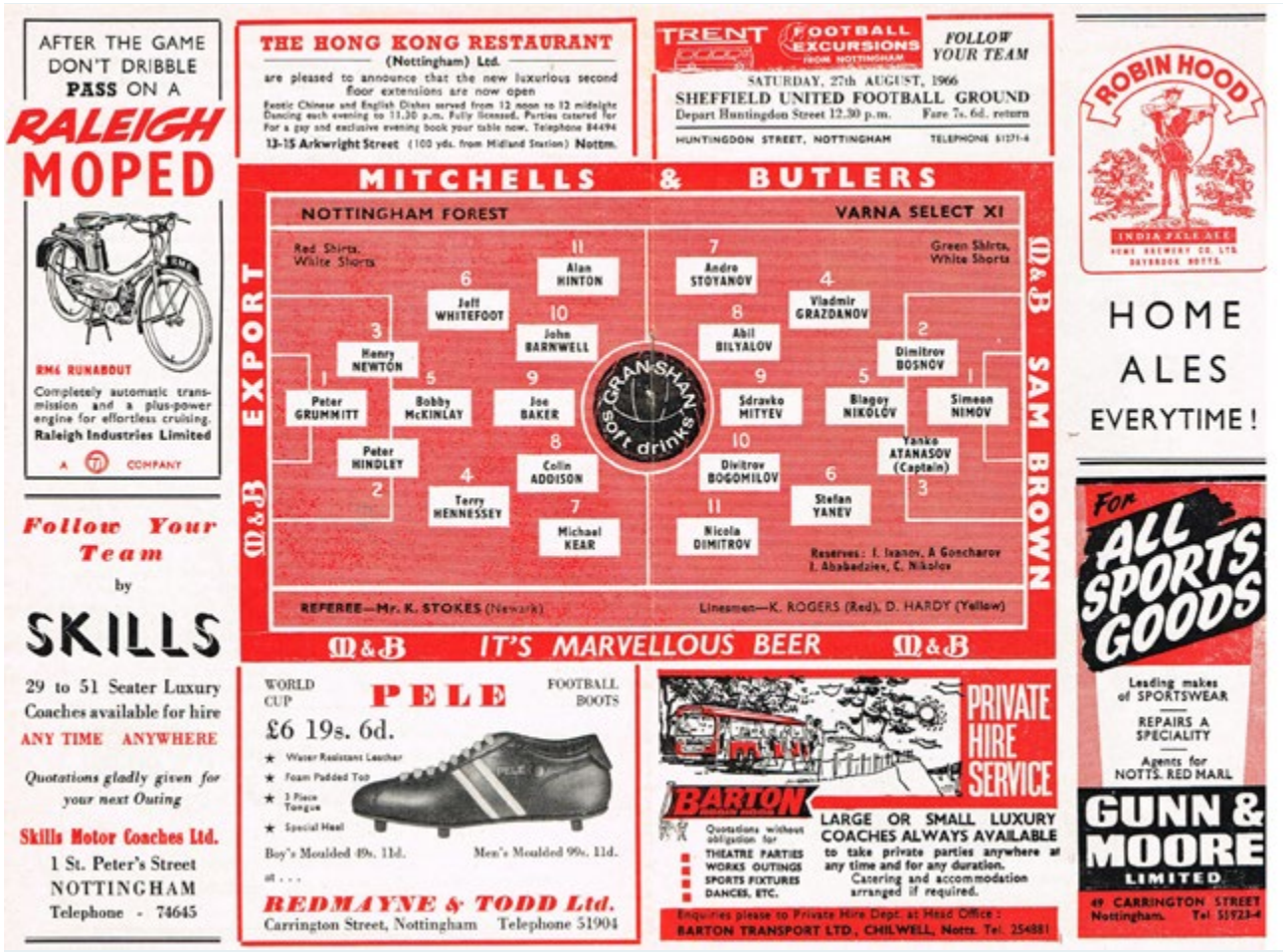
LEFT TO RIGHT, BACK ROW: DIETMAR BRUCK, MICK KEARNS, BILL GLAZIER, GEORGE CURTIS, BRIAN HILL, ERNIE MACHIN, *FRONT ROW:* JOHN KEY, IAN GIBSON, BOBBIE GOULD, RAY POINTER (now with Portsmouth), RONNIE REES.

10.8.1966 г., Coventry, Highfield road, преди започване на мача, от ляво надясно: Янко Атанасов, Иван Иванов, Никола Димитров, Стефан Богомилов, Стефан Янев, Владимир Грозданов, Здравко Митев, Димитър Боснов, Абил Билялов, Благой Николов (Сп.) и Андрей Стоянов

Spot the Ball! Actually, you won't be able to because it's hidden behind Ray Pointer (No. 10) and it is on its way into the net for the Sky Blues' goal against Varna (Bulgaria) on Wednesday. The scorer is Ernie Machin (extreme left), who is himself partially hidden behind a Bulgarian defender as goalkeeper Ivanov moves too late to intercept.

Varna, the Bulgarian team who play Nottingham Forest today, seen training at the City Ground last night.

Peter Grummitt steps into the Red's team after second string keeper, Brian Williamson, had been named to play. However Grummitt has made a rapid recovery from a knee injury and will play after all.

Manager Mr. Johnny Carey, announcing the change yesterday, said: "Grummitt reported that he felt very well after Thursday's practice session and as he has not yet had a game in either of our two other practice matches, at Hibernian and Dundalk, we are taking this opportunity to play him."

Forest's injured first-team forwards, Frank Wignall and Ian Moore, are both expected to be in full training on Monday. Wignall has now recovered from influenza and Moore is very much improved after being hampered by leg trouble.

The Reds hope to have all their first team squad fit for selection for the season's opening match against Stoke City on August 20.

Six players with Division I experience, Ball, Winfield, Taylor, Stainwright, McArthur and Chapman, are in the club's team for a game against Boston United at Boston today. Team: Harby; Ball, Bridgett; Winfield, Taylor, Pegram; Nixon, Stainwright, McArthur, Chapman, Hall.

ли с победата. Те показаха на 9739-та зрители, че умеят да стрелят и дадоха възможност на вратаря на „Сити“ Бил Глейзиър да покаже, че е отново в пълна форма. Но дори Глейзиър изглеждаше безпомощен да предотврати победата на българите в драматичната 82-а минута, когато Къртис повали централния нападател Билялов в наказателното поле. Левият инсайд Богомилов обаче изпълни отсъдената дузпа високо над напречната града.

Няколко секунди по-

късно Пойнтър необяснимо пропусна от 6 ярда, излязъл сам срещу вратаря.

Българите, които играха много силно през второто полувреме заслужиха изравнителния си гол след удар с глава на Янев (носещ званието „майстор на спорта", присъждано в тяхната страна на изявени спортисти). Това стана в 54-та мин. и защитниците на „Сити" свършиха добра работа да не допуснат повече голове. Рон Рийз можеше да открадне победата за своя отбор в последната минута, след няколко положения и пред двете врати, при които гола висеше на косъм. Зрителите станаха свидетели на зрелищен мач, от който не може да има недоволни.

Съдията Джак Тейлър, който ръководи финала за купата на Англия беше принуден да предупреди няколко футболисти и от двата отбора, което свидетелства за безкомпромисна битка, достойна за който и да е мач от първенството в лигата. Каква по-добра подготовка може да желае човек? ***Nemo***."

В. „Birmingham Post Sports Reporter", 11.8.1966 г.: „С двама играчи от Световното първенство – вратаря Иванов и левия защитник Атанасов в състава си, българите държаха „Ковънтри" в постоянно напрежение и им дадоха най-сериозната предсезонна контрола на „Хайфийлд роуд" снощи.

Забележителна промяна в играта на „Ковънтри" беше тяхната мобилност. Те преминаваха бързо от защита в нападение, мощно и целенасочено, водени от 60 000 £ струващия Иън Гибсън, който остави своя отпечатък в средната линия.

„Небесносините" играха в схема 4-2-4 с левия инсайд Пойнтър, който често се връщаше назад, за да помага на Макин и Гибсън.

Въпреки, че Макин носеше №6 както през миналия сезон, пристигането на Гибсън и ангажирането му в центъра на терена свали голям товар от раменете му.

„Ковънтри" поведе с гол на Макин в 7-та мин. и българите заслужено изравниха 9 минути след почивката. Всъщност българите биха победили в 82-та мин., но Богомилов стреля над вратата от отсъдената дузпа, след като Къртис повали Билялов."

***

В. „Nottingham Evening post", 12.8. 1966 г.: „Привържениците на „Форест" ще имат възможността да наблюдават атрактивен пред-сезонен мач срещу българските 11 от Варна утре на „Сити граунд".

До сега българите са изиграли два мача у нас: загуба с 2:1 от „Шефийлд

Bulgarian XI meet Forest

FOREST supporters have the opportunity of watching an attractive pre-season game when a Bulgarian Select XI from Varna provides tomorrow's opposition at the City Ground.

So far the Bulgarians have played two matches over here losing 2-1 to Sheffield Wednesday and sharing two goals with Coventry City.

There are two teams in the city of Varna and both played in Division I of Bulgarian soccer last season. They are Spartak Varna and Botev Varna and the first named were relegated at the end of last season with only 22 points from 30 matches.

For such tours as the Bulgarians are now making they can call upon players from other clubs and it is possible that tomorrow's side will include some of the Tcherno More players.

This club is one of the oldest in Bulgaria and quite well versed in modern tactics, has four championships to its credit.

Terry Hennessey.

Clubs they have beaten include Leningrad, Spartak (Prague), Rapide (Vienna), Borussia (Dortmund) and Ajax (Amsterdam).

Forest have shown up well against Continental opposition. It will be interesting to see if Terry Hennessey can lead them to success tomorrow.

City clubs slump in practice games

DEFEAT for Forest. Defeat for Notts. The city clubs' practice games went the wrong way for them at the weekend as the Reds upset their fans with a 1-0 defeat at the hands of Varna from Bulgaria, and County failed to impress in going down 2-1 to Southern League opposition Cambridge United at Cambridge.

Before Forest hardly realised the game was in progress they were in arrears to a fine goal by right back Bosnov. It came after only two minutes, when Whitefoot failed to clear a flagkick and Bosnov volleyed the ball home from fully 20 yards.

It was just the spur needed by the visitors, who in their two previous matches in this country had lost to Sheffield Wednesday and shared the honours with Coventry City. They moved the ball about quickly as they adopted their 4-2-4 formation with Mityev, one of their national players, in a deep role.

There was no real drive and purpose about the Reds' front rank, and while Ivanov continued to impress, his task was made far easier by the home forwards. Shots that were on target carried little pace, while the Bulgarian 'keeper was adept at cutting out high crosses.

Neither Kear nor Hinton made little impression on a quick-tackling Varna defence, while both Barnwell and Addison were slow off the mark at times.

Even in the second half when Forest seemed to frustrate their supporters even more, Baker still continued to be the attack's livewire, but far too often found himself opposed by three or four Bulgarians.

Newton was replaced by Brindley with ten minutes left for play, and in the closing minutes Abadznev took over from Dimitrov.

The lesson learned from this game is that the Forest defence must play tighter and their attack must give greater support to Baker.

Joe Baker

1966

***Joe Baker**, започва да играе футбол в шотландския „Хибс", през 1961 г. е продаден в „Торино", където е съотборник с Денис Лоу. Автомобилна катастрофа едва не отнема живота на Бейкър в Италия и след като се възстановява е закупен от „Арсенал", където за 4 сезона отбелязва 100 гола в 156 мача. Бейкър е включен в разширения състав на нац. отбора на Англия за СП'66, но въпреки, че отбелязва гол в контролата срещу Испания (2:0), не участва в турнира. През лятото на 1966 „Форест" заплаща 65 000£ за Бейкър и мача срещу варненци е третият му тест. В този вицешампионски сезон на „Форест", Бейкър отбелязва 16 гола в 28 мача.*

***Terry Hennessey**, капитанът на „Форест" записва 39 мача за нац. отбора на Уелс, започва да играе футбол в „Бърмингам сити", с които спечелва купата на Лигата (1962-63), от 1965 до 1970 г. играе във „Форест" (159 мача/5 гола), след което е продаден за 100 000 £ на „Дарби Каунти".*

Уенсдей" и поделиха по един гол срещу „Ковънтри Сити".

Има два отбора в град Варна и двата играха в 1-ва дивизия на българския футбол през миналия сезон. Те са „Спартак" и „Ботев" Варна. Първите отпаднаха в края на сезона със само 22 точки в 30 мача.

За такъв турнир като този, българите са извикали играчи от други отбори и утре е възможно в състава да се включат някои играчи на „Черно море". Този клуб е един от най-старите в България и доста добре запознат с модерните тактики във футбола. Клубът има четири шампионски титли в своят актив и има победи над Ленинград, „Спарта" Прага, „Рапид" Виена, „Борусия" Дортмунд и „Аякс" Амстердам.

„Форест" е показвал добри игри срещу континентални съперници. Ще бъде интересно да видим дали Тери Хенеси ще ги поведе към победа и утре."

В. „The Guardian Journal", 13.8.1966 г.: „Българският тим, който ще играе срещу „Форест" днес, на тренировка на „Сити граунд".

Питър Гръмит ще влезе в състава на„червените" на мястото на резервния вратар Браян Уилямсон, който беше първоначално обявен да играе. Гръмит се възстанови бързо от травма в коляното и ще играе.

Мениджъра г-н Джони Кери обяви промяната вчера, казвайки: „Гръмит съобщи, че се чувства много добре след тренировката в четвъртък и след като не успя да участва в другите ни две контроли срещу „Хайбърниън" и „Дъндолк", ще го пуснем да играе в този мач."

Контузените титулярен нападател Франк Уигнал и Иън Моор ще подновят пълноценни тренировки в понеделник. Уигнал е възстановен след грипа, който прекара, а контузията на Моор в крака е отминала.

„Червените" се надяват да съберат целия си титулярен състав за първия мач от първенството срещу „Стоук сити" на 20 август."

В. „Nottingham Evening post", 13.8.1966 г.: „Смяна на вратаря от Варна.

За своят трети предсезонен приятелски мач срещу българския отбор от Варна на „Сити граунд" днес, „Нотингам Форест" ще направи две смени от състава, победен от шотландския „Хайбърниън". На вратата се завръща Питър Гръмит на мястото на Браян Уилямсон и Хенри Нютън вместо Джон Бриндли. Гостите обявиха в последния момент смяната на вратаря Нинов с Иванов.

13.8.1966 г., Nottingham, City ground, **„Nottingham Forest" – Варна XI 0:1 (0:1)**, съдия: K. Stokes (Walesby), пом. K. Rogers (red), D. Hardy (yellow)

Голм.: 0:1 Д. Боснов 2'

„Nottm F": Peter Grummit, Peter Hindley, Henry Newton (80' John Brindley), Terry Hennessey, Bob McKinlay, Jeff Whitefoot, Mike Kear, Colin Addison, Joe Baker, John Barnwell, Alan Hinton

Варна XI: Иван Иванов, Димитър Боснов, Янко Атанасов, Владимир Грозданов, Благой Николов (Сп.), Стефан Янев (36' Алекси Гончаров-Сп), Андрей Стоянов, Абил Билялов, Здравко Митев, Стефан Богомилов, Никола Димитров (88' Иван Филипов-Сп)

В. „Nottingham Evening post", 15.8.1966 г.: „Загуби за Форест и Нотс. Контролните мачове на градските клубове се развиха лошо този уикенд, след като „червените" разочароваха привържениците си със загуба 0:1 от Варна, България, а Каунти не впечатлиха като загубиха с 1:2 от Кеймбридж Ютд.

Преди „Форест" да забележат, че играта е започнала, те вече бяха назад в резултата след хубав гол на десния краен защитник Боснов. Само 2 минути след началния съдийски сигнал Уайтфут не успя да изчисти добре топката след ъглов удар и Боснов я изпрати в мрежата с удар от въздуха от над 20 ярда разстояние.

Това окрили гостите, които в предишните си два мача у нас бяха загубили от „Шефийлд Уенздей" и завършили наравно с „Ковънтри Сити". Те комбинираха с топката бързо, като се построиха в схема 4-2-4 с Митев – един от техните национали в ролята на дълбоко вклинен нападател.

„Червените" играха без нерв и вяло в нападение, докато вратаря Иванов отново впечатли с изявите си. Неговата задача беше улеснена от безидейните нападатели

13.8.1966 г., Nottingham, City ground, Янко Апанасов поздравява съдията Стоукс преди започване на мача, пред погледите на Никола Димитров, Стефан Богомилов, Андрей Стоянов и Здравко Митев

13.8.1966 г., Nottingham, City ground, двата отбора преди започване на мача, прави от ляво надясно след съдиите: Ив. Иванов, P. Grummitt, Вл. Грозданов, P. Hindley, C. Addison, A. Hinton, Я. Апанасов, M. Kear, Ст. Янев, J. Baker, Ст. Богомилов, B. McKinlay, H. Newton и Дим. Боснов, клекнали: Бл. Николов, J. Whitefoot, Аб. Билялов, T. Hennessey, Андр. Стоянов, J. Barnwell, Н. Димитров и Здр. Митев

на домакините. Ударите им във вратата бяха слаби и неточни, а българския вратар майсторски пресичаше високите центрирания.

Нито Кеър, нито Хинтън успяха да затруднят бързо действащата варненска защита, докато Барнуел и Адисън бяха доста мудни.

През второто полувреме „Форест“ разочарова привържениците си още повече. Бейкър беше единственият живец в

1966

***„Nottingham Forest“ FC**, осн. 1865 г., молбата на клуба за членство във Лигата (ФЛ) през 1888 г. е отхвърлена и „Форест“ се присъединява към Футболното сдружение (The Football Alliance, където е и „Уенздей“). „Форест“ е приет в 1-ва дивизия при разширението ѝ, подобно на „Уенздей“, след обединението на Сдружението с Лигата през 1892 г. Клубът печели два пъти купата на Англия (1898 и 1959) и след поредица от влизания и отпадания, от 1957 г. до 1966 г. е редовен участник в 1-ва дивизия. Отборът играл срещу варненските футболисти на 13.8.1966 ще постигне най-доброто класиране на клуба до тогава – вицешампион на Англия за сезон 1966-67.*

атаката, но много често се намираше заобиколен от три до четири български защитници.

Нютън беше заменен от Бриндли десет минути преди края, а в самия край на срещата Яваджиев (бел. Иван Филипов – Сп.) влезе на мястото на Димитров.

Урокът от този мач е, че защитата на „Форест“ трябва да играе по-стегнато и нападателите им трябва да дадат повече подкрепа на Бейкър. ***Albert Stapleton***“

Стефан Янев: „Нямаше нищо приятелско в този мач. Заритаха ни още от първата минута. Един от защитниците им ми влезе с бутоните напред. По истинско чудо не ми счупи крака. Трябваше да изляза още през първото полувреме. Замени ме Альоша Гончарьов от „Спартак“.

От турнето в Англия: Здр. Митев, Вл. Грозданов, Ст. Янев, Ив Филипов, Андр. Стоянов, Ив. Иванов, Ст. Георгиев, д-р Минков, Аб. Билялов, Ал. Гончаров и полк. Борисов (от ДС)

Абил Керимов Билялов – Били

(р. 21.10.1940 г.)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1960-73
„А“ РФГ: 252 мача/2 гола

Родом от с. Топола, намиращо се по средата на пътя между Балчик и Каварна. Започва да играе в юношеския отбор на „Волов“ Шумен, където учи в педагогическо училище за детски учители. Започва работа в Каварна, където играе в местния отбор. В една контрола срещу „Черно море“ е забелязан от треньора Иван Моканов.

Ст. Янев: „Помня този мач. Личеше си, че Билялов е много над нивото на съотборниците си и ще пасне добре в нашия отбор. Това беше играч за „А“ група. Тих, трудолюбив, изпълнителен с добър поглед върху играта и особено в опазване на противниковите нападатели. Играеше като дефанзивен халф и често му се поверяваше задачата на персонален пазач. Играехме един до друг в полузащитната линия и станахме добри приятели. На пътуванията в Истанбул за Балканската купа бяхме винаги заедно. Били имаше роднини там и когато ги срещнахме се хвърлиха да прегръщат мен, мислейки ме за него…“

Характерно за този тип играчи е спирането на нападателите, често с непозволени от правилника средства. При Билялов такива средства няма. Никога не е гонен за груба игра и не е влизал в тефтерчето на съдиите. Отбелязва първия си гол във Варна срещу „Добруджа“ (9.4.1963 г.), но седмица след края на мача е решено, че гола бил нередовен и мача трябва да се преиграе. „Моряците“ побеждават и във втория мач, а Били успява да се разпише още само два пъти в кариерата си в „А“ РФГ.

Когато запитват Г. Аспарухов – Гунди кой е най-трудния му противник, звездата на българския футбол и футболист №1 за 1965 г. отговаря кратко и ясно без колебание: „Черно море“ Варна, където негов дежурен пазач е Билялов. *(в. „Нар. спорт“, бр. 155, 30.12.1965 г.)*

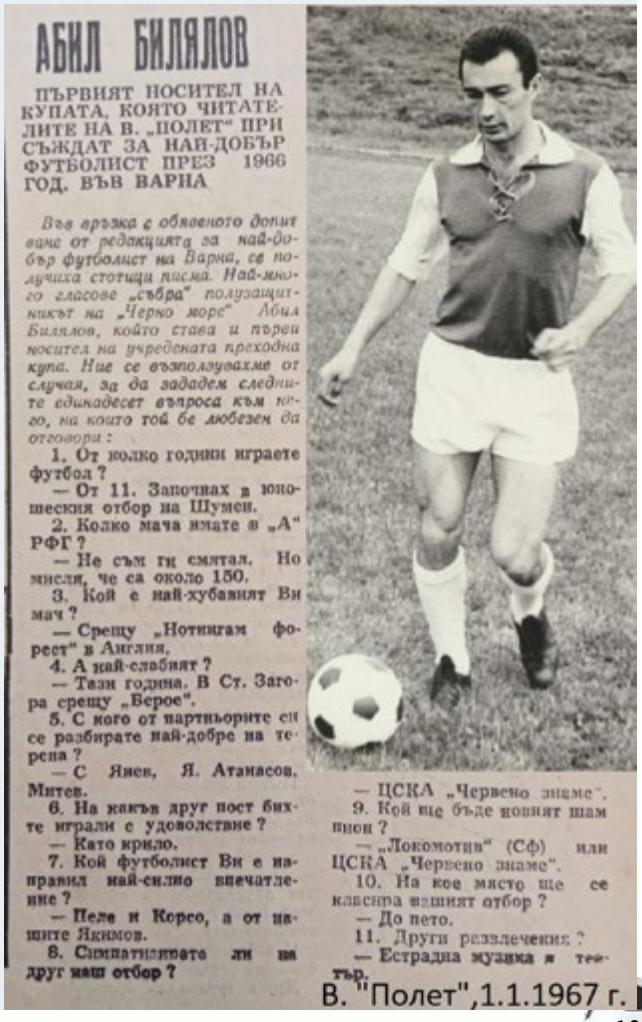
През декември 1966 г. в. „Полет“ решава да проведе анкета за футболист на Варна за годината. Болшинството читатели гласуват за халфа на „Ч. море“ Абил Билялов, което прави Били първият носител на това отличие, а анкетата се превръща в традиция за следващите няколко десетилетия.

Влязъл в отбора през 1960 г., Били се утвърждава като един от най-стабилните титуляри със силни игри и в международните срещи в Англия и Германия. Получава званието „майстор на спорта“, присъждано от БФС на отличили се спортисти.

След приключване на кариерата си като футболист, бат‘ Били остава в клуба през следващите 20 години като треньор в ДЮШ, както и помощник треньор на представителния отбор в щабовете на Иван Василев – Катила, Божил Колев и Тодор Великов. През сезон 1989-90 Били е старши треньор на „Черно море“ в „А“ РФГ.

(бел. По време на „възродителния процес“ 1985-89 г. е записван с името Билян Билянов)

АБИЛ БИЛЯЛОВ

ПЪРВИЯТ НОСИТЕЛ НА КУПАТА, КОЯТО ЧИТАТЕЛИТЕ НА В. „ПОЛЕТ“ ПРИСЪЖДАТ ЗА НАЙ-ДОБЪР ФУТБОЛИСТ ПРЕЗ 1966 ГОД. ВЪВ ВАРНА

Във връзка с обявеното допитване от редакцията за най-добър футболист на Варна, се получиха стотици писма. Най-много гласове „събра“ полузащитникът на „Черно море“ Абил Билялов, който става и първи носител на учредената преходна купа. Ние се възползувахме от случая, за да зададем следните единадесет въпроса към него, на които той бе любезен да отговори:

1. От колко години играете футбол?
— От 11. Започнах в юношеския отбор на Шумен.
2. Колко мача имате в „А“ РФГ?
— Не съм ги смятал. Но мисля, че са около 150.
3. Кой е най-хубавият Ви мач?
— Срещу „Нотингам форест“ в Англия.
4. А най-слабият?
— Тази година. В Ст. Загора срещу „Берое“.
5. С кого от партньорите си се разбирате най-добре на терена?
— С Янев, Я. Атанасов, Митев.
6. На какъв друг пост бихте играли с удоволствие?
— Като крило.
7. Кой футболист Ви е направил най-силно впечатление?
— Пеле и Корсо, а от нашите Якимов.
8. Симпатиите ли на друг наш отбор?
— ЦСКА „Червено знаме“.
9. Кой ще бъде новият шампион?
— „Локомотив“ (Сф) или ЦСКА „Червено знаме“.
10. На кое място ще се класира нашият отбор?
— До пето.
11. Други развлечения?
— Естрадна музика и театър.

В. "Полет", 1.1.1967 г.

26.2.1967 г., Абил Билялов получава първата купа на младежкия вестник "Полет", присъдена чрез гласуване на читатели за най-добър футболист на Варна.

Абил Билялов и Стефан Янев владеят центъра на терена

•"А" РФГ • 1966-67 г.

Запомниха се само грубостите

Янко Атанасов с купата за спортменство, спечелена за 4-ти път от "Черно море" през сезон 1965-66

0:0 ЧЕРНОМОРЦИ СИ ОТИДОХА ДОВОЛНИ

Мач в остър, атакуващ стил

По едно полувреме, по един гол

Богомилов бе вещ реализатор

0:0 САМО НАДМОЩИЕ НЕ СТИГА

Arminia lief in Varnas Abseitsfalle

Die Gäste vom Balkan siegten vor 1500 Zuschauern verdient 2:1 (2:1)

„Черно море" с подобрена игра

Rotweiß — Varna 2:2

0:0 ПОСРЕДСТВЕНО, БЕЗРЕЗУЛТАТНО

ОТЛИЧЕН НА СТРЕЛЦИТЕ НА „Ч. МОРЕ"

1966

Васил Марков *играе като централен нападател в няколко приятелски срещи. Не записва официални мачове в „А“ РФГ, завръща се в Михайловград, където прави кариера като футболист и треньор в „Септ. слава“*

***

На 7.9.1966 г. Йохан Кройф прави своят дебют за националния отбор на Холандия в квалификация за ЕП срещу Унгария (2:2). В този мач Кройф отбелязва и първия си гол с националната фланелка..

Отбора напуска **Трендафил Василев** за „Доростол“ Силистра, **Димитър Алексиев** за „Ватев“ Белослав и **Димитър Добрев** - Мишо за „Добруджа“ Толбухин.

Нови попълнения са **Христо Тодоров – Ино** от юношеския отбор и **Васил Иванов Марков** (5.6.1938 г. – 12.1.2017 г.), който е от Михайловград, играл в „А“ РФГ с отбора на „Локомотив“ Г. Оряховица. Ст. Янев: „С Васко Марков бяхме приятели от казармата, играехме в „Родни криле“. Когато бихме „Левски“ за спартакиадата, той вкара победния гол. Беше добър нападател, но не можа да се наложи в „Ч. море“. Прибра се в Михайловград, където дълго време беше и треньор.“ Марков играе в турнира „Варненско лято“ и в други приятелски мачове, но не е включен в състава за мачове от първенството.

***

21.8.1966 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 100, 22.8.1966 г.: „Днес на стадион „9 септември“ любителите на футбола от Пловдив успяха да наблюдават една бърза и динамична среща. През по-голямата част от мача домакините имаха подчертан териториален превес. Те строяха атаките си опростено и чрез Мулетаров, Кънчев, Василев и Бонев застрашаваха постоянно вратата на гостите. Ударите отправяни към Иванов (№1 – Чм) следваха един след друг, но чак в 27 мин. една от многобройните комбинации на локомотивци се увенча с успех. Бонев пласира удобна топка на Мулетаров и той откри резултата. При една от редките контраатаки на гостите Паунов отклони една бита топка от Димитров в собствената си врата 1:1.

Вторите 45 минути започнаха с бурни атаки на „Локомотив“ най-вече чрез Василев и Мулетаров. Последният отправи силен удар към вратата и Кънчев с глава вкара избитата от бранител на „Черно море“ топка в мрежата 2:1. ***Д. Панайотов***“

28.8.1966 г., **„Ч. море“ – „Миньор“ Пк 2:0 (2:0)**,

В. „Нар. дело“, 30.8. 1966 г.: „В първата си среща във Варна от новото първенство на „А“ РФГ „Черно море“ имаше за противник „Миньор“ (Перник). Преди още да прозвучи съдийския сигнал на А. Гиргинов се знаеше, че в отбора на домакините няма да играят наказаните за по три срещи, за прояви, несъвместими със социалистическия морал футболисти Атанасов, Митев, Нинов (бел. заловени с валута при излитане за турнето в Англия), а така също и контузеният Янев. Явно беше, че това ще даде отпечатък на играта. И наистина черноморци се представиха в по-добра светлина само през първото полувреме. След почивката те отстъпиха инициативата на своите партньори. На моменти

→

"Черно море" в състава, победил "Аякс" на 8.6.1966 г., от ляво надясно: Андрей Стоянов, Абил Билялов, Димитър Боснов, Здравко Митев, Стоян Георгиев, Тодор Великов, Стефан Богомилов, Владимир Гроздановв, Никола Димитров, Иван Иванов и Янко Атанасов

25.9.1966 г. ст., "Ю. Гагарин", черноморците Я. Атансов (3) и Н. Димитров (11) в борба за топката срещу Сим. Николов (9), М. Иванов и Ст. Пешев от "Левски"

„Миньор“ беше по-добрият отбор на терена, нападателите направиха редица смислени ходове и само мудността и неточната им стрелба ги лиши от успех. Разбира се, сигурна преграда за повечето от ударите беше вратарят на черноморци Иванов. Течеше втората минута, Билялов (ЧМ – 8) се понесе по крилото, вдигна пред вратата и Георгиев (9) със силен удар откри резултата – 1:0. Не бяха стихнали още аплодисментите на зрителите и отново черноморските нападатели се хвърлиха в атака. Този път топката пое Богомилов (10). Той се вряза в отбраната на „Миньор“, подаде на Н. Димитров (11) и последният отблизо покачи на 2:0 за „Черно море“. Головете паднаха рано, но миньорци не се смутиха и започнаха да нападат по-организирано. Те по-продължително време владееха центъра. Данчев (7) създаваше много главоболия на Грозданов (ЧМ – 4). Владимиров (8) често напомняше за себе си. През второто полувреме черноморци мислеха повече за отбраната си и гостите засилиха натиска си. Но пропуските им също бяха много и резултатът остана непроменен. Така с два гола, постигнати още в началото, черноморци спечелиха първата си победа. ***Ив. Колев***“

4.9.1966 г., **„Берое“ Ст.З. – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, **В. „Нар. спорт“, бр. 106, 5.9.1966 г.:** „Началото имаха беройци. Те дадоха старт на едно много бързо темпо, което продължи през 90-те минути на срещата. Въпреки това в началото играта бе лишена от добре замислени комбинации в нападенията и на двата отбора. Няколко възможности до 35-та минута пред вратата на „Ч. море“ бяха проиграни от Йосифов и Жеков. В 36-та минута Жеков атакува сам от центъра, но беше съборен пред вратата на „Ч. море“ от Билялов. Наказателният удар, изпълнен отлично от Жеков изпрати светкавично топката в горния ляв ъгъл на вратата на Иванов. До почивката играта бе бърза, с дълги прехвърляния към двете врати, но промяна в резултата не бе постигната. Втората половина от срещата започна със силен натиск на „Берое“, но едва в 80-та минута отново Жеков, който получи една чиста топка от Белчев и след като излъга двама от защитниците на „Ч. море“, стреля отблизо

1966

Варненското пристанище е разширено с построяването на Кейовия мол А (общо 5 корабни места) и е построена Морска гара за обслужване на пътници.

***

През есента на 1966 г. със специално решение на правителството името на фестивала „Варненско лято“ е прието за официално, с жанрови обхват на симфоничната, хоровата и камерната музика, както и музикално-сценичните изкуства – опера и балет.

***

22-годишният белгийски колоездач Еди Меркс спечелва първото си голямо състезание като професионалист – пробегът Милано-Сан Ремо.

1966

През август 1966 г. на 8-мия пленум на ЦК на китайската компартия, председателят Мао Дзе-дунг призовава Червеният гард (т. нар. хунвайбини) да се пречистят от „буржоазните елементи". Така официално е обявена китайската Културна революция, която всъщност е започнала на 16.5.1966 с атака върху образователната система и интелигенцията. Революцията продължава до смъртта на Мао 10 години по-късно. Резултатът от нея е до 2 милиона убити и още повече изселени китайци, както и срив на икономиката в страната.

и покачи на 2:0. Отборът на „Берое" заслужи тази победа, защото в тази среща се показа като добре обигран и бояк колектив. ***М. Парушев***"

11.9.1966 г., **„Ч. море" – „Добруджа" Тх 6:2 (4:0)**,

В. „Нар. дело", 13.9. 1966 г.: „Едва ли някой от хилядите зрители, изпълнили в неделя стадиона във Варна, за да наблюдават срещата за първенство на „А" РФГ между „Черно море" и „Добруджа" (Тх), се е надявал на такъв съкрушителен и победен резултат – 6:2 за домакините. Той най-ярко и красноречиво говори за превъзходството на варненските футболисти, за силата, волята и устрема на състезателите. Това разбира се не означава, че „Добруджа" беше един слаб противник. Напротив, у футболистите от Толбухин личеше желание да се представят достойно. Нападателите показаха значителни възможности, но грешките на отбраната се оказаха фатални. Освен това гостите бяха зашеметени от агресивността и мощната ударна сила на черноморското нападение, които се изявиха още в началото. Накратко за развоя на срещата. Още в първата минута от майсторски изпълнен пряк свободен удар Богомилов (Чм – 10) откри. Четири минути по-късно А. Стоянов (7) покачи на 2:0. Това беше вече много за новаците в групата на майсторите, но те не преклониха глава. Особено добри впечатления с разумната си игра остави бившият черноморец Л. Атанасов (Д – 9). В играта на домакините пък имаше приливи и отливи. След първоначалния натиск, те отстъпиха инициативата на гостите. Но към края отново се активизираха и чрез голове на Н. Димитров (11) и Богомилов резултатът нарасна на 4:0.След почивката играта продължи с разменени нападения, като двата отбора отбелязаха по два гола – за „Черно море" от Богомилов, за „Добруджа" от Николов (13) и Цонев (3). Дял за голямата победа имат всички футболисти от отбора на „Черно море", но не можем да не изтъкнем саможертвеността на Иванов (1) и Боснов, полезната игра в средата на терена на Билялов, Янев и Георгиев, маневреността на Димитров и Стоянов и великолепните реализаторски качества на Богомилов. Победата на „Черно море" е напълно заслужена и тя радва любителите на спорта в града. Без да надценяваме силите и възможностите на отбора, трябва да кажем, че неделният успех безспорно издига името и авторитета на варненския футбол. ***Ив. Колев***"

18.9.1966 г., **ЦСКА „Ч. зн." – „Ч. море" 1:1 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 112, 19.9.1966 г.: „Това бе мач в живо от край до край темпо, с интересни перипетии и пред двете врати – плод на острия атакуващ стил и на двата отбора – и на… досадни грешки при отправянето на завършващия удар. Черноморци не се изплашиха от името на своя противник и заиграха с него като с равен, без намек за каквито и да е било защитни варианти. Нещо повече – гостите включваха понякога повече състезатели в своите атаки, отколкото тогава, когато трябваше да защитават собствената си врата. Наистина, това бе и рисковано, но ето че крайният резултат в края на краищата не опровергава тактиката на варненци. И ние трябва да похвалим техния стремеж да се внедрява атакуващият стил на игра. Само през първото полувреме сме записали в бележника си пет техни атаки, при които те получиха числен превес (!) над своя противник. Извън всичко друго черноморци заслужават похвала и за коректната си и спортсменска игра. Все пак армейските футболисти бяха по-добрите на терена. Нападателите на ЦСКА „Ч. знаме" се озоваха много повече пъти пред вратата на своя противник, отправиха едва ли не десетки удари (два удара на Якимов бяха отбити от голлинията от защитници на „Ч. море"), но или Иванов обираше и най-трудните топки, или пък Цанев, Якимов и останалите им партньори се надпреварваха да грешат, като някои от техните пропуски изглеждаха направо смешни. И тъй като това се повтаря вече от мач на мач, изглежда не може да се говори толкова за лош шанс, колкото за сериозни слабости в реализаторското умение на нападателите. По това трябва да се помисли и поработи! Особено сега, пред срещите за купата на Европа. Головете станаха така: 52 мин. – след

18.9.1966 г., София, ст. „Нар. армия“, прави от ляво надясно: Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Ив. Иванов, Аб. Билялов, Д. Боснов и Ст. Янев, клекнали: Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов и Н. Димитров

отличен пас от дълбочина на Станков, топката премина над главите на 4-5 черноморски състезатели и кацна на крака на Цанев на чисто пространство: последният не пропусна изгодния случай – 1:0. 77 мин. – една топка бе извисена над вратата на домакините (от Ст. Георгиев), Филипов и Богомилов скочиха и за обща изненада топката бе овладяна от състезателя, който няма право да играе с ръце: Богомилов я заби в мрежата – 1:1. Този гол тежи на твоята съвест, Филипов! ***Сп. Тодоров***“

Якимов изпреварва вратаря Иванов и след малко ще бие към опразнената врата, на която оба че вече ще бъде застанал Атанасов (вляво).
(Из мача ЦСКА Ч. знаме — Ч. море 1:1) Снимка: Й. Скрински

25.9.1966 г., **„Ч. море“ – „Левски“ Сф 2:2 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 115, 26.9.1966 г.: „За първи път от 3 години „Левски“ можа да измъкне точка от негостоприемното спрямо него „Черно море“. И това стана, защото за първи път от началото на сезона „сините“ играха така въодушевено.

Насърчаван непрекъснато от публиката, в началото отборът на „Ч. море“ принуди столичани

25.9.1966 г., ст. „Ю. Гагарин“, Андрей Стоянов създава опасност пред вратата на „Левски“.

25.9.1966 г., Здравко Митев се е измъкнал от защитниците Ив. Вуцов и Ст. Пешев и бележи втория гол във вратата на "Левски".

Джон Ленън обявява в интервю за лондонския „Ийвнинг стандарт", че сега „Бийтълс" са по-популярни от Исус Христос и, че християнството е в упадък и може да бъде изместено от рок музиката. Изказването е посрещнато с недоволство от християнските общности в САЩ.

да преминат в глуха защита. Иначе изглежда не можеше да ликвидират грозящите ги една след друга опасности, най-силната от които беше пробивът на Богомилов, при който той стреля съвсем от близо, но не отбеляза гол. И все пак една контраатака между Николов и Бончев даде на последния възможност да стреля опасно, а с това и на Иванов да се прояви блестящо. Без да страда темпът на игра, който и двата състава поддържаха на необичайна висота, полека-лека се стигна до едно равновесие. При контранападение Веселинов, използвайки неуверената намеса на Атанасов, със силен удар от 20 м откри. Малко след това Богомилов посрещна с глава изпратената пред вратата на Михайлов топка, като показа по-висок отскок от защитата на „Левски" и по-голяма съобразителност от софийския вратар. „Ч. море" поведе после чрез гол на Митев, постигнат отблизо благодарение бързото му ориентиране в борба за спечелване на топката. Оттук насетне „Левски" се въоръжи с изненадваща маневреност, осъществена напред най-вече от Веселинов и Николов, похвално разнообразие, дело на останалите в средата на терена Костов и Илиев. Домакините възприеха изкуствени засади, но в един такъв случай Костов много съобразително тръгна сам напред, стреля, топката бе отбита в последните секунди, но попаднала у Веселинов, тръгна отново по първоначалния си път и… 2:2. ***Цв. Георгиев***".

2.10.1966 г., **„Локомотив" Сф – „Ч. море" 1:3 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 118, 3.10.1966 г.: „Ако някой зрител до 81 минута се беше обзаложил в полза на черноморци, мнозина направо биха му се изсмели. Толкова подчертано и убедително бе надмощието на локомотивци! Софийските футболисти влязоха в борбата с похвална амбиция и енергия. По десния фланг неудържимо атакуваше П. Кирилов и обираше овациите. Пред варненската врата цареше паника. Добре, че там имаше сигурен пазач в лицето на

2.10.1966 г., София, ст. „Раковски", прави от ляво надясно: Ст. Янев, Г. Дойков, Д. Боснов, Я. Атанасов, М. Табаков и Ив. Иванов, клекнали: Вах. Саркизов, Здр. Митев, Аб. Билялов, Н. Димитров и Андр. Стоянов

2.10.1966 г., София, ст. „Раковски“, момент от мача между „Локомотив“ Сф и „Ч. море“, Никола Димитров спира атака на П. Кирилов. Виждат се още Здр. Митев и Андр. Стоянов от „Ч. море“ и Ат. Михайлов – Начко от „Локомотив“ Сф.

1966

***„Borussia“ Mönchengladbach**, осн.1.8.1900 г. изживява златният период от историята си, който им донася 5 шампионски титли в следващите 10 години, 2 купи на УЕФА и финал за КЕШ. Школата на клуба през тези години произвежда футболисти като Юп Хайнкес, Гюнтер Нетцер, Х-Д Хьотгес и Берти Фогст*

Иванов – иначе резултатът отрано можеше да набъбне. Съвсем закономерно и дори с голямо закъснение, след хубав пробив на Кирилов, Михайлов отбеляза първия гол. Как се стигна до обрат? Една от причините бяха досадните пропуски на локомотивци пред варненската врата. Там те се надпреварваха да грешат. Дебърски се изнерви и си позволи крайно невъздържано поведение към съдията Деведжиев, който дебютира сполучливо на софийски терен. Ние обаче недоумявахме, защо след указанията на БФФ съдията търпи така равнодушно предизвикателните жестове и апострофи на Дебърски и се задоволява само да му прави официални предупреждения (три пъти поред!?). Вместо да съсредоточат вниманието си, да компенсират пропуските с по-висока игрова дисциплина, софийските футболисти подцениха противника, извършиха несполучлива смяна и допуснаха волности, които им струваха твърде скъпо. Методиев например се опита да лъже Стоянов и изгуби топката. Последва хубаво центриране и Митев с глава стреля неспасяемо в горния ъгъл – 1:1. Саркизов се заби като клин в софийската защита, изпревари дори и вратаря Деянов – 1:2. Още не бяха изтекли пет минути откакто резултатът бе в полза на локомотивци и Димитров се възползва от нов подарък на противника. Н. Колев несъобразително покри зоната на засадата. За топката се втурна Н. Димитров и след малко остави зад гърба си и вратаря Деянов, който за втори път неблагополучно излезе напред – 1:3! Да отдадем заслуженото на черноморци. Без трима титуляри (Богомилов, Георгиев, Грозданов) те дълго не можаха да установят връзката помежду си, да организират нападението си. Но след почивката вследствие на успешни разместания и подобрение у Билялов, Стоянов, Янев, Дойков, възвърнаха своята хомогенност и самочувствие, а когато дойдоха фаталните грешки на „Локомотив“, бяха вече готови да ги накажат с голове. В това отношение успехът им е напълно логичен. ***Д. Поздимитров***“.

***

1966

По покана на „Борусия“ Мьонхенгладбах, юношеския отбор на„Черно море“ с треньори Дим. Димитров – Клечо и Ат. Аврамов – Кафето заминава за ГФР за три приятелски срещи.

6.10.1966 г., **„Борусия“ М-гладбах – „Ч. море“ 1:0**

9.10.1966 г., **„Кикерс“ Офенбах – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**

12.10.1966 г., **„Туру“ Дюселдорф – „Ч. море“ 2:4 (0:3)**

В. „Нар. дело“, 18.10. 1966 г.: „Вчера се завърна от ГФР юношеския отбор на „Ч. море“, който беше там на десетдневно турне. Младите футболисти имаха три срещи.

В първия мач с „Борусия“ Мьонхенгладбах на електрическо осветление те загубиха с 0:1, показвайки техническа и издържана игра. Втората среща бе с отбора на „Кикерс“ Офенбах завърши наравно – 1:1, след като младите черноморци водеха с гол на Аргиров. Последния мач бе със силния отбор на „Туру“ Дюселдорф. Тук черноморци демонстрираха своите възможности и още в първото полувреме с голове на Петров, Тахмисян и Георгиев поведоха убедително. През второто полувреме Божил Колев с хубав удар с глава покачи на 4:0. Временното отпускане на отбора създаде възможност домакините да постигнат 2 гола и срещата завърши при краен резултат 4:2 за „Ч. море“. ***Н. Спиров***“

Мартин Иванов: „Пътувахме с влак два дена и една нощ. Играхме три мача, първият в Мьонхенгладбах ни биха с 1:0, Божо Колев пропусна дузпа през второто полувреме. Пламен Христов отказа да играе в единия от следващите мачове и въобще не дойде на стадиона. Казах му че са ни направили много подаръци и са ни дали

премии за добрата игра. Той се хвана и започна да се тюхка, че не е дошъл.

В Мьонхенгладбах братята Кремерс ни поканиха на купон у тях (те после станаха Европейски шампиони с отбора на ГФР през 1972 г.). Бяха дошли много хора - младежи, девойки – голям купон стана. Имаха голямо куче. Казаха ни, че ако не искаме да ни хапе трябва да се смеем. Така се хилихме цяла нощ. Подариха ми обувки „Адидас“, бях на седмото небе от радост, въпреки че ми бяха с един номер по-големи. Не бях обувал такива обувки до тогава, когато ме взеха при мъжете ритах с тях.“

Кеворк Тахмисян: „Тогава играех централен нападател и бях голмайстор на отбора. Клечо беше направил страхотен колектив. Здраво ни нахъсваше, за това и получи признание. Направихме добри игри и хората бяха доволни от нас, уважаваха ни. Обсъждахме тактиката с треньора. Играехме с двама централни нападатели. Започнаха да канят отборите на Клечо редовно. Следващата година пак ги каниха в Германия, играха в турнир с „Лацио“ и първокласни германски отбори. След това ги каниха и в Дания. Какво по-голямо признание от това да те канят в Европа всяка година. На Червения не му харесваше, че Клечо обира лаврите като треньор, пък било и на юношите. Имаше някакво неразбирателство между тях, въпреки че Клечо създаде много футболисти, които лесно се включиха в мъжкия отбор. Той разви школата на „Ч. море“ и беше голяма грешка когато го изгониха заради Червения.

Erwin Kremers (Mönchengladbach)

За тези мачове резул-

„Черно море“ юноши ст. възраст, октомври 1966 г., Дюселдорф, ГФР, прави от ляво надясно: Мартин Иванов, Стефан Рачев, Цветан Любенов, Божил Колев, Георги Кацов, Юри Аргиров и Петър Кръстев, клекнали: Дамян Георгиев, Петър Ил. Петров (Красивия), Кеворк Тахмисян и Кирил Киряков

6.10.1966, Мьонхенгладбах, ГФР, юношеските отбори на „Борусия“ и „Ч. море“ преди мача между тях, клекнали от ляво надясно: Кеворк Тахмисян, Стефан Рачев, Георги Терзиев, Божил Колев, Кирил Киряков, Георги Кацов, Цветан Любенов, Пламен Христов, Мартин Иванов, Петър Кръстев и Юри Аргиров, над Пл. Христов и Цв. Любенов се разпознават близнаците Erwin и Helmut Kremers

татите говорят най-добре. С „Борусия“ пропуснахме дузпа и можеше да завършим наравно. Последния мач бихме с категоричен резултат. Пламен Христов блестеше над всички. Минаваше защитниците им по крилото както си иска. Играеше и се забавляваше. Вратаря на „Борусия“ беше юношески национал на ГФР. Сприятелихме се с него и ни покани на гости. Имаше един куфар с грамофонни плочи. Толкова музика, каквато ние нямахме и нямаше къде да слушаме. Тогава по радиото у нас не пускаха почти нищо. Пламен взе да му се моли за плочите. Беше един пълен куфар със специални калъфи за всяка плоча. Накрая вратаря му подари целия куфар. За Пламен музиката беше по-важна и от футбола. Ходеше по главната улица с този куфар, толкова му се радваше…“

***

16.10.1966 г., **„Ботев“ Враца – „Ч. море“ 3:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 124, 17.10.1966 г.: „Веднага след началния сигнал ботевци се хвърлиха в остри, отлично организирани атаки. Стрелбата бе честа, силна, но не винаги точна. И когато всички очакваха те да открият резултата, при контраатака Богомилов заби топката в мрежата на Петков – 0:1. Този неочакван гол смути ботевци, но за кратко време. Те бързо се освободиха от сковаността и заиграха още по-смислено и агресивно. В 38 мин. Йорданов изравни – 1:1. Както и при предишни гостувания, и сега черноморци прибегнаха до изкуствените засади, които прилагаха умело и осуетиха не едно нападение на домакините.

След отдиха доминиращата единайсеторка бе тази на „Ботев“, която бе с цяла класа над противниците си. В 46 мин. Драгомиров изненада Иванов и от около 40 м заби за втори път топката в мрежата му. Вратарски гол! Той се оказа с важни психически последици – вля нови сили у ботевци и разколеба гостите. Шест минути по-късно Патеров проби и Иванов не можа да задържи силно битата от него топка. В разбъркването Бакърджиев се оказа най-съобразителен и… 3:1.***Ив. Борисов***“

23.10.1966 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Пд 1:1 (1:0)**,

В. „Нар. дело“, 25.10. 1966 г.: „Неделната среща за първенство на „А“ РФГ между отборите на „Ботев“ (Пловдив) и „Ч. море“ остави потискащо самочувствие у привържениците на черноморци и повишено самочувствие у гостите. Двата отбора изнесоха бърза, динамична игра, наситена с напрегнати моменти пред двете врати. В началото черноморци добре организираха атаките си и връзката между отделните линии беше здрава. Това им позволи по-често да обсаждат противниковата врата и на моменти внасяха смущения в подсилената отбрана на пловдивчани. Амбицията и борбеността на домакините в 20 мин. се увенча с успех – Георгиев (9) напредна по страничната линия, центрира и Богомилов с глава прати топката в мрежата – 1:0 за „Черно море“. Пет минути по-късно беше създадено положение за гол и Богомилов отново с глава стреля, но този път вратарят Карушков беше на мястото си. През останалото време ансамблова игра на черноморци избледня – те не владееха добре центъра, зачестиха неточните пасове, отбраната започна да се огъва, на предната линия пробивната сила отслабна – Н. Димитров и Митев често проваляха атаки, а Стоянов не съумя да се освободи от своите опекуни. Пловдивчани демонстрираха завидна техника – игра с едно докосване на топката, точни пасове, бързо включване на полузащитниците при атака, нападателната петорка действаше равностойно. Костадинов, който замести Иванов през второто полувреме, показа отличен дрибъл с топка. Те създадоха и голови положения, но не ги оползотвориха. Победата клонеше към черноморци, ако в 61 мин. Дерменджиев (11) не се бе промъкнал между отбраната на домакините (пагубен рефлекс на черноморци от техните изкуствени засади) и с отмерен удар изравни – 1:1. Усилията на черноморци до края на мача да променят резултата останаха напразни.“

30.10.1966 г., **„Ботев“ Бургас – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 130, 31.10.1966 г.: „В 80 мин. в борба за топката на тревата паднаха Близнаков и Георгиев.

1966

На 28.10.1966 г. е направена първата копка от строежа на Двореца на спорта и културата във Варна (или Спортната зала, както е известен на местните жители). Строежа се извършва върху терена на Колодрума, който остава в черно-белите снимки и в спомените на поколения спортисти и любители на спорта и в частност футбола, като едно от най-старите и традиционни игрища във Варна. Тренировките и мачовете на футболния отбор се преместват изцяло на игрище „Черно море“ (бивше „Тича“) и градския стадион „Юрий Гагарин“, които разполагат със затревени терени. Строежът, до официалното откриване продължава две години. Копие на варненската зала арх. Ст. Колчев построява и в тогавашната столица на Нигерия – Лагос.

1966

С кораба „Несебър" до 4 страни по Средиземноморието през 1966 г. пътува най-новата изложба, подредена в Градската художествена галерия „Борис Георгиев" във Варна. Тя е на фотографа Александър Сертев. В изложбеното пространство, освен фотографиите от пътуването с кораба „Несебър" са представени и анаглифни изображения. Анаглифията е метод за получаване на стереоскопични (3D) образи чрез цветово кодиране на сигнала, предназначен за лявото и дясното око. За получаване на реалистичен ефект се използват анаглифни очила със специални цветни филтри, които се предоставят на посетителите в галерията.

Последният удари бургаслията с бутоните по лицето, но съответно получи удар, макар че топката беше отскочила поне на 10 м от тях. Съдията, след като за грубости предупреди Боснов, Димитров, капитаните на отборите и записа номерата на още толкова състезатели, редно и правилно, в същото време и справедливо би трябвало да отстрани и двамата провинили се. Той обаче посочи съблекалнята само на Близнаков и това нажежи извънредно много атмосферата. Полошото беше, че отстраняването не поправи играта, не я подобри, а стана основна причина в последните 10 мин. да се проявят в още по-уродлив вид всички слабости, наблюдавани преди това. Чудно е как отбор като „Ч. море" може да заложи не на очевидното си тактическо превъзходство, а на игра, която започна и завърши със стремеж към твърдост, в много случаи непозволена и достигаща до грубости. Те установяваха на моменти териториално преимущество, създадоха хубави положения, но не можаха да реализират, защото играха с обезвредени крила, търсеха пролуки предимно през центъра. Освен самоотверженатa защита на собствената си врата, ботевци на свой ред също използваха фаловете, за да спират нападението на гостите. Като изключим разбъркването, създадено през първото полувреме и използвано рационално от Дремсизов, домакините показаха, че нападателната им линия е беззъба. Едва след почивката отборът извърши масиран натиск към полето на „Ч. море", но той трая около 15 мин. и последствията бяха колкото от буря в чаша вода. Срещата не можа да надхвърли границите на баналното. В нея липсваше достатъчно добра по качество игра, нямаше запомнящи се моменти. ***Ан. Луков***"

20.11.1966 г., **„Ч. море" – „Марек" 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 22.11. 1966 г.: „Макар на тежък терен срещата за първенство на „А" РФГ между отборите на „Марек" (Ст. Димитров) и „Ч. море" в неделя премина напрегнато, живо, изпъстрена с интересни моменти пред двете врати. Черноморци диктуваха темпото на играта. Те излязоха на терена мобилизирани и през цялото време водеха борба за първа топка, като атакуваха на широк фронт. Отбраната се чувстваше стабилна. Генов беше добър диспечер, но в единоборството отстъпваше. Янев умело подпомагаше и се включваше в нападение. На предна линия особено неуморен бе Митев. Успешни рейдове имаше и Н. Димитров. Това донесе за черноморци териториален превес и им даде възможност да създават голови положения и да стрелят в противниковата врата. Пред силния натиск на домакините „Марек" предпочете да брани вратата си и да контраатакува с трима нападатели. До 20 минута бранителите на гостите успешно отбиваха атаките на черноморци. Добри прояви имаха Сапинев (5) и вратарят Пепелджийски, който спаси отбора си от по-голямо поражение. Нападателите на гостите показаха хубава техника – служеха си с точни пасове и умение да комбинират в нападение, но засвидетелстваха слаба стрелба във вратата на „Ч. море". Умелото разместване на нападателите на „Ч. море" при атака на моменти пропукваше плътния защитен блок на „Марек". Развръзката дойде в 24 мин. след една успешна комбинация между Богомилов и Н. Димитров, която изведе последния в изгодна позиция и отблизо откри резултата. Победата на черноморци бе затвърдена в 55 мин., когато Митев прояви съобразителност и сред група противникови бранители в наказателното поле прати топката в мрежата на Пепелджийски. Към края на срещата марекчани засилиха атаките си, но отбраната на „Ч. море" беше на своето място и не позволи промяна в резултата. ***В. Стоянов***"

27.11.1966 г., **„Славия" Сф – „Ч. море" 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 142, 28.11.1966 г.: „Бледа и безинтересна игра. Развръзката настъпи още в самото начало. Вражев стреля хубаво с глава и топката, като облиза страничния стълб, спря в мрежата. Черноморци дълго не можаха да се организират, макар че противникът не беше толкова страшен. До края на мача нападението на „Славия" създаде само още едно-две остри положения за гол, при едно от които се сблъскаха и контузиха Манолов и Нинов. След

почивката забелязахме активизиране на черноморци в средата на терена, но силите все не им достигаха за да зарегистрират нещо повече в заключителната фаза."

4.12.1966 г., **„Ч. море" – „Спартак" Сф 2:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 6.12. 1966 г.:„Макар и при тежък терен, неделната среща за първенство на„А" РФГ между отборите на „Спартак" (София) и „Черно море" премина напрегнато, наситена с интересни моменти пред двете врати. Мобилизираността, борбеността за първа топка и прилагането на атакуващ стил в играта донесе две ценни точки за черноморци, които заслужено победиха своя противник с 2:0. Още отначало домакините се впуснаха в атаки, които респектираха отбора на „Спартак", който отдели повече сили за опазване на своята врата, като от време на време отговаряше с остри контраатаки. Доброто сработване на защитната и полузащитната линия даде възможност на нападателите на „Черно море" да атакуват на широк фронт и установиха подчертано надмощие. Янев и Генов владееха добре центъра и навреме се включваха в нападението. Нападателите проявиха недостатъчно умение да разкъсат плътната отбрана на гостите, която самоотвержено бранеше своята врата, сред които изпъкваха Жечев, Гайдарски и Миленков. Усилията на черноморци бяха увенчани с успех в 51 мин., когато Миленков (Сп-4), блокиран от Стоянов (Чм-7), прати топката в собствената си врата. Автоголът до известна степен смути гостите, между тях зачестиха неточни подавания. Черноморци използваха това състояние и засилиха натиска. В 60-та мин. Найденов (Сп-1) по непозволен начин задържа Митев (Чм-9) до опразнената врата и отсъдения единадесетметров удар Богомилов успешно реализира – 2:0 за „Черно море". Острите контраатаки на спартаковци им създадоха на няколко пъти изгодни положения за гол, но те бяха проиграни от забавяне на завършвания удар във вратата на „Ч. море". Краят на мача дойде при резултат 2:0 за „Ч. море". Преди мача се срещнаха юношеските отбори на двете дружества. Срещата завърши при резултат 3:0 за юношите на „Ч. море". В. Стоянов"

11.12.1966 г., **„Дунав" Рс – „Ч. море" 1:2 (1:1)**,

В. „Полет", 12.12.1 966 г.: „Дунавци започнаха мача с познатия състав, но без наказания от дружеството Сюлейманов и централния защитник Илиев. Очакванията на зрителите за вълнуваща и оспорвана среща се оправдаха. Черноморци напуснаха този път русенския терен с хубаво настроение.

До 20-та мин. играта бе неочаквано лека и приятна за окото, без опасни голови ситуации и пред двете врати. Но един удар на Митев (в 23-та мин.) разтърси напречната греда на русенци и това сякаш бе сигнал за рязка промяна. Играта изведнъж стана динамична и дори доста твърда. В 24-та мин. Н. Йорданов овладя изтърваната от Иванов топка и откри резултата – 1:0 за „Дунав". Варненци се защитаваха хладнокръвно и разбиваха атаките на противника пред наказателното поле и често организираха бързи атаки към вратата на Даскалов. Това те правеха като умно използваха центъра на игрището, там прегрупираха силите си (в това отношение много полезни бяха Генов, Янев и Билялов) и светкавично изпращаха крилата си към фланговете на наказателното поле на противника. А пред вратата вече заемаха изгодни позиции Митев и Богомилов. В 40-та мин. Богомилов изстреля една опасна топка, Даскалов успя да я избие, но тя се удари в гредата и притичалият Митев не даде възможност на Топчев да отстрани опасността – 1:1.

Още след началния сигнал за започване на второто полувреме русенци се опитаха да наложат териториален превес и това донякъде им се отдаде. Гостите обаче считаха, че имат сили за по-голям успех и продължиха атаките си. Отзад тройката Атанасов, Боснов, Грозданов „метяха" сполучливо пред вратата на Иванов. Бариери към вратата на „Ч. море" спускаха още Янев и Билялов, но това не им пречеше да се включват в нападение и осигуряват числен превес пред вратата на домакините. Дойде 79-та мин. Димитров при един

1966

На 26.10.1966 г. НАТО премества щаба си от Париж в Брюксел

***

8.11.1966 г., киноартистът Роналд Рейгън е избран за губернатор на щата Калифорния.

***

15.12.1966 г., премиера на италианският уестърн „Добрият, лошият и злият" с Клинт Ийстууд в главната роля. В същия ден, в Калифорния умира филмовия продуцент и аниматор Уолт Дисни, докато работи върху „Книга за джунглата". Дисни е носител на 22 Оскара, 3 Златни глобуса и 1 Еми награда.

1966

На 4.11.1966 г. от наводнения във Флоренция и Венеция хиляди остават без дом, а милиони произведения на изкуството и ценни книги са унищожени.

от типичните си рейдове бе спънат на границата на наказателното поле. Даскалов реагира лошо на удара, стана опасно меле, Янев плонжира и с красив удар с глава отбеляза победния гол за гостите – 2:1 за „Ч. море". ***Л. Гинев***"

Ст. Янев: „Когато се хвърлих да вкарам топката с глава, Разсолков от „Дунав" ме ритна в лицето. Текна кръв, смениха ме, сложиха ми няколко шева, още има белег. След това се оказа, че нашия предводител не видял в мелето кой вкарал гола и казал на журналистите: „Нашия голмайстор е Богомилов". Така го записаха и във в. „Нар. спорт".

18.12.1966 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пловдив 3:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 20.12. 1966 г.: „След успешното представяне на свой и чужд терен в срещите за първенство на „А" РФГ, с основание очаквахме победа на „Черно море" и в неделния му мач със „Спартак" (Пд). Но трябва да кажем, че първите 45 минути съвсем не бяха обнадеждаващи. Макар че черноморци установиха известно надмощие, играта беше вяла, скучна, развиваше се предимно в центъра, липсваха остри положения и най-важното – удари. Гостите направиха първото си опасно слизане в 36 минута, но Дишков (9) не съумя да пресече точния пас на Атанасов (10). Едва във втората половина на срещата „Ч. море" напомни за себе си и зрителите видяха добър футбол. Като че ли на терена вече играеше друг отбор, решен на всяка цена да победи. „Ч. море" наложи своя стил – бързи и остри пробиви, бързо прегрупиране от отбрана в нападение, удари от всяко положение. И плодовете на упоритостта и настойчивостта не закъсняха. В 56-та мин. Митев (9) откри резултата. Осем минути по-късно А. Стоянов изправи зрителите на крака и събра техните аплодисменти. Започнал една атака в дълбочина, той смело и майсторски се провря между защитниците на гостите, умело комбинира с Н. Димитров и накрая хладнокръвно отбеляза красив гол – 2:0 за „Черно море". Този гол показа как в даден момент може ефикасно да се съчетават индивидуалните акции с колективните действия. Отборът на „Спартак" (Пд), основно подмладен, се представи слабо. В 80-та мин. Н. Димитров, след подаване на неуморимия А. Стоянов, изпрати за трети път топката в мрежата на Стоименов и с това не остави никакви надежди за гостите. Краят дойде при класическия резултат 3:0 за „Черно море" – един достоен финал, възнаграждение на усилията на един обигран състав, показал тази година своите възможности. За първи път от редица години „Черно море" набра такъв голям аванс – 17 точки, при голова разлика – 26:17. Но когато казваме „доволни сме от вас, черноморци", ние същевременно предупреждаваме да не заспивате на лаврите. Маратонът ще продължи само след два месеца и за да задържите постигнатото и да се придвижите по-напред, трябва да се трудите още по-упорито и системно.

След мача се срещнахме със заслужилия треньор Иван Моканов – старши треньор на „Черно море". В разговор той сподели: „Тази година ние показахме, че можем да играем като равен с равен с най-добрите наши отбори било на собствен или чужд терен. Благодарение на това се наредихме на пето място, като оставихме зад себе си два софийски отбора. Този голям успех ни окриля и ще засилим подготовката, за да можем в края на първенството да застанем отново сред първите пет отбора. Хубавото ни представяне е успех за варненския футбол, който отново възстановява добрите си традиции." След това др. Ив. Моканов заяви, че се предвижда през януари отборът да прекара 15 дни на планина – в

Класиране

1. Локомотив Сф	8	5	2	26-11	21
2. Славия	8	5	2	20-15	21
3. Ботев Пд	7	6	2	25-12	20
4. ЦСКА Ч. знаме	6	6	3	19-19	18
5. Черно море	7	3	5	26-17	17
6. Берое	5	6	4	19-22	16
7. Левски	6	3	6	25-22	15
8. Локомотив Пд	4	7	4	15-16	15
9. Спартак Сф	5	4	6	20-14	14
10. Миньор Пк	4	6	5	13-12	14
11. Ботев Вр	5	4	6	20-20	14
12. Ботев Бс	5	4	6	22-24	14
13. Добруджа	5	4	6	12-18	14
14. Спартак Пд	4	1	10	9-17	9
15. Марек	3	3	9	11-22	9
16. Дунав	4	1	10	17-38	9

Пампорово, където ще тренира заедно с ЦСКА. От 25 януари „Черно море“ отново ще се завърне във Варна и ще продължи тук подготовката си. Целта ще бъде да се възстанови добрата спортна форма на състезателите. ***Ив. Колев***“

***

1/16 финал КСА:

25.12.1966 г., Варна, „**Ч. море“ – „Спартак“ Плевен 3:2 сл. дузпи (0:0)**, съдия: Чомаков

„Ч. море“: Ив. Иванов, Мих. Табаков, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст, Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

В. „Полет“, 26.12.1966 г.: „Вчера във Варна … на тежкия кален и наводнен терен. … „Ч. море се представи в титулярния си състав, като на мястото на Боснов застана младия Табаков. Спартаковци от Плевен също излязоха с познатия ни от „А“ група обигран отбор и във вчерашната среща показаха, че са заслужено на първото място в Северната „Б“ РФГ. ..

През първото полувреме играта беше равностойна, бърза и напрегната. Атаките се редуваха към двете врати, положения за гол имаше, но нападателите пропуснаха да реализират.

След почивката настъпи известен обрат. Спартаковци се ориентираха към схемата 5-3-2, погрижиха се повече за своя тил и с това предоставиха инициативата в ръцете на своя противник. Напред те разчитаха само на Боянов (9) и С. Върбанов (7). Футболистите на „Ч. море“ притиснаха гостите. Въпреки тежкия терен се заредиха интересни комбинации, осъществени с вещина от Генов (8), Янев (6), Билялов (5), които овладяха центъра, сполучливо маневрираха и препращаха дълги и точни пасове към авангарда (Н. Димитров, Богомилов, Митев и Стоянов), който с голям устрем поставяше в „шах“ защитата на „Спартак“. Обръчът все повече се свиваше около Стоянов (Сп-1), но мерника на домакините беше неточен, а пък и самоотверженните защитници и вратаря ликвидираха опасностите. Хубави впечатления остави 33-годишния централен защитник П. Димитров, който продължава да бъде стълб в отбраната на „Спартак“ Пл.

През второто полувреме черноморската отбрана имаше по-малко работа, но с организираните 2-3 контраатаки гостите едва не се поздравиха с отбелязване на гол. Особено голяма опасност пред черноморската врата възникна през 73-та мин. Боянов преодоля Я. Атанасов, напредна сам, но прибърза с удара и Иванов успя да избие.

Минутите течаха и след като гостите успяха да отбият и последния щурм на домакините, съдията Чомаков обяви края при резултат 0:0. Съгласно регламента на турнира бяха изпълнени по 5 дузпи (бел. Всеки отбор изпълнява всичките си 5 дузпи една след друга, а не една по една за всеки отбор). Първи започнаха спартаковци. Реализираха само Димитров и Найденов (4). Костов (11) би в дирека, Иванов изби удара на Новачев (8), а Боянов прати топката навън. Черноморци бяха по-добри стрелци. Богомилов, Генов и Митев изпълниха успешно дузпите, което беше и достатъчно. Ударите на Я. Атанасов и Билялов бяха избити от Стоянов.

Така с краен резултат 3:2 „Ч. море“ се нареди между 16-те отбора, които ще оформят 4 групи и по системата на световното първенство през пролетта на 1967 г. ще излъчат новия носител на ценния трофей. ***П. Иванов***“

Последни 16 – групова фаза:

„Черно море“ е в Група 3, заедно с „Левски“ Сф, „Локомотив“ Пловдив и „Миньор“ Перник. Победилите от всяка група продължават в полу-финалите на турнира.

2.7.1967 г., Бургас, **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 1:0 (0:0),**

Голм.: 1:0 Бонев 66′ (дуз.)

В. „Нар. спорт“, бр. 78, 3.7.1967 г.: „Ч. море“ и „Локомотив“ Пд сякаш се стремяха към равна среща. Но в 66-та мин. съдията реши, че има нарушение, за което отсъди дузпа. Тя бе отбелязана от Бонев.

Голът на Бонев изрази и в крайния резултат териториалното превъзходство на пловдивските железничари. Те показаха по-добре организирана игра, нападаха достатъчно

1966

До сезон 1974-75 (с изключение през 1969-70 и 1973-74) продължава този формат на провеждане на турнира, в който 16-те 1/8 финалисти са разделени в 4 групи по 4 отбора. Във всяка група отборите играят по един мач помежду си на неутрален терен, който в случаят на „Ч. море“ се пада някъде в Южна България, сравнително далеч от Варна. До 1969 г. само победителите от 4-те групи определят двете полуфинални двойки, а след 1970 г. в по-нататъшната борба се включват и заелите втора позиция в групите в определянето на ¼ финалите.

1967

За купата на Съветската армия, победителите от четирите групи се срещат в полуфинална фаза от по един мач. Победителите от тези полуфинали „Левски" Сф и „Спартак" Сф играят един срещу друг на 16.7.1967 г. във финален мач на националния стадион „В. Левски". Трофеят е спечелен от „Левски" София след победа с 3:0.

***

Купата за отборно спортсменство е спечелена от „Ботев" Бургас.

остро. За всичко това голяма бе заслугата на Бонев. В отбрана те успяваха да изградят стабилен блок от 5 души, които парираха редките, но опасни атаки на черноморци. ***Ан. Луков***"

5.7.1967 г., Бургас, **„Левски" Сф – „Ч. море" 4:0 (2:0)**,

Голм.: 1:0 Соколов 25', 2:0 Сим. Николов 35', 3:0 Аспарухов 53', 4:0 Сим. Николов 62'

В.„Нар. спорт", бр. 79, 6.7.1967 г.: „Началото бе на „Ч. море". Без редица титуляри (Боснов, Билялов, Стоянов, Н. Димитров) те притиснаха „Левски" и до 20-та мин. водеха играта, като имаха 4 корнера и един удар в гредата, реагираха живо на всяка ситуация, бореха се за всяка топка. Особено добре действаха Янев, Митев и Саркизов, които създадоха не една опасност за Михайлов. Софиянци изглежда не очакваха такъв щурм и се стъписаха. Действаха нестройно, статично, нервно.

Но … в края на краищата побеждава този, който умее да прави голове. Отговаряйки с контраатаки, „сините" поведоха в 25-та мин. чрез Соколов. Голът подейства стимулиращо на „Левски" и малко по малко в играта му се установи порядък. При един умело изпълнен корнер от Костов в 35-та мин. Николов под носа на Иванов заби топката с глава. Черноморци смениха вратаря, но и това не помогна. „Синята" машина започна да действа точно. Постепенно варненци затънаха в грешки и преминаха в отбрана. Аспарухов, който игра за първи път след двумесечно отсъствие, направи в 53 мин. пробив в добър стил и като се озова сам пред вратата на Нинов, със силен удар покачи на 3:0. Тогава и синята деветка се разигра. С Илиев, отново много добър Костов, Соколов и Николов той направи майсторски рейдове. При един от тях, в 62-та мин. Соколов поведе устремно по крилото, прехвърли силно към Николов и той с глава вкара много красив гол – 4:0. ***М. Стефанов***"

8.7.1967 г., Сливен, **„Ч. море" – „Миньор" 3:2 (1:2)**,

Голм.: Аврамов, Бож. Колев (автг.) за „Миньор", Хр. Тодоров, Ст. Богомилов – 2 за „Ч.М"

Пропусната дузпа: Ст. Богомилов 88'

В. „Нар. спорт", бр. 81, 10.7.1967 г.: „Миньор" бе без Владимиров и Петров, „Ч. море" – без петима титуляри. Общо спокойна игра, само с отделни моменти на напрежение пред вратите. Голове: Аврамов и автогол на Колев за „Миньор" през първото полувреме. Тодоров през първото и Богомилов – 2 през второто полувреме. В последните минути Богомилов не реализира дузпа."

„Ч. море" се класира трети в групата и отпада от по-нататъшната борба в ½ финалите, където отива победителя от групата „Левски" Сф.

***

В. „Полет", 16.1.1967 г.: „В тези студени дни в Морската градина … този път футболния терен бе от морски пясък. … Забелязваме, че отсъстват Янев, Богомилов, Генов, Нинов. Обясняват ни, че Янев и Богомилов ги е хванал грипа, а другите двама са на изпити в София. Нинов ще се включи към 20 т.м. във високопланинската подготовка, но Генов ще отсъства продължително. Единственото ново лице в групата е Васил Марков. Очаква се в най-скоро време той да получи състезателни права. … Така от 9 януари, в събота, отборът заминава за Пампорово … В края на месеца ще се състоят първите контролни срещи. На 28 в Бургас ще бъде първата от тях. … ***Ст. Георгиев***"

29.1.1967 г., Варна, ст. Локомотив, „Ч. море" – „Спартак" Вн 2:0 (0:0),

„Ч. море": *Нинов, Боснов, Дойков, Грозданов, Билялов, Янев, Саркизов, Марков, Митев, Богомилов, Н. Димитров (46' Я. Атанасов, Табаков, Т. Великов, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев)*

„Спартак" Вн: *Любенов, Ангелов, Ненов, Калчев, Гончаров, Алексиев, Пешев, Божков, Ст. Димитров - Бурунчето, Гугалов, Филипов*

Голм.: *1:0 Ст. Богомилов 65', 2:0 Здр. Митев 69'*

В. „Полет", 30.1.1967 г.: „В първата за 1967 г. футболна среща. … само преди два дни черноморци се завърнаха от Пампорово. … Вчера на ст. „Локомотив" двата отбора имаха първата си контролна среща. Стотици зажаднели за футбол зрители бяха свидетели на една мъжест-

Януари 1967 г., Пампорово, прави от ляво надясно: Георги Дойков, Вахан Саркизов, Васил Марков, Симеон Нинов, Андрей Стоянов, Иван Моканов (ст. тр.), Оник Мардикян (от футб. секция), Янко Атанасов, Христо Тодоров – Ино и Георги Димитров – Червения (пом. тр.), клекнали: Георги Калчев, Тодор Великов, Здравко Митев, Стоян Георгиев и Димитър Боснов

вена, и въпреки тежкия и кален терен, бърза игра. …

През първото полувреме играта беше равностойна. И пред двете врати бяха създадени редица изгодни положения, но Богомилов, Митев (ЧМ) и Ст. Димитров (Сп) пропуснаха да реализират. Добри прояви имаше вратарят Любенов (Сп). …

След почивката в отбора на „Ч. море“ се включиха Я. Атанасов, Табаков, Великов, А. Стоянов, Ст. Георгиев. Това даде отражение. Атаките към вратата на Любенов ставаха по-остри и по-опасни. С редица добре обмислени и изпълнени комбинации черноморци напомниха за най-добрите си дни и показаха, че не са забравили модерния футбол. Плод на техните усилия бяха и двата гола. В 65-та мин. Стоянов изпълни свободен удар и Богомилов, верен на себе си, с глава отбеляза красив гол. Четири минути по-късно, от трудно положение Митев покачи на 2:0.

Футболистите на „Спартак“ проявиха похвална работоспособност и старание. Те също проведоха няколко хубави атаки и поставиха в затруднение бранителите на „Ч. море“, но поради липса на завършващи удари гол не отбелязаха. … П. Иванов“

5.2.1967 г., Толбухин, **„Ч. море“ – „Фарул“ Констанца 2:2 (1:2)**,

Голм.: 0:1 Iancu, 1:1 Ст. Богомилов, 1:2 Iancu, 2:2 Андр. Стоянов

„Ч. море“: Сим. Нинов (Ив. Иванов), Дим. Боснов, Я. Атанасов, Аб. Билялов (Т. Великов), Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев (В. Марков), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров (Вах. Саркизов), тр. Ив. Моканов

„Farul“: Manciu, Pleşa, Mareş, Koszka, Georgescu, Tufan, Antonescu, Caraman, Zamfir, Iancu, Kallo (Manolache), tr. Vintilă Mărdărescu

В. „Полет“, 6.2.1967 г.: „Вчера тук (в Толбухин)

1967

На 5.1.1967 г. е премиерата на последният филм на Чарли Чаплин „Контесата от Хонг Конг“ с Марлон Брандо и София Лорен в главните роли.

1967

„Farul" Constanța

(виж също стр. 5 и 1-ва част, стр. 74) сезон 1966-67 е най-силният в историята на отбора в румънското първенство – 4-то място в крайното класиране, на 5 точки от шампиона „Рапид" Букурещ. Клуба разполага с няколко национала: Коска, Кало, Туфан и прави силни игри в първенството за Балканската купа. Поради близостта на Констанца до Варна, „Фарул" се превръща в редовен спаринг-партньор на „Ч. море" в подготвителните периоди.

Marin Tufan, голмайсторът на „Фарул" за всички времена – 62 гола в 231 мача

се състоя приятелската футболна среща. Това бе третата среща между черноморци и финалиста от миналогодишния турнир за Балканската купа. В този мач най-важното не бе резултата, а моментното състояние на двата отбора. Вярваме, че треньорите са останали доволни от своите възпитаници, които показаха добър футбол. Състезателите демонстрираха отлична физическа подготовка, добри скоростни качества и завидна техника въпреки тежкия терен.

В началото гостите имаха предимство като разиграваха топката поточно и с дълги прехвърляния осъществяваха остри контраатаки, търсейки предимно двамата си отлични централни нападатели. В тези минути защитата на варненци бе разколебана и това бе използвано от румънските футболисти, които успяха да поведат в резултата. След гола черноморци поеха инициативата в свои ръце, по-често владееха топката, но нападателите им трудно намираха пролука в барикадата от защитници. Все пак Богомилов с глава успя да изравни, използвайки добро центриране на Георгиев. Надмощието на варненци продължи и когато се очакваше покачване на резултата в тяхна полза, една контраатака на гостите завърши с не много силен удар, но намесата на Нинов бе неуспешна – 1:2.

След почивката, благодарение на по-добрата си физическа издръжливост, футболистите на Ч. море убедително надиграха своите противници. Неточните удари на Митев и Богомилов „запазиха" вратата на „Фарул". Най-после добре играещия Стоянов коригира тяхната неточност. След хубав пас на Марков, той направи безпомощен румънския вратар. Играта до края на срещата бе все така напрегната и интересна, изпъстрена с остри стълкновения. Учудващо бе държанието на толбухинската публика, която през цялото време неоснователно освирква и нагрубяваше варненските футболисти! ***Ст. Балджиев***"

(бел. букурещкия вестник „Sportul Popular" посочва Янку като голмайстор за „Фарул", а не посоченият от в. „Нар. дело" Замфир)

15.2.1967 г., „Сливен – „Ч. море" 2:1,

Голм.: Бинев, Младенов (Сл), Ст. Богомилов – дуз. (ЧМ)

***

26.2.1967 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 24, 27.2.1967 г.: „Настървени, зажаднели за игра футболистите и от двата отбора започнаха в едно обещаващо бурно темпо. Този първоначален заряд обаче не роди нищо по две причини: от една страна футболистите дадоха предпочитание на собствените си изяви и често безцелно пилееха силите си в двубои на дребно, а от друга – домакините трябваше да преодоляват един со-

Здравко Митев, (тук по петите на Гаганелов от ЦСКА) се превръща в незаменим титуляр в нападението

лиден вал от сполучливо разположени противникови състезатели, който не се разрушаваше лесно. Черноморци по-продължително време владееха топката, но не я използваха най-рационално. Истина е, че те не пропускаха възможността да организират атака и си обезпечиха продължително надмощие, но нямаха търпение да изчакат благоприятния момент за изплитане на комбинации, които да поставят в шах отбраната на локомотивци. Натискът им, особено през второто полувреме бе силен, но безплоден, съпроводен с много неточности и редица пропуски пред вратата на осторожния и сигурен Бончев. Противниковият лагер създаде илюзията, че играе на дребно, но той, съобразно целта, която преследваше, порационално използваше топката, когато бе в негово владение. Малко рисковано, но разумно пловдивчани елиминираха чрез точни пасове в своето поле налитащите черноморски нападатели. След това, опирайки се на един много активен и с бистър поглед върху играта Бонев, организираха и опасни контраатаки. Преди срещата на Билялов (Чм) бе връчена купата на младежкия вестник „Полет", отредена за най-добрия футболист на Варна за 1966 г. ***П. Герчев***"

5.3.1967 г., **„Миньор" Пк – „Ч. море" 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 27, 7.3.1967 г.: „В един много оспорван, но лишен от качества двубой върху изключително кален и тежък за игра терен перничани не успяха да преодолеят упоритата съпротива на черноморци. Отново нападението бе по-слабата част на отбора. Младият Данчев, след като лесно печелеше двубоите със своя пазач, не създаде нито едно голово положение за своите колеги, а и сам не завърши нито една от многобройните атаки. Останалите (Владимиров, Мартинов и Йорданов) не намериха общ език, опитваха много индивидуални акции, но само това не стигна. Ударите към вратата бяха малко, пропуските пред вратата – много… Черноморци през 90-те минути играха подчертано отбранително. ***К. Найденов***"

12.3.1967 г., **„Ч. море" – „Берое" Ст.З. 1:3 (1:2)**,

В. „Нар. дело", 14.3. 1967 г.: „В неделя в среща за първенство на „А" РФГ отборът на „Берое" (Ст. Загора) заслужено победи отбора на „Черно море" с 3:1. Черноморци излязоха на терена, мислейки, че лесно ще могат да се справят със своя противник. Но със своята амбиция, борбеност и маневреност гостите надиграха домакините. Още след съдийския сигнал старозагорци не само приеха предложената им бърза игра от „Ч. море", но до края на мача те диктуваха темпото. Чрез дълги прехвърляния те бързо се озоваха пред вратата на черноморци. Между отделните линии на „Берое" съществуваше добра съгласуваност, с добра еластичност между нападението и отбраната. Гостите контраатакуваха на широк фронт. Янчовски бе истински диспечер и заедно с Лачев владееха добре центъра. Отбраната начело с Тодоров се чувстваше стабилна и парираше атаките на черноморци пред наказателното поле. Отборът на „Ч. море" незадоволително строеше и организираше своите атаки. Честите неточни пасове проваляха много негови атаки. Халфовата линия не можа да осъществи добра връзка между отбраната и нападението. Самата отбрана често се огъваше пред повратливите и бързи нападатели на „Берое". На предна линия нападателите проявяваха недостатъчна борбеност и устремност. Само Стоянов игра с пълни сили и амбиция. Герой на срещата бе Жеков (Б-9), който беше не само пробивна сила на своя отбор, но и добър организатор и реализатор. Така в 9 мин. една грешка в крайната защита на домакините позволи на Русев (Б-11) да напредне по страничната линия, после да центрира, а Жеков с глава подаде топката на свободния Димитров (Б-10), който отблизо откри резултата. В 21 мин. Жеков умело отне една топка от централния защитник Я. Атанасов, отскубна се от него и с отмерен удар повиши на 2:0 за „Берое". Това внесе известна нервност и разпокъсаност в играта на черноморци, която те не можаха да преодолеят до края на срещата. В 28 мин. една грешка в отбраната на „Берое" позволи

1967

На 9.3.1967 г. дъщерята на Сталин, Светлана Алилуева получава политическо убежище в посолството на САЩ в Делхи, Индия и започва нов живот в Принстън, Ню Джърси.

***

На 24.4.1967 г., загива космонавта Владимир Комаров, когато парашута на капсулата на кораба му „Союз 1" не се отваря при приземяването. Той е първият съветски космонавт загинал при изпълнение на мисията си.

***

На 28.4.1967 г. боксьорът Мохамед Али отказва военна служба. В последствие му е отнета световната титла и е изключен от професионалния бокс за три години.

***

На 11.5.1967 г. Великобритания и Ирландия официално се кандидатират за членство в Европейската икономическа общност.

26.3.1967 г., Толбухин, Градски ст., вдясно отборът на „Ч. море", от пред назад: Ст. Янев, Ив. Иванов, Я. Атанасов, Ст. Богомилов, Здр. Митев, Мих. Табаков, Хр. Тодоров, Д. Боснов, Ст. Генов

1967

на Димитров (Чм-11) да докосне топката и резултатът бе намален на 2:1. След почивката старозагорци продължиха да играят устремно и често застрашаваха вратата на домакините. В 50 мин. след разбъркване пред вратата на „Черно море" Жеков отново повиши и затвърди резултата на 3:1 за „Берое". До края на мача черноморци хвърлиха всички сили, установиха известен териториален превес, но безрезултатно, защитниците на „Берое" самоотвержено бранеха своята врата. Черноморци бяха принудени да напуснат своя терен победени с чувствителния резултат 3:1. Това бе хубав урок за опомняне на отбора на „Ч. море", показан им от отбора на „Берое". ***В. Стоянов***"

26.3.1967 г., **„Добруджа" Тх – „Ч. море" 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 36, 27.3.1967 г.: „Когато свърши мачът, дошлите от Варна повече от 4000 привърженици на „Ч. море" с радостни възгласи одобряваха резултата, получен на терена. Но човек не може да бъде доволен от този футболен мач, който по-скоро напомняше ритни топка, отколкото футболна игра с красота и динамика. Нападенията бяха по-слабата част и на двата отбора. Особено неефикасно играеше нападението на „Добруджа" – известна заплаха, и то предимно през първото полувреме, представляваше дясното крило Чобанов. Но през второто полувреме и на този футболист започна да не стига въздухът. Към края на мача добруджанци установиха подчертан териториален превес, който обаче не донесе нищо. ***Г. Йовев***"

2.4.1967 г., **„Ч. море" – ЦСКА „Ч. зн." 0:0**,

В. „Нар. дело", 4.4. 1967 г.: „Над 30 000 души в неделя изпълниха стадион „Ю. Гагарин" в очакване да се наслаждават на хубава игра между отборите на ЦСКА „Ч. знаме" и „Черно море". Доброто име на двата отбора привлече много привърженици на футболната игра и от съседните градове. Но футболистите армейци и черноморци не се трогнаха от пълните трибуни, не засвидетелстваха нужното уважение към своите почитатели. Те решиха да останат верни на „себе си", да разочароват зрителите със своята вяла, без напрежение и борбеност игра, за което част от публиката

основателно даде гласност на своето възмущение. Това повече приличаше на тренировка, отколкото на среща на отбори от „А“ РФГ. Защо трябва да се дава повод на голяма част от зрителите да говорят, че юношеските отбори на двете дружества „играха с много по-голямо напрежение и борбеност, бяха по-признателни към дошлите на стадиона“. Варненската публика не е невежа във футболната игра и има добър усет и правилна оценка за това, което става на терена. И тази публика трябва да се уважава, а не само в критичните моменти отборите да търсят нейната помощ. За съжаление тази среща не е единствена. Такива „двубои“ зачестиха в „А“ РФГ. Представителите на федерацията, които присъстват на такива срещи, мълчаливо се съгласяват с такъв стил на работа. Но такива срещи не допринасят за повишаване качеството на българския футбол, нито за израстване на нашите състезатели. Мерилото ни е на международното футболно поле. ***В. Стоянов***“

8.4.1967 г., **„Левски“ Сф – „Ч. море“ 2:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 42, 10.4.1967 г.: „Веднага след началния удар бърза комбинация на Аспарухов – Костов - Николов завари неподготвена варненската защита – 1:0. Това спести на гостите всякакви мисли за отбранителна игра. Поведе се двуостра борба с плътно покритие по целия терен, с твърди и не винаги чисти стълкновения. Наистина, рядко се стигаше до грубости, които могат да се таксуват като преднамерени (най-вече у Костов), но така или иначе съдията Г. Иванов заслужава укор, задето не положи по-големи усилия, за да осигури чистота в двубоите, условия за по-нормална игра. Цифровите показатели за стрелбата на двата отбора са почти еднакви: „Левски“ – 12 удара (4 в очертанията на вратата). „Ч. море“ – 11 (5). Преимуществото на „сините“ бе в това, че атакуваха по-остро, стреляха по-опасно. Но все пак в сравнение с миналата седмица (второто полувреме срещу софийския „Локомотив“) налице бе понижение на ударната мощ. Аспарухов, пазен старателно от Билялов, не се прояви както друг път. Черноморци атакуваха системно и настойчиво, но се придвижваха сравнително бавно по терена и трудно се озоваваха в удобни стрелкови позиции. Острите моменти пред вратата на „Левски“ възникнаха най-много поради грешки на вратаря Михайлов. Така бе дори в заключителната фаза на мача, когато след 2:0 „сините“ изцяло отстъпиха инициативата в ръцете на своя съперник. Тогава само Веселинов на няколко пъти показа какво силно оръжие е бързината, но не бе точен в завършека на атаките. ***Ив. Жечев***“

срещата „Черно море“ — ЦСКА „Ч. знаме“ — 0:0 Сн.: А. ПИЛИБОСЯН

Май, 1967 г., на Европейското първенство за юноши в Ескишехир, Турция, след победи над Полша (2:1), Белгия (3:0) и загуба от Турция (0:1), отборът на България завършва на второ място в групата след домакините, който се класират за полуфиналите, заедно с победителите от другите три групи.

В. „Полет“, 10.4.1967 г.: „Как играхме? Засл. треньор Иван Моканов: „Доволен съм от представянето на отбора. Това е най-хубавия ни мач от пролетния полусезон и мисля, че моралната победа е на наша страна. Доминирахме над „Левски“ в бързината и особено във физическата издръжливост. Допуснахме два евтини гола, а нападателите и преди всичко Стоянов проявиха небрежност при удобни голови положения.“ Ст. Янев (капитан на отбора): „След толкова убедителна игра не заслужавахме загуба. Защитата има вина и за двата гола.

1967

Шестдневната война *(5 – 10.6.1967 г.), между Израел и коалиция от арабски армии завършва с победа за Израел, в следствие на което победителят окупира Голанските възвишения от Сирия, Синай от Египет, Западният бряг на р. Йордан вкл. Източен Йерусалим от Йордания. Засрамен от унизителната загуба, египетският президент Насър подава оставка, но под влияние на обществения натиск се връща отново на поста си. Арабската страна дава 20 000 убити (срещу 1000 от Израел) и около ½ милион бежанци от окупираните територии, които предизвикват конфликти до днешен ден.*

Нападателите можеха да поправят нашите грешки, ако бяха по-внимателни пред вратата на Михайлов и ако бяха симпатични на съдията, така както му бе симпатичен Аспарухов …" Засл. треньор Кр. Чакъров („Левски"): Преди мача предупредих момчетата, че ги чака сериозна битка. Рано падналия гол ги успокои и бързо предадоха инициативата на варненци. От резултата съм доволен, но не и от играта на моя отбор. Черноморци бяха наистина достоен противник."

16.4.1967 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 19.4. 1967 г.: „На ст. „Ю. Гагарин", в неделя, отборът на „Ч. море" постигна ценна, но неубедителна победа. Срещу футболния отбор на „Локомотив" (Сф) варненският представител в „А" РФГ показа, че все още не е достигнал най-добрата си спортна форма, поне онази, която имаше през миналия есенен сезон. Впрочем, и двата отбора започнаха бързо, активно, нападателно. Гостите играеха по своеобразна схема 1-1-4-2-3, а домакините противопоставиха своя маниер 1-3-3-4 с преливане в 1-4-2-4. По-добрата техника, бързина, маневреност и съгласуваност в комбинациите на локомотивци, главно Дебърски, Котков, Георгиев, Михайлов красяха през първото полувреме играта им, правеха ги по-инициативни. Бранителите на „Ч. море" Нинов, Я. Атанасов, Боснов и особено Билялов (този неуморим, тактичен и разумен състезател), с мъка предотвратяваха набезите към вратата им. „Като че ли не черноморци са домакини, а софиянци" – подхвърляше един от привържениците на „Ч. море", очевидно недоволен от играта на своите. За да си направим извод, нека си припомним и играта на нападателите на „Ч. море". Стоянов, Димитров, Богомилов, Митев, „подхранвани" от Ст. Георгиев, Янев и Билялов, действаха недостатъчно съгласувано, някак си стихийно, но с опростени и устремни атаки, нерядко застрашаваха вратата на Деянов. Играта ставаше все по-бърза, атаките ту към едната, ту към другата врата – по-чести. Усилията на двата отбора обаче през първото полувреме останаха безрезултатни.

Второто полувреме започна по-мудно. Комбинациите на гостите често с добро и оригинално техническо изпълнение, вече по-добре се долавяха от бранителите на „Черно море" и своевременно биваха неутрализирани. В 76-та минута, след добре изпълнен ъглов удар, Димитров посрещна с глава високо летящата топка и тя се заби в горния десен ъгъл на вратата на Деянов – 1:0 за „Черно море". Едва от този момент черноморци напомниха за себе си. На всяка атака на локомотивци те отговаряха с бърза контраатака. Сега и комбинациите, и пробивите към противника бяха по-вдъхновени и опасни. И както е известно, съдията Чомаков обяви края на срещата с резултат 1:0. Наистина черноморци постигнаха една ценна победа, но тя не бе достатъчно убедителна. В отбраната Я. Атанасов, Боснов, Грозданов и особено Янев все още не играят така свободно, творчески и с лекота. Съгласуваността между тях е недостатъчна, несигурна, а това им пречи не само в отнемането, но и в навременното и удобно „адресиране" към съиграчите от предните линии. Та нали отбраната на черноморци се славеше като една от най-добрите? Нали неведнъж тя запазваше единствения гол на нападателите и с това осигуряваше победата? Не добро е и състоянието на нападението. Нито Богомилов, нито Митев, нито Димитров, Георгиев и Стоянов не са на висотата си. Между тях и полузащитната линия има недостатъчна съгласуваност в действията. Като чели в този ден с включването наново на контузения досега Ст. Георгиев тази съгласуваност бе по-добра, но все още липсва ансамбълът. И още нещо. Очевидно физическата подготовка, главно повратливостта и бързината у състезателите куцат. Не се играе свежо. Може би трябва да се помисли за някакво освежаване на физическите сили в отбора.

Предстоят още осем срещи. Време е тези слабости да се преодолеят. За това, сили отборът има. „Ч. море" винаги е имал хубав финал и ние вярваме в крайния му успех. ***Ил.***

Апостолов - Оптячката"

23.4.1967 г., **„Ч. море" – „Ботев" Враца 4:2 (3:1)**,

В. „Нар. дело", 25.4. 1967 г.: „В неделя в среща за първенство на „А" РФГ между „Ботев" (Вр) и „Черно море" домакините заслужено си отвоюваха две ценни точки. Течеше първата минута от започването на мача, когато Стоянов напредна по дясното крило, центрира и Димитров с глава откри резултата. Една минута по-късно Митев изведе в удобна позиция Димитров, който с отмерен удар повиши на 2:0 за „Черно море". Първите 15 минути черноморци играха много разумно, с бързи пробиви по крилата. Между отделните линии имаше добра връзка. Особено резултатно действаха Стоянов и Димитров. В 30 мин. Стоянов отново напредна по страничната линия, прехвърли топката пред вратата и Богомилов с глава повиши на 3:0 за „Черно море". Този резултат подейства успокояващо на домакините, което гостите умело използваха. Те засилиха натиска и станаха понастъпателни към вратата на Иванов. Това им донесе в 35 мин. намаляване на резултата чрез Атанасов – 3:1. След почивката ботевци приложиха същата тактика на черноморци – още в първата минута лявото крило Бакърджиев се понесе по страничната линия, Боснов не продължи борбата с него и той, необезпокояван, намали на 3:2. Отново последва мобилизация в черноморци. И при едно разбъркване пред вратата на гостите в 63 мин. Георгиев отблизо отбеляза гол – 4:2 за „Ч. море". До края на срещата резултатът не бе променен."

29.4.1967 г., **„Ботев" Пловдив – „Ч. море" 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 51, 1.5.1967 г.: „Изтърпявайки наказанието, наложено от БФФ, „Ботев" (Пд) в тази среща домакинства в Пазарджик. Още в началото на играта пролича стремежът на варненци да атакуват третото място в таблицата, а на ботевци – да запазят досегашните си позиции. Макар и окуражавани от хилядите зрители, дошли от Пловдив и от привържениците си в Пазарджик, ботевци заиграха нервно, стихийно. В първите минути черноморци им се противопоставиха твърдо. В края на първата част и почти през цялото второ полувреме „Ч. море" игра спокойно, по-добре организираше нападението и отбраната си и напълно овладя центъра. А в последните минути на срещата свободно разиграваше топката в своето поле, стремейки се да печели време. Това още повече изнерви пловдивчани. Независимо от това, те създадоха много по-опасни положения пред вратата на Иванов, които бяха пропуснати (най-вече от Дерменджиев). Явно се чувстваше липсата на Райко Стойнов и Попов. 90 минути оспорвана, равностойна игра, но без гол. М. Манчоров"

7.5.1967 г.: **„Ч. море" – „Ботев" Бургас 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 54, 8.5.1967 г.: „Имаше много голови ситуации, създадени предимно пред вратата на Генчев, но това бе недостатъчно, за да се направи мачът приятен и интересен за наблюдение. Отбелязахме повече от 15 сериозни заплахи на вратата, но гол не дойде до края. Варненци ще се оправдаят с прекалено сгъстената защита на гостите (през цялото второ полувреме напред играеха само Момчев и Халачев). Но колко топки не бяха засечени с глава! Колко много удари бяха неточни и с лекота парирани от Генчев? При това варненските нападатели често изпадаха в ролята на безстрастни наблюдатели. П. Герчев"

14.5.1967 г., **„Марек" Ст. Д. – „Ч. море" 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 57, 15.5.1967 г.: „Домакините заслужават похвала за енергичната си игра срещу бойкия състав на черноморци и победата им от 1:0 не само е заслужена, но и съвсем малка с оглед на превъзходството им през целия мач. В 29 мин. след ъглов удар Миланов прехвърли топката на непокрития Костадинов, който стреля остро с глава и откри резултата. Домакините пропуснаха поне половин дузина съвсем чисти положения. Единственият си шанс гостите проиграха 2 мин. преди края, когато стана голямо разбъркване пред вратата на „Марек" и топката улучи страничната греда. ***Б. Джорджев***"

1967

Финалът за Купата на европейските шампиони се играе в Лисабон на 25.5.1967 г. „Селтик" Глазгоу спечелва трофея, след като побеждава „Интер" Милано с 2:1. „Интер" са отстранили преди това миналогодишният носител „Реал" Мадрид в ¼ финала и българският шампион ЦСКА „Ч. знаме" в допълнителен мач на ½ финала. По този начин „Селтик" става първият Британски и изобщо Северноевропейски отбор, спечелил КЕШ.

***

„Байерн" Мюнхен спечелва Купата на носителите на национални купи, след като във финала, игран в Нюрнберг на 31.5.1967 г. побеждава „Глазгоу Рейнджърс" с гол в първото продължение, след 0:0 в редовното време. На ½ финала „Рейнджърс" отстранява „Славия" София (1:0, 1:0).

7.5.1967 г., Варна, отборите на „Ботев“ Бургас и „Ч. море“ преди започване на мача, вторият от ляво на дясно е бившият футболист на „Ч. море“ Борислав Кондов, тук с екипа на бургазлии.

1967

20.5.1967 г., **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 2:1 (1:0)**,

В.„Нар. спорт“, бр. 60, 22.5.1967 г.: „Изнесените на двата фланга предни двойки на черноморци (Димитров –Богомилов и Стоянов – Митев) бързо си разменяха местата и с обходните си действия сполучливо изолираха защитниците на славистите. Наистина, завършващите им удари не бяха доброкачествени, но все пак носеха реални заплахи. „Белите“ не реагираха на този щурм и в 40-та минута заплатиха с гол. Спокойни, с гол преднина, черноморци подновиха играта в бавно темпо с продължително разиграване на топката в центъра на терена. В 57 мин., когато дори славистите считаха, че черноморци действат лекомислено, Георгиев, който умело маневрираше към подстъпите на противниковата врата, изстреля точен снаряд от около 35 м. Ударът изненада Симеонов – 2:0. Столичани като че едва сега си припомниха, че са претенденти за титлата. ***П. Герчев***“

Ст. Георгиев: „По това време Иван Иванов живееше у нас. Бяхме приятели и споделяхме всичко. Няколко дена преди мача със „Славия“ дойде някакъв негов учител по литература от Перник, отдавна се познавали. Човека беше изпратен от „Славия“ с една чанта с 5 000 лева да го подкупи. „Славия“ беше на първо място и се бореше за титлата. Каза ни, че ако загубим парите са за нас. Той всъщност търсеше Иванов, но аз бях в къщи и ме замеси и мен. Не знаехме какво да правим и решихме да кажем на тарторите – Янко и Босната. Те отишли при Мокана и му разказали за случката. Мокана беше категоричен, че ще играем за победа, макар че не се борехме за нищо. В деня на мача човека с чантата се завъртя отново около нас и го удари на молба: „Абе момчета, вземете парите, пък може и да паднете …“. Ама не взехме парите и не паднахме. Аз вкарах втория гол, а Мокана пусна Нинов да пази за всеки случай, да не стане грешка. Накрая „Ботев“ Пловдив стана шампион, а „Славия“ остана на една

В. "Полет", 22.5.1967 г.

Успех в чужбина

Юношеският футболен отбор на „Черно море“ участвува от 13 до 16 май в голям международен футболен турнир, организиран в гр. Дюселдорф — ГФР. Със своето добро представяне, победи над „Лацио“ — Рим с 2:1, „Шалке—04“ с 1:0, и загуба с 1:0 в срещата с отбора „Туру“ — Дюселдорф, отборът на „Черно море“ се класира на второ място в своята група и трябваше да се срещне в борба за трето и четвърто място в турнира с отбора на „Динамо“ — Букурещ. Младите футболисти от Варна победиха с 1:0 и заеха почетното трето място в международния турнир, прославяйки името на своята организация и роден град Варна.

Димитър ДИМИТРОВ

точка след тях, стигаше им равен, за да са първи. И тук в кръга на шегата имаше някакво поверие, че ако „Славия“ станат шампиони щял да умре Тодор Живков, защото когато станали за последен път, умрял цар Борис. Може би трябваше да вземем парите.“

27.5.1967 г., **„Спартак“ Сф – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 63, 29.5.1967 г.: „Едно диагонално прехвърляне на топката в 68 мин. намери Харалампиев непокрит пред вратата на Нинов (черноморци чакаха сигнал за засада!) и – 1:0 за „Спартак“. Играта бе равностойна, но без особени достойнства, посредствена и в известни моменти скучна. Изобилстваха неточните пасове, погрешните ходове, техническите дефекти, стрелбата бе слаба и неточна. И двата отбора търсеха решението елементарно и по шаблон. Все пак, домакините като че ли бяха малко по-настойчиви и особено след влизането на Гьонин показаха по-голяма стръв към противниковата врата. Гостите можеха да се доберат до успех през първото полувреме най-много в моментите, когато атакуваха по фланговете. Откриха им се възможности да материализират предимството си, ала Стоянов, Митев и Богомилов бяха неточни. ***М. Стефанов***“

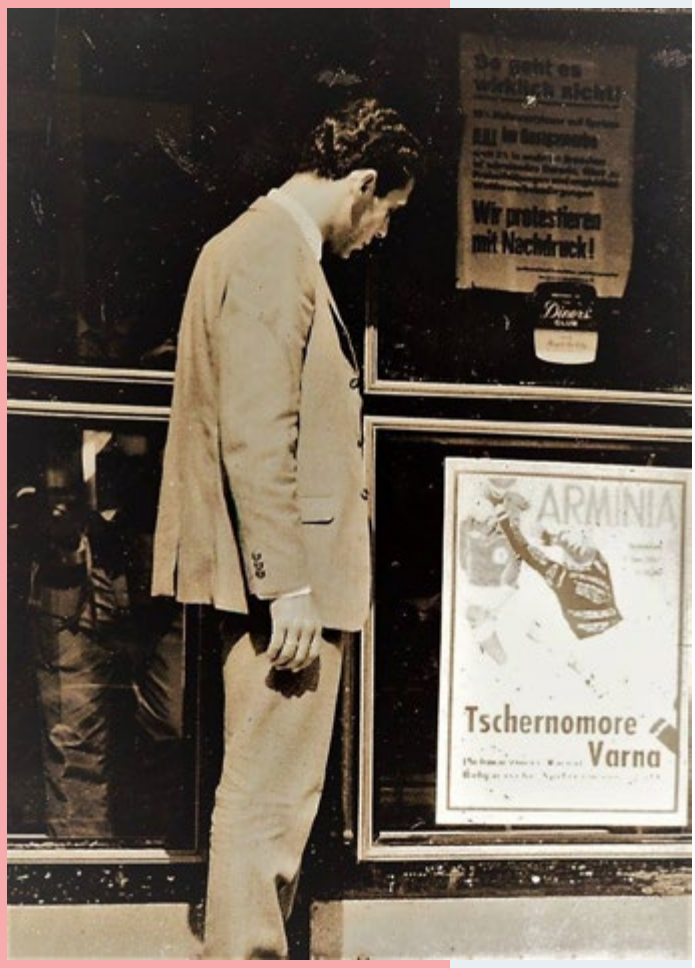
***

28.5.1967 г., ст. Ю. Гагарин, 17.45, **„Ч. море“ – SC „Rot Weiß“ Frankfurt 1:2**

(бел. В. „Нар. дело“ от 27.5.1967 г. съобщава, че в неделя (28.5.) от 17.45 на ст. „Ю. Гагарин“ ще се проведе срещата между „Рот-Вайс“ Франкфурт и „Черно море“. Това е денят на завръщане на отбора на „Ч. море“ от София след мач от първенството на „А“ РФГ срещу „Спартак“ Сф. Няма информация във вестника относно самият мач срещу „Рот-Вайс“. Ветераните, които са си водили бележки също не го споменават, както и книгата „България по футболния глобус“, която отразява всички международни срещи на клубовете. Няма информация и във в. „Нар. спорт“, който по принцип отбелязва резултатите от всички международни срещи, играни в страната. Допускаме възможността този мач да се е играл и завършил с резултата посочен от „Frankfurter Algemeine Zeitung“, но е бил пропуснат от българската преса. Друга възможност е „Рот-Вайс“ да са играли срещу друг отбор).

Единственият, който има спомени за гостуването на „Рот-Вайс“ Франкфурт е Стоян Георгиев – Тянко: „Бяха на „Спортпалас“. От самия мач нямам спомен, но вечерта бяхме заедно на банкет, те с техните жени и ние с нашите. Така се запознах с лявото им крило – Юрген се казваше. След това ми помогна много да си купя някои работи от ГФР. Даже в самолета, когато пътувахме за ГФР от Варна бяхме заедно.“

В началото на юни 1967 г., отборът на „Черно море“ заминава на кратко турне в ГФР по покана на „Арминия“ Билефелд, където връща визитата след първия мач между двата отбора, игран във Варна миналото лято. Уговорени са още няколко срещи, но предварителната уговорка за другите мачове очевидно не е спазена и в крайна сметка се играят още два мача – срещу аматьорите от Детмолд и „Рот-Вайс“ Франкфурт.

Стефан Янев пред афиша за предстоящия мач в Билефелд

В. „Westfalen-blatt“, 3.6.1967 г.: „Зрителите от Билефелд винаги ще си спомнят с удоволствие

Билефелд, юни 1967 г., прави от ляво надясно: Ив. Моканов (ст. тр.), Д. Боснов, Я. Атанасов, М. Табаков, Сим. Нинов, Т. Великов, Г. Дойков и Вл. Грозданов, в средата: Андр. Стоянов, Н. Димитров, Здр. Митев, Ст. Георгиев и Ст. Богомилов, клекнали: Ст. Янев, Аб. Билялов, Ив. Иванов, двама германци и Ст. Генов

1967

***Ernst (Johnny) Kuster**, младежки национал на ГФР, който в периода 1967-71 отбелязва 111 гола в 141 мача в лигата за „Арминия" Билефелд - рекорд за клуба, задържал се до 2018 г.*

мача срещу „Аспарухов 11", който можаха да наблюдават на ст. „Алм". Футболно изкуство от най-висока класа. Тази вечер от 18.30 на терена един срещу друг ще застанат футболистите от „Арминия" и №4 в класирането на българската „А" група „Черно море". Това обещава отново среща с висока футболна класа.

Варненци победиха миналата неделя с 2:1 „Славия" София за първенството на България и успехите в 12 международни мача през изминалата година говорят позитивно за възможностите на този отбор. Те са победили в 8 от тях и в 4 са завършили наравно, без да загубят нито един път. „Арминия" също срещна варненци през последните години и беше първият чуждестранен отбор, който ги победи на техен терен.

За това колко са силни българските футболисти говори факта, че са победили известни отбори като „Вашаш", „Динамо", „Аякс", поради което на познавачите на футболната игра трябва да е ясно, че на „Арминия" предстои голямо изпитание срещу много силен противник.

Капитанът на българския отбор е „майстора на спорта" Димитров, който както и вратаря Иванов, Янев, Боснов и Билялов е участвал в националния отбор. Варненци записаха множество победи в турнира за Балканската купа и бяха обявени за най-спортсменския отбор миналата година.

Българите пристигнаха в Билефелд вчера в 15.34 и нямаха време да се аклиматизират, но футболистите на „Арминия" не трябва да разчитат на това като предимство в тяхна полза. Както във всички големи мачове до сега, очакваме „Арминия" да се представи отлично. Разбира се, треньорът Вендланд все още няма да може да използва новите си играчи, но за това пък Герд Рогензак би трябвало да докаже, че заслужава десетките хиляди в бонуси, които ще му плащат в 1.ФК „Кайзерслаутерн" през следващия сезон. Тео Флигер също получава възможност да изиграе още един мач. Така „Арминия" ще може да се противопостави със следния силен състав: Triebel, Erich, Köller, Kemena, Ruchel, Flieger, Roggensack, Erler, Kuster, Dammann, Kirchner.

Българите, които са планирали да завършат турнето си в Германия с мач срещу 1.ФК „Кьолн" ще бъдат достатъчно амбицирани да го започнат с победа срещу „Арминия", която ще се постарае да им обърка тези сметки и да покаже на билефелдската публика, че третото място в Регионална лига Запад (2-ро ниво), може да бъде подобрено през следващия сезон."

3.6.1967 г., Bielefeld, der Alm, 18.30, **DSC**

„Arminia“ – „Ч. море“ 1:2 (1:2), съдия: Fork (Unna), 1500 зр.

Голм.: 0:1 Ст. Георгиев 22', 0:2 Богомилов 29', 1:2 Kuster 37'

DSC „Arminia“ Bielefeld: Gerd Siese, Manfred Menzel, Klaus Köller, Dieter Schulz, Werner Ruchel, Theodor Flieger, Uwe Erich, Peter Dammann (Rolf Donnermann), Ernst (Johnny) Kuster, Bernd Kirchner, Gerd Roggensack – tr. Hans Wendlandt

„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов (Мих. Табаков), Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев (Ст. Генов), Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров – тр. Ив. Моканов

В. „Westfalen-blatt“, 5. 6.1967 г.: „Арминия“ попадна във варненския капан на засадите. Гостите от Балкана заслужено победиха с 2:1 (2:1) пред 1500 зрители.

От много време ст. „Алм“ не е бил толкова празен за мач на „Арминия“. Само 1500 зрители гледаха срещата срещу 4-тия от българската „А“ група „Черно море“ Варна, който във вторник ще играе срещу ВФЛ „Шланген“. И тези малко зрители имаха много по-малко възможности да аплодират своите любимци, отколкото гостите от Балкана, които напълно заслужено победиха с 2:1.

Може да се каже, че умората след изтощителния сезон в Регионалната лига даде своето отражение. Прегорели и уморени изглеждаха Флигер, Ерих, Даман, Донерман и Кирхнер. Въпреки това „Арминия“ създаде няколко добри положения, когато в атаките се включваха Кустер и Рогензак. Обаче гостите бяха заложили прецизен капан от засади, в който нападателите на „Арминия“ попадаха атака след атака, като мишки опитващи се да измъкнат сиренето от капана, който се оказва смъртоносен за тях.

Можем да бъдем доволни от две неща: Първо – Дитер Шулц изглежда възстановен след контузията, която го беше отстранила от терена за дълго време. Въпреки, че Шулц не беше на нивото, на което го помним и което никой не може да очаква след 8 месечно възстановяване, тези които гледаха играта на стопера могат да предполагат, че Шулц ще бъде отново във форма в началото на идващия сезон.

Второ – удоволствие беше да гледаме играта на гостите, които чрез защитника Атанасов и нападателите Митев, Богомилов и Димитров доведоха 4 национални състезатели в Билефелд. Отборът има добри футболисти във всяка линия, играха бързо и технично по крилата, които разкъсваха защитата на домакините и създаваха положение след положение пред вратата им. Там варненци показаха своята слабост в неспособността си да реализират изгодни положения и в крайна сметка може да се каже, че дължат своята победа на вратаря Зийсе, който направи много пропуски. Зийсе е показвал добри игри, когато е замествал титуляря Трибъл, но с формата си от събота показа, че не винаги може да му се гласува доверие.

Бившият нападател на „Хесен“ Касел - Ернст „Джони“ Кустер остана без дъх да атакува противника с настоятелност, каквато не сме виждали у него преди.

След като в 10-та мин. Димитров разтърси гредата с бомбен удар, Кустер отговори в 17-та мин. с удар в страничната греда, след който топката отскочи дълбоко в половината на гостите. Далечен удар на Стоянов (бел. Стоян Георгиев) в 22-та мин. откри резултата за гостите, а в 29-та мин. Богомилов покачи на 0:2. Осем минути преди почивката Рогензак изведе с точен пас централния нападател Кустер и той намали резултата на 1:2. Този резултат се запази до края на срещата.

Между другото, Рогензак, който скоро ще премине в „Кайзерслаутерн“ не можа да се представи добре, но вероятно ще се отпуши когато замине за Югозапад, защото „Лаутерите“ знаят как да използват бързак като него. Точно това иска Рогензак.

Приятелска игра, която ще се запомни поради доброто представяне на гостите. Кьолер, Шулц, Рухел и Кустер допринесоха за минималната загуба от първокласен отбор.

Ханс Вендланд (тр. „Арминия“): „Приятно вечерно забавление. Играта ни не беше толкова лоша и на моменти вървеше доста добре. С поглед към следващия сезон, срещата с българите ми показа, че Дитер Шулц е в състояние да играе и скоро ще го

1967

DSC Arminia Bielefeld *(виж също стр. 37), спечелва място в Регионална лига Запад (2-ро ниво) през сезон 1962-63. През този (1966-67) сезон „Арминия“ завършва на 3-то място и на 2 точки от мястото, което би осигурило на отбора участие в плейофната фаза за влизане в Бундеслигата. Неуспеха подтиква един от най-добрите играчи на отбора – Герд Рогензак към преминаване в „Кайзерслаутерн“ в Бундеслигата, където отбелязва 9 гола в 32 мача. Голмайстора Ернст (Джони) Кустер остава в Билефелд. Рогензак се завръща през следващия сезон и помага на „Арминия“ да достигне до мечтаният плей-оф и място в Бундеслигата през 1970 г.*

1967

Gerd Siese (Arminia Bielefeld)

видим отново във форма. Това е радостен факт."

Вилхелм Суте (2-ри председател): „Въпреки слабото посещение на мача, ние ще продължим приятелските срещи с българите и занапред."

Дитер Шулц (този път страничен защитник): „Отново съм във форма. Издържах 90 минути без притеснения, не съм избягвал двубоите, отново съм на разположение за „Арминия".

Герд Рогензак (разделящ се с отбора капитан): „За мен българите играха много твърдо. Те играха този приятелски мач като шампионатен. В нашия отбор липсваше Дитер Ерлер, с него играта щеше да е различна. Ще вкарам още няколко гола за „Арминия" преди да замина за Кайзерслаутерн."

Иван Моканов (треньор на Варна): „Номер 4 беше много добър (Шулц). През първото полувреме Варна игра добре, след това „Арминия" показа своите способности."

Своите спомени споделя и Михаил Табаков: „Вратарят им се казваше Герхард Зийсе. Беше женен за Радка – хандбалистка от Варна, която познавах, ходих им и на сватбата във Варна. Сприятелихме се с Герхард, много ми помогна. Майка ми беше болна от сърце, чакаха я да умре в Аспаруховската болница. Имаше само два вида лекарства, които се даваха за сърце тогава. Герхард набави необходимите лекарства от Германия, но във Варна отказваха да лекуват с чужди лекарства. Чрез познат лекар в болницата успяхме да я прехвърлим на първия етаж, където два пъти на ден хвърлях лекарствата през прозореца, за да й ги дадат скришом. Живя още 20 години, почина на 90 години и 4 месеца. От ГФР ни уредиха да си купим техника, която беше дефицитна у нас и даже в Корекомите я нямаше. Така си взех втора ръка ролков магнетофон и телевизор „Телефункен". Къде ти германски телевизор по това време. Тези германци и пари ни бяха дали за харчене."

6.6.1967 г., **Detmold (сб.) – „Ч. море" 0:5**

Голм: Ст. Генов – 2, Ст. Богомилов – 1, Ст. Георгиев - 1

Първоначално е обявена среща с аматьорския FC Schlangen, но в последствие се играе мач срещу сборен отбор на гр. Детмолд, който също е аматьорски. Както Шланген, така и Детмолд (FC Lippe) имат отбори в аматьорската регионална лига, която е под тре-

3.6.1967 г., Билефелд, поздрав между капитаните Стефан Янев и Герд Рогензак, „Ч. море“ от ляво надясно: Андр. Стоянов, Аб. Билялов, Вл. Грозданов, Д. Боснов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Ст. Георгиев, Н. Димитров, Я. Атанасов, Сим. Нинов и Ст. Янев

Varna mit fünf Internationale n

Am Samstagabend auf der „Alm“ gegen den DSC Arminia Bielefeld

(sik.). Die Bielefelder Zuschauer werden sich immer gern an die Spiele mit der „Asparuchov-Elf“ aus Sofia erinnern, die sie auf der Alm erlebten. Allerbeste Fußballkunst wurde ihnen dabei geboten. Heute abend (Anstoß 18.30 Uhr) stehen sich DSC Arminia und der Tabellenvierte der bulgarischen Staatsliga, Tschernomore (auf deutsch: Schwarzmeer-Varna) gegenüber, und wieder verheißt dieses Spiel allererste Fußballkunst.

Die Varna-Elf wurde zwar am letzten Sonntag im Verlaufe der bulgarischen Meisterschaftsspiele von Slavia Sofia mit 2:1 besiegt, aber andere Erfolge sprechen für das Können dieser Mannschaft: sie trug im letzten Jahr zwölf internationale Begegnungen aus, gewann davon acht, gestaltete vier unentschieden und mußte nicht einmal geschlagen vom Platz gehen. Der DSC Arminia wäre also im Verlaufe des letzten Spieljahres die erste ausländische Mannschaft, die Varna schlagen würde . . .

Wie stark diese bulgarische Elf ist, geht am besten daraus hervor, daß sie so renommierte Vereine wie Dynamo Kiew, Vasa Budapest, Dynamo Bukarest, Ajax Amsterdam, Slovan Preßburg besiegte. Dem Fußballfachmann sollte das eigentlich genug sagen, den Arminen ebenfalls, um sich auf eine ganz große Kraftprobe vorzubereiten.

Kapitän der bulgarischen Mannschaft ist der „Meister des Sports“, Dimitrov, der ebenso international zu Ehren kam wie Torwart Jwanov und die Spieler Janov, Bossnov und Bialov. Die Mannschaft von Varna zeichnete sich mehrere Male in die Siegerliste des Balkan-Pokalwettbewerbs ein, in dessen Verlauf sie im letzten Jahr zur fairsten Mannschaft gestempelt wurde.

Die Bulgaren trafen gestern um 15.34 Uhr in Bielefeld ein. Sie haben also nur geringe Zeit, sich zu akklimatisieren. Aber darin wird allein kaum ein Vorteil für den DSC Arminia liegen.

Wie in allen großen Spielen so darf man erwarten, daß der DSC Arminia auch diesmal wieder eine hervorragende Leistung zeigen wird. Natürlich kann Trainer Wendlandt noch nicht die Neuerwerbungen einsetzen, doch möchte Gerd Roggensack — beispielsweise — unter Beweis stellen, daß er die mehrfachen Zehntausender Handgeld tatsächlich wert ist, die ihm vom 1. FC Kaiserslautern gezahlt werden. Auch Theo Flieger wird noch einmal zum Einsatz kommen, so daß man mit folgender starken Arminia-Mannschaft rechnen kann:

Triebel; Erich, Köller; Kemena, Ruebel, Flieger; Roggensack, Erler, Kusier, Dammann, Kirchner.

Gerd Roggensack geb. 6.10.1941
Trainer des DSC Arminia Bielefeld e.V.
Sportclub der Spitzenklasse

Здр. Митев, Ст. Генов, Ст. Янев и Мих. Табаков по улиците на Франкфурт

Мемориала на Арминиус до Детмолд (снимка Мих. Табаков)

то ниво на футбола в ГФР по това време, за който нямаме подробна информация. Усилията ни да се доберем до архивния брой на „Lippische Landes Zeitung", където би трябвало да има информация за този мач удариха на камък поради Ковид мерките в Германия и въпреки обещанията на архиваря на вестника г-н Oliver König да направи всичко възможно, не получихме желаната от нас информация, дори и след личното посещение до редакцията на вестника от д-р Юри Русев, който живее близо до Детмолд. От футболистите на „Ч. море" знаем, че са срещнали доста слабичък съперник, който са победили „с много на нула". Стефан Богомилов е отбелязал в тефтерчето си, че е вкарал един гол в този мач, а по спомени на Стоян Георгиев, той също се е разписал един път, а два гола е отбелязал Стефан Генов.

Ст. Георгиев: „На стадиона в Детмолд трябваше да пуснем 1 марка, за да дойде водата да се изкъпем. За първи път видяхме такова нещо. В тези пътувания видяхме много неща за първи път. Както на летището в Цюрих на път за Лондон отидохме до тоалетната. Там за първи път видяхме писоари, в които водата се пускаше сама след като си свършиш работата. Започнахме да се оглеждаме, за да разберем кой ни гледа и пуска водата точно когато трябва."

8.6.1967 г., Frankfurt, Stadion am Brentanobad, **SC „Rot Weiß" Frankfurt – „Ч. море" 2:2 (0:0)**, 500 зр.

Голм: 0:1 Ст. Богомилов 50', 1:1 Rühling 60', 1:2 Ст. Георгиев 73', 2:2 Böff 75'

В. „Frankfurter Algemeine Zeitung", 9.6. 1967 г., стр. 39: „Пред 500 зрители на ст. „ам Брентанобад" в четвъртък вечер, участникът в Хесен лигата „Рот-вайс" Франкфурт завърши наравно – 2:2 с класираният на 6-то място в първа българска лига „Черно море" Варна. След като първото полувреме завърши без голове, настъпи първоначална доминация от страна на 4 кратния шампион на България, който

заедно с „Ботев“ Пловдив е един от най-добрите провинциални отбори в страната си. „Ч. море“ поведе в резултата в 50-та мин. чрез своят национален състезател Богомилов. Само 10 минути по-късно обаче, след прекрасна подготвителна работа от Heil и неуспешен удар с глава на Böff, Rühling възстанови равенството с неспасяем удар от 16 метра.

След като в 73-та мин. Георгиев отново изведе своя отбор напред в резултата, по всичко изглеждаше, че мача ще завърши в полза на гостите, но почти веднага след това Böff отново обра аплодисментите като след една добавка изравни резултата – 2:2. С този мач, който протече в спортсменски дух и на високо техническо ниво, „Рот-Вайс“ доказа, че победата с 2:1 преди 14 дена във Варна над този отбор, който включва пет национални състезатели е напълно оправдана.“

Ст. Георгиев: Бях се сприятелил с лявото крило на „Рот-Вайс“. На него му беше известна мизерията ни и реши да ми помогне да си купя хладилник. Заведе ме в един склад в Майнц. Исках да си купя „Бош“, но тази марка я нямаше в склада и той ме посъветва да си купя хладилник „Браун“. Тази марка произвеждала корабни двигатели. Човека дойде до митницата и оправи всички документи. Каквото и да е, щеше да е по-добро от нашия „Мраз“, които беше без компресор и когато спреше да работи, трябваше да се обърне с главата надолу и тогава тръгваше отново. А този „Браун“ все още работи след 54 години употреба. Използва го внука ми.“

***

15.6.1967 г., **„Ч. море“ – „Дунав“ Русе 2:1 (0:0)**,

В. „Нар. дело“, 16.6. 1967 г.: „Вчера на стадиона … Мачът протече без много емоции и динамика. Все пак черноморци бяха по-добри техници и имаха териториален превес. Но те често оголваха центъра, от което гостите не можаха да се възползват. Дунавци не проявиха голяма борбеност и амбиция, служеха си с много неточни подавания, а отбраната на моменти се огъваше. Това позволи на домакините с малко усилия често да атакуват вратата им. През първото полувреме гол не бе отбелязан. След почивката играта запази характера си. В 57 минута след успешна атака на гостите Парашкевов откри резултата – 1:0 за „Дунав“. Но силите на гостите не им достигнаха да запазят резултата. Домакините се активизираха и в 70 мин. Великов, който замести Георгиев, изравни – 1:1. Шест минути по-късно бе отсъдена дузпа в полза на „Черно море“, която Богомилов реализира – 2:1 за „Черно море“. До края на мача резултатът не бе променен. С тази си загуба отборът на „Дунав“ отпадна от „А“ РФГ. В. Стоянов“

18.6.1967 г., **„Спартак“ Пловдив – „Ч. море“ 1:3 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 72, 19.6.1967 г.: „И двата отбора играха с много амбиция, открито и нападателно, като от началото до края поддържаха твърде високо темпо. Добро впечатление направи стремежът на повечето състезатели да боравят бързо с топката, без да я задържат излишно. Въпреки значителният технически брак, особено в подаванията, този мач общо взето заслужи положителна оценка. Черноморци превъзхождаха с по-зряла игра, с по-добра организация. Те настойчиво търсеха осъществяването на изненадващи пробиви в тила на противника на базата на дългите подавания и бързина на нападателите. Още в 15 мин. Димитров и Ан. Стоянов пропуснаха да отбележат голове. След добро центриране на Стоянов младият Великов заби неспасяемо топката в горния ъгъл. Дишков възстанови равенството с хубав удар от около 15 метра. След почивката спартаковци уравновесиха играта, но в последната фаза на мача настойчивите черноморци бяха възнаградени с два гола – от Богомилов с глава след ъглов удар и от Димитров, който посрещна отбита от вратаря топка. ***С. Ст.***“

***

21.6.1967 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ - SV Viktoria 01 Aschaffenburg** 3:2

(Липсва информация относно състави, голмайстори и развитие от този мач.)

***

23.6.1967 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „България

1967

***SG Rot-Weiss Frankfurt**, осн. 11.11.1901 г. като FV Amicitia 1901 Bockenheim, от 1919 до 1926 г. носи името VfR 1901 Frankfurt и след това приема сегашното си име. По време на Третия райх играе 1-во ниво футбол в Гаулига Югозапад и през 1941 г. е вицешампион (в националните плейофи участват само шампионите на 16-те Гаулиги). След войната клуба има един сезон в Оберлига Юг (1-во ниво), след което изпада и прекарва по-голямата част от съществуването си в аматьорска лига Хесен (3-то ниво). При гостуването на „Ч. море“ във Франкфурт, отборът се подготвя за един от най-силните си сезони, при който ще спечели място в Регионална лига Юг (2-ро ниво), но след един сезон 1968-69 отново отпада и от тогава се намира в по-долните нива на германския футбол.*

1967

***SV Viktoria 01 Aschaffenburg**, осн. 6.8.1901 г. като FC Aschaffenburg, който на 24.6.1904 г. се обединява с FC Viktoria от същия град и от 3.6.1906 г. добива сегашното си име. По време на Третия райх играе един сезон в Гаулига Байерн, а след войната в Оберлига Юг (първо ниво) за две години, след което отпада в 3-то ниво (Аматьорска лига Хесен).*

А" 1:3 (1:1),

Голм.: Ст. Богомилов (Ч.М), Дерменджиев – 2, Бонев (Нац.)

България: Симеонов (45' Бончев), Шаламанов, Ив. Димитров, Гаганелов, Жечев (45' Петров), Пенев, Попов (45' Митков), Бонев, Жеков, Т. Колев (45' Гьонин), Дерменджиев

В. „Нар. спорт", бр. 74, 24.6.1967 г.: „Националният ни отбор по футбол има днес контролна среща с единадесеторката на „Ч. море". Националите играха опростено, с увереност в силите и успяха да спечелят с резултат 3:1 (1:1).

След срещата старши треньорът на отбора д-р Ст. Божков сподели: „отборът тренира много интензивно. Тревога ни създават само някои контузии на Якимов, който не игра днес, на Попов и някои други. Последната ни контролна среща ще бъде с отбора на „Балкан" Ботевград. Във вторник по обяд всички предвидени състезатели, които се чувстват добре ще заминат за Осло."

***

През този сезон е дадено началото на „А" юношеска група, съставена от юношеските отбори на клубовете от „А" РФГ, като мачовете между юношите се играят преди тези на мъжките отбори и публиката има възможност да наблюдава два мача един след друг.

Отборът на „Черно море" завършва на почетното трето място, след отборите на ЦСКА „Ч. знаме" и „Левски" София.

В. „Нар. дело", 20.6. 1967 г.: „Три отличия на младите футболисти на „Черно море". В приключилото първенство на елитната юношеска група, младите футболисти на „Ч. море" се окичиха с три отличия. Те заеха призовото трето място, спечелиха купата за спортсменство и излъчиха голмайстора на първенството.

В проведените 30 срещи, черноморци бяха 15 пъти победители, 11 пъти завършиха наравно и само 4 пъти напуснаха терена огорчени. Нападателите отбелязаха 65 гола, а отбраната допусна 26. Зад себе си в класирането „Ч. море" остави миналогодишния първенец „Спартак" София, както и столичните „Славия" и „Локомотив". В неофициалното класиране за провинциални отбори „Ч. море" е убедително на първо място.

От редовете на „Ч. море" през годината излязоха националните състезатели Божил Колев, Кеворк Тахмисян, Пламен Христов и Дамян Георгиев.

Дисциплинираният и здрав колектив на отбора получи и купата по спортсменство. Верни последователи на представителния мъжки отбор на дружеството, черноморци утвърдиха убеждението, че в клуба се работи за възпитанието, идейната и морално-волева подготовка.

Нападателят Кеворк Тахмисян е голмайстор в групата, преодолял 28 пъти противниковите вратари.

Високите отличия са плод на усилията на колектива, умело насочвани и ръководени от амбициозния треньор Д. Димитров, който години наред извежда юношеския футбол в дружеството сред най-добрите в страната. … ***Н. Антонов***".

***

На 24.7.1967 г., бр. 30 в софийския вестник „Поглед" излиза статията „Добър пример" от Иван Делчев, засягаща темата за връщане старите имена на отборите. Авторът изказва мнение, че: „… на „Черно море" Варна трябва да бъде върнато името „Тича". Някой ще възразят: „А защо не „Владислав"? По няколко причини. Преди всичко, защото „Владислав" преди да се обособи като дружество е бил клон на „Тича", носещ името „Гранит". Преди да се решат, нещата трябва да се проучат и внимателно, и търпеливо, и точно!"

На което ветераните на СК „Владислав" отговарят в отворено писмо: „… При обединението на „Владислав" и „Тича" двата клуба се вляха в новото дружество с цялата си

В ЕЛИТНАТА ЮНОШЕСКА ГРУПА

КРАЙНО КЛАСИРАНЕ

1.	ЦСКА Ч. зн.	21	6	3	77-22	48
2.	Левски	20	7	3	49- 9	47
3.	Ч. море	15	11	4	65-26	41
4.	Спартак Сф	18	5	7	71-36	41
5.	Лок Сф	13	13	4	40-23	39
6.	Миньор	14	7	9	41-37	35
7.	Славия	10	11	9	37-35	31
8.	Ботев Вр	9	11	10	36-42	29
9.	Берое	10	7	13	39-39	27
10.	Ботев Пд	7	9	14	20-39	23
11.	Спартак Пд	5	12	13	29-39	22
12.	Лок Пд	6	10	14	22-48	22
13.	Марек	4	12	14	21-45	20
14.	Добруджа	9	2	19	32-72	20
15.	Дунав	5	8	17	24-56	18
16.	Ботев Бс	4	9	17	25-60	17

членска маса и състезатели. „Владислав“ предоставя състезатели по футбол, плуване, бокс, атлетика, колоездене и тенис на маса, а „Тича“ по футбол, атлетика, волейбол и тенис на маса. От създадените нови тимове централно място зае този по футбол.

През 1945 г. започна отново държавното първенство по футбол. В него участва и „ТВ-45“. Ако хвърлим поглед върху основния му състав, ще видим, че болшинството от играчите са били от „Владислав“, а именно Иван Моканов, Димитър Димитров, Недко Недев, Никола Калдаръмов, Христо Конаков, Жечо Петков, Младен Джуров, Манчо Рачев, Анастас Конаков, Ламбо Логофетов, Богомил Костов, Николай Желев.

Подобно е и положението в останалите спортове. … Паралелно със състезателите обаче, бивши „владиславци“, несъстезатели участват активно в новото дружество. … и сега във физкултурното дружество „Черно море“, като вземат участие в ръководните и треньорски органи на дружеството. Някои от тях са:

Милан Статев: футболист и секретар на „Владислав“, сега член на ръководството на дружеството и футболната секция.

Васил Дамянов: член на „Владислав“, сега зам. председател на дружеството.

Оник Мардикян: член на „Владислав“, сега член на бюрото на дружеството

Д-р Цветан Димитров: футболист и подпредседател на „Владислав“, сега член на контролната комисия

Кръстьо Петров: футболист на„Владислав“, сега член на контролната комисия

Засл. треньор **Иван Моканов**: футболист на „Владислав“, сега старши треньор по футбол на „А“ отбора **Христо Конаков**: футболист на „Владислав“, сега член на пленума на футболната секция

Засл. треньор **Алекси Алексиев**: състезател и треньор по футбол и плуване на „Владислав“, председател на„ТВП“, а в„Ботев“ първи подпредседател **Йордан Кирчев**: футболист на „Владислав“, сега ст. счетоводител **Анастас Конаков**: футболист на„Владислав“, сега ст. треньор на физк. клуб „Корабостроител“

Джон Мишков: футболист на „Владислав“, сега член на ОС на БСФС – Варна

В е л и ч к о (Вичо) Дюл-геров: състезател по плуване на „Владислав“, сега треньор към физк. дружество „Черно море“ ……

В заключение: … От настоящото писмо се вижда кому принадлежи правото да придаде своето име на днешното физкултурно дружество „Черно море“ при евентуална промяна на името му. Естествено това право

1967

Ако става дума за традиция-
та, нека възстановим някои от
подходящите стари имена —
за да не попаднем в суетата на
друго увлечение. Например, за-
що сега във Варна има дру-
жество с име „Черно море“,
когато в Бургас имаше дружес-
тво с подобно име — „Черно-
морец“? Редно е „Черноморец“
да се нарече сегашният „Бо-
тев“ в Бургас. А на „Черно мо-
ре“ във Варна да бъде върна-
то името „Тича“. Някои ще въз-
разят: а защо не „Владислав“?
По няколко причини. Преди
всичко защото „Владислав“,
преди да се обособи като дру-
жество, е бил клон на „Тича“,
носещ името „Гранит“. Преди
да се решат, нещата трябва да
се проучат и внимателно, и
търпеливо, и точно!

Купата на Панаирните градове за този сезон е спечелена от „Динамо“ Загреб, който побеждава „Лийдс Юнайтед“ в два финала на разменено гостуване (2:0, 0:0)

Отборът на „Черно море“ през сезон 1966-67, прави от ляво надясно: Сим. Нинов, Вл. Грозданов, Мих. Табаков, Т. Великов, Я. Атанасов, Г. Дойков, Ст. Янев, Аб. Билялов, Дим. Боснов и Ив. Иванов, клекнали: Андр. Стоянов, Ст. Генов, Хр. Тодоров – Ино, Ст. Георгиев – Тянко, Здр. Митев, Ст. Богомилов и Н. Димитров

Статистика „Ч. море" в „А" РФГ 1966-67 г.

Бел. Всички домакински мачове са играни на градския стадион „Юрий Гагарин"

21.8.1966 г., 1 кр., Пловдив, ст. 9 IX, **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 2:1 (1:1)**, съдия: Я. Янков, 28 000 зр.
„Локомотив" Пд: Лукчо Луков, Ил. Бекяров, Г. Мицин, Цоньо Стойнов, Ив. Бояджиев, Т. Паунов, Г. Василев, Хр. Бонев, Ив. Кънчев (69' Г. Андреев), В. Анков, Д. Мулетаров
„Ч. море": Ив. Иванов, Мих. Табаков, Д. Боснов, Вл. Грозданов, Г. Дойков, Т. Великов, Андр. Стоянов, Аб. Билялов, Ст. Богомилов, Ст. Георгиев, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Д. Мулетаров 27', 1:1 Т. Паунов 37' (авт.), 2:1 Кънчев 56'

28.8.1966 г., 2 кр., Варна, **„Ч. море" – „Миньор" Пк 2:0 (2:0),** съдия: Анг. Гергинов, 18 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, Мих. Табаков, Д. Боснов, Вл. Грозданов, Г. Дойков, Т. Великов, Андр. Стоянов, Аб. Билялов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Миньор" Пк: П. Петров, В. Попов, Ст. Богданов, Рад. Найденов, К. Ивков, Н. Велинов, Вл. Данчев, Павел Владимиров, Г. Йорданов, Зл. Аврамов, Андр. Ценов (68' Бог. Мартинов)
Голм.: 1:0 Ст. Георгиев 2', 2:0 Н. Димитров 3'

4.9.1966 г., 3 кр. Ст. Загора, Градски ст., **„Берое" – „Ч. море" 2:0 (1:0),** съдия: Тодор Милев, 15 000 зр.
„Берое" Ст. З.: Т. Кръстев (87' Петко Олимпиев), Петко Бароков, Ив. Танев, Запрян Вълчев, Хр. Тодоров, Ив. Вутов, П. Йосифов (66' Стоян Стоянов), Евг. Янчовски, П. Жеков, Г. Лачев, Г. Белчев
„Ч. море": Ив. Иванов, Мих. Табаков, Д. Боснов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов (65' Хр. Тодоров), Г. Дойков, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Андр. Стоянов, Т. Великов, Н. Димитров
Голм.: 2:0 Жеков 36' (пу), 80'

11.9.1966 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море" – „Добруджа" Тх 6:2 (4:0)**, съдия: К. Кръстев, 30 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов (75' Сим. Нинов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Добруджа" Тх: Г. Владимиров (41' Райчо Атанасов), Ив. Господинов, Ив. Цонев, Мл. Пенев, Паскал Киров, В. Великов, Колю Чобанов, Стратко Младенов (25' Хр. Николов), Л. Атанасов – Лйпата, Д. Желязков, Г. Манолов
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 1' (пу), 2:0 Андр. Стоянов 7', 3:0 Н. Димитров 36', 5:0 Ст. Богомилов 40', 63', 5:1 Николов 72', 6:1 Ст. Богомилов 76' (дуз.), 6:2 Цонев 85'

18.9.1966 г., 5 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „Ч. знаме" – „Ч. море" 1:1 (0:0),** съдия: Тома Симеонов, 15 000 зр.
ЦСКА „Ч. зн": Й. Филипов, Ив. Василев – Катила, Б. Гаганелов, В. Романов, Б. Станков, Д. Пенев, Ив. Зафиров, Н. Цанев, Асп. Никодимов, Д. Якимов, Ив. Колев (77' Цв. Атанасов)
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (61' Мих. Табаков), Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Цанев 52', 1:1 Ст. Богомилов 77'

25.9.1966 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море" – „Левски" Сф 2:2 (1:1)**, съдия: Ал. Щерев, 40 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев (63' Мих. Табаков), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Левски" Сф: Бис. Михайлов, Г. Стоянов, Ив. Вуцов, Малин Иванов, Стоичко Пешев, Г. Георгиев, Цв. Веселинов, Ал. Костов, Сим. Николов, Хр. Илиев, Мет. Бончев (63' Трайчо Спасов)
Голм.: 0:1 Веселинов 31', 1:1 Ст. Богомилов 35, 2:1 Здр. Митев 59', 2:2 Веселинов 83'

2.10.1966 г., 7 кр., София, ст. Раковски, **„Локомотив" Сф – „Ч. море" 1:3 (1:0)**, съдия: Бог. Деведжиев, 12 000 зр.
„Локомотив" Сф: Ив. Деянов, В. Методиев, Г. Христакиев, Н. Колев, Т. Колев, Ив. Коцев, П. Кирилов, Ивайло Георгиев, В. Василев, Ат. Михайлов (63' Н. Котков), Сп. Дебърски
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Мих. Табаков, Г. Дойков, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Аб. Билялов, Здр. Митев, Андр. Стоянов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Михайлов 32', 1:1 Здр. Митев 81', 1:2 Вах. Саркизов 82', 1:3 Н. Димитров 85'

16.10.1966 г., 8 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев" Вр. – „Ч. море" 3:1 (1:1)**, съдия: Т. Бечиров, 7 000 зр.
„Ботев" Вр.: Г. Петков, Д. Ангелов, Стоян Кошев, Л. Коцев, Ив. Донков, Л. Пехливанов, Цв. Патеров, Вл. Стоилов, Ил. Драгомиров, Евл. Йорданов, Н. Бакърджиев (64' Бор. Богданов)
„Ч. море": Ив. Иванов (64' Сим. Нинов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Г. Дойков, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Т. Великов (70' Ст. Георгиев), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 12, 1:1 Йорданов 38', 2:1 Драгомиров 46', 3:1 Бакърджиев 52'

23.10.1966 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море" – „Ботев" Пловдив 1:1 (1:0)**, съдия: Т. Милев, 15 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Ботев" Пд.: Мих. Карушков, Бож. Атанасов, Райко Стойнов, Виден Апостолов, Ив. Бачков, Ив. Глухчев, Г. Попов, Н. Иванов (46' Д. Костадинов), Доб. Ненов, Ив. Кючуков, Дин. Дерменджиев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 22', 1:1 Дерменджиев 65'

30.10.1966 г., 10 кр., Бургас, ст. 9 IX, **„Ботев" Бс – „Ч. море" 1:0 (1:0)**, съдия: Гочо Русев, 23 000 зр.
„Ботев" Бс: Кост. Бармуков, Пан. Костов, Ст. Илиев, Бойчо Близнаков, В. Захариев (72' Д. Стоянов), Рали Халачев, К. Жеков, Пейо Николов, Тотко Дремсизов, П. Величков, Хр. Момчев
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Мих. Табаков (80' Ст. Георгиев), Ст. Янев, Андр. Стоянов, Аб. Билялов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Дремсизов 29'
Отстранени: Близнаков (Б) 80'

20.11.1966 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море" – „Марек" Ст. Дим. 2:0 (1:0)**, съдия: Д. Руменчев, 15 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр. Митев, Ст. Генов, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Марек": Ив. Пепелджийски (68' К. Белчински), Г. Богданов, Д. Куков, К. Ангелов, Г. Сапинев, Г. Алексов, Сашо Паргов, К. Миланов (65' Сашо Костадинов), Вл. Стойнов, Бор. Манов, Архангелов
Голм.: 1:0 Н. Димитров 26', 2:0 Здр. Митев 56'

27.11.1966 г., 12 кр., София, ст. Славия, **„Славия" – „Ч. море" 1:0 (1:0)**, съдия: Т. Бечиров, 10 000 зр.
„Славия" Сф: Сим. Симеонов, Ал. Шаламанов, Д. Костов, Стоян Алексиев, П. Петров, Ив. Давидов, Л. Тасев, Г. Харалампиев, Стоян Вражев, Ем. Манолов (50' М. Мишев), Ал. Василев
„Ч. море": Сим. Нинов (50' Ив. Иванов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Вражев 1'

4.12.1966 г., 13 кр., Варна, **„Ч. море" – „Спартак" София 2:0 (0:0)**, съдия: Конст. Динов, 17 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Ст. Генов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Спартак" Сф: Г. Найденов (78' Люд. Горанов), Милко Гайдарски, Доб. Жечев, Хр. Миленков, Стоян Китов, Ив. Димитров, Мих. Гьонин (65' Ив. Тодоров), Йосиф Харалампиев, Г. Цветков, Ив. Въжаров, В. Митков
Голм.: 1:0 Миленков 50' (автг.), 2:0 Ст. Богомилов 75' (дуз.)

11.12.1966 г., 14 кр., Русе, Градски ст., **„Дунав" Рс – „Ч. море" 1:2 (1:1)**, съдия: Цв. Станев, 15 000 зр.
„Дунав" Рс: Ив. Даскалов, Добри Добчев, Д. Василев, Т. Тодоров, Д. Андонов, В. Разсолков, Стоян Маринов, П. Колев, Н. Йорданов, Алекси Парашкевов (73' Й. Йорданов), Ремзи Нуриев
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, (80' Т. Великов), Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Йорданов 24', 1:1 Здр. Митев 40', 1:2 Ст. Янев 79'

18.12.1966 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море" – „Спартак" Пловдив 3:0 (0:0)**, съдия: Л. Радунчев, 14 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Спартак" Пд: Стоян Стоименов, Люд. Божилов, Тобия Момин, Стоян Мазнев, Д. Димов, Г. Вълков, Д. Генов, Г. Бенчев, Хр. Дишков, Ат. Атанасов (75' Г. Ботев), Кръстьо Богданов
Голм.: 1:0 Здр. Митев 56', 2:0 Андр. Стоянов 64', 3:0 Н. Димитров 80'

26.2.1967 г., 16 кр., Варна, **„Ч. море" – „Локомотив" Пловдив 0:0**, съдия: Стоян Чомаков, 25 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов (54' Сим. Нинов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Хр. Тодоров (78' Ст. Генов), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Локомотив" Пд: Станчо Бончев, Ил. Бекяров, Г. Мицин, Цоньо Стойнов, Ив. Бояджиев, Т. Паунов, Г. Василев, Хр. Бонев, В. Анков, Сп. Илиев, Ив. Енчев (68' Ив. Кънчев)

5.3.1967 г., 17 кр., Перник, ст. на Мира, **„Миньор" Пк – „Ч. море" 0:0**, съдия: Т. Милев, 15 000 зр.
„Миньор": П. Петров (44' Хр. Бориславов), Д. Дюлгерски, Ст. Богданов, Фидан Николов, К. Ивков, Н. Велинов, Вл. Данчев, Бог. Мартинов, Г. Йорданов, Зл. Аврамов, Павел Владимиров (86' Андр. Ценов)
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (75' Вах. Саркизов), Здр. Митев, Ст. Генов, Ст. Богомилов, Н. Димитров

12.3.1967 г., 18 кр., Варна, **„Ч. море" – „Берое" Ст. З. 1:3 (1:2)**, съдия: Г. Иванов, 20 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов (46' Иван Иванов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев (46' Вах. Саркизов), Ст. Генов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Берое": Т. Кръстев, Петко Бароков, Хр. Тодоров, Запрян Вълчев, Петко Караджов, Г. Лачев, Вл. Русев (85' Г. Паргов), Евг. Янчовски, П. Жеков, Я. Димитров, Г. Белчев
Голм.: 0:1 Я. Димитров 9', 0:2 Жеков 21', 1:2 Н. Димитров 28', 1:3 Жеков 50'

26.3.1967 г., 19 кр., Толбухин, Градски ст., **„Добруджа" Тх – „Ч. море" 0:0**, съдия: П. Николов, 30 000 зр.
„Добруджа": Хр. Атанасов, Росен Харизанов (46' Л. Атанасов - Лйпата), Ив. Цонев, Мл. Пенев, Паскал Киров, В. Великов, Колю Чобанов, Н. Димов, Хр. Николов, Ив. Господинов, Г. Манолов
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Мих. Табаков, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Генов, Здр. Митев, Хр. Тодоров (75' Т. Великов), Ст. Богомилов

2.4.1967 г., 20 кр., Варна, **„Ч. море" – ЦСКА „Ч. зн." 0:0**, съдия: Т. Бечиров, 35 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Мих. Табаков, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Т. Великов, Здр. Митев (75' Хр. Тодоров), Ст. Богомилов, Н. Димитров
ЦСКА „Ч. знаме": Ст. Йорданов, Ив. Василев – Катила, Б. Гаганелов, Хр. Маринчев, Б. Станков, Д. Пенев, К. Райков, Н. Цанев, Цв. Атанасов (74' Н. Радлев), Д. Якимов, Асп. Никодимов

8.4.1967 г., 21 кр., София, ст. Герена, **„Левски" Сф – „Ч. море" 2:1 (1:0)**, съдия: Г. Иванов, 50 000 зр.
„Левски" Сф: Бис. Михайлов (80' Б. Александров), Стоичко Пешев, Ив. Вуцов, Г. Стоянов, Г. Златков, Ив. Вутов, Цв. Веселинов, Я. Кирилов, Г. Аспарухов, Сим. Николов (56' Г. Соколов), Ал. Костов
„Ч. море": Ив. Иванов (65' Сим. Нинов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Т. Великов (57' Ст. Георгиев), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Сим. Николов 1', 2:0 Соколов 61', 2:1 Н. Димитров 77'

16.4.1967 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 1:0 (0:0)**, съдия: Стоян Чомаков, 12 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Локомотив" Сф: Ив. Деянов, В. Методиев, Г. Христакиев, Ат. Геров, Т. Колев, В. Василев, Д. Цеков (70'

П. Кирилов), Ивайло Георгиев, Ат. Михайлов, Н. Котков, Сп. Дебърски
Голм.: 1:0 Н. Димитров 65‘

23.4.1967 г., 23 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Враца 4:2 (3:1)**, съдия: Я. Янков, 14 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов (66‘ Т. Великов), Н. Димитров
„Ботев“ Вр: Г. Петков, П. Каменов, Евл. Йорданов, Л. Коцев, Анг. Ценов, Живко Атанасов, Цв. Патеров, Вл. Стоилов, Ил. Драгомиров, Г. Каменов, Н. Бакърджиев
Голм.: 2:0 Н. Димитров 1‘, 3‘, 3:0 Ст. Богомилов 29‘, 3:1 Атанасов 36‘, 3:2 Бакърджиев 46‘, 4:2 Ст. Георгиев 61‘

29.4.1967 г., 24 кр., Пазарджик, ст. Л. Шкодров, **„Ботев“ Пловдив – „Ч. море“ 0:0**, съдия: П. Николов, 15 000 зр.
„Ботев“ Пд: Мих. Карушков, Ненко Георгиев, Ив. Глухчев, Вид. Апостолов, Бож. Атанасов, Ив. Задума, Д. Костадинов, Дин. Дерменджиев, Добрин Ненов, Ив. Кючуков, Вангел Делев
„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев (67‘ Т. Великов), Ст. Богомилов, Здр. Митев, Н. Димитров
(бел. срещата е проведена в гр. Пазарджик поради наказание на „Ботев“ Пловдив)

7.5.1967 г., 25 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Бургас 0:0,** съдия: П. Николов, 20 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Ботев“ Бс: Г. Генчев, Пан. Костов, Ст. Илиев, Бойчо Близнаков, В. Захариев, Хр. Димитров, Рали Халачев, Ант. Кръстев, Б. Кондов, Пейо Николов, Хр. Момчев

14.5.1967 г., 26 кр., Ст. Димитров, ст. Бончук, **„Марек“ – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Т. Геров, 5 000 зр.
„Марек“ Ст. Д.: К. Белчински, Г. Богданов, Д. Куков, Д. Митов, Г. Сапинев, Ив. Кюлюмов, Сашо Паргов, Бор. Манов, К. Миланов, К. Ангелов, Кост. Костадинов
„Ч. море“: Ив. Иванов (31‘ Сим. Нинов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Мих. Табаков, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Костадинов 29‘

20.5.1967 г., 27 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 2:1 (1:0)**, съдия: Бог. Деведжиев, 15 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Славия“ Сф: Сим. Симеонов, Ал. Шаламанов, П. Петров, Стоян Алексиев, Д. Ларгов, Ем. Манолов, Л. Тасев (46‘ П. Христов), Г. Харалампиев, Стоян Вражев, Ал. Василев, Й. Лечев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 39‘, 2:0 Ст. Георгиев 57‘, 2:1 Вражев 87‘

27.5.1967 г., 28 кр., София, ст. Раковски, **„Спартак“ Сф – „Ч. море“ 1:0 (0:0)**, съдия: Г. Иванов, 6 000 зр.
„Спартак“ Сф: Г. Найденов, Милко Гайдарски, Доб. Жечев, Хр. Миленков, Н. Колев, Ив. Димитров, Ив. Ранков, Ив. Вължаров (59‘ М. Гьонин), Г. Цветков, Йосиф Харалампиев, В. Митков
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Харалампиев 68‘

1966-67		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	БотПд		2:0	1:1	0:0	1:1	0:0	1:0	0:1	1:1	3:0	1:1	1:1	0:1	1:0	6:0	2:1
2.	Слав	1:1		2:0	2:1	2:1	1:0	1:0	1:1	3:2	2:0	1:0	1:0	1:0	0:0	1:0	1:0
3.	Лев	1:2	1:1		1:2	1:1	2:1	2:1	0:0	1:0	4:1	0:0	2:0	3:0	2:1	3:0	3:1
4.	СпСф	3:1	2:1	0:0		1:1	1:0	3:0	0:0	3:1	1:2	0:0	3:1	1:1	2:0	7:1	1:0
5.	ЦСКА	1:3	1:1	3:1	0:1		1:1	2:2	1:1	3:2	1:1	0:0	5:1	4:0	1:0	3:0	3:0
6.	Ч.М.	1:1	2:1	2:2	2:0	0:0		4:2	1:0	0:0	1:3	0:0	6:2	3:0	2:0	2:1	2:0
7.	БотВр	0:1	1:0	2:1	2:2	4:0	3:1		2:1	4:0	1:0	3:2	3:0	3:0	3:1	3:0	0:0
8.	ЛокСф	2:0	3:1	1:3	1:2	5:1	1:3	0:1		3:1	4:1	0:0	0:1	1:2	1:0	4:0	1:0
9.	БотБс	0:1	1:1	2:3	1:1	0:0	1:0	2:0	4:0		1:0	1:1	1:0	3:1	0:0	1:1	5:1
10.	Берое	0:0	2:2	1:1	3:1	1:1	2:0	1:0	2:1	2:2		1:3	1:0	3:0	1:1	5:1	2:0
11.	ЛокПд	0:1	1:2	2:4	0:0	2:1	2:1	1:1	1:2	0:1	2:0		1:1	2:2	0:0	3:2	2:0
12.	Добр	1:1	0:0	1:1	1:0	1:0	0:0	1:1	1:1	1:3	3:2	1:0		1:0	1:0	2:0	1:3
13.	СпПд	0:0	2:0	1:0	1:0	0:1	1:3	2:0	0:1	0:1	4:0	0:1	4:0		3:0	0:0	1:0
14.	МинПк	1:2	0:0	0:1	1:0	1:2	0:0	2:2	1:1	0:0	0:0	2:2	2:0	2:0		4:1	3:0
15.	Дунав	4:2	2:2	2:1	1:0	1:2	1:2	5:1	4:1	2:0	1:0	1:1	0:1	1:0	0:1		3:0
16.	Марек	1:3	1:1	1:1	1:2	0:1	1:0	4:0	0:1	2:1	0:0	2:0	1:0	0:0	2:1	2:0	

15.6.1967 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Русе 2:1 (0:0)**, съдия: Цв. Станев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов (79‘ Сим. Нинов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев (65‘ Т. Великов), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Дунав“ Рс: Г. Каменски, Добри Добчев, Огн. Илиев (77‘ Ив. Минчев), Т. Тодоров, Д. Василев, Шамси Сюлейманов, Стоян Маринов, Ремзи Нуриев, Н. Йорданов, В. Разсолков, Алекси Парашкевов
Голм.: 0:1 Парашкевов 57‘, 1:1 Т. Великов 72‘, 2:1 Ст. Богомилов 76‘ (дуз.)

18.6.1967 г., 30 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Спартак“ Пд – „Ч. море“ 1:3 (1:1)**, съдия: Анг. Гергинов, 4 000 зр.
„Спартак“ Пд: Ив. Христов (77‘ Стоян Стоименов), Б. Мерджанов, Т. Момин, Стоян Мазнев, Г. Панов, Кръстьо Богданов, Д. Генов, Ат. Атанасов, Хр. Дишков, Г. Бенчев, П. Колев
„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Т. Великов, Здр. Митев, Ст. Богомилов (75‘ Ст. Георгиев), Н. Димитров
Голм.: 0:1 Т. Великов 24‘, 1:1 Дишков 33‘, 1:2 Ст. Богомилов 74‘, 1:3 Н. Димитров 82‘

„Ч. море“ Вн,1966-67 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Димитър Боснов	30	
Стефан Богомилов	29	13
Никола Димитров	29	11
Андрей Стоянов	29	2
Абил Билялов	28	
Здравко Митев	27	5
Стефан Янев	27	1
Янко Атанасов	27	
Владимир Грозданов	27	
Иван Иванов	25	
Стоян Георгиев	20	2
Симеон Нинов	13	
Тодор Великов	12	2
Михаил Табаков	10	
Стефан Генов	9	
Георги Дойков	5	
Христо Тодоров - Ино	4	
Вахан Саркизов	3	1

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Ботев Пловдив	30	13	12	5	39:24	38
2.	Славия София	30	13	11	6	33:27	37
3.	Левски София	30	13	10	7	46:32	36
4.	Спартак София	30	13	9	8	40:26	35
5.	ЦСКА „Червено знаме“ София	30	11	12	7	42:34	34
6.	Черно море Варна	30	12	9	9	40:29	33
7.	Ботев Враца	30	13	6	11	45:40	32
8.	Локомотив София	30	12	7	11	39:34	31
9.	Ботев Бургас	30	10	10	10	38:35	30
10.	Берое Стара Загора	30	10	9	11	37:41	29
11.	Локомотив Пловдив	30	7	14	9	30:31	28
12.	Добруджа Толбухин	30	9	8	13	24:43	26
13.	Спартак Пловдив	30	10	5	15	26:35	25
14.	Миньор Перник	30	6	11	13	24:30	23
15.	Дунав Русе	30	9	4	17	35:60	22
16.	Марек Станке Димитров	30	8	5	17	24:41	21

1967

принадлежи само на бившия СК „Владислав“ … с богата история, традиции, дружество покрито със слава …

Подписи ….

(Държавен архив, Варна)

Купата на голмайстор на първото първенство на елитната юношеска група 1966-67, спечелена от Кеворк Тахмисян (28 гола).

Стефан Богомилов - за поредна година голмайстор на отбора.

2.4.1967 г., преди мача от елитната юношеска група срещу ЦСКА „Ч. знаме“, прави от ляво надясно: Божил Колев, Здравко Ковачев (Джафа), Георги Терзиев, Юри Аргиров, Георги Кацов и Петър Кръстев, клекнали: Пламен Христов, Цветан Любенов, Петър Петров (Красивия), Кеворк Тахмисян и Дамян Георгиев

Стоян Георгиев Стоянов – Тянко

(р. 13.10.1942 г.)
Позиция: нападател
„Ч. море“ 1962-67
„А“ РФГ 80 мача/8 гола

„Роден съм в Попово с фамилно име Хаджипетков. Сменихме го когато ни обявиха за „врагове на народа“. Баща ми беше учил икономика в Дрезден, а чичо ми в Лайпциг. През 1945 г. се връщат в Попово и построяват фабрика за тухли, леля ми имаше фабрика за олио, най-голямата в България. Закона за изземване на имуществото влезе в сила от 1947 г. и взеха фабриките. Чичо ми го убиха, леля ми я изселиха в с. Безмер, Тервелско, а баща ми в Долен Чифлик. Понеже беше един от малкото учили в селото го направиха счетоводител в ТКЗС-то. Къщата в Попово я оставиха с голям надпис на стената „Врагове на народа“, аз останах там няколко години при баба ми. След това взехме някакви пари за тази къща и се преместихме във Варна, над тогавашния магазин „София“, на ъгъла на ул. „27-ми юли“ и бул. „Ленин“, точно срещу църквата св. Николай. Бях на 10 години тогава. Съсед ни беше Галю Гарабедов – бивш футболист на „Тича“. Все ми разправяше какви мачове бил играл, аз го слушах с половин ухо „Абе какви мачове може да е играл този старец.“

Футбол играех непрекъснато в училище и на улицата. Запали ме вуйчо ми Денчо Минев. Той беше играл в Попово, а след това и в „Академик“ Варна. Трениpахме на едно игрище във ВИНС-а на малки вратички и ме пускаха да запълвам бройката по някой път. Започнах да играя организирано на „Тича“ през 1954 г. при Кафето, а след това и при Тошко Терзистоев.

В мъжкия отбор ме взеха през 1960 г. Заедно с Били, Липата, Борето Кондов, Пешо Дудунов, Коцето Любенов бяхме моряци на „Пясъка“, а след новобранството ни преместиха в Домакински взвод в Морското. Таман бяхме влезли в „А“ група, треньор беше Клечо, след това дойде Лозан Коцев, трениpахме на „Тича“ и Колодрума. По това време имаше турнири за военни отбори и на един такъв в София станах голмайстор. Тогава ме взеха в ЦСКА, в спортната им школа. За мен това беше загубено време. Събираха там всички таланти от казармата, повечето от нас никога нямаха шанса да заиграят за ЦСКА. Къде да се боря за мястото на Якимов, кой ще вземе мен. Играх в младежкия им отбор, след това се уволних и … кой от където е. Върнах се във Варна през 1962 г.. Треньор беше Оптячката.

Кандидатствах във ВИНС два пъти, един път даже преписах всичко за 6-ца, но не ме приеха. Бил съм „враг на народа“.

В „Черно море“ останах 6 години. С Андрей имахме еднакви презиме и фамилия. Той остана Стоянов, а мен взеха да ме пишат Георгиев. Започнах да се налагам като титуляр, разчитаха на мен. Бях техничен, дал съм много голове пасове. Жалко, че тогава асистенциите не се броеха, иначе щях да съм може би с най-много. Една от най-добрите ми асистенции беше срещу ЦСКА (2.5.1965 г.) . Пробих до аутлинията, прекарах топката между краката на Пената и подадох на Богомилов да я вкара (в. „Нар. спорт“, бр. 52, 3.5.1965 г.). Това ни беше първата победа над ЦСКА във Варна от 10 години. Последната беше през 1955 г. с оня гол на Мальо от воле. Биех и дузпите. Помня най-добре тази срещу „Спартак“ Пловдив за КСА (12.8.1964 г.) . Тя ни класира на полуфинала. Бях се сковал, за малко да бия навън. Не знам как влезе, но беше доста ефектно в „паяжината“. (бел. на стр. 352 в 3-та част неправилно е изписан като голмайстор Н. Димитров, който не е запомнен като изпълнител на дузпи).

Стоян Георгиев – Тянко (вдясно) и Иван Иванов – Шопа на ст. „Тича“ (тогава „Ч. море“)

С вратаря Иванов (Шопа) бяхме големи приятели. Един сезон се беше върнал в „Миньор“ Перник (1964-65). Ходихме в селото му на гости, запозна ме с футболистите на „Миньор“, предложиха ми да остана там. Водеха ги на щат като миньори без някога да са влизали в мината и вземаха големи заплати. По 800 -1000 лева. Много големи пари за това време, но къде да оставам в Перник. Върнах се във Варна и Иванов се върна следващия сезон.

През 1967 г. реших да кандидатствам във

ВИФ. Заминах за София без да съм искал съгласие от „Ч. море". Изпратих им служебна бележка, че съм приет във ВИФ. Заиграх за „Академик" Сф, помощник треньор беше Петко Петков, който беше играл малко в „Ч. море" през 1959 г. и след това в „Спартак". С него се познавахме добре. След няколко месеца ме извикаха при ректора Стайков и ми казаха, че не мога да уча висше. Бил съм „враг на народа", ръководството на „Ч. море" изпратило писмо до министъра на просветата и той наредил да ме изключат. Върнах се във Варна, бях бесен на Дамянов. Познавахме се, живял е в къщи, даже жена от Попово му намерихме, а той писал донос до министерството срещу мен.

Тогава реших да отида в „Спартак". Те бяха в „Б" група, събираха отбор да влизат в „А", бяха взели Ранков и Лейката. Нямах състезателни права за тази година (1968-69), защото бях играл за „Академик", но водех подготовка с отбора. В една контрола срещу германци („Ватеншейд") още в 5-та мин. се контузих. Капитанът им ми влезе остро в краката, коляното ми се усука и тогава на практика ми свърши кариерата. Бях на 27 години, в разцвета на силите си. Скъса ми се менискуса. Ходих при един професор в София, най-голямото светило за времето си в България. Тогава операции не се правеха. Каза ми да продължавам да бягам, или ще се оправи, или ще се скъса напълно. Продължих да бягам, но вече не можех да ритам с десния крак. Научих се да ритам с левия по-добре от десния, но вече не бях футболист за „А" група. Играх една година в Търговище и се отказах. Капитанът на „Ватеншейд" ми изпращаше наколенки, фланелки, но вече не можех да играя.

Реших да пътувам по корабите, но ме отрязаха защото не ми било позволено да излизам от България. Казах им, че вече съм излизал много пъти. Нямало значение, сега вече не можело. Тогава отидох да работя в Строително-товарен флот (СТФ) на дълбачката „Егея". Дълбахме Варненското и Белославското езеро за пристанище Варна Запад, за Аспаруховия мост, на практика целия канал за пристанището го направихме ние. Имахме и отбор в градската група. Началник на СТФ беше Стефан Маринчев, бившият ръководител на „Черно море" (по негово време ВМС). За мен той е най-добрият човек, който съм срещал. Даде работа на много бивши футболисти, за които дружеството не направи нищо. От там минаха: Трендо, Вахан, Коцето Любенов, Марин Парушев, Милчо Милчев, Роман Керековски, Пламен Христов също дойде, когато го изключиха от спортното движение. Писахме писмо до БСФС какъв примерен работник е, за да го оправдаят. Винаги бяхме първи в групата.

Когато Божил Колев се върна през 1980 г. като треньор, реши да ме вземе за администратор. Организирах турнира „Варненско лято", картотекирах футболисти в БФС. Тогава отговорник там беше Коцето Стойчевски. И той беше играл малко в „Черно море", познавахме се, картотеките минаваха безпроблемно. И от там ме уволниха, защото съм бил „фабрикант и враг на народа". Отидохме с баща ми при ген. Станков, който беше черноморец и началник в ДС. Какви врагове на народа, какви фабрики, къде са те. Ген. Станков провери там някакви досиета и каза, че нищо не може да направи. Всичко идвало от Военното контраразузнаване и там той нямал власт. Така изкарах до пенсия на дълбачката.

8.5.1965 г., ст. „Митхат паша", Истанбул, прави от ляво надясно: Н. Димитров, Тренд. Василев, Г. Дойков и Сим. Нинов, клекнали: Аб. Билялов, Ст. Богомилов, Ст. Георгиев - Тянко и Л. Атанасов – Липата

Балканска купа
1966-67
Ч.МОРЕ
PARTIZANI
UTA
FENERBAHÇE SPOR KULÜBÜ
1907

– *Për edicionin e peslë të Kupës ballkanike*

EPERSI E KONKRETIZUAR ME GOLA

«Partizani» - «Çerno More» 2:0 (0:0)

Partizani Tirana
1966-67
Safet Berisha, Jani Kaci, Ilir Bushati, Bedri Omuri, Mithad Shehu, Astrit Ziu
Gjergji Thaka, Agim Murati, Musa Fagu, Seva, Besnik Cela

UTA

De la st. la dr.
În picioare :
Jos.
Czako; Biro; Bakoş; Leveter; Petescu; Bojony;
Şchiopu; Moţ; Asente; Bornea; Mereuţa;

ÎN „CUPA BALCANICĂ"

UTA-Cerno More Varna 0:2 (0:0)

GEÇEN YIL AJAX'I 3-1 MAĞLÛP EDEN ÇERNO MORE'Yi SARİ-LACİVERTLİLER CANAN'IN GOLÜ İLE 1-0 YENDİLER

Fenerbahçe 1966-67. Soldan sağa ayaktakiler: Selim Soydan, Nedim Doğan, Vasilije Radoviç, Ercan Aktuna, Şeref Has, Özcan Köksoy. Oturanlar: Lazar Lemiç, Canan Açıkgöz, Ogün Altıparmak, Numan Okumuş, Yılmaz Şen.

През сезон 1965-66„Черно море“ заема едва 11-то място в крайното класирана на „А“ РФГ. Въпреки това, предвид натрупаният опит и успешни резултати в международните мачове, отборът е определен да представя България в турнира за Балканската купа за втори пореден път.

Участниците са разделени в две групи по 4 отбора. Победителите от двете групи се срещат във финал на разменено гостуване за определяне на победителя от турнира. „Ч. море“ и „Фарул“ Констанца са отборите, които повтарят участието си от миналогодишния турнир.

„Черно море“, който е най-ниско класиран в домашното първенство от всичките 8 участника попада в група 1, заедно с УТА Арад и редовно играещите в ЕКТ „Фенербахче“ и „Партизани“.

В група 2 е другият български представител – „Локомотив“ София, заедно с отборите на АЕК Атина, „Фарул“ Констанца и „Вардар“ Скопие.

Турнирът в групата започва на 1.6.1966 г. с мача „Партизани“ Тирана – „Ч. море“, а финалите се играят на 20 и 26 октомври 1967 г.

***

1.6.1966 г., Tirana, st. Qemal Stafa, **„Partizani“ – „Ч. море“ 2:0 (0:0)**, съдия: Aurel Bentu (Рум.), пом.: Hysen Flysenaj, Gligor Sheshi (Алб.), 25 000 зр.

Голм.: 1:0 Шеху 49‘, 2:0 Хаджиу 70‘

„Partizani“: Mikel Janku, Fatbardh Deliallisi, Spiro Gjika, Teodor Vaso, Ramazan Rragami, Lin Shllaku, Robert Jashari (Muharrem Kariqi), Foto Andoni, Mexhit Haxhiu, Panajot Pano, Tomorr Shehu, tr. Rexhep Spahiu

„Ч. море“: Сим. Нинов (46‘ Ив. Иванов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров, тр. Ив. Моканов

В. „Sporti Popullor“, 2.6.1966 г.: „Доминацията се изрази в два гола. Мачът между „Партизани“ и „Ч. море“ от петото издание на Балканската купа завърши със заслужен успех с 2:0 за „Партизани“. Тази победа на нашите армейци беше бурно аплодирана от хилядите зрители на националния стадион „Кемал Стафа“ и поставя добро начало в турнира за купата.

Срещата показа две различни лица през двете полувремена. Въпреки, че футболистите на „Партизани“ имаха известно териториално предимство през първата част, играта беше бавна, разпокъсана, изпълнена с неточни пасове и нападателите показаха неумение в намирането на пътя към противниковата врата. Защитите играха окопани отзад, с дълги пасове и се увличаха предимно в накъсване на играта и спиране на противниковите нападатели, без да проявят творчество в постройката на атаките на своят отбор. От друга страна, нападателите се движеха мудно и безцелно, без ясна идея как да противодействат на защитите, а малкото удари към вратите бяха слаби и неточни. Въпреки това, отборът на „Партизани“ създаде няколко добри възможности за отбелязване на гол. Два пропуска направи Пано в 20-та и 25-та мин., последва удар в гредата от Хаджиу, а в 44-та мин. Шеху още един път пропусна да изведе отбора си напред в резултата. „Ч. море“ игра спокойно и сигурно с плътна, но гъвкава защита и направи няколко контраатаки. Първото полувреме завърши без отбелязан гол в двете врати с общо 12 удара към очертанията им, 7 от които за „Партизани“.

През втората част нашите армейци излязоха решени да не повтарят грешките си от първото полувреме. Те заиграха задружно и поставиха съперника си под постоянно напрежение. Започнаха масирани атаки, в основата на които бяха защитниците Рагами и Шлаку. Зрителите бяха доволни от комбинативната игра на отбора си и бурно го насърчаваха. Опасностите пред противниковата врата се редуваха, голът висеше във въздуха и падна в 49-та мин., когато Андони с индивидуална акция навлезе дълбоко в противниковото поле, дриблира покрай капитана Атанасов и центрира ниско по земята през ръцете на вратаря (Иванов), който не успя да овладее топката. Тя се изплъзна от ръцете му и попадна в краката на заелият добра позиция Шеху, който леко я търкулна в мрежата – 1:0 за „Партизани“.

Голът оживи играта. Сега двата отбора се впуснаха в атаки, търсей-

***„Partizani“ Tirana**, осн. 4.2.1946 г. като клуб на албанската армия от останките на два закрити след 2-та Св. Война армейски клуба и играчи от цялата страна, свикани по заповед на управляващата ком. партия. Спечелва първата си шампионска титла на страната още през първата година от съществуването си и до 1966 г. има вече 10 спечелени титли и 7 национални купи. „Партизани“ е първият албански участник в ЕКТ (КЕШ) през сезон 1962-63, когато е елиминиран от „Ньоркьопинг“ (1:1, 1:3), а през следващият от „Спартак“ Пловдив след победа с 1:0 в Тирана и загуба с 1:3 в Пловдив. През декември 1963 г. „Партизани“ достига до финала на армейската спартакиада, състояла се във Виетнам след победи над ЦДНА София и Хонвед, но губи от ЦСКА Москва.*

ки гола. Армейците, за да удвоят преднината си, а варненци да изравнят резултата. Най-активни бяха те по левия фланг, където действаше най-добрият им в този мач играч – Стоянов, но Васо му противодействаше с

Хаджиу се е възползвал от паса на Андони и отбелязва първия гол за „Партизани"

***Панайот Пано**, извикан от „17 нентори" да отбие военната си служба в „Партизани", където остава до края на кариерата си и става голмайстор на отбора (210/136). Отбелязва победния гол за Албания в историческата им първа победа в Европейски квалификации (срещу Дания - 1:0, 30.10.1963 г.).*

прецизност и техника и не му остави поле за изява. Защитата като цяло се справи отлично, особено Джика, който играеше първият си международен мач. В 70-та мин., при поредната си атака, футболистите на „Партизани" получиха право да изпълнят корнер. Каричи центрира, вратарят се опита да улови топката, но се размина с нея и Хаджиу се възползва от грешката му и отбеляза с глава втори гол за отбора си – 2:0 за „Партизани". Този гол повиши апетита на домакините за повече атаки към противниковата врата. Хаджиу дриблира между трима защитници, но ударът му беше неточен. Голяма активност прояви Пано, който се движеше навсякъде по терена и в един случай преодоля сам защитниците на „Ч. море", но останал очи в очи с вратаря стреля неточно. Каричи също не можа да се възползва от грешка на един от защитниците. Гостите от Варна отговориха с няколко откъслечни атаки, които макар и да създадоха опасност пред вратата на Янку, останаха без резултат.

„Партизани" спечели напълно заслужено. Отборът игра мобилизирано, задружно, динамично, с борба за първа топка. Това показва, че нашите армейци имат сила и колективен дух да направят още по-добри игри в този турнир. ***м.с. Шкендер Яречи…***

В неделя сутринта варненци потеглиха обратно с автобус. До прохода Тана те бяха съпътствани от делегация на КС „Партизани". *(превод от албански, специално за нашата книга от Florent Hoxha)*

***

15.6.1966 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море" – UTA Arad 3:1 (2:0)**, съдия: Istvan Zsolt (Унг)

Голм.: 1:0 Н. Димитров 12', 2:0 Здр. Митев 24', 3:0 Н. Димитров 62', 3:1 Schiopu 89'

„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Ст. Георгиев (55' Т. Великов), Андр. Стоянов, Ст. Богомилов, Здр. Митев, Н. Димитров (62' Вах. Саркизов), тр. Ив. Моканов

UTA: Carol Weichelt, Gavril Biro, Stefan Bakos, Hristo Metcas, Ioan Igna, Vasile Jac, Emil Florut (46' Petru Schiopu), Nicolae Pantea (46' Ladislau Pescovszski), Alexandru Donciu, Mihail Terlea, Mircea Axente, tr. Nicolae Dumitrescu

В. „Нар. спорт", бр. 71, 16.6.1966 г. : „Във втория мач от новия турнир за Балканската купа, черноморци се представиха успешно, като победиха убедително с 3:1. Гостите се придържаха стриктно към схемата 4-3-3. Така нямаше излишно струпване на състезатели в тяхното поле и това позволяваше на варненци, които ги превъзхождаха в бързината и в техническото организиране на атаките, да градят хубави комбинации. През първото полувреме две от тях завършиха пред самата врата, изведоха в изгодни положения Н. Димитров и Митев, които не пропуснаха да реализират. Надмощието на черноморци трая до смяната на Н. Димитров и Георгиев (в 62-та мин). Преди да напусне терена Н. Димитров още веднъж се разписа, но и на два пъти направи фрапиращи пропуски.

Гостите добре боравеха с топката, но трудно намираха пролуки в черноморската защита. Почетният си гол те постигнаха чрез Шкьойц в 89-та мин. ***П. Герчев***"

В. „Нар. дело", 16.6. 1966 г.: „Вчера на ст. „Ю. Гагарин" … черноморци започнаха бързо, маневрено и борбено и още отначало смутиха своя противник. По-добри техници, домакините атакуваха непрекъснато, пренесоха играта в противниковото поле и често застрашаваха вратата на гостите. Усилията на черноморци бяха възнаградени в 12 и 24 минути, когато Н. Димитров и Митев отбелязаха два гола за своя отбор.

През второто полувреме домакините се

1.6.1966 г., ст. Кемал Стафа, Тирана, „Ч. море“ от ляво надясно: Аб. Билялов, Д. Боснов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Вл. Грозданов, Ст. Янев, Н. Димитров, Сим Нинов и Я. Атанасов

1.6.1966 г., отборът на „Партизани“ преди мача на ст. Кемал Стафа в Тирана, от ляво надясно: Lin Shllaku, Mikel Janku, Robert Jashari, Ramazan Rragami, Foto Andoni, Spiro Gjika, Fatbardh Deliallisi, Mexhit Haxhiu, Teodor Vaso, Tomorr Shehu, Panajot Pano (доставена и разчетена от Teodor Vaso)

отпуснаха и сега по-често атакуваха гостите, но отбраната на „Ч. море“ се чувстваше стабилна и спираше атаките им пред наказателното поле. Все пак, при една контраатака, проведена от Стоянов и Н. Димитров, последният със силен и точен удар покачи на 3:0. В последната минута Шкьопу отбеляза почетния гол за своя отбор. … ***В. Стоянов***“

28.6.1966 г., отборът на „Партизани“ Тирана на ст. „Ю. Гагарин“, прави от ляво надясно: неразпознат, Robert Jashari, Ramazan Rragami, Mexhit Haxhiu, Fatbardh Deliallisi, Rexhep Spahiu (tr), Panajot Pano, Teodor Vaso, T Josja, Mikel Janku. клекнали: Muharrem Karriqi, Agim Dizdari, Lin Shllaku , Iljaz Dingu, Tomorr Shehu, Spiro Gjika, Foto Andoni, Ali Mema (доставена и разчетена от Флорент Ходжа)

***

29.6.1966 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Partizani” Tirana 3:1 (0:0)**, съдия: Ст. Константинов

Голм.: 1:0 Ст. Янев 54‘, 2:0 Ст. Богомилов 59‘, 2:1 Пано 69‘, 3:1 Ст. Богомилов 72‘

„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров, тр. Ив. Моканов

„Partizani“: Mikel Janku, Fatbardh Deliallisi (46’ Robert Jashari), Spiro Gjika, Teodor Vaso, Ramazan Rragami, Lin Shllaku, Muharrem Kariqi, Mexhit Haxhiu, Panajot Pano, Foto Andoni, Tomorr Shehu (46’ Iljaz Dingu), tr. Rexhep Spahiu

В. „Нар. дело“, 30.6. 1966 г.: „Вчера на ст. „Ю. Гагарин“ … Гостите започнаха играта с намерение да изнесат равен мач. За това те подсилиха отбраната си, като напред оставиха само бързия и повратлив Андони (10) да респектира отбраната на „Ч. море“. През първото полувреме гостите демонстрираха бърз и техничен футбол, добре строяха атаките си и на моменти внасяха объркване в отбраната на „Ч. море“. Особено повратливи и дейни бяха Пано (9), Каричи (7) и Шлаку (6). Но и двата отбора сбиваха играта в центъра, като атаките им се разбиваха пред наказателното поле.

След почивката черноморци заиграха на широк фронт и търсеха пробивите по крилата. Това позволи на домакините по-често да обсаждат вратата на „Партизани“. В 54-та мин. след разбъркване пред вратата на гостите Янев отблизо отклони топката и откри резултата. Рейдовете на Стоянов по страничната линия бяха сполучливи и в 59 и 71 минути центрираните от него топки бяха умело отклонени с глава от Богомилов във вратата на гостите.

Почетния гол албанските футболисти отбелязаха в 69-та мин., когато Пано (9) преодоля Атанасов, остана сам и с отмерен удар прати топката в мрежата на „Ч. море“.

За победата на „Ч. море“ с 3:1 допринесоха солидната отбрана на отбора и нападателите Стоянов и Богомилов. ***В. Стоянов***“

В. „Нар. спорт“, бр. 77, 30.6.1966 г. : „Черноморци прибавиха още две точки към актива си от Петия турнир за Балканската купа. Вчера те победиха „Партизани“ Тирана с 3:1. Много борбени и амбициозни, албанските футболисти леко са намираха и градяха сполучливи комбинации. В лицето на Пано (9) и Андони (10) те имаха силни единици в центъра.

Домакините надделяха през второто полувреме. Създадени бяха повече голови положения и при три от тях Янев (54) и Богомилов (59 и 72) отбелязаха голове. При 2:0 в 65-та мин. Пано намали резултата.

Преди срещата се състоя мило тържество, на което членът на БФФ К. Добрев връчи купата по спортсменство, спечелена от„Ч. море“ в тазгодишния шампионат. Отборът

29.6.1966 г., ст. "Юрий Гагарин" преди мача срещу "Партизани" Тирана, от ляво надясно: Андр. Стоянов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр. Митев, Ст. Георгиев, Ст. Богомилов, Вл. Грозданов (закрит), Д. Боснов, Н. Димитров, Сим. Нинов, Я. Атанасов, Ат. Ставрев (пом. съдия), Ст. Константинов (гл. съдия) ...

5.10.1966 г., ст. "Юрий Гагарин", отборите на "Ч. море" и "Фенербахче" преди мача им за Балканската купа, прави от ляво надясно: Ив. Иванов, Vasilije Radoviç, Пан. Мефтишев (пом. съд), Ат. Ставрев (гл. съд.), Здр. Митев, Ст. Янев, Numan Okumuş, Вах. Саркизов, Yılmaz Şen, Андр. Стоянов, Ercan Aktuna, Selim Soydan, Д. Боснов, Lazar Lemiç, Я. Атанасов и Анг. Филипов (пом. съдия), клекнали: Вл. Грозданов, Şeref Has, Ст. Богомилов, Yaşar Mumcu, Аб. Билялов, Canan Açıkgöz, Özcan Köksoy, Н. Димитров и Abdullah Çevrim

Андрей Стоянов, дясното крило на "Черно море", наричан от запалянковците "Гаринча"

завоюва този трофей за четвърти път."

***

5.10.1966 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, 16.00, **„Ч. море" – „Fenerbahçe" 0:1 (0:0)**, съдия: Ат. Ставрев, пом.: Пан. Мефитишев и Анг. Филипов

Голм.: 0:1 Джанан 71'

„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Ст. Богомилов, Здр. Митев, Андр. Стоянов, Н. Димитров, тр. Ив. Моканов

„Fenerbahçe": Vasilje Radovic, Köskoy Özcan, Okumus Numan, Seref Has, Ercan Aktuna, Sen Yilmaz, Canan Acikgöz, Abdullah Cevrim, Yasar Mumcuoglu, Lazar Lemic, Selim Soydan, tr. Basri Dirimlili

В. „Нар. дело", 4.10. 1966 г.: „Противник на черноморци в турнира за Балканската купа утре в 16 ч. на ст. „Ю. Гагарин" ще бъде многократния шампион на Турция „Фенербахче". Основната сила на гостите е тяхното агресивно нападение. Тук особено изпъква Шереф (10), както и дългогодишните национали Недим (8), Жгюн (7) и Яшар (11). В защитата респектира Шукри (4), обявен за най-добър защитник през 1965-66 г.

Доверие вдъхва и добрата спортна форма, в която се намират черноморци. ***Д. Вълчев***"

В. „Нар. дело", 8.10. 1966 г.: „Вчера на стадиона „Ю. Гагарин" … Въпреки териториалното преимущество, което имаха черноморци през цялото време на мача, те не можаха да отбележат почетен гол.

Футболистите от „Фенербахче" играха с подсилена защита, като разчитаха на контраатаките. При една атака в 73-та мин. Джанан успя да отбележи единствения гол на срещата. Заслужава да се отбележи добрата проява на вратаря Радович, който преди това е участвал в югославски футболен отбор. Срещата завърши при резултат 1:0 за „Фенербахче".

В.„Cumhuriyet", 5.10. 1966 г. : „Победители над „Аякс" миналата година, „Черно море" загуби от жълто-тъмносините с гол на Джанан. Днес на ст. „Ю. Гагарин" в първия мач за Балканската купа, „Фенербахче" победи „Ч. море" с хубав гол на Джанан. Нека да кажем веднага, че победата на „Фенербахче" във Варна, която беше от голямо значение, не беше постигната с атакуващ стил.

„Ч. море", който е побеждавал в много международни мачове на този стадион, включително и срещу съперника на „Бешикташ" в Европа „Аякс", не можа да покаже добра игра и въпреки, че оказа продължителен натиск, не успя да отбележи гол, поради слабата игра на нападателите си.

От друга страна, жълто-тъмносините се възползваха от една контраатака през второто полувреме, която донесе победния им гол. В този мач и двете – защита и нападение на „Фенербахче" бяха впечатляващи. Въпреки това обаче, Абдула, за чийто трансфер бяха платени много пари, не успя да покаже това, което се очакваше от него. Започвайки играта много добре, „Ч. море" оказаха силен натиск през първото полувреме, а защитата игра много добре и не позволи на жълто-тъмносините да отбележат. Полувремето завърши, както и започна – при резултат 0:0.

През второто полувреме „Ч. море" продължи да доминира, оказвайки про-

дължителен натиск в половината на „Фенербахче", който основно се браneше. Но в 71-та мин. Джанан изстреля истински снаряд от около 25 метра във вратата на противника, след пас на Сереф. С този гол жълто-тъмносините неочаквано победиха с 1:0. ***Ajanslar***"

След дълго отсъствие, Абдула, който игра първият си мач за „Фенербахче" показа няколко забележителни технически изпълнения, като тази на снимката, въпреки че като цяло още много може да се желае от играта му (в. „Джумхюриет").

***

2.11.1966 г., Istanbul, st. Ali Sami Yen, 15.00, **„Fenerbahçe" – „Ч. море" 3:0 (2:0)**, съдия: Faruk Talu (Тур.), пом.: Turan Alsaç, Zeki Gürkan

Голм.: 1:0 Огюн 8', 2:0 Яшар 17', 3:0 Огюн 71'

Отстранен: Андр. Стоянов 30'

Fenerbahçe": Vasilje Radovic, Köskoy Özcan, Okumus Numan, Canan Acikgöz (46' Selim Soydan), Sen Yilmaz, Ali Ishan Okcuoglu, Ogün Altiparmak, Nedim Dogan, Abdullah Cevrim, Birol

***Abdullah Çevrim**, новото попълнение на „фенерите" изиграва 6 мача за нац. отбора на Турция*

5.10.1966 г., отборът на „Ч. море“ на ст. Ю. Гагарин преди мача срещу „Фенербахче“ за Балканската купа, прави от ляво надясно: Вл. Грозданов, Я. Атанасов, Ив. Иванов, Д. Боснов, Аб. Билялов и Ст. Янев, клекнали: Вах. Саркизов, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Ст. Богомилов и Н. Димитров

Peker (46' Lazar Lemic), Yasar Mumcuoglu, tr. Basri Dirimlili

„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Г. Дойков, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Аб. Билялов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров, тр. Ив. Моканов

В. „Cumhuriyet“, 3.11.1966 г. : „В мач за Балканската купа „Фенербахче“ постигна лесна победа срещу втория в България „Ч. море“ и се доближи на крачка от първото място в групата. Още със започването на мача, отборът на „Ч. море“ сякаш изчезна от терена. Жълто-тъмносините имаха физическо превъзходство и приложиха атакуващ стил. Те лесно достигаха целта и вкараха три гола, с което дадоха надежда на феновете си за тежкия мач срещу „Ескишехирспор“, който трябва да изиграят в края на седмицата.

„Фенербахче“ започна мача вихрено и още в 8-та минута поведе в резултата. Яшар премина с цялата си мощ през българския десен бек в наказателното поле и подаде към Недим, топката срещна крака на головата машина на „Фенербахче“ Огюн, който я заби в горния ъгъл на вратата на „Ч. море“ – 1:0.

В 14-та мин. Яшар получи топка от Недим, освободи се от защитника и излезе сам срещу вратаря, но се опита да подаде без успех на съотборник в по-добра позиция.

В 17-та мин. отново Недим изведе Яшар от ляво и излезлият напред вратар не можа да му попречи да отбележи втори гол с нисък удар по земята – 2:0.

След тези два гола футболистите на „Фенербахче“ забавиха темпото, като започнаха да си подават на триъгълник в центъра на терена. От другата страна, отбора на „Ч. море“ започна да атакува и да създава опасности пред вратата на домакините. С великолепна намеса Радович спаси вратата си от сигу-

рен гол след силен удар на Богомилов в 25-та мин.

В 30-та минута съдията отстрани Стоянов (ЧМ) след груб фаул срещу Джанан. Полувремето завърши при резултат 2:0, а Бирол и Джанан получиха аплодисменти за отличната си игра, с която доминираха в центъра на терена.

През второто полувреме отборът на „Фенербахче" изгуби концентрация. В 53-та мин. Недим излезе в добра позиция, но пропусна. В 71-та мин. Огюн отговори на скандиранията от трибуните „три, три, три" с трети гол, след като получи топката от изненадващо движение на Селим при изпълнение на пряк свободен удар, излезе зад защитника от съмнително положение за засада и търкулна топката в ъгъла на вратата. Мачът завърши при резултат 3:0. ***Abdülkadir Yücelman***"

Стоян Георгиев: „В Истанбул направихме нещо като лагер. Останахме една седмица там и тренирахме на едно игрище на „Бешикташ". Стадионът, на който се игра мача срещу „Фенербахче" беше чисто нов, с тревно покритие, а не сгурия като „Митхат паша", на който играхме миналата година срещу „Бешикташ". По време на престоя ни в Истанбул ми бяха дали задача да наглеждам Билялов. Знаеше се, че има роднини в града, които искаше да посети. Водач от партийците ни беше Мишо Наумов. Позволиха на Били да отиде при роднините си, но трябваше да бъде с мен. Аз бях като гаранция, че няма да му хареса и да поиска да остане. Билито имаше братовчед, който беше собственик на магазин за платове. Той ни покани да излезем вечерта по баровете. Отидохме до магазина му малко преди да го затвори и след това обикаляхме по заведенията до късно. Върнахме се в хотела след полунощ, а на рецепцията ни чакаха крайно изнервени, но видимо облекчени от появата ни ръководители. Бяха си помислили, че сме избягали…"

***

19.3.1967 г., Arad, st. Francisc Neuman, **UTA – „Ч. море" 0:2 (0:0)**, съдия: Muzafer Sarvan (Тур.),

Голм.: 0:2 Ст. Богомилов 85', 89'

UTA: Gheorghe Gornea, Gavril Biro, Stefan Bakos, Hristo Metcas, Ioan Igna, Flavius Domide (46' Vasile Jac), Dumitru Chivu, Petru Schiopu, Traian Popescu, Ion Mot (62' Florian Dumitrescu), Mircea Axente, tr. Nicolae Dumitrescu

„Ч. море": Ив. Иванов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Хр. Тодоров, Ст. Генов, Ст. Богомилов, Н. Димитров, тр. Ив. Моканов

В. „Sportul", 20.3. 1967 г.: „Въпреки, че беше очаквана с нетърпение, срещата от турнира за Балканската купа не задоволи очакванията на публиката. Това се отнася както за резултата, така и за показаната игра. Участието на „текстилниците" в този турнир е толкова незадоволително, колкото може да бъде. Пет загуби в пет мача, два от които на собствен терен.

Загубата в неделя изненада всички нас, тъй като местния отбор срещна скромен съперник, който за 75 минути не застраши опасно вратата на домакините и беше предимно ангажиран и насочил всичките си усилия към защитата. В този период

Изведеният от ляво в 17-та мин. Яшар отбелязва втория гол във вратата на „Ч. море" през плонжа на излезлия напред Нинов.

УТА доминираше в играта, но без никаква ефективност. Нападателите не проявиха необходимите упоритост и пробивна сила и не се възползваха от многото създадени чисти положения. С пропуски се отличиха Тр. Попеску (в минути 13, 51, 64 и 68), Аксенте (57', 63'), Мот (34') и Шкиопу (40')

Виждайки тази безпомощност на домакините, гостите преминаха в настъпление в последните минути на срещата, което беше достатъчно да им донесе победата. Така в 80-та мин. Богомилов изпълни свободен удар от 18 метра и въпреки, че Горнея докосна топката с пръстите си, тя се оплете в мрежата зад него – 0:1. Пет минути по-късно нескопосана проява на защитата и особено на Биро, доведе до втори гол от нищото, отбелязан от същия Богомилов – 0:2.

Начинът по който УТА игра ни остави с впечатление, че отборът не е достатъчно мотивиран за победа и му липсват борчески качества. От всички игра-

***UTA Arad**, (виж също част 3, стр. 324), най-успешният румънски отбор извън столицата Букурещ, завършва на 10 място в крайното класиране на 1-ва лига, сезон 1965-66, но достига до финала за купата на Румъния, който загубва с 0:4 от „Стяуа".*

На брега на Босфора през ноември 1966 г.: Стефан Янев, Янко Атанасов, Тодор Великов, Димитър Боснов и Ст. Георгиев – Съча от ОК на БКП

2.11.1966 г., Истанбул, ст. Али Сами Йен, преди мача срещу „Фенербахче", прави от ляво надясно: Д. Боснов, Вл. Грозданов, Я. Атанасов. Сим. Нинов, Г. Дойков и Ст. Янев, клекнали: Андр. Стоянов, Аб. Билялов, Здр. Митев, Ст. Богомилов и Н. Димитров

чи само Бакош, Меткаш и Шкиопу се представиха задоволително.

Гостите използваха плътно покритие и показаха умение как да се защитават в трудните моменти пред вратата си и как да използват правилно грешките на противника си, за да постигнат неочаквана победа. В общи линии играта беше на ниско техническо равнище. Домакините, въпреки че доминираха в поголямата част от срещата, показаха старите си недостатъци: липса на ефективност и ориентация в атака, неточност в комбинациите и липса на упоритост, без да споменаваме показаната слаба индивидуална техника. Всички тези грешки ни алармират. Както знаем, в шампионатните мачове „текстилците" трябва да постигнат победи в много по-трудни мачове, ако искат да запазят мястото си в Първа лига. Следователно, предлагаме да се направи подробен анализ на допуснатите грешки и да се предприемат спешни мерки от страна на треньорите и ръководството. ***St. Iacob***"

***

	група 1	1.	2.	3.	4.	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Fenerbahçe		3:2	3:0	3:1	6	5	0	1	10:6	10
2.	Partizani	2:0		2:0	2:0	6	4	0	2	11:7	8
3.	Ч. море	0:1	3:1		3:1	6	3	0	3	8:8	6
4.	UTA	1:0	1:2	0:2		6	1	0	5	4:12	2

„Черно море" се класира трети в групата и приключва участието си в турнира. Истинска драма се развива при решителният мач за определяне на победителят в групата. В Истанбул футболистите на „Партизани" Тирана вече се виждат финалисти, след като водят с 2:1 до 76-та мин. на домакините от „Фенербахче". Равният резултат също устройва албанските футболисти, които са победили „фенерите" в Тирана с 2:0 и имат по-добра голова разлика, но инфарктен автогол на Джика и загуба с 3:2 в 88-та мин. ги лишава от първото място и ги изпраща на две точки след победителят в групата „Фенербахче".

Не по-малко драматични са и финалните мачове, които изправят АЕК Атина и „Фенербахче" един срещу друг. Правилото за предимство при гол на чужд терен все още не съществува и след разменени победи с 2:1 и 1:0 през октомври 1967 г. се насрочва трети мач. С решение от председателя на ФИФА Стенли Роуз, този мач е определен да се играе в Истанбул. Домакините от „Фенербахче" побеждават с 3:1 на 30.5.1968 г. и спечелват купата в това 5-то издание на турнира. Любопитен факт е, че месец по-рано двата отбора се срещат в груповата фаза на започналият вече следващ турнир за Балканската купа и АЕК е победил съперника си от Истанбул със същия резултат.

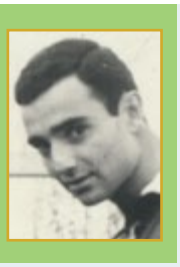

***„Fenerbahçe" Spor Kulübü**, осн. 3.5.1907 г., считан за най-големият и най-популярен клуб в Турция. До 1966 г. с 13 шампионски титли в различните формати на турското първенство (28 до 2021, на първо място по успехи в страната). През сезон 1963-64 достига до ¼ финал в турнира за КНК, където е елиминиран от унгарския МТК след трети допълнителен мач. През сезон 1965-66 се класира на 4-то място в турското първенство и следващия сезон играе за Балканската купа, която спечелва. С този си успех „Фенербахче" е първият турски клуб, спечелил трофей извън страната си.*

На Адриатическият бряг на Албания, юни 1966 г., прави от ляво надясно: Я. Атанасов, ..., Здр. Митев, Т. Великов, Андр. Стоянов, Сим. Нинов, албанец, Д. Боснов, Г. Дойков, М. Табаков, Ст. Янев, Верчо Златанов (от футб. секция) и албанец, клекнали: Н. Димитров, Ст. Богомилов, Вах. Саркизов, шофьор, Аб. Билялов и албанец

Вахан Дикран Саркисян

(25.8.1946 г. – 28.8.2006 г.)
Позиция: дясно крило
„Ч. море“: 1966-72
„А“ РФГ: 78 мача/15 гола

Вахан остава в статистиката с името *Саркизов*, въпреки че винаги е държал на точното изписване на името му. Започва да играе футбол във варненския „Локомотив“, но още в юношеска възраст преминава в „Ч. море“. Именно от юношите на Клечо преминава в мъжкия отбор.

Ст. Янев: „Много бърз, техничен и хитър футболист. Също интелигентен. Никога няма да се развика или да напсува някого, независимо от обстоятелствата. Опитвах при всяка възможност да подавам топката на него, защото виждах, че умее да прави неща, които другите не можеха. Играеше и за публиката, флиртуваше с нея, а тя го оценяваше и харесваше. Преминаваше с лекота защитниците и в доста случаи, както казваме на футболен жаргон, ги правеше за смях. Може би като недостатък в играта му беше липсата на твърдост. Не влизаше смело в двубоите и бековете, които усещаха това, играеха срещу него грубо, дори непозволено, което можеше да го изключи от играта. В това отношение Вахан беше пълна противоположност на Кольо Димитров и Андрей, които не позволяваха да бъдат малтретирани от бековете и даже често влизаха в ролята на „агресори“ срещу тях. Може би и за това не успя да се наложи като твърд титуляр на поста си.“

Кеворк Тахмисян: „Вахан беше завършен футболист. Типичен флангов играч, но благодарение на добрата си техника, бързина и силен удар можеше да играе и зад нападателите при тогавашната схема 4-3-3. Треньорите обаче предпочитаха т. нар. „биткаджии“ и „сърцати футболисти“, а Вахан беше фин футболист и защитниците често играеха с непозволени прийоми срещу него, за да го спрат.“

Иван Василев: „След като футболистите се бяха разбунтували срещу Червения, той реши да си го изкара на юношите на клуба. Не се разбираха и с Клечо и подозираше някакъв заговор срещу себе си. Каза, че не му трябвали варненци и започна да води футболисти от другаде, а някои готови футболисти от нашата школа бяха освободени, между които и Вахан.“

Стоян Георгиев: „Най-запомнящият се мач на Вахан беше срещу „Локомотив“ в София (бел. 2.10.1966 г.). Тогава отбора замина с много резерви. Аз се бях контузил в контролен мач срещу „Добруджа“ предната седмица, Стефан Богомилов и Владо Грозданов също не заминаха. Слушахме мача по радиото със свити сърца и очаквахме да ни бият, но Вахан направи мача на живота си и с два негови гола изненадващо бихме с 3:1. Той беше много горд с играта си след този мач. Когато го освободиха от „Ч. море“ премина в „Спартак“, но игра само няколко мача и се отказа от футбола. Качи се на корабите, след това го взехме в СТФ (строително-товарен флот) на дълбачката, когато Стефан Маринчев беше началник там. Имахме отбор, биехме наред в градската група. Загина трагично при трудова злополука. Бяхме си тръгнали от работа, той реши да се върне и да довърши набързо някакво боядисване и падна от скелето. Оставаше му малко до пенсия. Синовете му също играха в юношите на „Ч. море“.

21.9.1969 г., Киото, Япония, Вахан Саркизов срещу защитата на националния отбор на Япония.

Вахан Саркизов (прав), Абил Билялов и Тодор Великов

Тодор Великов Янев

(р. 10.1.1946 г.)
Позиция: халф
„Ч. море“: 1966-75
„А“ РФГ: 136 мача/9 гола

„В отбора вече играеше Стефан Янев и за това останах в статистиката с бащиното си име. Започнах да играя при Кафето на 12 години. Тогава тренирахме на игрище „Локомотив“ до гарата, след това преминах в юношите при Клечо. Достигнахме до финал на републиканското първенство за юноши ст. възраст в София, в който играхме срещу „Септември“. Тогава за първи път предаваха юношески финал по телевизията. Завършихме 0:0. След това бихме по 5 дузпи. Първо единия, после другия отбор. Вкарахме по 3 дузпи, след това бихме още по 3 и двата отбора вкарахме по 2. Решиха да определят победителя с жребии и извикаха капитана ни. Той изтегли едно билетче, на което пишеше „Не“. Дадоха купата на „Септември“ и ние си заминахме. След това във влака се сетихме, че никой не провери какво пише на другото билетче. Остана съмнението, че и на двата е пишело „Не“ и са ни изиграли.

Тогава имахме добра школа с Клечо като треньор и влязохме 4-5 човека в мъжкия отбор. Играех като полузащитник. Помня най-добре един мач срещу „Спартак“ Пловдив. Играх срещу Диев, той беше като канара. Даже за мое учудване се справих доста добре със задачата си и го опазих, след мача Мокана ме поздрави. Играх и в мача срещу „Аякс“, тогава Стефан Янев не игра и аз заех мястото му в центъра на терена.

Един от головете си вкарах без да искам в уговорен мач със „Спартак“ Варна. Ритнах топката отдалеч, тя пък взе че влезе. След това им правехме шпалири, за да изравнят. Много уговорки имаше в тези мачове. Един път ни излъгаха. Аз бях вече треньор, а при 0:0 не се даваха точки. „Бебо“ Светозаров говори с Живко Господинов да си пуснем по един гол. Ние пуснахме първи, а техния треньор Людмил Горанов веднага след гола смени Живко и се провикваше на играчите си да не пускат гол. Така ни изиграха, но следващия сезон им го върнахме с лихвите. Бихме ги с 3:0.

Приключих футболната си кариера рано, на 29 години. Предложиха ми работа в ДЮШ на клуба и реших да не изпускам този шанс. Догодина можеше и да не ми я предложат вече. Когато Божил Колев стана треньор ме извика за помощник. Тогава помолих Дамянов да ме пуснат да изкарам треньорската школа към ВИФ и той ме пусна. Божо замина за Кипър и аз останах помощник на Спас Киров. Като стана скандала с продадения мач на „Спартак“ Плевен Паско се отказа, дойде Ормандживев за известно време, а аз останах и негов помощник, след което ме назначиха за старши треньор.

Помня един случай, когато бях помощник на Паско. Трябваше да играем срещу ЦСКА в София. Председател на футболния ни клуб беше Велко Иванов. Десет минути преди мача дойде един цивилен и ни пита: „Вие знаете ли кой съм?“. Знаехме, беше ген. Ковачев, отговорник за футбола в ЦСКА. Каза ни, че мача трябвало да мине тихо и кротко и да не сме си правели илюзии. Бил го изпратил министъра (Добри Джуров), за да ни каже това. Паднахме „тихо и кротко“, а на връщане на летището при нас дойде един морски офицер, вероятно работеше в министерството. Пита ни за какво е идвал Ковачев при нас. Обяснихме му, а той каза, че министъра не е пращал Ковачев при нас и генерала най-вероятно си е измислил тази история. Недоумявахме, защото ЦСКА вече бяха шампиони и тези точки не им бяха жизнено необходими. Единственото, което ни дойде на ум е, че ако вземехме точка щяхме да сме 6-ти, а тогава имаше някаква категоризация на заплатите и тези от 6-то място нагоре вземаха повече пари, за които ние не успяхме да се класираме.“

Тодор Великов и Димитър Якимов в една от срещите между "Ч. море" и ЦСКА "Ч. знаме"

75-годишният Тодор Великов продължава да работи като администратор в ПФК „Черно море“ и на практика вече 63 години е част от клуба.

Varnas Fußballfiligran gegen TuS-Kampfgeist: 0:1!

Bulgarischer Fußballzauber

Schwarzmeer Varna schlug im Hochschulstadion den FC Arbeilgen 5:2 (

„ЧЕРНО МОРЕ" (ВН) — „ГУРНИК" (ПОЛША) 3:1

•"А" РФГ • 1967–68 г.

ЧЕРНОМОРЦИ ВКАРВАТ ГОЛОВЕ...

ТЕХНИЧНО, СМЕЛО, УМНО

Стефан Янев, Димитър Боснов и Янко Атанасов официално откриват сезон 1967-68

0:8 КАТАСТРОФА ЗА „МАРИЦА"

„МАРИЦА": Гачев, Златарев, Захариев, Богданов, Попов (32 — Генков), Ат. Стойков, Мандзуков, Бачиев, Убинов, Атанасов, Дучев.

„ЧЕРНО МОРЕ": Нинков, Табаков, Атанасовски, Боснов, Колев, Янев, Митаков, Тодоров (62 — Стоимиров), Великов, Богомилов, Димитров.

ГОЛМАГИСТОРИ: 0:1 Богомилов (13), 0:2 Митев (33, 54, 59), 0:5 Димитров (63), 0:6 Богомилов (72), 0:8 Митев (78, 86).

СЪДИЯ — Ал. Гайдаров; стадион „9 септември" — 700 зрители.

„Черно море" — „Айнтрахт" (ГФР) — 2:3

БЕЗПЛОДНО НАДМОЩИЕ

Черноморци доминираха

През цялото първо полувреме футболистите на „Черно море" играха на вратата на гостуващия в нашия град отбор на ФФБ—Щутгард (ГФР), но въ-

2:0 ПЛЮСОВЕ И ГОЛОВЕ ЗА „ЧЕРНО МОРЕ"

„Черно море" — „Тус Нойендорф" 2:0

Dienstag, 16. April 1968, 19.30 Uhr, Stadion Oberwerth

TuS Neuendorf - Schwarzmeer Varna

Bulgarische Staatsliga

ДОБЪР ПРЕДВЕСТНИК

„Черно море" — „Черноморец" 3:1

В неделя на стадион „Ю. Гагарин" в крайтеаска среща „Черно море" победи „Чер[illegible]" — Одеса, с резул[illegible] ...ловъчения стремеж на „пър[illegible]ви ешелон" да се включи в атаките и да вложи възпро[illegible]щи удари във вратата. На тази

По едно полувреме за двата отбора „Черно море" — „Вердер" 1:1

„Черно море" в ГФР ИГРА НА ВИСОКО РАВНИЩЕ

1967

10.8.1967 г., „Ч. море“, юноши ст. в. (датирана и разчетена Николай Емилов Николов), прави от ляво надясно: Добрин Светозаров Георгиев, Людмил Стефовски, Петър Станков, Николай Ем. Николов, Петър Ковачев, Румен Денев и Димитър Борисов, клекнали: Иван Стефанов, Янко Колев, Божидар Николов – Фогата, Валентин Колев, Илия Илиев и Дамян Георгиев Димитров

***„Górnik“ Zabrze**, осн. 14.12.1948 г., в миньорски район богат на залежи от въглища (Górnik в превод означава миньор). „Гурник“ успява да влезе в 1-ва дивизия едва през 1955 г. и през 1957 г. спечелва първата си титла. По време на гостуването си във Варна през 1967 г., „Гурник“ е в серия от пет последователни шампионски титли – ненадминат до сега рекорд в полския футбол. Отборът е постоянен участник в ЕКТ, където ще постигне най-големия си успех през 1970 г., когато играе финал за КНК, загубен с 1:2 от „Манчестър Сити“.*

(бел. На 26.7.1967 г. пловдивските клубове „Ботев“, „Спартак“ и „Академик“ се обединяват под името АФД „Тракия“ Пловдив. На овакантеното от „Спартак“ Пловдив място в „А“ РФГ е поканен отбора на „Марица“ Пловдив, който заема 3-то място в Южната „Б“ РФГ през сезон 1966-67)

Край на кариерата си след 13 години в клуба поставя **Стефан Генов**. Отбора напуска и **Георги Дойков**. След първия кръг, за София заминава **Стоян Георгиев – Тянко**, който е приет във ВИФ и преминава в отбора на „Академик“ София. Абил Билялов се разболява от хепатит (жълтеница) и пропуска сезона.

Своят дебют в „А“ РФГ прави юношата на клуба **Божил Колев**. Още в първия си мач срещу ЦСКА „Ч. знаме“, той отбелязва с далечен удар и първия си гол. През октомври към отбора от ЦСКА „Ч. знаме“ се присъединява **Руси Пенчев**, който отбива последната година от службата си. Дебют с мъжкия отбор прави юношата на клуба **Мартин Иванов**, изписван също с имената Димов и Тодоров.

***

21.7.1967 г., ст. Ч. море, 18.00, **„Ч. море“ (юн.) – „Аварта“ Копенхаген (юн.) 6:1 (2:1)**,

В. „Нар. дело“, 22.7. 1967 г.: „Вчера на ст. „Ч. море“ … През първото полувреме играта бе равностойна. Още в 10-та мин. Тодоров от дузпа откри резултата. В 25-та мин. гостите получиха право на 11-метров наказателен удар и чрез Йогесен изравниха. В 40-та мин. Добрев покачи резултата на 2:1.

След почивката юношите на „Ч. море“ наложиха бързо темпо на игра. Поради недостатъчна физическа подготовка у гостите се проявиха признаци на умора и домакините установиха пълно надмощие. Отбелязани бяха още три гола чрез Георгиев, Атанасов и Колев. Срещата завърши при резултат 6:1 за „Ч. море“.

***

13.7.1967 г., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Górnik“ Zabrze 3:1 (1:1),**

Голм.: 0:1 Klencz 3‘, 3:1 Ст. Богомилов 15‘, 46‘, 2ПВ

В. „Нар. дело“, 12.7. 1967 г.:„На 13 т.м., четвъртък от 18 часа на ст. „Ю. Гагарин“ ще се проведе международната футболна среща между „Ч. море“ и първенеца на Полша „Гурник“ от гр. Забже. В отбора на гостите фигурират имената на 7 души национални състезатели.“

В. „Нар. дело“, 14.7. 1967 г.: „Вчера … двата отбора поднесоха на

„Гурник“ Забже, щампион на Полша 1966-67, прави от ляво надясно: Olek, Kuchta, Olszowka, Kowalski, Kostka, Straszek, Oslizlo, Pol, Latocha, клекнали: Wilczek, Wanat, Kubek, Szoltysik, Lubanski, Dudys, Musialek

зрителите един интересен двубой при бърза и динамична игра, с интересни моменти пред двете врати.

През първото полувреме гостите демонстрираха висока техника, служеха си с точни пасове, умело използваха свободните коридори и упражниха силен натиск към вратата на черноморци. Още в третата минута Кленч от „Гурник“ остана непокрит и откри резултата. Отборът на „Ч. море“, в който бяха включени млади състезатели, отначало игра доста смутено. Едва в 15-та мин., след разбъркване пред вратата на гостите, Богомилов успя да отклони топката в мрежата – 1:1. При този резултат дойде почивката.

Още първите минути на второто полувреме подсказаха, че черноморци са решили да диктуват темпото на играта и отново Богомилов още в 46-та мин. покачи резултата на 2:1 за „Ч. море“. Почти през цялото второ полувреме инициативата бе в ръцете на домакините и Богомилов за трети път в този мач заби топката в мрежата на „Гурник“. Краен резултат – 3:1 за „Ч. море“. ***В Стоянов***“

29.7.1967 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Eintracht“ Frankfurt 2:3 (1:1)**, съдия: Ст. Константинов, пом. Вл. Пинзов и Ат. Ставрев

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 6‘, 1:1 Юсуфи 17‘, 1:2 Аббе 57‘, 1:3 Бехтолд 75‘, 2:3 Ст. Богомилов 87‘

„Ч. море“: Ив. Иванов (46‘ Сим. Нинов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Мих. Табаков (46‘ Вл. Грозданов), Г. Дойков (46‘ Б. Колев), Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев (46‘ Т. Великов), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Хр. Тодоров (46‘ Вах. Саркизов)

„Eintracht“ Frankfurt: Hans Tilkowski, Fahrudin Jusufi, Dieter Lindner, Oscar Lotz, Lothar Schämer, Istvan Sztani, Wilhelm Huberts, Bernd Hölzenbein, Günther Keifler, Ernst Abbe, Walter Bechtold

В. „Полет“, 31.7.1967 г.: „Срещата на „Ч. море“ с единадесеторката на „Айнтрахт“ – вицешампион на ГФР бе една от генералните му проверки пред старта на новото футболно първенство. От това, което видяхме на терена, какви изводи могат да се направят за боеспособността на черноморци? Преди всичко трябва да се отбележи липсата на взаимодействие между отделните звена. Грешки на отбраната, полузащитата, неточни подавания, тежко провеждане на нападенията, суетене пред целта. Отново се прояви отсъствието на съобразителност и неоглеждане разположението на противниковите играчи в момент на отправяне на решителен завършващ удар. В 24-та мин. Георгиев получи отлична висока топка и вместо да я обработи, имайки възможност, той стреля, но къде? Физическата издръжливост на отделните еди-

1967

„Eintracht“ Frankfurt*, осн. 8.3.1899 г. като Frankfurter Fußball-Club Viktoria, през 1911 се обединява с Frankfurter Fußball-Club Kickers под името Frankfurter FV, а през 1920 г. се присъединява към гимнастическото др-во Frankfurter Turngemeinde (осн. 1861 г.) и преименува на TuS Eintracht Frankfurt 1861. През 1927 г. футболният клуб се отделя от това дружество и променя името си на Sportgemeinde Eintracht Frankfurt (FFV) 1899. При нацистка Германия отборът играе в Гаулига Югоизток (1-во ниво). След войната е постоянен участник в Оберлига Юг (1-во ниво), а през 1959 г. е първенец на лигата и на ГФР след плейофната фаза. През 1960 г. достига до финал за КЕШ, където е победен от „Реал“ Мадрид със 7:3.*

1967

Fahrudin Jusufi (Eintracht Frankfurt)

Hans Tilkowski (Eintracht Frankfurt)

Bernd Hölzenbein („Eintracht" Frankfurt)

Lothar Schämer (Eintracht Frankfurt)

ници е все още под изискванията на съвременния футбол. И още нещо – хитростта и високото техническо умение са дефицитни качества на нападателите ни. Но тези критични бележки в никакъв случай не могат да хвърлят сянка върху ярко очертаващото се перспективно развитие на отбора.

Как се представиха германците? Да започнем от отбраната. Начело с Юсуфи – авторът на първия гол за гостите, тя показа своята стабилност в не една от създадените комплицирани ситуации, често играч от нея се включваше като нападател и съдействаше за успешното завършване на атаката. Полузащитниците играеха предвидливо, разумно. Нападателите си служеха с трикови освобождавания с много точни, понякога така да се каже с „изчислени" пасове, бягане и заемане на позиция без топка.

Ето развоят на мача: в началото домакините упражниха натиск, който в 6-та мин. бе реализиран в гол от прекрасен удар с глава на Богомилов. В 17-та мин. Юсуфи, след двойно подаване изравни. През втората част гостите започнаха да проявяват по-осезателно своето превъзходство, както в единоборствата, така и в манипулирането с топката в свободно поле. В 57-та мин. Аббе повиши на 2:1. Малко по-късно Бехтолд бе точен и резултатът се промени – 3:1 за „Айнтрахт". В самия край на мача Богомилов отново прояви реализаторските си качества и с това намали разликата – 2:3. ***Ст. Димитров***"

В. „Нар. дело", 1.8. 1967 г.: „Приятелската футболна среща, която се проведе в неделя завърши при убедително превъзходство на гостите.

Западногерманските футболисти демонстрираха висока техника, физическа издръжливост, добра маневреност и повратливост, здрава връзка между отделните линии, бързо включване на защитата в нападение.

Черноморци не бяха равностоен противник на гостите и през по-голямата част от мача трябваше да се отбраняват. Нападателната сила на отбора беше намалена от изпробването на млади състезатели."

От гостите, голям интерес предизвиква югославския национал Фахрудин Юсуфи, добре известен у нас, участник във финала за КЕШ'66 с отбора на „Партизан", който югославяните губят в последните 20 минути от „Реал" Мадрид, след като повеждат в резултата. Юсуфи записва 55 мача за националния отбор, с който е олимпийски шампион от ОИ'60 в Рим и е титуляр на СП'62 в Чили, където Югославия достига до ½ финал, след като отстранява ГФР на ¼ финала. Етнически, Фахрудин Юсуфи принадлежи към малцинството на гораните, част от които се самоопределят като българи.

Варненци очакват с интерес и проявите на вратаря Ханс Тилковски, пазил вратата на ГФР на СП'66, където на финала получава гол, чиято редовност все още се оспорва. Това е един от първите мачове на Тилковски за „Айнтрахт", след трансфера му от „Борусия" Дортмунд, с които спечелва купата на ГФР през 1965 г. и КНК през 1966 г., след като „Борусия" побеждава „Ливърпул" на финала. Ханс Тилковски е избран за футболист №1 на ГФР за 1965 г.

Един все още млад и неизвестен футболист, който ще стане част от историята на световните финали на ГФР излиза на терена на ст. „Ю. Гагарин". Бернд Хьолценбайн ще добие известност с „ластовицата", с която спечели дузпа за ГФР на финала на СП'74 в Мюнхен срещу Холандия и в последствие вдигна световната купа.

***

3.8.1967 г., ст. Ю. Гагарин, контр., „Ч. море" – „Сливен" 3:1 (2:1),

Голм.: 1:0 Здр. Митев 4', 2:0 Андр. Стоянов 19', 2:1 Тодоров 37', 3:1 Бож. Колев 79'

В. „Нар. дело", 4.8. 1967 г.: „Вчера на стадиона се проведе контролна футболна среща между новия член на „А" РФГ – отбора на „Сливен", и „Черно море". Срещата завърши при резултат 3:1 за „Черно море". Головете отбелязаха за домакините: в 4 мин. Митев, в 19 мин. Стоянов и в 79 мин. Колев. Почетният гол за гостите бе отбелязан в 37 мин. от Тодоров."

9.8.1967 г., ст. Ю. Гагарин, контр., „Ч. море" – „Добруджа" Тх 1:0 (1:0),

Голм.: 1:0 Здр. Митев 35'

В. „Нар. дело", 10.8. 1967 г.: „Преди започва-

29.7.1967 г., отборите на „Ч. море“ и „Айнтрахт“ преди започване на мача, прави от ляво надясно: Вл. Пинзов (пом. съдия), Ив. Иванов, Ст. Янев, Ст. Георгиев, F. Jusufi, Д. Боснов, D. Lindner, Я. Атанасов, L. Schämer, Г. Дойков, E. Abbe, G. Keifler и Ам. Ставрев (пом. съдия), клекнали: Хр. Тодоров, W. Huberts, H. Tilkowski, B. Hölzenbein, Мих. Табаков, Ст. Богомилов, O. Lotz, I. Sztani, Здр. Митев, W. Betchold и Андр. Стоянов

29.7.1967 г., Стефан Богомилов открива резултата след удар с глава във вратата на Тилковски.

1967

На 13.8.1967 г. своят официален дебют в „А“ РФГ прави юношата на клуба Божил Колев: „Тренирах вече от една година с отбора и знаех, че от този мач ще разчитат на мен като титуляр. Гола, който вкарах на ЦСКА го помня отлично. След изпълнение на корнер, топката отскочи от групата играчи пред вратата и се върна към мен пред наказателното поле, където бях заел позиция. Получи се много красив параболичен удар и топката влезе под сглобката „при паяците“. Имах още една добра възможност за изравняване, но Кольо Димитров се забави с паса си към мен.

нето на новия футболен сезон вчера на стадион „Ю. Гагарин“ се проведе последната контролна среща на футболистите от „Ч. море“ с отбора на „Добруджа“ (Тх). Отборът на гостите не се показа в добра светлина, игра мудно, без устрем в нападението. Отделни опити в това отношение правеха Атанасов, Манолов и донякъде Чобанов. Домакините все още не се показаха като бояк отбор, комуто предстои първата среща в неделя с отбора на ЦСКА „Ч. знаме“. Дълго обработваха топката, не намираха най-прекия път към вратата на противника. Отбраната се справяше успешно с отделните опити на „Добруджа“ за контраатаки, особено през второто полувреме. И двете единадесеторки изпробваха новите единици, за да намерят най-подходящия състав срещу противниците си още в първите срещи. Все пак домакините бяха по-добрият отбор на терена. В 35 минута след едно подаване от Богомилов на Митев, последният сам напредна, преодоля защитата на „Добруджа“ и отбеляза единствения гол на срещата.“

Иван Моканов за В. „Полет“, 7.8.1967 г.: „След срещата с първенеца на Полша – „Гурник“ Забже ние имахме активен отдих. След това, по указание на федерацията, една седмица прекарахме във високопланинска местност, като използвахме престоя за възстановяване физическите качества на футболистите. Наблегнахме и върху усвояването на редица технически елементи. След това тренировките продължиха тук. Дойде и първата контролна среща с реномирания западно-германски отбор на „Айнтрахт“. Тя показа, че физическото състояние на отделните единици не е понижено, но трябва да се работи върху бързината и рязкостта, с които се подхожда при манипулирането с топката. Отсъствието на най-ценната единица за състава – Билялов ни затруднява. В момента търсим най-подходящи негови заместници в лицето на младите Дойков и Божил Колев. Но който и от двамата заеме този пост, смятам че няма да бъде така убедителен. Това обстоятелство ще се отрази неблагоприятно и върху крайната бранителна тройка, като ще намали нейната устойчивост. Тук имам пред вид, че по отношение на възрастта тя вече „натежа“. При наличието на тези два обективни фактора се налага незабавно да се помисли за подсигуряване на защитата. Спрял съм се на Табаков. Той има добри качества, но страхът, с който все още не може да се „прости“, сковава играта му. Вярвам, че в близкото бъдеще тази слабост ще бъде преодоляна. В средата на терена търсим подходящ партньор на Янев, осъществяващ връзката между нападение и отбрана. Като кандидати за това диспечерско място се явяват Георгиев, Великов, Христо Тодоров и завърналият се юноша Мартин Тодоров. Трябва да кажа, че сега най-вече ни главоболи нападението. Никола Димитров дълго отсъства от тренировки, поради наложилото му се лечение и сега не е в най-добрата си форма. Андрей Стоянов получи сериозна контузия в мача за КСА и също пропусна ценно време. Направените проби с Вахан Саркизов, Иван Георгиев и Христо Тодоров обнадеждиха, но на тях им са необходими още опит и рутина. В групата към челния фланг са включени юношите Пламен Христов и Кеворк Тахмисян. В някои от мачовете за първенството може да ги видим на терена. …“

***

13.8.1967 г., „Ч. море“ – ЦСКА „Ч. зн.“ 2:3 (1:3),

В. „Полет“, 14.8.1967 г.: „Петдесетхилядната публика, изпълнила до краен предел стадион „Ю. Гагарин“, дойде с оправданото очакване да види един футболен спектакъл наистина от висока класа. Но това едва ли можа да се осъществи от единадесеторките на ЦСКА „Ч. знаме“ и местния „Ч. море“. Началото беше трагично за домакините, които напълно закономерно получиха два гола в собствената си врата, след непростими пропуски на крайната защита и най-вече играча с номер 1 – Иванов. Как протече играта през първото полувреме? Както вече казахме в началото, „Ч. море“ започна със „страх“. Наблюдаваше се пълна дезорганизация между всички звена. Това стана причина още в 5 минута Никодимов да остане непокрит и да открие резултата – 1:0. Пет минути след това, при една

13.8.1967 г., преди мача срещу ЦСКА „Ч. знаме“, прави от ляво надясно: Ив. Иванов, Вл. Грозданов, Бож. Колев, Д. Боснов, Я. Атанасов и Ст. Янев, клекнали: Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов и Н. Димитров

13.8.1967 г., Юношата на клуба Божил Колев (№5) дебютира в „А“ РФГ с гол във вратата на ЦСКА „Ч. знаме“, отбелязан от далечно разстояние. На снимката се виждат още Д. Якимов (ЦСКА „Ч. зн.“), Здр. Митев, Н. Димитров и Андр. Стоянов (№7)

1967

Последния си мач за „Ч. море“ на 13.8.1967 г. изиграва Стоян Георгиев. Авторът на победните голове срещу „Шефийлд Уенздей“ и „Дерби Каунти“ получава писмо, че е приет във ВИФ и заминава за София. Това не се харесва на ръководството на „Ч. море“ и след писмо до министерството Тянко е изключен от ВИФ и се връща във Варна след 3 месеца, но отива в „Спартак“. „Помня много добре един мач в „Б“ група. „Спартак“ не се бореше за нищо, а на „Етър“ им трябваха точки, за да влязат в „А“ група. Раздали някакви пари, ама не на всички. Бях най-добрият в нападение, трудно ме спираха. Като излязохме за второто полувреме, капитанът им Ценов ми пъхна в ръката една пачка на руло. Нямаше къде да я сложа, нито можах да преброя 400-те лева. Пъхнах я в чорапа и цяло полувреме играх така.“

контраатака на черноморци, Митев излезе в изгодна позиция, но ударът му беше спасен майсторски от Бончев. Обаче дойде 13 минута. Погрешното излизане на Иванов и несъгласуваността му с Грозданов, бяха използувани от бързия Марашлиев, на който не оставаше нищо друго, освен да изпрати топката за втори път в мрежата на варненци. Този фатален гол фактически реши крайния изход от мача! След 15 минута настъпи известно стабилизиране в отбора на домакините. Последваха удари на Богомилов и Димитров, врязвания на Боснов и Янев, но Бончев беше безпогрешен. Най-неочаквано в 33 мин., Марашлиев попадна в неохранявана зона, напредна и със силен шут зафиксира на 3:0! Това бе твърде много за домакините, които трябва да се поздравят, че не паднаха духом, а продължиха да играят спортсменски и продължиха да поддържат високо темпо, като постепенно станаха напълно равностоен партньор на гостите. В 44 мин. Стоянов се понесе неудържимо по десния фланг в полето на червенознаменци, макар и некоректно обезпокояван от Василев, през плонжа на вратаря Бончев, успя да намали на 1:3. През втората част черноморци наложиха своя типичен стил на игра – опростени комбинации и дълги прехвърляния по крилата, като разбира се, засилваха оборотите на темпото. Точно това не се нравеше на софиянци, които бавеха, за да печелят време. Но по-добрата единадесеторка на „Ч. море“ през това полувреме трябваше да си каже думата. И в до известна степен я „каза“, а ако не бяха стопроцентовите пропуски на Стоянов и Димитров, обрат щеше да има. В 53 мин. Божил Колев от далече успя да отбележи хубав гол и да намали разликата на 2:3. ***Ст. Вапцаров***“

В.„Нар. спорт“, бр. 96, 14.8.1967 г. : „… С гола на Колев черноморци видяха „ремито“ и го гониха настоятелно. С голямо движение още в зародиша на атаките нападателите на „Ч. море“ бяха трудно уловими. Те все по-често заставаха в изгодни позиции и стреляха значително по-точно. В помощ на Бончев се притекоха и защитниците – в 71 и 85 мин. Василев (на два пъти) и Маринчев отбиха топката от голлинията. Но армейците издържаха на щурма и получиха победата като награда преди всичко за хладнокръвието си. ***П. Герчев***“

20.8.1967 г., **„Спартак“ Сф – „Ч. море“ 0:1 (0:1)**,

В.„Нар. спорт“, бр. 99, 21.8.1967 г. : „Наистина, в състава на „Спартак“ не беше Жечев, който лекува нараняване. Но отсъствието на един човек, па бил той основна единица, трудно може да обясни онова потъване в безсмислена, плаха и неточна игра, в каквато бе изпаднал отборът. На какво се дължеше това? След мача треньорът Ст. Василев унило пушеше и трудно можеше да намери отговор… Всъщност, макар и преминали през много опасности и затруднения, защитниците на „Спартак“ се отърваха само с един гол пасив. Но къде бе нападението? То бе загубило всяка представа как да надделее над противника; всеки играч търсеше самостоятелното действие, но без успех. Защитниците на „Ч. море“ ги блокираха настойчиво, съсредоточено, не им даваха никъде и в нищо свобода. Изобщо в преките двубои черноморци излязоха навред победители, а това в крайна сметка изграждаше картината на мача и определено съотношение в полза на гостуващия отбор. Имаше една обща черта у черноморци: твърдост и воля да се борят, да изпреварват за всяка топка, да се откриват многократно на празни полета. Те диктуваха развитието с по-продължително притежаване на топката. Но това не бе само за печелене на време, още повече, че и самите спартаковци не го скъпяха особено. Топката се задържаше дотогава, докато можеше да се стигне до най-добро разположение на играчите на предна позиция, за да се осъществи най-ефективна атака. Обикновено изпълнителят на последния пас бе Янев, но той бе само един от най-активните в общо активния отбор. След мача треньорът Ив. Моканов ни посрещна с думите: „Нали ви казах, че младите няма да се посрамят!“ Това бе най-голямото му задоволство. Защото в този мач Колев, Табаков, Тодоров и Великов се представиха успешно. Колев добре взаимодействуваше с Я.

Олимпийският отбор на България по футбол се класира за ОИ'68 в Мексико, след като отстранява последователно Турция (3:0, 3:2) и ГДР (4:1, 2:3)

Атанасов, Табаков спечели двубоя с Гьонин, а Тодоров и Великов маневрираха непрекъснато и се бориха с жар за всяка топка. Но помислете: можеха ли да имат друго поведение в този одухотворен отбор, когато „старите" бяха винаги „на педали", всеотдайни борци? Този симпатичен ветеран Боснов например колко спринта направи, как внимателно и точно се разправи с Митков. И когато вече го имаше в джоба си, веднъж си позволи да му приложи такъв финт, че създаде веселие по трибуните… Единственият гол на мача падна в 30 мин., когато Богомилов се пребори мъжки за една топка пред наказателното поле, излъга двама защитници и би остро от 15 метра – малък диагонал, който не можа да бъде засечен от Горанов. Митев в 5 мин. и Саркизов в 90 мин. имаха съвсем удобни положения, но не постигнаха гол. ***Ал. Ясников***"

***

24.8.1967 г., ст. Ч. море, контр., „Ч. море" – „Химик" Девня 4:0,

Голм.: Ст. Янев, Март. Иванов, Андр. Стоянов, Т. Великов

В. „Нар. дело", 25.8. 1967 г.: „Вчера на ст. „Черно море" … През първата половина химиците оказаха сериозна съпротива на домакините и на моменти проведоха добре замислени атаки. Но след почивката у гостите се забеляза умора и те трудно устояваха на бързия темп, наложен от черноморци. През второто полувреме станаха и повече от головете. Головете отбелязаха Янев, Димов (бел. Мартин Иванов), Стоянов, Великов."

***

27.8.1967 г., **„Ч. море" – „Ботев" Бургас 1:2 (0:1)**,

В. „Нар. дело", 29.8. 1967 г.: „За втори път отборът на „Ч. море" търпи загуба на свой терен – този път срещу отбора на „Ботев" (Бс). За излишната самонадеяност, настанила се у състезателите от миналата година, сега те трябва да заплащат скъпо. От играните три срещи черноморци са се убедили, а и техните треньори, че футболистите от другите отбори не стоят на едно място, а вървят напред, прибавят всяка година по нещо ново, хубаво в играта си. И „Ч. море" има

27.8.1967 г., Андрей Стоянов и Никола Димитров печелят борбата във въздуха срещу защитата на „Ботев" Бургас

1967

В периода 1967-70 г. УЕФА създава Европейско първенство за възрастова група под 23 години, наречено „Challenge cup". От урна със 17 отбори се изтеглят два, които ще си оспорват титлата. След три месеца, носителят на купата трябва да я защити срещу следващият изтеглен отбор (challenger). Двата изтеглени отбора са България и ГДР, а мачът помежду им се играе в Ст. Загора на 7.6.1967 г. България побеждава с 3:2 и спечелва купата, която успява да защити три пъти: срещу Финландия на 6.9.1967 г. – 6:0 в Бургас, срещу ЧССР на 15.11.1967 г. – 2:1 в Плевен и срещу Холандия на 17.4.1968 г. – 3:1 в София. България отстъпва купата на Югославия след загуба с 1:2 на 26.10.1968 г. в Русе. Купата остава в Белград след три успешни защитавания, а турнира не се провежда повече.

свой стил на игра, но той трябва да се обогатява. На младите състезатели трябва да се гласува доверие и се въвеждат в сложни ситуации при игра, но това трябва да става, след като се претеглят строго всички плюсове и минуси, за да могат те да оправдаят възлаганите им надежди. Струва ни се, че изкарването на отбора на „Ч. море" с толкова млади състезатели срещу отбора на „Ботев", който в досегашните срещи се е оказал костелив орех за черноморци, беше неудачно. В решителните моменти младите състезатели още допускат сериозни грешки. Затова може да има териториално надмощие, изобилие на ъглови удари (12:0 за „Ч. море"), да се създават и голови положения, но всичко това пропада, щом няма добра резултатност при завършването на атаките. Може би след няколко кръга те ще влязат в добра форма, но това може да коства твърде скъпо на целия отбор. Ако така се е планирало да се процедира, трябваше през лятото да се вземат мерки за солидната им подготовка. Великов не можа да овладее добре центъра. И в тази среща нападателите на „Ч. море" има какво да научат от нападателите на „Ботев" – умение да се надиграе противниковият бранител. Тревожно е, че и отбраната на „Черно море" не се чувствува стабилна. При бързи и устремни нападатели тя лесно се огъва, на моменти и оголва. А това винаги може да носи изненади за отбора. С навлизането в новия шампионат отборът на „Черно море" не радва своите привърженици. Дано това да е негова кратковременна криза. ***В. Стоянов***"

2.9.1967 г., **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 5:1 (2:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 105, 4.9.1967 г. : „Варненци имаха добър старт, дирижираха играта и до 10-та минута с малко повече шанс вече можеха да водят с 2:0. След първия гол обаче локомотивци затегнаха редиците си, заиграха по-амбициозно. В 21 мин. Иванов (несигурен и по-нататък) изпусна битата от Кънчев топка и Ангелов отблизо реализира. След 5 минути Кънчев с хубаво волле покачи на 2:1. После локомотивци постепенно станаха господари на терена, като зарадваха с подобрената си игра. Ветеранът Кънчев бе душата на пловдивското нападение и като напомни за реализаторските си качества, направи добър хет-трик. Успешни прояви имаше и младият защитник Пеев. В същото време моряците бяха бавни и неточни, допуснаха груби грешки в защита. ***Ст. Стоянов***"

10.9.1967 г., **„Ч. море" – „Миньор" Пк 4:2 (1:2)**,

В. „Нар. дело", 12.9. 1967 г.: „Двете поредни загуби на отбора на „Ч. море" на собствен терен подействуваха охлаждащо на неговите привърженици и в неделя много от местата по трибуните останаха празни. Но и тези, които бяха дошли в началото на мача, трябваше да присвиват устни, когато „Миньор" поведе с 2:0. Головете бяха постигнати с цената на малко усилия – в 4 мин. Йорданов откри резултата, а в 14 мин. тримата нападатели проведоха остра контраатака – Йорданов премина Боснов, центрира пред вратата и Аврамов с отмерен и силен удар покачи на 2:0. Това подействува като студен душ върху играчите на „Черно море" и внесе известно смущение и дезорганизация и тяхната игра – връзката между халфовата линия и нападението отслабна, зачестиха неточните подавания и въпреки многото енергия и усилия, влагани от черноморци, атаките им стигаха до наказателното поле. В 23 мин. Великов отдалече стреля неочаквано и намали на 2:1. След почивката черноморци се организираха, заиграха по-амбициозно и маневрено и провеждаха успешни атаки към вратата на гостите. Течеше втората минута от започването на играта, когато Богомилов с глава изравни – 2:2. Атаките на домакините продължиха до края на мача, но подсилената отбрана на гостите самоотвержено бранеше своята врата. Един стар пропуск отново пролича в нападението на „Ч. море" – неточна стрелба и суетене пред наказателното поле на противника. Все пак в 77 мин. след разбъркване пред вратата на „Миньор" Н. Димитров прати топката в мрежата – 3:2 за „Ч. море". Натискът на домакините бе възнаграден в 85 мин., когато Богомилов отново с глава

покачи на 4:2 за „Ч. море“. Резултатът щеше да бъде по-голям, ако отсъдената дузпа в 56 мин. беше реализирана от Богомилов. Макар и трудно извоювана победа, тя сочи, че отборът на „Ч. море“ има сили в себе си и може да зарадва своите привърженици с хубава и резултатна игра. ***В. Стоянов***“

17.9.1967 г., **„Ботев“ Враца – „Ч. море“ 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело“, 19.9. 1967 г.: „Срещата на „Ч. море“ във Враца започна с бурно темпо от страна на домакините. Силният дъжд, който не спря през цялото първо полувреме, направи терена хлъзгав. Ботевци се приспособиха веднага към тази обстановка и с дълги подавания и атаки по крилата създадоха много работа на черноморската отбрана. В 19 минута след ъглов удар непокритият Каменов постигна с глава първия гол. Натискът на „Ботев“ продължи. Дял в това имаше и нападението на „Ч. море“, в което само Н. Димитров се показа като боец. Останалите – Митев, Стоянов и Богомилов – играеха под възможностите си. В 38-та минута съдията на срещата Хр. Иванов отсъди пресилено дузпа срещу „Черно море“. Нинов отби удара на Драгомиров. Последният посрещна топката с глава и я отправи във вратата. Отново добрата проява на варненския вратар ликвидира опасността. Второто полувреме започна с нови атаки на ботевци. При пробив отляво в 57-та минута Каменов получи чиста топка, прехвърли Нинов и отбеляза втори гол. Черноморци се опитаха да изравнят играта и започнаха да атакуват по-опасно. В 67-та минута една ненужна комбинация между полузащитниците позволи на домакините да отнемат топката и свободният Бакърджиев със силен точен удар в горния десен ъгъл постигна третия гол във вратата на Иванов, който бе сменил Нинов. Младият Димов (бел. Мартин Иванов), влязъл на мястото на Митев, съживи нападението на „Ч. море“. Последваха няколко умели комбинации, при една от които Богомилов със силен удар улучи напречната греда. Преди това съдията Иванов не санкционира една груба проява на вратаря на „Ботев“ Йотов. Загубата на черноморци не бива да всява паника, но не бива и да успокоява. Урокът, който им даде „Ботев“ – бърза, бойка и мъжествена игра – ще трябва да ги мобилизира за достойно представяне в следващите срещи. Юношите на „Черно море“ загубиха също. Те показаха по-добра игра от противника си, но бяха безпомощни пред вратата. След като капитанът на черноморци Д. Димитров (бел. Дамян Георгиев) пропусна през второто полувреме да реализира дузпа, „Ботев“ отбеляза единствения гол на мача. ***Н. Антонов***“

20.9.1967 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 0:0**,

В. „Нар. дело“, 21.9. 1967 г.: „Едната точка на „Ч. море“, спечелена вчера на стадион „Ю. Гагарин“ от софийския „Локомотив“, наистина не задоволява. Тук въпросът не е до точката, а до показаната игра от отбора на домакините. Всички присъствуващи останаха с тягостно впечатление от видяното на терена. Ако вземем играта на отбраната за средна, която не бе поставена на тежки изпитания, с изключение когато се огъваше под пробивите на Кирилов (Л), то за нападателната постановка на отбора не можем да поставим същата оценка. Атаките не бяха плод на замисъл и организация от дълбочина, а на случайност и на отделни добри индивидуални прояви, които в този мач бяха малко. Полузащитниците не изпълниха своята функция да създават атаката в зародиш и да я поднасят на нападателите. Централните нападатели бяха безсилни. Крилата останаха изолирани и рядко създаваха опасност пред вратата на противника. Естествено беше, макар и многобройни, нападенията на черноморци с лекота да бъдат разбивани от защитата на гостите. Няколкото опасни голови положения вратарят на „Локомотив“ Деянов с вещина спаси. Целият отбор на варненци игра с желание и много енергия, но това не е достатъчно да се победи. Действията на състезателите бяха несъгласувани и неточни, натегнати от психическо напрежение. Железничарите от София не показаха нищо особено, макар засега да заемат второ място в групата на майсторите. Дори второто полувреме заиграха за равен мач. В случая те не

Здравко Митев *поставя през този сезон клубен рекорд от 5 гола в един мач. Това се случва на 8.6.1968 г. в Пловдив, срещу местният "Марица", точно две години, след като Здравко отбеляза и два гола във вратата на "Аякс" Амстердам.*

1967

7.7.1967 г., „Бийтълс" изпълняват новата си песен „All you need is love", която след 2 седмици ще бъде първото изпълнение предавано директно по телевизията. Наблюдавано е от 400 милиона зрители в 25 страни и текста е нарочно опростен, за да достигне по-лесно до международната публика и предаде утопичната идея, изповядвана от групата.

***

8.10.1967 г., Че Гевара е заловен в Боливия и екзекутиран на следващия ден.

***

2.9.1967 г., на конференция в Хартум, Судан, вследствие Шестдневната война, лидерите на Арабския свят отхвърлят три пъти предложението за мир с Израел

могат да бъдат извинени с отсъствието на Дебърски. Срещата завърши 0:0, което говори за безсилието на двата отбора да вкарват голове. ***Н. Увалиев***"

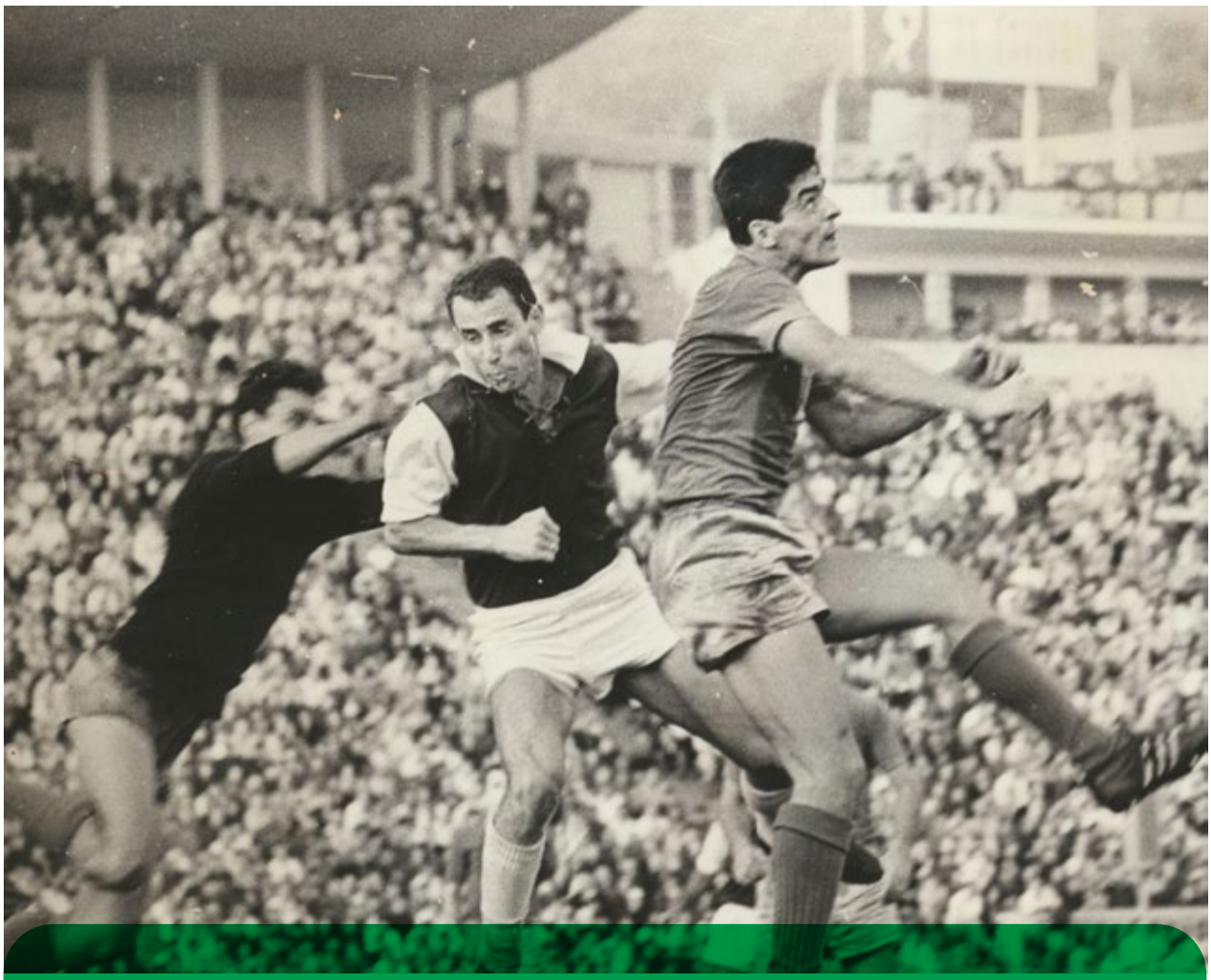
24.9.1967 г., **„Сливен" – „Ч. море" 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 114, 25.9.1967 г.: „Въпреки вятъра, това бе един хубав двубой. Умората се почувствува чак в последните минути. До 20 минута играта бе равностойна. И двата отбора си служеха с еднакво оръжие – с дълги пасове по крилата. Ив. Колев би на два пъти силни топки, но отлично играещият днес Нинов спаси. От гостите особено работоспособен бе диспечерът на отбора Димов (бел. Мартин Иванов). От този момент до почивката домакините имаха превес. Това личи и от съотношението на ъгловите удари – 7:1 за „Сливен". Но до гол не се стигна. След почивката черноморци играха с вятъра. Това им помагаше, но Богомилов и Никола Димитров играха слабо. А и защитата на „Сливен" в последните мачове действаше сравнително добре. В нападението на „Сливен" се чувстваше отсъствието на острието Тодоров, който не игра поради контузия. Все пак Колев, Конов и Василев стреляха често. В 70 минута Конов изпълни свободен удар, Нинов отби топката и притеклият се Василев я изпрати в опразнената врата – 1:0 за „Сливен". ***В. Стойчев***"

1.10.1967 г., **„Ч. море" – „Левски" 2:3 (2:2)**,

В. „Нар. дело", 3.10. 1967 г.: „Отшумя неделната среща между „Черно море" и „Левски" (Сф), решителна за класирането на двата състава. След себе си тя остави многобройни коментари и размисли. Независимо от това, че „Ч. море" загуби, определено трябва да кажем, че отборът направи най-хубавата си игра през този сезон. Това се отнася най-вече за първото полувреме. Тогава атаките бяха организирани на широк фронт и провеждани по фланговете. Централните нападатели бяха агресивни, като особено се открои Богомилов. Вратата на „Левски" беше обсипвана от многобройни удари – 13 за първите 45 минути, от които 9 в нейните очертания, срещу шест удара на гостите – четири в очертанията на вратата. Честата стрелба не можеше да не порази целта. Постигнати бяха два гола след флангови атаки и центриране, където Богомилов (10), а след това Митев (9) с глава реализираха. Като прибавим към това нападателната и комбинативна игра на гостите, ще констатираме, че зрителите имаха удоволствието да наблюдават едно истинско футболно полувреме. Бяха постигнати четири гола – плод на замислени и добре осъществени комбинации, придружени от добри прояви на състезателите от двата отбора. Второто полувреме темпото спадна, играта се разкъса и загуби своята красота. Емоционалните моменти станаха рядкост. Отбраните на двата отбора побеждаваха. Черноморци установиха териториално преимущество, разкъсвано от редките, но опасни контраатаки на гостите. Действията на нападателите на варненци бяха неорганизирани и главно без стръв към гола. Сега бяха отправени само четири удара във вратата, от които само два в нейните очертания. Гостите също рядко стреляха – два пъти. Последните 20 минути „сините" се бяха примирили с равния резултат. Те играеха подчертано защитно, като напред бяха оставили само Аспарухов. Това приспа вниманието на неговите пазачи и в 88 минута се случи това, което ни напомни епиграмата на Радой Ралин: „Пазете се от Гунди в последните секунди!". Аспарухов получи в движение топка в свободен коридор, ускори скоростта и се отскубна от защитника си. Той напредна опасно, излъга вратаря и през краката на притичалия към опразнената врата Табаков отбеляза решителния гол. Традицията от последните няколко години „Черно море" да побеждава „Левски" на собствен терен е нарушена. Но тя не трябва да навява песимизъм. С показаната игра през първото полувреме, с психическата устойчивост, проявена, независимо че противникът повеждаше в резултата, с тази амбиция и работоспособност до последните минути черноморци имат сили да побеждават в следващите срещи.

В неделя юношите на „Черно море" победиха „Левски" (Сф) с 3:1. Хилядите зрители, дошли да наблюдават тяхната

1.10.1967 г., Никола Димитров опитва пробив между Бисер Михайлов и Стоичко Пешев от „Левски“

среща, останаха доволни. Играта между двата състава беше жива и коректна. Състезателите в някои моменти показаха майсторски изпълнения и остроумни импровизации. Головете за домакините отбелязаха Колев (7) и Димитров (11)(бел. Дамян Георгиев) – два. Десет минути преди края гостите постигнаха своя почетен гол. С тази победа младите черноморци изместват „Левски“ от второто място и остават само на една точка след водача в юношеската елитна група „Локомотив“ (Сф). ***Н. Увалиев***“

***

В. „Нар. дело“, 7.10. 1967 г.: „Днес на ст. „Ю. Гагарин“ от 15.45 ч. ще играят „Ч. море“ и „Кохас“ от гр. Дунайварош, Унгария. Отборът на гостите е участник в първа футболна група и в последните срещи е играл много силно. „Кохас“ е победил „Вашаш“ с 1:0 и „Хонвед“ с 2:1.“

7.10.1967 г., ст. Ю. Гагарин, 15.45, **„Ч. море“ – „Кохас“ Дунайварош 4:1 (2:0)**, съдия: Ат. Матеев, пом. Ст. Константинов и Пан. Мефитишев

„Ч. море“: Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Божил Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов (Пл. Христов), Март. Иванов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Андр. Стоянов

„Kohász“: Mohácz, Formaggini, Ligeti, Csepecz, Magasházi, Andriska, Földi, Végh, Mártha, Kiss, Béla, Edzö, Marosvári, Czigler

Голм.: 2:0 Вах. Саркизов 3', 1ПВ, 3:0 Андр. Стоянов 2ПВ, 3:1 Циглер 65' 4:1 Пл. Христов 80'

В. „Нар. дело“, 8.10. 1967 г.: „Малкото любители на футбола, които вчера, въпреки дъждовното време наблюдаваха на ст. „Ю. Гагарин“ контролната

1967

Купата за спортсменство за този сезон е спечелена от отбора на „Локомотив“ Пловдив

1967

Dunaújvárosi „Kohász", *осн. 1952 г. като Sztálinvárosi Építők (в превод „Строител" Сталинварош – тогавашното име на Дунайварош, а „Кохас" може да се преведе като „Металик"). Започва съществуването си във 2-ра унгарска лига и през 1953 успява да влезе в 1-ва (Nemzeti Bajnokság I). След два сезона, отборът отново отпада във 2-ра дивизия и се завръща в унгарския елит едва през 1966 г. През сезон 1967, „Кохас" завършва на 14-то място в крайното класиране. (Футболният сезон в Унгария е пролетесен). Най-големият си успех, отборът ще постигне през 2000 г., когато спечелва шампионската титла на Унгария под името Dunaferr SE, а през 2009 г. прекратява съществуването си.*

среща между отбора на флотското физкултурно дружество „Черно море" и гостите от Дунайварош, Унгария останаха доволни от показаното от двата отбора на терена.

Играта протече при леко териториално надмощие на моряците. Те играха много подвижно, с често сменяне на местата и еластично преминаване от нападение към отбрана. Това им донесе успех още в 3-та минута, когато Саркизов (7) пое една полувисока топка и мигновено я изпрати в мрежата. При една бърза атака, отново Саркизов от близо прострелял за втори път вратата на гостите.

След почивката, при разбъркване пред вратата на гостите, Андрей Стоянов, който дебютира на поста ляв краен нападател, с ефектен удар увеличи резултата на 3:0.

Гостите не се смутиха от инкасираните три гола и на свой ред, използвайки умело вятъра, нападаха бързо и опасно. При една контраатака в 65-та мин. те използваха разредената защита на моряците и Циглер (11) със силен удар намали на 3:1. Повече от това обаче те не можаха да постигнат. Десет минути преди края Пламен Христов, който замени Саркизов, след бърз пробив зафиксира крайния резултат – 4:1 за „Ч. море". ***С. Маркин***"

***

22.10.1967 г., **„Ч. море" – „Марица" Пд 1:0 (1:0)**,

В. „Полет", 23.10.1967 г.: „Инерцията, която отборът на „Ч. море" беше получил поради последните си неуспехи в шампионата, трябваше да се спре. И желанието, с което се подходи към неутрализирането ѝ, се изяви красноречиво. Не липсваше борбата за всяка топка, чувствуваше се териториалното надмощие. И все пак, ако към желанието се прибавеше и малко повече разумност в действията, ако имаше малко повече творчество в завършващите етапи на нападенията и, разбира се, малко по-точен беше мерникът в крайната цел, то едва ли резултатът от срещата щеше да бъде така минимален. Много правилно тактически бе построен защитният блок. Колев оперираше с вещина зад тила на Я. Атанасов, като в много случаи препращаше добри топки към нападателите. Дебютът на младия Пенчев бе много сполучлив. Неговата намеса в схватките бе решителна, а в същото време той прояви и нападателни качества. Янев бе точен, съсредоточен, готов още с овладяването на топката да препрати дълъг пас към челния фланг. Но същото не може да се каже и за нападателите. Както винаги, те тичаха, като физическите им проявления доминираха над техническите. Отново се почувствува основната им слабост – да не могат да оползотворят редица изгодни положения за гол. Не помогнаха и промените, които се правеха. Митев, ту в центъра, ту на дясното крило, не можеше да намери себе си. И смяната му през второто полувреме с Христов дойде закономерно. Н. Димитров и Богомилов също не бяха убедителни. Гостите – „Марица" (Пловдив) – започнаха плахо, но постепенно преодоляха „морската криза" и особено през второто полувреме станаха твърде активни. Убинов, влязъл на мястото на Миндизов, по една случайност пропусна да изравни резултата на два пъти. Единственият гол на мача бе отбелязан в 2-та минута от Богомилов. Иван Моканов („Ч. море") – Психическата тежест от неуспешното ни представяне досега естествено се чувствуваше осезателно. Имаше избързване в действията, пропуснаха се редица изгодни ситуации. При евентуалното им оползотворяване победата ни щеше да бъде убедителна. По-добрата част на състава този път бе отбраната. ***Ст. Вапцаров***"

29.10.1967 г., **„Добруджа" Тх – „Ч. море" 0:1 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 31.10. 1967 г.: „В неделя в гр. Толбухин пред 28 000 публика се състоя футболната среща от 12 кръг на първенството на „А" РФГ между отборите на „Добруджа" и „Черно море". От първия сигнал на съдията Радунчев от София до края на срещата играта бе много оспорвана, динамична, с много остри двубои, с похвален боеви дух, но… качествено, особено в техническо и тактическо отношение достойнствата ѝ бяха малко. През по-голямата част на срещата и двата отбора строяха играта си в рамките на тактическия вариант 1:4:3:3. Ако за гостите този вариант до известна степен бе оправдан, за-

щото една точка на чужд терен е добре дошла, то за домакините той не се оказа сполучлив. Безспорно, не единствено разположението на играчите по терена довежда до победния край на един мач, но този вариант предполага разбиране и умение у състезателите да се придвижват внезапно, енергично напред, когато отборът атакува и назад, когато е атакуван. Става въпрос за онова преливане, за което така много се говори в съвременния футбол. Именно това точно липсваше в двата иначе раздиращи се от усилия и остри схватки противници. И то заедно с неточните им и ненавременни подавания доведоха до една стихийна разпокъсана игра, предимно в средата на терена. Първоначален натиск или териториален превес установиха черноморци. Две-три остри атаки, в които Стоянов (Чм) отправи силен удар, а Б. Колев с неточен удар пропусна да реализира в гол отбитата срещу него топка, стресна домакините и те главно чрез Манолов, Лулчев и Киров към десетата минута бяха вече „на педали". Заредиха се последователни атаки и контраатаки, но някак прибързани, стихийни, безплодни, лесно плячкосвани от крайните защитни линии – Цонев, Димов, Киров (Тх) и отличните днес Я. Атанасов, Боснов и Пенчев (Чм). В отбора на „Ч. море" средната линия не можа да намери общ език с нападателите. Единствен Янев, който впрочем едва днес през този сезон напомни за някогашната си полезна игра, строеше, отнемаше, подхранваше. А напред само Саркизов направи няколко дръзки, находчиви опити за пробиви и атаки, а Богомилов и Стоянов действуваха някак откъслечно и не можаха да дадат качествени удари. Второто полувреме малко се различаваше от първото. Сега добруджанци заиграха по-бързо, устремно, особено вдясно, където Арсов и Манолов създаваха много главоболия на Боснов. В 65-та минута черноморци направиха успешна смяна на Димов (бел. Мартин Иванов) с Никола Димитров, който мина на поста ляво крило, а Саркизов бе пратен на дясното крило. Сега атаките към гостите станаха по-остри и по двата фланга. В 72-та минута толбухинци също направиха смяна на Великов с Василев и на свой ред упражниха силен натиск. Но точно когато добруджанци скандираха в очакване на гол, в 85-та минута една отбита топка попадна към върналия се Саркизов. Той я грабна, щурмува по дясното крило, вдигна точно пред вратата на Н. Димитров. В единоборство с Цонев, Димитров не можа да овладее топката, която попадна в притичалия Богомилов, който с плътен удар я заби в долния десен ъгъл на вратата на домакините и постигна победния гол за отбора си."

1.11.1967 г., контр., „Ч. море" – „Волов" Шумен 3:1

5.11.1967 г., **„Ч. море" – „Берое" Ст. З. 2:0 (1:0)**,

В. „Полет", 6.11.1967 г.: „Срещу респектиращия и амбициозен състав на старозагорци треньорът Моканов бе предписал твърде удачна тактическа рецепта на игра, която черноморци възприеха и изпълниха с подчертана амбиция. Пакетираната защита и този път се изяви в много добра светлина. Много гъвкава, тя навреме съумяваше да парира опасностите пред своята врата и същевременно да даде началния тласък на почти всички по-сериозни слизания към наказателното поле на добре играещия Кръстев. Стихийността в действията ѝ беше намалена до минимум, и разбира се, това обстоятелство спомогна да бъде по-сигурна и трудно пробиваема. Младият Пенчев отново заслужи висока оценка. Едно негово включване в нападението, когато течеше 20-та минута, и последвалото отлично вдигане едва не стана причина за откриването на резултата. Б. Колев и Я. Атанасов се справиха достойно с поставените им задачи. Почти през целия мач те не позволиха на националa Жеков да се прояви. Не може да се пренебрегне и заслугата на нападението, което в малко необичаен състав игра разумно и целенасочено. Този път имаше много повече бягане без топка, заемане на изгодни стрелкови позиции. Но и отново се проявиха някои слабости – често оставане в положение на засада, избързване в действията (така например в 76-та минута Митев, след като бе овладял топката, останал съв-

Руси Пенчев Тодоров *(15.10.1947 г. – 27.2.2015 г.), 16 мача в „А" РФГ през този сезон за „Ч. море". Руси Пенчев е от Габрово и започва да играе футбол в родния си град. Във Варна пристига, за да отбие една година от службата си, изпратен от „школата на ЦСКА", след което се завръща в София и ЦСКА, а по-късно и в Габрово, където играе в „А" РФГ и за „Чардафон-Орловец"/„Янтра". Използван е на позициите бек и халф. Универсален футболист, готов да играе на всеки пост на терена, силен физически и с добра техника.*

1967

В квалификациите за Евро'68, България се класира на първо място в група с Португалия, Швеция и Норвегия без загубен мач, с 4 победи и 2 равни. Осемте победители от групите се срещат в ¼ финали, където България е изтеглена да играе срещу Италия в два мача на разменено гостуване. След победа с 3:2 на 6.4.1968 г. в София и загуба с 0:2 в Неапол на 20.4.1968 г., България не успява да се класира за полуфиналите, които са насрочени да се играят в Италия. Домакините спечелват европейската титла след победа с 2:0 срещу Югославия във втория финален мач, след като се налага преиграване (1:1 в първия мач след продължения). Този ¼ финал е най-доброто постижение на българския национален отбор в историята на турнира до сега.

сем сам срещу противниковия вратар, стреля преждевременно в ръцете му). Гостите от Стара Загора през цялото времетраене на срещата не можаха да намерят ефикасно противодействие. Отбраната се бореше мъжествено, но нещо „куцаше" в нейното подреждане. Полузащитната линия Иванов и Стоянов с мъка осъществяваха взаимодействието с нападателите. Но те този път бяха под всяка критика. Жеков, изтеглен в боева позиция, бе напълно неутрализиран и с право може да се каже, че бе безполезен за отбора, особено като се има предвид, че повечето от подаванията на съиграчите му бяха с адрес към него. А и Я. Димитров, а и Янчовски също бяха разоръжени и се представиха под възможностите. Може би трябваше да се приложи една по-правилна тактическа концепция – контраатакуване с широко разгъване на крилата – но за съжаление нещо от този род не бе противопоставено. Ето някои от по-интересните моменти и как бяха отбелязани головете. В 26-та минута един фатален пропуск на отбраната на „Берое" бе използуван умело от Саркизов, който отблизо заби неспасяемо топката в мрежата на Кръстев – 1:0 за „Черно море". Малко след това Богомилов стреля отдалече, но ударът му бе отразен майсторски. В 30-та минута Жеков от наказателен удар едва не изравни. В 41-та минута Я. Димитров би диагонално към черноморската врата, но Иванов спаси. В 48-та минута Стоянов (Чм) се освободи от опеката на своите бранители, но бе подкосен в наказателното поле на Кръстев. В 59-та минута Саркизов се понесе по десния фланг, вдигна и притичалият Стоянов отбеляза втория гол. ***Ст. Вапцаров***"

18.11.1967 г., контр., „Ч. море" – „Ботев" Бургас 4:0

Голм.: Н. Димитров – 3, Т. Великов – 1

В. „Нар. дело", 19.11. 1967 г.: „Вчера се състоя контролната среща, в която варненци постигнаха убедителна в психологическо отношение победа. Резултатът от срещата е 4:0, головете отбелязаха Н. Димитров – 3 и Т. Великов. Освен Н. Димитров добри прояви имаше и Андр. Стоянов."

19.11.1967 г., контр., „Доростол" Сс – „Ч. море" 0:2

Голм.: Вах. Саркизов – 1, Руси Пенчев – 1 (в. „Полет", 20.11.67)

***

22. 11.1967 г., Констанца, **„Farul" – „Ч. море" 1:1 (0:1)**,

Голм.: 0:1 Вах. Саркизов 1ПВ, 1:1 Янку 2ПВ

За отбора на „Фарул" не са играли Sasu, Kallo и Koszka, които са повикани в националния отбор за мача му срещу ГФР, игран на 21.11.1967 г. Румъния побеждава с 1:0."

***

29.11.1967 г., **„Тракия" Пд – „Ч. море" 1:1 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 142, 30.11.1967 г.: „Победата в отложения от X кръг мач се изплъзна от ръцете на пловдивчани буквално в последния миг. След като Саркизов изненадващо нападна от дясно и Димитров отблизо заби топката в горния ъгъл, остана време, колкото да се поднови играта от центъра. Първото полувреме изтече без никой да надделее. Леко разкаляният и хлъзгав терен затрудни играчите, но едва ли само той бе причина за многобройните, досадно повтарящи се технически пропуски. Черноморци първи се окопитиха, заиграха бойко и едва не откриха – един удар улучи гредата. После и тракийци на свой ред имаха няколко добри възможности – Апостолов с глава насочи топката в напречната греда, а след това Нинов с добър рефлекс парира силни удари отблизо на Дишков и Апостолов. Веднага след почивката „Тракия" се хвърли в щурм. Пловдивчани се разиграха, а същевременно се почувства известно спадане на тонуса във варненския отбор. Дишков този път бе твърд, старателен и борбен. Попов проби няколко пъти опасно по фланга. Апостолов постоянно се включваше в атаките. Голът се очакваше и той дойде: след комбинация с Попов и Ненов, Дишков от 2 м изпревари вратаря и откри – 1:0. По-нататък пловдивчани неоправдано намалиха устрема си, задоволиха се да разиграват топката, вместо да атакуват и… платиха скъпо за тази тактическа несъобразителност. ***Ст. Стоянов***"

3.12.1967 г., **„Ч. море"**

Отборът на ФФД „Черно море“ сезон 1967-68, прави от ляво надясно: Симеон Нинов, Янко Атанасов, Божил Колев, Руси Пенчев, Тодор Великов, Димитър Боснов, Михаил Табаков, Стефан Янев и Иван Иванов, клекнали: Вахан Саркизов, Здравко Митев, Христо Тодоров – Ино, Андрей Стоянов, Стефан Богомилов и Никола Димитров

– „Спартак“ Плевен 6:2 (2:1),

В. „Полет“, 4.12.1967 г.: „Един кръг преди завършването на есенния полусезон отборът на „Ч. море“ успя да извоюва нова, и то убедителна победа над единайсеторката на „Спартак“ (Плевен). Макар че на стадион „Ю. Гагарин“ публиката отдавна не бе ставала свидетел на толкова голове, не остана очарована от играта и на двата състава, която премина в руслото на посредствеността. И все пак победителите превишаваха в някои качества съперниците си. Преди всичко, по-умело комбинираше предният ешелон. Особено се открояваше Саркизов (7), който с енергичните си и умни врязвания, бе постоянна заплаха за плевенския вратар Тодоров. Отново се отличи полузащитникът Колев, който не само че се включваше и като разумен нападател, но и пълноценно манипулираше в услуга на крайната отбрана. А тя – този път не бе под „пълна пара“. Пенчев за първи път се показа в незавидна за него светлина. А Боснов и Атанасов можеха да дадат повече. Гостите бяха един колеблив противник, незрял в действията си, мъчещ се да осъществи тактическия си план с лошо „построен“ в отделните линии, отбранителен вариант. След „сондажите“, които черноморци направиха в противниковата зона, дойде 10-та минута. Саркизов напредна по десния фланг и с диагонален удар откри резултата. В 37-та минута Я. Атанасов непозволено парира Върбанов (10). Отсъдената дузпа същият състезател превърна в гол – 1:1. Две минути преди края на полувремето Богомилов вдигна топка и заелият хубава позиция Саркизов покачи на 2:1. След подновяването на играта домакините станаха още по-настойчиви. След като Н. Димитров пропусна да реализира чисто положение, дойде 51-та минута. Богомилов с типичното си врязване по крилото извиси прекрасна топка, вратарят излезе, но в същия момент Димитров се оказа най-бърз и съобразителен и се реабилитира – с леко докосване я насочи в целта, пред погледите на двамата си „пазачи“ – 3:1. Само две минути по-къс-

1967

На 3.12.1967 г., група кардио хирурзи под ръководството на Крис Барнард извършват първата сърдечна трансплантация в Кейптаун, ЮАР. 57-годишният пациент умира 3 седмици по-късно от пневмония.

***

На 9.12.1967 г. Николае Чаушеску е избран за председател на Държавния съвет на Румъния

1967

но отличният Саркизов намери с добро подаване своите съиграчи в противниковото наказателно поле, но и Богомилов, и Тодоров се оказаха с неподготвен мерник. В 63-та минута, след настъпилото разбъркване пред плевенската врата, Богомилов повиши на 4:1. В 69-та минута Богомилов вдигна и Саркизов ефектно изпълни своя хеттрик – 5:1. Пет минути по-късно Маринов (Сп) изпълни великолепно наказателен удар, Иванов избиде, но притичалият се Хинков технично намали разликата – 2:5. Малко по-късно Маринов от наказателен удар едва не отбеляза нов гол. В самия край на мача, след груба грешка на Ченков, Богомилов завърши сполучливата серия – 6:2. ***Ст. Димитров***"

ФД „Черно море" стана флотско физкултурно дружество

ВАРНА, 8 декември (По телефона от нашия кореспондент). Вчера в Дома на Народния флот се състоя учредителната конференция на флотското физкултурно дружество във Варна. Присъствуваха много общественици, спортни деятели и ръководители, треньори и специалисти, спортисти и военнослужещи. След отчетния доклад на зам.-председателя В. Дамянов за двегодишната дейност на досегашното физкултурно дружество „Ч. море", много от присъствуващите дадоха ценни препоръки за бъдещата работа на новата организация. Тя ще се грижи за развитието на спорта в поделенията от Варненския гарнизон и в предприятията и учебните заведения, които досега бяха в обсег на дружеството. Конференцията единодушно реши новото флотско физкултурно дружество да се нарича „Ч. море". С приветствие към деятелите и спортистите на новата организация се обърнаха зам.-председателят на ЦС на БСФС Ст. Габровски и контралмирал Н. Г. Иванов. Новоизбраният пленум единодушно посочи за председател на флотското физкултурно дружество капитан първи ранг В. Янакиев, за зам.-председатели Н. Йосифов, зам.-председател на ОНС — Варна, и В. Дамянов.

П. ГЕРЧЕВ

10.12.1967 г., **„Славия" – „Ч. море" 3:0 (2:0)**,

В. „Нар. дело", 12.12. 1967 г.: „Снежната покривка на терена затрудни действията на двата отбора. Това извика на изпитание физическата издръжливост на състезателите. Тук превъзходство имаха славистите, което им помогна да разрешат спора в своя полза. Още с началния съдийски сигнал пред вратата на гостите стана „горещо". В 9-та минута Григоров учудващо спечели въздушния двубой с Иванов и отбеляза гол с глава. До почивката „бялата" девятка постигна още един гол с хубав удар в движение. През второто полувреме картината не се промени. Играта на варненци продължи да бъде вяла. Нападателите губеха двубоите със защитниците на „Славия". Атаките им бяха неубедителни, липсваше им бойкост. Отсъствието на някои от титулярите на „Ч. море" (Богомилов и Стоянов) и тежкият терен затрудниха гостите. И съвсем закономерно варненци в 74-та минута получиха трети гол, автор на който отново беше Григоров, постигнат след грешка на вратаря. Поради обида на съдията състезателят Митев (ЧМ) бе отстранен от игра и в по-голямата част от второто полувреме черноморци играха с 10 души. ***Г. Илиев***"

Класиране

1.	Локомотив Сф	12	1	2	41-16	25
2.	Левски	11	3	1	35-14	25
3.	ЦСКА Ч. зн.	11	2	2	36-13	24
4.	Миньор	8	2	5	25-31	18
5.	Тракия	5	5	5	23-23	15
6.	Ботев Бс	6	3	6	16-23	15
7.	Ботев Вр	6	2	7	24-21	14
8.	Спартак Сф	5	4	6	21-20	14
9.	Берое	6	2	7	23-24	14
10.	Ч. море	6	2	7	22-25	14
11.	Славия	5	3	7	25-24	13
12.	Сливен	5	3	7	20-27	13
13.	Марица	3	4	8	14-26	10
14.	Спартак Пл	3	4	8	20-37	10
15.	Локомотив Пд	3	2	10	17-25	8
16.	Добруджа	3	2	10	14-27	8

***

1/16 финал КСА:

17.12.1967 г., Русе, **„Дунав" Рс – „Ч. море" 1:1**,

Голм.: Маринов (Дун), Здр. Митев (ЧМ)

В. „Нар. спорт", бр. 150, 18.12.1967 г.: „Русенци отдавна не бяха играли така, дори и на по-удобен терен. Те надиграха безапелационно противника."

24.12.1967 г., Варна, **„Ч. море" – „Дунав" Рс 0:1 (0:0)**,

Голм.: 0:1 Маринов 70'

В. „Нар. дело", 26.12. 1967 г.: „Срещата-реванш от 1/16 финал за КСА се състоя в неделя във Варна. Първата среща в Русе завърши наравно – 1:1.

Началните минути

ясно подсказаха тактическите планове на двете единадесеторки. Гостите приеха защитен вариант с трима изнесени напред нападатели. Те разчитаха главно на контраатаки. Това донесе по-късно желания успех на русенци.

Домакините наложиха продължително надмощие. Макар и без двама титуляри – Я. Атанасов и Богомилов, черноморци притиснаха своя противник и отправиха немалко удари, два от които в гредите. Но в бързането да се отбележи гол, се допускаха и много грешки. Варненци задълго не се отърсиха от шаблона на фронталните атаки при подсилена защита, и от неефикасните високи прехвърляния пред вратата на „Дунав". Малко бяха обходните флангови атаки, не се маневрираше умело пред наказателното поле на противника и се пропускаше най-удобният момент за удар.

След почивката черноморци продължиха да нападат по същия начин и това не им донесе успех. А техният съперник значително подобри играта си. Защитата, изнесла на плещите си тежестта на първото полувреме, вече разбиваше акциите на черноморци по-далеч от собствената врата. Не се пропускаха и удобните моменти за контраатаки. Така в 70-та мин. една стремителна акция по дясното крило беше завършена с гол на отличния Маринов (Д-7). В останалите 20 минути отбора на „Ч. море" хвърли всичко напред, но без резултат.

„Дунав" се оказа твърд и бояк противник, който добре е овладял правилата на турнирната борба. За това и с победата си във Варна с 1:0 (от двете срещи 2:1) русенските футболисти ще продължат да се състезават за ценния трофей. ***Ив. Колев***"

„Черно море" отпада от борбата за купата, „Дунав" продължава в груповата фаза на последните 16.

***

В драматичен финал, игран на националния стадион„В. Левски" на 6.6.1968 г., „Спартак" София побеждава„Берое" Ст. Загора с 3:2 с гол в последната, 120-та минута от продължението и спечелва КСА.

В. "Полет", 1.1.1968 г.

ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА ВСЕОТДАЙНОСТТА

Димитър Боснов, състезател от отбора на „Черно море", е носителят на купата, която читателите на в. „Полет" присъждат за най-добър футболист през 1967 година във Варна.

Във връзка с обявеното допитване от редакцията за най-добър футболист, се получиха много писма. С най-много гласове се издигна кандидатурата на защитника Димитър Боснов, който след Абил Билялов, става втори носител на традиционната купа. Ние се възползувахме от случая, за да го интервюираме. Тъй като се чудехме кой да бъде първият въпрос, съобразен с най-характерната отлика на състезателя, няколко секунди мълчахме. Точно тогава, капитанът на отбора Стефан Янев, стоящ в непосредствена близост до нас, ни полсети с шеговитата си реплика към своя колега: „Кажи до кога най-после ще играеш, заместниците ти ги „хъхаа хрема" да стоят на пейката?.." И естествено, началото на нашия диалог се „роди".

— На какво се дължи футболното Ви дълголетие?

— На голямата ми любов към този спорт, на спазването на режима и най-вече ми се ще да мисля, че то е във функция на моята индивидуална структура.

— Кога изиграхте първите си стъпки като футболист?

— През 1948 година, когато като дясно крило бях включен в състава на „Динамо" (Сливен).

— Приблизително колко мача сте играли в елитната група?

— Около 300. Само в четири срещи на свой отбор не съм участвувал.

— Спомняте ли си кои са най-хубавите и най-лошите Ви мачове?

— Най-хубавите с „Левски" във Варна и в София през 1963 година и с вице-шампиона на Англия „Нотингам Форест", когато успях да стана автор на единствения гол, разбира се, отбелязан в английската врата. Най-лошият ми мач бе с „Локомотив" (София) в столицата през същата година. Въпреки големите усилия, които употребих тогава, не можах да обезвредя Ц. Милев.

— С кои от партньорите си взаимодействувате най-добре?

— С Янев, Я. Атанасов и Н. Димитров.

— На какъв друг пост бихте играли?

— Обичам своя пост като краен защитник и на друг не бих играл с удоволствие.

— Срещу кои български нападатели сте играли трудно и как сте се противопоставяли?

— Големи тревоги са ми създавали Иван Колев, Дерменджиев..., срещу тях, а и срещу други, не съм противодействувал с непозволени средства.

— Според Вас кои са най-добрите български и чуждестранни защитници?

— Пенев и Шаламанов, а от чуждестранните Факети („Интер") и Шнелингер („Милан").

— Кои футболисти (български и чуждестранни) са Ви направили най-голямо впечатление и защо?

— Пенев е разумната си и самопожертвователна игра и Еузебио — бърз, хитър, находчив, владеещ футболното майсторство до виртуозност.

— Освен на Вашия, на кои други (наши и чуждестранни) отбори симпатизирате?

— На ЦСКА „Червено знаме" и на „Сантос", защото и двата състава играят смислен, технически и емоционално-динамичен футбол.

— Кой ще бъде новият шампион и кои отбори ще отпаднат?

— Първенец — ЦСКА, а към „Б" група ще се отправят „Марица" и „Спартак" (Плевен).

— На кое място ще се класира „Черно море" и защо?

— От 5 до 7-мо място. Основата от 14 точки и сериозните мачове през пролетта, едва ли ще ни позволят по-добро класиране от това.

— На какво посвещавате свободното си време?

— Преди всичко на семейството си. Не пренебрегвам и литературата, особено с военна тематика. Не съм индеферентен към киното, театъра, операта и особено оперетата.

1968

***

Георги Димитров – Червения е назначен за ст. треньор на отбора на „Черно море“ от януари 1968 г., а друг морски офицер и бивш футболист – Спас Киров, за негов помощник. Досегашният треньор Иван Моканов е назначен на длъжност Началник футбол към клуба. Смяната е подготвяна от известно време. Още със завръщането на Червения като футболист през 1959 г. се очаква той да поеме един ден отбора. Качествата му на лидер и мотиватор са добре известни на всички и привърженицте на „Ч. море“ посрещат назначаването му с много оптимизъм.

Г. Димитров - Червения и Спас Киров (вляво) са новата треньорска двойка във ФФД "Ч. море" от януари 1968 г.

По този повод Червения посещава Унгария през изминалата есен, където се запознава с опита на треньорската школа и споделя впечатленията си от работата в челните унгарски отбори на семинар в к-с „Диана“ в София, състоял се на 3.1.1968 г. (в. „Нар. спорт“, 4.1.1968 г.). Подготовката започва със силна амбиция и вяра в силите за нещо голямо. Червения влага цялата си сила и енергия в новото си поприще, в момент когато моряците не се представят добре и заемат 10-то място в таблицата.

Промяната в статуквото на горния етаж не минава без сътресения. Новият треньор идва с ново виждане за играта и отбора, което става причина част от по-старите играчи да се почувстват несигурни за мястото си. Така през 1970 г. се организира нещо като открит бунт срещу Г. Димитров, описан с не много ясни изрази и с назидателен и осъждащ тон от журналиста Д. Попдимитров във в. „Нар. спорт“. За негов организатор зам. председателя на клуба - Васил Дамянов посочва Иван Василев – Катила. (*изт. „Футболна Варна“*). Запитан от нас по този въпрос, Василев отговори, че не му е харесвал начина, по който Червения ръководи отбора, като военно поделение, в което той има абсолютната власт над всички и всичко, само защото е бил в добри отношения с главнокомандващият флота – адмирал Янакиев, който е и председател на клуба. „Мога да дам пример с турнето в Япония“, разказва Катила: „Тогава в България нямаше спортни стоки. За обувки се молехме на гостуващите германски отбори да ни оставят старите си чифтове. Същото беше с екипи, наколенки и всякакъв вид спортни стоки, които не се намираха у нас. Японците взеха мярка от краката на всички нас, за да ни направят по поръчка обувки от тяхната марка „Оницука“ („Тайгър“). Това беше техния подарък за нас, за спаринга който направихме там. Очаквахме ги с нетърпение, но се оказа че когато обувките дошли, Червения ги задържал без обяснения и не ни ги даде, докато не стана скандал. Даже не знам дали всички си ги получиха, защото стана ясно, че е раздавал на хора, които не са били в Япония. Той не се разбираше и с Д. Димитров – Клечо (треньора на юношите) до такава степен, че двамата не си говореха (Клечо също беше чепат характер и не мълчеше на никого). По тази причина освободи много от юношите на клуба, в което някои видяха лично отмъщение към Клечо. Позволяваше личните му отношения да въздействат на работата му и Клечо – човека, който заедно с Кафето създаде школата на клуба и извади десетки футболисти, готови да се включат в мъжкия отбор беше уволнен.“

Друг от критиците на Червения, Владо Грозданов разказва: „Още като беше пом. треньор знаехме, че иска да заеме поста на Мокана и се опитваше да настройва играчите срещу него. Например, вали дъжд и Мокана ни изпраща на крос в Морската градина, а Червения мърмори на висок глас: „Абе, можеше да тренираме в залата на сухо, а той ни изпраща да се мокрим в дъжда.“ Искаше да ни настрои срещу треньора. Аз лично отидох и казах на Мокана, а той махна с ръка и вика: „Няма такива неща, бе

Владо."

Престоят на Червения като ст. треньор на „Ч. море" е белязан с интриги, за които не може да бъде обвиняван само той. Стефан Янев споделя: „През 1968 г. напуснах отбора с известно облекчение. Това не беше вече моят отбор, нямаше го онова другарство между нас и това ми липсваше. Работех като журналист в радиото, също пишех статии в доста вестници. Идвали са хора при мен да ме уговарят да пиша против Червения, което винаги съм отказвал с отвращение. Не можех да пиша против човек, с който съм играл на терена толкова години и който познавах добре. Не исках да се намесвам и в създаването на интриги …". В определени периоди на „вакуум", когато е бил нужен, Червения е изпълнявал функциите на ст. треньор на „Ч. море", едновременно с тази на пом. треньор на националния отбор.

Георги Димитров - Червения остава начело на клуба до 1972 г. и след това отново през сезон 1975-76, когато „Ч. море" отпада в „Б" група, след 16 години в „А" РФГ. Амбицията и уменията му го издигат до длъжност помощник треньор на националния отбор, която изпълнява по време на световните финали през 1974 г. в ГФР, където България постига равен резултат срещу Швеция и Уругвай и губи от вицешампиона Холандия.

Георги Димитров загива трагично в самолетна катастрофа на 16.3.1978 г. в полет за Варшава, заедно с екипажа и всички други пътници, между които много спортисти. Червения е бил на път за полската столица в качест-

1968

Георги Димитров – Червения като пом. треньор на националния отбор по време на подготовката за СП'74. Прави след него: Ст. Стайков, Ст. Величков, Д. Пенев, Ив. Зафиров, Бож. Григоров, К. Ивков, Хр. Бонев, Г. Денев, Р. Горанов и Хр. Младенов (ст. треньор), клекнали: Ив. Стоянов, Евл. Банчев, Н. Христов, д-р П. Кефиров, Д. Димитров, В. Войнов, Кр. Борисов и Ст. Аладжов

1968

(Виж също стр. 17) Първенството в СССР е в календар пролет-есен. В крайното класиране от 1967 г. „Черноморец“ заема предпоследното 18-то място в Клас „А“, Първа група на СССР (1-во ниво), но по регламент отпада само последният, който се пада да бъде „Зенит“ Ленинград. Поради 50-годишнината от Октомврийската революция и ролята на Ленинград в нея, „Зенит“ получава „амнистия“ и през този сезон отпадащи няма. Част от подготовката си за новия сезон „Ч-ц“ Одеса провежда във Варна и в края на сезон 1968 ще заеме 8-мо място - едно от най-добрите класирания на отбора в елитната група на съветския футбол.

вото си на пом. треньор на националния отбор, за да вземе видеозаписи от мачове на полския национален отбор, срещу който е един от следващите мачове на България. Самолетът се разбива при ясно време и добри метеорологични условия. В обществото пространство се чуха спекулации, че е свален погрешно при учения на ПВО.

***

(бел. Според въведеното ново правило в играта, от новия полусезон, освен смяна на полеви и грач се допуска и смяна на вратар)

В. „Полет“, 8.1.1968 г.: „Взаимно да се уважаваме. ***Андрей Стоянов***, който не веднъж е бил фокус на съдийско внимание:

- Без да се оправдавам за недисциплинираността си в някои срещи, трябва да кажа, че в много случаи за нейното проявяване вина имат и самите съдии. Правата, които им се дадоха доведоха до там, че ние трябва безмълвно да търпим, дори когато умишлено ни ощетяват. В Сливен съдията си затвори очите, когато ни вкараха гол от засада, а преди това, макар че бе на почетно разстояние, сам предотврати две голови ситуации пред сливенската врата, въпреки знака на единия от помощниците му, че няма засада. Повечето съдии толерират грубата игра на отбора домакин и проявяват умишлена търпимост към защитниците, които особено в собственото си наказателно поле играят извън рамките на всякакви правила. За това не винаги състезателят може да овладее нервите си. Аз виждам грешките си и се старая да ги отстраня, но нека и съдиите се замислят за елиминирането на някои свои слабости. Само тогава може да стане възможно взаимно да се уважаваме.

Здравко Митев: - Срещу „Славия“ съдията основателно ме отстрани за нанесена обида. Трябваше да се въздържа, но отмяната на редовен гол ме предизвика. Малко са съдиите, които ръководят безпристрастно срещите и за това ние състезателите често излизаме на терена с предубеждение към някой съдия. Не си спомням в София съдия да е ощетил софийски отбор. И защо тогава е чудно, че провинциалните отбори губят лесно мачовете си в столицата? Напоследък се стига до там, че софийските отбори водят със себе си съдии съграждани за срещите си навън. Щом в София ни свирят софияни, защо във Варна не ръководят двубоите варненците Ставрев, Матеев, Филипов, Мефитишев, които отдавна доказаха, че не са по-слаби от тях?“

***

От 15 до 25 януари отбора на „Черно море“ се подготвя в Пампорово.

27.1.1968 г., Асеновград, контр., ЦСКА „Ч. зн.“ – „Ч. море“ 1:1

31. 1.1968 г, Варна, ст. Локомотив, контр., „Ч. море“ – „Добруджа“ Тх 5:1 (3:0),

Голм.: Н. Димитров – 3, Март. Иванов – 1, Ив. Георгиев - 1

В. „Нар. дело“, 1.2. 1968 г.: „Вчера на ст. „Локомотив“ футболистите на „Ч. море“ изиграха втората си приятелска среща за тази година. … Черноморци показаха добра физическа подготовка, на която се дължи и категоричната им победа. В техния състав видяхме през първото полувреме новия състезател О. Бочев (19 годишен от Ихтиман), който имаше добри прояви. Постът на който игра Здр. Митев също ни изненада – десен защитник. Този опит заслужава внимание. Радващ бе и резултата от първата приятелска среща, играна в Асеновград. Срещу ЦСКА „Ч. знаме“ варненци завършиха наравно – 1:1.“

***

4.2.1968 г., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Одесса 3:1 (0:1)**, съдия: Ат. Ставрев, 8 000 зр.

Голм.: 0:1 Звенигородский 1ПВ, 1:1 Вах. Саркизов 2ПВ, 2:1 Ст. Янев 2ПВ, 3:1 Т. Великов 2ПВ

„Ч. море“: Сим. Нинов, Здр. Митев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Б. Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Андр. Стоянов, Т. Великов, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Ч-ц“ Одесса: Ярчук, Цунин, Лысенко, Попичко, Сыромятников, Шиманович, Москаленко, Трояновский, Бокатов, Звенигородский, Варга

В. „Нар. дело“, 6.2. 1968 г.: „В неделя на ст. „Ю. Гагарин“ в приятелска среща …

С тези редове искам да спра вниманието върху новата постройка на играта на „Ч. море“, която започна още в края на миналия сезон с изтеглянето

на Андр. Стоянов, който получи задача да действа зад гърба на първата тройка нападатели. Сега този начин на игра добива по-определен вид.

В неделния мач видяхме целенасочения стремеж на „втория ешелон" да се включва в атаките и да нанася завършващи удари във вратата. На тази идея са подчинени: изтеглянето на нападателя Здр. Митев на поста краен защитник, маневрената, следваща стъпките на първите нападатели игра на Ст. Янев, изненадващите ходове, завършващи с опасни удари на защитника Божил Колев.

Именно този начин на игра донесе два гола актив, реализирани от полузащитниците, а с това и крайната победа. Наистина този стил не е все още напълно овладян, но нека не забравяме, че футболистите са в подготвителен период, в който най-важна е физическата подготовка, за която те заслужават висока оценка."

7.2.1968 г., Варна, **„Ч. море" – ЖАК Кикинда 2:0**,
Голм.: 1:0 Вах. Саркизов, 2:0 Н. Димитров

***

3.3.1968 г., **ЦСКА „Ч. зн." – „Ч. море" 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 27, 4.3.1968 г.: „Верни на себе си, армейските футболисти още в началото се впуснаха в стремглави атаки. В 8 мин. Якимов разбърка варненската защита, отбитата от Боснов топка се удари в тялото му и оттам под скока на Нинов се озова в мрежата – 1:0. На огневата линия застанаха и други: Б. Станков, Никодимов (красиви удари с глава!), Атанасов… Второто полувреме бе по-бедно на преживявания. На няколко метра от варненския вратар, Марашлиев пропусна изгодно положение, но скоро се реабилитира, увенчавайки с гол отлично обходно движение на Никодимов – 2:0 за ЦСКА „Ч. знаме". По-късно П. Николов разтърси страничния стълб! Домакините отново възложиха на К. Станков задачата на централен защитник (дубльор на Пенев). И миналогодишният участник в юношеския национален отбор се справи успешно. Гаганелов демонстрира едно копие на диспечер, както напоследък в националния отбор. Препоръчваме му бързото дълго подаване и поточна далечна стрелба… „Ч. море" игра неубедително, вина за което може да се търси в слабата физическа подготовка, в лошата продукция на конструкторите и нападателите. ***Д. Попдимитров***"

6.3.1968 г., Варна, контр., „Ч. море" – „Локомотив" Вн 3:1

9.3.1968 г., **„Ч. море" – „Спартак" Сф 0:1 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 30, 11.3.1968 г.: „Силният вятър, който духаше от запад, облагодетелствува най-напред домакините. При това те имаха в средата на терена трима състезатели (Янев, Тодоров и Стоянов), които „обираха" отбитите от спартаковци топки и организираха нападение след нападение. Но нищо, поради самонадеяно задържане на топката от футболистите от всички линии, недостатъчно играчи при противниковата врата и прекалено използуване на високите подавания пред Костадинов, които явно не можеха да донесат успех срещу една отбрана, в която бяха Димитров, Жечев, Гайдарски, Китов. Спартаковци разчитаха на контраатаки, при които отново се отличи маневреният Стоянов. Гьонин изпълни опасно ъглов удар и Цветков порази вратата с глава – 0:1."

17.3.1968 г., **„Ботев" Бс – „Ч. море" 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 33, 18.3.1968 г.: „През началните 20 минути и двата отбора не излязоха от рамките на „бетона", безсмислената игра и вялите действия. Едва след това се забеляза събуждане. В 27 мин. от свободен удар Момчев намери Дремсизов, той – Стоянов и последният със силен удар отблизо откри резултата. Голът беше сигнал за атаки. Превес имаха домакините, които обаче не бяха достатъчно напористи и не съумяха да огънат окончателно несигурната и нервна отбрана на Варна. Нов момент в срещата беше събуждането на гостите. Отборите си размениха ролите. В 60 мин. варненци вече имаха инициативата, диктуваха играта и се намираха предимно в полето на ботевци. Но Генчев беше отличен, а гостите стреляха неточно. ***А. Луков***"

24.3.1968 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 2:1 (2:0)**,

В. „Полет", 25.3.1968

1968

FK ŽAK Kikinda
(Železničarski atletski klub), осн. 1931 г. в гр. Кикинда, автономна област Войводина. През сезон 1967-68 отборът играе в Северна група Сръбска лига (3-то ниво на футбола в Югославия) и заема 7-мо място в крайното класиране в група от 16 отбора.

***

От 6 до 18.2.1968 г. в Гренобъл, Франция се провеждат Десетите зимни олимпийски игри. Французинът Жан-Клод Кили спечелва златните медали и в трите алпийски дисциплини. При мъжете, най-добре представилият се български участник е Петър Панков заел 25-то място на 15 км ски бягане, а при жените щафетата 3х5 км е 8-ма.

1968

***VfB Stuttgart**, осн. 9.9.1893 г. като Stuttgarter Fußballverein (FV), който в началото практикува ръгби, а футболната секция към клуба е основана през 1908 г. През 1909 FV става член на Южногерманската ФА, където играе във 2-ро ниво. На 2.4.1912 г. FV се обединява с FC Krone Cannstatt под името VfB Stuttgart. С образуването на Гаулигите по време на Третия Райх, VfB попада в Гаулига Вюртемберг, която печели пет пъти и участва в националните плейофи, където през 1935 г. достига до финал, загубен с 4:6 от шампиона „Шалке 04". След края на войната VfB продължава да играе 1-во ниво футбол в Оберлига Юг, която печели три пъти, а на плейофите взема и националната титла на два пъти (1950, 1952), както и купата на ГФР (1954, 1958).*

г.: „Треньорът Г. Димитров твърде своеобразно бе подредил по постове състава на „Черно море" за срещата му с пловдивските железничари. В крайната защитна тройка личеше Табаков, Тодоров играеше с номер 6, а на фланелката на Пенчев се виждаше цифрата 8. В нападението също имаше малка промяна. Димитров бе застанал на центъра. От двете му страни, резонно стояха Саркизов и Стоянов. Началото бе бледо, изпъстрено със стихийност в действията и на двете единадесеторки. Все пак домакините по-бързо „стъпиха на крака" и използувайки нестабилността на противника си, започнаха да се пренасят все по-често пред вратата на Костов. Пенчев, изтеглен в зона, умело се включваше в акциите, а стоящите пред него Стоянов, Богомилов и Димитров се мъчеха с повече движение да дезорганизират своите бранители. И това до известна степен им се удаде. В 19-та минута Димитров се вряза в дясната половина на гостите, вдигна идеална топка, но заелият изгодна позиция Саркизов улучи ръцете на вратаря. Атаките започнаха да стават все по-целенасочени. При една от тях в 25-та минута, след хубава комбинация между Пенчев и Богомилов, топката попадна в Стоянов, който не се поколеба и с отсечен удар откри резултата – 1:0. В 40-та минута Стоянов се понесе по десния фланг, вдигна и Богомилов от движение изпрати за втори път топката в мрежата на пловдивчани. След подновяването на играта настъпи обрат. Гостите се активизираха и започнаха да се свързват по-точно помежду си. Вече възприели нападателен стил на игра, разбира се, без да отслабват тила си, често се озоваваха пред вратата на Иванов. Улеснени от несъгласуваността в действията на домакините, те непрекъснато внасяха смут в техните редици. В 52-та минута Кънчев напредна и отдалече стреля. Иванов реагира едва тогава, когато видя топката зад голлинията – 2:1. Черноморци до края имаха едно единствено положение за гол в 77-та минута, но то бе проиграно от Богомилов. Ето какво споделиха за мача: Тодор Славов – секретар на Централната съдийска колегия и дежурен съдия на срещата: „Изправени пред угрозата да се наредят сред аутсайдерите, и двата отбора играха предпазливо. През първото полувреме играта бе по-качествена, като тон за това даваха черноморци. През втората част те отслабиха своята доминираща позиция, като дадоха възможност на своите съперници сериозно да се доближат до евентуален успех. Все пак по-добрият отбор победи". З.м.с. Георги Димитров: „Общо взето съм доволен от срещата. Момчетата играха безспорно по-сполучливо през първата част. Не трябва да забравяме, че те трябваше да преодолеят едно голямо нервно напрежение, обхванало ги след трите поредни загуби. Лесният гол подействува като психически шок. Смятам, че днешният мач ще бъде начало на едно настъпление, което ще подобри позициите ни".

***

От 10 до 19 април 1968 г. отборът на „Ч. море" заминава в ГФР, където изиграва 4 контролни мача.

Мартин Иванов: „Отборът ни беше поканен от варненската фамилия Исайлови, която от дълги години живееше в ГФР, за да прекараме Великден там. Получихме пари, ако не се лъжа 30 000 марки от западногерманската федерация да покрием разноските си. Мокана, като завеждащ футбол ги носеше в една черна чантичка. Придвижвахме се с коли, автобуси, влакове за да изиграем четирите срещи, които бяхме уговорили. Един път при слизане от влака, Мокана забравил чантичката в купето. Сети се в последния момент и Босната хукна да я търси секунди преди влака да отпътува. Намери я там, където беше забравена. Облекчения Моканов се опита да се пошегува, че първата му мисъл била да си продаде лозето на Траката, за да покрие загубата.

Първия мач го играхме в Щутгарт на осветление."

11.4.1968 г., Stuttgart, **VfB Stuttgart – „Ч. море" 0:0**,

VfB: Gerhard Heinze, Hans-Dieter Koch, Günter Eisele, Theodor Hoffmann (60' Hans Eisele), Hartmut Weiß, Manfred Gärtner, Manfred Weidmann, Karl-Heinz Handschuh, Bo Larsson, Horst Haug, Roland

Отбора на „Ч. море“ в ГФР, април 1968 г., прави от ляво надясно: Ив. Иванов, придужител от МВР, Верчо Златанов (предс. на футб. секция), Здр. Митев, Димо Димитров (от БФС Варна), Андр. Стоянов, Вах. Саркизов, Н. Димитров, Д. Боснов, Хр. Тодоров, Сп. Киров (пом. тр.) и Сим. Нинов, клекнали: Бож. Колев, Г. Димитров (ст. тр.), Ст. Богомилов, Т. Великов, Руси Пенчев, М. Табаков, Мартин Иванов и Ст. Янев

1968

Bo Larsson (VfB Stuttgart)

Bose (Bo) Larsson *записва 70 мача/17 гола за националния отбор на Швеция в периода 1964-78, участник в СП'70 и СП'74 като титуляр.*

Weidle

„Ч. море“: Сим. Нинов (Ив. Иванов), М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Бож. Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов (Андр. Стоянов), Руси Пенчев (Хр. Тодоров), Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Sportmagazin“ 1968, 16А: „Играта на младите от защитния триъгълник впечатли в мач без драматизъм, но на добро техническо ниво, особено от страна на гостите. Това видяха 3000 зрители при резултат 0:0 в приятелския мач между „Щутгарт“ и българската моряшка единадесеторка от „Черно море“. От домакините особено добре се представи младият защитен триъгълник Хайнце – Кох – Гюнтер Айселе, който се справи с всички атаки на варненските нападатели.“

(бел. Безспорно, звездата на отбора е шведа Бо Ларсон, който има статут на легенда в родния си ФФ „Малмьо“ и на СП през 1974 г. в груповата фаза ще изведе с капитанската лента отбора на Швеция срещу България на стадиона в Дюселдорф, ГФР)

***

13.4.1968 г., Frankfurt, Riederwaldstadion, **„Eintracht“ Frankfurt – „Ч. море“ 2:2 (0:2)**, съдия: Dörr, 3500 зр.

Голм.: 0:2 Н. Димитров 6', 15', 1:2 Schämer 77', 2:2 Friedrich 86'

„Eintracht“: Hans Tilkowski (Siegbert Feghelm), Karl-Heinz Wirth, Dieter Lindner, Peter Blusch, Lothar Schämer, Jürgen Friedrich, Wilhelm Huberts, Oskar Lotz, Walter Bechtold, Siegfried Bronnert (Bernd Hölzenbein), Heiko Racky

„Ч. море“: Сим. Нинов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Бож. Колев, Ст. Янев, Здр. Митев (Март. Иванов), Руси Пенчев, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Sportmagazin“ 1968, 16А: „Българите се представиха на франкфуртския „Ридервалд“ като технически добре подготвен отбор, който имаше подчертано предимство през първото полувреме срещу безсилен „Айнтрахт“ и с по-добър късмет при оползотворяването на головите положения, можеше да води с 4:0 на полувремето, вместо с 2:0. Освен това Тилковски и защитниците пред него действаха разконцентрирано.

След почивката футболистите от Франкфурт най-после увеличиха темпото, но само решителният последен щурм осигури поне равенство за домакините, които често бяха освиркван от разочарованите зрители. ***H. Hoffmann***“

***

В. „Rhein-Zeitung“, 16.

VFB STUTTGART will nicht wieder, wie in der vergangenen Saison, zittern. Die Mannschaft wurde verjüngt und ist zuversichtlich. Stehend von links: Köppel, Weiß, Gärtner, Menne, Huttary, Handschuh, G. Eisele, Trainer Baumann, Weidle, W. Entenmann, Gress. Mittlere Reihe von links: H. Eisele, R. Entenmann, Hoffmann, Haug, Larsson, Seibold, Sieloff. Vorne von links: Koch, Feiler, Pfeiffer, Sawitzki, Henze, Weidmann.
Foto: Baumann

EINTRACHT FRANKFURT ging mit großen Hoffnungen in diese Saison, die für die Mannschaft gar nicht wie gewünscht begann. Schließlich war Eintracht Frankfurt in der letzten Saison Vierter. Stehend von links: Trainer Schwartz, Schämer, Friedrich, Wirth, Grabowski, Sztani, Abbé, Lutz, Bechtold, Huberts, Jusufi, Masseur Schiederich. Kniend von links: Tilkowski, Kraus, Bronnert, Bellut, Hölzenbein, Kunter, Racky, Keifler, Lotz, Solz, Feghelm.
Foto: Müssig

4.1968 г.: „Изглежда, че ръководството на ТуС обича рисковете. Това се доказва от факта, че клуба се договори да играе тази вечер от 19.30 срещу класен български отбор, който впечатли с два равни мача в Щутгарт и Франкфурт.

ТуС достигна до мечтаното второ място в класирането на Регионална лига Юго-запад (бел. второ ниво) след победа с 1:0 срещу „Саар 05“ в Саарбрюкен и ще трябва да го запази след мачовете срещу „Фридрихтал“ и „Вьолклинген“. Отборът показа добра игра в Саарбрюкен, особено през второто полувреме и заслужено спечели двете точки.

„Черно море“ е отбор с международен опит, който пристига в Кобленц с 16 футболисти и ще се представи с най-силния си състав. Един от най-интересните футболисти е 25-годишният вратар Иван Иванов, който беше един от вратарите на националния отбор на България на СП в Чили. В отбора има още трима футболисти с мачове за националния отбор, а именно 20-годишният Мартин Иванов, който играе в дълбочината на атаката, лявото крило Никола Димитров и Янко Атанасов, който даже има дадената от държавата титла „майстор на спорта“.

23-годишният Стефан Богомилов не е повикван още в националния тим, но има славата като най-добрият футболист в играта с глава в страната.

ТуС има 21 добре подготвени играчи и е трудно да отгатнем кои точно ще излязат на терена… Нашата препоръка е да излязат тези, които не са склонни към контузии. Отборът от Кобленц има достатъчно добри играчи, които могат да направят тази среща много интересна.“

16.4.1968 г., Koblenz, Oberwerth, **TuS – „Ч. море“ 0:1 (0:1)**, съдия: Helmut Fritz, 1800 зр.

Голм.: 0:1 Вах. Саркизов 37‘

TuS: Krätschmer, Baitzel (52‘ Frechen), Kostrewa (46‘ Mais), Taubenmann, Keil, Hölzenbein (72‘ Frie), Sondermann, Horsch, Rath, Funke, Vogtmann

„Ч. море“: Ив. Иванов, Мих. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Бож. Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов (82‘ Андр. Стоянов), Руси Пенчев, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Н. Димитров (72‘ Здр. Митев)

В. „Rhein-Zeitung“, 18.4.1968 г.: „Футболното изкуство на варненци срещу отборният дух на Кобленц 0:1! Футболно изкуство в истинският смисъл на думата и победа на моряците от Варна под светлината на прожекторите на стадиона в Кобленц. След 0:0 в Щутгарт и 2:2 във Франкфурт очакванията от играта на гостите бяха вече доста високи, а след 1:0 срещу ТуС, 1800 зрители, както и всички любители на изискан технически футбол не останаха разочаровани.

Българите показаха отлична отборна игра, брилянтна техника и изключителна бързина. Те владееха топката добре с глава и крак, знаеха как да използват пространствата с разсичащи пасове и изнесоха урок как да се играе успешно от втора линия. Така те влизаха смело в единоборствата и ги довеждаха до успешен край. Защитата показа отлично виждане и разбиране на критичните ситуации. Както всички артисти с топка, те появиха склонност към показна игривост, но това наистина се забеляза след като те бяха вече повели в резултата и бяха сигурни в победата си.

Снайперистите от задна линия Янев и Тодоров, амбициозният и винаги устремен към гола Богомилов и бързият Димитров с неговите майсторски пробиви по фланга изпъкваха в тази добре сработена единадесеторка.

Футболистите на ТуС противодействаха на този начин на игра със своят боен дух. В нападението и в средната линия по-често виждахме сляпо усърдие, но в покриването на съперника то беше съчетано с концентрация и разбиране на ситуациите. В нападение единствено Фогтман блестеше с игровото си настроение, докато Хорш беше изолиран на крилото и трудно се включваше в атаките.

Хорш отново забрави за своите съотборници и виждаше само топката, но не получи много възможности за изява, тъй като противниците му бяха прекалено силни за соловите му опити.

Защитата, в която липсваше Щрак заслужава похвала. Тауберман се представи доста успешно, след като на два пъти спаси вратата си, чистейки от голли-

1968

***Turn- und Spielvereinigung (TuS) Koblenz 1911**, осн. 1.8.1911 г. През 1933 г. ТуС започва в една от 16-те Гаулиги – Мителрейн (1-во ниво), но отпада след един сезон, след което следват няколко принудителни от нацистите обединения и през 1934 г., клубът се превръща в TuS Neuendorf. През 1941 г., отборът се завръща в Гаулига Моселланд, където е първенец през 1943 и 1944 г. и участва в националните плейофи, но е елиминиран. Веднага след войната TuS (под името SpVgg) започва в Оберлига Югозапад (1-во ниво) и завършва на 3-то място. С формирането на 1.Бундеслига през 1963 г., ТуС попада в Регионална лига Югозапад (2-ро ниво), където остава до 1974 г., когато не успява да влезе в състава на новообразуваната 2.Бундеслига и остава в 3-то ниво.*

TUS NEUENDORF gelang der große Wurf, der von den wenigsten erwartet worden war. Trotz zweimaligen Rückstandes gewann der traditionsreiche Koblenzer Klub in Bad Kreuznach das Entscheidungsspiel gegen den FK Pirmasens in der Verlängerung. Stehend von links: Horsch, Sondermann, Weis, Hölzenbein, Kostrewa, Stracke, Taubenmann, Zimmermann, Baltzel, Keil, Trainer Rappsilber. Kniend von links: Vogtmann, Schmitz, Rath, Beck, Krätschmer, Jaworski, Funke, Mais.
Foto: Krutsch

ANGRIFF DER BULGAREN. Hannes Kammer und Torhüter Schampera können nich verhindern, daß Sarkisov (links) mit Kopfball das 3:0 für seine Mannschaft erzielt Fußball-Freundschaftsspiel 1. FC Arheilgen — Schwarzmeer Varna 2:5 (0:3).
dbd-Foto: Hemm

нията. На вратата Кречмер изпъкна с майсторските си прояви и изуми варненци със зрелищните си плонжове. Пред него имаше отбранителен блок, който показа отлични умения, дори и след влизането на младите Маис, Фрехен и Фри.

ТуС имаше своите възможности за отбелязване на гол, особено през последните 10 минути, когато варненци се отпуснаха и внезапно се сблъскаха с тоталната офанзива на кондиционно добре подготвените нойендорфци. Но най-чистото положение беше пропуснато от Рат още в 12-та мин. То дойде след лошо пресметнат пас от защитник към вратаря, който на практика изведе Рат очи в очи срещу Иванов. Нападателят беше толкова изненадан от този подарък, че не успя да нанесе точен завършващ удар.

Саркизов отбеляза победния гол за отбора си с неспасяем удар в 37-та мин."

***

17.4.1968г., Darmstadt, Hochschulstadion, **FC „Arheilgen" – „Ч. море" 2:5 (0:3)**, съдия: Bleicher, 1000 зр.

Голм.: 0:1 Бож. Колев 6' (псу), 0:2 Н. Димитров 12', 0:4 Вах. Саркизов 1ПВ, 2ПВ, 0:5 Андр. Стоянов 80', 1:5 Haller 2ПВ, 2:5 H. Wolf 2ПВ

FCA: Schampera, Tack (46' Hecht), Frohbrodt, Ganzert (46' Ivkovic), Hannes Kammer, Müller, Kramer (46' Wontrisch), Herbert Wolf, Erwin Haller, Klaus Wolf, Metzger

„Ч. море": Ив. Иванов (46'СимНинов), Здр. Митев, Я. Атанасов, Д. Боснов (М. Табаков), Бож. Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Руси Пенчев (Март. Иванов), Н. Димитров, Т. Великов, Андр. Стоянов

В. „Darmstädter Tag", 18.4.1968: „Българска футболна магия. В края на своето германско турне (утре летят обратно за родината си), българските футболисти от ФК „Черно море" постигнаха убедителна победа с 5:2 (3:0) пред 1000 зрители над участника в лига „Хесе" (бел. 3-то ниво) ФК

***Fußballclub Arheilgen (FCA) Darmstadt**, осн. 10.9.1954 г., успява за първи път да спечели място в Оберлига Хесен (3-то ниво) през 1967 г., където ще остане до 1981 г., след което отпада в по-долните нива на футбола в ГФР. Тези са най-силните години на отбора в историята му.*

17.4.1968 г., задна ножица на Руси Пенчев пред погледите на съотборниците му Д. Боснов, Т. Великов, Н. Димитров и съперниците от ФКА 04 в Дармщат

Т. Великов, Здр. Митев, Сим. Нинов, Вах. Саркизов, Хр. Тодоров – Ино и Ст. Янев по улиците на Кобленц

1968

„Арайлген".

Преди това, технически перфектните български футболисти бяха направили два равни мача срещу „Щутгарт" (0:0) и „Айнтрахт" Франкфурт (2:2) и постигнаха победа с 1:0 над ТуС Нойендорф. На „Хохшулщадион" в Дармщад те показаха игра, която често предизвикваше спонтанните аплодисменти на публиката. От друга страна „Арайлген" изглеждаше много зле, или не толкова, ако се вземат предвид разликата в класите и слабите удари, с които германските нападатели искаха да тестват вратаря Иванов, който беше вратар на националния отбор на световното първенство в Чили. Той беше сменен през второто полувреме от Нинов, който не беше толкова сигурен на поста си и допусна два гола в края на мача от Ервин Халер (с глава) и Херберт Волф.

Но преди това успехът беше само с гостите. Бившият юношески национал Божил Колев откри резултата в 6-та мин. от съмнителен пряк свободен удар, отсъден защото топката отскочи от ръката на Ганцерт. Този гол се дължи на грешно решение на съдията Блайхер от Ланден. В 12-та мин. националният футболист от юношеския и „Б" отбора на България, Н. Димитров насочи топката в ъгъла на вратата – 2:0 за „Ч. море". Саркизов покачи на 3:0 с глава и след почивката на 4:0, след като вратаря Шампера не можа да си събере ръцете и топката се изплъзна между тях. Стоянов преодоля Шампера за последен път в 80-та мин.

Защитата на ФКА и Ханес Камер трябваше да понесат тежестта на битката. С много малки изключения нападателите получаваха безцелно изчистени топки, с които българските вратари лесно се справяха. В крайна сметка, зрителите могат да бъдат благодарни на ФКА, който доведе българския отбор в Дармщат и ни показа прекрасен футбол. ***RS***"

В. „Нар. дело", 20.4. 1968 г.: „Игра на високо равнище. … Г. Димитров (ст. тр.): Това беше едно сполучливо гостуване на нашия отбор. Ние играхме съвсем различно от това, което показваме в последните мачове тук. Нашата игра се хареса много на специалисти и публика. Общо, отборът се представи в много добра светлина.

Михаил Табаков на брега на р. Рейн

1968

Особено добре играхме срещу „Айнтрахт“ Франкфурт, в чийто състав личаха имената на националните състезатели Тилковски, Шоймер, Линднер и Бехтолд. Считам, че бяхме ощетени с неприсъждането на една дузпа, а и пропуснахме много голови положения. По време на срещата публиката често ставаше на крака и аплодираше добрите прояви на българските футболисти.

Това турне повдигна пониженото самочувствие на състезателите. Всички чакат с нетърпение срещите за първенството, защото те се чувстват задължени пред варненската публика да се представят добре. В резултат на успехите ни, сега сме желани гости на всеки западногермански отбор. Имаме много покани. За това говори и изказването на кмета на Дармщад: „Когато научихме за постигнатите от вас резултати, ние искахме да се откажем от срещата. Но тъй като много от нас имат много добри впечатления от слънчева Варна, пожелахме да видим нейните представители тук.“

Искам да споделя и това. Навсякъде в хотелите, ресторантите, при контактите със спортистите, щом разберяха, че сме от Варна, оказваха ни по-специално внимание. С нашето добро представяне считам, че допринесохме за популяризирането на нашия град.“

***

27.4.1968 г., **„Миньор“ Пк – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 51, 29.4.1968 г.: „Това бе най-слабият мач на домакините за годината. През деветдесетте минути нямаше кой да свърже играта им и тя бе под всяка критика. Особено слабо се представиха състезателите от средната линия и нападението. Оживление настъпваше по трибуните само когато някой от индивидуалните набези на централния нападател Йорданов внасяше смут във варненската отбрана. Футболистите на „Ч. море“, съавтори на този слаб мач, взеха една точка, но при по-правилна постройка на играта си и по-голям шанс заслужено биха взели и двете. Започнали отбранително, през първите 45 минути те не създадоха нито едно голово положение. Влизането на Митев коренно измени играта им и те станаха господари на терена; отлично се представиха Димитров и Митев, макар, че изпус-

(виж също стр. 185). *„Айнтрахт“ Франкфурт завършва сезон 1966-67 на 4-то място в Бундеслигата с равни точки с №3 „Борусия“ Дортмунд и на 4 точки от шампиона, а сезон 1967-68 е 6-ти.*

5.5.1968 г., Никола Димитров е в прегръдките на Здравко Митев и Стефан Богомилов, след отбелязаният от него гол във вратата на Румен Йотов („Ботев" Враца)

1968

На 22.5.1968 г. официално е открит комплекса на Астрономическата обсерватория и планетариум в Морската градина на гр. Варна. Обсерваторията разполага с няколко телескопа, проекционен апарат, звездна зала с 80 места за лекции на три езика, монтирано е и махало на Фуко.

наха редица изгодни положения. Едва в 80 мин. след отличен пробив на Димитров отляво, Митев посрещна центрираната топка и с неспасяем удар изравни. ***К. Найденов***"

5.5.1968 г., **„Ч. море" – „Ботев" Враца 1:0 (1:0)**,

В. „Полет", 6.5.1968 г.: „Ще продължи ли „Черно море" успешните си игри след достойното си представяне в ГФР? Този въпрос вълнуваше двадесетхилядната публика на стадион „Юрий Гагарин". И струва ни се, че деветдесетте минути от вчерашната среща дадоха положителен отговор. Домакините предложиха една често прилагана от много отбори схема 1-4-3-3, като успяха да извлекат от нея всички възможни нападателни нюанси. Това ставаше благодарение на активната игра на средната тройка: Пенчев, Тодоров, Янев, които успяха да осъществят добра връзка и да подпомагат в атаките тримата изнесени напред нападатели. И ако Богомилов „пригласяше" повече на трудолюбивите и напористи Митев и Н. Димитров, то сигурният Йотов (Б–1) би имал повече главоболия и победата можеше да бъде по-убедителна. Известната припряност и нервност, която имаше в отбора, бихме обяснили с малкия актив от точки и с голямото желание на състезателите (и още по-голямо нетърпение на зрителите!) резултатът да бъде открит колкото се може по-рано. Затова едва в 28 мин. Н. Димитров (11) проби успешно, стреля остро, но топката срещна напречната греда. Тя отново бе посрещната от Н. Димитров, който от трудно положение (с гръб към вратата) отбеляза единствения гол на мача. Гостите се бориха достойно, показаха зряла игра, съчетана с висок дух и борбеност. Те повече мислеха за своя тил, но в редките си и бързи атаки те успяваха да включат 5-6 състезатели и създадоха много работа на защитната четворка, която не винаги бе безпогрешна в действията си. Излишната солова игра

1968

на Я. Атанасов на два пъти принуди Иванов (1) да покаже осторожността си. Атаките на „Ботев" (Вр) биха били още по-опасни, ако не бе инертната игра на една от основните му единици – Драгомиров. А неговите реализаторски качества са донасяли не веднъж победата на този борбен отбор. В общо коректната игра добра оценка заслужава и съдийството на Д. Руменчев и неговите помощници. ***Н. Стефанов***"

11.5.1968 г**., „Локомотив" Сф – „Ч. море" 3:2 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 57, 13.5.1968 г.: „През първото полувреме „Локомотив" напразно се мъчеше да сломи съпротивата на своя противник. Нещо повече – на няколко пъти той бе опасно застрашен. Йорданов рисковано спасява удари на Богомилов и Б. Колев. Черноморци изпъкваха с добра организация, с голяма маневреност. След почивката Богомилов бе изтеглен на левия фланг и осъществи опасни слизания. Ала в 52 мин. Котков изпълни корнер, Дебърски спечели въздушния двубой и подаде на П. Кирилов, който отклони топката в мрежата – 1:0. „Локомотив" заигра окрилен, играчите му се раздвижиха в по-голям периметър. Котков се провря между няколко играчи и от десетина метра улучи варненския вратар. В 65 мин. пред черноморската врата стана бъркотия. С глава Котков изпрати топката в напречната греда. Михайлов я докопа и вместо сам да си опита щастието (то бе толкова близко), подаде на Котков, който от по-изгодна позиция реализира – 2:0. Три минути по-късно Богомилов проби по лявото крило, а Н. Димитров оползотвори опасното центриране – 2:1. Дойде ред на Котков отново майсторски да изпълни корнер, Ив. Георгиев надскочи всички и увеличи разликата – 3:1. За съжаление, срещата загрубя. Я. Атанасов в един момент игра опасно, жертва на което стана Ат. Михайлов. Започнаха разправии. Боснов изнерви обстановката, като реши да вдига от земята Михайлов, който пък го удари в лицето. Боснов започна да се превива на земята, да симулира. Срамна гледка! Слаб да въдвори навреме порядък, съдията отстрани само Михайлов… „Ч. море" организира бързи атаки и чрез Н. Димитров намали – 3:2. ***Д. Попдимитров***"

19.5.1968 г., **„Ч. море" – „Сливен" 2:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 21.5. 1968 г.: „Завчера „Черно море" със своя 400-ен мач в „А" група прибави още две точки към актива си и с равен брой точки с „Берое" (Сз) – по 21 – зае стабилно място в средата на таблицата. Това дава възможност на отбора да се отърси от „вечния" си страх от изпадане и да се постарае да постави играта си в крак с първите отбори. Едно старание, което отборът в отделни моменти успешно разрешава. До този извод ме доведоха последните пет мача, в които „Черно море" постигна 7 точки, а също така и последните 30 минути на неделния мач. В тези именно минути черноморци доказаха, че могат да строят добре играта си и да създават много голови положения. И ако не бяха непростимите пропуски главно на Здр. Митев,

11.5.1968 г., Стефан Богомилов прелита над Стефан Янев и защитниците на „Локомотив" Сф В. Попов и Ат. Геров

резултатът би бил не 2:0, а значително по-голям. След 60-минутна скучна и безплодна игра искрата запалиха гостите. При една от редките атаки Зафиров (Сл) от два метра прати топката високо над вратата. Домакините се разиграха. Предимно чрез флангови атаки, те предизвикваха критични моменти пред вратата на „Сливен", но едва в 70 мин. Богомилов с глава отбеляза гол – 1:0. Натискът на варненци продължи и в края на мача Здр. Митев след скок във въздуха с глава отбеляза красив гол. ***Н. Николов***"

26.5.1968 г., **„Левски" Сф – „Ч. море" 2:0 (0:0)**,

В. „Полет", 27.5.1968

***

На 4.4.1968 г. е застрелян афроамериканският свещеник, лидер на движението за човешки права и лауреат на Нобелова награда за мир – Мартин Лутър Кинг. Убийството е забулено в конспирации за намеса на правителствени органи, а заловен и осъден на доживотен затвор като извършител е избягалият затворник Джеймс Ърл Рей

1968

г.: „При евентуална победа над варненци „сините“ имаха възможност да заемат първото място във временното класиране, с аванс от точки пред другите си двама съперници. Тази ситуация определи и маниера на игра на „Левски“: нападателна, напориста, с повече играчи напред и бърза смяна на местата.„Ч. море“, който играе успешно на софийски терен, възприе своеобразен вариант на защита – със защитници Табаков, Атанасов, Боснов, Колев и Янев. Полузащитните функции се изпълняваха от Стоянов и Пенчев, които често подпомагаха отбраната при критични моменти. Напред бяха оставени само Тодоров, Богомилов и Димитров. Гостите организираха отбраната си, като разчитаха на изкуствени засади – тактика, която в първото полувреме се оказа успешна. Много нападения на „Левски“ бяха спрени от добре построените далеч пред вратата изкуствени засади. В някои моменти обаче съдийската тройка, с главен съдия Петър Николов, не отсъди явни засади, в резултат на което се създадоха критични положения пред вратата на гостите.

26.5.1968 г., Сим. Нинов, Д. Боснов и М. Табаков спират атаката на Ал. Манолов от „Левски“

Horst-Dieter Höttges (SV Werder)

***Horst-Dieter Höttges**, 420 мача/55 гола за „Вердер“ Бремен, 66/1 за ГФР, вицешампион от СП'66, бронзов медалист СП'70, шампион ЕП'72, шампион СП'74*

През първото полувреме играта бе почти равностойна. Заслужават да се отбележат следните моменти: в 18-та мин. Стоянов подаде хубава топка от корнер-линията, но Тодоров и Димитров се разминаха с топката пред опразнената от Михайлов врата. Малко преди това една силно бита с глава топка от Аспарухов бе отбита пак с глава от Колев пред самата голлиния. Първото полувреме ясно показа, че играчите на „Левски“ не могат да издържат физически на възприетата от тях тактика да играят бърз футбол, изискваща голямо физическо напрежение. Именно поради това бе твърде необяснима възприетата от играчите на „Ч. море“ отбранителна тактика през второто полувреме. Те се отдръпнаха в своето нападателно поле и разчитаха преди всичко на редките контраатаки на Димитров и Богомилов. След героична отбрана, продължила цели 15 мин., в 63-та минута Кирилов необезпокояван от Табаков, Атанасов и Боснов, които бяха пред вратата и без намесата на Нинов, с лек удар отбеляза първия гол – 1:0. При аналогично положение в 75-та минута Кирилов отново не бе опазен от Табаков, Атанасов, Колев и Пенчев и покачи на 2:0. След тези два гола играчите на „Ч. море“ се спуснаха в неорганизирани атаки, които не донесоха очаквания успех, напротив – създадоха критични моменти пред тяхната врата. Заслужава да се отбележи и силно битият удар на Н. Димитров в последната минута на мача, който Михайлов изби в ъглов удар.“

***

Списание „Kicker“ съобщава, че отборът на „Вердер“ Бремен излиза в почивка от 26.5. до 19.6., част от която ще прекара във Варна. С това започва и подготовката на отбора за ЕКТ, първата среща от който е в началото на юли срещу шведския „Юргорденс“. По това време все още се играе за Купа на панаирните градове, където отбори от градове организиращи международни изложения играят без значение от класирането в първенствата им. Вицешампиона на ГФР,

Отборът на „Вердер“ Бремен от картичка, подарена от клуба на варненските футболисти, прави отляво надясно: Schaub, Schweighöffer, Mannschaftskap, Steinmann, Piontek, Danielsen, Schmidt, Björnmose, Zebrowski, Lorenz, Schütz, Langner (tr.), седнали: Rupp, Höttges, Loweg, Bernard, Schimeczek, Ferner, Görtz

„Вердер“ Бремен попада в турнира Интертото. В отбора на „Вердер“ за Варна не е включен Макс Лоренц, който участва в приятелския мач ГФР – Бразилия 2:1, игран 16.6.1968 г. в Щутгарт. Във Варна присъства световният вицешампион от СП'66 и бъдещ шампион от СП'74 Хорст-Дитер Хьотгес, както и придобилият по-късно слава като треньор Сеп Пионтек, извел националния отбор на Дания до първо участие на СП през 1986 г. Джон Даниелсен е датски национал, сребърен медалист от ОИ'60 в Рим, където е резерва когато Дания отстъпва на финала с 1:3 от Югославия.

В. „Нар. дело“, 31.5. 1968 г.: „Футболният отбор „Вердер“ – Бремен (ГФР) връща гостуването на футболистите на „Черно море“, с които ще има среща в събота. Отборът на „Вердер“ е един от челните отбори в първа професионална лига. В завършилото първенство на ГФР той заема второ място, на три точки от първенеца „Нюрнберг“. През 1966 година „Вердер“ е шампион и пет години – вицешампион. В неговия състав участвуват 6 състезатели от представителния отбор на ГФР, като трима от тях – вратарят Гюнтер, защитникът Хорст и полузащитникът Макс, са участници в световното първенство в Англия. Срещата от първенството на „А“ РФГ между „Черно море“ и „Тракия“ (Пд) се отлага от събота за вторник.“

1.6.1968 г., Варна, **„Ч. море“ – „Werder“ Bremen 1:1 (1:0)**,

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 2', 1:1 Цебровски 57'

„Ч. море“: Ив. Иванов, Мих. Табаков, Я. Атанасов, Дим. Боснов, Бож. Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Хр. Тодоров – Ино, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров

„Werder“: Günter Benard, Sepp Piontek, Horst-Dieter Höttges, Arnold Schütz, Heinz Steinmann, Helmut Schimeczek, Berndt Schmidt, Diethelm Ferner, Ole Björnmose, John Danielsen, Gerhard Zebrowski

В. „Нар. дело“, 2.6. 1968 г.: „Вчера отборът на „Ч. море“ игра срещу гостуващия в нашия град от-

***SV „Werder“ Bremen**, осн. 4.2.1899 г., един от основателите на Германската ФА през 1900 г. и постоянен участник в местните първенства. По време на нацисткият режим от 1933 г. участва в Гаулига Нидерзахсен (1-во ниво), на която е трикратен шампион и участник в националните плейофи.*

1968

***Josef (Sepp) Piontek**, 278 мача/16 гола за „Вердер“ Бремен, 6 мача за ГФР, след това има богата и разнообразна кариера като треньор*

бор на „Вердер“ – Бремен (ГФР). Едва мачът започна и една стройна комбинация на черноморци, започната от средата на терена, донесе гол. Във 2 мин. Богомилов отдалече откри. Цялото първо полувреме играта на нашите футболисти радваше. Те бързо боравеха с топката, маневрено се освобождаваха, стреляха отвсякъде. Създадоха няколко голови положения. Силен удар на Колев срещна гредата. Богомилов беше всеотдаен. Димитров проявяваше усет към двоен пас. Гостите още от началото показаха добър футбол. Но те не намериха противодействие срещу сполучливите изкуствени засади на „Черно море“. През втората част на срещата картината се промени. Сега германските футболисти играеха по-напористо и провеждаха остри атаки. При една от тях Цебровски („Вердер“) изравни в 57 мин. – 1:1. Откроиха се играта на състезателите от сборния състав на ГФР – Пйонтек, Щайман, Даниелсон и вратарят Бернард. Показаното от „Черно море“ през вторите 45 мин. не задоволи. ***Н. Николов***“

***

4.6.1968 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 0:0**,

В. „Нар. дело“, 5.6. 1968 г.: „Вчера футболистите на „Черно море“ пропуснаха една победа над отбора на „Тракия“. След равенство през първото полувреме, черноморци спечелиха игрово втората част на срещата. Но те не можаха да реализират своето преимущество. Бранителите добре изпълниха задачата си. Те се справиха с националните нападатели Дерменджиев и Попов. Изнасяха бързо топката в нападение. Включваха се в атаки. Колев не веднъж обстрелваше вратата на „Тракия“. Но нападателите играха еднотипно – пробиви по фланговете и центриране. Разчиташе се само на удара с глава на Богомилов. Но той бе зорко пазен. Липсваха атаки в средата и връзка с двойно подаване с централен нападател. И този път нападателите не се изразходваха докрай. След като топката преминеше във владение на противника, Богомилов, Димитров и Саркизов рядко влизаха в двубой за нея. Те не разстройваха атаките в зародиш, не предизвикваха неточно подаване. След този мач „Черно море“ има 22 точки и заема 10 място в таблицата.

4.6.1968 г. преди започване на мача срещу „Тракия“, от дясно наляво: Андр. Стоянов, Вах. Саркизов, Д. Боснов, М. Табаков, Ст. Янев, Хр. Тодоров, Бож. Колев, Ст. Богомилов, Н. Димитров, Сим. Нинов и Я. Атанасов

Зрителите заслужават по-добро отношение Думата ми е за непроявената оперативност и предварителна организация при продажбата на билети за футболната среща „Черно море“ – „Тракия“. Вчера беше работен ден. Зрителите се отправиха към стадиона след приключване на работното време. Техният наплив достигна своята кулминация между 17,30 и 18 часа. В този интервал хиляди хора искаха да си купят билети, а продаваха само 5 каси. В същото време на стадиона само между сектор „Б“ и „А“ имаше 5 пазачи, които охраняваха двете врати и оградата между секторите. В тази зона до 18,15 часа нямаше зрители. Те напразно се опитваха да си купят билети. Пък кой ли би се опитал да прескача заключените врати и ограда? ***Н. Николов***“

8.6.1968 г., **„Марица“ Пд – „Ч. море“ 0:8 (0:2)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 69, 10.6.1968 г.: „Два нерадостни за пловдивчани рекорда бяха регистрирани в този забележителен мач, който ще остане между куриозите на шампионата. Никога досега трибуните на стадион „Девети септември“ не са били толкова празни – едва 700 зрители! За пръв път в историята на „А“ РФГ се отбелязва такъв внушителен резултат във вреда на отбор, който играе на собствен терен. Самото 8:0 спестява нуждата от много коментари. Още от началото черноморци поеха инициативата, благодарение на голямата маневреност на нападателите, разумното спокойствие на целия отбор и подчертаното техническо превъзходство. Противно на очакванията на застрашения от изпадане отбор на „Марица“ липсваше и дух, и амбиция, а както се видя после, и възможности да противодействува на по-добрия противник. Само в началото на второто полувреме пловдивчани се опитаха да внесат някакъв прелом, но след третия гол на Митев рухнаха окончателно. По-нататък на терена имаше само един отбор, който като че ли можеше да вкара толкова голове, колкото си иска. Така се стигна до катастрофалното за „Марица“ 0:8, в което настойчивият Митев записа името си като автор на пет гола. ***Ст. Стоянов***“

16.6.1968 г., **„Ч. море“ – „Добруджа 2:2 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 72, 17.6.1968 г.: „Нито „Черно море“, нито „Добруджа“ успяха да изявят своите възможности. Попречиха им досадният дъжд, наводненият терен и, разбира се, незавидното положение, което заемат двата отбора в таблицата за класиране. Добруджанци, които са в по-опасно положение, дадоха доказателства, че заслужават да са в групата на майсторите. Те играха подчертано нападателно и 7 минути преди края на срещата дори водеха с 2:1. Но те не бяха внимателни в отбраната и позволиха на състезател от средната линия на черноморци (Янев) да им направи лек гол. В минутите, когато играха силно (а това бяха ония моменти, когато черноморци водеха резултата), по-добри прояви в нападението имаше голмайсторът на отбора Манолов, а в защитата – Димов и вратарят Владимиров, избил трудни топки. Черноморци бяха по-спокойни, но това тяхно спокойствие граничеше с вялост и анемичност. Двете досадни грешки на отбраната и двата гола бяха само едната беда. Другата дойде от погрешни пасове и неточния мерник на Богомилов, Димитров, Великов и Стоянов. Единствен Митев от нападателите заслужава по-висока оценка, извел във важен момент отбора си напред. Отложената среща от елитната юношеска група „Ч. море“ – „Тракия“ завърши 3:2. Отговорният секретар на БФФ Дим. Радев връчи възпоменателна купа на голмайстора в елитната юношеска група – младия черноморец Дамян Димитров (бел. Дамян Георгиев). ***П. Герчев***“

***

В. „Нар. дело“, 20.6. 1968 г.: „В приключилото първенство на елитната юношеска група футболният отбор на „Черно море“ зае четвърто място. Вече няколко години младите футболисти на „Черно море“ се нареждат между най-добрите юношески състави в страната. Ето една справка: през 1967 година „Черно море“ е на трето място, 1966 – пето, 1965 – четвърто, а 1964 – след равен мач с републиканския първенец „Септември“ (Сф), жребият отреди вто-

1968

Пражка пролет-1 *(5.1.1968 г. – 20.8.1968 г.). Събитието започва с избора на Александър Дубчек за първи секретар на компартията на ЧССР. Дубчек решава да въведе реформи, които дават повече права и свободи на гражданите и децентрализират икономиката, описани от самият него като „очовечен социализъм“. Това не се харесва на другите страни членки на Варшавския договор и най-вече на СССР, който вижда отслабване на позициите на соц. блока в разгара на Студената война. След провал в преговорите между двете страни, останалите от Варшавския договор под водачеството на СССР изпращат 650 000 армия, вкл. два мотострелкови полка от България, които окупират ЧССР на 21.8.1968 г.*

„Ч. море“, юноши ст. в., април 1968 г., прави от ляво надясно: Пламен Георгиев, Румен Денев, Николай Ем. Николов, Добрин Свет. Георгиев, Николай Фетваджиев, Янко Колев, Павел Павлов и Руси Петков, клекнали: Петър Станков, Димитър Арсов, Божидар Николов – Фогата, Георги Тодоров, Панайот Панайотов, Илия Илиев – Маалата и Дамян Георгиев

1968

На 27.3.1968 г. в самолетна катастрофа загива почетният гражданин на Варна, съветският космонавт Юрий Гагарин

рото място за варненци. Още в първите срещи на първенството през този сезон обновеният състав под ръководството на треньора Д. Димитров показа добра игра и застана в началото на таблицата. Бяха постигнати категорични победи над силни състави – „Левски“, ЦСКА „Червено знаме“, „Спартак“ (Сф) и други. Но неудачни представяния през пролетта лишиха отбора от по-добро класиране. Нека отбележим, че нападението на черноморци бе най-резултатното в групата, като постигна 65 гола. И тази година най-добрият реализатор е от „Черно море“. Това е Д. Дамянов (бел. Дамян Георгиев), който 27 пъти огорчи противниковите вратари. Добре се представиха юношите на „Черно море“ и в наскоро завършилия турнир в Дюселдорф – ГФР. В борба със силни отбори като „Еспаньол“ – Барцелона, „Динамо“ – Букурещ, „Бречия“, и най-силните четири западногермански състава варненци постигнаха три равни мача и една загуба. Срещу победителя в турнира те постигнаха също равен резултат. ***Н. Антонов***“

***

22.6.1968 г., **„Берое“ – „Ч. море“ 3:2 (2:0)**,

В. „Полет“, 24.6.1968 г.: „Зад топката застана Жеков. Майсторският му удар излъга Нинов и 1:0! Рано падналият гол (течеше 8-та минута) въодушеви още повече беройци, които започнаха мача много мобилизирано и настървено. Черноморци не се смутиха, приеха „хвърлената ръкавица“ и на терена закипя мъжка борба. След като Белчев пропусна да прехвърли от удобна позиция Нинов, същото направи след малко и Тодоров (ЧМ). Скоро след това, с точен пас

Янев изведе Н. Димитров пред вратаря Кръстев, но само от пет-шест метра нападателят стреля в гредата! Рекуширалата топка бе посрещната от Великов, но той забави удара си и така моментът, който можеше да внесе обрат в играта, бе пропуснат. Три минути преди края Янчовски се вряза в наказателното поле на гостите, бе застигнат от Боснов, но последният лошо изби топката и тя отново попадна в Янчовски, а оттам под неудачно плонжиралия варненски вратар, във вратата – 2:0! Този резултат съвсем не отговаряше на развитието на играта. Но нещо повече, в 52-та минута той набъбна на 3:0! Петков отправи дълъг пас към Жеков, който надбяга Атанасов и: „Очаквах, че Нинов, който бе по-близо до топката, ще излезе да я улови, но той се разколеба и това ме улесни" – сподели след мача новият водач в листата на голмайсторите. Гостите не паднаха духом. Те изцяло взеха инициативата и до последната минута на мача доминиращата роля бе тяхна! Но колко неточен бе мерникът им! Стоянов и Митев от точката, където се изпълнява единайсетметров удар, направиха фатални пропуски! Първия гол за „Черно море" постигна Колев, който „копира" наказателния удар на Жеков. Четири минути преди края на мача Тодоров („Берое") с ръка изби топката от голлинията. Отсъденият единайсетметров удар бе превърнат в гол от Богомилов. Въпреки загубата, „Черно море" показа зряла игра, но лошият мерник на напористите Димитров и Митев, ги лиши от победата. А и пасивната игра на Богомилов улесни не особено стабилната защита на домакините. ***Ив. Първанов***"

***

25.6.1968 г., Варна, **„Ч. море"** – **VfB Stuttgart 2:1 (0:1),**

Голм.: 0:1 1ПВ, 1:1 Ст. Богомилов 61', 2:1 Ст. Богомилов 2ПВ

В. „Нар. дело", 26.6. 1968 г.: „Черноморци доминираха. През цялото първо полувреме футболистите на „Ч. море" играха на вратата на гостуващия в нашия град отбор на ФФБ Щутгарт (ГФР), но въпреки това те първи получиха гол. Това стана при една рядка контраатака на гостите и недоразумение в крайната защита на домакините.

Второто полувреме черноморци заиграха още по-напористо и логично беше в 61-та мин. да изравнят чрез Богомилов. След гола гостите се опитаха да направят прелом, но варненци отново ги притиснаха и в края на мача пак Богомилов оформи крайния резултат – 2:1 за „Ч. море".

Отборът на гостите е член на първа лига на ГФР. ***Р. Русев***"

***

30.6.1968 г., **„Спартак" Плевен – „Ч. море" 1:0 (1:0),**

В. „Нар. спорт", бр. 78, 1.7.1968 г.: „Решителният характер на мача бе сковал действията на домакините. Всичко ставаше прибързано, неточно. Един фактор обаче доминираше – борбата, високият дух, амбицията. И той се оказа достатъчен, за да наклони везните към плевенчани. Черноморци бяха по-организирани, показаха по-добри технически изпълнения, но всичко свършваше до наказателното поле, където защитният вал на „Спартак", начело с Ченков и Ахмедов помиташе атаките. На отсрещната страна на терена бе по-неспокойно. Острите врязвания на Трифонов, Ванков и Върбанов носеха постоянни заплахи, Нинов имаше добри прояви. В 34 мин. и той се оказа безпомощен. Ванков изведе Върбанов в хубав коридор, той надигра защитниците и отбеляза победния гол. Втората част бе на варненци. Натискът им стана по-методичен. Настъпиха доста разбъркванията пред плевенската врата. Страхът от евентуална несполука сковаваше и футболисти, и зрители. За тяхно щастие само гърмя, без да вали! Накрая футболистите от Плевен се прегръщаха – „Спартак" остана в „А" РФГ!"

***

През юни 1968 г. отборът на ТуС Нойендорф играе квалификации за влизане в Бундеслигата на ГФР. Осем отбора, заели първите две места в Регионалните лиги са разделени в две групи по четири отбора. ТуС завършват трети в своята група, където са изпреварени от „Кикерс" Офенбах (спечелил място в Бундеслигата) и „Байер" Леверкузен.

Същото се случва и през следващия сезон 1968-69. ТуС завършва отново на второ място в Регионална лига Югозапад, но в плей-

1968

(виж също стр. 206), VfB Stuttgart завършва сезон 1966-67 на 14-то място, а в краят на сезон 1967-68 заема 8-то място в Бундеслигата. В турнира за купата, и в двата сезона отборът е елиминиран на 1/8 финал.

(виж също стр. 209), През тези две години TuS Neuendorf изживява най-силният период в историята си, когато участва в националните плейофи и е на крачка от спечелване на място в Бундеслигата, но не успява и вторите места в Регионална лига Югозапад през 1968 и 1969 остават най-високото постижение на отбора.

1.10.1967 г., ст. Ю. Гагарин, Ив. Здравков (4) и Ив. Вуцов (с топката) от "Левски" отбиват атаката на Мартин Иванов (8), Никола Димитров, Стефан Янев и Стефан Богомилов

26.5.1968 г., ст. Левски (Герена), Никола Димитров се е измъкнал от опеката на Ив. Здравков и К. Ивков, вдясно се вижда още Ст. Аладжов

17.4.1968 г., Hochschulstadion, Darmstadt, Здравко Митев опитва удар във вратата на FC Arheilgen

От пролетното турне в ГФР, 1968 г., от ляво надясно: Здр. Митев (прав), Т. Великов, Ст. Янев, Хр. Тодоров, Б. Колев, Андр. Стоянов, Март. Иванов и Мих. Табаков

Статистика „Ч. море" в „А" РФГ 1967-68 г.

(Бел. Всички домакински мачове са играни на градския стадион „Юрий Гагарин")

13.8.1967 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море" – ЦСКА „Ч. зн." 2:3 (1:3)**, съдия: Т. Бечиров, 50 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов (35' Сим. Нинов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов (35' Мих. Табаков), Божил Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Ст. Георгиев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
ЦСКА „Ч. зн.": Станчо Бончев, Ив. Василев, Б. Гаганелов, Хр. Маринчев, Б. Станков, Д. Пенев, Д. Марашлиев, Д. Харалапов, Н. Радлев, Д. Якимов, Асп. Никодимов
Голм.: 0:1 Никодимов 5', 0:3 Марашлиев 13', 34', 1:3 Андр. Стоянов 44', 2:3 Б. Колев 57'

20.8.1967 г., 2 кр., София, ст. Раковски, **„Спартак" Сф – „Ч. море" 0:1 (0:1)**, съдия: К. Динов, 7 000 зр.
„Спартак" Сф: Люд. Горанов, Милко Гайдарски, Милан Миланов, Хр. Миленков, Стоян Китов, Ив. Димитров, М. Гьонин, Йос. Харалампиев, Г. Цветков, Ив. Василев (46' Ив. Вължаров), В. Митков
„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Мих. Табаков, Божил Колев, Ст. Янев, Здр. Митев (83' Вах. Саркизов), Хр. Тодоров, Т. Великов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 30'

27.8.1967 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море" – „Ботев" Бс 1:2 (0:1)**, съдия: Анг. Гергинов, 30 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Мих. Табаков, Божил Колев, Ст. Янев, Здр. Митев, Хр. Тодоров (46' Андр. Стоянов), Т. Великов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Ботев" Бс: Г. Генчев (87' Кост. Бармуков), Пан. Костов, Рали Халачев, Г. Горанов, Вес. Личев, Хр. Димитров, К. Жеков, Бончо Бонев, Ант. Кръстев, Пейо Николов, Хр. Момчев
Голм.: 0:1 Николов 20', 1:1 Н. Димитров 49', 1:2 Кръстев 65'

2.9.1967 г., 4 кр., Пловдив, ст. 9 IX, **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 5:1 (2:1)**, съдия: Л. Радунчев, 10 000 зр.
„Локомотив" Пд: Ив. Виденов, Ил. Бекяров, Г. Мицин, Ганчо Пеев, Ив. Бояджиев, Т. Паунов, Г. Василев, Анг. Ангелов, В. Анков, Сп. Илиев, Ив. Кънчев
„Ч. море": Ив. Иванов (63' Сим. Нинов), Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Божил Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Хр. Тодоров (63' Вах. Саркизов), Т. Великов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 0:1 Т. Великов 13', 1:1 Ангелов 21', 4:1 Кънчев 26',61',74', 5:1 Г. Василев 86'

10.9.1967 г., 5 кр., Варна, **„Ч. море" – „Миньор" Пк 4:2 (1:2)**, съдия: Н. Дудин, 20 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Божил Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Т. Великов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Вах. Саркизов (61' Н. Димитров)
„Миньор": П. Петров, Д. Дюлгерски, Г. Златков, Рад. Найденов, Фидан Николов, В. Романов, Вл. Данчев, Павел Владимиров, Г. Йорданов, Зл. Аврамов, Бог. Симов (75' П. Димитров)
Голм.: 0:1 Йорданов 4', 0:2 Аврамов 14', 1:2 Т. Великов 23', 2:2 Ст. Богомилов 47', 3:2 Н. Димитров 77', 4:2 Ст. Богомилов 85'
Пропусната дузпа: Ст. Богомилов (ЧМ) 56'

17.9.1967 г., 6 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев" Вр – „Ч. море" 3:0 (1:0)**, съдия: Хр. Иванов, 8 000 зр.
„Ботев" Вр: Р. Йотов (46' Г. Петков), Д. Ангелов, П. Каменов, Л. Коцев, Ив. Донков, Евл. Йорданов, Н. Бакърджиев, Митко Стоянов, Ил. Драгомиров, Г. Каменов, Б. Богданов (66' В. Младеновски)
„Ч. море": Сим. Нинов (66' Ив. Иванов), Мих. Табаков, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Д. Боснов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Т. Великов, Здр. Митев (71' Март. Иванов), Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 2:0 Каменов 19', 57', 3:0 Бакърджиев 67'
Пропусната дузпа: Драгомиров (Бот.) 33'

20.9.1967 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 0:0**, съдия: П. Николов, 20 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Мих. Табаков, Божил Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Т. Великов, Здр. Митев (74' Март. Иванов), Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Локомотив" Сф: Ив. Деянов, В. Попов, Г. Христакиев, Ат. Геров, В. Василев, Т. Колев, П. Кирилов, Н. Котков, Ивайло Георгиев, Ат. Михайлов, Н. Николов (68' Д. Цеков)

24.9.1967 г., 8 кр., Сливен, ст. Х. Димитър, **„Сливен" – „Ч. море" 1:0 (0:0)**, съдия: Ст. Чомаков, 25 000 зр.
„Сливен": Госп. Симеонов, Ненко Ненков, Башев, Марг. Георгиев, Ал. Ченков, Пл. Вълков, Ив. Зафиров (72' Пенко Ляев), Ат. Атанасов, В. Конов, Ив. Василев, Ив. Колев
„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Божил Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Мартин Иванов, Здр. Митев, Ст. Богомилов (70' Т. Великов), Н. Димитров
Голм.: 1:0 Василев 70'

1.10.1967 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море" – „Левски" Сф 2:3 (2:2)**, съдия: К. Динов, 45 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Д. Боснов, Я. Атанасов, Вл. Грозданов, Божил Колев (71' М. Табаков), Ст. Янев, Андр. Стоянов, Мартин Иванов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Левски" Сф: Б. Александров (46' Бис. Михайлов), Стоичко Пешев, Ив. Вуцов, Ив. Здравков, К. Ивков, Ст. Аладжов, Я. Кирилов, Г. Соколов, Г. Аспарухов, Хр. Илиев, Ал. Костов
Голм.: 0:1 Здравков 2, 1:1 Ст. Богомилов 15', 1:2 Пешев 34', 2:2 Здр. Митев 44, 2:3 Аспарухов 88'

22.10.1967 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море" – „Марица" Пд 1:0 (1:0)**, съдия: Анг. Гергинов, 8 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Руси Пенчев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Хр. Тодоров, Здр. Митев (64' Пл. Христов), Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Марица" Пд: Ив. Христов (60' Г. Ганев), Б. Мерджанов, Ат. Стойнов, Д. Златарев, Г. Панов, Кръстю Богданов, В. Тачев, Т. Каменски, Венко Мендизов (64' Г. Убинов), В. Захариев, Мих. Душев
Голм: 1:0 Ст. Богомилов 2'

29.10.1967 г., 12 кр., Толбухин, Градски ст, **„Добруджа" Тх – „Ч. море" 0:1 (0:0)**, съдия: Л. Радунчев, 23 000 зр.
„Добруджа": Райчо Атанасов, Ив. Цонев, Д. Димов, Мл. Пенев, Паскал Киров, В. Великов (68' Ив. Василев), Г. Манолов, Сп. Калчев, В. Арсов, Стоян Николов, П. Лучев
„Ч. море": Сим. Нинов, Руси Пенчев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Март. Иванов (64' Н. Димитров), Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Вах. Саркизов
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 84'

5.11.1967 г., 13 кр., Варна, **„Ч. море" – „Берое" Ст. З. 2:0 (1:0)**, съдия: Цв. Станев, 12 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, Руси Пенчев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Хр. Тодоров, Андр. Стоянов (70' Здр. Митев), Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Берое": Т. Кръстев, Петко Бароков, Хр. Тодоров, Запрян Вълчев, В. Иванов, Стоян Стоянов, Я. Димитров, Евг. Янчовски, П. Жеков, Б. Киров (76' М. Михайлов), Мет. Бончев
Голм.: 1:0 Вах. Саркизов 26', 2:0 Андр. Стоянов 61'

29.11.1967 г., 10 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия" Пд – „Ч. море" 1:1 (0:0)**, съдия: Стоян Чомаков, 6 000 зр.
„Тракия" Пд: М. Карушков (79' Др. Раденков), Ненко Георгиев, Райко Стойнов, Тобия Момин, Ив. Глухчев, Ив. Задума, Г. Попов, Хр. Дишков, Добрин Ненов, Виден Апостолов, Д. Костадинов (69' Вангел Делев)
„Ч. море": Сим. Нинов, Руси Пенчев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Здр. Митев (71' Вах. Саркизов), Хр. Тодоров, Андр. Стоянов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Дишков 62', 1:1 Н. Димитров 90'

3.12.1967 г., 14 кр., Варна, **„Ч. море" – „Спартак" Плевен 6:2 (2:1)**, съдия: Стоян Чомаков, 10 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов (72' Ив. Иванов), Руси Пенчев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Христо Тодоров, Андр. Стоянов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Спартак" Пл.: Петко Тодоров, Ем. Съботинов, Рум. Гацев, Б. Новачев, Здр. Ченков, П. Боянов, Пав. Челестинов, Христофор Маринов, Вл. Хинков, Сашо Върбанов, Крум Ванков (64' Й. Йорданов)
Голм.: 1:0 Вах. Саркизов 12', 1:1 Маринов 35' (дуз.), 2:1 Вах. Саркизов 43', 3:1 Н. Димитров 51', 4:1 Ст. Богомилов 62', 5:1 Вах. Саркизов 70', 5:2 Хинков 75', 6:2 Ст. Богомилов 83'

10.12.1967 г., 15 кр., София, ст. Славия, **„Славия" – „Ч. море" 3:0 (2:0)**, съдия: Я. Янков, 8 000 зр.
„Славия" Сф: Сим. Симеонов, Стоян Алексиев, П. Петров, Вик. Йонов, Емануил Манолов, Ив. Давидов, Г. Харалампиев, Л. Тасев, Бож. Григоров, Ст. Коцев, Й. Лечев
„Ч. море": Ив. Иванов, Руси Пенчев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Март. Иванов (46' Т. Великов), Н. Димитров
Голм.: 3:0 Григоров 9', 27', 74'
Отстранен: Здр. Митев (ЧМ) 67'

3.3.1968 г., 16 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „Ч. зн." – „Ч. море" 2:0 (1:0)**, съдия: Я. Янков, 18 000 зр.
ЦСКА „Ч. зн.": Станчо Бончев, Ив. Василев, Б. Гаганелов, Н. Радлев, Д. Пенев, К. Станков, Цв. Атанасов, Б. Станков (58' Пею Николов), Асп. Никодимов, Д. Якимов, Д. Марашлиев
„Ч. море": Сим. Нинов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов (65' Здр. Митев), Март. Иванов, Андр. Стоянов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Якимов 8', 2:0 Марашлиев 70'

9.3.1968 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море" – „Спартак Сф 0:1 (0:0)**, съдия: Т. Бечиров, 12 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Руси Пенчев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Хр. Тодоров (75' Здр. Митев), Андр. Стоянов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Спартак" Сф: Рангел Костадинов, Милко Гайдарски, Доб. Жечев, Хр. Миленков, Стоян Китов, Ив. Димитров, Сим. Николов, Ив. Стоянов, М. Гьонин, Г. Цветков, В. Митков
Голм.: 0:1 Цветков 69'

17.3.1968 г., 18 кр., Бургас, ст. 9.IX., **„Ботев" Бс – „Ч. море" 1:0 (1:0)**, съдия: Цв. Станев, 17 000 зр.
„Ботев" Бс: Г. Генчев, Пан. Костов, Вес. Личев, Бойчо Близнаков, Н. Андреев, Хр. Димитров, К. Жеков, Г. Стоянов, Тотко Дремсизов, Ив. Вутов, Хр. Момчев
„Ч. море": Ив. Иванов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Руси Пенчев, Ст. Янев (46' Вах. Саркизов), Андр. Стоянов, Божил Колев, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Стоянов 27'

24.3.1968 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 2:1 (2:0)**, съдия: Ал. Гайдаров, 11 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов (58' Сим. Нинов), М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Хр. Тодоров, Андр. Стоянов, Руси Пенчев, Н. Димитров, Ст. Богомилов, Вах. Саркизов (79' Здр. Митев)
„Локомотив" Пд: Т. Костов, Ил. Бекяров, Г. Мицин, Ганчо Пеев, Ив. Бояджиев, Т. Паунов, Г. Василев, Ив. Кънчев, В. Анков, Сп. Илиев, Д. Мулетаров
Голм.: 1:0 Андр. Стоянов 24', 2:0 Ст. Богомилов 40', 2:1 Кънчев 52'

27.4.1968 г., 20 кр., Перник, ст. Металург, **„Миньор" Пк – „Ч. море" 1:1 (1:0)**, съдия: Л. Радунчев, 5 000 зр.
„Миньор" Пк: Хр. Бориславов, Д. Дюлгерски, Ст. Богданов, Славе Малинов, Фидан Николов, В. Романов, Вл. Данчев, Н. Велинов, Г. Йорданов, Сим. Шадов, Сашо Варадинов
„Ч. море": Ив. Иванов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов (46' Здр. Митев), Руси Пенчев, Хр. Тодоров, Н. Димитров, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Йорданов 35', 1:1 Здр. Митев 80'

5.5.1968 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море" – „Ботев" Враца 1:0 (1:0)**, съдия: Д. Руменчев, 20 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Здр. Митев, Руси Пенчев, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Ботев" Вр: Рум. Йотов, Д. Ангелов, П. Каменов, Л. Коцев, Н. Димитров, Ж. Атанасов (59' Евл. Йорданов), Цв. Патеров, Вл. Стоилов. Ил. Драгомиров, Б. Богданов, Н. Бакърджиев
Голм.: 1:0 Н. Димитров 28'

11.5.1968 г., 22 кр., София, ст. Н. армия, 16.30, **„Локомотив" Сф – „Ч. море" 3:2 (0:0)**, съдия: Анг. Гергинов, 10 000 зр.
„Локомотив" Сф: Ив. Йорданов, Ат. Геров, Г. Христакиев, Ал. Тодоров (60' В. Попов), Вл. Владов, Т. Колев, П. Кирилов, Н. Котков, Ивайло Георгиев, Ат. Михайлов, Спиро Дебърски
„Ч. море": Ив. Иванов (70' Сим. Нинов), М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Бож. Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Здр.

Митев, Руси Пенчев (59‘ Хр. Тодоров), Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Кирилов 52‘, 2:0 Котков 65‘, 2:1 Н. Димитров 68‘, 3:1 Георгиев 73‘, 3:2 Н. Димитров 87‘
Отстранени: Ат. Михайлов (Лок) 80‘

19.5.1968 г., 23 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Сливен“ 2:0 (0:0)**, съдия: Стоян Чомаков, 12 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Мих. Табаков, Божил Колев, Д. Боснов, Руси Пенчев, Ст. Янев, Здр. Митев, Андр. Стоянов, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Сливен“: Госп. Симеонов, К. Топалов, Ив. Костов, Марг. Илиев, Ал. Ченков, Пл. Вълков, Ив. Зафиров, П. Сотиров, Ненко Ненков, Ив. Василев, Ив. Колев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 70‘, 2:0 Здр. Митев 88‘

26.5.1968 г., 24 кр., София, ст. Левски (Герена), **„Левски“ Сф – „Ч. море“ 2:0 (0:0)**, съдия: П. Николов, 40 000 зр.
„Левски“: Бис. Михайлов, Стоичко Пешев, Ив. Вуцов, Ив. Здравков, К. Ивков, Ст. Аладжов, Цв. Веселинов (80‘ Г. Георгиев), Г. Соколов, Г. Аспарухов, Ал. Манолов, Я. Кирилов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Мих. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Андр. Стоянов (46‘ Здр. Митев), Руси Пенчев, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 2:0 Кирилов 64‘, 76‘

4.6.1968 г., 25 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 0:0,** съдия: Л. Радунчев, 15 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Мих. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Вах. Саркизов (67‘ Т. Великов), Хр. Тодоров, Андр. Стоянов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Тракия“ Пд: Мих. Карушков, Тобия Момин, Райко Стойнов, Виден Апостолов, Ив. Глухчев, Ив. Задума (46‘ Ненко Георгиев), Г. Попов, Динко Дерменджиев, Добрин Ненов, Хр. Дишков, Д. Костадинов

8.6.1968 г., 26 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Марица“ Пд – „Ч. море“ 0:8 (0:2)**, съдия: Ал. Гайдаров, 700 зр.
„Марица“ Пд: Г. Ганев, Д. Златарев, В. Захариев, Кръстю Богданов, Г. Панов (52‘ Д. Генов), Ат. Стойнов, Венко Мендизов, Ив. Бачков, Г. Убинов, Ат. Атанасов, М. Душев
„Ч. море“: Сим. Нинов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Здр. Митев, Хр. Тодоров, (62‘ Андр. Стоянов), Т. Великов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 13, 0:4 Здр. Митев 33‘, 54‘, 59‘, 0:5 Н. Димитров 63‘, 0:6 Ст. Богомилов 72‘, 0:8 Здр. Митев 78‘, 86‘

16.6.1968 г., 27 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Добруджа“ Тх 2:2 (1:0),** съдия: Ал. Щерев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Божил Колев, Ст. Янев, Здр. Митев, Хр. Тодоров, Т. Великов (55‘ Андр. Стоянов), Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Добруджа“: Г. Владимиров, Ив. Цонев, Н. Димов, Мл. Пенев, Паскал Киров, В. Великов, Ив. Василев, Г. Манолов, В. Арсов, Ив. Господинов. Спас Калчев
Голм.: 1:0 Здр. Митев 10‘, 1:1 Манолов 51‘, 1:2 Калчев 73‘, 2:2 Ст. Янев 83‘

22.6.1968 г., 28 кр., Ст. Загора, Градски ст., **„Берое“ Ст.З. – „Ч. море“ 3:2 (2:0)**, съдия: Б. Трендафилов, 15 000 зр.
„Берое“: Т. Кръстев, Петко Бароков, Хр. Тодоров, Запрян Вълчев (75‘ Госп. Дачев), В. Иванов, Стоян Стоянов, Я. Димитров, Евг. Янчовски, П. Жеков, Петко Д. Петков, Г. Белчев
„Ч. море“: Сим. Нинов (55‘ Ив. Иванов), М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Бож. Колев, Ст. Янев, Здр. Митев, Хр. Тодоров (57‘ Андр. Стоянов), Т. Великов, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Жеков 8‘ (псу), 2:0 Янчовски 42‘, 3:0 Жеков 50‘, 3:1 Бож. Колев 68‘ (псу), 3:2 Ст. Богомилов 85‘ (дуз.)

30.6.1968 г., 29 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Конст. Динов, 12 000 зр.
„Спартак“ Пл: Конст. Любенов, Ст. Величков, Али Ахмедов, Ив. Дочев, Здр. Ченков, П. Боянов, Г. Трифонов, Христофор Маринов, Павел Челестинов, Сашо Върбанов, Крум Ванков (65‘ Й. Асенов)
„Ч. море“: Сим. Нинов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Бож. Колев, Ст. Янев (72‘ Вах. Саркизов), Здр. Митев, Руси Пенчев, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Върбанов 34‘

6.7.1968 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 1:1 (0:1)**, съдия: Н. Дудин, 10 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, М. Табаков, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Пл. Христов, Руси Пенчев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Славия“ Сф: П. Цолов, Ил. Чалев, Стоян Алексиев, Вик. Йонов, П. Петров, Ем. Манолов, Стоян Коцев, Бог. Станоев (62‘ Л. Тасев), Бож. Григоров, П. Христов, Й. Лечев
Голм.: 0:1 Григоров 6‘, 1:1 Алексиев 47‘ (автг.)

1967-68		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	Лев		1:1	0:1	2:0	1:1	4:0	2:1	1:0	1:1	3:1	2:0	2:0	5:0	2:0	2:1	5:0
2.	ЦСКА	0:0		1:2	2:0	1:1	4:1	2:1	4:0	1:0	3:0	2:0	2:0	3:0	2:1	4:0	8:0
3.	ЛокСф	3:1	2:1		1:2	0:1	3:1	7:0	3:3	3:0	2:1	3:2	4:2	3:1	6:0	5:1	1:0
4.	СпСф	1:2	2:1	1:2		3:2	2:2	2:1	2:1	2:3	3:1	0:1	2:1	2:1	3:1	3:2	4:0
5.	Слав	2:3	1:2	1:3	1:2		2:1	1:2	2:1	3:1	1:0	3:0	1:1	3:2	1:1	2:2	2:0
6.	Трак	2:1	2:2	2:3	3:3	1:1		5:1	1:0	1:0	3:0	1:1	2:2	1:2	4:2	5:0	3:3
7.	МинПк	1:1	0:0	2:2	0:1	2:0	2:1		3:2	0:0	1:0	1:1	3:2	3:0	1:0	2:1	3:1
8.	БотВр	2:2	1:2	1:2	1:0	4:1	1:1	5:0		5:0	4:2	3:0	5:0	0:1	5:2	4:0	2:0
9.	ЛокПд	1:3	2:0	4:1	2:0	2:3	1:2	1:1	0:0		6:0	5:1	3:1	3:1	2:0	5:2	0:2
10.	Берое	1:1	4:3	3:0	0:0	1:0	1:2	6:1	3:1	2:0		3:2	2:3	6:4	4:1	3:0	6:2
11.	ЧМ	2:3	2:3	0:0	0:1	1:1	0:0	4:2	1:0	2:1	2:0		2:2	6:2	1:2	2:0	1:0
12.	Добр	2:2	2:1	0:0	1:1	0:1	0:1	2:0	1:1	1:0	3:0	0:1		1:1	3:1	0:4	1:0
13.	СпПл	1:3	0:0	2:1	1:1	1:5	1:1	2:0	2:0	1:1	3:1	1:0	4:1		2:2	3:3	3:1
14.	БотБс	2:3	2:4	3:1	0:0	1:2	1:0	2:0	1:0	2:1	0:4	1:0	3:0	2:0		0:0	1:1
15.	Слив	1:2	0:2	2:1	1:2	1:1	2:1	4:2	1:2	1:0	2:0	1:0	1:1	1:0	1:1		3:1
16.	МарПд	1:1	0:2	2:0	2:4	1:3	4:2	2:3	2:1	0:2	1:1	0:8	0:3	2:1	0:0	1:0	

„Ч. море“ Вн,1967-68 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Димитър Боснов	30	
Никола Димитров	30	8
Стефан Богомилов	29	13
Божил Колев	29	2
Стефан Янев	28	1
Янко Атанасов	28	
Здравко Митев	25	9
Андрей Стоянов	24	3
Симеон Нинов	24	
Христо Тодоров - Ино	23	
Михаил Табаков	20	
Руси Пенчев	16	
Вахан Саркизов	15	4
Иван Иванов - Шопа	13	
Тодор Великов	12	2
Мартин Иванов	7	
Владимир Гроздanов	6	
Пламен Христов	2	
Абил Билялов	1	
Стоян Георгиев	1	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Левски София	30	18	9	3	61:29	45
2.	ЦСКА „Червено знаме“ София	30	18	6	6	63:27	42
3.	Локомотив София	30	18	4	8	65:40	40
4.	Спартак София	30	16	6	8	49:38	38
5.	Славия София	30	13	8	9	49:41	34
6.	Тракия Пловдив	30	10	10	10	52:49	30
7.	Миньор Перник	30	11	6	13	39:59	28
8.	Ботев Враца	30	11	5	14	55:40	27
9.	Локомотив Пловдив	30	11	5	14	47:42	27
10.	Берое Стара Загора	30	12	3	15	56:57	27
11.	Черно море Варна	30	10	6	14	43:43	26
12.	Добруджа Толбухин	30	8	9	13	36:50	25
13.	Спартак Плевен	30	9	7	14	43:61	25
14.	Ботев Бургас	30	9	7	14	35:53	25
15.	Сливен	30	9	6	15	38:57	24
16.	Марица Пловдив	30	6	5	19	29:74	17

1968

Финалът за КЕШ се играе на 29.5.1968 г. на ст. „Уембли“ в Лондон. „Манчестър Юнайтед“ побеждава „Бенфика“ Лисабон с 4:1 след продължения (1:1 в редовното време) и става първият английски отбор спечелил този трофей.

***

„Милан“ спечелва КНК след победа с 2:0 над „Хамбургер ШФ“ във финала, игран на 23.5.1968 г. в Ротердам

***

Купата на Панаирните градове е спечелена от „Лийдс Юнайтед“, победил „Ференцварош“ в два финала на разменено гостуване (1:0, 0:0).

офната група за влизане в Бундеслигата завършва на последното пето място и остава във второто ниво на футбола в ГФР.

3.7.1968 г., Варна, **„Ч. море“** – **TuS Neuendorf 2:0,**

Голм.: Хр. Тодоров, Ст. Богомилов

В. „Нар. дело“, 4.7. 1968 г.: „Срещата на футболистите от „Ч. море“ с втородивизионния отбор „Тус Нойендорф“ от гр. Кобленц (ГФР), състояла се вчера на ст. „Ю. Гагарин“, бе една хубава проверка пред съботния му двубой със „Славия“. Находчивостта на треньора змс Георги Димитров по отношение подмладяването и търсенето на най-добрия състав на отбора вдъхва оптимизъм.

Добре се представи влезлият през второто полувреме Пл. Христов, който изпъкна с хитроумните си ходове по крилото и точните подавания пред противниковата врата. В добра светлина се показа голмайстора на елитната юношеска група Д. Димитров (бел. Дамян Георгиев). Не по-малко зарадва и изявата на отсъстващия дълго време Абил Билялов.

Какво бе характерно за срещата? Повече старание и по-голяма твърдост от страна на гостите, срещу които бе противопоставена по-добрата рутина и техническото превъзходство на домакините. Това бе достатъчно, за да се извоюва крайния успех чрез голове на Тодоров и Богомилов. ***Ст. Димитров***“

***

6.7.1968 г., **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 1:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 81, 8.7.1968 г.: „Гостите от София излязоха без трима титуляри, а развоят на играта показа, че младите им заместници се справят успешно с поставените задачи. Трябва да отбележим изключително коректния тон, при който протече цялата среща. Черноморци почти през цялото време имаха териториално преимущество, но то не им донесе нищо съществено. Нападателите действуваха много стихийно, без рязкост и целенасоченост, а много често и грешаха в подаванията си. Славистите, особено в отбрана, играеха спокойно, разумно и организирано. Вълнението на терена и трибуните настъпи много рано. Още в 6-та мин. при успешна акция на „белите“ топката попадна у Григоров, който мигновено стреля неспасяемо – 1:0 за „Славия“. Черноморци решиха, че трябва веднага да възстановят равенството, но прибързаността сега започна да тегне върху играта им. Головите ситуации бяха много, но нестройният характер на атаките не доведе до резултат. Така бе и през второто полувреме на мача, когато черноморци хвърлиха много сили, но все така неуспешно. Изравняването дойде след една атака на младото дясно крило Христов в 47 мин. Заслугата за гола обаче е повече на „белия“ защитник Алексиев, който съвсем неволно отклони в собствената си врата леко битата топка. ***В. Върбанов***“

Отново в ГФР за поредното турне, от ляво надясно: Ст. Богомилов, Мих. Табаков, Вл. Грозданов и Я. Атанасов

Христо Атанасов Тодоров – Ино

(25.9.1947 г. – 30.4.2012 г.)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1967-73 г.
„А“ РФГ 155 мача/5 гола

Ино е син на футболиста на „Тича“/„Т-В“ от 1940-те Атанас Тодоров Христов.

Стефан Янев: „Здрав физически футболист, с добър усет към топката и комбинациите. Поласка ме като ми каза, че съм бил негов идол и искал да бъде като мен. Тогава имаше традиция заминаващите играчи да предават фланелката си на техния заместник от юношите. Ино беше трениран за мой заместник и му връчих фланелката си в прощалната си церемония. Вече бяхме играли няколко мача заедно и се виждаше как израства в отбора. Не беше много бърз, макар че имаше дълги крака, но стоеше добре в дефанзивен план и умееше да дава извеждащи пасове.“

Кеворк Тахмисян: „С Ино се познавахме много добре. Пускаха ме да играя с по-големите от мен при юношите и така бяхме и съотборници. Ино имаше отлично чувство за пласиране при защита и отнемане на топката, с което компенсираше липсата си на бързина. Оставахме по един час след тренировките, за да тренираме различни техники. Сетих се за това като четох за Кристиано Роналдо, как отивал на тренировка един час преди другите и си заминавал един час по-късно. Ако искаш да се развиваш трябва да работиш повече. Това правеше и Ино. Той работеше предимно върху паса си и се беше усъвършенствал до такава степен, че много рядко даваше грешни пасове. Тогава в отбора влязохме много юноши. Може и да е вярно, че след 1970-та година Червения не е искал юношите на Клечо, но в един период преди това играехме с по 7-8 наши юноши в състава от „А“ група.“

Стефан Богомилов: „Помня Инко от махалата до „Тича“, макар че е по-млад от мен. Съседи бяхме. Много добро момче и много полезен футболист, предимно с паса си и в борбата за първа топка. Не помня да е блестял в някой мач, но беше много ценен в центъра на терена.“

Стоян Георгиев – Тянко: „Ино израсна пред очите ми. Живееше до „Тича“. Помня и баща му. Чували бяхме нещо, че бил футболист на младини, но тогава хората не разправяха как и къде са играли преди 9.IX., когато го е нямало клишето „под грижите на Партията и народа“. Не беше извор на гордост, даже напротив, можеше да ти навлече неприятности.

Тогава децата тренираха при Кафето на игрище „Локомотив“ до гарата, докато правеха новото игрище на „Тича“ (към 1959-60 г.). Като дете Ино имаше дълги, тънки крака, но беше много добър в отнемането на топката. Добър футболист, макар и да не блестеше в мачовете. Беше от тези черноработници, които вършат много работа в зародиша на атаката без да се забелязват много. Ино беше техничен с много точен пас.

Освободиха го от „Ч. море“ след като станаха скандалите с Червения и Дамянов. Аз бях вече извън отбора, но се чу, че продали някакъв мач на „Добруджа“ и някои от играчите започнаха да бойкотират Червения. Така Ино се оказа без отбор и дойде в СТФ (строително-товарен флот) да търси работа. Много футболисти събрахме там, докато шеф беше Стефан Маринчев. Вратар беше Дервентски. И Димо Момиров играеше в отбора. Той все се караше със съдиите, после по ирония на съдбата сам стана съдия. Тогава се провеждаха спартакиади на Трансстрой. Всички клонове на предприятието от цяла България се събираха и ставаше голям турнир. Години наред бяхме шампиони, биехме всички. И за КСА играехме в първите кръгове, отстранихме „Спортист“ Ген. Тошево, „Корабостроител“ и „Девня“, които се натискаха да влизат в „Б“ група. Г. Аранаудов (Алаха) им беше треньор тогава и им вика: „Как не ви е срам, бе. Тези дъртаци ви побъркаха.“

С Ино бяхме неразделни и семействата ни бяха близки, но беше малко особен характер. Много обидчив. Така се разсърди един път, че не сме го поздравили за 60-тия му рожден ден и спря да идва на събиранията ни. Обаждахме му се и аз и Димо Момиров и Дервентски, той не отговаряше на никой. Починал внезапно в съня си преди да навърши 65 години. Не знаехме да е бил болен от нещо. От клуба не се заинтересува никой, което пък обиди семейството му. Така става напоследък. Никой не се интересува от нас ветераните.“

11.5.1969 г., Стефан Янев официално се прощава с футболния терен и предава фланелката си с №6 на своят заместник Христо Тодоров - Ино

Христо Тодоров - Ино (прав), запомнен като отличен боец и конструктор в центъра на терена

„ЧЕРНО МОРЕ“ БУШУВА...

1:5 — ЕФЕКТНИ КОНТРААТАКИ

„ЧЕРНО МОРЕ“ ИСКА ПРИЗОВО МЯСТО!

•"А" РФГ • 1968–69 г.

Ив. Иванов, Вах. Саркизов, А. Стоянов, Н. Димитров и Я. Атанасов на ст. "Ю. Гагарин"

ПОДЕЛЕНО НАДМОЩИЕ

„ЗЕНИТ“ – „ЧЕРНО МОРЕ“ 3:3

6:1 „Ч. МОРЕ“ ОТНОВО НАЙ-РЕЗУЛТАТЕН

„А“ РФГ „ЧЕРНО МОРЕ“ ПРОДЪЛЖАВА ПОБЕДНАТА СЕРИЯ

Футболистите — длъжници на зрителите

FC Bayern Hof schlägt Varna klar 3:1

Gyorsabbak, erőteljesebbek voltak a bolgár vendégek

Endspurt-Tore!

Schwarzmeer Varna siegte 3:0 in Pulheim

Werder-1:1 gegen Varna

НАЦИОНАЛЕН ОТБОР — „Ч. МОРЕ“ 1:1

1968

На 16.9.1968 г. тържествено е открит Дворецът на спорта и културата (Спортната зала) във Варна. Строежът на съоръжението, което заема мястото на известното игрище Колодрума, продължава две години. През годините в ДСК се провеждат редица спортни и културни мероприятия, като европейски и световни първенства по вдигане на тежести, спортна гимнастика, волейбол, баскетбол, международният фестивал на червенокръстките и здравни филми, конференции и конгреси с разнообразна тематика.

Един от най-обърканите от административна гледна точка сезони, през зимната пауза софийските „Левски“, „Спартак“ и „Спортист“ Кремиковци от Южната „Б“ РФГ се обединяват в „Левски-Спартак“. „Локомотив“ София и „Славия“ се обединяват в ЖСК „Славия“. На освободеното от „Спартак“ Сф място е включен „Академик“ София, който през есента се състезава в Зонова група „Витоша“, а през пролетния сезон продължава с точковия актив на „Спартак“ в „А“ РФГ. За отсъствието на „Локомотив“ Сф е решено групата да остане с 15 отбора, като съперниците на „Локомотив“ печелят служебни победи в останалите му мачове.

ЦСКА „Червено знаме“ се обединява със „Септември“, играещ в Северната „Б“ РФГ в ЦСКА „Септемврийско знаме“.

„Ботев“ Бургас е преименуван на „Черноморец“, а „Миньор“ Перник се обединява със съгражданите си „Металург“ от Южната „Б“ РФГ под името „Кракра Пернишки“.

В „Черно море“ в употреба влиза екипът, подарен от „Вердер“ Бремен при гостуването им във Варна през юни 1968 г.

Отбора напуска **Руси Пенчев**, който се завръща в ЦСКА, **Владимир Гроздановв** прекратява състезателната си дейност, **Стефан Янев** изиграва последния си мач през декември, след което се отдава на спортната журналистика. Конфликт между ст. треньора Г. Димитров и **Пламен Христов** отвежда последния да отбива службата си в Сливен. Пепи бързо става най-популярната личност в града. *Стоян Георгиев - Тянко:* „Всички новородени в „махалата“ се казваха Пламен, носеха го на ръце, а той им правеше шоу всеки мач. Сприятели се и с главнокомандващия на 3-та армия. Един път го качи на някакъв покрив, че го сваляха със стълба.“

От лятото в отбора е включен **Никола Димов**, който не записва официални мачове през този сезон. От юношеския отбор своят дебют прави 18-годишния **Дамян Георгиев**, През есента се присъединява **Богомил Манов** от „Доростол“ Силистра, отбиващ последната година от военната си служба, а от ЦСКА „Ч. знаме“ се завръща **Иван Василев – Катила**. „В ЦСКА ако не си най-добрият, няма място за теб. Аз бях вече на 29, почти на 30 години. Имаше много млади момчета, които напираха да играят ... и сам реших да се върна във Варна.“ Има и съмнения, че не случайно е пропуснал на два пъти пребитата дузпа в последния кръг срещу „Добруджа“, с което толбухинци се спасяват от изпадане. **Абил Билялов** се завръща на поста си като титуляр след прекарано боледуване (хепатит), което го изважда от строя през миналия сезон.

***

4.8.1968 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, контр., 17.30, „Ч. море“ – ЦСКА „Ч. зн.“ 2:3 (2:1),

Голм.: Андр. Стоянов и Хр. Тодоров (ЧМ), Якимов и Жеков – 2 (ЦСКА)

В. „Нар. дело“, 6.8. 1968 г.: „Интереса към неделната контролна среща между армейците от столицата и „Ч. море“ бе голям и заслужен. Няколко хиляди любители на футбола бяха свидетели на жива, изпъстрена с много остроумни ходове и голови положения игра.

През първата част от играта домакините почесто нападаха и поставяха солидната армейска защита в положение да се брани. Нападателите на „Ч. море“ играха много маневрено, бързо и на широк фронт. Те на два пъти повеждаха в резултата и завършиха полувремето в своя полза.

След почивката треньорите на двата отбора направиха многобройни смени.

„Това фактически още не е генералната репетиция за нашия отбор“ – бе любезен да отговори на въпроса ни ст. треньора Г. Димитров – „През седмицата ще играем последната контрола преди началото на шампионата срещу „Волов“ от гр. Шумен. Независимо от днешния резултат, който в случая за нас няма никакво значение, доволен съм от всички момчета, които леко боравеха с топката и умело преминаваха от отбрана в нападение. ***С. Василев***“

7.8.1968 г., контр., „Ч. море“ – „Волов“ Шн 2:1,

Голм.: Хр. Тодоров и Ст. Богомилов (ЧМ), Гацев (В)

***

11.8.1968 г., **„Ч. море“ – „Марек 0:0**,

В. „Нар. дело“, 13.8.

1968 г.: „Началото беше обнадеждаващо. И двата отбора се впуснаха в остра борба, с много движение по терена и с подчертани флангови нападения. Но постепенно бурята затихна и зрителите бяха свидетели на един невълнуващ и неинтересен футбол.

Добра е инициативата на варненци да излязат на терена с нови тактически решения, с известно разместване на състезателите, с отхвърляне на всякакви защитни варианти и явно залагане на атаката. Но липсата на реализатори отново си каза думата. Еднообразните действия по крилата, шаблонните високи топки в наказателното поле не бяха изненада за гостите. Не се търсеше друг подход към вратата на противника, затова и не се намери състезател в редиците на черноморци, който да вдигне на крак трибуните.

За отбора на „Марек" могат да се кажат хубави думи. Футболистите от Станке Димитров не се затвориха в собствената си половина, а играха мъжествено, бързо, маневрено. Те дори показаха на варненци какво значи преливане от отбрана в нападение, как следва да се воюва на чужд терен.

Още е рано да се правят прибързани изводи от представянето на черноморци. Надяваме се, че те ще продължат да овладяват футболното изкуство, ще търсят най-верния път към победата, облягайки се на собствени тактически концепции, вкусове, ще вдигнат котва по отношение на своя спортно-технически растеж.

Срещата между юношеските отбори на „Черно море" и „Марек" завърши с победа на черноморци при резултат 1:0. ***Ив. Колев***"

17.8.1968 г., неравна борба във въздуха между Дим. Боснов и Г. Аспарухов

17.8.1968 г., **„Левски" – „Ч. море" 4:1 (1:1)**,

В. „Нар. дело", 18.8. 1968 г.: „Нищо от играта на двата отбора на стадион „Левски" („Герена") не показваше, че ще се стигне до това тежко поражение на гостите. „Левски" имаше слаб превес, в който Богданов, Аспарухов и Павлов изпускаха изгодни положения. От своя страна черноморци отговаряха с добре обмислени контраатаки, в които особено дейни бяха Стоянов, Богомилов и Колев. В 21 мин. Димитров умело използва грешка на Михайлов (Л) и откри. Но радостта на варненци бе

1968

От 12 до 27 октомври 1968 г. в Мексико сити се провеждат дванадесетите Летни Олимпийски игри. България спечелва девет олимпийски медала (2 златни, 4 сребърни и 3 бронзови), което е леко отстъпване от позициите, спечелени през предишната олимпиада в Токио през 1964 г. (3,5,2). Злато в Мексико печелят борците Боян Радев и Петър Киров. Шест от деветте медала са спечелени в спорта борба, два от бокс и един от футболния отбор. Варненският плувец Юлиян Русев участва на 200 и 400 м съчетано плуване, но не успява да излезе от сериите. Участва и друг варненски плувец – Ангел Чакъров, а един от командированите треньори е Алекси Алексиев – Папата.

твърде кратка. Само след една минута, при разбъркване пред вратата на гостите, Павлов изравни. След гола сините засилиха натиска си и принудиха черноморци да се отбраняват. Но те вършеха това не със „сляпа" защита, а използваха всяка възможност за контраатака. Само че те грешаха в прекаленото задържане на топката и в стрелбата от безнадеждни разстояния.

Веднага след почивката „Левски" получи преднина, когато Аспарухов с точен пас изведе Веселинов очи в очи с вратаря Иванов – 2:1. Може би всичко щеше да свърши дотук, ако не беше небрежната защита на варненци. Те оголиха фланговете, по които в 75 и 78 минута Кирилов и Аспарухов разиграха сполучливи комбинации и с неспасяеми удари покачиха на 4:1. По-късно Богданов бе оставен отново сам, но пропусна да покачи.

В края на мача варненци упражниха натиск. Изпълниха три последователни ъглови удара. Проведоха няколкократна стрелба, но не успяха да намалят разликата.

Най-добри прояви от гостите имаше вратарят Иванов, на който е заслугата цифровото съотношение да бъде само 4:1. ***Милко Стефанов***"

***

21.8.1968 г., Варна, контр., „Ч. море" – България „А" 1:1 (1:1), съдия: Ст. Константинов

Голм.: 1:0 Ст. Янев 15', 1:1 Аспарухов 29'

„Ч. море": *Ив. Иванов, Здр. Митев, Я. Атанасов, М. Табаков, Аб. Билялов, Ст. Янев, Дам. Георгиев, Бож. Колев, Ст. Богомилов, Хр. Тодоров, Н. Димитров*

България „А": *Симеонов (46' Ст. Йорданов), Шаламанов, Пенев (46' Пешев), Ивков, Гаганелов, Якимов, Бонев, Попов, Аспарухов (46' Т. Колев), Жеков, Дерменджиев*

В. „Нар. спорт", бр. 100, 22.8.1968 г.: „С днешния си контролен мач срещу „Ч. море" нашият национален футболен отбор започна своята подготовка за предстоящите му международни срещи. Старши треньорът д-р Стефан Божков доведе във Варна 15 състезатели, от които само Котков не влезе в игра, тъй като не можа да се възстанови от контузия, получена на мача със „Славия". Освен това отсъстваха националите от столичния „Спартак", които същия ден имаха шампионатен мач. При това положение беше изпратена „повиквателна" на някои нови състезатели като Ивков, Пешев и Йорданов…

Замяната на Аспарухов и Пенев бе предизвикана от леки болки, които те почувстваха по време на играта.

Резултатът от мача е 1:1, като головете отбелязаха Янев (Чм) в 15 мин. и Аспарухов – в 29 мин.

Какви са най-общите ни впечатления? Наистина мачът имаше контролен и тренировъчен характер, а и до отговорните срещи с Люксембург и Холандия има доста време, но това не може да обясни и оправдае онази анемичност, а у някои направо безразличие и пълна апатия, с които подходиха към проверката. Някои чуждестранни летовници дори задаваха въпрос: „Кой на терена всъщност е националният отбор?..." От играта не можеше да се разбере.

Да конкретизираме нашата критика. Трябва да изтъкнем следните по-основни слабости: липса на достатъчно движение на терена, статичност, многобройни грешки в пасовете и завършващите удари, сериозни пропуски на отбраната, липса на стремеж за творчество в разиграването на комбинации, невключване на достатъчно състезатели в развитието на атаката, липса на ярко изразени флангове, сбиване на играта в центъра и пр."

В. „Нар. дело", 22.8. 1968 г.: „… мобилизираните черноморци, които енергично, в подчертан нападателен стил създадоха много неприятности на Симеонов. В 15-та мин. Митев вдигна и Янев ефектно с глава откри резултата – 1:0 за „Ч. море". В 30-та мин. Аспарухов успя да изравни… По време на срещата бе честван 50-годишнината на изтъкнатия български съдия Атанас Ставрев. ***Ст. Вапцаров***"

***

25.8.1968 г., **„Ч. море" – „Спартак" Сф 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 102, 26.8.1968 г.: „Черноморци започнаха със силен натиск, упражниха „преса" и заредиха атака след атака към вратата на Горанов. Стреляха често, печелеха корнер след корнер (в 10 мин. вече бяха „маркирали"

21.8.1968 г., ст. „Ю. Гагарин", България „А" и „Ч. море", прави от ляво надясно: Ст. Константинов (съдия), Ив. Иванов, Хр. Тодоров, Мих. Табаков, Б. Гаганелов, Хр. Бонев, Дам. Георгиев, Г. Аспарухов, П. Жеков, К. Ивков, Ал. Шаламанов, Д. Якимов, С. Симеонов, Д. Пенев и Вл. Пинзов (пом. съдия), клекнали: Д. Дерменджиев, Г. Попов, Аб. Билялов, Здр. Митев, Я. Атанасов, Ст. Богомилов, Бож. Колев, Н. Димитров и Ст. Янев

в своя полза 4 корнера и 6 голови удара), натискът им се превърна в обсада, която вещаеше гол, но той не идваше… Гостите и сега показаха вкус към бавна игра, стремяха се да „укротят" темпото и търсеха успех след контраатака. Ала силите им напред не стигаха – само с Гьонин, Митков и Николов бе недостатъчно да се пробие енергичната защита на домакините. А и на вратата си черноморци имаха един силен Иванов.

Така след едно подчертано, но неоползотворено надмощие на черноморци изтече първото полувреме. След почивката очаквахме прелом на спартаковци, но това не стана. Пак черноморци бяха тези, които диктуваха темпото, разиграваха модерни комбинации, в които участваха щафетно по 6-7 души. И още в 49 мин. Великов би диагонално и остро, топката прелетя през краката на спартаковските защитници, озова се у Богомилов и той под ъгъл простреля Горанов – 1:0.

И след гола домакините бяха също така инициативни и неотстъпни. Откриха им се още редица възможности, създавани с бързите действия на Стоянов, Богомилов и най-много на бившия юноша Дамян Димитров (бел. Георгиев), но прибързваха със стрелбата и пропускаха. Харесаха ни черноморци с това движение, с тези бързи рационални смени на местата при атака, с тоя дух и желание да се гони победа. За превеса им говори съотношението в спечелените корнери и нанесените към вратата удари – съответно 12:3 и 18:8 в тяхна полза.

Спартаковци не намериха сили да променят нещата. Нито с ответен гол, нито с по-добър порядък в действията. Краткотрайният им натиск в края на мача и двата удара на Митков (единият в гредата) бяха съвсем анемичен атестат на „синьо-белите" нападатели. ***Спас Тодоров, Милко Стефанов***"

28.8.1968 г., **„Спартак" Плевен – „Ч. море" 2:2 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 103, 29.8.1968 г.: „Мачът започна спокойно, с едно приспиващо темпо. Анемичен футбол, серия от неточности… Все пак черноморци стояха по-високо в спортно-техническо отношение. Играта им бе по-организирана, но голът, отбелязан от Великов в началото, сякаш ги задоволи и те свиха платна, предоставяйки всичко на контраатаката. В 48 мин. пред погледа на трима спартаковски защитници младият Дамян Димитров се промуши и отбеляза втори гол. Чак сега пред угрозата от загуба, плевенчани се поразбудиха и тръгнаха в настъпление. Мачът доби истински шампионатен вид. Атаките към

1968

На 5.6.1968 г. е застрелян Роберт Кенеди – журналист, адвокат, сенатор, икона на модерният американски либерализъм и брат на убитият 5 години по-рано президент Джон Ф. Кенеди. Убиецът е палестинец, който по свои думи, взел отмъщение за разгрома в 6-дневната война, започнала точно една година по-рано и подкрепата на Р. Кенеди за Израел.

28.8.1968 г., Плевен, Сим. Нинов спасява вратата си с акробатичен скок пред погледите на С. Върбанов, М. Мишев, П. Челестинов (СпПл) и завърналият се в ролята на десен бек Здр. Митев (с бяла фланелка)

1968

На ОИ в Мексико американският атлет Дик Фосбъри печели олимпийското злато на висок скок с рекордно постижение 2.24 м. Фосбъри прилага нова, усъвършенствана от него техника, противоположна на широко използваният тогава „коремно-претъркалващ" стил. Подходът с гръб към летвата носи неговото име и е най-използваната техника във високия скок.

вратата на Иванов станаха остри и опасни. В 49 мин. Челестинов находчиво използва недоразумение в защитата и намали на 1:2, а десетина минути по-късно Мишев надскочи снажните черноморски бранители и с глава изравни – 2:2. Оттук-нататък действието се развиваше предимно в полето на гостите. Но явно, офанзивата бе закъсняла. ***Св. Обретенов***"

1.9.1968 г., **„Ч. море" – „Тракия" 2:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 105, 2.9.1968 г.: „Дерменджиев лесно намери при атаките общ език с младите Радков и Стефчев и комбинациите в центъра, в които участваше и Ненов, носеха заплаха пред вратата на Нинов. Така бе постигнат и голът на Дерменджиев. Черноморци бяха твърде много заангажирани с нападателите на гостите и трудно владееха центъра на игрището. Тук те отстъпиха инициативата на гостите и рядко се озоваваха пред Карушков. През първото полувреме запомнихме само удара на Н. Димитров, при който топката срещна напречната греда.

Още с подновяването на играта Стоянов направи успешен рейд от дясно и вдигна пред вратата, Богомилов без забавяне изстреля топката – 1:1. Оттук-нататък зрителите видяха динамичен двубой, за който отдавна жадуваха. Сполучливите рейдове на Дерменджиев (жалко, че той не бе точен в попаденията си) се редуваха със сполучливи и изключително опасни атаки на черноморци, в които най-важна роля имаха Богомилов, мъчно удържимото младо ляво крило Д. Димитров (бел. Дамян Георгиев), предприел много сполучливи и устремни ходове през центъра, Н. Димитров и раздвижилият нападението Стоянов. Постепенно черноморци взеха връх. В 58 мин. Богомилов отново получи хубава топка от Стоянов и я изстреля точно във вратата. Карушков я пропусна, но застаналият зад него защитник я спря с ръка. Дузпа, сполучливо изпълнена от Богомилов – и 2:1. ***П. Герчев***"

15.9.1968 г., **„Черноморец" Бс – „Ч. море" 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 111, 16.9.1968 г.: „Началото

1.9.1968 г., вратаря Карушков боксира топката от обсега на Н. Димитров. На снимката са още Дамян Георгиев, Стефан Янев от „Ч. море“ и Райко Стойнов, Иван Задума от „Тракия“

на срещата любителите на футбола в Бургас ще запомнят с това, че вратарят на „Черноморец“ Костадин Бармуков прекрати своята активна състезателна дейност, след като 16 години игра в родния си град. Той беше сърдечно поздравен и му бяха връчени подаръци от името на предприятия и организации.

Това, което последва след първия съдийски сигнал, не може да се оцени високо. И двата отбора внимаваха преди всичко правилно да функционира защитната им линия. Докато за гостите тази тактика беше оправдана, за домакините беше необяснима. Играта се развиваше от наказателно поле до наказателно поле, безцветно и твърде мудно, без никакви емоции. Истински двубой видяхме едва в последните 30 минути. ***Анастас Луков***“

21.9.1968 г., **„Ч. море“ –„Ботев“ Враца 1:0 (0:0)**, **В. „Нар. спорт“, бр. 114, 23.9.1968 г.**: „Само отделни проблясъци, съдържащи смислени и изненадващи ходове, накараха на няколко пъти топката да се отправи към вратите. Всичко останало бе в плен на стихийността, а бледата и безлична игра, без голови ситуации, бе предпоставка и за нулевия резултат през първите 45 минути. Едва след почивката настъпи по-голямо оживление. Черноморци упражниха тотален натиск, но надмощието им се оказа безплодно. И не можеше да бъде другояче. Нападателите не намериха верен тон, бяха неточни, за да използват рационално възможностите за отбелязване на голове, а и в подаванията им имаше много грешки. И може би мачът щеше да завърши напълно закономерно наравно. В 81 мин. обаче при атака отдясно топката бе прехвърлена в наказателното поле към

1968

На ОИ'68 в Мексико е постигнат един от най-забележителните рекорди в леката атлетика. Американецът Боб Бимън постига 8.90 м в дългия скок, което ще се окаже един от най-дълго задържалите се рекорди. Като световен рекорд е подобрен едва през 1991 г., а като олимпийски е все още ненадминат.

24.9.1968 г., София, ст. „Славия", прави от ляво надясно: Я. Атанасов, Ив. Василев, Сим. Нинов, Д. Боснов, Аб. Билялов и Ст. Янев, клекнали: Здр. Митев, Бож. Колев, Т. Великов, Ст. Богомилов и Дам. Георгиев

1968

Юни, 1968 г. официално е премахната цензурата в Чехословакия

***

На 27.7.1968 г. в печатите на Полиграфическия комбинат е изгорена книгата „Люти чушки" на Радой Ралин и Борис Димовски

Богомилов и той бе съборен от Райков. Съдията определи най-тежкото наказание – дузпа. Изпълни я успешно Богомилов, който простреля току-що влезлия Йотов. ***Върбан Върбанов***"

24.9.1968 г., **„Славия" Сф – „Ч. море" 1:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 115, 26.9.1968 г.:„Ч. море" стоеше по-добре на терена, с по-добра организация, с по-остри атаки, в които важна роля играеха крилата. Особено успешен бе Митев, който постоянно се отскубваше от Йонов, заплашително пресичаше по десния фланг, стреляше или сервираше. Негов пробив в 38 мин. завърши със силен удар. Симеонов отби топката, но притичалият Богомилов отблизо улучи вратата – 0:1. Опасен бомбен удар на Василев в 20 мин. бе париран майсторски от Симеонов…

„Славия" има едно слабо първо полувреме… Особено за укор бяха нападателите, които понякога стигаха до стрелкови позиции, но като че ли им липсваше смелост да поемат отговорност (Тасев се прояви така няколко пъти). И всичко пропадаше… След почивката Григоров използва неразчетено излизане на Нинов за висока топка и с глава улучи празната врата – 1:1. (След малко всичко се повтори, с тази разлика, че топката мина покрай вратата…). „Славия" се хвърли амбициозно, но като че ли само с амбицията остана. Нямаше пъргава тактическа мисъл и не се получаваше резултат. Освен това положението на „белите" се усложни от травма на Коцев (вероятно скъсване на мускулни влакна), която го направи фигурант на крилото, после Я. Димитров бе контузен в схватка с Билялов и също стана непълноценен. Играта на „Славия" се разстрои напълно. Черноморци създадоха при това положение няколко опасности, но друг гол не падна. В последната част те явно се задоволиха с равния резултат и гледаха да го запазят, като оттеглиха в защита повече хора…

Съдията Н. Дудин трябваше да се отнесе по-строго към някои апострофи на състезателите

1968

и към грубото действие и лошото държание на Билялов в момента, когато контузи Я. Димитров. ***Ал. Петров***"

***

Голямата „олимпийска" пауза, по време на която националните ни отбори се състезават както на ОИ в Мексико, така и в квалификациите за СП'70, футболистите на „Ч. море" запълват частично с пътуване до Унгария, където изиграват по един мач в градовете Кечкемет, срещу местният, играещ във второ ниво на унгарския футбол „Дожа" и в Дунайварош, срещу познатият вече отбор на „Кохас", състезаващ се в 1-ва дивизия.

3.10.1968 г., Kecskemét, 15.00, **„Dózsa" – „Ч. море" 0:4 (0:2)**, съдия: Fehér, 1000 зр.

Голм.: 0:1 Дам. Георгиев 17', 0:2 Ст. Богомилов 40', 0:3 Т. Великов 55', 0:4 Лантош 86' (автг)

Kecskeméti „Dózsa": Gór (Czéh I) — Vincze (Oláh), Fajt (Lantos), Kéri (Koltai) — Diószegi (Peller), Morvái — Jósa (Czéh II), Lódi (Szőczey), Dobó, Kiss II (Rozgonyi), Balatoni, tr.: Pyber István

„Ч. море": Ив. Иванов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов (46' Бож. Колев), Ст. Янев, Андр. Стоянов, Хр. Тодоров (46' Здр. Митев), Т. Великов, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев (46' Н. Димитров), тр. Г. Димитров

В. „Petőfi Népe", 4.10. 1968 г.: „Това беше интересна и разнообразна игра от самото начало. Още в 10-та мин. Балатони вкара гол, който беше отменен заради засада. В 15-та мин. Богомилов се озова в добра позиция и стреля, но ударът му беше слаб и Гор улови топката без проблеми. В 17-та мин. Дамян Георгиев отбеляза първия гол, като с лек удар търкулна топката в мрежата – 1:0 за „Ч. море".

В 19-та мин. Йоса стреля в страничната мрежа. В 40-та мин. българския отбор удвои преднината си, след пас на Стоянов, Богомилов се разписа отблизо – 2:0.

След почивката „Дожа" излезе в почти изцяло подновен състав. Играта продължи с ускорено темпо. В 50-та мин. Сьочей изведе в добра позиция Розгони. В 55-та мин. неочакван изстрел на Великов попадна в мрежата – 3:0. В 86-та мин. в стремежа си да избие топката, преди тя да стигне до Н. Димитров, зад излезлия напред вратар Чех I, Лантош си отбеляза автогол – 4:0. В последната минута, от добра позиция Добо уцели горната греда.

Черноморци постигнаха убедителна победа без особени усилия. Те превъзхождаха противника си физически и в бързината на действията си. За футболистите на „Дожа" може да се каже само: Бавно и слабо. Може би, нападателите от втория отбор играха по-целенасочено."

***

5.10.1968 г., Dunaújváros, ст. Központi sporttelep, **„Kohász" – „Ч. море" 2:1 (1:1)**, съдия: Domonkos, 1500 зр.

Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 11', 1:1 Лигети 25' (дуз.), 2:1 Киш 67'

Изгонен: Хр. Тодоров 71'

„Kohász": Aczél , Formaggini, Oláh, Csepecz (Ajtony), Ligeti, Ruppert, Végh, Csörgő, Mártha (Mihály), Kiss, Takács (Ködmön)

„Ч. море": Ив. Иванов, Здр. Митев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (32' Вах. Саркизов), Т. Великов, Бож. Колев (46' Хр. Тодоров), Ст. Богомилов, Дам. Георгиев (46' Н. Димитров)

В. „Dunaújvárosi Hírlap", 6.10.1968 г.: „Още в

Kecskeméti Dózsa, *„Дожа" Кечкемет, осн. 1950 г., от 1955 редовен член на унгарската втора лига Nemzeti Bajnokság I/B, където през 1968-69 г, заема 3-то място (в първа лига се класират 1-вия и 2-рия). Известен е като тим на полицията, през 1972 г. прекратява съществуването си.*

1968

***Dunaújvárosi Kohász**, (виж също стр. 188), завършва на 8-мо място от 16 отбора в крайното класиране на 1-ва унгарска дивизия (Nemzeti Bajnokság I) за сезон 1968 г. Флагчето е запазено в колекцията на Здравко Митев.*

3-та мин., след грешка на Чепец, Митев се добра до топката, откъсна се и центрира, но съотборниците му бяха изостанали. На другата страна далечен удар на Лигети беше спасен от Иванов. Малко по-късно Стоянов проби по дясното крило и стреля, но удара му беше избит с глава от защитник. Недобре покритите български нападатели създадоха много разбъркванията пред вратата на „металурзите". В 11-та мин. Стоянов проби през центъра, топката се изплъзна под излезлият напред Ацел и попадна в Богомилов, който я заби в средата на опразнената врата. В 20-та мин. Киш опита удар от 17 метра, който мина над горната греда. В 25-та мин. Вегет беше „нокаутиран" в наказателното поле и съдията отсъди дузпа, при което целият български отбор започна яростно да протестира. В крайна сметка редът беше възстановен и Лигети стреля в левия ъгъл с голямо спокойствие – 1:1. Играта все повече загрубя. В 30-та мин. Стоянов и Такач се сдърпаха, за което реферът ги предупреди и отсъди свободен удар в полза на варненци. Треньорът на българския отбор беше още по-строг. Той замени Стоянов, който беше най-активният играч в отборът му. В 31-та мин. подаване на Киш намери Чьоргьо в удобна позиция, но ударът му беше спасен от Иванов.

„Кохас" започна вихрено второто полувреме. В 57-та мин., след бърза комбинация между Кьодмьон, Марта и Вег, последният стреля от 8 метра, но Иванов се хвърли и отби с ръка. В 62-та мин. след пряк свободен удар, трима нападатели на „Кохас" се разминаха с топката, която в крайна сметка попадна в Кьодмьон, той стреля, но в тялото на Боснов. Пет минути по-късно най-после падна победният гол. Кьодмьон ловко подаде на Киш, който премина излезлият далеч напред Иванов и изпрати топката от 25 метра в опразнената врата – 2:1. В 71-та мин. Ацел изби една бомба от Саркизов, топката попадна у свободният Великов, който с мощен изстрел я изпрати на сантиметри от горния ляв ъгъл. Играта продължи да бъде нервна и изпълнена с грубости. Тодоров беше изгонен от съдията. В 82-та мин. добро подаване на Киш изведе Чьоргьо в добра позиция, но той отново пропусна.

Малкият брой зрители на стадиона можаха да видят добър футбол, а тези които останаха в къщи могат да съжаляват. Един от представителните отбори на българския футбол, чиито международни постижения са забележителни, се доказа също и в Дунайварош. Въпреки, че загуби, отборът на „Ч. море" показа бърз, модерен футбол. Неговите играчи са технически на много високо ниво, физически силни и може би отстъпиха пред по-голямата тактическа зрялост на „Кохас". Добрата им игра беше помрачена от яростния им темперамент.

„Кохас" все още не е в най-добрата си форма. Те дължат победата си на по-спокойната си, тактически добре планирана игра. През първото полувреме защитата им беше доста несигурна, но и видяхме няколко хубави атаки от нападателите. Домакинският съдия показа, че не е готов да води възлови мачове. Той ощети и двата отбора. Ако беше наложил своят контрол върху мача през първите десет минути, покъсните чести сбивания щяха да бъдат предотвратени."

В.„Полет", 14.10.1968 г.: „Срещи с унгарския футбол. Футболистите на „Ч. море" бяха на едноседмично турне в Унгария. Там те проведоха две приятелски срещи. В град Кечкемет техен противник бе местният „Дожа" – лидер във втора футболна лига. Българските футболисти явно превъзхождаха в класата и спечелиха убедителна победа с 4:0. Головете бяха отбелязани от Богомилов, Дамян Георгиев и Митев – два.

Вторият мач бе срещу първодивизионния „Кохас" Дунайварош, който четири кръга преди завършването на първенството заема седмо място. Черноморци проведоха много силно тази среща, но крайно домакинското ръководство на местния съдия ги лиши от успеха, който заслужаваха. Резултатът бе открит от Богомилов след хубаво подаване на Н. Димитров. Скоро обаче арбитърът отсъди несъществуваща дузпа и – 1:1. В последвалите разменени атаки и силни удари, по-точни бяха домакините, които малко преди края постигнаха победния гол.

Тези срещи, а и поле-

Álló sor: Szücs Gyula edző, Formaggini, Papp, Nagy, Fajt, Mártha, Csörgő, Boromissza, Szimacsek. Guggolók: Aczél, Ruppert, Kovács, Cseh, Andriska, Kamarás, Somogyvári, Harangi, Somogyi

1968

Пражка пролет II *(виж също стр. 211), в нощта на 20 срещу 21.8.1968 г., четири страни от Варшавския договор – СССР, България, Полша и Унгария навлизат в територията на Чехословакия с 2000 танка и до сутринта на 21.8. окупират страната. Румъния, Югославия и Албания отказват да вземат участие, а войски от ГДР не са поканени, за да се избегнат спомени от нацисткото минало. В процесът на окупацията 72 граждани на ЧССР са убити. Дубчек призовава да не се оказва съпротива, а самият той е арестуван и отведен в Москва, където под натиск подписва Московския протокол, с което остава на власт и му е позволено да проведе „умерени" реформи.*

→

миката в унгарския печат показват, че кризисното състояние, в което се намира футбола в Унгария след последното световно първенство е все още непреодоляно."

***

2.11.1968 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 136, 4.11.1968 г.: „В началото черноморци принудиха гостите да се бранят. С по-точни действия, със сравнително високо темпо и с бързи смени на постовете в нападението варненци постепенно взеха превес в играта. Димитров на два пъти остана лице срещу лице с Йорданов, Богомилов се размина с няколко високи топки, а Стоянов веднъж се забави да стреля от удобно положение. Голът обаче се „печеше" и в 25 мин. Димитров, който бе в центъра на много акции в този мач, вдигна топката пред вратата, защитата на „Локомотив" (тя често се пропукваше) не можа да изчисти полето си от надвисналата опасност и притичалият Митев посрещна топката от въздуха – 1:0. Очакваният обрат в играта на локомотивци настъпи веднага. Те изпратиха напред повече състезатели и на свой ред притиснаха варненци, но натискът им остана безплоден поради несъгласуваност в действията на нападателите.

След почивката, поради възприетото и от двата отбора плътно покритие по всички сектори на терена, играта се разпокъса и загуби от своята привлекателност. Все пак имаше голови положения пред двете врати, но без да доведат до гол. Безплодността на нападателите продължи до 84 мин., когато Димитров центрира отдясно, Митев триково пропусна топката на непокрития Стоянов, който отблизо покачи на 2:0.

Преди срещата се състоя мило честване. Левият защитник на „Черно море" Владимир Грозданов, играл на този пост в отбора си в продължение на 13 години повече от 450 срещи, се оттегли от активна състезателна дейност. Поднесени му бяха много цветя и подаръци от обществени и масови организации на Варненски окръг. ***П. Герчев***"

7.11.1968 г., **ЦСКА „Ч. знаме" – „Ч. море" 3:1 (1:1)**,

В. „Нар. младеж", 8. 11.1968 г.: „Малко неочаквано за лидерите в първенството започна тази среща. Отразили първата атака на домакините, черноморци организираха отлична контраатака: топката с три подавания достигна в зоната на дясното крило, откъдето Н. Димитров я „постави" на крака на Богомилов – 1:0 за „Ч. море". Но даже и този неочакван старт не остави под съмнение победата на червенознаменци. Защото домакините заиграха точно и много устремно нападателите в червено често поставяха в шахови поло-

→

1968

Богомил Иванов Манов - Богеца *(р. 14.2.1948 г.), 18 мача/3 гола в „А“ РФГ за „Ч. море“. Пристига като военнослужещ от „Доростол“ Силистра през есента на 1968 г. и напуска след уволнението си през октомври 1969 г. Манов е от София, юноша на „Левски“, играе като нападател и е един от голмайсторите в Северната „Б“ РФГ като футболист на „Доростол“. Въпреки желанието на ръководството да го задържи във Варна, Манов предпочита да се върне в „Левски“ (вече „Левски-Спартак“), където обаче не е приет и доиграва сезона в „Ботев“ Враца. С влизането на „Лъсков“ в „А“ РФГ, Манов заминава за Ямбол. Богеца живее в Подуене.*

жения защитата на черноморци.

Черноморци се представиха в добра светлина. Енергични и амбициозни, те нито за момент не оставиха защитата на ЦСКА „Ч. знаме“ за бездейства. Но само усилията на Богомилов, Н. Димитров и Митев трудно можеха да донесат особен успех срещу един здрав защитен блок, дирижиран сигурно от Пенев. А и в последните минути, разбрали сякаш, че няма да могат да направят нещо повече, гостите почти свалиха гарда.

Не може да се отмине и ръководството на съдията Атанасов в тази среща. Той често търсеше реабилитация за грешките си (за някои от тях наистина беше подвеждан и от помощниците си), не отсъди една явна дузпа, когато Якимов бе съборен в наказателното поле и за това отменениият от него – правилно! – гол на Якимов поради засада, бе посрещнат с явно неодобрение. Но всички вече бяха загубили доверие в съдията. ***Н. Русев***“

10.11.1968 г., **„Ч. море“ – „Добруджа“ 1:1 (1:0)**,

В. „Нар. дело“, 12.11. 1968 г.: „Основателни бяха очакванията за една голяма и убедителна победа на „Черно море“ срещу „Добруджа“. Рано паднаалият гол (още във втората минута Митев (9) откри резултата), ярко подчертаното надмощие на черноморци, които по всички показатели на футболната игра бяха високо над своите съперници, също потвърждаваше предварителната прогноза.

Но развоят на срещата ни опроверга. Домакините демонстрираха добър футбол, но в средата на терена, а пред вратата на Владимиров (Д–1) бяха просто безпомощни. Учудващо е футболисти като Н. Димитров, Б. Колев, Ст. Богомилов да не могат да реализират няколкото чисти положения. Каква беше тази разсеяност, това неумение да нанесеш решителния удар? Та нали футболът се играе, за да се бележат голове. А футболистите на „Черно море“ с лекота проиграха не една и две голови ситуации.

Имаме ли основание да бъдем строги към състезателите, да искаме от тях голяма и убедителна победа, а не едно безизразно реми? Срещу себе си черноморци имаха един слаб отбор. Отбраната на „Добруджа“, с изключение на централния защитник Методиев, беше разбита. При всяка атака на варненци тя се пропукваше. Нападателите трудно задържаха топката и през по-голямата част на мача не създадоха някаква сериозна заплаха.

От развоя на срещата може да се направи изводът, че състезателите на „Черно море“ явно подцениха противника и това подценяване продължи от първата до деветдесетата минута. Може би някои още живееха със старите спомени – и във Варна и в Толбухин сме побеждавали „Добруджа“. А гостите, колкото и слаби да бяха, показаха, че не бива да се гледа на тях като на новаци във футбола. Какво оправдание може да намери Боснов, който още в първите десетина секунди на мача стоеше като зрител и съзерцаваше как десният нападател на гостите проби по крилото и стигна чак до вратата на Иванов. Това трябваше да стресне защитниците на „Черно море“ и да им подскаже, че е нужна от началото до края повишена бдителност.

А как стана изравняването? То дойде в резултат на слабата тактическа подготовка на отбора. Четиримата бранители на „Черно море“ изпуснаха из предвид факта, че в отбора на „Добруджа“ към края на второто полувреме влязоха двама нови и свежи състезатели – Господинов и Милушев. А именно Господинов в 88 мин. направи светкавичния пробив по дясното крило, подаде успоредно пред вратата и Милушев отблизо изравни. И нещо друго пренебрегнаха черноморци. В последните десетина минути обикновено отборът, който води, взема мерки да запази получения до този момент резултат. А това нещо в неделната среща не стана. „Черно море“ не беше подготвен да парира докрай контраатаките на своя противник, въпреки че всички футболисти знаеха, че добруджанци ще играят защитно и напред ще разчитат само на изненадващата и бърза контраатака.

Разочарованието у зрителите и любителите на футбола във Варна от пропуснатата възможност „Черно море“ да завоюва една убедителна победа, каквато му прилягаше, е голямо. Надяваме се, че футболистите, тре-

ФФД „Черно море“, есен 1968 г., прави от ляво надясно: кап. I р. Мл. Македонски (предс. футб. секция), Г. Димитров (ст. тр.), М. Табаков, Ив. Василев, Ив. Иванов, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Сим. Нинов, Ст. Янев, Сп. Киров (пом. тр.), д-р Ив. Станев, Ив. Моканов (нач. футбол) и кап. I р. Спасов, клекнали: Т. Великов, Бож. Колев, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Март. Иванов, Ст. Богомилов, Вах. Саркизов, Н. Димитров, Дам. Георгиев и Хр. Тодоров

ньорите и ръководителите на дружеството ще си направят правилни изводи и в скоро време отново ще си възвърнат любовта и симпатиите на хилядите свои привърженици. Сили и възможности отборът на „Черно море“ има големи, но е необходимо по-сериозно отношение към всеки мач, към всеки противник. ***Ив. Колев***“

17.11.1968 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2:2 (2:1)**,

В. „Полет“, 18.11.1968 г.: „През първото полувреме домакините бяха явно по-активните. Нещо повече – те можеха да решат изхода от двубоя в своя полза, но Кънчев и Илиев проиграха няколко чисти голови положения. Черноморци очевидно се смутиха от този развой на борбата, защото Колев и Тодоров трябваше почесто да се връщат назад за да задържат топката и по този начин да дадат възможност на своята защита да си отдъхне. Постепенно, но сигурно, гостите успокоиха темпото и на свой ред започнаха да търсят път към вратата на Хаджийски. Първите признаци за „пробуждане“ видяхме у Н. Димитров, който направи няколко успешни рейда по лявото и дясното крила. При един от тях той подаде удобно на Тодоров, но централният нападател закъсня и топката бе избита от краката му. Черноморци заиграха с по-голямо спокойствие и самочувствие. Н. Димитров с лекота преминаваше защитника Бекяров. Устремът му не намаля и когато към него бе прикрепен съименника му Димитров от „Локомотив“. Лявото крило на „Черно море“ ни учуди с неизчерпаемата си енергия, с верния си поглед върху играта, с бързите си и майсторски пробиви. Не трябваше да мине много време, за да се убедим, че Н. Димитров бе най-добрият не само в състава на гостите, но и на целия терен…

След пропуските и подчертаното надмощие на локомотивци се стигна до последните пет минути на полувремето, които

1968

Септември, 1968 г. цензурата върху пресата в Чехословакия отново е въведена. В окупацията на страната, наречена операция „Дунав“ са участвали 2164 български войници и офицери, за което са получили по 3 рубли на месец.

1968

На ОИ'68 в Мексико българският футболен отбор достига най-доброто си представяне, като спечелва сребърните медали. България оглавява класирането в групата след победи над Тайланд (7:0) и Гватемала (2:1) и равен (2:2) с Чехословакия. На ¼ финала след равен резултат след продълженията (1:1) срещу Израел, жребият определя България за победител. На ½ финала са победени домакините от Мексико (3:2) и на финала в спор за златните медали, България отстъпва на Унгария с 1:4, след като повежда в резултата. Япония спечелва бронза, след победа с 2:0 в „малкия финал" над Мексико.

поднесоха много емоции на зрителите. В 41-та мин. топката попадна в непокрития Бонев на 25 м. от вратата. Бонев като че ли за миг забеляза, че вратарят Иванов е излязъл малко напред и с рядко техническо изпълнение заплете топката в мрежата на черноморци – 1:0. Само една минута по-късно отново Бонев (който иначе игра инертно и слабо) спечели двубоя с Боснов и центрира успоредно към вратата. На Василев не оставаше нищо друго, освен да отклони топката в мрежата – 2:0. Още не беше стихнала радостта по трибуните и в 44-та мин. Колев с удар отблизо намали на 2:1. В последните секунди на полувремето локомотивци отново изтърваха златен шанс – трима нападатели останаха срещу един защитник, но разиграха комбинацията прибързано и неточно.

От самото начало на второто полувреме гостите подсказаха, че не са се примирили. Те явно бяха по-свежи и това им помогна да диктуват играта до края, с малки изключения. Преимуществото им във физическа издръжливост, подкрепено от борбата за първа топка и – много повече от противника им – съгласуваност и точност в действията, ги направиха много опасен противник. В 55-та мин. един от поредните им рейдове завърши с удар с глава на Колев и само напречната греда спаси домакините от изравнителен гол. Но и голът не закъсня. Той дойде като логическа последица от това, което ставаше на терена. В 66-та мин. Н. Димитров получи топката точно от центъра на терена и със самостоятелна акция стигна до аут-линията, оттам подаде пред вратата на Богомилов и последният изравни – 2:2. До края на полувремето локомотивци напразно се стремяха към победния гол. Много често съветник им беше стихийността и те много трудно успяваха да застрашат вратата на гостите. Срещата завърши без победител. ***Спас Беловски***"

24.11.1968 г., **„Ч. море" – „Миньор" Пк 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 143, 25.11.1968 г.: „Течеше първата минута, когато домакините обсадиха плътно вратата на Чолаков и в настъпилото меле Богомилов от трудно положение успя да промуши топката през куп от играчи. Това начало не обезкуражи миньорци. Те отвърнаха на свой ред с напористи акции към полето на Нинов. Макар че силите им в нападението не бяха достатъчно съсредоточени, те успяваха да поддържат равновесието в играта.

През второто полувреме те се отказаха от тази тактика по принуда. Черноморци построиха един вал от защитници, полузащитници и нападатели, който непрекъснато се движеше от тяхната половина към вратата на Чолаков. Този вал притискаше и засягаше дори нападателите на миньорци и ги принуждаваше да се връщат в незащитените полета. Но валът, в който дейна роля играеха Янев, Георгиев (сменил в 30-та минута контузения Богомилов), Димитров и Стоянов, пред целта издребняваше. Завършващите удари бяха малко и неточни. Все пак вдъхновената игра на черноморци през второто полувреме се увенча с още един гол. Постигна го Янев след отлично пласирана от Димитров топка.

Във втората част на играта миньорци изнемогваха. Защитата им не се оказа на висота и не прояви необходимото за групата на майсторите хладнокръвие, а нападението остана с малко и почти невзрачни прояви. ***П. Герчев***"

1.12.1968 г., **„Дунав" Рс – „Ч. море" 2:2 (1:2)**,

В. „Нар. дело", 3.12. 1968 г.: „Положението на двата отбора в таблицата за временното класиране определи оспорвания характер на двубоя. Играчите на „Черно море" играха с голямо желание и постигнаха минималното. Победа желаеха и дунавци. Незавидното им положение в дъното на таблицата налагаше да хвърлят всички сили за спечелване на двете точки.

При това изострено положение интересно бе да видим как състезателите от двата отбора преценяват изхода от мача. Ето какво показа една малка анкета. Варненците Нинов, Иванов, Боснов, Митев и Саркизов предвиждаха нулев резултат; Янев, Билялов, Великов и Атанасов – също равен мач, но при 1:1; Василев, Стоянов, Тодоров, М. Иванов, Димитров, Колев и Дамянов предвижда-

1.12.1968 г., Градски стадион, Русе, Аб. Билялов във въздушен двубой с Н. Йорданов от „Дунав", виждат се още Я. Атанасов (3), Бож. Колев (8) и Хр. Митов (Дун)

ха минимална победа с 1 гол разлика. Играчите на „Дунав" бяха по-уверени. Всички предричаха победа с 1 до 3 гола.

Черноморци на два пъти повеждаха в резултата и на два пъти противникът им възстановяваше равенството. А ето и ходовете, които донесоха головете за „Черно море". В 10-та минута Саркизов „открадна" топката от крака на Китов (Д–3) и подаде към Н. Димитров, който с плътен удар направи вратаря на русенци безпомощен. Пет минути преди края на полувремето отново Н. Димитров завърши майсторски триходовата комбинация и за втори път улучи целта.

Помолих съдията на срещата Никола Миланов от София да каже няколко думи за играта. Той бе кратък: „От първата до последната минута мачът бе напрегнат. Гостите от Варна нападаха по-рядко, но техните акции бяха по-разумни и по-опасни".

Ето какво сподели и старши треньорът на „Черно море" змс Георги Димитров: „Доволен съм от играта и резултата. Всички момчета без изключение играха самопожертвователно и изпълниха творчески дадените им тактически указания".

Един кръг преди края на полусезона черноморци набраха 17 точки. Това е изравнен рекорд от миналата година. Последен техен противник в неделя ще бъде реномираният отбор на „Берое", носител на Балканската купа по футбол. От изхода на този мач зависи не само това, как ще „зимува" отборът, но и по-доброто крайно класиране за сезон 1968/1969 година. Погледнато реално, те могат да разчитат на успех. ***С. Василев***"

8.12.1968 г., **„Ч. море" – „Берое" Ст. З. 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 149, 9.12.1968 г.: „Мачът имаше много достойнства. Той премина оспорвано, във високо темпо.

1968

На 6.12.1968 г. „Роулинг стоунс" издават албума си „Beggars banquet", съдържащ вечният хит „Sympathy for the Devil"

***

На 24.12.1968 г. американският космически кораб „Аполо 8" прави пълна орбита около луната. Тримата астронавти са първите хора видели „тъмната страна" на луната и Земята в едно цяло.

1968

Четирите победители от груповата фаза в турнира за КСА се срещат в два полуфинала, определени по жребий и на неутрален терен. Победителите от полуфиналите „Левски-Спартак“ и ЦСКА „Септ. знаме“ изиграват финалният мач на 30.4.1969 г. на ст. „В. Левски“ в София. ЦСКА побеждава с 2:1 и спечелва купата.

***

На първо място в класирането за купата по спортсменство за сезон 1968-69 е отборът на „Черноморец“ Бургас с 600 т. На второ място е „Черно море“ с 596 т.

Напрежението по трибуните и терена поддържаха цяла дузина голови положения. И все пак двете нули, останали непокрити на светлинното табло до края на 90-те минути, напомняха, че е липсвало нещо важно – резултатността…

Черноморци започнаха с познатото бурно темпо и притиснаха плътно гостите в тяхното поле. Защитата на беройци, загубила подкрепата на своите съотборници от предните позиции, изнемогваше. Но с малко шанс и с помощта на един безпогрешен Кръстев успя да запази вратата си суха.

След почивката гостите смениха тактиката на изчакване с една активност по всички сектори. Плътното покритие разстрои играта на черноморци. Те по-трудно достигаха вратата на Кръстев, а и няколкото опасни рейдове на Петков, Белчев и Киров показаха, че Нинов не е застрахован от неприятности (Петков в 58-та минута улучи гредата!). ***П. Герчев***“

***

1/16 финал КСА:

1.	ЦСКА Ч. ЗНАМЕ	12	2	1	45—20	26
2.	ЛЕВСКИ	11	1	3	32—13	23
3.	ЛОКОМОТИВ (Пд)	9	5	1	27—12	23
4.	СЛАВИЯ	8	4	3	22—16	20
5.	ЧЕРНО МОРЕ	5	8	2	18—16	18
6.	ЛОКОМОТИВ (СФ)	7	2	6	23—19	16
7.	СПАРТАК (СФ)	5	5	5	14—13	15
8.	БЕРОЕ	4	5	6	19—21	13
9.	ЧЕРНОМОРЕЦ	4	5	6	22—30	13
10.	ДУНАВ	4	3	8	17—23	11
11.	ДОБРУДЖА	3	5	7	15—25	11
12.	МИНЬОР	4	3	8	17—32	11
13.	ТРАКИЯ	3	4	8	22—28	10
14.	СПАРТАК (Пл)	4	2	9	21—27	10
15.	БОТЕВ (Вр)	3	4	8	23—30	10
16.	МАРЕК	3	4	8	14—26	10

15.12.1968 г., В. Търново, **„Етър“ В.Т. – „Ч. море“ 1:3 (0:2)**,

Голм.: 0:2 Здр. Митев 5‘, 25‘ (псу), 1:2 Маринов 72‘, 1:3 Н. Димитров 86‘

Отстранен: Попов (Ет) 62‘

В. „Нар. спорт“, бр. 151, 16.12.1968 г.:„Гостите владееха сигурно средата и с по-добра техника поддържаха игрово преимущество, въпреки несгодите на силно заснежения терен. Те се възползваха от елементарни грешки на великотърновския вратар.

Едва след почивката етърци се съживиха, но силите им стигнаха само за един гол, дело на защитника Маринов – най-активния състезател на терена. За непозволена игра в 62-та мин. бе отстранен Попов (4-Ет). Накрая Димитров (11-ЧМ) покачи на 1:3. ***Ал. Тошев***“

В. „Полет“, 16.12.1968 г.: „… домакините трябваше да отстъпят пред техническото превъзходство на своя противник. Материален израз на надмощието бе голът на Митев. В 25-та мин. Виденов (Е-1) излезе с топката извън наказателното поле. Отсъденият наказателен удар бе превърнат в нов гол отново от Митев. През второто полувреме пред вратата на черноморци се занизаха критични минути. В 72 мин. Маринов успя да намали. Гостите, предпочели да не рискуват играеха по-статично., но в същото време използваха всяко малко недоразумение да контраатакуват. Така бе отбелязан и голът на Н. Димитров в 86-та мин. За груба проява от игра бе отстранен Попов (Е-2).“

22.12.1968 г., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 3:1 (1:0)**,

Голм.: 1:0 Стоянов (автг.) 43‘, 1:1 Ангелов 48‘, 3:1 Дам. Георгиев 68‘, 74‘

В. „Полет“, 23.12.1968 г.: „И във втория мач „Ч. море“ успя да реализира преимуществото си в три гола срещу един за гостите. През първото полувреме. Домакините, с освежен състав непрекъснато нападаха, но акциите им имаха предимно стихиен характер. Чувстваше се несъгласуваност в действията на нападателите, а и завършващите им удари бяха неточни. През тази част по-добра оценка заслужава Б. Колев, проявил се като добър конструктор, както и изтегления назад Билялов и включващия се успешно в акциите на отбора си Ив. Василев. Етърци проведоха една отлична акция в 34-та мин. и внесоха с това малко оживление сред скучаещите трибуни. Ангелов (Е-9), който и преди това се беше вече изявил като опасен щурмовак, с красива ала-Пиола едва не принуди Иванов да вади топката от мрежата си. В 43-та мин. след един бърз рейд на Богомилов по левия фланг, топката бе

изстреляна остро в наказателното поле на гостите. Стоянов (Е-4) в стремежа си да я избие, я прати неспасяемо в собствената си врата.

През второто полувреме играта промени своя облик. Както домакините, така и етърци внесоха поголям порядък в действията си. Още в 48-та мин. Ангелов изравни. В 55-та и 56-та мин. Богомилов и Митев пропуснаха да реализират чисти положения, но за това заслуга имаше и добрата игра на етърския вратар Тарапанов. Малко по-късно настъпи часът на младия Дамян Димитров (11), който с находчивост и бързина успя да се възползва от две недоразумения на противниковата защита в 68 и 74-та мин. и по аналогични едно на друго положения доведе резултата до 3:1 за „Ч. море".

1/8 финал КСА

16-те осминфиналисти са разделени в 4 групи по 4 отбора. „Ч. море" се пада в група IV, заедно с „Кракра Пернишки", „Тракия" Пд и ЖСК „Славия". Играе се по един мач на неутрален терен в Димитровград, Хасково и Харманли.

22.2.1969 г., Дим-град, ст. Раковски, **„Ч. море" – „Кракра" Пк 1:2 (1:1)**, съдия: А. Гиргинов, 2000 зр.

Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 6', 1:1 Йорданов 44', 1:2 Данчев 70'

Пропусната дузпа: Данчев (Кра) 75'

„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов (77' Т. Великов), Мих. Табаков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Бож. Колев, Н. Димитров (36' Андр. Стоянов), Бог. Манов, Дам. Георгиев

„Кракра" Пк: Бориславов, Дюлгерски, Богданов (46' Тодоров), Стефанов, Банчев, Велинов, Данчев, Аврамов, Йорданов, Владимиров, Божилов

В. „Нар. спорт", бр. 23, 24.2.1969 г.: „Играта и на двете единадесеторки през първото полувреме не беше особено привлекателна. Перничани бяха по-енергични, а черноморци – по-точни в подаванията и по-остри пред противниковата врата. Още в 6 мин. Георгиев, врязал се в центъра, получи топката, напредна със слалом и от движение я прати в мрежата на Бориславов. Една минута преди края на полувремето Йорданов възстанови равенството.

Вторите 45 минути поднесоха на малобройните премръзнали от студ зрители по-интересен и качествен футбол. Заслугата за това е преди всичко на перничани, които заиграха с голямо напрежение, с много движение и амбиция. Банчев бе сигурен и добър организатор на защитата, Владимиров действаше вдъхновено напред и назад, а крилата Данчев и Божилов държаха непрекъснато в шах защитата на „Черно море". Черноморци контраатакуваха само от време навреме, но без контузения Н. Димитров те вече не бяха така опасни. Победният гол за „Кракра" падна в 70 минута, когато след един свой рейд Данчев стигна почти до аутлинията и от твърде неудобно положение и съвсем малък ъгъл със силен фалцов удар изненада излезлия напред Нинов – 1:2. Пет минути по-късно обаче Данчев не можа да реализира отсъдената дузпа пред вратата на „Черно море" (Нинов отби) и перничани не можаха да се поздравят с още по-изразителна победа, която заслужаваха. ***Милко Милков***"

26.2.1969 г., Хасково, ст. Д. Канев, **„Тракия" Пд – „Ч. море" 3:0 (1:0)**, съдия: Ст. Чомаков, 6000 зр.

Голм.: 1:0 Дерменджиев 40', 2:0 Убинов 65', 3:0 Дерменджиев 87'

„Тракия": Карушков, Н. Георгиев, Стойнов, Апостолов, Кючуков, Божилов, Радков, Дерменджиев, Убинов, Ненов (34' Стефчев), Делев

„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Т. Великов, Вах. Саркизов (75' Андр. Стоянов), Бож. Колев, Здр. Митев, Бог. Манов (46' Ст. Богомилов), Дам. Георгиев

В. „Нар. спорт", бр. 24, 27.2.1969 г.: „В 17 мин. Б. Колев внезапно изведе Д. Георгиев в „уличка", но ударът на крилото бе париран отлично от пловдивския вратар. Това бе сигнал, който подейства рязко на темпото и настроението. Последва опасна атака от другата страна, захранена от дясно, от Дерменджиев. Размениха се удари и вратарите заработиха с пълни сили… Все пак инициативата бе на страната на варненци. Хареса ни тяхното движение, борбата им за „първа топка", играта им с дълги прехвърляния

1969

Петър Жеков печели Златната обувка на „Франс футбол" за най-много вкарани голове във футболно първенство (36 гола в 30 мача). В последният мач от „А" РФГ нападателят на ЦСКА „Септ. зн." вкарва 4 гола на „Тракия" Пловдив, с което изпреварва с един гол прекият си конкурент за приза Георгиос Сидерис („Олимпиакос" Пирея). Гръцкото първенство е завършило 2 седмици по-рано от това в „А" РФГ. Това е второто издание на съревнованието, започнало предния сезон 1967-68, когато е спечелено от португалеца Еузебио с 42 гола. По този начин Жеков става вторият носител на ценния трофей. Още само двама българи успяват да спечелят Златната обувка – Георги Славков от „Тракия" Пловдив през 1981 г. и Христо Стоичков от ЦФКА „Средец" през 1990.

1969

В елитната юношеска група през този сезон, отборът на „Черно море“ заема 5-то място с 39 т., след шампиона ЦСКА „Септ. зн.“ 51 т., „Левски-Спартак“ 47 т., ЖСК „Славия“ 43 т. и „Дунав“ Русе 40 т.

***

За футболист на Варна в годишната анкета на читателите на в. „Полет“ е избран защитникът на „Спартак“ Варна - Димитър Ангелов - Чарли

по фланговете и ударите, отправени остро и силно от далече. Стреляха и Георгиев, и Митев, и Манов, и особено Б. Колев. Положение след положение биваха ликвидирани от отличната игра и точната намеса на Карушков. „Тракия“ отстъпваше, бранеше се и разчиташе в тия моменти главно на вратаря си.

Разбира се, за понижението в играта им повлия и излизането от строя (поради контузия) на Ненов. Всеки момент се очакваше надмощието на черноморци реално да се изрази в гол, но… в 40 мин. при изпълнение на фаул от Радков, Дерменджиев изпревари излизащия насреща му Нинов и с глава откри резултата!

И през втората част по-дейни бяха черноморци. И пак: при една от редките контраатаки в 65 мин. Убинов се пребори добре с трима варненски защитници, отскубна се умело и изпрати топката за втори път в мрежата. Всичко бе решено! Черноморци продължаваха напора си напред, търсеха настойчиво пролуки в защитата на „канарчетата“, но вече пасивът от два гола охлади ентусиазма им и действията пред Карушков ставаха все по-нестройни и хаотични. А и насреща им действаше зрял ансамбъл, вещо ръководен от неуморимия в идеите Дерменджиев. ***Милко Стефанов***“

2.3.1969 г., Харманли, ст. Левски, **ЖСК „Славия“ – „Ч. море“ 4:0 (2:0)**, съдия: Н. Миланов, 5000 зр.

Голм.: 1:0 Котков 6‘, 2:0 Григоров 37‘, 3:0 Георгиев 48‘, 4:0 Григоров 81‘

ЖСК „Славия“: Симеонов, Геров, Петров, Йонов, Ангелов, Колев, Я. Димитров, Георгиев (72‘ Коцев), Григоров, Котков, Манолов

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Т. Великов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Бож. Колев, Здр. Митев (46‘ Вах. Саркизов), Бог. Манов, Ст. Богомилов

В. „Нар. спорт“, бр. 26, 3.3.1969 г.: „Варненци през по-голяма част от играта имаха безплоден териториален превес. Прекаленото комбиниране пред наказателното поле, суетене на повечето нападатели, неумението им да стрелят точно в решаващите моменти бе тяхната най-слаба страна. За сметка на това, софиянци, чрез изпитаното оръжие – контраатаката, съумяха да постигнат убедителен резултат. Сред тях изпъкна отново Котков – неуморим, в непрекъснатото движение от едното до другото наказателно поле, организатор и вдъхновител на всяка нападателна акция, а на моменти и полезен бранител.

Головете: в 6 мин., изведен в коридор от Григоров, Котков откри резултата. При контраатака в 37 мин. след хубаво центриране на Т. Колев,

26.2.1969 г., Хасково, КСА, „Ч. море“ и „Тракия“ преди започване на мача, от ляво надясно: Дам. Георгиев, Вах. Саркизов, Аб. Билялов, Д. Боснов, Бог. Манов, Т. Великов, Здр. Митев, Бож. Колев, Ив. Василев, Сим Нинов, Я. Атанасов, …, Ст. Чомаков (гл. съдия), …, Р. Стойнов, М. Карушков, Г. Убинов, Л. Божилов, Ив. Кючуков, Д. Ненов, П. Радков, Д. Дерменджиев, В. Делев, В. Апостолов и Н. Георгиев

2.3.1969 г., Харманли, КСА, групова фаза, вляво: Н. Котков – кап. и вратаря Сим. Симеонов (ЖСК), вдясно: Д. Боснов – кап., Ст. Богомилов, Бож. Колев и Сим. Нинов (1) преди започване на мача

2.3.1969 г., Харманли, КСА, Сим. Нинов е изпреварил Г. Манолов (ЖСК) в наказателното поле, пред погледа на Аб. Билялов

2.3.1969 г., Харманли, КСА, Ив. Василев (на преден план), Т. Великов и Хр. Тодоров пред наказателното поле на „Ч. море“

2.3.1969 г., Харманли, КСА, Божил Колев между Б. Ангелов, Бож. Григоров и Ивайло Георгиев от ЖСК „Славия“

Григоров с глава увеличи на 2:0. Третата минута на второто полувреме – изпълнение на ъглов удар от Котков. Нинов не успя да задържи фалцовата топка и сред купа играчи Ивайло Георгиев я изпрати в мрежата – 3:0. В 81 мин. – Григоров използува един неудачен скок за удар с глава на Боснов, овладя топката и затвърди победата на 4:0.“

„Черно море“ заема последно място в групата и отпада от борбата за КСА.

***

Турнето в ГФР е описано под формата на пътепис от играещият последните си мачове като футболист и вече назначен на работа като журналист в „Радио Варна“ Стефан Янев:

В. „Полет“, 6.1.1969 г.:

„ГФР ни посрещна със сняг и стотици светещи елхи по дворовете, улиците, гарите. Камбанният звън на катедралите също напомняше, че коледните празници са настъпили. Но ние не сме дошли тук, за да коледуваме, а за да играем футбол. За това единственото ни желание сега бе да се наспим и да си отпочинем след 40-часовото пътуване.

Първият ни противник бе „Байерн“ от гр. Хоф – професионален тим и участник в една от шестте „Б“ групи на ГФР. Мачът започна неудачно за нас. Още в първата минута домакините поведоха с 1:0. Веднага тръгнахме в настъпление, притиснахме противника и се получи точно обратното на това, което желаехме: ние разредихме защитата си и те ни контраатакуваха опасно. Точно така стана и 2:0. След пробив на Н. Димитров, Митев намали – 2:1. После футболистите на „Байерн“ имаха поне половин серия удобни голови положения, но реализираха само едно. Като основни причини за загубата и слабата ни игра могат да се посочат рано падналият гол, който разстрои тактиката ни и дълбокият сняг, станал съюзник на свежите и енергични домакини.

На следващия ден десетчасовият път до бреговете на Северно море ни бе особено тежък: неуспешният старт и първата загуба от досегашните ни осем игри на западногермански терен тегнеха. А в Бремен ни ча-

1968

Бенрд Руп, голмайсторът на „Вердер“ бележи и във вратата на „Ч. море“.

1968

SV „Werder" Bremen

(виж също стр. 217), Непосредствено след II Св. Война клубът е закрит от окупиралите Германия Съюзнически войски, за да се появи отново на 10.11.1945 г. като TS Werder 1945 Bremen, който на 4.2.1946 г. променя името си на SC Grün-Weiß 99 Bremen, а от 25.3.1946 е с днешното си име. Клубът веднага става шампион на градската лига и участва в Северногерманския шампионат, където достига до ¼ финал. В годините преди основаването на Бундеслигата през 1963 г. „Вердер" играе в Оберлига Север (първо ниво). През 1961 г. отборът спечелва купата на ГФР, а две години по-късно, като втори в Оберлига Север е допуснат до първото издание на Бундеслигата (1963-64), която през следващия сезон спечелва и става за първи път шампион на ГФР.

каше вицешампионът на Федералната република, с когото през лятото във Варна трудно завършихме 1:1. В състава му фигурираха имената на трима национали – Руп, Лоренц, Бернард. Така или иначе противникът ни бе познат. Но изненадата дойде от другаде: под снега теренът се оказа заледен и ние с металическите си бутони на обущата се пързаляхме по него като кънкьори. А германските играчи стояха на краката си съвсем стабилно – техните обуща бяха с назъбени гумени подметки. Всеки от нас вече си мислеше, че една почетна загуба ще бъде щастливо избавление. След мача разбрахме, че телепатията не е празна измислица: нашите треньори и ръководители мислели съвсем същото. В този момент отборът ни отново показа едно от най-силните си качества: умението за върховна мобилизация в трудни минути. И играхме така, както рядко сме играли. С точно и продължително разиграване на топката укротихме противниците си, взехме инициативата и скоро Бернард трябваше да се намеси рисковано, за да предотврати откриването на резултата – Митев остана сам срещу него, но стреля в тялото му. Малко след това при едно разбъркване пред нашата врата, дребничкият Руп се оказа най-находчив и – 1:0. През второто полувреме превъзходството ни бе още по-ярко изразено. С хубави комбинации нахлувахме в наказателното поле на домакините и пред вратата им вреше и кипеше. Богомилов и Колев пропуснаха чудесни възможности, а съвсем правилен гол на Дам. Георгиев бе отменен. Това решение на съдията предизвика остра реакция в публиката, която непрекъснато аплодираше хубавата ни игра. (Тук в интерес на истината трябва да кажа, че и в четирите срещи съдийството бе много добро). Бърза комбинация между Билялов и Стоянов завърши с гол на Божил Колев. Равният изход от този мач, съвсем не отразяваше това, което беше на терена, но и моралната ни победа имаше висока стойност.

Рано на другата сутрин бяхме на път. Мачът в Кьолн бе същият ден в 14 часа, а ние пристигнахме в 12 ч. Обядвахме в движение със скромен сандвич (домакините така и не можаха да разберат, че българите си похапват повечко хляб), набързо оставихме багажа в хотела и … отново в сняг до глезените. Срещу нас бе сборният аматьорски отбор на Кьолн. След взаимна размяна на пропуснати голови положения установихме продължителен превес, но нападателите проиграха поне 5-6 ситуации от които бе трудно да не се вкара гол. Влезлият след почивката Дам. Георгиев раздвижи предния ешелон, а хубав негов пробив завърши с гол. После с хубав пас намери включилия се в атаката Василев и поведохме с 2:0. Играта ни стана още по-съдържателна, а разликата в класите съвсем очевидна. Удар с глава на Н. Димитров оформи крайният резултат.

Най-после дойде единственият ден, в който нямаше да пътуваме и играем. Две неща ще ни напомнят винаги за Кьолн. Островърхата му катедрала, образец на готическия стил в архитектурата и пистовите колоездачни състезания, които посетихме. А надбягванията бяха наистина интересни. В закрития колодрум стартираха десет двойки професионални колоездачи. Те щяха да въртят шест дни без прекъсване. Когато единият е на пистата, партньорът му спи и после се сменят. Целта е обща: да се спечелят колкото се може повече спринтове, тъй като всеки от тях носи по няколко хиляди марки. Наградите се осигуряват от солидни фирми и търговски къщи. За евентуален победител и сега се сочеше световният шампион Руди Алтиг, спечелил и предишните две състезания. На публиката бяха осигурени всички удобства, за да не скучае: в колодрума има ресторант, бюфет, а в средата на дървената елипса, бар и оркестър.

В последния ден на старата година отново бяхме на път и отново обядът ни бе сандвич. Теренът в град Форцхайм (център на златарската промишленост в ГФР) бе застлан с още по-дебел сняг. Дори предния ден, местните ръководители искаха да откажат мача поради силния снеговалеж. Но мачът се състоя и ние спечелихме най-убедителната си победа, показвайки наистина учудваща издръжливост. А и по-правилно се приспособявахме вече към спе-

Декември 1968 г. в заснежените гори на Бавария, отпред: Г. Димитров, Сп. Киров и Здр. Митев, зад тях: Хр. Тодоров, Сим. Нинов, Т. Великов, Я. Атанасов и Бож. Колев

цифичните условия. В този мач головете отбелязаха Митев, Дам. Георгиев, Янев – по 2 и Стоянов – 1.

Най-уморителното може би турне на нашия отбор приключи с положителен баланс и нямахме основание да не посрещнем Новата година доволни. А я посрещнахме два пъти – веднъж в 11 часа, нашата, българската, а след един час и на домакините, напълнили малкото ресторантче в курортните покрайнини на Форцхайм. Но бихме били много по-щастливи ако пълните с червена „Искра“ чаши чукахме у дома, със своите близки. ***Стефан Янев***“

В. „Frankenpost“, 24. 12.1968 г.: „… Многобройни приятелски срещи по Коледните празници се грижат за разнообразието на любителите на футбола. В четвъртък, срещу шампиона на Южната регионална лига „Байерн“ Хоф, ще излезе един от добрите български отбори – „Черно море“ Варна. Утре, сряда в 13.34 българските футболисти и техните спътници ще пристигнат на Централната гара в Хоф. Стълбовете на

Seite 12 · Bremer Nachrichten

DER SV WERDER beschließt das Jahr 1968 mit dem internationalen Fußball-Freundschaftsspiel gegen Tscherno More Varna am Sonnabend um 15.30 Uhr im Weserstadion. Die Bulgaren verfügen über eine sehr spielstarke Mannschaft, die gegen technisch gute Gegner immer gut aussah. Spielmacher ist der linke Läufer Ditimar Bosnow (rechts). Der zwölfmalige Nationalspieler ist trotz seiner 36 Jahre noch nicht aus der Mannschaft Tscherno Mores („Schwarzmeer") wegzudenken. Ein „Torjäger vom Dienst" ist der erst 23jährige Stephan Bogomilov (links). Er wird von Fachleuten als der große Konkurrent des „bulgarischen Fußballkönigs" Georgi Aspararukhov angesehen. Bogomilovs Stärke sind Kopfbälle. Er stand bereits elfmal in der Nationalmannschaft Bulgariens.

1968

Nikola Dimitroff, mit 29 Jahren ein erfahrener Linksaußen, gehörte im Oktober zur bulgarischen Olympia-Auswahl, die in Mexiko die Silbermedaille gewann. In Bulgarien ist er von allen Verteidigern wegen seiner Schnelligkeit gefürchtet. Morgen tritt er mit Tscherno More Varna gegen Werder an.

черноморци са националният централен защитник Янко Атанасов, Божил Колев, вратаря Иван Иванов, Руси Пенчев и Мартин Иванов … Колев е само на 19 години и вече е участвал в две европейски първенства за младежи. … Я. Атанасов, както и Ст. Янев са спечелили титлата „майстор на спорта“. Голмайстор на отбора е централния нападател Стефан Богомилов, който се е прославил като изкусен майстор пред гола.

Шампионът на регионалната лига ФК „Байерн“ Хоф знае каква трудна задача го очаква на втория Коледен ден. Клубът на „Ч. море“ в момента е на пето място в Държавната лига на България и затова не бива да се подценява от баварците. Този клуб вече е печелил шампионската титла на България четири пъти. Постиженията на този отбор също са напълно признати в международния футбол. Треньорът на Хоф Вернер Манголд иска да използва тази приятелска среща, за да изпита силата на своя отбор.

Треньорите на ФК „Байерн“ обмислят вариант, при който Ханси Рау да играе „чистач“ вместо Фелбингер, който реши да почива по свое желание. Рау се справи отлично като „либеро“ в мач срещу 1. ФК „Нюрнберг“ (0:1) в селекцията на Бундесвера (военен отбор), поради което трябва да бъде изпробван и като водач на отбраната в клубния си отбор. Брухнер вероятно ще получи шанс на дясното крило, но ако е възможно, всички номинирани резерви (Мартин, Щарк, Ромпза и възстановеният Рихтер) също трябва да бъдат използвани. Варна е точният отбор за добра контрола.“

26.12.1968 г., Hof, ст. Grüne Au, 14.15**, „Bayern“ Hof – „Ч. море“ 3:1 (3:1)**, съдия: Heumann, 1100 зр.

Голм.: 1:0 Грайм 1‘, 2:0 Ахатц 14‘, 2:1 Здр. Митев 38‘, 3:1 Бройер 40‘

„Bayern“ Hof: Horst-Dieter Strich, Dieter Peterzelka, Siegfried Seifert, Manfred Lucas, Hans Felbinger (75‘ Siegfried Stark), Siegfried Sieber (45‘ Günter Bruchner), Hans Rauh (45‘ Günter Reißer), Walter Greim, Wolfgang Breuer, Helmut Achatz, Schönauer

„Ч. море“: Сим. Нинов (45‘ Ив. Иванов), Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр. Митев (46‘ Вах. Саркизов), Бож. Колев, Т. Великов (33‘ Андр. Стоянов), Ст. Богомилов,Н. Димитров (30‘ Хр. Тодоров)

В. „Frankenpost“, 27. 12.1968 г.: „ФК Байерн“ Хоф победи категорично Варна с 3:1. Българите се изгубиха в снега/ Домакините диктуваха темпото / голове на Грайм, Ахац и Бройер / многобройни пропуснати шансове след почивката / експеримента с Раух като „чистач“ не се състоя.

На втория ден след Коледа, баварците от Хоф победиха петият от българската национална футболна лига, „Черно море“ Варна с категоричното 3:1 (3:1). Домакините диктуваха темпото почти постоянно и можеха да спечелят с повече голове, поради многобройните възможности за отбелязване през второто полувреме. Но за гостите от „Златните пясъци“ на Черно море могат да бъдат приложени смекчаващи отговорността обстоятелства, тъй като те трябваше да играят на снежен терен, който беше напълно непознат за тях. В Байерн обявеният експеримент с Ханс Раух като „чистач“ не се състоя. Вместо това Фелбингер игра като „либеро“, докато не беше заменен в 75 -ата минута. И двата отбора извършиха

1968

много смени. На срещата присъстваха само 1100 зрители, което отново доказа, че приятелските срещи, колкото и интересни да са, не са привлекателни. Независимо от това, тази среща послужи на баварците като тест за предстоящите зимни битки.

На приблизително 10 сантиметровата снежна покривка се наложи отборът с по-голяма издръжливост. „Байерн“ нямаше затруднения с овладяването на топката върху частично заледеният, частично на снежни преспи терен. Грайм подхранваше с извеждащи пасове нападателното трио Рау, Бройер и Шьонауер, а тъй като „Байерн“ превъзхождаше противника си в бързината, българите постоянно изпадаха в неприятности. По-голямата бойкост на жълто-черните беше решаващият фактор за заслужената победа. Крайният резултат вече беше ясен на полувремето. Домакините имаха достатъчно възможности и във втората част, но изтощителната битка в снега се разреши още в първите 45 минути. Преди всичко Бройер и Ахац вече не можеха да се концентрират, за да използват няколко сто процентови положения.

Но дори след почивката, когато на дясното крило се включи свежият Райсер, той не можа да се възползва от някои добри възможности. Независимо от това беше впечатляващо как „Байерн“ отбеляза трите си гола. Още в самото начало резултата беше вече 1:0. Бройер проби по лявото крило, центрира от фланга и преди българите да се опознали снежната покривка, Грайм стреля неудържимо в горния десен ъгъл. В 14 -ата минута Ахац със самостоятелна акция премина лесно през защитата, излезлия напред вратар и плъзна топката в опразнената врата. Тя спря зад голлинията, но за да избегне всякакви съмнения, Шьонауер притича и изстреля кълбото в мрежата. Голмайсторът е Ахац, тъй като топката беше вече зад голлинията. Гол № 3 – майсторски извеждащ пас на Грайм и типична солова акция на Бройер. Преди това обаче българското дясно крило Митев намали резултата на 2:1 с удар с глава . Най -красивият гол за деня не бе признат от съдията Хойман: бомбен шут от воле на Брауер в 29 -ата минута, обаче Рау беше в позиция на засада. Също така Райсер имаше лош късмет. Ударът му срещна гредата в 61 -ата минута.

Докато хофци имаха дузина добри шансове, тези на българите могат да се преброят на пръстите на едната ръка. Щрих беше сериозно проверен само два пъти: през първото полувреме, когато добре изпълнен свободен удар премина над гредата му, и във втората част, когато смело се хвърли в краката на българския централен нападател, който беше готов да стреля. Иначе повечето от събитията се състояха в половината за гостите от Варна. Българският вратар Иванов, който замени Нинов след почивката нямаше особени проя-

Der bulgarische Verteidiger Wossilew (links) und der Hofer Linksaußen Schönauer eilen einem hohen Flankenball entgegen. Im Hintergrund der Ansbacher Schiedsrichter Heumann.

ви. Хофските нападатели, преди всичко Бройер и Райсер, му свършиха работата, като стреляха встрани от вратата. Въпреки че българите бяха сериозно затруднени от снега, понякога изпъкваше брилянтното им боравене с топката. Бихме искали да видим играта на този отбор на нормален терен. Капитана Я. Атанасов, „либеро“ от международна класа, не винаги можеше да се справи с дългокракия Бройер. От варненци се отличиха олимпиецът Н. Димитров - за съжаление само половин час на лявото крило - голмайсторът Митев и десният халф Колев. Баварците спечелиха цялостна похвала за бойния си дух, бързината си и не на последно място за атакуващия си стил. Безкомпромисният Петерцелка и благоразумният Фелбингер се откроиха от защитата. Зибер също изигра добър мач. Грайм поведе нападение-

SpVgg Bayern HOF

***SpVgg Bayern Hof**, осн. 1.6.1910 г, като Ballspielclub Hof, през 1913 г. се обединява с ФК „Роланд“ и ФК „Феникс“ от Хоф и приема днешното си име. Прекарва 5 сезона (1928-32) в Bezirksliga Bayern (1-во ниво), а след преструктурирането от нацистите в Гаулига Байерн през 1933 г., спечелва първо участие в последната ѝ година.*

stehend von links: Spielausschußvors. Armin Möbius, Trainer Heinz Elzner, Günther Reißer, Wolfgang Breuer, Hans Felbinger, Rainer Skrotzki, Horst-Dieter Strich, Hans Winterling, Walter Greim, Dieter Peterzelka, Reinhard Mehringer, Peter Rompza, Masseur Andreas Högn, 1. Vors. Franz Anders

kniend von links: Paul Richter, Manfred Lucas, Siegfried Seifert, Hans Rauh, Siegfried Stark, Günter Bruchner, Siegfried Sieber, Walter Feilhuber.

Süddeutscher Meister 1967/68

FC Bayern Hof e. V. 1910

1968

След войната отборът е редовен участник във второ ниво на футбола в ГФР.

През този сезон (1968-69), отборът на „Байерн“ Хоф взема участие в турнира за Алпийската купа, където заема 4-то място в групата от 6 отбора, след „Болоня“, „Алемания“ Аахен и „Лозана“ и пред отборите на ФК „Цюрих“ и „Хелас“ Верона. Във финала между победителите от двете групи ФК „Базел“ побеждава „Болоня“ 3:1 и спечелва купата.

то, вещо подкрепен от Ахац. Бройер беше много ентусиазиран в действията си, дори когато за съжаление, те бяха неуспешни. Крилата Рау и Шьонауер внесоха много движение в атаката.

След като премина от другата страна на атаката, Райсер впечатли с мощта си. Реферът Хойман ръководи срещата добре. ***H.F. Stock***“

***

„Черно море“ излиза утре на „Везерщадион“ с четири национала.

Бремен (соб. инф.). Футболистите на „Вердер“ ще посрещнат гости от Черноморието утре. Отборът на „Черно море“ Варна, който играе важна роля във висшата българска лига, ще играе на „Везерщтадион“ от 15:30 часа. Двата тима се срещнаха на 1 юни във Варна. Българите пристигат в Бремен днес. Вердер има подготвен резервен екип за по-сигурно, тъй като гостите също играят в зелено и бяло. През лятото бременци подариха на българите екипите си. Може би те ще ги донесат на „Везер“ сега. Вчера те играха срещу „Байерн“ Хоф и направиха технически добър мач, но „Байерн“ се ориентира по-добре в снега и спечели с 3-1.

„Черно море“ е морски спортен клуб. Нищо чудно ако знаете, че Варна е военноморското пристанище на България. Клубът, който играе в първата футболна лига вече дълги години има топ спортисти и в други спортове … Отборът е вече над 30 години част от българския футболен елит.

За „Вердер“ Бремен тази контрола е генерална репетиция преди решителният мач за купата срещу 4-тия от регионалната лига „Рот-Вайс“ Есен. Треньорът Лангнер смята, че е много трудно да се спечели на Хафенщрасе в Есен. „Отборите от Регионалната лига са двойно по-амбициозни, когато се състезават за купата срещу клуб от Бундеслигата“, изяснява той уважението си към есенци…“

28.12.1968 г., Bremen, Weserstadion, 15.30, **„Werder“ – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**, съдия: Voss, 2500 зр.

Голм.: 1:0 Руп 38', 1:1 Бож. Колев 85'

„Werder“: Bernard (46' Loweg), Piontek, Schimeczek, Schütz, Steinmann (46' Meyer), Max Lorenz, Zebrowski (46' Görts), Ferner (46' Schmidt), Björnmose, Danielsen, Rupp

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр.

WERDER ECHO

4. JAHRGANG NR. 57 | 15.30 Uhr | 28. DEZEMBER 1968

„Tscherno More" Varna - SV Werder

Die bulgarische Spitzenmannschaft vom Schwarzen Meer

HAAKE BECK
das gute Bier

Sieg-
Unentschieden-
Punkte weg?
Auf jeden Fall
trink HAAKE-BECK

1968

Митев (66' Андр. Стоянов), Бож. Колев, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Н. Димитров (46' Дам. Георгиев)

В. „Weser-Kurier", 30. 12.1968 г.: „Само Руп става за снежен терен. Ловег се впусна в рисковани излизания.

Bernd Rupp (rechts) schoß das einzige Werder-Tor beim Freundschaftsspiel gegen die bulgarische Mannschaft von Tscherno More Varna. Ole Björnmose (links) spielte mit einem Rückpaß von der Torauslinie den Gästetorwart Simeon Ninew aus. Rupp fackelte nicht lange, sondern suchte sich die linke Ecke zum direkten Torschuß aus. Boshil Kolew, der auf der Torlinie für seinen geschlagenen Torwart retten wollte, war machtlos. Chancen wie diese boten sich den Werder-Stürmern in der ersten Halbzeit häufig, aber sie waren beim Abschluß der Angriffszüge zu unkonzentriert. Nach dem Wechsel mußten sie dann noch um das Unentschieden bangen, da die Bulgaren sich gut auf den Schneeboden eingestellt hatten.

Бремен (соб. инф.). Само притежателите на сезонни билети и няколко запалени футболни приятели (общо 2500) намериха своя път до стадион „Везер" в събота, въпреки че температурата беше паднала под нулата и приятелската среща между „Вердер" и „Черно море" Варна от българската първа лига на заледената снежна повърхност по никакъв начин не обещаваше първокласен футбол. Двата отбора се разделиха след 90 дълги минути, както направиха и преди половин година в първия мач на брега на Черно море, с равенство – 1:1.

Повечето от българските играчи играеха на сняг за първи път и разбираемо се нуждаеха от по-дълго време за адаптация, но най-после след извършените смени показаха качествата си. Треньорът Лангнер похвали гостите: „Що се отнася до контролът на тялото, те очевидно бяха по-добри от нас. Междувременно българите бяха смутени, че нямат подходящи обувки, които биха попречили на пързалянето по снега. Домакините трябваше да материализират по-добре предимството си на терена през първото полувреме, но си останаха с един гол на Руп, получен от силен удар след пас от дълбочина на Бьорнмозе. От атаката на „Вердер", само Руп изпълни задачите си добре на снежния терен. Той тормозеше защитниците на гостите отново и отново, но само след 20-та мин. превключи на по-бавни обороти.

В защита Пионтек доказа, че дори високи играчи могат да се представят добре при лош и хлъзгав терен. „Той беше най -добрият играч на „Вердер", въпреки че не можа да тренира правилно в продължение на три седмици", похвали го Фриц Лангнер. От друга страна, Шимечек показа рязък спад, често губеше топката и изглеждаше особено зле, когато се включваше в атаките.

Също и вратарят Карл Ловег, който влезе на мястото на Бернард няма да си спомня с удоволствие този мач. Излизанията напред от голлинията никога не са били неговата силна страна, но този път впечатли с непохватните си намеси. Богомилов и Колев спечелиха почти всички високи топки пред вратата му. В крайна сметка отборът на Бремен дори трябваше да благодари на съдията Фос, че гостите от България не напуснаха терена като победители. Тогава, когато Д. Георгиев вкара гол в 61 -ата минута, съдията свири нарушение, което нито играчите, нито зрителите можаха да забележат."

Божил Колев: „Трябва да има някаква грешка в превода. Разбира се, че сме играли на сняг преди това. Колко игрища сме почиствали преди мач! Проблемът в Бремен беше не толкова снега, колкото заледения терен. Ние излязохме да играем с бутонки, които се пързаляха, Нямахме други обувки. Те играха с маратонки с гумени подметки и грайфери. Такъв лукс в България нямаше. Ако бяхме излезли с платнените китайски гуменки, с които понякога тренирахме щяха да ни измръзнат краката. Гола го вкарах аз, а не Ино, както са писали в германския вестник. Засякох една топка в наказателното поле и тя влезе."

***

30.12.1968 г., Pulheim, **SC West Köln/SC Pulheim – „Ч. море“ 0:3 (0:0)**,

Голм.: 0:1 Коп (автг.) 63‘, 0:2 Ив. Василев 70‘, 0:3 Н. Димитров 88‘

„Pulheim“/„West“: Fettke-P (46‘ Schwarz-W), Schiffer-P (Müller-W), Fuhrmann-W, Dörr-P, Kopp-P, Holzhammer-W, Bläsing-P (12‘ Karbig-W), Winter-W, Zilles-P, Schilling-W, Clemens-W

„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (46‘ Здр. Митев), Бож. Колев, Хр. Тодоров, Т. Великов (46‘ Дам. Георгиев), Ст. Богомилов, Н. Димитров

В. „Kölner Stadt-Anzeiger“, 31.12.1968 г.: „Черно море“ победи с 3:0 в Пулхайм. Българите бяха щедри. Винтер беше най-добрият играч на аматьорите.

Късмет за Хелмут Бресген, който като 260-ти зрител с входен билет на касата в спортния център на Пулхайм, спечели безплатен полет до Черноморието.

Колкото и щедри да се показаха българите пред зрителите, те трябваше да защитят репутацията си на футболния терен и нанесоха на комбинирания отбор от местната лига СК „Пулхайм“/СК „Вест“ от Кьолн поражение с 0:3.

Очевидно турнето на „Ч. море“ Варна нямаше само спортна цел. Това, което за зрителите от Пулхайм беше само спортна атракция, се превърна в може би една оригинална идея на гостите, да рекламират туризма и гостоприемството по българското Черноморие.

За тази страна от турнето, водачът на отбора, дипломираният търговец Георгиев твърдеше, че не знае нищо. „Ние сме тук, за да изкажем нашата благодарност към SC West за добрите спортни прояви преди две години във Варна, както и към спортно-техническия директор на VfL Bochum, за да утвърдим нашите спортни връзки.“

Вратарят Иванов, който беше в националния отбор на СП’62 в Чили успя да покаже качествата си само два пъти по време на мача. И двата пъти беше поставен на изпитание от бързото ляво крило на СК „Вест“ Клеменс.

Сред аматьорите най-много изпъкна с играта си Винтер. Той се трудеше неуморно в средата на терена и имаше достатъчно сили и въздух да създава опасни положения в предни позиции. От Пулхайм най-добре се представи Дьор. ***Hanspeter Detmer***“

***

31.12.1968 г., Pforzheim, **1. FC Pforzheim – „Ч. море“ 2:7 (1:3)**, съдия: Berner, 600 зр.

Голм.: 0:1 Андр. Стоянов 20‘, 0:2 Нойройтер (автг.) 35‘, 0:3 Дам. Георгиев 37‘, 1:3 Бауман 40‘, 1:4 Ст. Янев 56‘, 2:4 Лесле 58‘, 2:6 Здр. Митев 65‘, 68‘, 2:7 Ст. Янев 79‘

1.FC Pforzheim: Schroth, Seeger, Dengler, Weber (46‘ Hirschen), Neureuther, Hafner, Baumann, Broning, Spankowski (46‘ Weimann), Volkmann, Lessle

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Бож. Колев, Здр. Митев, Вах. Саркизов, Дам. Георгиев

В. „Pforzheimer Zeitung“, 2.1.1969 г.: „1. ФК „Пфорцхайм“ си беше избрал труден съперник за

Nur selten wurde Varna-Torwart Iwanoff (Mitte) so beschäftigt wie hier. Er klärt vor den Kölner Stürmern Holzammer (links) und Fuhrmann (aus dem Spiel Pulheimer SC/SC West Köln — Schwarzmeer Varna 0:3).
Bild: W. Schockhoven

приятелския си мач в навечерието на Нова година - футболния отбор на „Черно море“ Варна, който играе в първа дивизия на България и се класира четвърти там. Пред 600 зрители клубът трябваше да преглътне загуба с 2:7 (1:3), която до голяма степен се дължи на лошото представяне на вратаря. Противно на очакванията на привържениците на клуба, гостите се ориентираха по-добре на заснежения терен, чието почистване отне четири часа. Въпреки че контрола на топката беше затруднен от преспите, варненци по-

SC „West“ Köln*, осн. 1900/11 като FC 1900 Rhenania Köln и FC Phönix Köln 1911, които се обединяват през 1948 г. в СК „Вест“. „Ренания“ играе няколко сезона в 1-во ниво на германския футбол преди войната. От 1957 до 1974 г. клубът играе в Landesliga Mittelrhein (2-ро ниво аматьори, 4-то ниво на футбола в ГФР).*

***„Pulheimer" SC**, осн. като SC Sparta Pulheim 1924, който на 9.9.1966 г. се обединява с VfL Pulheim 1957. През 1960 г. „Спарта" печели място в областната група (5-то ниво), а през 1968 г. обединеният отбор се изкачва в Landesliga Mittelrhein.*

***1. FC „Pforzheim",** осн. 5.5.1896 г. и е един от основателите на германската ФА през 1900 г. През 1906 г. отборът постига най-големия успех в историята си, когато на финала за шампионата на Германия губи с 2:1 от VfB Leipzig и остава вицешампион. При нацистката реорганизация, „Пфорцхайм" играе в Гаулига Баден (1-во ниво). След войната отбора играе 17 поредни години във второ ниво, но през 1967 отпада в Amateurliga Nordbaden (3-то ниво), където заема 3-то място през есенния полусезон на 1968 г.*

казаха впечатляващи комбинации и по-добра класа от домакините. Въпреки тежкия терен, футболистите дадоха най-доброто от себе си до края, без изключение, с пълна отдаденост.

„Златарите" (бел. „Goldstädter" прякор на Пфорцхайм, като център на златарската промишленост в ГФР) изиграха първите двадесет минути от мача доста открито и имаха лош късмет, което може да се каже и за противниковия отбор.

Вратарят Нинов, който е смятан за един от най-добрите в България, осуети няколко атаки на Спанковски, Фолкман и Лесле. Стоянов откри резултата в 20-та минута, когато от 8 метра успя да провре топката под ръцете на вратаря, който не разчете излизането си.

Лесле имаше лош късмет в 30-ата минута, когато вече беше преминал противниковия вратар, но капитанът Боснов успя да блокира удара му в последния момент. Автогол на Нойройтер в 35 -ата мин., когато той се опита да избие топката с глава от опасната зона и я вкара в собствената си врата, доведе резултата до 0:2. Само две минути по-късно Георгиев отбеляза за 0:3. Заслуженото 1:3 бе постигнато в 40-та от Бауман с удар от наказателното поле. За пореден път сериозна опасност пред вратата на „Пфорцхайм" имаше в 45-та мин., но защитникът Денглер спаси на голлинията.

След рестарта, с далечен удар Янев покачи на 1:4 в 56 -ата минута. Две минути по-късно Лесле спечели дуел със защитник на Варна и намали на 2:4. Това беше последвано от кратък период на натиск от гостите, който приключи с гол на Митев в 65 -ата минута – 2:5. Същият играч отново постигна успех три минути по-късно, когато изпрати топката в мрежата след ъглов удар от дясно.

В 77-та мин. от добра позиция на границата на наказателното поле Хиршен стреля неточно, което не на последно място се дължеше на тежкия сняг. В 79-ата минута нов гол на Янев направи резултата 2:7. Малко не достигна и на Вайман да насочи топката от изгодна позиция. Последното положение в тази среща беше контраатака, която Лесле завърши с прекрасен удар, но вратарят на Варна за пореден път доказа класата си, като изби топката встрани с чудесно спасяване с върха на пръстите си.

Най-добрият нападател на домакините беше Лесле. Резервният вратар Шрот не успя да замени напълно Тепе. Съдията Бернер от Енцберг водеше мача безупречно. За българите Пфорцхайм беше последната спирка от пътуването им до Германия, откъдето се прибраха за България след победи в Кьолн срещу градска селекция, равенство срещу „Вердер" Бремен и поражение от „Байерн" Хоф. ***hms**"*

***

От 16 до 31.1.1969 г. „Ч. море" провежда подготвителен лагер в Пампорово.

22.1.1969 г., Смолян, контр. „Родопа" См. – „Ч. море" 1:1

30.1.1969 г., Ст. Загора, контр., „Берое" – „Ч. море" 2:3

Голм.: Хр. Тодоров, Бож. Колев и Дам. Георгиев

2.2.1969 г., Варна, ст. Локомотив, „Локомотив" Вн – „Ч. море" 0:1 (0:0),

Голм.: 0:1 Бож. Колев 63'

***„Локомотив":** Конст. Любенов (Конст. Савов), Кръстьо Недев (Генчев), Тренд. Василев (Цанко Стойчев), Ив. Барбов (Хр. Дечев), Г. Дойков (В. Комитов), Вел. Радев (Г. Калчев), Бож. Тодоров (Вес. Милчев), Аргир Страков (Ил. Пешев), Александров (Р. Няголов), Еди Саркизов (Божков), Кр. Николов (Ст. Желязков) – нов състав 2ПВ*

***„Ч. море":** Ив. Иванов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов (46' М. Табаков), Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов (46' Андр. Стоянов), Бож. Колев, Здр. Митев, Бог. Манов (46' Т. Великов), Дам. Георгиев*

В. „Нар. дело", 4.2.1969 г.: „В неделя стотици зрители се стекоха на стадиона на дружество „Локомотив", където се проведе първата за тази година контролна среща… Отборите започнаха с малки изключения в титулярните си състави… Локомотивци вложиха голяма амбиция и борбеност и през по-голямата част на първото полувреме бяха равностойни на по-рутинираните си съперници. Черноморци играха бодро, бързо, с хубави пробиви по крилата, осъществявани от Дамян Георгиев, Митев и Василев. Но прекаленото сбиване на играта в цен-

„Локомотив“ Варна, член на Северната „Б“ РФГ с няколко познати на черноморци лица, прави от ляво надясно: Кръстьо Недев, Трендафил Василев, Иван Барбов, Величко Радев, Христо Дечев, Ради Няголов и Константин Савов, клекнали: Илия Пешев, Едвард Саркизов, Аргир Страков и Златко Димитров

търа, където „Локомотив“ беше наситил с играчи не им позволи да покажат стрелковите си качества. Ударите и към двете врати бяха малко, слаби и неточни.

След почивката … трябва да отбележим, че и вторият състав на „Локомотив остави добри впечатления и дори на моменти беше по-остър и опасно застрашаваше вратата на Иванов.

Особено подобрение в играта на „Ч. море“ не настъпи. Дори прекалено много се търсеше дясната страна на нападението, докато един отличен щурмовак, като Дам. Георгиев задълго беше изолиран на лявото крило. В 63-та мин. Бож. Колев използва майсторски открилия се пред него коридор, напредна и отбеляза единствения гол на мача – 1:0 за „Ч. море“… ***Ив. Колев***“

***

В. „Нар. дело“, 9.2. 1969 г.: „От няколко дни на гости на ФФД „Ч. море“ са футболистите от ленинградския „Зенит“. Част от зимната им подготовка ще премине във Варна … Представител на вестника С. Маркин се срещна със ст. треньора на „Зенит“ Артьом Фальян …: „… На последното СП бразилците забравиха отбраната и платиха скъпо за това. Моето мнение е: добро организирано нападение, трябва да се съчетава със солидна отбрана, с усет на играчите да се прегрупират през време на мача.

Аз не виждам необходимост и полза да се изразяват тактическите схеми с цифри, показващи броя на играчите в отделните линии. Това само сковава инициативата и тактическото мислене на отделните играчи. Казаното не значи, че аз не изработвам тактически план. … Смятам, че без крила не може да се играе резултатно. Именно фланговите

1969

На 5.3.1969 г. делегатите за конференцията на обединеното дружество „Спартак“-„Локомотив“ Варна … решават дружеството да се нарича ЖСК „Спартак“. (в. „Нар. спорт“, бр. 29, 10.3.1969 г.)

1969

„Зенит“ Ленинград

(виж също стр. 73), в завършилият през декември сезон 1968, „Зенит“ заема 11 място в крайното класиране на Висшата лига на СССР (класс „А“, първая група) от 20 отбора, на 23 точки от шампиона „Динамо“ Киев. В турнира за купата на СССР „Зенит“ е елиминиран в 1/16 финалната фаза. Отборът провежда част от подготовката си за новия сезон във Варна. През 1969 г. „Зенит“ ще завърши на 9-то място в крайното класиране на Висшата лига, а в турнира за купата на СССР достига до 1/8 финал, където е отстранен от „Торпедо“ Москва.

атаки разтягат противниковата защита и откриват свободни пространства за проникване на играча, който ще завърши атаката.

Категорично съм против практиката в отбраната да има „чистач“. Този вариант се отразява пагубно върху майсторството на бранителите. Те започват да разчитат на последната преграда „чистача“. Тази схема намалява атакуващия потенциал и помага на противника по-продължително да държи инициативата. …

Два или три пъти в годината правим срещи с нашите любители на футбола. За тази цел използваме един от секторите на стадиона. На тях присъстват треньорите, състезателите и 10-12 хиляди зрители. Обикновено изнасям кратък отчет и давам думата на хората от трибуните. Те се изказват или задават въпроси. Такива срещи правим и в заводите. Хората ни подсказват много ценни неща … Срещите оказват благоприятно влияние върху хилядите зрители.“

9.2.1969 г., Варна, ст. Локомотив, **„Ч. море“ – „Зенит“ Ленинград 3:3 (2:1)**,

Голм.: 0:1 Гончаров 8‘, 1:1 Бож. Колев 35‘, 2:1 Здр. Митев 43‘, 3:1 Дам. Георгиев 55‘, 3:2 Унанов 2ПВ, 3:3 Гончаров 85‘

„Ч. море“: Ив. Иванов (46‘ Сим. Нинов), Ив. Василев (М. Табаков), Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов (46‘ Т. Великов), Бож. Колев, Здр. Митев, Бог. Манов (46‘ Кев. Тахмисян), Дам. Георгиев

„Зенит“: Габор Вайда, Михаил Лахов, Владимир Наумов, Вячеслав Извеков, Рауф Юмакулов, Павел Садырин, Владимир Поляков, Георгий Вьюн, Владимир Никольский, Владимир Гончаров, Геннадий Унанов

В. „Полет“, 10.2.1969 г.: „Още в началото гостите показаха вкус към атаката. С нелоши технически възможности и добра бързина те неведнъж поставиха в неудобно положение защитниците на „Ч. море“. Особено активен бе десния фланг на „Зенит“, където Садирин (6) и Унанов (11) проявиха отличен синхрон. Действията им бяха улеснявани и от многото грешки на домакините. В 8-та мин. Гончаров (10) използва една от тях и от близо откри резултата. До 35-та мин., когато Колев майсторски премина 4-5 защитника и изравни резултата, „Зенит“ имаше почесто инициативата и нападаше по-опасно. В този период от играта черноморци грешаха във всички звена. Напред липсваше „тяга“ и не бе осъществен нито един пробив. Вайда (1) бе затруднен само веднъж: след хубав пас на Манов, Митев остана сам срещу вратаря, но стреля в тялото му. В средата на терена Манов, Тодоров и Колев положиха много усилия, но контакта с предната тройка трудно се осъществяваше. Защитниците често сами усложняваха действията си и грешаха повече, отколкото им се полага. Единствен Билялов бе на висота. Малко преди края на полувремето Дам. Димитров (бел. Георгиев) „копира“ пробива на Колев, но предостави реализирането на Митев – 2:1.

След почивката играта продължи да бъде жива и оспорвана. Сега доминираха домакините. Отлични подаване на Великов изведе Дам. Димитров зад двама защитници на „Зенит“ и крилото находчиво реализира – 3:1. Мачът изглеждаше решен, но с нови грешки в защитата помогна на Унанов и Гончаров да ликвидират разликата и оформят крайния резултат – 3:3.“

В. „Нар. дело“, 11.2. 1969 г.: „… много рано „Ч. море“ (за кой ли път!) сметна мача за решен. Едно ненужно разиграване на топката близо до вратата на Нинов даде възможност на Унанов (11) да намали резултата. След този успех „Зенит“ засили натиска си и 5 минути преди края на срещата постигна нов гол чрез Гончаров.

След мача старши треньора на „Зенит“ А. Фальян сподели: „Като се има предвид недостатъчната още подготовка на двата отбора и трудния терен, показаното е напълно задоволително. Играчите на „Ч. море“ имат богат технически арсенал и добър поглед върху играта. За да играят още по-успешно, според мен им е нужна още бързина и експлозивност в последната фаза на атаката. Добро впечатление ми направиха състезателите №11, 6 и 9. (Дам. Георгиев, Хр. Тодоров и Здр. Митев).
С. Маркин“

(бел. за 15.2.1969 г. е обявена среща с „Фарул“ Констанца на ст.

"Зенит" Ленинград 1968 г., прави от ляво надясно: Станислав Львов (началник), Едуард Шаповаленко, Вячеслав Булавин, Георгий Вьюн, Габор Вайда, Владимир Копин, Вячеслав Извеков, Владимир Наумов, Фридрих Марютин (тр.) и Владимир Корнев (тр.), клекнали: Данилов, Владимир Гончаров, Владимир Поляков, Геннадий Унанов, Сергей Погосов, Павел Садырин, Лев Бурчалкин и Рауф Юмакулов

„Локомотив", която няма данни да се е играла)

***

15.2.1969 г., Варна, контр., „Ч. море" – „Светкавица" Т-ще 2:2,

Голм.: Здр. Митев и Андр. Стоянов (ЧМ), Филипов и Георгиев (Св).

***

9.3.1969 г., **„Марек" Ст. Д. – „Ч. море" 1:5 (0:2)**,

В. „Полет", 10.3.1969 г.: „Днес на стадион „Бончук" пред около 12 000 зрители местният „Марек" претърпя тежко поражение. Първоначално отборът на домакините упражни силен натиск, но защитата на „Черно море" удържаше, като особено добри прояви имаше Василев. Но постепенно черноморци започнаха да контраатакуват опасно. Домакините, разстроени от неочаквания обрат, се хвърлиха в атаки, но по този начин те оголиха своя тил и създадоха благоприятна възможност на Георгиев, Митев и Богомилов да атакуват. Особено се прояви младият Георгиев, който се добра до „хет-трик". Добри прояви имаше и Билялов, който рационално играеше в собствената половина, но и умело се включваше в нападателните атаки. А не само изброените играчи изявиха своите качества, а и целият отбор, който прояви много хладнокръвие и умение да използва всяка грешка на противника.

При една бърза атака в 7-та минута Георгиев отбеляза първия гол. В 41-та минута същият състезател за втори път изпрати топката в мрежата на Белчински. През второто полувреме черноморци отново взеха инициативата и с много маневрени действия в полето на домакините, показаха истинските си „козове". В 56-та минута Богомилов покачи на 3:0. Две минути по-късно Станкев намали разликата – 1:3. След този гол се почувства подем в отбора на домакините, но жалко, че той бе краткотраен. Инициативата отново поеха гостите, които с бързи нападения дезорганизираха противниковата отбрана. На терена имаше един отбор, който бе станал пълен „господар на положението". В 88-та минута Георгиев отбеляза четвърти гол, а в самия край на мача Саркизов затвърди победата на 5:1."

16.3.1969 г., **„Ч. море" – „Левски-Спартак" 0:0**,

В. „Полет", 17.3.1969 г.: „Стадион „Юрий Гагарин" се „задушаваше" от публика. Повече от 50 000 любители на футболната игра бяха препълнили трибуните. Мнозина се бяха задоволили да слушат част от мача по радиото, защото нямаха възможност да влязат в препълнения стадион. Но тези, които бяха успели да влязат в него наблюдаваха един

1969

НД Спорт

8.3.1969 г.

Вчера в Дом „Народен флот" се състоя обединителна конференция на ФФД „Черно море" и СФД „Академик". Доклад за дейността на двете дружества и за предстоящите задачи на новото спортно обединение изнесе В. Дамянов.

За председател на Флотско студентско физкултурно дружество „Черно море" е избран капитан I ранг Васил Янакиев.

1969

Годината започва с обединения на столичните клубове. На 22.1.1969 г. е обединителният пленум на дружествата „Левски", „Спартак" и „Спортист" Кремиковци, които се обединяват в „Левски-Спартак". На 24.1.1969 г. се обединяват ЦСКА „Червено знаме" и „Септември" в ЦСКА „Септемврийско знаме", а на 25.1.1969 г. „Локомотив" и „Славия" се обединяват в ЖСК „Славия".

*****

… „А какво става с традициите?". БСФС винаги се е съобразявал и възпитавал младежта в прогресивните традиции на нашия спорт. Те в никакъв случай няма да бъдат ликвидирани и при новото положение. Те ще се съхранят в историята на обединените дружества… Традицията има смисъл когато възпитава, когато служи на едно силно настояще." (в. „Нар. спорт", бр. 9, 23.1.1969 г.)

красив и мъжествен футболен спектакъл. Срещите на „Черно море" с „Левски" и „Спартак" са били винаги оспорвани. Така беше и вчера. Само че домакините вчера срещнаха един обединен и още по-силен противник.

Още след първия съдийски сигнал на Бечиров двата отбора наложиха много бързо темпо. Топката непрекъснато летеше от врата към врата и поставяше пред изпитание двете отбрани. Нещо в поведенията на двата отбора направи особено впечатление. Докато можеше да се очаква, че „Левски-Спартак" ще играе малко по-сковано и предпазливо с оглед на това, че една евентуална загуба би се отразила зле в борбата им за шампионската титла, гостите от София излязоха и се бориха на терена с блестящ запас от психическа сила. В действията им не се забеляза нервност и прибързаност. Обратно се получи с отбора на домакините. Изходът от днешния мач за тях не беше от голямо значение и те би трябвало да отпуснат нервите си, да играят по-спокойно. Може би и затова гостите успяха да наложат лек превес в почти всички линии. Особено полезна за отбора бе работливата тройка на Костов, Кирилов, Стоянов, която овладя по-бързо центъра на игрището и той бе удобен плацдарм за най-разнообразни атаки – остри флангови настъпления, масирана централна ударна сила, в челото на която беше Аспарухов.

Домакините отвърнаха с борбеност и бързина. Те компенсираха липсата на някои технически качества с настойчива борба за първа топка. Отборът демонстрира добра физическа подготовка и желание за достойно представяне, но действията им не бяха достатъчно добре организирани. Отбраната, където видяхме капитана Василев (той често отиваше на помощ на колегите си от нападението), младия Колев и ветерана Боснов, действаше еластично, точно и успяваше да държи на разстояние опасните софийски нападатели. Нинов се намесваше навреме в критичните мигове пред вратата си и през целия мач не позволи на топката да се озове в мрежата. Билялов и Аспарухов са традиционните противници в мачовете на „Черно море" с бившия „Левски". За чест на варненския състезател трябва да се отбележи, че и във вчерашната си среща със силния български футболист той прояви добрите си качества и излезе с достойнство от двубоя.

Нападателната гарнитура на варненци беше доста маневрена, но беззъба. Нейната задача бе изключително затруднена от наличността на противникови бранители от висока класа, обличащи досега неведнъж фланелката с национален герб (впрочем, в отбора на „Левски-Спартак" имаше седем национали).

Георгиев и Богомилов не можаха да направят нещо особено по флангове. Нападателите в средата също мъчно си кореспондираха. Разбира се за това не бяха виновни само нападателите. Вчера „Черно море" нямаше добра средна линия, и от отбрана в контраатака се преминаваше трудно. Смяната на Манов със Стоянов закъсня, но пък и не допринесе особено много за освежаване на нападението. Към 60 мин. домакините най-после се освободиха от нервното напрежение и започнаха да играят по-точно. Но беше късничко. Гостите не правеха сметка да се предават, пък и запасът от физически сили се изчерпваше.

Срещата завърши без победител – 0:0. Двата тима се бориха мъжествено и всеки отбор можеше да отнесе със себе си победата. ***Дарин Камбов***"

23.3.1969 г., **„Академик" Сф – „Ч. море" 0:2 (0:2)**,

В. „Полет", 24.3.1969 г.: „Студеният, непролетен ден не привлече много зрители на стадион „В. Левски" – само около 4000 души наблюдаваха поучителния двубой, в който футболистите на варненския „Черно море" показаха – след урока на „Марек" – за втори път през пролетния полусезон силата на своите контраатаки. Групирали значителни сили в собствената си половина, черноморци се стараеха да изпращат топката напред. Това обаче в никакъв случай не бе безразборно чистене – те търсеха празните пространства, където бързите Георгиев и Митев устремно се спущаха към вратата на софийските студенти. Многократно защитниците на „Академик" бяха

16.3.1969 г., капитаните Ив. Василев – Катила (2) и Г. Аспарухов – Гунди със съдията Бечиров преди започване на срещата. Виждат се още (от ЧМ) вратаря Нинов, Хр. Тодоров, Бож. Колев, Ст. Богомилов (11) и Д. Боснов и вратаря Бисер Михайлов (Л-С)

16.3.1969 г., ст. „Ю. Гагарин", Сим. Нинов спасява вратата си от атаката на Г. Аспарухов (9) и В. Митков (11-ЛС). На снимката присъстват още Ст. Богомилов (11-ЧМ), Ив. Василев (2) и Аб. Билялов (5). Вляво се виждат съдията Бечиров и К. Ивков (ЛС)

1969

Марин Симеонов Янков – Кораба *(р. 13.9.1949 г.), вратар от Толбухин, отбиващ военната си служба в „Ч. море“. Няма официални мачове за отбора. Статистическият справочник „Футбол 71“ му приписва 1 мач в „А“ група за „Ч. море“, което самият Симеонов отрича. Кораба има частична ампутация на 3 от пръстите на ръката си, един от които липсва почти изцяло, но това не попречва на вратарската кариера, която Симеонов продължава в „Добруджа“ след уволнението си. Синът му Свилен също прави кариера като вратар на „Добруджа“, „Нефтохимик“ Бургас и юношеският нац. отбор през 1990-те.*

принудени да участват в такива скоростни надпревари и многократно варненци печелеха двубоите. Още в 10-та мин. една хубаво прехвърлена диагонално, почти от центъра топка, намери пред вратата Митев, който я изстреля веднага в мрежата – 0:1. Малко по-късно Георгиев пропусна да увеличи, но той успя да се реабилитира. В 35 минута, когато вратарят на „Академик“ Горанов се намеси нерешително и изпусна топката, Георгиев я настигна и почти от линията на вратата я вкара в мрежата – 0:2.

Студентите положиха много усилия да променят резултата, но във всички случаи срещаха една солидно подбрана отбрана, където младият Колев заедно с опитните Василев и Боснов (и на моменти ненужно твърдия Билялов) не бяха намерени нито веднъж неподготвени. В средата на терена Тодоров (един от най-добрите на терена), Великов и Манов успешно разкъсваха сложните комбинации на домакините. Изгодните положения за „Академик“ пред вратата на Нинов, които не бяха малко през второто полувреме, постепенно започнаха да намаляват, за да се стигне до почти пълно равенство в играта след почивката. До края на полувремето нов гол не бе отбелязан, въпреки усилията на двата тима. ***М. Ексеров***“

30.3.1969 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 6:1 (4:0)**,

В. „Полет“, 31.3.1969 г.: „Любителите на футбола във Варна знаят много добре успехите, които „Черно море“ зарегистрира, особено като гост през втората половина от шампионата на страната. Но въпреки това те не бяха подготвени за емоциите, които предстояха да им се поднесат и то не от друг, а от отбора, който сега бе влязъл в „ролята“ на домакин. Всъщност неговото домакинство се оказа много негостоприемно. Поне така си „казаха“ играчите на „Спартак“ (Плевен) след последния съдийски сигнал. И все пак, за да се стигне до този съкрушаващ удар, има редица причини, които се коренят преди всичко в тактическата концепция на отбора победител. И тактиката наистина се оказа ефикасна. Гъвкавите придвижвания от нападение в отбрана, движението по цялото игрище, умелите контраатаки и многобройните удари към очертанията на противниковата врата, поддържаха едно постоянно напрежение в редиците на плевенчани. Топката летеше от играч в играч в собствената половина, докато изведнъж се изстрелваше към заелите стартови позиции Богомилов, Митев и Георгиев. И тогава настъпваше истинската паника. Плевенските защитници в стремежа си да предотвратят опасността (особено когато биваха надигравани) прибягваха и до непозволена твърдост. От това тяхно противопоставяне най-вече пострада Иван Василев, който в 35-та минута, след като бе играл много маневрено, трябваше да напусне играта! Много често плевенската защита използваше и другото средство – чистенето на топката. Но това чистене много често бе безцелно и ако от него имаше някаква полза, то тя бе тази, че поне за миг се съкращаваше времето на нестихващите акции на черноморци.

През какви перипетии премина срещата? Още в началото Богомилов се устреми в половината на гостите и след като влезе в наказателното им поле, бе съборен. Отсъденият единайсетметров удар той моментално оползотвори. Бързите акции на черноморци продължиха. В 8-та минута Здравко Митев, който играеше много агресивно и на голям периметър, зареден с голям запас от енергия, за втори път прати топката в мрежата на слисания плевенски вратар Стоянов. В 27-та минута бе отбелязан не само класическият резултат 3:0, но и „класически“ гол. Д. Георгиев застана зад топката за да изпълни ъглов удар. Но в това време към него изневиделица притича Ив. Василев, той му подаде и последният би остро и полувисоко. Манов хитро изпревари пазачите си и с удар с глава изяви реализаторските си качества. В 34-та минута, някъде от центъра Митев се понесе устремно, на бранителите, които го следваха, не оставаше нищо друго, освен да го съборят, след като бе вече влязъл в наказателното им поле. Но те излязоха кавалери и в мъжествения сблъсък, спорът се реши в тяхна вреда. Митев за четвърти път изстреля топката в плевенската врата. Сполучливото разгъване на играта и търсене на

На 9.2.1969 г. се провежда първият изпитателен полет с „Боинг 747“, а на 2.3.1969 г. е първият полет на свръхзвуковия „Конкорд“ продължил 29 минути

празни пространства продължи, но до края на първото полувреме, нов гол не бе отбелязан.

През втората част плевенчани активизираха редиците си, но доминиращата роля отново имаха домакините. В 63-та минута Митев подаде една отлична топка на Манов, който моментално я изстреля – 5:0. Три минути по-късно Богомилов тръгна от центъра, надигра цяла редица от защитници и увеличи на 6:0. В 68-та минута Върбанов намали на 1:6.

Ето какво сподели след срещата съдията Д. Руменчев: – „Черно море“ игра вдъхновено и в модерен стил. На моменти топката се подаваше с едно докосване. Нападателният маниер на отбора не му попречи добре да се прегрупирва и в отбрана за предотвратяване на малкото надвиснали опасности пред вратата му. В плевенския състав не се чувстваше връзката между средната линия и нападението. Играчите му се придвижваха побавно и като че ли темпото не бе по силите им. ***Ст. Вапцаров***“

5.4.1969 г., **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 0:0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 41, 7.4.1969 г.: „В началото пролича явният стремеж на „канарчетата“ да постигнат бързо разрешение. Натискът им бе масиран и продължителен. В този период черноморци рядко преминаваха в полето на пловдивчани, но затова пък отбраната им бе на мястото си. В многобройните атаки на тракийци липсваше най-важното – стрелба и точност. Оказа се, че само амбицията не е достатъчна…

Постоянният щурм на пловдивския отбор стихна, укротен от непробиваемия варненски вълнолом. Черноморци изнесоха показна лекция за значението на тактическата дисциплина и безукорната организация на защитните действия. Билялов разстрои играта на Дерменджиев и го принуди да греши, младият Колев, в добро взаимо-

16.3.1969 г., „Ч. море“ юноши ст. възраст след победата над „Левски-Спартак“ в Елитната юношеска група, прави от ляво надясно: Димитър Илиев, Йордан Стоянов, Пламен Георгиев, Николай Емилов Николов и Добрин Светозаров Георгиев, клекнали: Георги Тодоров, Петър Станков, Марин Парушев, Николай Фетваджиев и Микаел Микаелян (доставена и разчетена от Николай Емилов)

1969

В 16 часа на 16.01.1969 г. студентът от философския факултет на Карловия университет в Прага Ян Палах стъпва на Вацлавския площад изважда пластмасова бутилка с бензин, която излива върху себе си и се самозапалва. Ян Палах издъхва след 3 дни на 19 януари. Неговото самозапалване е израз на протест срещу потъпкването на Пражката пролет от войските на Варшавския договор. Общо 27 души се самозапалват в Чехословакия в знак на протест срещу съветската окупация.

действие с Великов, безпогрешно покриваше всички пукнатини. Василев превърна във фигурант Радков. А какво да кажем за този стар боец Боснов, който не се разколеба пред силния си пряк съперник Попов и фактически го отказа да изпълнява пълноценно функциите на крило. Така обезкрилените отбор на „жълто-черните" съсредоточи атаките си в центъра, и без това преситен с играчи, и пак прояви много от старите си дефекти. Напоследък като че ли прекалено много се залага на картите на двамата национални състезатели Дерменджиев и Попов, които сега обаче рядко са силни козове в клубния си състав.

И двата отбора имаха по една изключителна възможност за решаващ удар. В 55 мин. Дерменджиев от 3 метра не успя с глава да порази опразнената врата, а в 70 мин. Митев бе съвсем сам пред излезлия чак извън наказателното поле Карушков, но също бе неточен. ***Станко Стоянов***"

12.4.1969 г., **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 2:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 13.4. 1969 г.: „„Черно море" излезе в утвърдения вече през пролетния сезон състав. Сред състезателите се чувстваше бодро настроение, желание да продължат победния си ход.

И наистина веднага след съдийския сигнал домакините притиснаха гостите в тяхната половина, обсадиха вратата на Генчев. Приели за свой девиз – атаката, варненци опитваха най-разнообразни ходове, за да намерят пролука сред стената от защитници на противника и излязат на изгодна стрелкова позиция. Особено горещо стана между 15-та и 20-та минути. Силен удар на Митев се отби в гредата. Веднага след това Манов стреля, но Генчев изби в ъглов удар. Едва в 21 минута „Черноморец" успя да разкъса обръча и да направи първото си по-опасно слизане към Нинов (Чм 1).

Натискът на варненци ставаше все по-мощен. Отбраната на гостите се огъваше, но ключ към вратата на „Черноморец" нападателите на „Черно море" не можеха да намерят.

И все пак красивият, завладяващ футбол през първото полувреме беше малко. Вина за това имаха преди всичко гостите. Те, изглежда, бяха излезли на терена с мисълта топката да бъде далеч от вратата.

След почивката „Черноморец" не промени тактиката. Но варненци вече бяха по-настойчиви, атакуваха по-правилно по крилата. Ценна помощ на нападателите оказаха защитниците Василев и Боснов. На широк периметър действаха Тодоров и Билялов. В 60-та минута, след пряк свободен удар, Богомилов скочи най-добре и заби в мрежата, а в 76-та минута Митев използва едно несполучливо връщане на топката от Костов (2) към Генчев и покачи на 2:0 за „Черно море". Головете бяха логически завършек на настъпателните действия на домакините.

Докрая резултатът остана непроменен. „Черно море" завоюва напълно заслужено победата и още по-твърдо застана на третото място във временното класиране. От играта на отбора лъха оптимизъм и увереност в силите.

Срещата между юношите завърши с категорична победа с 3:0 за „Черно море".

Богомилов, пред погледите на слисаните бургазки защитници бележи първия гол.

20.4.1969 г., **„Ботев" Враца – „Ч. море" 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 47, 21.4.1969 г.: „След срещата старши треньорът на „Черно море"

ФСФД „Черно море“ пролет 1969 г., прави от ляво надясно: Сп. Киров (пом. тр), Я. Атанасов, Марин Симеонов – Кораба, Т. Великов, Бож. Колев, Хр. Тодоров, Мих. Табаков, Н. Димитров, Ив. Василев и Г. Димитров (ст. тр.). клекнали: Д. Боснов, Вах. Саркизов, Андр. Стоянов, Здр. Митев, Бог. Манов, Ст. Богомилов, Аб. Билялов и Дам. Георгиев

1969

змс Георги Димитров сподели: „Доволен съм от защитата на моя отбор. Тя изпълни блестящо поставената й задача. Не мога да кажа ласкави слова за нападателите, защото бяха боязливи и не сътвориха нищо опасно“.

Ботевци зарадваха с ясно изразено стремление за победа – волеви, бързи, напористи. Всеки вложи всичко, на което е способен – сили и умение. В играта на врачани имаше интересни хрумвания, импровизации, творчество. Те нападаха методично и стройно. Топката задълго се задържаше в половината на гостите, дори в нападателното поле, където възникваха невъобразими мелета. Два пъти топката остави следи върху гредите, изпратена от Йорданов и Патеров. Петшест пъти Драгомиров и Г. Каменов от съвсем чисти позиции от 2-3 м не можаха да поразят целта. Тези невероятни пропуски увеличиха амбициите на домакините. В 75-та мин. Г. Каменов провря топката под плонжа на Нинов – 1:0 за „Ботев“. ***Ив. Борисов***“

27.4.1969 г., **„Ч. море“ – ЖСК „Славия“ 1:1 (1:1)**, **В. „Нар. спорт“, бр. 50, 28.4.1969 г.**: „Двата отбора се бяха погрижили да наситят средата на терена с повече състезатели с явни намерения да осигурят по-солидна връзка между защитата и нападението. Тази схема при черноморци бързо получи нападателен оттенък, защото квартетът Билялов – Тодоров – Манов – Великов бе по-агресивен и точен. В този период на играта, продукцията на техните противници бе некачествена. Тук трябва да отбележим, че Коцев – много активен и трудно удържим, не се доверяваше на своите партньори от средата на терена и редуваше функциите си на острие в нападението със

1969

Argeș Pitești *(виж също стр. 348-349, том 3), създаден на 6.8.1953 г. под името „Динамо“ като спортен клуб на румънското МВР. През 1967 г. приема името „Арджеш“. През сезон 1967-68, „Арджеш“ достига най-доброто си класиране в 1-ва румънска дивизия до тогава, завършвайки втори, на 2 точки след шампиона „Стяуа“ и участва в турнира на Панаирните градове, където през есента на 1968 г. отстранява португалския „Лексоеш“ (0:0, 1:1) и отпада във втория кръг от турския „Гьозтепе“ (3:2, 0:3). Четири години по-късно отборът ще спечели и първата си шампионска титла на Румъния.*

задачите на диспечер. В 30-та мин. той стремително навлезе в наказателното поле, центрира топката от трудно положение и Григоров, подпомогнат от неуспешната намеса на Нинов, откри резултата. До този момент съотношението на ударите бе 10:0 в полза на черноморци! В един момент, когато темпото на играта спадна, Билялов, който в този мач бе полезен за своя отбор във всички линии, предприе продължителен дрибъл. Пасът му намери непокрития Манов и черноморецът без забавяне с отсечен удар възвърна надеждите на своите съиграчи.

ЖСК „Славия“ не предприе след почивката специални мерки, за да засили нападателната си мощ, но сега средната ѝ линия заигра по-целенасочено. Мисълта за атака се предаде и на не много активните до този момент Я. Димитров, Григоров и Ат. Михайлов. Защитата на домакините изживя трудни минути, но скоро огънят се пренесе отново към Симеонов. Подклаждаха го Митев, Манов и особено Богомилов, който спечели много въздушни двубои пред вратата на гостите. От 62 до 74-та мин. черноморци бяха близко до победата (от изгодни положения Митев, Богомилов и Георгиев стреляха неточно, а удар на Тодоров улучи напречната греда). Но накрая резултатът остана 1:1. ***мс Ст. Янев, П. Герчев***“

***

7.5.1969 г., Питещ, **„Argeș“ Pitești – „Ч. море“ 2:1 (1:1)**,

Голм.: 1:0 Jercan 21′, 1:1 Ст. Богомилов 40′, 2:1 Kraus 87′

(В. „Sportul populor“, 8.5.1969 г.)

***

11.5.1969 г., **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. знаме“ 0:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 55, 12.5.1969 г.: „Двата противника започнаха енергично и остро, със стремеж по-скоро да се доберат до резултат. От стълкновения хвърчаха искри… От скамейката за резервите се чуваха призиви към защитниците да отиват до край в атака. В тази първоначална битка обаче всичко бе твърде припряно и намеренията не се осъществяваха, поради грешки във важните моменти.

ЦСКА „Септ. знаме“ постави две постоянни остриета на атаката – Жеков и Марашлиев, които маневрираха по цялата ширина на фронта. Марашлиев вършеше това по-енергично и по-сполучливо. В 12 мин. той предизвика голяма бъркотия пред черноморската врата при свой пробив по фланга и центриране. Две минути по-късно Б. Станков отдясно неочаквано и силно прехвърли топката на противоположната страна, Никодимов проби по фланга и подаде пред вратата, където Марашлиев бързо продължи движението до мрежата – 0:1.

Реакцията на черноморци бе твърде силна и ЦСКА се върна в защита. Пред крайната линия се образува едно твърде активно звено – Якимов, Никодимов, Б. Станков и Цанев, което като че ли амортизираше ударите. Вярно е, че не винаги успяваше в своите намерения да задържа и сигурно да обработва топката. От време на време я изтърваваше и избухваха неприятни за Филипов моменти. Но все пак приносът на тези играчи от средата на терена бе значителен.

В 25 мин. Д. Георгиев се отскубна от Маринчев и като дриблира пред вратата, изведе в съвсем чиста позиция Манов, но младежът би в движение на сантиметри край вратата… До края на полувремето черноморци имаха инициативата, но изпадаха лековерно в изкуствените засади на гостите. За трети път така те провалиха добре подети акции.

След почивката, след като в 59 мин. пред вратата на ЦСКА „Септ. знаме“ настъпи невъобразима бъркотия, гостите се загубиха като атакуващ тим. Вярно, напред останаха Марашлиев и Жеков, но те постепенно отпадаха, колкото и да се стараеха и все биваха пленявани от защитата на „Черно море“. Така в това полувреме единственият актив на ЦСКА бе далечния удар на Якимов, който облиза гредата. Топката най-често бе в полето на гостите и в наказателното поле. Черноморци напираха, но все не успяваха да постигнат гол – или не улучваха вратата, или пък Филипов парираше. Най-много положения пропусна Митев. А Филипов се прояви особено в 50 минута. Тодоров би в „паяжината“, вратарят

отклони топката и тя, като докосна гредата, излезе в корнер.

Крайният щурм на черноморци бе твърде безразборен и не донесе нищо повече от бъркотии пред Филипов.

По две думи с треньорите след мача:

Г. Димитров („Ч. море"): „Не успяхме да надделеем в средата на терена и да развием по-спокойно акциите си, а нападателите пропуснаха хубави положения. Особено съм недоволен от Митев, Манов и Богомилов – те пропускаха така и срещу „ЖСК-Славия", и срещу „Арджеш" (Питещ), с които играхме приятелски мач през седмицата и загубихме с 1:2".

Ст. Ормандживев (ЦСКА „Септ. знаме"): „След гола бяхме принудени да играем защитно. Без Пенев, който се почувства неразположен след пътуването в самолета, трябваше да решаваме полезно въпросите на момента. Точките, които ни носеше този гол бяха много важни и се постарахме да ги запазим…" ***Ал. Ясников***"

В. „Нар. дело", 13.5. 1969 г.: „… Победният гол бе постигнат, след като Никодимов леко надигра Василев, а Марашлиев в суетнята прокара топката във вратата.

Тук бих искал да спра вниманието си върху ръководството на съдията Ст. Чомаков. Ето какво сподели той по повод съмнителното положение за дузпа: „Наистина топката срещна ръката на бранител на ЦСКА, но той реагира инстинктивно." Тук бих искал да цитирам една точка от правилника по футбол. Тя гласи: „Ако състезател докосне с ръка топката (дори и без умисъл – б.а.), но ръката му е последна преграда към вратата, то съдията трябва да отсъди 11-метров наказателен удар." Бранителят беше на голлинията, бе скочил във въздуха, а ръката му бе в хоризонтално положение. Но съдийски сигнал не последва …

И така „Ч. море" загуби една важна среща. ***Н. Николов***"

18.5.1969 г., **„Добруджа" Тх – „Ч. море" 0:1 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 20.5. 1969 г.: „След като в предишния мач срещу ЦСКА „Септемврийско знаме" играта на черноморци разколеба вярата ни за бронзовите медали, то неделната им среща с „Добруджа" (Тх) ни върща надеждата. Те отново бяха стегнали редиците си, демонстрираха рационален футбол и доказаха, че чуждият терен не е проблем за тях през този сезон.

Още първите минути на мача поляризираха силите и възможностите на двата състава. Стана очевидно, че на техничната и стройна игра на „Черно море" добруджанци трябваше да надминат себе си, за да материализират стихийността си. Везните клоняха и към тях. Но атаките им бяха безплодни, а защитният блок влизаше прекалено твърдо в схватките. Варненци през целия мач показаха една гъвкава интерпретация на системата 4-3-3. Особено убедителни те бяха в края, когато умората тегнеше над домакините. Дойде 84-та минута. Билялов отлично центрира от десния фланг и Богомилов изкусно насочи топката с глава в левия ъгъл – 1:0 за „Черно море"! Победата се усмихна на този, комуто прилягаше повече.

Най-характерното в играта на „Ч. море" бе добре организираната игра по цялото пространство на игралното поле, точността и пестеливостта. Постигнато бе желаното преливане и постоянно движение по всички линии! Видяхме и ползата от двойния пас. Всичко това бе извършено с лекота и свежест. Радващо е, че черноморци утвърждават все по-убедително своя стил на игра. ***Н. Атанасов***"

„Седем години ви чакаме" гласи плакат на стадиона в Толбухин през есента на 1976 г., когато двата отбора се изправят един срещу друг в мач от първенството в Северната „Б" РФГ. След мача, завършил 2:1 за домакините са атакувани с камъни автобусите със запалянковци от Варна и коли с варненска регистрация. Има начупени стъкла. Референцията е този мач, след който „Добруджа" се устремява към втория ешелон, където ще остане дълги години.

Стефан Янев: „Толбухинци имаха силно партийно ръководство. Идваха във Варна, вдигаха се софри, правеха се уговорки…"

Божил Колев: „Председател на дружеството ни беше Дамянов. Не знаех, че са уговаряли нещо или че са вземали пари за да

1969

През 1969 г. Варненският куклен театър става инициатор на национални кукленотеатрални тържества. Успехът им надминава всички очаквания и още на следващата година те прерастват във фестивал на балг. куклена пиеса. През 1972 г. тържествено е открит Първият международен фестивал на българската куклена пиеса "Златният делфин". В многоцветната палитра на международни театрални фестивали се появява един уникален форум, който години наред подкрепя и отстоява българската куклена драматургия. Оттогава досега "Златният делфин" се провежда на всеки три години в началото на октомври във Варна.

18.5.1969 г., Толбухин, Хр. Тодоров – Ино (с топката), Т. Великов (вдясно) и Д. Боснов започват нова атака за „Ч. море“

18.5.1969 г., Здр. Митев (ЧМ) и Г. Георгиев – Дълга Мара (Добр.) в двубой за топката.
На заден план се вижда капитана Ив. Василев

паднем и са се надявали това да стане по естествен път. Не всички знаеха за уговорките, но имаше ситуации, когато започвах атака и капитана на отбора (няма да му казвам името) идваше и ми вземаше топката от краката. По тази причина започна и кавгата ми с Червения."

Стефан Богомилов: „На една контрола срещу „Добруджа", толбухинци искаха да слязат на терена да ме бият, за гола който им вкарах в този мач от първенството. Добре, че имаше разумни хора и ги спряха. А това, че си имаха „черна каса" се знаеше от всички. Имаше един Живко, занимаваше се с животновъдство. Той носеше чанта пълна с пачки и ги раздаваше на когото трябва …"

31.5.1969 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 3:3 (2:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 64, 2.6.1969 г.: „Черноморци на два пъти бяха по-близо до победата. Веднъж те водеха с 2:0, а минута преди края на мача с 3:2. Аванс си осигуриха в минутите, когато упражняваха масиран натиск. Там вземаха участие всички състезатели, независимо от това, в коя линия имаха основните си задължения. Тогава виждахме агресивен дори Билялов, който бе поел опеката на Бонев. Но във всичко това нямаше последователност и постоянство. Черноморци на два пъти отстъпиха инициативата на своя противник и два пъти заплатиха скъпо. Те твърде много се доверяваха на своята защита, а тя не оправда доверието в този важен мач. Нинов получи двойка за това, че не можа да отрази нито едно от трите точни попадения на гостите. За да заздрави тила, треньорът Г. Димитров предприе една на пръв поглед необичайна смяна. Той замени Боснов с Н. Димитров и върна на мястото на защитника Митев, тъй като левият фланг бе

1969

През пролетта на 1969 г. в курорта „Златни пясъци" врати отваря х-л „Интернационал", проектиран от арх. Георги Стоилов. „Интера" (както е известен сред варненци) е най-високата сграда в комплекса и предлага най-високо ниво на комфорт, като един от най-модерните хотелски комплекси в България за това време.

31.5.1969 г., ст. „Ю. Гагарин", Ст. Богомилов пресира защитата на „Локомотив" Пловдив, зад него се вижда Богомил Манов

31.5.1969 г., Вратарят на „Локомотив“ Хаджийски лови центрираната към Здр. Митев (9) топка.

1969

На 14.5.1969 г. холандският външен министър Йозеф Лунс и посланика на Мароко подписват договор за внос на мароканци работници за нуждите на холандската икомомика.

най-уязвим, поради бързината на Василев. Но и това не помогна. След важния гол на Н. Димитров, който се разписа три минути след смяната и няколко точни удари на Стоянов и Богомилов, черноморци отново приеха локомотивци в своето поле и след нова грешка в отбраната, в която само Колев бе на висота, трябваше да се съгласят на реми. … ***П. Герчев***“

В. „Нар. дело“, 1.6. 1969 г.: „… По-добрата част на „Ч. море“ беше нападението, особено през второто полувреме след влизането на Н. Димитров и А. Стоянов. Почти през цялата среща черноморци не успяха да се справят с най-опасните пловдивски нападатели – Бонев и Василев, за което платиха скъпо.

Как станаха головете: 21 мин. Богомилов изпълни превъзходно пряк свободен удар от 25 метра и откри – 1:0 за „Ч. море“. 29-та мин. Дам. Георгиев се вряза, подаде и Митев покачи на 2:0. 42 мин. Василев (Л-7) преодоля трима защитници на „Ч. море“ и отблизо намали – 2:1. 47 мин. Бонев (Л-8) пое топката от центъра и показвайки силата на двойния пас, изравни – 2:2. 55 мин. отново Дам. Георгиев пробива и Н. Димитров със силен удар извежда „Ч. море“ напред – 3:2. 89 мин. Бонев отблизо, пред очите на бранителите на домакините майсторски изравнява – 3:3. ***Ив. Колев***“

Ив. Василев: „И до сега ме срещат хора и ме обвиняват за този мач. Бил съм го продал, заради мен не сме взели бронзови медали. А „Локо“ бяха просто добри, имаха много силно нападение …“

18.6.1969 г., **„Кракра“ Пк – „Ч. море“ 3:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 71, 19.6.1969 г.: „Днешната среща не се различаваше много от

ония игри, с които „Кракра“ през този кръг победи най-силните отбори в страната. Перничани започнаха много амбициозно и пред вратата на Иванов бе горещо, но това трая само 15 минути. Последва отпускане, допълнено с много грешки в крайната защита. В средната линия се играеше много индивидуално. Двамата бързи нападатели Георгиев и Саркизов (Чм) застрашаваха опасно вратата им. В 25 минута след свободен удар Богомилов използва, че „стената“ е лошо построена и от 25 метра откри резултата. Този гол успокои черноморци, а миньорци затънаха в безизходица. Така до края на полувремето…

През втората част положението бе съвсем различно. Натискът на перничани се увеличаваше с всяка минута. Голови положения, създадени и проиграни, също не липсваха. Иванов на два пъти спаси много силни удари. Едва в 60 минута Тасков изравни, а по-нататък след явно надмощие домакините вкараха още два гола чрез Йорданов и Данчев. ***К. Найденов***“

21.6.1969 г., **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. дело“, 22.6. 1969 г.: „Още първите минути подсказаха, че гостите са решили да се бранят с едничката цел да отнесат една точка. Напред те разчитаха само на контраатаки чрез бързите Маринов (7), Йорданов (9) и Митов (11). Черноморци установиха продължително надмощие. Те често обсаждаха вратата на своя съперник, опитваха най-разнообразни ходове, за да могат да се доберат до победата. Но през цялото първо полувреме усилията на домакините отиваха напразно, тъй като в решителния момент на удара нападателите не бяха съсредоточени. И пропуските следваха един след друг.

След почивката натискът на домакините стана още по-тотален. Те стегнаха обръча около вратата на „Дунав“, но за дълго гол не падаше. Едва в 80 минута усилията на черноморци се увенчаха с успех. Д. Георгиев се вряза остро в наказателното поле на „Дунав“, но беше подкосен от русенските защитници. Правилно отсъдената дузпа от съдията Я. Янков беше реализирана от Богомилов. Краят на мача дойде при една напълно заслужена победа за „Черно море“ с 1:0, която му запазва възможността да воюва за третото място.“

28.6.1969 г., **„Берое“ Ст.З. – „Ч. море“ 0:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 76, 30.6.1969 г.: „Началото не подсказваше, че „Берое“ може да загуби. До 15 мин. старозагорци чрез Петков, Бончев, Янчовски и Фотев отправиха девет удара към вратата на съперника, два от които улучиха гредите…

Варненският отбор обаче не изпадна в паника, стремеше се да притъпи остротата в действията на домакините, за да се премине към бавно темпо, към по-техничен футбол. И той успя. Към 20 мин. нападателите на гостите започнаха все по-често да се озовават пред вратата на Кръстев, да създават затруднения, да стрелят. Топката бързо се пренасяше пред едната и другата врата. В един момент Митев (Чм-9) получи топката от Василев (2), напредна по фланга, после рязко сви към вратата и по диагонал от около 20 метра направи хубав гол – 0:1.

До края на полувремето домакините имаха няколко изгодни положения, но не постигнаха нищо. Те не се бяха примирили със загубата. В началото на второто полувреме обсадиха вратата на гостите, но без резултат. Варненци бранеха умело преимуществото. И пак, както в първото полувреме, постепенно вземаха инициативата, налагаха се с по-добрата техника.

Последният шанс на старозагорци бе в 90-та минута, когато Петков отправи бомбен удар, но топката премина на сантиметри над вратата… ***Д. Станчев***“

1969

АС „Милан“ побеждава „Аякс“ с 4:1 във финала, игран на 28.5.1969 г. в Мадрид на ст. „Сантиаго Бернабеу“ и спечелва КЕШ.

***

КНК е спечелена от „Слован“ Братислава, който с победата си с 3:2 над отбора на „Барселона“ в Базел на 21.5.1969 г., става първият отбор от Източна Европа, спечелил клубния турнир, организиран от УЕФА.

***

Купата на Панаирните градове е спечелена от „Нюкасъл Юнайтед“, който побеждава унгарския „Уйпещ Дожа“ в два финала на разменено гостуване с 3:0 и 3:2.

Със своите 16 гола през този сезон Стефан Богомилов (вдясно) е отново голмайстор на отбора

Статистика „Ч. море" в „А" РФГ 1968-69 г.

(бел. Всички домакински мачове са играни на ст. „Юрий Гагарин")

11.8.1968 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море" – „Марек" Ст. Дим. 0:0**, съдия: Л. Радунчев, 20 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Бож. Колев, Хр. Тодоров (46' Н. Димитров), Здр. Митев, Ст. Богомилов
„Марек": К. Белчински, Г. Богданов, Д. Куков, Д. Митов, Г. Станкев, Д. Танков, Сашо Пергов, Г. В. Иванов, К. Миланов, Бор. Манов, Кост. Костадинов

17.8.1968 г., 2 кр., София, ст. Герена, 17.30, **„Левски" Сф – „Ч. море" 4:1 (1:1)**, съдия: Цв. Станев, 40 000 зр.
„Левски": Бис. Михайлов, Стоичко Пешев, Ив. Вуцов, Ст. Аладжов, К. Ивков, Ст. Павлов, Цв. Веселинов (78' Славчо Стоилов), Б. Богданов, Г. Аспарухов, Я. Кирилов, Ал. Костов
„Ч. море": Ив. Иванов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Бож. Колев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 0:1 Н. Димитров 21', 1:1 Павлов 22', 2:1 Веселинов 48', 3:1 Кирилов 79', 4:1 Аспарухов 83'

25.8.1968 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море" – „Спартак" Сф 1:0 (0:0)**, съдия: Конст. Динов, 15 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, М. Табаков, Я. Атанасов, Д. Боснов, Бож. Колев, Ст. Янев, Здр. Митев (46' Андр. Стоянов), Т. Великов, Н. Димитров, Ст. Богомилов, Дамян Георгиев
„Спартак" Сф: Люд. Горанов, Милко Гайдарски, Доб. Жечев, Хр. Миленков, Йосиф Харалампиев, Ив. Димитров, Сим. Николов, Ив. Стоянов, М. Гьонин (63' Павел Панов), Г. Цветков, В. Митков
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 49'

28.8.1968 г., 4 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак" Пл – „Ч. море" 2:2 (0:1)**, съдия: Н. Дудин, 8 000 зр.
„Спартак" Пл: Н. Стоянов, Ст. Величков, Али Ахмедов, Б. Новачев, Здр. Ченков, Ив. Дочев (46' Й. Асенов), Сашо Върбанов, Крум Ванков, Павел Челестинов, М. Мишев, Г. Трифонов
„Ч. море": Ив. Иванов (60' Сим. Нинов), Бож. Колев, Я. Атанасов, М. Табаков, Хр. Тодоров, Ст. Янев, Здр. Митев, Т. Великов, Н. Димитров, Ст. Богомилов, Дамян Георгиев (67' Андр. Стоянов)
Голм.: 0:1 Т. Великов 12', 0:2 Дам. Георгиев 48', 1:2 Челестинов 49', 2:2 Мишев 60'

1.9.1968 г., 5 кр., Варна, 17.00, **„Ч. море" – „Тракия" Пд 2:1 (0:1)**, съдия: Т. Геров, 20 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов, М. Табаков, Бож. Колев, Ст. Янев, Здр. Митев (46' Андр. Стоянов), Т. Великов, Н. Димитров, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев
„Тракия" Пд: М. Карушков, Ненко Георгиев, Райко Стойнов, Вангел Делев, Ив. Глухчев (50' Ив. Горанов), Ив. Задума, П. Радков, Динко Дерменджиев, Добрин Ненов, Ив. Кючуков, Д. Стефчев
Голм.: 0:1 Дерменджиев 10', 2:1 Ст. Богомилов 46', 59' (дуз.)

15.9.1968 г., 6 кр., Бургас, ст. 9.IX., 16.30, **„Черноморец" Бс – „Ч. море" 0:0**, съдия: Гочо Русев, 17 000 зр.
„Ч-ц" Бс: Г. Генчев, Пан. Костов, П. Младенов, Тошко Георгиев, Вес. Личев, Н. Андреев, Г. Стоянов, Ант. Кръстев (62' Рали Халачев), Тотко Дремсизов, Ив. Вутов, Хр. Момчев
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Хр. Тодоров, Т. Великов, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев

21.9.1968 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море" – „Ботев" Враца 1:0 (0:0)**, съдия: Т. Бечиров, 10 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Бож. Колев, Хр. Тодоров, Андр. Стоянов, Аб. Билялов, Н. Димитров (63' Здр. Митев), Ст. Богомилов, Дам. Георгиев
„Ботев" Вр: Ал. Божилов (81' Рум. Йотов), Д. Ангелов (46' Ат. Ангелов), Теодоси Мутафчийски, Л. Коцев, П. Каменов, Евл. Йорданов, Цв. Патеров, К. Райков, Ил. Драгомиров, Г. Каменов, Н. Бакърджиев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 81' (дуз.)

24.9.1968 г., 8 кр., София, ст. Славия, **„Славия" Сф – „Ч. море" 1:1 (0:1)**, съдия: Н. Дудин, 6 000 зр.
„Славия" Сф: Сим. Симеонов, Стоян Алексиев, П. Петров, Вик. Йонов, Ив. Давидов, Г. Харалампиев, Я. Димитров, Л. Тасев (46' Н. Кръстев), Бож. Григоров, Стоян Коцев, Й. Лечев
„Ч. море": Сим. Нинов (57' Ив. Иванов), Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр. Митев, Бож. Колев, Т. Великов, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев (57' Н. Димитров)
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 38', 1:1 Григоров 46'

2.11.1968 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 2:0 (1:0)**, съдия: Ал. Гайдаров, 10 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Бож. Колев, Здр. Митев, Ст. Богомилов (75' Т. Великов), Н. Димитров
„Локомотив" Сф: Ив. Йорданов (46' Ив. Деянов), Ат. Геров, Г. Христакиев, Ал. Тодоров, Б. Ангелов, Т. Колев, Г. Манолов, Н. Котков, Ивайло Георгиев (76' Г. Илиев), Кр. Борисов, Спиро Дебърски
Голм.: 1:0 Здр. Митев 24', 2:0 Андр. Стоянов 84'

7.11.1968 г., 10 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „Ч. зн." – „Ч. море" 3:1 (1:1)**, съдия: Коста Атанасов, 15 000 зр.
ЦСКА „Ч. зн.": Стоян Йорданов, Руси Пенчев, К. Станков, Б. Гаганелов, Асп. Никодимов, Д. Пенев, Цв. Атанасов, Н. Цанев, П. Жеков, Д. Якимов, Д. Марашлиев
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр. Митев, Бож. Колев, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Н. Димитров
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 2', 1:1 Якимов 16', 3:1 Жеков 60', 86' (дуз.)

10.11.1968 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море" – „Добруджа" Тх 1:1 (1:0)**, съдия: Я. Янков, 8 000 зр.
„Ч. море": Ив. Иванов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов (46' Дамян Георгиев), Бож. Колев, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Добруджа" Тх: Г. Владимиров, В. Попов, В. Методиев, Мл. Пенев, Ив. Цонев, В. Великов, Ив. Тодоров, Ив. Василев, Стоимен Арсов (67' Ас. Милушев), Карамфил Николов, Анг. Славейков (77' Ив. Господинов)
Голм.: 1:0 Здр. Митев 2', 1:1 Милушев 88'

17.11.1968 г., 12 кр., Пловдив, ст. 9.IX., 14.30, **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 2:2 (2:1)**, съдия: П. Николов, 12 000 зр.
„Локомотив" Пд: Паница Хаджийски, Илко Бекяров, Ив. Бояджиев (46' Нед. Стамболиев), Г. Вълков, Н. Стефанов, Т. Паунов, Г. Василев, Хр. Бонев, В. Анков, Сп. Илиев, Ив. Кънчев (68' Н. Георгиев)
„Ч. море": Ив. Иванов (46' Сим. Нинов), Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Здр. Митев, Бож. Колев, Хр. Тодоров (46' Ст. Богомилов), Т. Великов, Н. Димитров
Голм.: 1:0 Бонев 41', 2:0 Василев 42', 2:1 Бож. Колев 44', 2:2 Ст. Богомилов 67'

24.11.1968 г., 13 кр., Варна, **„Ч. море" – „Миньор" Пк 2:0 (1:0),** съдия: Т. Геров, 5 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Андр. Стоянов, Бож. Колев, Т. Великов (72' Хр. Тодоров), Ст. Богомилов (30' Дамян Георгиев), Н. Димитров
„Миньор" Пк: Ат. Чолаков, Д. Дюлгерски, Евл. Банчев, Славе Малинов, Г. Златков, Сим. Шадов (71' Н. Велинов), Вл. Данчев (75' Златинов), Павел Владимиров, Рангел Божилов, Г. Йорданов, Венко Кирилов
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 1', 2:0 Ст. Янев 49'

1.12.1968 г., 14 кр., Русе, ст. Градски, **„Дунав" Рс – „Ч. море" 2:2 (1:2)**, съдия: Н. Миланов, 8 000 зр.
„Дунав" Рс: Л. Марков, Добри Добчев, Стоян Китов, Т. Тодоров, Н. Шаламанов, Шамси Сюлейманов, Стоян Маринов, Ив. Въжаров, Н. Йорданов, Хр. Митов, Г. Лачев
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов, Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Вах. Саркизов, Бож. Колев, Хр. Тодоров, Т. Великов, Н. Димитров
Голм.: 0:1 Н. Димитров 9', 1:1 Лачев 29', 1:2 Н. Димитров 38', 2:2 Йорданов 64'

8.12.1968 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море" – „Берое" Ст. З. 0:0**, съдия: Деян Начев, 8 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Я. Атанасов; Д. Боснов, Аб. Билялов, Ст. Янев, Вах. Саркизов (46' Андр. Стоянов), Бож. Колев, Здр. Митев (46' Хр. Тодоров), Ст. Богомилов, Н. Димитров
„Берое" Ст. З.: Т. Кръстев, Петко Бароков, Хр. Тодоров, Госп. Дачев (52' Запрян Вълчев), В. Иванов, Стоян Стоянов, Мет. Бончев, Евг. Янчовски, Петко Петков, Б. Киров, Г. Белчев

9.3.1969 г., 16 кр., Станке Д., ст. Бончук, **„Марек" – „Ч. море" 1:5 (0:2)**, съдия: Л. Радунчев, 12 000 зр.
„Марек" Ст. Д.: К. Белчински, Г. Богданов, Д. Куков, Д. Митов, Г. Сапинев, Д. Танков, Сашо Пергов (77' Й. Самоковлийски), Г. Иванов, Бор. Манов (46' Зарчев), Г. Станкев, Кост. Костадинов
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дамян Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев (59' Вах. Саркизов), Бог. Манов, Ст. Богомилов
Голм.: 0:2 Дамян Георгиев 7', 41', 0:3 Ст. Богомилов 56', 1:3 Станкев 58', 1:4 Дамян Георгиев 88', 1:5 Вах. Саркизов 90'

16.3.1969 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море" – „Левски-Спартак" 0:0**, съдия: Т. Бечиров, 50 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дамян Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев, Бог. Манов (71' Андр. Стоянов), Ст. Богомилов
„Левски-Сп.": Бис. Михайлов, Стоичко Пешев, Доб. Жечев, Милко Гайдарски, К. Ивков, Ив. Стоянов, Мих. Гьонин (70' Б. Богданов), Ал. Костов, Г. Аспарухов, Я. Кирилов, В. Митков

23.3.1969 г., 18 кр., София, ст. В. Левски, **„Академик" Сф – „Ч. море" 0:2 (0:2)**, съдия: Конст. Динов, 4 000 зр.
„Академик" Сф: Люд. Горанов (46' Ив. Йорданов), Ил. Чалев, Ив. Вуцов, Хр. Миленков, Н. Колев, Кръстю Богданов, Мл. Василев, Ст. Павлов (66' Бог. Станоев), Г. Цветков, Л. Тасев, Кръстю Димитров
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дамян Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев, Бог. Манов, Ст. Богомилов (76' Вах. Саркизов)
Голм.: 0:1 Здр. Митев 10', 0:2 Дамян Георгиев 35'

30.3.1969 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море" – „Спартак" Плевен 6:1 (4:0)**, съдия: Д. Руменчев, 7 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев (32' М. Табаков), Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дамян Георгиев (59' Андр. Стоянов), Т. Великов, Здр. Митев, Бог. Манов, Ст. Богомилов
„Спартак" Пл.: Н. Стоянов (53' Петко Тодоров), Г. Гергов, Димо Димов, Ив. Дочев, Здр. Ченков, Павел Челестинов, Г. Трифонов, Г. Денев (52' Сашо Върбанов), Милен Горанов, М. Мишев, Славейко Йончев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 1' (дуз), 2:0 Здр. Митев 8', 3:0 Бог. Манов 27', 4:0 Здр. Митев 34', 5:0 Бог. Манов 63', 6:0 Ст. Богомилов 66', 6:1 Върбанов 68'

5.4.1969 г., 20 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия" Пд – „Ч. море" 0:0**, съдия: Хр. Атанасов, 8 000 зр.
„Тракия" Пд: М. Карушков, Ненко Георгиев, Райко Стойнов, Вангел Делев, Ив. Кючуков, Люд. Божилов, Г. Попов, Динко Дерменджиев, Г. Убинов, Добрин Ненов, П. Радков
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Андр. Стоянов, Т. Великов, Здр. Митев, Бог. Манов, Ст. Богомилов

12.4.1969 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 2:0 (0:0)**, съдия: Т. Бечиров, 15 000 зр.
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дамян Георгиев, Т. Великов (58' Андр. Стоянов), Здр. Митев, Бог. Манов, Ст. Богомилов
„Ч-ц" Бс: Г. Генчев, Пан. Костов, Н. Радлев, П. Младенов, Вес. Личев, Ем. Симов, Хр. Момчев (75' Милети Божилов), Н. Андреев, Тотко Дремсизов, Ант. Кръстев (67' Ив. Вутов), Г. Янев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 60', 2:0 Здр. Митев 76'

20.4.1969 г., 22 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев" Вр – „Ч. море" 1:0 (0:0)**, съдия: Деян Начев, 9 000 зр.
„Ботев" Вр: Рум. Йотов, Д. Ангелов, Теодоси Мутафчийски, Л. Коцев, П. Каменов, К. Райков, Цв. Патеров, Вл. Стоилов, Ил. Драгомиров (85' Н. Джаров), Г. Каменов, Евл. Йорданов (59' Н. Бакърджиев)
„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров (75' Андр. Стоянов),

Дамян Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев (83‘ Вах. Саркизов), Бог. Манов, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Г. Каменов 75‘

27.4.1969 г., 23 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЖСК „Славия“ Сф 1:1 (1:1)**, съдия: Коста Атанасов, 28 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дамян Георгиев, Т. Великов (38‘ Андр. Стоянов), Здр. Митев, Бог. Манов, Ст. Богомилов
ЖСК „Славия“: Сим. Симеонов, Ат. Геров, П. Петров, Вик. Йонов (53‘ Владко Владов), Б. Ангелов (34‘ Ат. Михайлов), Н. Кръстев, Я. Димитров, Т. Колев, Бож. Григоров, Ивайло Георгиев, Стоян Коцев
Голм.: 0:1 Григоров 30‘, 1:1 Бог. Манов 38‘

3.5.1969 г., 24 кр., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 0:3 сл.**
(„Локомотив“ е обединен със „Славия“ под името ЖСК „Славия“)

11.5.1969 г., 25 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. зн.“ 0:1 (0:1)**, съдия: Стоян Чомаков, 30 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дамян Георгиев, Т. Великов (57‘ Андр. Стоянов), Здр. Митев (76‘ Вах. Саркизов), Бог. Манов, Ст. Богомилов
ЦСКА „Септ. зн.“: Й. Филипов, Ив. Зафиров, Б. Гаганелов, Хр. Маринчев, Б. Станков, К. Станков, Д. Марашлиев, Н. Цанев, П. Жеков, Д. Якимов, Асп. Никодимов
Голм.: 0:1 Марашлиев 14‘

18.5.1969 г., 26 кр., Толбухин, ст. Градски, **„Добруджа“ Тх – „Ч. море“ 0:1 (0:0)**, съдия: Деян Начев, 18 000 зр.
„Добруджа“ Тх: Г. Владимиров, Ив. Цонев, В. Методиев, Мл. Пенев, Паскал Киров, В. Великов, Ив. Тодоров, Спас Калчев (66‘ Ив. Василев), Анг. Славейков, Г. Б. Георгиев, Й. Лечев
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Андр. Стоянов (64‘ Н. Димитров), Т. Великов, Здр. Митев (82‘ Вах. Саркизов), Бог. Манов, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 85‘

31.5.1969 г., 27 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 3:3 (2:1)**, съдия: Н. Дудин, 12 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов (52‘ Н. Димитров), Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дамян Георгиев (67‘Андр. Стоянов), Т. Великов, Здр. Митев, Бог. Манов, Ст. Богомилов
„Локомотив“ Пд: Паница Хаджийски (58‘ Т. Костов), Илко Бекяров, Нед. Стамболиев (46‘ Ив. Бояджиев), Ганчо Пеев, Г. Вълков, Т. Паунов, Г. Василев, Хр. Бонев, В. Анков, Спас Илиев, Пейко Манов
Голм.:1:0 Ст. Богомилов 21‘ (псу), 2:0 Здр. Митев 29‘, 2:1 Василев 42‘, 2:2 Бонев 48‘, 3:2 Н. Димитров 56‘, 3:3 Бонев 89‘

18.6.1969 г., 28 кр., Перник, ст. На мира, **„Кракра Пернишки“ – „Ч. море“ 3:1 (0:1)**, съдия: Ал. Гайдаров, 12 000 зр.
„Кракра“: Хр. Христов, Славе Малинов, Д. Дюлгерски, П. Стефанов, Евл. Банчев, Н. Велинов, Вл. Данчев, Павел Владимиров (40‘ Цани Тасков), Г. Йорданов, Сим. Шадов, Рангел Божилов (79‘ Г. Златков)
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Здр. Митев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дамян Георгиев (60‘ Андр. Стоянов), Т. Великов, Вах. Саркизов (71‘ Я. Атанасов), Бог. Манов, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 25‘ (псу), 1:1 Тасков 60‘, 2:1 Йорданов 75‘ (дуз), 3:1 Данчев 85‘

21.6.1969 г., 29 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 1:0 (0:0)**, съдия: Я. Янков, 7 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов (87‘ Бог. Манов), Хр. Тодоров, Дамян Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев, Вах. Саркизов (65‘ Андр. Стоянов), Ст. Богомилов
„Дунав“ Рс: Л. Марков, Добри Добчев, Стоян Китов, Т. Тодоров, Н. Шаламанов, Шамси Сюлейманов, Стоян Маринов, П. Колев, Н. Йорданов, Ив. Въжаров, Хр. Митов (73‘ Добри Стойков)
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 80‘

28.6.1969 г., 30 кр., Ст. Загора, ст. Градски, **„Берое“ Ст.З. – „Ч. море“ 0:1 (0:1)**, съдия: Анг. Гергинов, 8 000 зр.
„Берое“ Ст. З.: Т. Кръстев, Петко Бароков, Хр. Тодоров, Запрян Вълчев, Госп. Дачев, Стоян Стоянов, Мет. Бончев (46‘ Таньо Колев), Евг. Янчовски, Петко Петков, Б. Киров (67‘ Сим. Додов), Н. Фотев
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дамян Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев (75‘ Бог. Манов), Вах. Саркизов, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Здр. Митев 38‘

1968-69		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЦСКА		2:7	2:1	3:1	3:1	4:2	7:0	4:0	3:1	4:1	3:3	7:1	3:2	1:0	2:0	3:0
2.	Л-С	1:3		1:2	4:1	2:2	3:0	5:2	2:0	4:1	4:0	0:2	1:1	3:0	1:0	2:1	3:2
3.	ЛокПд	3:4	1:0		2:2	3:0	0:0	1:0	2:1	3:0	2:0	2:1	1:0	3:2	3:1	3:1	3:0
4.	ЧМ	0:1	0:0	3:3		1:1	2:1	2:0	1:0	6:1	2:0	1:0	0:0	1:0	0:0	1:1	2:0
5.	ЖСК	2:0	1:0	4:0	1:1		0:2	1:1	6:1	2:0	3:0	1:0	3:1	5:0	4:0	3:2	3:2
6.	Трак	1:2	2:1	1:1	0:0	1:1		2:3	3:2	1:0	5:0	1:0	3:0	3:0	2:2	2:0	3:0
7.	Ч-цБс	1:2	1:2	3:1	0:0	2:2	5:3		1:1	5:2	4:0	2:0	5:1	0:1	2:1	2:2	0:2
8.	БотВр	1:2	1:1	3:3	1:0	0:0	5:1	2:0		2:1	3:0	1:2	2:0	2:1	5:0	4:0	3:0
9.	СпПл	1:0	0:1	2:1	2:2	2:1	2:1	3:1	6:3		2:0	2:0	2:0	4:1	0:0	5:0	0:1
10.	КраПк	4:1	2:2	4:0	3:1	1:0	2:2	1:1	3:1	4:1		2:3	3:1	1:1	1:1	2:1	2:1
11.	АкСф	1:1	1:2	0:0	0:2	1:0	2:1	1:1	2:2	0:0	1:1		2:0	3:1	0:0	0:0	3:0
12.	Берое	0:2	1:1	3:2	0:1	3:0	3:1	1:2	0:0	3:0	2:0	2:0		2:1	5:1	2:0	3:0
13.	ДунРс	0:2	1:2	0:2	2:2	0:1	2:0	5:1	1:1	1:0	2:1	3:2	2:1		0:0	1:0	3:0
14.	Марек	0:1	0:1	2:3	1:5	1:2	4:2	3:1	1:0	2:1	2:1	1:1	3:0	1:2		3:0	3:0
15.	Добр	1:0	3:0	0:0	0:1	3:1	0:4	2:2	3:0	4:0	0:0	1:0	0:0	1:1	2:0		1:3
16.	ЛокСф	2:2	0:3	0:2	0:3	0:3	2:1	0:3	5:1	0:3	0:3	2:1	0:0	1:0	0:1	0:3	

„Ч. море“ Вн,1968-69 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Стефан Богомилов	28	16
Димитър Боснов	27	
Божил Колев	27	1
Абил Билялов	26	
Здравко Митев	26	8
Иван Василев	25	
Христо Тодоров - Ино	23	
Тодор Великов	23	1
Андрей Стоянов	22	1
Симеон Нинов	22	
Дамян Георгиев	20	5
Янко Атанасов	16	
Никола Димитров	16	4
Стефан Янев	14	1
Богомил Манов	14	3
Иван Иванов - Шопа	10	
Вахан Саркизов	10	1
Михаил Табаков	6	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Септ. знаме“	30	22	3	5	74:38	47
2.	Левски-Спартак София	30	17	6	7	59:33	40
3.	Локомотив Пловдив	30	16	7	7	53:40	39
4.	Черно море Варна	30	13	12	5	44:27	38
5.	ЖСК Славия София	30	15	7	8	54:33	37
6.	Тракия Пловдив	30	11	6	13	51:48	28
7.	Черноморец Бургас	30	10	8	12	51:56	28
8.	Ботев Враца	30	10	7	13	48:51	27
9.	Спартак Плевен	30	12	3	15	44:52	27
10.	Кракра Перник	30	10	7	13	42:53	27
11.	Академик София	30	8	10	12	32:35	26
12.	Берое Стара Загора	30	10	6	14	36:45	26
13.	Дунав Русе	30	10	5	15	36:48	25
14.	Марек Ст. Димитров	30	9	7	14	34:46	25
15.	Добруджа Толбухин	30	8	8	14	32:44	24
16.	Локомотив София	30	7	2	21	23:64	16

Здравко Калев Митев – Шишарката

(р. 29.10.1944 г.)
Позиция: център нападател
„Ч. море“: 1964-75
„А“ РФГ: 267 мача/62 гола

Здравко е от известният Белославски род на хаджи Митьо, описан от Васил Каракашев в книгата му за футбола в Белослав. „С Любен Митев, дето е бил шампион с „Владислав“ сме роднини. Когато играех през 1960-те и 70-те той беше още адвокат, кантората му беше на „адвокатската градинка“. Прякора ми го измисли вратаря Коцето Савов. Бяхме заедно в казармата в „Черно море“. Главата ми приличала на шишарка, не съм го приемал за обида.

Не съм играл организиран футбол в юношески отбори. Завърших Втора гимназия във Варна, играех в отбора на гимназията, учителят ни по физическо – Спиров ми беше първият треньор. Тренировките ми бяха часовете по физкултура. Каниха ме тогава да играя в юношите на „Ч. море“, но аз трябваше всеки ден да пътувам до Белослав и просто нямаше време. 15 км с влак беше цяло пътешествие по това време и беше трудно да се комбинира футбол с учение. Случи се така, че прекарах жълтеница, когато бях в 11-ти клас и отложих казармата с една година. Върнах се в Белослав и срещнах Христо Янев – Ботевчето. Той играеше тогава във „Ватев“ (по-късно игра малко и в „Черно море“). Каза ми да дойда да гледам една контролна среща, щяха да идват „Първи май“ от Варна (кв. Аспарухово). Но „Първи май“ не дойдоха и направихме мач помежду си, включиха и мен. След това ме картотекираха във „Ватев“, който играеше тогава в Окръжната група, треньор беше Чефо (Стефан Стефанов), който е бил треньор в „Черно море“ и на Морското училище. Не можахме да влезем в „Б“ група тази година, а на мен ми дойде време да влизам в казармата и ме взеха в „Черно море“. Заради прекарaната жълтеница служих една година. В „Черно море“ играх в няколко мача през сезона 1963-64. Бях резерва и в оня мач, когато победихме ЦСКА в София (2.10.1964). След това се уволних и се върнах в Белослав. Играх там до юни 1965 г. (9 месеца). Бях голмайстор на отбора и Червения дойде лично до Белослав да ме вземе в „Черно море“, където останах до 1975 г.

Играех като централен нападател и бях един от голмайсторите на отбора. Направих два гола на „Аякс“. За турнето в Англия бях един от заловените с валута. Намериха и ми конфискуваха 100 марки и освен това платих 300 лева глоба, тройно повече по официалния курс. Такива бяха законите тогава. В Япония вкарах три гола на националния им отбор. Те таман бяха започнали да популяризират футбола. Нивото им беше доста по-ниско от нашето, но ни отделиха голямо внимание. Навсякъде имаше журналисти с фотоапарати и камери. Искаха да се учат и полагаха големи усилия. Чувствахме се като истински звезди там, а аз направих един от най-добрите си мачове.

Когато направих 250 мача в „А“ група ме направиха „майстор на спорта“. Головете си съм ги броил 67, но не съм записвал точно в кои мачове. Официално ми пишат 62. Не мога да кажа кой и къде греши.

Кариерата ми приключи доста внезапно. Спуках язва на терена. Заболя ме корема по време на тренировка, паднах на земята. Закараха ме в болницата и ме оперираха от язва на дванадесетопръстника. Това беше тежка операция. Бях на 31 години и не можах да се възстановя, за да играя повече. Червеният беше започнал да прави разни експерименти и реши да ме слага като централен защитник или бек. Помня един такъв мача в Перник. След като махнаха Янко решиха да пробват мен на този пост. Така можех да играя до 40 години, но операцията ме спря. След това дойде Иван Иванов от София за централен защитник. Той дълго време игра с Тошко Марев.“

Здравко Митев държи рекорда за най-много голове вкарани в един мач за „Ч. море“ в „А“ РФГ с 5 гола във вратата на „Марица“ Пловдив на 8.6.1968 г., което е и най-голямата победа на отбора извън Варна. „Имахме ден тогава. От където я ритнеш – влиза. „Марица“ още имаха шанс да останат в „А“ група, но след този мач май го изгубиха. Вкарах пет гола, всички от игра. Бихме с 8:0.

След като приключих с футбола ме назначиха мичман в едно поделение към щаба на флота. „Горна Трака“ се водеше тогава. Така изкарах до пенсия.“

Здравко Митев в атака срещу защитата на „Спартак“ София

Един от оспорваните двубои между Здравко Митев (9) и Б. Гаганелов (ЦСКА)

Мартин Иванов Тодоров

(р. 11.3.1948 г.)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1967-72
„А“ РФГ: 58 мача/3 гола

„В кръщелното съм записан Димов и така ме водеха, докато влязох в мъжкия отбор, там пък вече играеше Ино (Христо Тодоров) и по тази причина ме изписваха с бащиното ми име. Започнах да играя в децата при Кафето на игрище „Локомотив“ до гарата и след това при Клечо, както си беше реда. Играех като десен халф и ме вземаха с по-големите. Бях резерва на оня финал срещу „Септември“ за републиканско първенство на юношите, дето го решиха с жребии. Бързахме да не изтървем влака и май ни излъгаха с жребия.

Завършвах техникума, когато дебютирах в „А“ група, във Враца влязох като резерва (бел. 17.9.1967). Беше голяма кал, но явно съм играл добре, защото в следващия мач срещу „Локомотив“ Сф, Мокана отново ме пусна и имах едно положение с летящ плонж ударих топката с глава, но Деянов я изби с върха на пръстите си. В следващите два мача бях титуляр и макар, че паднахме от „Левски“ с 3:2, играх много силно. На другия ден ме взеха в казармата на „Пясъка“. Бях единствения футболист от моя набор и Червения идваше да ме взема с едно моторче за тренировки.

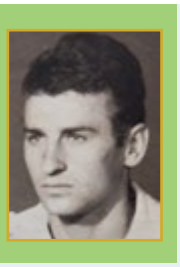
Когато Червения стана треньор през зимата на 1968, ме заби на пейката. Даже се готвеше да ме праща във военния отбор. Една година не играх, само тренирах. И в Япония сигурно нямаше да ме вземат, но Богомил Манов отказа да се ваксинира (имаше някакви задължителни ваксини за Жълта треска или нещо такова). Той и не искаше да остава в „Черно море“, макар че искаха да го задържат и му предложиха да остане. Желанието му беше колкото може по-скоро да се върне в „Левски“, но тях пък точно тогава ги обединиха със „Спартак“ и за него не остана място. Накрая нито в Япония дойде, нито в „Левски-Спартак“ го взеха. Игра във Враца, Ямбол и повече не го чухме. Аз съм му благодарен, че така се отвори шанс за мен да отида до Япония и да играя срещу националния им отбор. Направих няколко силни мача преди турнето, срещу „Дунав“ даже играх стопер, защото Божил нещо се контузи. След мача Червения ме похвали: „Браво, бе. Където и да те сложа – играеш.“ После разбрах, че не е бил искрен с мен. Така заминахме за Япония, бях титуляр и в трите мача. На първият се представих слабо. Не можах да спя цяла нощ. Изпих три бутилки Кока-Кола от хладилника. Бяхме само чували за тази напитка. Нямаше кой да ни каже, че не трябва да се пие преди спане. Много неща не знаехме. Бях се ударил и слагах топъл компрес, няма кой да ми каже, че се слага студено. На другия ден за мача - недоспал, целия треперя, а валеше проливен тропически дъжд, терена покрит в кал и локви, не стана никакъв мач, завършихме 0:0. В другите два мача играх добре. На тренировките ни идваха по двайсетина журналисти с камери и фотоапарати, водеха си записки, правеха анализи. Гледаха на футбола като някаква наука, а не просто като игра. Предложиха ни да останем още 10 дена и да изиграем още няколко мача, но адмирал Янакиев ни беше водач и категорично отказа. Трябвало да се връщаме, имало мачове от първенството. Подариха ни часовници, платове, но всичко ни прибраха в България. Като разбрахме, че няма да ни дадат и футболните обувки вдигнахме бунт.

Постепенно разбрах, че Червения иска да ме гони. През 1972 зимата се готвехме за лагер в Закопане, Полша. Само мен не взеха. Пламен Христов пита Червения защо не ме взема, а той му вика: „Подмладяваме отбора“. На другия ден пристигна Боби Станков от ЦСКА, на 32 години. Това му беше „подмладяването“. Адмирал Добрев ме разпитва един път какво мисля за Червения. Казах му, че не го искаме и че е най-добре да се върне Мокана. С него се разбирахме повече.

Освободиха мен и Вахан през лятото на 1972 г. Отидохме в „Спартак“. Взеха ни, но не се задържахме много. Не се чувствахме на мястото си там. След това играх в „Бенковски“ Исперих. Имахме доста добър отбор в „Б“ група. Помогнахме много на „Ч. море“ да влезе в „А“ група през 1977 г. Иван Василев беше треньор тогава и ме взе администратор на „Ч. море“ от благодарност, но след една година пак отидох да играя. Този път в Девня, там ми обещаха апартамент. След това завърших треньорска школа и бях треньор в Провадия. Там имаше някакъв проблем с терена. Много се наводняваше и никой не искаше да отиде треньор там. Но на мен не ми пречеше. След това тренирах и юношите на „Девня“, бях и преподавател в Спортното училище, което беше към „Спартак“ тогава. Отбора на децата ми стана републикански шампион.“

Годините (73) изобщо не личат на Мартин. Той все още работи като служител информация в ОСРК, кв. „Младост“ и има силна памет за събитията от футболния му живот.

Драган Борисов Петров

(р. 22.1.1947 г.)
Позиция: нападател
„Ч. море“: 1969-71
„А“ РФГ: 18 мача

„Викаха ми Джаич, защото се казвам Драган. От с. Крумово, Варненско съм, но още като ученик ме изпратиха във Варна и останах там. Учих в 3-та гимназия и тренирах лека атлетика. Последната година преди казармата играх в юношите на „Спартак“. Взеха ме войник в Малко Търново и от там ме прибраха в спортната школа в ЦСКА. Като войник играх в няколко военни отбора. Първо бях в „Граничар“ Кюстендил, след това ме пратиха в Мадан, там играх в Южната „Б“ РФГ за „Горубсо“. Плащаха много, имаше пари от мините, отбора ни беше силен, натискахме се да влизаме в „А“ група, но не ни позволиха. Бях един от голмайсторите на отбора, предложиха ми 5 000 лева да остана, което беше много пари тогава, но исках да се върна във Варна.

Когато се уволних през 1969 г., се върнах във Варна и започнах подготовка със „Спартак“. Още не бях картотекиран, просто тренирах. В една контрола срещу германски отбор на ст. „Спартак“, играх добре и вкарах победния гол. Явно ме бяха гледали, защото след мача дойде Червения и ме попита дали искам да премина в „Черно море“, адмирал Янакиев беше тогава началник на клуба, той също ме искаше. „Спартак“ обаче не искаха да ме пускат и ме скриха в х-л „Интернационал“ на „Златни пясъци“, пазеше ме милиционер. След това ме пуснаха и тогава „Ч. море“ ме скриха в Бургас, докато ме картотекират в София. След няколко седмици заминахме за Япония. Излязох титуляр в първия мач, в другите два влязох като резерва.

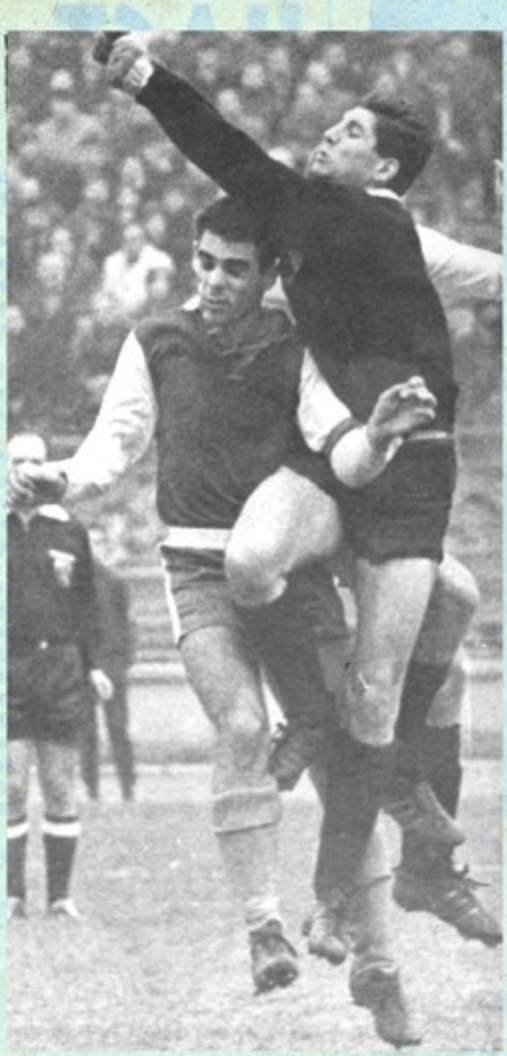
Останах два сезона в „Ч. море“, но основно бях резерва и реших сам да си замина в отбор, където да играя редовно. Играх една година в „Добруджа“, след това преминах във „Ватев“ Белослав. (бел. Драган Борисов е вторият голмайстор с 38 гола във вечната ранглиста на „Ватев“ Белослав в „Б“ група). В мача срещу „Ч. море“ през 1976 г., когато бяха в „Б“ група не играх. Катила беше треньор на „Ватев“ тогава и не ме пусна в игра, да не вкарам някой гол (смее се). Сезон 1978-79 играх в „Спартак“ Варна (20 мача/2 гола в „Б“ група). След това играх и във „Волов“ Шумен, по едно време бях голмайстор на отбора. Поискаха ме от „Берое“ в „А“ група, даже ме бяха уредили да уча във Ветеринарния институт там, но жена ми не се съгласи да ходим в Стара Загора и предпочетохме да останем близо да Варна. Уредих едно бекче от „Волов“ да замине за „Берое“ вместо мен (бел. защитника Илия Илиев преминава от „Волов“ Шумен в „Берое“ през лятото на 1979 г.) . Накрая играх и в „Девня“, отбора беше в „Б“ група и бяха привлекли доста бивши играчи на „Ч. море“ и „Спартак“. През 1982-83 г. спрях с футбола. Отидох да работя във ВиК Варна и с футбол повече не съм се занимавал.“

Драган живее във Виница и е собственик на месарския магазин.

Драган Борисов (вляво с топката) в атака.

НА ДОБЪР ПЪТ В НОВОТО ПОПРИЩЕ

Вчера преди футболната среща между „Черно море“ и ЦСКА „Септемврийско знаме“ се състоя мило тържество. Шестицата на моряците, майсторът на спорта СТЕФАН ЯНЕВ, се раздели със своите съотборници и хилядите любители на футбола. Спортист с големи качества, седемнадесет години той демонстрира изключително трудолюбие, висока футболна класа, коректност, приятелство. С неговото име са свързани много от успешните мачове на „Черно море“ у нас и в чужбина. Това беше един от състезателите на „Черно море“, който от почти всеки мач събираше „звездички“. . . И винаги му оставаше време за да подготви и вземе изпитите си в университета, да прочете стотиците книги в библиотеката си, да посети културните зали. . .

Преди няколко години го потърсихме по телефона:

— Др. Янев, бихте ли ни продиктували от Пловдив една кореспонденция на мача?

Той с охота се съгласи. И оттогава започна нашето приятелство. Свързваше го една нова за него професия. Янев стана наш автор, но и консултант, нещатен спортен редактор. Започна да пише различни кореспонденции и коментари, с лекота се добираше до спортните светила и бързо ни осигуряваше интересни интервюта. . . Разбира се тогава той беше: Георгиев, Гаруфалов, Балтаджиев. . .

Веднъж на шега каза:

—Страхувам се да се подпиша с истинското си име, за да не ме освирква публиката: „хей, журналиста, на къде риташ“. . .

И един доста куриозен случай, който доказа неговата скромност. В редакцията се получи раз каз. Отговорихме на автора Георгиев да дойде в редакцията за да се оправят някой дреболии. Чак след месец пристигна той—Стефан Янев!

Изненадата ни беше голяма.

— Не исках да ви го давам на ръка, за да не помислите, че го пробутвам по приятелски. . .

Новата 1969 година го постави пред дилемата: футболното игрище или журналистическото перо. Победи втората му любов.

На първия мач от пролетния сезон той стоеше на пейката вече като журналист. . . Наблюдавах ме го. Беше му мъчно.

Фактически той не се раздели със спорта. Сега общува със спортистите и с техните привържени ци чрез пресата, чрез радиото. И в новата си професия той се утвърждава категоричнь, както някога на спортния терен. Сега особено го вълнува сигналът на „Черноморско утро“, сутрешно то предаване на радио Варна, където той е редактор.

На бившия прекрасен спортист, на нашия добър приятел и талантлив колега пожелаваме още много радости и щастие.

Дарина Димитрова, Величка Кисурова, Драга Севова, Надежда Иванова, Дарин Камбов, Слави Чакъров, Тодор Копаранов, Стефан Вапцаров, Йордан Котев.

Кап. 1 ранг Младен Македонски (предс. на футболната секция) пожелава успех на Стефан Янев в новата му професия пред погледа на Н. Цанев от ЦСКА "Септ. зн."

•"А" РФГ • 1969–70 г.

БОЕВО РЕМИ

15.3.70, Богомилов бележи с глава във вратата на Ноев, между Чакъров и Костов от "Етър"

OMONOIA 2
ΤΣΕΡΝΟ ΜΟΡΕΣ
ΒΑΡΝΑΣ 3

ПОЛОВИН МАЧ

„Черно море“ — „Заксенринг“ 2:1

И загубата може да бъде полезна

Отборът на ЦСКА „С. знаме“ с преобладаващо участие на състезатели от „Ч. море“ и с Мирчов от „Дунав“ (Рс) замина за Судан, където в края на май и началото на юни ще играе три мача.

ЯПОНИЯ — „ЧЕРНО МОРЕ“ 0:0

турнир за купа на газетата „Пулс“

„Черно море“ продължава борбата

Приятелска среща: „Ч. море“ (Вн) — Вупертал (ГФР) 1:1 (гол за българите — Богомилов).

„Черно море“ — „Черноморец“ 3:3

„А“ РФГ — УБЕДИТЕЛЕН ФИНАЛ НА „ЧЕРНО МОРЕ“

„Ч. МОРЕ“ — „ФАРУЛ“ 2:1

FARUL — CERNOMORE VARNA 0—1 (0—0) 1

ТРИ ТОЧНИ ПОПАДЕНИЯ НА БОГОМИЛОВ

1969

„Омония“ Никозия, осн. 4.6.1948 г. (виж също част 3, стр. 268), през сезон 1968-69 „Омония“ отстъпва първото място в кипърския шампионат на съгражданите си от „Олимпиакос“ по голова разлика. През започващия сезон (1969-70) отново головата разлика ще определи първите три места и „Омония“ ще заеме 3-то място с равни точки с първите два отбора.

Отбора напуска **Янко Атанасов**. След 11 години в клуба, бившият капитан преминава в „Спартак“, където остава една година. **Стефан Янев** е започнал вече работа като журналист към Радио Варна.

Новите попълнения са **Велин Величков** от военният отбор „Дръзки“, **Драган Борисов**, който последно е играл в „Горубсо“ Мадан. От „Сливен“ се завръща **Пламен Христов**. От юношеския отбор, след като вече са играли във военното първенство се включват **Кеворк Тахмисян**, **Никола Димов** и **Николай Фетваджиев**.

***

16.7.1969 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – SC „West“ Köln 9:1**,

Голм.: Ст. Богомилов – 3 …

Аматьорите от СК „Вест“ Кьолн връщат визитата на футболистите на „Ч. море“, които им гостуваха през декември миналата година. Освен с разгромния резултат, този мач ще се запомни с ужасяващата фрактура на подбедрицата на Андрей Стоянов, която го изважда от строя за дълго време и на практика довежда кариерата му до преждевременен край, при което той пропуска и турнето в Япония. Андрей не успява да възвърне формата си и освен това се налага да се пребори с конкурента за поста си на дясното крило – новият любимец на публиката Пламен Христов.

Ст. Богомилов, който е водил записки за всичките си голове е отбелязал хеттрик в този мач. За самият мач не се среща информация в пресата.

***

19.7.1969 г., Варна, **„Ч. море“ – „Омония“ Никозия 3:2**

Единствената информация, която намираме за този мач е в кипърския вестник „Харавги“, който споменава резултата и че след Варна, футболистите на „Омония“ са заминали за СССР. Стефан Богомилов е отбелязал в дневника си, че е автор на един от головете.

***

26.7.1969 г., София, ст. Н. армия, 17.30, контр., ЦСКА „Септ. зн.“ – „Ч. море“ 1:0,

Голм.: 1:0 Жеков

В. „Футбол“, бр. 31, 30.7.1969 г.: „Видяхме вече „Черно море“ на контролен мач в София. За постоянна база за тренировки варненският тим е избрал Боровец. Там занятията се водят по направление – обща физическа подготовка. От нея треньорът Г. Димитров е доволен. Не бе очарован много от проверката срещу шампиона: „Още водят прекалено топката, много я разиграват в средата на терена.“ Тревожи го и кадровият проблем – А. Стоянов е със счупен крак от мача с „Вестькьолн“ във Варна, тежко е и състоянието на Н. Димитров. Разчита на нови попълнения от армейския „Дръзки“.

2.8.1969 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 1:1,

Голм.: 1:0 Здр. Митев, 1:1 Георгиев

***

10.8.1969 г., **„Ч. море“ – „Берое“ 3:1 (2:0)**,

В. „Полет“, 11.8.1969 г.: „Зажаднелите за футбол приятели се отправиха за стадион „Ю. Гагарин“ много отрано. Те се надяваха, че техният любимец „Черно море“ ще демонстрира хубава игра и може би пак добър старт, който ще изрази намеренията му отново да бъде сред челните отбори от групата на майсторите.

Началният сигнал на Гайдаров завари и двата тима добре подготвени за оспорвана и динамична борба. Задача номер едно и на двете единадесеторки бе да убият предполагаемото бързо темпо на противника си, да завладеят центъра на игрището. А оттук крайната цел се улесняваше. Гостите бяха отделили преден ешелон от трима души – Киров, Янчовски, Петков. Останалите трябваше да образуват здрава бариера пред вратата на Кръстев, която разбира се да бъде еластична и бързо да изстрелва остриета към нападението. И те като че ли успяха да постигнат това до 13-та минута.

Черноморци бързо се ориентираха в маньовъра на гостите, който се отличаваше с добри къси пасове, но за съжаление прекалено много. Варненци започнаха отново да изпробват старото си оръжие, донесло им много успехи – изненадващата контраатака. Този път обаче видяхме нещо ново, което може би ще стане „специалитет“ на отбора през новото първенство – заедно с контраата-

*Значката на аматьорите от **SC West Köln**, запазена в колекцията на Здравко Митев*

ката – изненадващи удари от далеко. В 13-та минута една атака на Д. Георгиев бе спряна по непозволен начин. Богомилов застана зад топката. Неувереност в движението, лошо поставен крак и… топката прелетява покрай вратата. Несполучливо начало за амбициозния Богомилов. А вчера той като че ли „нямаше късмет". Въпреки добрите си намерения пред състезателят или се изпречваше гредата (ударът в 35-та мин.) или противников крак. Но на футбол се случва всичко…

След пропуска на Богомилов в редиците на черноморци настъпи чувствително смущение. Това беше добре дошло за гостите. Те продължаваха да играят спокойно. Янчовски намираше добри партньори в лицето на Петков и Киров. Отбраната на моряците обаче не грешеше, а и скоро в редиците на варненския тим настъпи оживление. Отличният Д. Георгиев с фин дрибъл се озова пред наказателното поле на „Берое", надигра бранителите и съвсем изненадващо (очакваше се да подаде) стреля – 1:0.

Сметката беше вече открита. … Домакините започнаха все по-уверено да диктуват играта. Един силен удар на Митев от 35 метра прати топката в мрежата – 2:0. Последвалите щурмове пред вратата на Кръстев бяха с мъка контраатакувани.

След почивката играта продължи да бъде коректна и технична. Беройци не смятаха да се предават и всеки момент можеха да намалят разликата, а след това и да постигнат нещо повече. И като че ли бяха по-добре физически подготвени от своите противници.

Варненци пък не искаха да приключват мача само с 2:0. Това личеше от продължителните им набези и пак серията от далечни удари. Изпробваха силите си почти всички – и бранители, и нападатели. Двете смени в отбора на „Берое" (Кръстев – Олимпиев и Дачев – Петров) не повишиха дееспособността на гостите.

1969

На 21.7.1969 г. американският астронавт Нийл Армстронг от екипажа на „Аполо 11" става първият човек, стъпил на лунната повърхност. Събитието е наблюдавано от 650 милиона телевизионни зрители по света, което го прави най-гледаното от телевизионна аудитория за времето си. Три дена по-късно „Аполо 11" успешно се завръща на Земята.

10.8.1969 г., отборите на „Ч. море" и „Берое" откриват сезона на ст. „Ю. Гагарин", от дясно наляво: Дам. Георгиев, Вах. Саркизов, Аб. Билялов, Д. Боснов, Бож. Колев, Здр. Митев, Т. Великов, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Ив. Иванов и Ив. Василев

1969

От отбора на домакините излезе Богомилов – липсата на спортно щастие като че ли понижи тонуса му – и го замени Манов. И най-после отново радост! Този път Саркизов бе точен, далечният му точен изстрел порази целта – 3:0. Далечните удари наистина бяха резултатни. Дано виждаме подобна стрелба и в следващите мачове.

Течеше последната минута. Съдията Гайдаров счете, че Колев не е бил чист във въздушния двубой с Петков. Дузпа и 3:1.

Първи мач, първи хубав успех за черноморци! ***Дарин Камбов***"

17.8.1969 г., **„Етър" ВТ – „Ч. море" 3:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 100, 18.8.1969 г.: „Срещу рутинирания отбор на варненци видяхме отново (като срещу „Сау Пауло") ентусиазиран състав, в който всички бяха бойци. На силно подгизналия от падналия преди мача проливен дъжд терен домакините заиграха поправилно – с бързо пускане на топката в дълбочина, с внезапни слизания по крилата (Върбанов, Василев, Тасев) и създадоха истинска суматоха. Само „шегите" на водните петна, в които случайно се укротяваше топката, спасиха гостите от посъкрушителна загуба. Вихреното темпо на етърци, вдъхновявани от възторжените зрители, даде богат плод: след пряк удар отдясно Ценов точно намери изпреварилия своя пазач Цеков, който засече топката с глава. Вторият гол падна отново след пряк удар – Маринов майсторски би през „стената" в долния ляв ъгъл. Победното 3:0 бе фиксирано след отлична проява на Ангелов, който комбинира светкавично с Василев и последният от движение заби. Деветката на домакините имаше хубав ден и макар отлично пазен от Колев (Чм), съумяваше да пробива.

Трудно е да откроим единици от този бояк състав без слаби звена. Гостите разчитаха пак на познатото си оръжие, но контраатаките им бяха парирани още в зародиш. Съвсем рядко те търсеха далечния обстрел (Тодоров, Богомилов) и се губеха при игра на дребно. ***Ал. Тошев***"

24.8.1969 г., **„Ч. море" – „Академик" Сф 2:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 103, 25.8.1969 г.: „Първите 45 минути изтекоха мъчително за черноморци. Затворили се в черупката си, гостите показаха силата на контраатаките. Те ги организираха главно по крилата,

24.8.1969 г., Ст. Богомилов (11) е надскочил Ил. Чалев (2) и вратаря Люд. Горанов. В атаката участва и Богомил Манов (полузакрит)

24.8.1969 г., Дамян Георгиев (7) в борба за топката с Ив. Вуцов (във въздуха), Ил. Чалев и Н. Колев от „Академик". В атаката участват Ст. Богомилов, Здр. Митев и Хр. Тодоров (6)

1969

В Пловдив започва сглобяването на автомобилите Рено 8 и Рено 10

където Василев и Любенов бяха мъчно удържими. В 30-та мин. Василев проби в ляво и докато защитниците на „Черно море" се суетяха, заби неспасяемо в десния ъгъл на вратата. Това още повече скова и без друго нестройните действия на домакините.

През второто полувреме действията на черноморци станаха по-стройни. Те използваха по-добре атаките по фланговете и особено в дясно, където почти непрекъснато играеше защитникът Василев. Богомилов – стрелецът на отбора заемаше изгодна позиция за стрелба. Горанов няколко пъти се намеси смело и отстрани сериозни заплахи за вратата си. На два пъти обаче и той, и защитниците останаха безпомощни: Георгиев стреля от неудобно положение и постигна изравняване, а Богомилов с глава порази целта – 2:1. ***П. Герчев***"

В. „Нар. дело", 26.8. 1969 г.: „… През второто полувреме „Ч. море" подобри играта си и чрез отличните Дам. Георгиев и Ст. Богомилов, които отбелязаха два хубави гола не остави никаква надежда за гостите. Победата можеше да бъде и още по-голяма, ако съдията Г. Иванов от Пловдив бе отсъдил явна дузпа за събаряне на Дам. Георгиев от Вуцов в наказателното поле на „Академик". Успехът на „Ч. море" радва, но зрителите и състезателите бяха огорчени от грубата грешка на съдийското ръководство. ***Ив. Колев***"

30.8.1969 г., **„Ч. море" – „Кракра П." 3:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 106, 1.9.1969 г.: „Перничани започнаха добре. Квартетът Владимиров – Велинов – Аврамов – Шадов умело задържаше топката в централната част на игрището, давайки възможност на бързите Данчев и Божилов да потърсят пространство за спринт. Но двете остриета бяха притъпени от ста-

1969

На 1.9.1969 г. в Либия е извършен военен преврат. Монархията на про-Западния крал Идрис е заменена с Арабска република, водена от 27-годишният кап. (провъзгласил се за полковник) Муамар Кадафи. Възгледите на Кадафи са пан-арабски, пан-африкански и социалистически, почиващи на ислямизма. Той въвежда „шария" в правната система и не отменя останалата от монархията забрана на политическите партии. Забранява употреба на алкохол, затваря църквите и национализира нефтодобива, като голяма част от петродоларите инвестира в образование и здравеопазване. От позицията на анти-капиталист, анти-комунист, поддръжник и спонсор на различни освободителни движения по света, Кадафи е обвиняван в държавен тероризъм.

билните Василев, Боснов и Колев. Това стана причина и малкото атаки на „Кракра" в този мач да бъдат твърде анемични. В този период на срещата черноморци не можаха да намерят необходимия синхрон в действията. Атаките им се прекъсваха още след втория или третия пас и играта се затлачи в средата на терена. Пред вратите бе тихо.

Играта стана интересна и жива едва след 25-та минута, когато дебютантът Тахмисян с красив, ножичен удар едва не откри резултата. Следващите 6 минути зашеметиха гостите. В канонадата от удари срещу Бориславов най-точен бе Билялов – 1:0 (петицата на домакините бе безпогрешен не само в този случай, той бе отличен и като конструктор, и като бранител). В 39-та мин. при една от поредните си атаки защитникът Василев стреля остро по диагонал. Бориславов прибързано напусна вратата си и… 2:0. („Нар. дело", 31.8.: „Всички очакваха Ив. Василев да подаде топката към скупчилите се пред вратата играчи, но той би в оголената част на вратата. Топката близна дясната греда – 2:0).

Въпреки топлото време, темпото бе добро и след почивката. Инициативата отново бе у „Черно море", но и сега неговите нападатели рядко успяваха да преодолеят противниковата съпротива и своето разноезичие. В 89-та мин. те отново трябваше да поздравят играч от тила: с чудесен удар от около 25 м Тодоров постигна най-красивия гол на мача – 3:0. ***Стефан Янев***"

3.9.1969 г., **„Левски-Спартак" – „Ч. море" 4:1 (1:1)**,

В. „Нар. младеж", 4.9. 1969 г.: „Черноморци започнаха отлично – играчите се намираха с точни подавания, нападателите с много движение (особено без топка!) напипваха пролуки; резките контраатаки се редуваха с постепенни нападения, в които топката умело бе задържана продължително. Голът, отбелязан след хубава атака по десния фланг, ентусиазира гостите и те дълго налагаха волята си над съперник, който сякаш не вярваше във физическите си запаси и ги разходваше пестеливо. Наистина и в тези минути „сините" създадоха някои опасни ситуации, но общо взето играта им не спореше…

Едва след изравняването (при ъглов удар Аспарухов свали точно топката на Панов и той простреля вратата) домакините бързо взеха връх. Веднага след почивката Котков, след като топката бе неколкократно отбивана, стреля неспасяемо. Скоро след това Веселинов получи отличен пас от Аспарухов и острият му нисък удар доведе до 3:1. Мачът изглеждаше вече решен – черноморци нямаха стартовите си сили, не можеха да компенсират разликата във възможностите с преливане на линиите и преживяха ред трудни минути, без да се отказват от острите контраатаки. И все пак от дузпа Котков оформи крайния резултат."

8.9.1969 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 0:0**,

12.9.1969 г., **„Локомотив" Пд – „Ч. море" 1:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 110, 13.9.1969 г.: „Отлично първо полувреме за черноморци, които бързо „заплуваха в свои води" и цели 45 минути поставяха под угроза доброто самочувствие на домакините, предрешили много рано изхода на срещата в своя полза. Гостите неутрализираха възловите пунктове на „черно-белите" – играта на локомотивци бледнееше по фланговете. Бонев попадна в сянката на Табаков, а защитата допусна досадни грешки. А каква неизтощима енергия лъха от 11-те на „Черно море". Отбелязаният гол от Богомилов в 25 мин. представляваше реален израз на първата част на мача, в която доминираше черноморският почерк на треньора Георги Димитров.

Старата истина – футболът се играе 90 минути – пролича особено след почивката. Бонев наелектризира атмосферата – вкара решителен гол – и пловдивчани свиха 10 минути обръч пред полето на Нинов (с добри прояви), като разкриха потенциални възможности. Но моряците отново получиха „попътен вятър", проведоха опасни контраатаки и ликвидираха надеждите на пловдивчани за победа.

До края имаше и много динамика, и безброй пропуснати голови ситуации. ***Евг. Кочетов***"

„Ч. море“ сезон 1969-70, прави от ляво надясно: Г. Димитров (ст. тр.), Ив. Василев, Бож. Колев, Сим. Нинов, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Т. Великов, Здр. Митев, Бог. Манов, Ив. Иванов, Д. Боснов и Мих. Табаков, клекнали: Вах. Саркизов, Вел. Величков, Н. Димов, Кев. Тахмисян, Март. Иванов, Аб. Билялов, Добрин Светозаров и Дам. Георгиев

Стефан Богомилов (вдясно) повежда атаката на "Черно море" към Япония

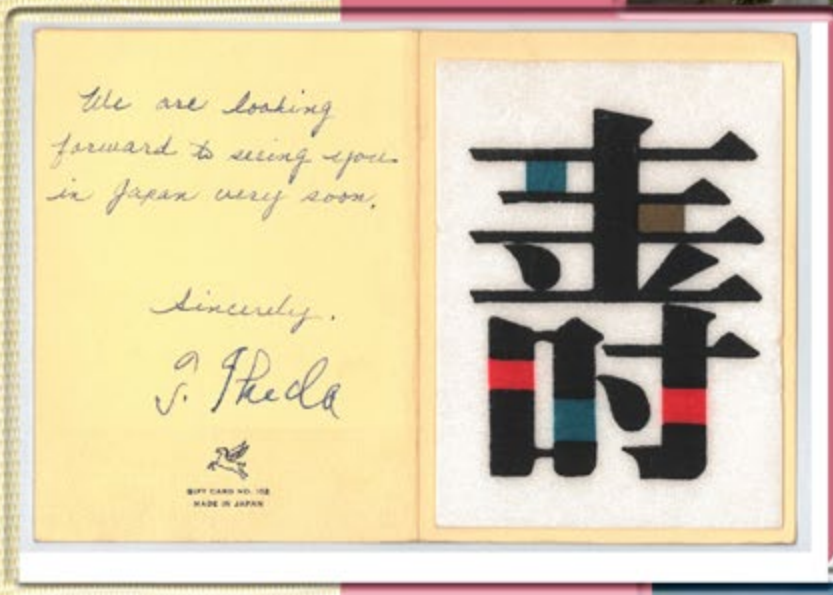

Здравко Митев и Стефан Богомилов, най-резултатната нападателна двойка в историята на клуба.

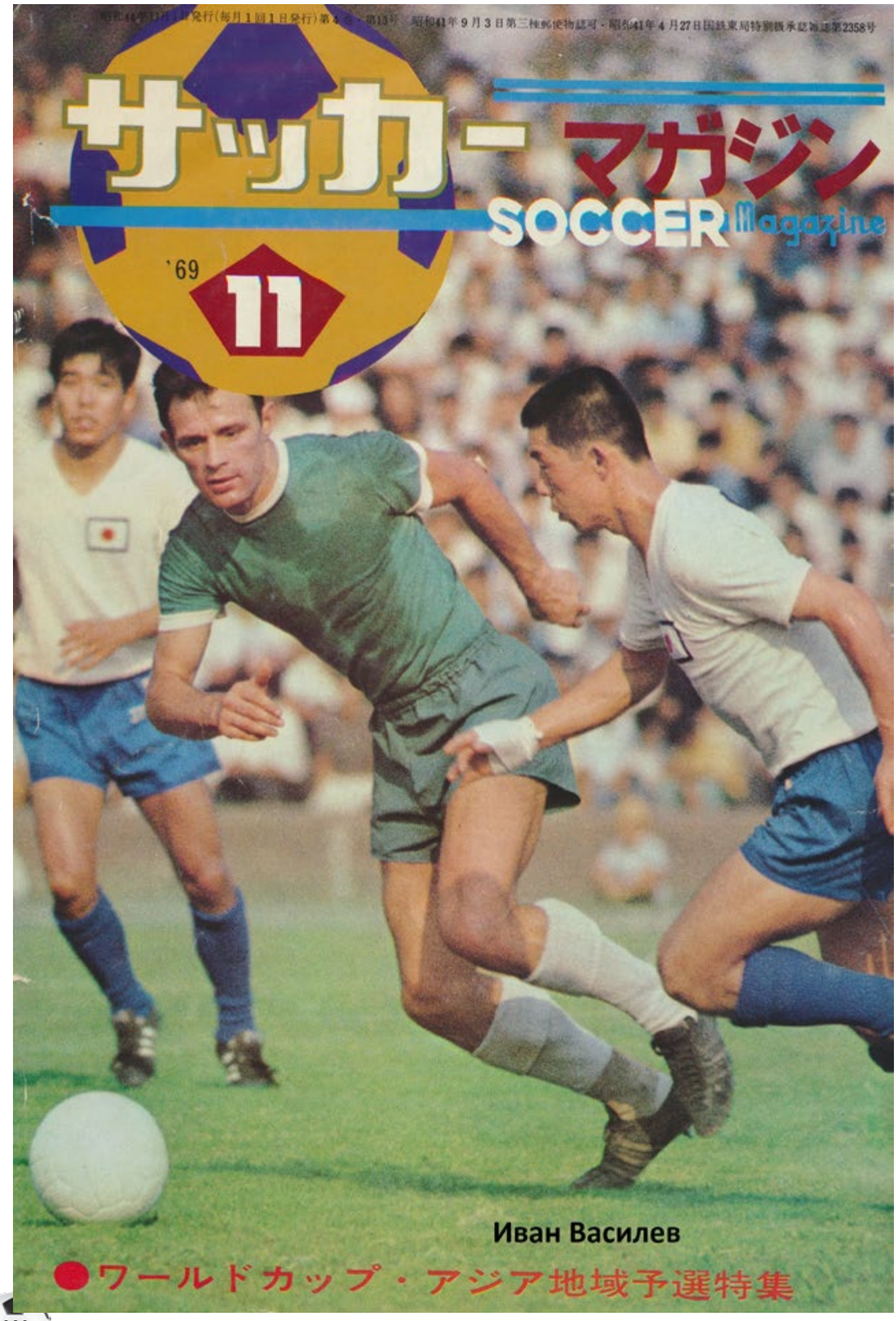
Япония
13 - 23.09.1969 г.

превод от японски:
Рая Симеонова и Норико Ямамура

サッカーマガジン
SOCCER Magazine
'69
11
Иван Василев
●ワールドカップ・アジア地域予選特集

Защо точно „Ч. море“ от гр. Варна заминава на това интересно турне в Япония, е въпросът задаван от много хора. Поканата пристига в БСФС и първоначалната идея е да се изпрати националния отбор или „поне“ ЦСКА, за да се постигне възможно най-добро представяне на българския футбол от „лицето“ на социалистическия ни спорт, в което безспорно играят най-добрите футболисти в родината ни.

Точен отговор на въпроса дава най-възрастният в отбора. Интервю с Димитър Боснов е публикувано на 2.5.2011 г. във варненския вестник „Позвънете: ВестникЪт“. Пред журналиста Йордан Фотев Босната споделя, че посланикът на Япония у нас следял редовно футболното първенство в „А“ РФГ и изпитвал най-големи симпатии към … „Черно море“. Пленила го техничната игра на отбора и не пропускал мач от гостуванията в София. Дъщеря му също била запалена по „Черно море“ и с тези силни препоръки е решено отборът от Варна да потегли за Далечният изток.

Групата е попълнена с левия бек на „Тракия“ Пловдив Виден Апостолов, за което Виден коментира с нас по телефона: „Водеха ме един от най-добрите защитници в България, но не можех да се включа в националния отбор за Мексико, защото конкуренцията за моят пост беше много голяма. По тази причина решиха да ме наградят с една екскурзия до Япония, като компенсация. Вечно съм благодарен на ръководството и футболистите от отбора на „Черно море“, част от който бях и аз в този период.“

За Япония заминава и крилото на „Черноморец“ Бургас Георги Георгиев, за когото Стефан Янев си спомня: „Беше много бърз и надежден млад футболист. Направи силен сезон, но след това изведнъж изчезна и повече не го чухме. Игра в „Славия“.

Кой ще замине от ръководителите? Всеки иска да се разходи до Япония, във времена когато отиването и до Румъния беше почти невъзможно за обикновените граждани. Председателят на дружеството адм. (възможно е тогава да е бил с чин капитан I-ви ранг) В. Янакиев прави

Кеворк Тахмисян и Мартин Иванов на летището в Токио

メンバー MEMBERS OF THE CHERNO MORE F. C.

адм. Янакиев | Стойчо Ковачев | Г. Димитров | Сп. Киров | д-р Ив. Станев

ヤナキエフ　コバチェフ　キロフ

Ив. Иванов | Сим. Нинов | Дим. Боснов | Дам. Георгиев

I. イワノフ　D.ゲオルギエフ

Мих. Табаков | Божил Колев | Март. Иванов | Вид. Апостолов

タバコフ　アポストロフ

Т. Великов | Ив. Василев | Хр. Тодоров | Здр. Митев

G.ゲオルギエフ　ポリソフ　ボゴミロフ

Г. Георгиев | Вах. Саркизов | Др. Борисов | Кев. Тахмисян | Ст. Богомилов

メンバー — MEMBERS OF THE ALL-JAPAN TEAM

K. YOKOYAMA

M. YAMAZAKI

K. FUJIMOTO

S. NISHIKATA

H. KATAYAMA

M. MIYAMOTO

Y. YAMAGUCHI

Y. KIKUKAWA

H. KAMI

M. KAMATA

I. KAWANO

K. TOMISAWA

T. ONISHI

T. MORI

A. OOI

T. KUNIEDA

H. YOSHIMIZU

H. OCHIAI

T. MIYAMOTO

T. WATANABE

T. KAMURA

Y. KUWAHARA

R. SUGIYAMA

K. WATANABE

I. HOSOYA

I. MATSUMOTO

K. OKUBO

A. YOGUCHI

Ръководители и треньори пред хотела в Токио, от ляво надясно: Стойчо Ковачев, Спас Киров, адм. Васил Янакиев и Георги Димитров – Червения

1969

първото си излизане като водач на отбора. И докато това можем да приемем като напълно нормално, вторият уредил се ръководител е полк. Стойчо Ковачев – Солака (виж също част 2, стр. 315) , бивш футболист на „Левски“ Варна, а след обединението му в „Спартак“ – футболен съдия и ръководител на градския съперник, който от позицията си на висш служител на МВР неведнъж е изявявал своята неприязън към „Черно море“. Спомен от него има Лиляна Моканова, с обръщението му към съпругът ѝ: „Трябваше да ви унищожим след Девети (9.IX.1944 г.)“. Според нея, много от злините, срещу които се е изправял отбора на „Ч. море“ имат някаква връзка с Ковачев. Самият Иван Моканов, който е ръководител на футбола в „Ч. море“ е оставен във Варна. Той освен това е и безпартиен, което в онези времена го прави непривилегирован.

Групата лети до летище „Шереметево“ в Москва и оттам с директен полет до Токио.

Кеворк Тахмисян: „Летището беше на нещо като остров и както летяхме над океана изведнъж се приземихме, даже имаше малко паника между колегите. Настаниха ни в един от най-модерните хотели в Токио – „Prince hotel“, близо до известната им кула.

В Япония видяхме тогава неща, каквито в България и сега, 50 години по-късно няма и скоро няма да има. И това беше страна, върху която двайсетина години по-рано бяха падали атомни бомби. Да вземем например влакът-стрела, с който пътувахме от Токио до Осака – 600 км за 3 часа. …“

Следващите материали са преведени изрезки на статии от японските вестници „Санкей спорт“ и „Шинбун“ от периода 17-22.9.1969 г., свързани с гостуването на „Черно море“, запазени от Стефан Богомилов и Здравко Митев. Прави впечатление, че отборът се отъждествява

с националния отбор на България, въпреки че в повечето случаи е наричан с името си – „Черно море“.

„Квалификациите за Световното първенство, което ще се играе в Мексико догодина са в разгара си. България се бори с Холандия, Полша и Люксембург за правото да играе на финалите в група 8 и е фаворит за първото място след три победи в последните три мача. Всеки, който следи квалификациите в Европа е сигурен, че България ще се класира.

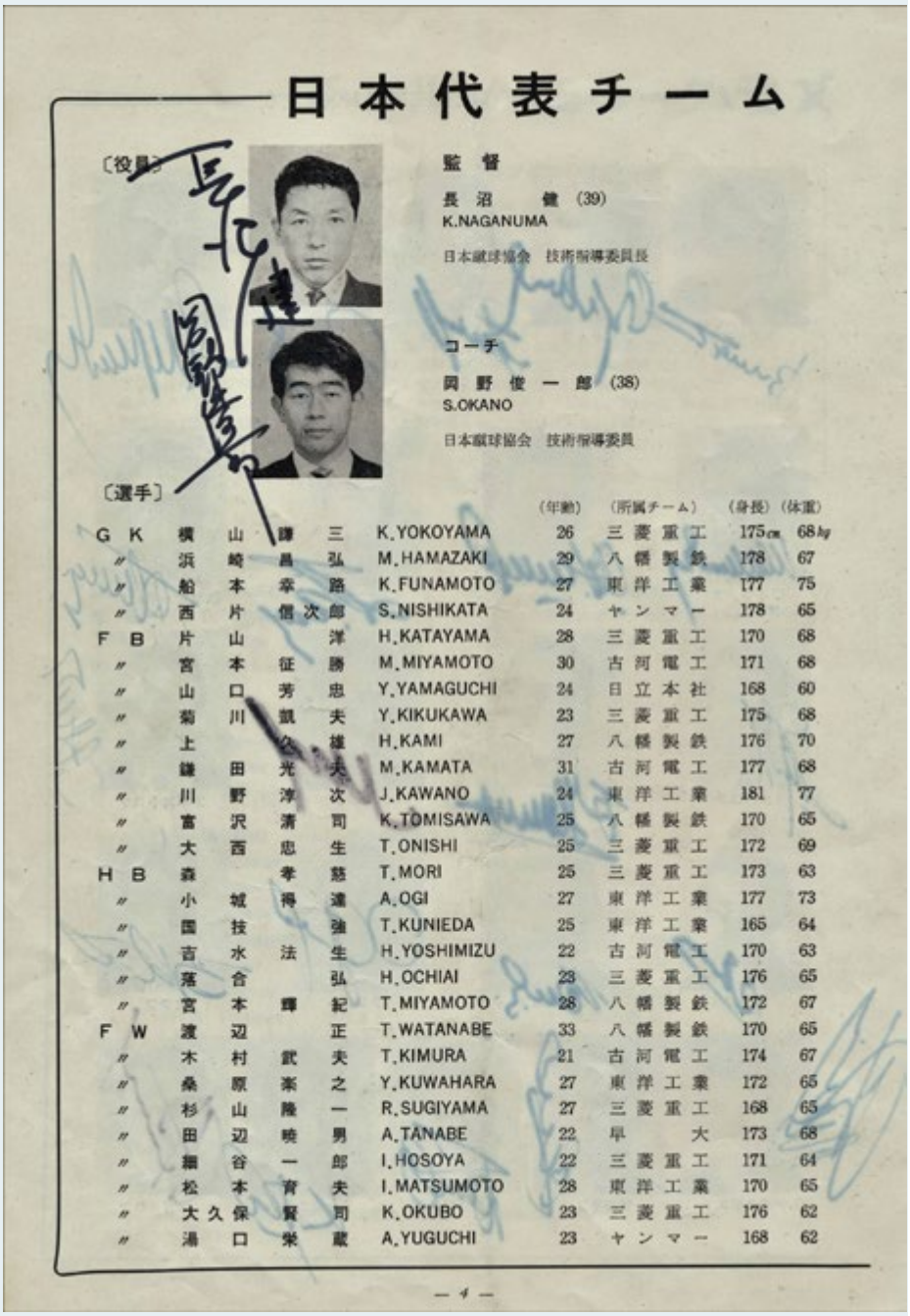
През 1962 г., България елиминира Франция, която беше №3 в световната ранглиста, а през 1966 г. елиминира силният белгийски отбор и игра на финалите в Англия. Това означава, че при успешни квалификация, това ще е третото поредно световно първенство за България. Както и да го погледнем, Европа е родината на футбола и самият факт, че България за трети пореден път се класира за финалите, ни говори за неоспорваните възможности на този отбор.

Тази година българския футбол празнува 60-тата си годишнина, която е почти колкото 50 годишнината на този спорт в Япония. Смята се, че първият футболен тим в България – „ФК 13“ е основан през 1909 г. Въпреки, че историята на Царство България е стара, историята на футбола е подвластна на турско влияние, поради факта, че България е била под турско управление за дълъг период от време.

България изпраща национален отбор на международен турнир за първи път на ОИ през 1924 г. Там българският отбор губи с 6:0 от Австрия и не може още да се сравнява със силните. След това България постепенно излиза на световната сцена. За първи път отборът привлича вниманието на ОИ'56 в Мелбърн, където печели бронзовите медали. След това завърши 4-ти на игрите в Рим и спечели сребро на ОИ'68 в Мексико. Така България израсна до най-високото ниво в световния футбол.

Отборът на „Черно море“, който посещава Япония е 4-ти в първенството на България. Основан е през 1913 г. и печели националния турнир през 1925 г, след това също през 1926 и 1934 г. През 1959 г. името на отбора е променено на „Черно море“. Най-младият в отбора е Дамян Георгиев – на 19 години.

„Ч. море“ играе бърз

日本代表チーム

〔役員〕

監督

長沼健 (39)
K.NAGANUMA
日本蹴球協会 技術指導委員長

コーチ

岡野俊一郎 (38)
S.OKANO
日本蹴球協会 技術指導委員

〔選手〕

			(年齢)	(所属チーム)	(身長)	(体重)
G K	横山謙三	K.YOKOYAMA	26	三菱重工	175cm	68kg
〃	浜崎昌弘	M.HAMAZAKI	29	八幡製鉄	178	67
〃	船本幸路	K.FUNAMOTO	27	東洋工業	177	75
〃	西片信次郎	S.NISHIKATA	24	ヤンマー	178	65
F B	片山洋	H.KATAYAMA	28	三菱重工	170	68
〃	宮本征勝	M.MIYAMOTO	30	古河電工	171	68
〃	山口芳忠	Y.YAMAGUCHI	24	日立本社	168	60
〃	菊川凱夫	Y.KIKUKAWA	23	三菱重工	175	68
〃	上公雄	H.KAMI	27	八幡製鉄	176	70
〃	鎌田光夫	M.KAMATA	31	古河電工	177	68
〃	川野淳次	J.KAWANO	24	東洋工業	181	77
〃	富沢清司	K.TOMISAWA	25	八幡製鉄	170	65
〃	大西忠生	T.ONISHI	25	三菱重工	172	69
H B	森孝慈	T.MORI	25	三菱重工	173	63
〃	小城得達	A.OGI	27	東洋工業	177	73
〃	国技強	T.KUNIEDA	25	東洋工業	165	64
〃	吉水法生	H.YOSHIMIZU	22	古河電工	170	63
〃	落合弘	H.OCHIAI	23	三菱重工	176	65
〃	宮本輝紀	T.MIYAMOTO	28	八幡製鉄	172	67
F W	渡辺正	T.WATANABE	33	八幡製鉄	170	65
〃	木村武夫	T.KIMURA	21	古河電工	174	67
〃	桑原楽之	Y.KUWAHARA	27	東洋工業	172	65
〃	杉山隆一	R.SUGIYAMA	27	三菱重工	168	65
〃	田辺暁男	A.TANABE	22	早大	173	68
〃	細谷一郎	I.HOSOYA	22	三菱重工	171	64
〃	松本育夫	I.MATSUMOTO	28	東洋工業	170	65
〃	大久保賢司	K.OKUBO	23	三菱重工	176	62
〃	湯口栄蔵	A.YUGUCHI	23	ヤンマー	168	62

1969

Отборът на „Черно море“ в Япония, пряви от ляво надясно: Г. Димитров (ст. тр.), Сим. Нинов, Кев. Тахмисян, Бож. Колев, Ст. Богомилов, Г. Георгиев, Т. Великов, Ив. Иванов, Сп. Киров (пом. тр.), Ив. Василев и Хр. Тодоров, клекнали: Др. Борисов, Март. Иванов, Здр. Митев, Вах. Саркизов, Д. Боснов, Вид. Апостолов, Дам. Георгиев и Мих. Табаков

1969

и техничен футбол. Това успяхме да забележим на първата им тренировка, която се състоя на терена на университета Гакугеи в Сетагая, Токио на 15-ти септември.

Първото упражнение, което направиха след излизането на терена беше „летяща топка“. Играчите технично посрещаха топката с която и да е част на тялото, включително пръстите на краката, страничната и вътрешната части на ходилото, колена, бедра, гърди и глава без да ѝ позволяват да падне на земята. Трудно е да се използва подобна техника по време на мач, но те я използват по време на тренировъчни мачове и упражнения по стрелба във вратата. Изглежда, че те просто вграждат техниката в своите тела.

Средната височина на отбора е 173 см, което не е много над японския им противник. Обаче мениджъра Наканума беше възхитен от физическото им състояние: „Те имат здрави тела и добър баланс, което ги прави идеални за играчи по футбол. В очи се набива най-младият – Дамян Георгиев – едва на 19 години. Въпреки, че със своите 163 см той е по-нисък от японските футболисти, резкия му старт и скоростта му в атака заслужават възхищение. „Този футболист ще е много опасен пред гола“, предупреди треньора Окано. Мениджъра Наканума също е притеснен от лекотата с боравенето на топката на българските нападатели. „Тяхната острота в атака може да е по-добра и от тази на „Борусия“ М-гладбах.“

Богомилов, крилото което е вкарало 17 гола в лигата миналия сезон е голмайстора на отбора и играе само с левия крак. Той е способен да даде пас от всеки възможен ъгъл с левия крак и стреля във вратата от най-трудни положения. Понякога той фалцира топката, а понякога я изстрелва ниско по земята, като описаната от топката траекторията е права линия, напълно успоредна на повърхността на терена.

Мениджъра Наканума сподели мнението си: „Само като видя един удар във вратата, мога да ви кажа, че това е първокласен отбор. Те може да не са професионалисти, но що се отнася до техни-

ката им, те са на професионално европейско ниво."

Мач 1:

17.9.1969 г., Токио, Нац. стадион, 19.00, **Япония – „Ч. море" 0:0**, съдия: Маруяма, 8 000 зр.

Япония: Кензо Йокояма, Кикугава, Йошитада Ямагучи, Масакатсу Миямото, Митсуо Камата, Хироши Катаяма, Теруки Миямото, Аритатсу Оги, Такаджи Мори, Масаши Уатанабе (Ясуюки Кувахара), Кимура, тр. Кен Наганума

„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Вид. Апостолов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов (Г. Георгиев, Др. Борисов), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов, тр. Г. Димитров

(Статистиката посочва 5 удара към вратата на „Ч. море" срещу 19 към тази на Япония)

„Пет защитника осигуряват равен резултат. Асовете отсъстват.

В първият мач от приятелските срещи между Япония и България, домакините срещнаха един от водещите български отбори – „Черно море". Очакваше се хубав мач, с който японския национален отбор започва подготовката си за квалификациите за СП през октомври. Но терена беше подгизнал и наводнен от проливния дъжд, който не спря да вали и по време на мача. Комбинативната игра и високата индивидуална техника, които са типични за играчите на „Ч. море" бяха възпрепятствани от атмосферните условия. Освен това и умело построената защитна линия на японците допринесе за липсата на голове. Отсъствието на Камамото и Сугияма се отрази върху силата на атаката на Япония и мачът завърши без отбелязан гол.

Треньорът Г. Димитров лично излезе на терена под проливния дъжд и замислено цопаше в локвите. Водата буквално преливаше под краката му.

Българският тим, който взе сребро на ОИ в Мексико'68 не можеше да загуби от бронзовия медалист Япония и освен това Г. Димитров беше уверен, че България има сили да се пребори даже за световната купа. Но неочакваните атмосферни условия го озадачаваха.

От своя страна треньорът на Япония, Наганума каза: „Такива положения създават главоболия за треньорите. От една страна нападателите ще са облагодетелствани, защото мокрият и хлъзгав терен ще им създаде предпоставки за изненадващи ходове, но от друга страна ще бъде трудно за защитниците и вратарите."

Камамото и Сугияма пропускат този мач и най-належащият проблем пред Наганума е как да ги замести. С помощника си Окано, той старателно подбра защитна линия с Ямагучи и Кикугава, които трябваше да неутрализират бързите крила на „Ч. море", а Миямото и Катаяма заемат позиция в центъра на защитата. Полузащитниците Маса, Оги и Мори като втора нападателна линия, която да подкрепя Уатанабе и Кимура на върха на атаката. За първи път централни защитници се използват от японския отбор и като прибавим и „метача" Камата, получаваме идеалният защитен вал. Трите полузащитници, вкл. Мори, могат да изпълняват и функции на крила и така се получава по-голям избор от нападатели, вместо само един голмайстор, като (отсъстващия) Камамото.

Въпреки, че тази пробна схема беше приложена за първи път на наводнен терен, тя показа как тази формация може да се промени според обстановката, за да се извлече максималното от нея при положение, че се използва в квалификациите за СП.

Разбира се, при такъв терен топката спираше

17.9.1969 г., Нац. стадион, Токио, топката е спряла на метри от футболистите в локва вода

***

„Борусия" Мьонхенгладбах посещава Япония през юни 1969 г. и изиграва четири мача срещу националния отбор. Германският отбор постига три победи (3:1, 2:0 и 1:0) и един равен мач – 1:1.
С този отбор, в който блестят Гюнтер Нетцер и Юп Хайнкес, „Борусия" спечелва шампионската титла на ГФР през следващия сезон (1969-70).

1969

неочаквано в някоя локва или се плъзгаше по водата с още по-голяма скорост от очакваната. Гледката на неконтролируемо летящата като на водни ски топка показа колко поразличен стана този мач от очакваната среща между „среброто“ и „бронза“ (от Олимпийските игри). Японския тим излезе с ма-

17.9.1969 г., Нац. стадион, Токио, Стефан Богомилов и Драган Борисов превъзхождат японците в борбата за високи топки.

сирана защита и се стараеше да бъде възможно по-близо до топката, което му даваше предимство, когато топката се забавяше в локвите.

През второто полувреме отборът на „Ч. море“ промени радикално стратегията си, може би защото разбра, че японците не са добри в играта с глава. Българите яростно прехвърляха топката пред японската врата, с което треньорът Димитров показа, че приема стратегията на директна атака. Но треньорът Наганума, който нямаше как да разбере български обсъди с помощника си Окано по време на почивката и направи поправки в схемата, казвайки на играчите си: „Сега ще се опитаме да изритваме плаващата топка надалеч.“

Топката беше станала тежка като олово и мачът се превърна в изпитание на силата и издръжливостта. „Ч. море“ се опитваше упорито да прехвърли топката напред. Един играч я спираше, а друг я изритваше. Японците се отбраняваха в по-голямата част от второто полувреме и построиха доста ефикасна стена пред вратата си.

Техничните дрибльори от „Ч. море“ се изгубиха в изливащия се дъжд. Изчистването на топката от защитниците им е нещо, което трябва да се забележи. Те не изритваха топката безцелно, а по-скоро се опитваха да се свържат с дълги пасове. От другата страна, японците изритваха безадресно като ръгбисти и бягаха след изританата топка, но на практика се защитаваха добре. По средата на полувремето треньора Окано каза на мениджъра Наганума: „Ако мача продължи така, няма да има гол освен ако ние не сгрешим някъде.“ На което Наганума отговори: „Може би е така, но аз все още се надявам ние да вкараме един гол и тогава сигурно ще победим.“ Но това, което ставаше на терена трудно можеше да се нарече футболен мач и те просто се надяваха на добър късмет.

Въпреки очакванията за добро техническо ниво, получи се среща, в която двата отбора се опитваха да се надхитрят. Публиката беше едва 8 000 човека, най-слабото посещение на международен мач. Но от Японската футболна асоциация се опитаха да погледнат позитивно на този факт. „Мачът беше интересен. Сигурни сме, че по телевизията са го гледали рекорден брой зрители. ***Юзо Хираки***“

„Изливащия се дъжд образуваше бяла завеса под луминисцентна светлина. Топката се плискаше наляво-надясно като в мач по водна топка и не летеше във въздуха. Българската атака се провеждаше предимно от дясно с прецизни къси пасове в триъгълници от Колев, Георгиев, Митев и Богомилов, които по този начин постепенно я придвижваха напред.

От другата страна, Япония, лишена от услугите на контузеният Сугияма противопостави твърда защита, започваща още от предната ли-

ния – Уатанабе и Кимура, разположени срещу трудно удържимите български крайни нападатели, опитвайки се по този начин да разтегнат фронтовата линия.

Изнасянето на топката от техничните българи се сведе до дълги прехвърляния напред, понякога от безнадеждни позиции, когато изглеждаше невъзможно да се ритне топката. Те успяха да наложат своето темпо на игра и създадоха впечатление у зрителя, че играта е под техен контрол и че имат превъзходство над японския отбор, който не можеше да се противопостави подобаващо, колкото и да се опитваше да имитира българите.

Треньорът Окуно коментира: „Япония игра добре в защита, но в нападение, ако не смятаме загубените в локвите топки, до които успяхме да се докопаме, нямахме нито една смислена атака и създадено чисто положение за удар във вратата." Това беше така, защото българската защита беше толкова стабилна, че Япония не можа да проведе атака в свой стил и темпо. С други думи, защитата на „Ч. море", поради бързото си прегрупиране не остави никакво незащитено пространство за целия мач. Това е характеристиката на играта на този отбор.

Мениджъра Наканума описа противника си така: „Техниката им в контрола на топката и начина по който се впускаха, за да я запазят в игра са забележителни. Също и способността им да играят уравновесено и хладнокръвно, независимо от ситуацията. Но един тим може да изгуби контрол върху играта си когато е прекалено самоуверен."

Наканума изрази своето недоволство от нулевия резултат: „За съжаление е, че нашия отбор не можа да покаже по-добра игра пред нашите привърженици. Когато изиграем и другите два мача, ще мога да говоря повече за това."

Може да се приеме, че равен резултат с полу-професионалистите от „Черно море" е добро представяне за японския отбор. Обаче няма как да се узнае какъв би бил изхода от мача ако условията на терена бяха по-добри.

Ако топката не спираше буквално на всеки 5 метра, а вместо това достигаше до 10 метра, българското нападение щеше да разгъне пълните си възможности. И ако втория и третия мач се играят при добри условия, японския отбор ще натрупа ценен опит на финалната права в приготовленията си за мачовете от квалификациите за СП. ***Такео Матсумото***"

Мач 2:

19.9.1969 г., Токио, Сетагая нац. стадион, 19.00, **Япония – „Ч. море" 1:4 (1:0)**, съдия: Нагашима,

1969

19.9.1969 г., Отборите на Япония и „Ч. море" преди началото на втората среща между тях, прави от ляво надясно: Сп. Киров, Ив. Иванов, Ст. Ковачев, рефер, Др. Борисов, Ямагучи, Бож. Колев, Г. Георгиев, Кикугава, Т. Великов, рефер, Кев. Тахмисян, рефер, Сим. Нинов, Фунамото, Т. Миямото, д-р Станев, Катаяма, Вид. Апостолов, Камата, Г. Димитров и адм. В. Янакиев, клекнали: Март. Иванов, Вах. Саркизов, Мих. Табаков, Мори, Здр. Митев, Д. Боснов, Ив. Василев, М. Миямото, Хр. Тодоров, Сугияма, Оги, Ст. Богомилов, Уатанабе и Дам. Георгиев

19.9.1969 г., Нац. стадион, Токио, Стефан Богомилов бележи изравнителния гол в японската врата.

19.9.1969 г., Ст. Богомилов отново бележи, този път с глава, след центриране на Вах. Саркизов отдясно – 2:1 за „Ч. море“

→

странични: Маруяма и Фукушима, 35 000 зр.

Голм.: 1:0 Оги 21‘ (дуз.), 1:1 Ст. Богомилов 48‘, 1:2 Ст. Богомилов 72‘, 1:3 Здр. Митев 74‘, 1:4 Здр. Митев 85‘

Япония: Фунамото, Кикугава, Йошитада Ямагучи, Масакатсу Миямото (Ониши), Митсуо Камата, Хироши Катаяма, Теруки Миямото (Еизо Югучи), Аритатсу Оги (Очиаи), Масаши Уатанабе (Ясуюки Кувахара), Такаджи Мори, Рюичи Сугияма, тр. Кен Наганума

„Ч. море“: Ив. Иванов (Сим. Нинов), Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов (Март. Иванов, Кев. Тахмисян), Хр. Тодоров, Др. Борисов (Г. Георгиев, Вах. Саркизов), Вид. Апостолов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев, тр. Г. Димитров

(Според представената статистика: 9 удара към вратата на „Ч. море“ срещу 29 към тази на Япония, по 6 корнера за двата отбора, 11 свободни удара в полза на Япония срещу 15 за „Ч. море“. Индивидуалната статистика посочва 12 удара на Ст. Богомилов, 9 на Здр. Митев, по 3 на Дам. Георгиев и Вид. Апостолов и по 1 на Хр. Тодоров и Д. Боснов)

„Япония не успя да предотврати голяма загуба. България показва своята сила във второто полувреме.

Вторият приятелски мач между Японския нац. отбор и ФК „Ч. море“ се състоя на националния стадион в Токио. Япония вкара първа от дузпа през първото полувреме, но България се възползва от моментното отпускане на японците през второто полувреме и последователно вкара четири гола.

Мачът започна с обещание да бъде интересен, най-вече заради вкараната от Япония дузпа, но накрая се получи логичен резултат, след като българите показаха своите пълни възможности през второто полувреме. Японските футболисти изглеждаха изтощени и като цяло неефективни в действията си. Това беше най-очевидно в последните 20 минути от мача и факта, че получиха четири безответни гола, за съжаление не отговаря на техният борчески дух, показан през първото полувреме.

Веднага след първият

→

съдийски сигнал, България започна енергични атаки към вратата на домакините и японския тим беше принуден да се защитава, изправен пред редица изпитания. Първата контраатака към българската врата беше осъществена едва към 15-та мин. В 20-та мин. Уатанабе се освободи в полето на противника, топката беше върната от дясната страна към Сугияма и българският бек го препъна в наказателното поле. Оги майсторски превърна отсъдената дузпа в гол, излъгвайки вратаря с удар в левия му ъгъл.

Въпреки, че великолепния удар на Богомилов от извън наказателното поле разтърси японската мрежа в 35-та мин., голът не беше признат от съдията, защото свободният удар беше отсъден като непряк. Така първото полувреме завърши с един гол аванс за Япония.

Но второто полувреме се оказа изцяло в полза на България. Най-напред, още в 3-та мин. от полувремето, японския вратар Фунамото едва успя да отбие удар на Г. Георгиев и отскочилата топка попадна в Богомилов, който със силен удар отбеляза гол – 1:1. България поведе в 27-та мин., когато отново Богомилов отбеляза с глава след центриране на Саркизов от дясно. Две минути по-късно, след центриране на Тахмисян от дясно Митев с глава насочи топката в мрежата за трети път. И накрая в 40-та мин. Митев отново отбеляза след центриране на Богомилов от ляво. С тези три бързи гола, България напълно разби японския отбор, чиито защитници показаха липса на добро взаимодействие поради налегналата ги умора и не беше изненада за никого, че

19.9.1969 г., поглед зад вратата към втория гол на Ст. Богомилов

19.9.1969 г., Нац. стадион, Токио, Здр. Митев бележи с глава третия гол във вратата на Япония

19.9.1969 г., Нац. стадион, Токио, 80-та мин. на мача, Здравко Митев посреща топката, центрирана от Богомилов и я забива в японската мрежа за 4-ти път. Вратарят Фунамото и защитника Камата са безпомощни.

българите се възползваха от това. На моменти японския тим беше по-активен в атака, но нападателите му не успяха да пробият защитния вал на гостите.

След мача треньорът Г. Димитров сподели: „Трябваше да вкараме порано. Нашият отбор отбеляза четири от общо шесте гола, които смятаме че бяха реалният резултат. В първия мач изглеждаше, че Япония играе прекалено защитно, нападението има нужда от повече подкрепа от задните линии."

Относно отменения гол на Ст. Богомилов от свободен удар: „Ветерана Василев възпрепятства негов съотборник от саморазправа със съдията. Причината защо всичко това се получи е сблъскването между Мори и Апостолов, за което нарушение съдията отсъди „препречване" *(obstruction)*. Това е непряк свободен удар.

19.9.1969 г., Нац. стадион, Токио, друг поглед върху последния гол на Здравко Митев.

Обаче жеста на съдията непосредствено преди Богомилов да го изпълни беше като за пряк свободен удар. Богомилов каза: „Бих във вратата, защото мислех, че удара е пряк." Той даже е разбрал, че вратаря Фунамото е казал на Уатанабе, че удара е пряк. „Мисля, че гола трябваше да бъде признат."

Треньорът Наканума: „Не успяхме да се противопоставим на тяхната бързина и техника. Бяхме изморени, особено през второто полувреме. Провалихме се в отбранителен план. Миямото Масакатсу и Оги бяха очевидно изтощени и ако говорим с терминология от бокса, те можаха да се бият до 10-тия рунд, но не можаха да издържат до 15-тия. Ще пусна по-младите играчи в третия мач. … Когато защитниците участват в атаката, ние имаме добри нападатели като Ямагучи и Кикугава и отборът ни играе силно. Но този път липсваше подкрепата от задните линии, както беше срещу „Арсенал" и „Борусия" М-гладбах. Но българския отбор играе с особена острота и бързина, като тази на бръснач. И с много точни пасове. … ***Юзо Хираки***."

„Япония получи първата си възможност за удар във вратата в 18-та мин., което доведе до отсъдената дузпа и отбелязването на първия гол, но ако разгледаме внимателно играта през тези минути, ще установим че българите си играеха с японците, както се очакваше.

Сила, скорост, тех-

21.9.1969 г., ст. Нишикьогоку, Киото, „Ч. море“ от ляво надясно след съдиите: Ив. Василев, Сим. Нинов, Ст. Богомилов, Хр. Тодоров, Бож. Колев, Здр. Митев, Мих. Табаков, Вид. Апостолов, Март. Иванов, Кев. Тахмисян и Вах. Саркизов

ника. Това беше българският тим, притежаващ всички качества, необходими за игра на футбол. Мениджъра Наканума каза с дълбока въздишка „Континенталното (индивидуална техника) и островното (скорост) са тук на едно място. Това е съвършен тим.“

Предимствата на този тим са в отличното владеене на топката и способността да играе на висока скорост. Особено искаме да отбележим начина на прехвърляне на топката (центрираната), борбата във въздуха и играта с глава. Почти всички атаки на българския отбор станаха чрез центриране от дясно. По този начин те отбелязаха три от головете си. И въпреки, че това не даде резултат в първия мач, те показаха своето превъзходство в играта с глава и тогава.

Тази вечер българския тим обсади вратата на Фунамото последователно в 1-ва, 8-ма, 9-та, 12-та и 16-та мин. от началото на мача. Причината защо тези атаки се оказаха резултатни едва през второто полувреме бяха дадени от мениджъра Наканума така: „Японските футболисти започнаха да чувстват умора и центрираният дадоха предимство на българите пред уморените японски защитници, които не успяха да се противопоставят успешно.“

Когато българските футболисти бяха притиснати до тъч линията, те никога не позволиха топката да напусне игрището и я задържаха в игра с бързи комбинации. По тази причина Япония получи право само на три странични хвърляния.

„И да обобщим накрая, японските футболисти се измориха много бързо. Причината защо Япония не получи голови възможности се крие в превъзходството на българите във владеенето на топката. Японците трябва да се научат да си подават точно топката, след като са във владението ѝ, а не да се чудят какво да правят с нея.“ (Наганума). Тук другият треньор каза нещо много важно: „Японските футболисти винаги се засилват преди да ритнат топката, което не може да изненада противникът и той има време да реагира. Нашите играчи са научени така от детска възраст и вече не могат бъдат отучени. ***Тадахиро Гото***“

21.9.1969 г., Киото, ст. Нишикьогоку, 15.04, **Япония – „Ч. море“ 0:1 (0:0)**, 15 000 зр.

Голм.: 0:1 Кев. Тахмисян 73‘

Япония: Фунамото, Йошитада Ямагучи, Масакатсу Миямото (Ониши), Митсуо Камата (Кикугава), Хироши Катаяма, Теруки Миямото, Еизо Югучи, Аритатсу Оги (Очиаи), Такаджи Мори, Масаши

1969

Билет за мача в Токио на 19.9.1969 г.

1969

В квалификационния турнир за СП'70 в Мексико, игран през октомври 1969 г. в Сеул, Япония играе в група с Австралия и Южна Корея. Играят се по два мача всеки срещу всеки, като победителят в групата продължава във втория кръг, където ще срещне отбора на Родезия. Япония записва по един равен и една загуба срещу Австралия (1:1, 1:3) и Ю. Корея (2:2, 0:2) и отпада от турнира. Головете за японците отбелязват Т. Миямото – 2, Кувахара и Уатанабе – по 1.

Уатанабе, Ясуюки Кува-хара, тр. Кен Наганума

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Мих. Табаков, Вид. Апостолов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов (като резерви влизат Др. Борисов и Дам. Георгиев), тр. Г. Димитров

(Статистиката посочва 7 удара към вратата на „Ч. море“, срещу 12 към тази на Япония, корнерите са 7:1 в полза на „Ч. море“, свободни удари 13:12).

„България властва и в третия мач. Японски сълзи след един гол. …

Вероятно поради жегата от 31°С, характерната бърза игра на „Ч. море“ не се забелязваше през първото полувреме, но гостите изостриха атаките си през втората част и в 28-та ѝ мин. Тахмисян простреля японската врата, за да оформи крайната статистика от три мача в 1 равен мач и 2 победи за „Ч. море“. Българите се завръщат у дома на 22 септември.

Как да отговорим на атакуваща игра, когато губим в резултата и как да запълним празнината, оставена от напускането на Камамото. Усъвършенстване на точността и индивидуалната техника с поглед към квалификациите за Световното първенство.

Играхме срещу изумително силен отбор. Ако мачовете срещу „Арсенал“ Лондон и „Борусия“ Мьонхенгладбах бяха като гилотина, която изведнъж се стовари върху главите ни, този път усещането беше, че противникът е специализиран в нанасяне на многобройни прободни рани с нож, поради което Япония не можеше да си позволи загубване на концентрация нито за секунда. Оттук можем да кажем, че срещу този противник, състоянието на японския отбор беше ужасно. Все пак чувството от всички тези мачове е, че Япония започва да се появява на картата на световния футбол. Те показват още колко много трябва да научи японския отбор преди започване на квалификациите за СП на 10 октомври в Сеул.

Първо, има голяма разлика в индивидуалните технически умения между японските и европейските футболисти. Този проблем не може да бъде решен бързо и ще бъде една от основните задачи в бъдеще, но въпреки това не е приемливо, че японския отбор загуби половината от притежанието на топката поради грешни пасове. Въпреки, че тези грешки бяха допуснати от подаващите топката, факт е че тези които трябваше да я получат не се движеха достатъчно. Единственият нападател, който активно търсеше топката и се освобождаваше с бързина и агресия беше Сугияма. Няма как да се построи успешна атака ако отбора не успее да придвижи топката напред. Това е основно правило.

Следващият голям проблем е нападението на японския отбор. „Ч. море“ показа, че липсата на Камамото в атака оставя незапълнена празнина. Когато някой от японските футболисти беше във владение на топката, обърканият му поглед казваше: „Какво по дяволите да правя сега?“. Зрителите останаха с чувството, че японците

21.9.1969 г., ст. Нишикьогоку, Киото, схематично отразяване на победният гол за „Ч. море“, отбелязан от Кеворк Тахмисян, след свалена с глава топка от Стефан Богомилов

не знаеха как да построят една атака и това беше особено очевидно в този трети мач.

Въпреки, че във втория мач Япония загуби чувствително, халфовата линия повиши оборотите, създавайки силна атакуваща линия и няколко положения за гол. Изглежда, че наличието или отсъствието на тази форма зависи от конкретния мач. Това непостоянство оставя зрителят объркан, незнаещ кое лице на японския отбор ще наблюдава. Необходимо е да се налага атакуващ стил чрез тренировки, докато играчите го почувстват в мозъка на костите си. Освен това, за отбелязване е, че нападателите на Япония вършеха два пъти по-малко работа от тези на „Ч. море". Когато нападател на „Ч. море" загуби топката, той упорито ще преследва противниковия играч. Когато Япония атакуваше, топката често беше подавана настрани, вместо да се търсят пролуки напред. Това беше в резултат от пресата на черноморските нападатели.

Най-малко са грижите в защита. Причината, поради която черноморци прибягнаха до далечни удари, беше че японските защитници им дадоха малко пространство за действие да развиват комбинациите си.

Само три седмици остават до квалификациите в Сеул. Японските футболисти ще останат във високопланинската база Насу от 24.9. до 4.10. за последните приготовления и да направят последни усилия да подобри атаката си. Отборът се нуждае от кратък отдих преди отново да превключи на упорити тренировки. Това са трудни задачи, но нека да се доверим на водачеството и опита на треньора Наганума. ***Юзо Хираки***"

„Япония губи с минимален резултат. Тахмисян отбелязва решителния гол. …

Нито един от отборите нямаше чисти положения през първото полувреме, и може да се каже, че мачът протичаше твърде безинтересно, докато Тахмисян отбеляза в 28-та мин. на второто полувреме след брилянтна комбинация. С този мач отборът на „Черно море" приключи с престоя си в Япония и утре, 22.9. ще отпътува обратно за България.

При температура от над 31° наблюдавахме бавна и скучна игра, в която надделяваха защитите на двата отбора. По-специално, унищожителната ударна мощ на „Ч, море", показана във втория мач беше изчезнала като от магия. Може би, поради голямата загуба във втория мач, японските футболисти предпочетоха да играят скучно и предпазливо, като че ли нещо ги беше сковало.

В 20-та мин. Мартин Иванов успя да дриблира дълбоко в половината на Япония и отправи удар от около 25 метра. Топката полетя към японската врата, но премина на сантиметри над напречната греда. Единствената друга опасност, с която „Ч. море" застраши вратата на домакините през това полувреме беше в 26 мин., когато голмайсторът Богомилов пропусна да уцели очертанията на вратата с мощен удар със силния му ляв крак.

От другата страна, японския отбор се беше съсредоточил върху защитата, а нападението му беше на практика несъ-

21.9.1969 г., Дамян Георгиев в акция на ст. Нишикьогоку в Киото

1969

ществуващо. Само в 21-та мин., след като вратаря Нинов беше напуснал поста си, Югучи опита удар към опразнената врата от дясната страна, но беше блокиран от десния защитник Василев и тази открила се възможност беше пропусната.

Борбата за топката в центъра на терена продължи и след подновяването на играта. В 22-та мин. Сугияма напредна самостоятелно по левия фланг и опита остър удар от малък ъгъл, но той беше ловко спасен от вратаря. „Ч. море“ започна майсторски да контраатакува, а японския отбор показа липса на характер и получи гол в 28-та мин. Богомилов свали с глава центрираната от дясно от Василев топка и Тахмисян, който изскочи от задна позиция на скорост я отпрати в мрежата. „Ч. море“ демонстрира способността си да изтръгне максималното от на пръв поглед безопасно положение.

Японските футболисти преминаха в атака, но въпреки отчаяните им опити да изравнят, техните усилия бяха неутрализирани от стабилната защита на „Ч. море“.

„Ч. море“ показа нагледно как може да се възползваш максимално от едно положение и да грабнеш победата.

Левият крак на Богомилов крие магическа сила.

От гледна точка на

21.9.1969 г., авторът на победният гол в Киото, Кеворк Тахмисян е трудно удържим в този мач.

футболистите, да се играе един мач на седмица е идеалната програма, но тези на „Ч. море“ бяха заставени да играят три мача в продължение на пет дена. Още повече, единият беше игран при тежките условия на непрекъснат дъжд, а такива мачове са най-изтощителни. Освен това, този мач беше първият след пристигането им в Япония и при температурата от 31° беше нормално играчите да изглеждат уморени. Същото може да се каже и за японския отбор. Може би това беше причината последният мач да не бъде толкова интригуващ още от самото му начало. На пръв поглед българите не бяха добре организирани, играха на моменти разсеяно и невнимателно. Въпреки това, те затвориха всички пролуки, които трябваше да бъдат затворени и показаха на зрителите колко умело могат да се справят с тази задача. Отново се почувства респектиращата атмосфера от гостуванията на английския „Арсенал“ през миналата година и на „Борусия“ М-гладбах порано тази година. Въпреки, че „Ч. море“ не превъзхождаше напълно и безусловно своят опонент и някой би си помислил, че този отбор може да бъде лесно преодолян, Япония беше победена преди да се усети и осъзнае, че „Ч. море“ е сериозен и силен съперник.

Голът беше отбелязан в 28-та мин. на второто полувреме, когато крайният защитник Василев напредна и центрира топката от дясно. Богомилов, който се промъкваше напред скочи високо с гръб към вратата и свали топката към бягащият Тахмисян, който без да загуби и секунда време я изстреля неспасяемо от въздуха в десния ъгъл, след като беше влязъл на няколко метра в наказателното поле. Отборът на „Ч. море“ беше създал няколко положения до този момент, които бяха успешно парирани от японската защита. Отлично изработеният гол донесе победата на българите от единственото им положение.

Играчът на този отбор, показал изкуството на своите невероятни умения е Богомилов. Той игра като ляво крило в този мач, но има нещо покоряващо и ужасяващо за противника в силата и точността на левия му крак. Той си служи с него леко и свободно както с ръка. В края на второто полувреме той се върна към центъра на игрището и раздаваше пасове, за които много биха помислили че са невъзможни за изпълнение. Но ако говорим за силата на неговия удар, топките които изстрелваше с левия си крак бяха като живи същества, които знаеха къде и как да отидат. Истинско чудо! Богомилов не разчита много на десния си крак. Той изглежда почти като осакатен, но това не изглежда като голям проблем, имайки в предвид качествата му, с които компенсира тази негова недостатъчност. Чуждите отбори често имат играчи от този калибър. Повечето от футболистите на „Арсенал“ бяха „десняци“, но ритаха и с двата си крака. Този, който рита със силния си крак трябва винаги да е точен. Богомилов ни показа колко по-силен може да бъде футболист, който рита само със силния си крак, отколкото този който рита и с двата, но понякога е неточен. ***Накаяма***“

Стефан Богомилов: „Във влака от Токио до Осака дойдоха представители на японската федерация да разговарят с мен. Не помня кой превеждаше, трябва да е бил някой от посолството, защото с нас от България преводач не тръгна.

Казаха ми, че ще ми зададат 100 въпроса, на които очакват отговор от мен. Постресnах се малко. 100 въпроса ми изглеждаха много и се чудех какво толкова ще ме питат. Въпросите бяха най-различни. В колко часа ставам, колко часа спя, в колко часа си лягам, какво ям за закуска, колко ми плащат … Тук взех да преувеличавам малко. Мислех си, че ако разберат колко малко получаваме в България ще си помислят „този пък какъв професионалист е с тази малка заплата“ и започнах да надувам цените. След като премина разговора поговориха помежду си и ми предложиха да остана да играя в Япония със заплата от 600 английски лири. Беше трудно да се обясни и те да разберат, че такъв трансфер няма как да стане, поради тогавашните разбирания на социалистическия морал, че футболистите не са стока и не могат да се продават. Излизането на футболист извън границите на страната по легален път през тези години беше абсолютно немислимо.“

Накратко, турнето в

1969

През май 1968 г. лондонският „Арсенал“ посещава Япония. Турнето е във връзка с подготовката на японския национален отбор за ОИ в Мексико'68. Първият мач се играе на 23.5.1968 пред 58 000 в Токио. „Арсенал“ открива резултата 13 секунди след първия съдийски сигнал с гол на Боби Гоулд (бел. Гоулд играе за „Ковънтри Сити“ в мача им срещу варненския отбор на 10.8.1966 г.), японците изравняват в края на полувремето и „Арсенал“ побеждава с 3:1 с нов гол на Гоулд и един на Тери Нийл. Вторият мач се играе на 25.5. в градчето Фукуока и „Арсенал“ побеждава този път с 1:0, а в мач №3 на 29.5. отново в Токио победата за англичаните е по-изразителна – 4:0

1969

Япония може да бъде описано с едно изречение от думите на българският консул в Токио Начо Папазов, който нахлува развълнуван в съблекалнята след втория мач с думите: „Момчета, вие с този мач направихте за България повече отколкото ние можахме да направим за цял мандат."

Две акции на Ст. Богомилов срещу японската защита, 21.9.1969 г., Киото

28.9.1969 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Враца 4:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 117, 29.9.1969 г.: „През целия мач черноморци играха стройно, боравеха леко с топката и атакуваха неспирно. Естествено бе наложеният още в началните минути превес в играта да бъде материализиран. Пръв откри серията Богомилов, който в 14 мин. отбеляза рядко красив гол с глава. Не бе изтекла и следващата минута, черноморци се поздравиха отново – 2:0. За съжаление, след този гол темпото спадна. Успокоени от аванса, домакините притъпиха своите атаки и до края на полувремето не бе отбелязано нищо съществено.

През втората част видяхме по-голямо настървение в играта на черноморци. Те продължиха да търсят още по-изразителна победа, като натиснаха по всички линии вече изнемощелия си съперник. Играта се пренесе изцяло в полето на гостите. В 56 мин. защитникът Коцев се опита да върне топката на своя вратар, но бързият Митев я догони, мигновено шутира и – 3:0. Сега вече надмощието на „Черно море“ бе очертано абсолютно. В 63-та мин. отличният в тази среща Митев със самостоятелна акция покачи отново резултата – 4:0, като постигна своя хеттрик. До края на срещата, независимо от силния вятър, домакините създадоха още много положения, но резултатът остана непроменен. ***Вървбан Вървбанов***“

В. „Нар. дело“, 30.9. 1969 г.: „… Бърз пробив на Дам. Георгиев (7) в 13 мин. донесе първия гол, отбелязан майсторски с глава от Богомилов. Неокопитили се още от първия удар, врачани бяха сполетяни от ново нещастие. В 14 мин. Митев би силно и – 2:0. … ***Ив. Колев***“

5.10.1969 г., **ЦСКА „Септ. знаме“ – „Ч. море“ 3:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 120, 6.10.1969 г.: „Армейските нападатели бяха безсилни да пробият защитния обръч пред вратата на „Ч. море“. Гостите своевременно разгадаваха намеренията на противника, но не съумяваха да организират контранастъпления, често изпадаха в засади…

Постепенно ЦСКА навлезе в добро темпо, вкара в действие и далечната артилерия. Нинов с мъка отбиваше ударите на Якимов и Никодимов. Реакцията от страна на „Ч. море“ доведе до опасен рейд на Тахмисян, но Иванов стреля в куп от армейски защитници. В 35 мин. обаче черноморското нападение получи „отличен“ за една контраатака, изпълнена с голям устрем и хубав финт от Митев. След неговото центриране, на Богомилов оставаше само да подложи крак, за да отклони топката в мрежата – 0:1.

Коренният прелом в играта на ЦСКА дойде чак след почивката. Змс Манол Манолов – поел функциите на старши треньор – използва правото си на двете смени. Полезно се оказа включването на младия Денев, който вложи целия си жар и подпомогна както нападателната, така и защитната линия на отбора. Шампионът взе изцяло инициативата. Заредиха се бързи и изненадващи комбинации по фланговете и през центъра. Това подейства психологически на варненци, някои от които се пообъркаха. Б. Колев спря топката с ръка и Жеков точно изпълни дузпата – 1:1. Само след 5-6 минути Ив. Василев лошо върна топката назад, излъга своя вратар и услужи на Якимов, който (много точно от малък ъгъл!) покачи на 2:1. По-нататък за шампиона бе вече лесно да изведе своя централен нападател в удобна позиция (3:1), да не допуска повече никакви неприятности за себе си. ***Д. Попдимитров***“

В. „Полет“, 6.10.1969 г.: „… Едно наивно отиграване пред вратата на Нинов от защитниците бе използвано от Якимов и … 2:1. Виновният Василев бе сменен от Табаков, но това не укрепи особено защитата. Борисов смени Иванов, но и това не внесе оживление в предната линия. Домакините продължително обсадиха вратата на гостите и дойде третия гол, но Жеков беше в явна засада – 3:1. Заслужената победа на армейците не подлежеше на съмнение…“

***

20.10.1969 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Дунав“ 1:1,

Голм.: 0:1 Тодоров, 1:1 Ст. Богомилов

***

26.10.1969 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 3:0 (0:0)**,

В. „Полет“, 27.10.1969 г.: „По нищо не личеше, че

1969

От 27 до 29.9.1969 г. в Двореца на спорта и културата във Варна се провежда IV-то световно първенство по художествена гимнастика, с участието на 44 състезателки от 18 страни. Състезанията се провеждат по 5 дисциплини: без уред, въже, обръч, топка и ансамбъл. В тях България печели 4 златни, 6 сребърни и 1 бронзов медали. Мария Гигова става шампионка в многобоя, а Нешка Робева разделя второто място с две съветски гимнастички. В класирането по страни, България на първо място, пред СССР и ЧССР. Това е първият голям международен успех за България в този форум, от който започват традициите на нашата страна в този спорт.

1969

На 2.9.1969 г. умира северно виетнамският комунистически лидер Хо Ши Мин. Смъртта му довежда и до край на военните действия между двата му спонсора СССР и Китай, които са близо до открита война поради оспорваният от Китай договор отпреди 150 години, който е присъдил териториите на няколко ненаселени острови в пограничните реки Усури и Амур на тогавашната Руска империя. Северно виетнамците се явяват като медиатори в разрешаването на конфликта, докато останалия свят трепне пред възможността от ядрена война между двете супер сили. В крайна сметка е постигнат мир, а границите остават непроменени.

везните на победата ще се наклонят по такъв категоричен начин в полза на домакините. Беше изминало едно цяло полувреме, в което и единият, и другият отбор се стремяха да наложат колкото се може по-ефикасно своите схеми на игра. И все пак, като че ли гостите прилагаха по-майсторски своята тактика. Играейки отбранително, те се справяха с неспирните набези на противниците си и на свой ред макар и рядко, провеждаха опасни контраатаки. При една от тях в 33-та минута, след отлично подаване на Милов от зоната на дясното крило, Вълков с глава от движение едва не разтърси мрежата на Нинов. Всъщност това бе и най-чистото положение за реализиране на гол в полза на плевенчани. Обратно на тях, домакините, макар, че диктуваха темпото и поддържаха нападателния си стил на игра, не можеха да намерят верния път към вратата на сигурния Стоянов. Адресираният на топката се извършваха на малки разстояния, а импровизацията, особено в заключителния етап на атаките, отсъстваше.

През втората част обаче настъпи истински прелом в действията на домакините. Преливанията от нападение в отбрана и обратно се извършваха много по-гъвкаво. Нападателите започнаха да оперират на много по-голям периметър. Особено се откроиха младите щурмоваци Тахмисян и Георгиев, които с бързите си и технични действия многократно поставяха в „шах" своите пазачи. И все пак, и двамата не трябва да прекаляват с индивидуалните прояви, които, както се знае, са нож с две остриета. Не може да не се даде ласкава оценка и за другите нападатели. Богомилов отново бе заплаха номер едно за плевенската врата във въздушните двубои пред нея. Митев, а и влезлия в началото на второто полувреме Борисов, се стремяха да поддържат добрия нападателен синхрон. От защитниците Б. Колев отново се изяви с прекрасните си качества. Не по-малко бойки и полезни бяха и Боснов, и Василев. Отборът на гостите като цяло остави добри впечатления с кавалерската си игра.

Как станаха головете? В 56-та минута след изпълнение на наказателен удар, Георгиев подаде на Тахмисян, последния, от съвсем неудобно положение, през куп от играчи, направи безпомощен плевенския вратар. В 64-та минута Тахмисян проведе бърз рейд през центъра и пласира топката на Георгиев, който мигновено я изстреля в плевенската врата – 2:0. В 74-та минута една светкавична акция на черноморци, започната в дълбочина, завърши с идеално вдигане на топката в наказателното поле на „Спартак" от Богомилов, Георгиев, пласирал се много добре, от движение би неспасяемо и 3:0. Няколко минути след това пред вратата на гостите настъпи меле, въпреки, че топката два пъти се отби в гредите, не можа да намери мрежата на Стоянов. ***Ст. Димитров***"

1.11.1969 г., **„Черноморец" Бс – „Ч. море" 1:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 132, 3.11.1969 г.: „Неубедителна игра на домакините на собствен терен. Началото създаде илюзията, че бургаските футболисти са решили много настоятелно да играят за победата: корнери, удари, пробиви… До 40-та минута варненци бяха принудени повече да се отбраняват. След ъглов удар Радлев скочи най-високо от всички и заби топката в мрежата – 1:0.

Второто полувреме бе на гостите. Те се възползваха от факта, че домакините доброволно отстъпиха средата на терена и свиха обръч около вратата на Топчев, който се прояви блестящо на няколко пъти. Но какво можеше да направи само той и Радлев, когато другите грешаха постоянно? Непредотвратимото се случи в 83-та минута – след продължително разбъркване, когато Топчев на два пъти изпусна топката, тя попадна у Саркизов, който намери пролука към вратата – 1:1. ***Ал. Велков***"

16.11.1969 г., **„Ч. море" – „Тракия" Пд 0:1 (0:1)**,

В. „Нар. дело", 18.11. 1969 г.: „Вероятният рисунък на играта в този най-интересен мач от XII кръг на „А" РФГ не представляваше някакъв особен секрет. Това особено важеше за домакините. Благоприятният изход от пряк двубой с един от възможните съперници в спора за по-добро класиране в края на шампиона-

та предопределяше всичко. Подготовката на отбора целеше пълната мобилизация на силите.

За гостите от Пловдив двубоят бе удобен случай да покажат на чужд терен своя напредък. Тези намерения проличаха и в думите на ст. треньора на „Тракия“ Васил Спасов, с когото беседвах преди мача.

– Атакуващият или отбранителен стил на играта, каза той, днес е нещо твърде относително. Един отбор може да играе понякога с двама номинални нападатели, но в даден момент в атаката да се включват 5-6 и повече състезатели. В това, според мен, се крие една от тънкостите на съвременния футбол, която няма как да се изрази с цифри.“

В неделния мач „канарчетата“ показаха именно такава гъвкава, комбинационна игра, с добре изпълнявани преливания от отбрана в нападение и обратно, с внезапно сменяне на темпа на играта и фронта на атаката. И това състезателите на „Тракия“ вършеха така умело и синхронно, че у мнозина зрители се създаваше илюзия, че играчите в жълто навсякъде имат числено превъзходство. В отбора на гостите блестеше Дерменджиев.

Играта на домакините трябва да се раздели по време на два периода – от началния сигнал до 11 минута и след това до края на мача. Началото бе обещаващо. Без да губи време за проучване на противника, отборът започна да набира „пара“. И именно тогава дойде оня епизод, когато излишната самоувереност на централния защитник Б. Колев бе жестоко наказана. И от играчите, и от зрителите неуспехът бе възприет едва ли не като автогол. Черноморци заиграха несигурно и неспокойно, с излишна припряност и много технически брак. В повечето единоборства те бяха надигравани от противниците им. В техните чести и хаотични набези почти редовно участваха защитниците Василев и Боснов. Това бе игра „ва банк“, за да се постигне поне почетното реми.

Умението да се надиграе противник не зависи само от майсторството. Нужна е и упоритост и решителност. В последната фаза на атаката тези качества помагат да се поеме цялата отговорност върху себе си. А в неделния мач именно такава смелост не достигаше и у Митев, и у Тахмисян, и у Георгиев, и у Богомилов, когато пред тях за части от секундата се откриваха златните възможности да поразят вратата на Карушков.

За черноморци неделният мач ще бъде безспорно, обект на един задълбочен разговор. В детайли по тези въпроси ще си кажат думата треньорите. Погледнато така, загубата може да бъде и полезна. ***С. Маркин***“

23.11.1969 г., **ЖСК „Славия“ – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**,

23.11.1969 г., Бож. Григоров (ЖСК) оптива задна ножица пред погледа на Бож. Колев (3) и Ив. Василев (вдясно)

В. „Нар. спорт“, бр. 141, 24.11.1969 г.: „През първото полувреме домакините ни поднесоха игра от добро качество. Голямо движение у всички състезатели, остроумни, находчиви и точни пасове на Ив. Георгиев и А. Михайлов, красиво избродирани комбинации към вратата на Нинов, хубав гол, вкаран с глава от Ив. Георгиев. Да, тези 45 минути обещаваха много, но…

Приспивателно ли бяха взели състезателите в бяло през почивката, та подновиха играта така вяло, за да изпаднат с течение на времето до края на мача едва ли не в летаргия!... Наистина чудновата промяна! Как да си обясним, че едни състезатели, които малко преди това сякаш имаха крила и действаха така добре и с вдъхновение, изведнъж

***

В 22.30 ч. на 29.10.1969 г. инженери от Калифорнийския университет успяват за пръв път да обменят данни между два компютъра на разстояние 400 мили. Проектът за свързване на двете системи е наречен „Арпанет” и е възложен от министерството на отбраната на САЩ.

1969

Любителите на музиката изпращат една от най-запомнящите се години. На 26.9.1969 г. „Биитълс“ издават своят последен и най-успешен според много критици албум „Abbey road“, с многозначителното заглавие на последната песен: „The End“. На 5.12.69 г. излиза албума „Let it bleed“ на „Роулинг стоунс“, „Пинк флойд“ издават „Ummagumma, а „Лед Цепелин“ издлиза с „Led Zeppelin II“. Някои от песните в тези албуми все още присъстват в различни класации.

загубиха и сили, и настроение, за да стигнат до примитивизма!...

Впрочем, обяснение на този въпрос търсеха хората от трибуните, а черноморци много-много не губеха време за това. Те се вдигнаха „на крак“ и с типичното им умение да играят силно на чужд терен взеха инициативата на мача в свои ръце, за да нанесат търсения удар десетина минути преди края на срещата с изравнителния гол на Митев, който се вряза остро в наказателното поле на противника и със силен удар разтърси мрежата. Този студен душ поизтръгна домакините от обхваналата ги дрямка, но беше вече късно да се търси обрат в резултата… ***Спас Тодоров***“

14.12.1969 г., **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Дим. 4:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 150, 15.12.1969 г.:„Марекчани изнесоха двубоя като равностоен противник, дори в някои моменти взеха инициативата в свои ръце. Значителен успех им носеше активността на Паргов и Манов срещу не много добре организираната игра на черноморската защита, и на Сапинев – в центъра на терена, както

1. ЛЕВСКИ—СПАРТАК	12	2	1	39—10	26
2. ЦСКА С. ЗНАМЕ	10	2	3	37—14	22
3. ТРАКИЯ	9	3	3	27—13	21
4. ЖСК—СЛАВИЯ	6	6	3	19—16	18
5. ЧЕРНО МОРЕ	6	4	5	26—19	16
6. ЧЕРНОМОРЕЦ	4	8	3	18—18	16
7. ЕТЪР	5	5	5	17—16	15
8. ЛОКОМОТИВ	6	3	6	26—29	15
9. СПАРТАК	5	4	6	12—30	14
10. ДУНАВ	5	3	7	13—15	13
11. МАРЕК	6	1	8	23—26	13
12. БЕРОЕ	5	3	7	16—25	13
13. АКАДЕМИК	4	4	7	17—18	12
14. БОТЕВ	4	3	8	14—22	11
15. МАРИЦА	4	1	10	15—28	9
16. КРАКРА	2	2	11	13—33	6

и атаките, развивани предимно по крилата. Но след 16 мин., когато Богомилов след ъглов удар отбеляза с глава първия гол, те разкриха своя тил и опасностите пред тяхната врата зачестиха.

Принудителната смяна, извършена след тежко сблъскване на Саркизов с вратаря Вл. Шалдупов, разстрои за известно време играта на черноморци. Но скоро те отново подеха бързи комбинации с чести смени на местата в нападението, в центъра на много от които стоеше техничният Тахмисян. Междувременно младият дебютант Величков бързо успя да влезе в тон със своите другари и до края на мача игра пълноценно.

Останалите три гола паднаха през второто полувреме, когато и Митев, и Богомилов също включиха на високи обороти. Играта на черноморци стана постройна, постоянно носеше заплаха за вратата на Белчински. Но домакините не взеха максималното. Те оползотвориха само три от много голови положения. На моменти и гостите даваха принос за издигане качеството на този динамичен двубой, но техните действия бяха съпроводени с ред грубости, които заличиха приятните впечатления от играта ми. ***П. Герчев***“

В. „Нар. дело“, 16.12. 1969 г.: „… Не бяха редки случаите на обратни присъждания, които Пармаков се опитваше да коригира с безпринципни компенсации. В резултат на тази „свободна“ игра бяха контузени няколко състезатели. Вахан Саркизов се намира още в Окръжна болница, където ще бъде на лечение около 10 дни. Той има лека контузия на главата с малка раничка в тилната част и леко мозъчно сътресение. ***С. Маркин***“

21.12.1969 г., **„Марица“ Пд – „Ч. море“ 3:2 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 153, 22.12.1969 г.: „Черноморци платиха за това, че не се съобразиха с особеностите на разкаляния терен. С повече амбиция и съобразителност и с подчертано по-рационални действия пловдивчани изковаха заслужен успех. Това превъзходство, особено през второто полувреме подкрепено и с по-добрата кондиция, им позволи при трудните условия да поддържат високо темпо до самия край.

През първата част на мача почти нямаше опасност и пред двете врати поради рядката стрелба на нападателите. След това обаче пловдивското нападение преодоля тази своя слабост и в един силен 15-минутен период нанесе три решаващи удара. Заслугите за очертаното надмощие на „Марица“ бяха преди всичко на отличния Мумджиев, който отново се прояви със стабилни и точни действия на широк периметър, на Мендизов и на активността на фланговите играчи Георгиев и Пацев. Особено се отличи младият Ганчев, който стана автор на три гола. Особено ефектен бе вторият му гол със „задна ножица“ в близост до голлинията. Другите два гола обаче тежат на съвест-

21.12.1969 г., Сим. Нинов боксира топката от главата на Вен. Мендизов (Мар), далеч от голмайстора на пловдивчани Ст. Ганчев (вляво). В защита са се върнали Д. Боснов (4), Бож. Колев (3), Хр. Тодоров и Т. Великов

та на варненския вратар Нинов, който изпусна топката в краката на пловдивския нападател. Хубави голове направиха и варненци: след остър пробив на Георгиев и след технично изпълнен свободен удар от 20 м от Богомилов. ***Станко Стоянов***"

***

1/16 финал КСА:

6.12.1969 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **ЖСК „Спартак" Вн – „Ч. море" 1:2 (1:2)**, съдия: П. Николов,

Голм.: 1:0 Колев 11', 1:2 Ст. Богомилов 20', 22'

ЖСК „Спартак: Ст. Стайков, Д. Ангелов, Я. Атанасов, Д. Донев, Пант. Димитров, Ал. Гончаров, Ив. Ранков, М. Гьонин, Р. Няголов, П. Калчев, Ив. Колев

„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, М. Иванов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Кев. Тахмисян, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев

В. „Нар. дело", 7.12. 1969 г.: „Вчера се играха срещите от 1/16 финал от футболния турнир за купата на Съветската армия. Според регламента се играе само един кръг по системата на елиминирането.

Във Варна се срещнаха местните ЖСК „Спартак" и „Черно море". От дълго време двата отбора не бяха играли по между си и това повиши интереса към мача. На стадиона дойдоха хиляди зрители, но веднага трябва да кажем, че те останаха разочаровани от незадоволителната, слаба игра, особено през второто полувреме.

В по-добра светлина се представиха двете единадесеторки през първото полувреме. Равностойно, с бързи набези по крилата, преминаха началните минути. При една атака в 11 минута Колев (ЖСК-Сп-11) би изненадващо и откри резултата. Това не смути черноморци и те на

1969

На 15.11.1969 г. британските телевизионни медии BBC 1 и ITV започват да излъчват предавания в цвят.

1970

В анкетата на в. „Полет“ за футболист на гр. Варна за 1969 г. е избран Божил Колев

***

В Елитната юношеска група отборът на „Ч. море“ завършва на 10-то място в крайното класиране. Шампион е ЦСКА „Септ. знаме“.

6.12.1969 г., ст. Ю. Гагарин, 1/16 финал КСА, прави от ляво надясно: Ст. Стайков, Мих. Гьонин, Сим. Нинов, Март. Иванов, Р. Няголов, …, П. Николов (гл. съдия), …, Ив. Василев, Пант. Димитров, Бож. Колев, П. Калчев, Д. Боснов, Я. Атанасов и Д. Донев, клекнали: Ив. Ранков, Вах. Саркизов, Ал. Гончаров, Здр. Митев, Д. Ангелов, Ст. Богомилов, Хр. Тодоров, Ив. Колев, Кев. Тахмисян и Дам. Георгиев

свой ред засилиха натиска и чрез Богомилов (ЧМ-10) в 20 и 22 минута поведоха с 2:1.

След почивката темпото спадна, намаля и старанието на футболистите. На терена започна игра на дребно, без настойчиви опити да се демонстрира красотата на футбола.

Победа с 2:1 спечели отборът на „Черно море“, който ще продължи по-нататък борбата за купата на Съветската армия.“

1/8 финал КСА:

22.2.1970 г., Варна, ст. Черно море, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 2:1 (1:0)**,

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 37‘, 1:1 Д. Боснов 83‘ (автг.), 2:1 Ст. Богомилов 89‘

„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Вел. Величков, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

„Академик“ Сф: Н. Костов, Ил. Чалев, Ив. Вуцов, П. Зафиров, Б. Ангелов, Ем. Манолов, Мл. Василев, Б. Богданов, Г. Цветков, Кр. Борисов, Г. Любенов

В. „Полет“, 23.2.1970 г.: „Стадион „Черно море“ вчера привлече стотици любители на кръглата топка, които издържаха не само на атмосферните условия, но и на ония които им се предоставиха за „по-приятно“ проследяване развоя на срещата между два равностойни противника. И все пак зрителите останаха доволни, като за това стана причина показаното на терена. И двете единадесеторки демонстрираха добра физическа издръжливост, а и в техническо отношение бяха на висота, особено като се има предвид тежкия терен.

Един по-аналитичен поглед и върху двата отбора … Би било справедливо да се каже, че гостите, въпреки че загубиха, превъзхождаха в някои отношения своя съперник. Те строяха много по-ефективно своите нападения, без задържане на топката и с добро чувство за пласиране. Те рядко си служеха със соло пробиви, но в замяна на това колективния механизъм работеше точно. Недостатък: незадоволителна стрелба и прекален стремеж за пробиви през центъра.

Съставът на „Ч. море“ в сравнение със срещата си срещу „Черноморец“ Одеса, сега се представи много по-добре. Отбраната бе чувствително по-стабилна. Величков, като централен защитник и последна бариера пред вратата на Иванов се справи добре със задачите си. Василев отново напомни за своите нападателни качества, а Боснов, макар и в несвойствената си форма, се бори самоотвержено. Полузащитната линия се стремеше да играе по-целеустремено и все пак тя трябва да работи още по-еластично, без никакво задържане на топката. Само така ще може да се осъществява и едно по-добро преливане. От крайните нападатели задоволиха само маневрените Богомилов и Митев, докато Д. Георгиев се показа в бледа светли-

Победител в турнира за КСА сезон 1969-70 е „Левски-Спартак", който побеждава отборът на ЦСКА „Септ. знаме" с 2:1, на финала, игран на 23.8.1970 г. на националния стадион „В. Левски" в София.

на.

През първото полувреме гостите започнаха по-мобилизирано и първите 10-15 минути инициативата бе на тяхна страна. След това обаче, черноморци изравниха играта и пред двете врати се заредиха интересни моменти. В 37-та мин. една отлично вдигната от Митев топка бе забодена още по-отлично с глава от устремилия се Богомилов.

През второто полувреме преимуществото по-често бе на страната на гостите, но неточния им мерник за дълго не позволи промяна на резултата. И ако те не сториха това, то едно недоразумение между Василев и Боснов ги улесни – 1:1. След като вече се очакваше, че спорът ще се разреши чрез дузпи, опасно врязване на Д. Георгиев (в тази част отправил два опасни удара, единият от които в гредата) и триково подаване на топката, която от Богомилов се озова в мрежата на Костов. ***Ст. Вапцаров***"

¼ финал КСА:

17.8.1970 г., София, ст. В. Левски, **„Тракия" – „Ч. море" 1:3 (1:1)**, съдия: Л. Радунчев,

Голм.: 1:0 Дерменджиев 38', 1:1 Дам. Георгиев 45', 1:2 Кев. Тахмисян 54', 1:3 Здр. Митев 64'

„Тракия": М. Карушков, Нен. Георгиев, Г. Убинов, Вид. Апостолов, Ив. Глухчев, М. Илиев, Г. Попов, Дин. Дерменджиев, Хр. Маринов, Ван. Делев, П. Радков

„Ч. море": Ив. Иванов, М. Табаков, Т. Великов, Вел. Величков, Аб. Билялов, Вах. Саркизов, Пл. Христов, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев

В. „Нар. спорт", бр. 99, 20.8.1970 г.: „Два от нашите най-добри провинциални отбора се срещнаха в последния четвъртфинал на ст. „Васил Левски", за да излъчат противника на ЦСКА „Септ. знаме" на полуфинала за КСА. За

21.8.1970 г., Ст. Загора, ½ финал КСА, гл. съдия Деян Начев и помощниците му Г. Атанасов – Моката и Г. Иванов (вдясно) извеждат двата отбора на терена. Зад капитана Билялов се виждат Хр. Тодоров, Пл. Христов, Т. Великов, Вел. Величков и Здр. Митев

1970

Купата за спортсменство за сезон 1969-70 е спечелена от отбора на „Черноморец“ Бургас

съжаление и двете единадесеторки не представиха пред столичани провинциалния футбол в добра светлина. Играта бе твърде вяла, скучна, грешките изобилстваха. Това в по-пълна степен важи за пловдивчани. В 38-та мин. Дерменджиев откри резултата, но това беше всичко, което стори „Тракия“. По-нататък, силно подмладения отбор на черноморци отбеляза три последователни гола и спечели крайната победа с 3:1.“

½ финал КСА:

21.8.1970 г., Ст. Загора, ст. Градски, 17.00, **ЦСКА „Септ. зн.“ – „Ч. море“ 4:0 (0:0)**, съдия: Д. Начев, 12 000 зр.

Голм.: 1:0 Якимов 61‘, 2:0 Жеков 72‘, 3:0 Денев 85‘, 4:0 Атанасов 89‘

ЦСКА „Септ. зн.“: Ст. Йорданов, Ив. Зафиров, К. Станков, Б. Гаганелов, Г. Денев, Д. Пенев, Цв. Атанасов, Асп. Никодимов, П. Жеков, Д. Якимов, Вл. Данчев (46‘ Б. Станков)

„Ч. море“: Ив. Иванов, М. Табаков, Т. Великов, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодо-ров, Пл. Христов (69‘ Кев. Тахмисян), Март. Иванов, Здр. Митев, Вах. Саркизов, Дам. Георгиев

В. „Нар. спорт“, бр. 100, 22.8.1970 г.: „Постепенно софиянци наложиха териториален превес и започнаха да обстрелват вратата на варненци. В 14-та мин. Денев би с глава, но топката профуча на сантиметри край страничната греда. Малко по-късно Никодимов стреля остро, но Иванов закова топката в прегръдката си. Още няколко удари на Жеков и Якимов не донесоха нищо. След 30-та мин. на свой ред варненци започнаха смислени комбинации и сериозно застрашиха вратата на Йорданов. Митев на няколко пъти отправи силни удари, които вратарят на ЦСКА успешно парира. Така завърши първото полувреме.

В началото на вторите 45 мин., въпреки че бе

21.8.1970 г., Ст. Загора, ½ финал КСА, от ляво надясно: Дам. Георгиев, Вах. Саркизов, Март. Иванов, Вел. Величков, М. Табаков, Пл. Христов, Здр. Митев, Т. Великов, Хр. Тодоров, Ив. Иванов, Аб. Билялов, след съдиите: Д. Пенев, Ст. Йорданов, Асп. Никодимов, П. Жеков, Б. Гаганелов, Д. Якимов, Ив. Зафиров, Г. Денев, К. Станков, Вл. Данчев и Цв. Атанасов

сменен само един състезател, като че ли заиграха два съвсем нови отбора. Играта бе далеч по-бърза, смислена и резултатна. Това се отнася най-вече за ЦСКА, чиито състезатели започнаха често да се откъсват от опеката на пазачите си. Ставаше ясно, че везните клонят в тяхна полза. Течеше 61 мин. когато Якимов през куп играчи от около 20 метра намери точно вратата на „Ч. море". След това доста пропуски направи Жеков, но и той се разписа. Зафиров му подаде удобна топка и резултатът нарасна – 2:0. Варненци не свиха знамената. Играха бойко, амбициозно, без обаче да могат да надиграят стабилната отбрана на „червените". За сметка на това, най-добре играещия днес Денев, пое топката почти от центъра, напредна и със самостоятелен пробив отбеляза красив гол. Една минута преди края, усилията на Атанасов също се увенчаха с успех, затвърдявайки резултата на 4:0. ***Д. Станчев***"

***

През втората половина от януари, отборът провежда тренировъчен лагер в Пампорово и играе три контролни мача:

25.1.1970 г., „Ч. море" – „Светкавица" Тщ 0:0,

28.1.1970 г., „Горубсо" Мадан – „Ч. море" 2:1,

30.1.1970 г., „Сливен" – „Ч. море" 1:1

***

В. „Нар. дело", 5.2. 1970 г.: „Първи на старт в турнира на черноморските градове за купата

1970

1970

През януари 1970 г., представители на спортни организации от четири черноморски градове: Варна, Константа, Одеса и Истанбул постигат съгласие за организиране на турнири по различни видове спорт за купата „Черно море“. Отборите участници са „Черно море“ Варна, „Фарул“ Константа, „Черноморец“ Одеса и „Фенербахче“ Истанбул. В първенствата си, „Фарул“ завършва на 6-то място в румънската Лига 1, „Черноморец“ Одеса изживява един от най-силните си сезони, завършвайки на 8-мо място в най-високата група на първенството в СССР за 1969 г. (клас „А“, първа група, първенството е в календар пролет-есен), а „Фенербахче“ става шампион на Турция със 7 точки аванс. Турнирът не завършва поради организационни проблеми и епидемията от холера в Одеса.

„Черно море“ ще застанат футболистите. В неделя от 15 часа на ст. „Локомотив“ (бел. мачът се играе на ст. „Ю. Гагарин“) във Варна ще се срещнат „Черноморец“ Одеса и „Ч. море“. Както е известно в турнира участват и футболните отбори на „Фарул“ Констанца и „Фенербахче“ Истанбул.

… И тази година одеските футболисти пристигнаха с кораб „Адмирал Нахимов“ и вече 20 дни тренират на варненските игрища. „Черноморец“ е в елитната футболна група на СССР и зае 8-мо място в първенството през 1969 г. Гостите играят техничен футбол. Основният състав вече е оформен и първото сериозно изпитание ще бъде в неделя.

„Ч. море“ е от началото на месеца във Варна. Зимната подготовка в Пампорово мина под ръководството на треньора Спас Киров. Тези дни на терена ще излезе и ст. треньора змс Г. Димитров…“

8.2.1970 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Одеса 3:3 (2:2)**, съдия: Гочо Русев, пом.: М. Желябов, Ат. Матеев

Голм.: 0:1 Басалик 13‘, 0:2 Лисенко 22‘, 2:2 Здр. Митев 27‘, 45‘, 2:3 Звенигородский 67‘, 3:3 Ст. Богомилов 75‘ (дуз.)

„Ч. море“: Сим. Нинов (Ив. Иванов), Ив. Василев, Д. Боснов (М. Табаков), Вел. Величков, Т. Великов, Хр. Тодоров, Др. Борисов (Дам. Георгиев), Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

„Ч-ц“ Одеса: Алексей Нефедов, Валерий Кузьмин, Виктор Лысенко, Стефан Решко, Валерий Москвичьов, Виктор Маслов, Сергей Звенигородский, Александр Шиманович, Виктор Прокопенко, Евгений Михайлин, Юрий Басалик

В. „Нар. спорт“, бр. 18, 9.2.1970 г.: „… Независимо от ранния сезон футболистите на двата отбора изнесоха мъжествен и динамичен мач. Тежкият терен затрудняваше техническите изяви, но и двата отбора играха с темпо, което им прави чест. Гостите от Одеса показаха похвална кондиция и бяха по-настойчиви в търсенето на победата. Те бързо се приспособиха към теренните условия и с опростени действия, в които преобладаваха дългите прехвърляния, атакуваха неспирно. …

Домакините не успяха да се покажат с онези хубави страни, които проявяваха през есента. В отбраната им имаше невралгични пунктове, а в нападението изобилстваха грешки. Краен резултат – 3:3. ***Върбан Върбанов***“

***

15.2.1970 г., Варна, контр. „Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ Вн 1:0

Голм.: 1:0 Дам. Георгиев

18.2.1970 г., ст. Локомотив, „Ч. море“ – „Орлов“ Ген. Тошево (няма инфо)

28.2.1970 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Локомотив“ Бургас 6:0,

Голм.: Ст. Богомилов – 2, Здр. Митев – 2, Март. Иванов, Дам. Георгиев

***

8.3.1970 г., **„Берое“ – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 30, 9.3.1970 г.: „Първата футболна среща от пролетния кръг тук се игра при крайно лошо време. Дъждът не престана нито за минута, а студеният вятър идваше като допълнение. Тежките условия не попречиха и на двата отбора да играят бойко, бързо, амбициозно, но спортсменски през целите 90 минути.

Ето как се разви мачът: до 20-та минута играта се водеше по целия терен с поделено надмощие и няколко застрашаващи положения пред Кръстев и Нинов, но нито един от ударите на нападателите не намери очертанията на вратите. След това „Берое“ постепенно окупира територията на „Черно море“. Петков, Делчев и Киров започнаха честа стрелба към Нинов. Ставаше ясно, че гол ще падне. И той дойде. В 44-та минута Янчовски изпълни един от поредните ъглови удари, Тодоров (3) скочи най-високо, би с глава, топката срещна гредата и се озова в мрежата – 1:0 за „Берое“.

През втората част гостите играха по-добре и териториалният превес беше на тяхната страна. Те обаче рядко застрашаваха вратаря Кръстев. ***Д. Станчев***“

15.3.1970 г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 3:1 (1:1)**,

В. „Нар. дело“, 17.3. 1970 г.: „Първата през пролетния сезон във Варна среща за първенство на „А“ РФГ предизвика значителен интерес. На стадиона бяха дошли над 15 000 зрители. И те

останаха доволни от играта и от напълно заслужената победа на домакините. Първите ходове показаха, че гостите са се ориентирали към подсилена отбрана и изненадващи контраатаки. Черноморци не загубиха много време за разузнаване и веднага се хвърлиха в щурм. Няколко удара с глава на Богомилов срещнаха гредите, а в 8-та минута пред Митев се откри благоприятна възможност за гол. Той се пребори със защитата, грабна топката и се понесе напред. Един от бранителите на „Етър“ направи опит да го задържи с ръце, съдията Н. Миланов от София правилно зачете авантажа, но когато централният нападател на домакините навлезе в наказателното поле и беше съборен, не последва най-тежкото наказание. Напротив, топката беше изнесена на линията на полето и отсъден пряк свободен удар. Едва в 28 минута Богомилов би точно с глава и откри резултата. След гола гостите изпратиха повече хора в нападението и в последните секунди на първото полувреме Тасев (Е-10) възстанови равенството.

През второто полувреме отново „Черно море“ беше по-добрият отбор на терена. Чрез голове на отличните Богомилов и Митев варненци си осигуриха победата с 3:1. Дял за успеха имат всички футболисти, но все пак трябва да отбележим стабилната, спокойна и сигурна игра на централния защитник Божил Колев, голямата маневреност и борбеност на младия Мартин Иванов, както и упоритостта и на-

стойчивостта на двамата голмайстори. Тук искаме да изтъкнем мъжеството и силната воля на Митев. Едва ли зрителите узнаха, че през целия мач той игра с контузия в крака и след завършването на срещата, накуцвайки, едва се добра до автобуса.

Преди началния съдийски сигнал се състоя малко тържество. Главният редактор на в. „Полет“ Д. Камбов връчи традиционната купа на читателите на вестника на Божил Колев, излъчен за най-добър футболист за 1969 година във Варненски окръг.“

21.3.1970 г., **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 1:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 36, 23.3.1970 г.: „Студентите започнаха много добре. Тръгнаха на щурм към вратата на „Ч. море“ с дръзки и постоянни атаки и бързо постигнаха успех. В 9 мин. Василев бе изведен в отлична позиция от Цветков, преодоля съпротивата на Боснов, Б. Колев и вратаря Иванов и със силен удар изпрати топката в мрежата. След гола обаче ролите се смениха. Сега варненци бяха по-настойчивите, по-активните изпълнители. С маневрени действия по фланговете, те принудиха съперниците си да върнат повече хора в своето поле и да се защитават. Находчиво и технично диспечерът им Тахмисян откриваше пътища за ударни акции на бързите нападатели Митев, Богомилов и Георгиев, а и сам неведнъж се при-

целваше в „мишената“ зад младия Костов. Така, в 29 мин., Дам. Георгиев центрира остро от аутлинията и Тахмисян отблизо изравни.

После постепенно играта загуби първоначалната си привлекателност. Редуваха се на приливи и отливи периоди на преимущество ту за единия, ту за другия отбор, ала с много грешки в подаванията и единоборствата, с редки и недобре измерени удари към вратите. Липсваше настойчивост, не се виждаше желание да се постигне максималното в решението на двубоя. Така мачът логично завърши „реми“. Черноморци ни се понравиха с по-будната си тактическа мисъл, с по-рационалната организация на своите действия. ***Милко Стефанов***“

28.3.1970 г., **„Кракра П.“ – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 39, 30.3.1970 г.: „Чувства се подем този сезон в играта на домакините, който пролича и сега. Между третата и десетата минута Данчев и Божилов надиграха своите пазачи, но не успяха да завършат голово положение. По-нататък играта се изравни. Божилов (Кр) обиди противников играч и съвсем основателно бе отстранен от игра. Макар и останали с по-малко играчи, домакините не се смутиха и заиграха напористо. В 38-та мин. Данчев, най-добрият на терена, преодоля крайната защита и подаде хубава топка на Христов, който от 3-4 м отправи топката в мрежата.

През второто полу-

1970

Николай Тодоров Фетваджиев *(р. 8.7.1951 г.), 4 мача/1 гол в „А“ РФГ - 1969-71 г., централен нападател, една от големите надежди на юношеския отбор на клуба, с повиквателни за юношеския нац. отбор, Фетваджиев дебютира в „А“ РФГ в последния мач от сезона и само 11 мин. след излизането си на терена отбелязва гол (своеобразен рекорд). Въпреки това не успява да се наложи през следващия сезон и прекратява кариерата си рано.*

3.4.1970 г., преди мача срещу „Левски-Спартак", от ляво надясно: Дам. Георгиев, Н. Димов, Д. Боснов, Кев. Тахмисян, Март. Иванов, Бож. Колев, Здр. Митев, Т. Великов, Ст. Богомилов, Сим. Нинов и Ив. Василев. Това, което се набива в очите е присъствието на 8 продукта на школата на „Ч. море" в този отговорен мач.

1970

На 10.4.1970 г., рекламирайки своят първи соло албум, носещ неговото име, Пол Макартни официално обявява, че е напуснал „Бийтълс". След вътрешни кавги и неразбирателства групата се разпада.

време играта не промени облика си. Домакините отново имаха възможност, но Христов, Данчев и Аврамов пропуснаха изгодни положения. Гостите от Варна играха открит футбол, оставиха хубави впечатления и с коректната си игра. Хубавото в мача бе помрачено от някои непристойни прояви на част от публиката, която реагира на съдийството. А то беше на висота. ***К. Найденов***"

3.4.1970 г., **„Ч. море" – „Левски-Спартак" 0:1 (0:0)**,

В.„Нар. спорт", бр. 41, 4.4.1970: „Изтичаше 82-та минута. Столичните футболисти получиха правото на свободен удар. Панов стреля силно. Топката прелетя край Иванов, но черноморецът не можа да реагира точно и да я отбие, а само я отклони от пътя й. Нинов бе безпомощен – 1:0 за „Левски-Спартак".

В съдийската стая се породи малък спор – гол или автогол? Гласовете за нападателя надделяха – голмайстор Панов.

На терена се развиха динамичен мач, но състезателите като че се бяха врекли да поберат всичките негови достойнства в полето между двете дъги на наказателните полета. Имаше и сполучливи двойни подавания, и доста хубави многоходови комбинации, и опасни самостоятелни пробиви (Митев и Георгиев, П. Кирилов и Панов), но всичко хубаво завършваше до дъгите. До 33-та мин. без нито един удар към Нинов и Каменски! Изобщо до края на първото полувреме имаше само две положения, които раздвижиха трибуните:

– след ъглов удар на Котков топката бе отбита и Пешев (много активен през цялата среща) стреля към опразнената от Нинов врата, но там Колев (с отлична оценка и в този мач) изби от голлинията;

– в движение Митев вдигна от дясно и Георгиев засече точно топката с глава, но Каменски изби с отличен рефлекс.

След почивката при-

ливи и отливи имаше и в играта на домакините, и на гостите. В действията на столичани имаше повече лекота и точност. Но и те лесно губеха топката в крайната фаза на атаката, и те избираха най-сложното разрешение до завършващия удар при головите схватки. ***П. Герчев***"

В. „Нар. дело", 4.4. 1970 г.: „… Победният гол падна в 82-та мин. Панов изпълни далечен наказателен удар. Силно битата полувисока топка от крака на Март. Иванов (ЧМ-8) се спря в долния ъгъл на изненадания Нинов.

Помолих международния съдия Атанас Ставрев да каже мнението си за съдийството. Той сподели, че съдийската тройка не бе на нужната висота и не отговаряше на важността на този възлов мач. Съдията К. Кръстев ненужно прекъсваше играта и допускаше редица обратни присъждания, с които ощети домакините. ***С. Маркин***"

12.4.1970 г., **„Дунав" Рс – „Ч. море" 1:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 45, 13.4.1970 г.: „Въпреки, че телевизията предаваше мача и времето бе хладно и облачно, на градския стадион дойдоха доста хора. В борбата за образцова публика те се държаха достойно и подкрепяха хубавите прояви и на двата отбора. Срещата премина динамично. По всички части на терена се водеше остра, мъжка борба. Дунавци бяха по-активният отбор. В техните редици видяхме отново Маринов – остър и нападателен. Впрочем, и двата тима имаха много силни десни флангови играчи, откъдето идваха и заплахите за Марков и Нинов.

Началото беше нещастно за домакините. Още в 5 мин. Георгиев беше спрян непозволено в наказателното поле и Бечиров не се поколеба – отсъдената дузпа беше превърната в гол от Богомилов. Дунавци запазиха хладнокръвие и изравниха с отличен удар на Маринов. Те тръгнаха на щурм, но всичко ставаше много хаотично. Топката бавно се изнасяше, а имаше и доста технически брак. Черноморци разумно се бранеха, но и нападаха опасно, като се стремяха да създават пространство за бързите Георгиев, Митев и Богомилов.

След почивката домакините притиснаха противника си. Сюлейманов, Възаров и Манолов действаха добре в средата на терена. Стрелбата зачести, но без точен мерник. В последните 10 мин. дунавци засилиха още повече темпото, между 80 и 85 мин. изпълниха 5 ъглови удара, създадоха доста бъркотии пред вратата на Нинов, но не успяха да постигнат повече от реми. ***Т. Георгиев***"

15.4.1970 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 2:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 46, 16.4.1970 г.: „Много желание, много тичане и движение, повече грешки. За тази игра през по-голямата част от срещата футболистите имат известно оправдание – силният вятър и мокрият терен. Все пак черноморци бяха по-настойчиви. Митев, Богомилов и Георгиев упорито търсеха верния път към вратата на сигурния Хаджийски, но през първото полувреме не го намериха. Само веднъж вратарят трябваше да отбива силен удар на Георгиев от десетина метра. В друг момент му помогна неточността на Тахмисян, който с глава насочи топката край целта. Пловдивчани „контрираха" с далечен плътен удар на Паунов, при което топката срещна гредата над Нинов.

Голът, реализиран в 48-та минута от Митев след хубаво подаване на Тахмисян, обещаваше да направи играта през второто полувреме по-привлекателна. И наистина – темпото се увеличи, завързаха се интересни двубои. В 86-та минута Георгиев, проврял се между неколцина защитници, стреля остро. Отбитата от вратаря топка попадна у Богомилов, който от съвсем малък ъгъл направи съвсем точни „изчисления" за коригиране на резултата – 2:0.

И в последните минути защитниците на „Черно море" Василев, Колев, Величков и Великов бяха на висота. Затова им помогнаха Бонев, който бе все така инертен, и Василев, отстранен в 74-та минута за ритане на противников играч без топка. ***Ст. Янев***"

19.4.1970 г., **„Ботев" Вр. – „Ч. море" 0:0**,

В. „Нар. спорт", бр. 48, 20.4.1970 г.: „Врачани отново направиха голяма „вноска" в съревнование-

1970

Васил Дамянов:
„Във Варна загубихме с 0:1 от „Левски"… Как се стигна до тази? Кирил Кръстев беше съдия. Той свири 134 нарушения на нашия отбор! Ние очаквахме тази работа и броихме неговите отсъждания. Нашият отбор бе по-добрият, но играта бе накъсана. … На стадиона беше министърът на вътрешните работи – тогава Ангел Солаков. … Ние помолихме да бъде сменен съдията, но … След този мач съдията Кирил Кръстев замина на работа в чужбина! Т. е. това беше един негов подарък за „Левски". Треньор беше Георги Димитров. И той, и всички футболисти и ние от ръководството преживяхме много тежко тази несправедливост." (от „Футболна Варна", Ст. Янев и сътр., 1987 г.)

1970

През февруари 1970 г., българския национален отбор провежда част от подготовката си в Перу, където е постигната победа с 3:1 в първия мач и загуба с 3:5 във втория, след като България води с 3:2 до 70-та мин. В последствие, тези контролни мачове срещу пряк конкурент в групата на СП, чрез които са направени безпочвени заключения (като това, че перуанците отпадат духом след като получат гол), се отчитат като фатална грешка. Във в. „Нар. спорт“ от 4.7.1970 г., Анг. Пандов – председател на окр. секция по футбол Варна пише още за корупция, „черни каси“ и нагласени резултати в първенството на „А“ РФГ. В следствие, от длъжност е освободен председателят на ЦС на БФФ Недялко Донски, както и ст. треньора на националния отбор д-р Стефан Божков

то за образцова спортна публика. Преди започване на срещата, под звуците на духова музика врачанските футболисти поднесоха на играчите от „Черно море“ сувенири, а деца връчиха свежи цветя на съдийската тройка. Зрителите имаха безупречно културно поведение.

„Ботев“ и „Черно море“ играха открито, нападателно. Още от началото се заредиха остри слизания и към двете врати. Все пак врачани атакуваха по-често, но в действията им имаше прибързаност и шаблон, пък и отстъпваха по техника, бързина и повратливост на черноморци.

През деветдесетте минути и пред двете врати (повече пред тази на „Черно море“) имаше много голови положения, но нито веднъж топката не навести мрежата.

След свършването на срещата от името на редакцията на вестник „Отечествен зов“ бе връчено флагче „Най-коректен играч“ на Божил Колев от „Черно море“. ***Ив. Борисов***“

***

Докато националния отбор се стяга за заминаване на СП в Мексико, през май 1970 г. „Б“ отбора на България заминава на турне в Бразилия, където са предвидени 9 мача. От отбора на „Черно море“ в групата са включени Божил Колев, Дамян Георгиев и Здравко Митев. Освен в първия мач срещу Бразилия, където отборът е представен като България (младежи до 23 г.), в останалите 8 мача българите се състезават под името „ЦСКА“.

Божил Колев: „Бразилците бяха суеверни и понеже преди Световното през 1958 г. били играли с нас и тогава станали световни шампиони, ни покаиха отново, с идеята да им донесем щастие на световното в Мексико, което наближаваше.

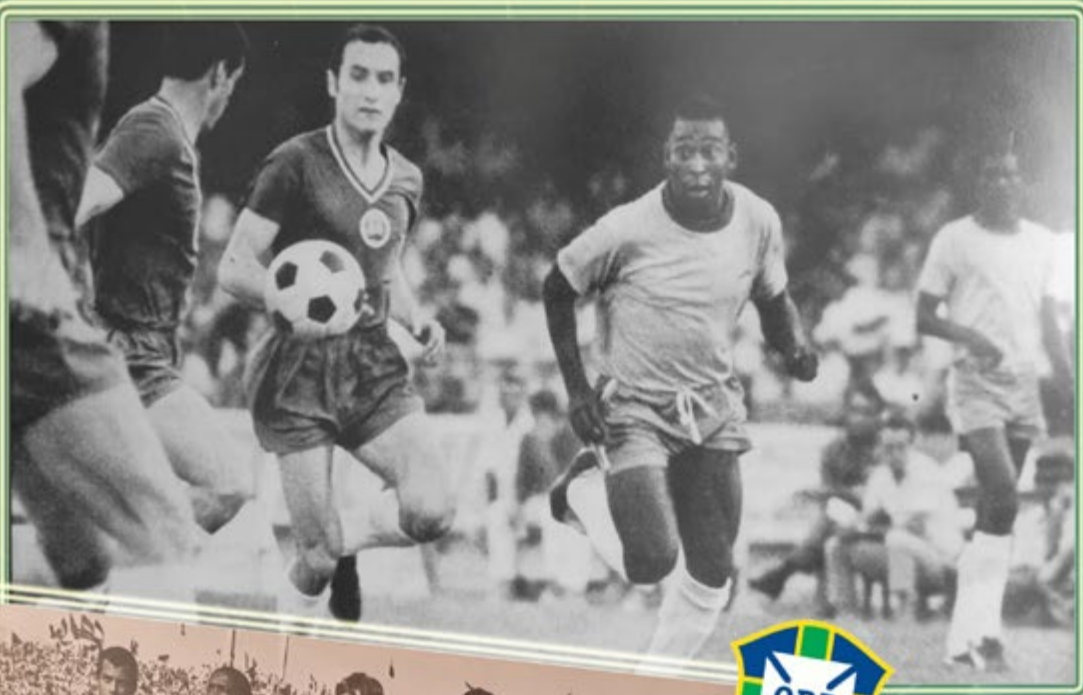
Летяхме за Париж, и от там за Рио. Но когато излетяхме от Париж, два от 4-те мотора на самолета отказаха и се върнахме обратно на летището. Чакахме там 8 часа. Кацнахме в Сао Пауло в 6 сутринта, а мача беше обявен за 2 след обяд. Спахме час-два, след това ни вдигнаха и ни взеха с автобус за ст. „Морумби“. Имаше задръствания, изнервихме се, накрая се добрахме с полицейски ескорт, който ни преведе със светлини и сирени през задръстванията в трафика. Пристигнахме на време. Излязохме на терена да загряваме, а той беше пълен с репортери, фотографи, журналисти. След това изведнъж обявиха, че мача ще се играе от 3, а не от 2 часа. Прибрахме се разочаровани в съблекалнята за още един час и сякаш вече бяхме претръпнали от факта, че ще играем срещу великите бразилци. От толкова пътуване и чакане напрежението ни беше спаднало.

В 15.00 най-после мача започна. Бяхме напълно равностойни. Те имаха положения, и ние си имахме нашите. Можеше да паднем, можеше и да бием. Аз играх стопер. Първото полувреме Пеле не игра, а аз най-често трябваше да спирам Тостао. Пеле влезе на неговото място през второто полувреме с №13. Мога да кажа, че го опазих, а и резултата говори в моя полза – 0:0.

Смятах да помоля Пеле да си сменим фланелките, но като свърши мача, на терена навлязоха стотици от публиката и го изгубих от поглед. Може би и по-добре стана, защото нямахме резервен екип.

Играхме 8 или 9 мача и не загубихме нито един (бел. според резултатите, дадени във в. „Нар. спорт“ последният мач завършва със загуба на българския отбор). Последното ни пътуване беше дълго през джунглата за щата Гойания. Играхме срещу местен отбор. Настаниха ни в един хотел пълен с хлебарки и обща баня. Ормандживев отиде да се разправя и направи голям скандал. Оказа се, че организатора е осигурил първокласен хотел, но на местна почва се опитали да ни изиграят. Както и да е, настанихме се в новия хотел, починахме, изкъпахме се като хората.

Мачът завърши 1:1. Тръгнахме да се прибираме към съблекалните, но ни спряха. Бяха решили непременно да ни победят. Казаха, че сега трябвало да си бием по 5 дузпи по техен регламент, според който дузпите се бият само от един играч от всеки отбор. За нашия отбор решихме да ги бия аз. Аз вкарвам, той вкарва до последната. Там изтървахме и двамата. Аз бях решил да я бия ниско в ъгъла и не уцелих вратата. Бразилецът също изтърва и тогава вече си

26.4.1970, прави от ляво надясно: Carlos Alberto, Joel, Ado, Brito, Clodoaldo, Marco Antonio, клекнали: Americo (mass.), Jairzinho, Gerson, Roberto, Tostao, Paulo Cesar, Jak (mass.)

3.5.1970, FLORIANOPOLIS, ПРАВИ ОТ ЛЯВО НАДЯСНО: VICENTE, RONALDINHO, MOACIR, В. ЙОНОВ, П. ХАДЖИЙСКИ, JOECELI, БОЖ. КОЛЕВ, RAULZINHO, СТ. ПЕШЕВ, MOENDA, Т. ПАУНОВ, J. BATISTA, К. ИВКОВ, JUCA И MIRINHO, КЛЕКНАЛИ: DEODATO, ROGÉRIO AVILA, ЦВ. АТАНАСОВ, DAILTINHO, ХР. МАРИНОВ, GAMA, ЗДР. МИТЕВ, CARLOS ROBERTO, Г. ЦВЕТКОВ, CAVALAZZI, ДАМ. ГЕОРГИЕВ И MARCOS

1970

От 31.5 до 21.6.1970 г. в Мексико се провежда IX-то СП по футбол. Очакванията за излизане от групата с Перу, Мароко и ГФР са основателно високи. Перу се смята за преодолим отбор, а Мароко за пълен аутсайдер. В първия мач срещу Перу, България губи с 2:3, след като повежда с 2:0, следва загуба от фаворита ГФР с 2:5 и равен с Мароко – 1:1. На 13.6.1970 г. в „Работническо дело" излиза с уводна статия, която определя участието като провал и намира причините в неправилната подготовка на националния и клубните отбори, грубото намесване на министри, генерали, ръководители на ведомства и окръжни дейци във футбола. Засегната е и необходимостта от обективно и компетентно съдийство.

тръгнахме непобедени."

26.4.1970 г., **Brazil „A" – България „Б" 0:0**

1.5.1970 г., **São Paulo FC – България „Б" 1:2 (1:0),**

Голм.: Цв. Атанасов, Б. Григоров

3.5.1970 г., **Avaí FC – България „Б" 0:1 (0:0),**

Голм.: Хр. Маринов

6.5.1970 г., **SC Internacional PA – България „Б" 0:0**

10.5.1970 г., **Grêmio Maringá – България „Б" 0:0**

13.5.1970 г., **Coritiba FC – България „Б" 0:0**

16.5.1970 г., **Almirante Barroso SC – България „Б" 0:3**

Голм.: П. Панов – 2, Здр. Митев

20.5.1970 г., **Vila nova FC, Goiânia – България „Б" 1:1**

Голм.: К. Станков

22.5.1970 г., **Atlético Goianiense – България „Б" 2:1**

Голм.: Г. Белчев

На 23.5.1970 г. българските футболисти отлитат обратно за родината. Един гол срещу „Алмиранте Баросо отбелязва Здравко Митев: „Играх в някои от мачовете, но не във всички. Турнето беше един месец и мачовете бяха много." Отлични оценки за играта си получава Дамян Георгиев.

***

Купа на черноморските градове:

В. „Нар. дело", 7.5. 1970 г.: „В неделя от 17.30 часа на ст. „Юрий Гагарин" във Варна ще се състои нова среща от футболния турнир за купата на черноморските градове между „Фарул" Констанца и „Ч. море".

Както е известно „Ч. море" е играл в рамките на турнира само един мач – с „Черноморец" Одеса – 3:3. Румънските футболисти са начело в класирането с 3 точки. Те победиха на свой терен „Фенербахче" с 2:0, а при срещата-реванш в Истанбул завършиха наравно 0:0."

10.5.1970 г., Варна, ст. Ю. Гагарин, **„Ч. море" – „Фарул" Констанца 2:1 (1:0),**

Голм.: 2:0 Ст. Богомилов 26', 49', 2:1 Бадя 65'

„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Вел. Величков, Аб. Билялов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Др. Борисов (Андр. Стоянов), Март. Иванов, Кев. Тахмисян, Н. Димов (М. Табаков), Ст. Богомилов

„Farul": Popa, Stoica, Mareș, Pleșa, Antonescu, Koszka, Tănase, Badea, Sasu, Constantinescu, (Popescu), Grămoșteanu (Avram)

В. „Полет", 11.5.1970 г.: „Вчера любителите на футбола във Варна наблюдаваха един коректен и динамичен двубой, в който двата отбора се показаха в добра светлина. Старши треньора на домакините змс Г. Димитров е трябвало да разреши една доста трудна задача. Кои да играят на овакантените места на особено силните три единици в отбора, ангажирани с „Б" националния тим на България. В последна сметка той извади на терена един състав, в който всеки пост бе достатъчно добре обмислен и отново видяхме познатата му тактическа взискателност. Единадесеторката на домакините играеше с много движение, със спо-лучливи импровизации и тактическа дисциплина.

Гостите от съседната страна имат голяма заслуга за хубавия футболен ден. Наблюдавахме един отбор с определена физиономия, с богат технически и тактически арсенал. Попа заслужи овациите на публиката, прояви сигурно вратарско чувство. Отбраната на гостите точно си взаимодействаше, а нападателите Бадя и Сасу изпъкнаха като рутинирани и фини футболисти. Особено изненада Сасу, който демонстрира разнообразие от прийоми при пробиването на защитата на варненци.

Как се разви мачът? Черноморци първи успяха да завладеят центъра на игрището посредством точна и опростена игра и чрез умели прехвърляния, особено към лявото крило Богомилов, застрашаваха опасно Попа. Така при една красива комбинация Богомилов с отсечен удар простреля противниковата мрежа – 1:0. На гола гостите отговориха с няколко контраатаки, но бариерата пред Нинов бе сигурна. Новата тройка – Василев, Величков, Билялов показа добро съгласуване. Постепенно натискът на черноморци се засили и чрез нов гол на Богомилов домакините поведоха с 2:0.

Футболистите на „Фарул" не свиха знамената и работливо и старателно се стремяха към промяна на резултата. Това се отдаде на Бадя. Умелото разиграване се оползотвори с гол – 2:1. Веднага след това последва опит на гостите да

1970

установят превес в играта, но домакините бързо съумяха да възстановят равновесието. След няколко хубави намеси на Попа и Нинов срещата завърши 2:1. ***Дарин Камбов***"

В. „Нар. дело", 12.5. 1970 г.: „… Домакините, в чийто състав отсъстваха тримата „бразилци" започнаха уверено и борбено. Играчите в бяло-зелени фланелки умело осъществяваха преливането от своето поле към вратата на противника. С всяка измината игра (и това е много радостно!) черноморци все по-ефективно използват дългия пас. Това им позволява много бързо да променят посоката на нападението и да изненадат своя съперник. Така бе отбелязан и втория гол на варненци. Тахмисян отдалеч подаде точно на стартиралия Богомилов и за последния не представляваше особена трудност да преодолее съпротивата на Коска и да отбележи ефектен гол. Друго, което се налага в играта на домакините е чувствителното нарастване на ударите от далечно разстояние. От серията такива удари, които записах в бележника ще посоча два: на Димов в 29-та мин. и на Тахмисян в 85-та мин. Само майсторството на пъргавия Попа спаси гостите от увеличаване на резултата … ***С. Василев***"

***

Купа на черноморските градове:

16.5.1970 г., Одеса, Централний ст. ЧМИ, **„Черноморец" Одеса – „Ч. море" 3:0 (2:0)**, съдия: П. Казаков (Москва),

Голм.: 1:0 Решко 9', 2:0 Звенигородский 25', 3:0 Басалик 90'

„Ч-ц" Одеса: Александр Ярчук, Виктор Лысенко, Стфан Решко, Виктор Зубков, Виталий Сыромятников, Василий Москаленко, Виктор Маслов, Юрий Басалик, Виктор Прокопенко, Евгений Михайлин (70' Александр Шиманович), Сергей Звенигородский

„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Вел. Величков, Аб. Билялов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Пл. Христов (Др. Борисов), Март. Иванов, Н. Димов (Н. Димитров), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

В. „Знамя комунизма", 19.5.1970 г.: „… Мачът започна без разузнаване, двата съперника се познаваха достатъчно добре. В първите минути настойчиво атакуваха моряците (от Одеса). В 9-та мин. Маслов добре разигра изпълнение от ъглов удар със Сиромятников, който премина през защитниците, вдигна топката пред вратата и Решко отбеляза с глава първия гол.

„Черноморец" игра на широк фронт и изобретателно. Футболистите разиграха няколко красиви комбинации, които бяха възнаградени с аплодисментите на зрителите. Гостите, при които отсъстваха трима футболисти от основния състав не успяха да окажат достойно противодействие. …"

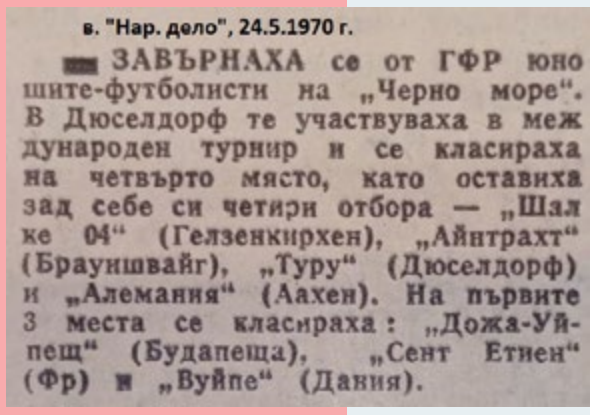
В. „Спортивна газета", 31.5.1970 г.: „… гостите организираха откъслечни контраатаки. При една от тях, удар на Богомилов мина покрай гредата, я при друга Ярчук изби в корнер удар на Борисов. До почивката Звенигородски вкара втори гол.

Второто полувреме премина при атаки към двете врати. Басалик оформи крайният резултат две минути преди края на срещата – 3:0…"

В. „Комсомольская искра": „… най-накрая видяхме, че нападателите могат да вкарват красиви голове. По-специално вторият гол. След дълъг пас на Прокопенко, Звенигородски изненадващо леко надигра двама защитници и отбеляза – 2:0. Оправдание за слабата игра на противника е отсъствието на трима от титулярите и въпреки това играчите показаха добър тактически план в комбинациите си. Въпреки убедителното предимство на Одеса, Ярчук също трябваше да се намесва на няколко пъти.

Третият гол също беше

в. "Нар. дело", 24.5.1970 г.

ЗАВЪРНАХА се от ГФР юношите-футболисти на „Черно море". В Дюселдорф те участвуваха в международен турнир и се класираха на четвърто място, като оставиха зад себе си четири отбора — „Шалке 04" (Гелзенкирхен), „Айнтрахт" (Брауншвайг), „Туру" (Дюселдорф) и „Алемания" (Аахен). На първите 3 места се класираха: „Дожа-Уйпещ" (Будапеща), „Сент Етиен" (Фр) и „Вуйпе" (Дания).

На 21.6.1970 г., на ст. „Ацтека" в Мексико сити, Бразилия побеждава Италия с 4:1 на финала на СП и става първият отбор, спечелил три пъти световната купа „Жюл Риме", която остава нейно притежание. От следващият турнир купата е преходна.

1970

ФК „Ал Мерейх“ Омдурман, осн. 1908 г. като „Ал Масалма“, през 1927 г. го преименя на „Ал Мерейх“, при национално първенство в Судан, започнало през 1966 г., „Мерейх“ печели първата си титла през 1970 г. и до днес е най-титулувания клуб в Судан с 23 титли, редовен участник в ШЛ на Африка, носител на африканската КНК през 1989 г.

красив. Оставаше по-малко от минута до края на мача, когато Басалик заби топката със силен удар в горния далечен ъгъл на вратаря. … ***В. Алексеев***“

***

В краят на май отборът на ЦСКА „Септ. знаме“ е поканен за три приятелски мача в Судан. Поради Световното първенство, в което участват голяма част от футболистите на ЦСКА, на 23.5.1970 г. за Хартум, Судан заминава отбора на „Ч. море“, подсилен с Маринов от „Дунав“ Русе и трима играчи на ЦСКА „Септ. знаме“: Руси Пенчев, Христо Маринчев и Борис (Боби) Станков. По някаква случайност и тримата са играли в различни периоди за „Ч. море“.

Всъщност се играе един мач срещу сборен военен отбор и един срещу един от водещите отбори в Судан – „Ал Мерейх“. И двата завършват при резултат 0:0.

Кеворк Тахмисян: „Заминахме голяма делегация. Ансамбъла на Народната армия беше с нас, бяха подготвили програма с песни и танци. Мистър Сенко също беше с нас. Голям илюзионист, имаше нещо свръхнормално в този човек. Преди да се качим на самолета в София ни вика: „Къде сме тръгнали с този самолет, вижте гумите му са спукани.“ Гледаме, гумите на колелата наистина спукани, а не бяха. Кацнахме в Хартум, дойде някакъв високопоставен полковник да ни посрещне. Сенко се здрависа с него и му отмъкна часовника. Показа му го в ръката си и оня го погледна накриво, че и сякаш посегна към пистолета си. Ние започнахме малко нервно да се смеем и той разбра, че е трик и се поотпусна. Хотелът ни беше хубав, добре обзаведен, с вентилатори, висящи от таваните. Собственичката беше арменка, разговарях с нея. Разходиха ни с корабче по Нил, беше запомнящо се изживяване.

Мачовете се играеха от 22.00 местно време и температурата беше 40°. Осветлението беше все едно от свещи. Някакви крушки горяха там, но си беше направо тъмно. До тъчлиниите имаше легени с вода да се поливаме. Да

Май 1970 г., Хартум, Судан, прави от ляво надясно: Ив. Иванов, Март. Иванов, Ив. Моканов (отг. футбол в „Ч.море“), Кев. Тахмисян, Н. Ковачев (тр.), Т. Великов, Н. Цанев (тр.), Ив. Василев, полк. Мих. Микулаш (отг. футбол в ЦСКА), Хр. Тодоров, Сим. Нинов и Хр. Запрянов (масажист), клекнали: Руси Пенчев, Стоян Маринов (Дун), Вел. Величков, Аб. Билялов, Ст. Богомилов, Хр. Маринчев, Б. Станков и Н. Димов

се играе футбол при тези условия беше много трудно. Суданците бяха много здрави физически и влизаха твърдо в единоборства. На Чаната Маринов му счупиха главата. Скочи за една топка с един от защитниците им и си удариха главите. Текна кръв, костта на челото му изглеждаше счупена. Не помня друго от тези мачове. Резултата отразява и качеството на играта."

Иван Василев: „Нечовешка горещина, гледахме да стоим повече в хотела на хладно. За футбол не може да се говори. Третия мач не се игра. Трябваше да заминаваме „на пожар". Беше започнал военен преврат, стреляше се, беше опасно. Бързахме да отлетим преди да затворят летището. С нас евакуираха и българския посланик Стоян Заимов, който беше син на генерала."

***

5.6.1970 г., Варна, **„Ч. море" – „Sachsenring" Zwickau 2:1**,

12.6.1970 г., Варна, **„Ч. море" – „Wismut" Aue 1:0**,

Голм.: Ст. Богомилов

***

Купа на черноморските градове:

14.6.1970 г., Констанца, **„Farul" – „Ч. море" 0:1 (0:0)**, съдия: Г. Поповичи (Букурещ),

Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 77'

Пропусната дузпа: Сасу (Фар) 84'

Отстранени: Ст. Богомилов 86', Аб. Билялов 88'

„Ч. море": Ив. Иванов, Ив. Василев, Т. Великов, М. Табаков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

В. „Полет", 15.6.1970 г.: „Срещата се очакваше с интерес от любителите на футбола в Констанца. Не без основание се коментираше, че е пристигнал един български тим, който играе модерен футбол и еднакво добре играе като домакин и като гост. Срещата бе ръководена от авторитетния международен румънски съдия Попеску, известен на нашите зрители и се проведе на електрическо осветление. Божил Колев и Дамян Георгиев не облякоха познатия екип, тъй като се намират в София.

В началото на срещата домакините, подкрепяни от своите привърженици се впуснаха в атаки и при разбиването им особено изпъкна средната линия на гостите. Постепенно черноморци успяха да изравнят играта и с комбинирани удари по фланга и центъра подсетиха за своята игра. Особено маневрена бе нападателната тройка – Богомилов, Митев, Саркизов и на няколко пъти тя се размина с успеха, благодарение на самопожертвователната игра на защитата на домакините. Зрителите станаха свидетели на интересни голови ситуации и пред двете врати, но отборите се оттеглиха за почивка без да отбележат гол.

След подновяването на играта започна силното второ полувреме на черноморци. С добра тактическа дисциплина те успяха да притиснат противника си. Защитниците парираха опасните Колу (11) и Стасу (9), за когото се говори, че скоро ще напусне Констанца и ще играе в Белгия. Коска сега играеше изключително отзад и помагаше на колегите си от тила.

В 80-та мин. Богомилов успя да материализира усилията на отбора си – 1:0 за „Ч. море". Този резултат се запази до края на срещата. Трябва да се отбележи една отлична проява на Иванов, който отрази битата в 87-та мин. дузпа – единствения шанс на домакините за постигане на гол през втората половина на мача. .. ***М. Иванов***"

В. „Sportul", 15.6.1970 г.: „Макар и оспорвана, срещата в събота вечер не задоволи, основно поради вялата игра на домакините, които играха слабо и пропуснаха много възможности чрез Сасу, Кало, Бадея и Танасе.

Гостите, с изключение на неспортсменските си атаки към рефера, оставиха добро впечатление със своята добре синхронизирана игра. Единственото попадение отбеляза Богомилов в 77-та мин., като по този начин подпечата заслужената победа на българските футболисти.

За да бъде поредицата от пропуски пълна, в 84-та мин. Сасу изпълни 11 метров наказателен удар, но стреля във вратаря.

За протести и обиди към съдията, от игра бяха отстранени Богомилов в 86 мин. и Билялов в 88 мин. ***С. Рора***"

(бел. Турнирът на черноморските градове не завършва. Отборът на „Фенербахче" се оттегля от него, като на практика е играл само два мача

***BSG Sachsenring Zwickau**, осн. 28.8.1912 г. (виж също стр. 178, 3-та част), шампион на Източната зона през 1948 г. като SG Planitz, но Студената война го спира от участие в националните плейофи, играни в Щутгарт, ГФР. Под името ZSG Horch Zwickau става шампион на ГДР през 1950 г., името се променя на BSG Motor и на 1.5.1968 г. става „Захсенринг", завършва на 5-то място в ГДР Оберлигата, сезон 1969-70*

***BSG Wismut Aue**, осн. 1945 г. като SG Aue, вицешампион на ГДР Оберлигата 1953 г., временно преместен в Карл-Маркс-щат, когато печели 4 титли на ГДР за 5 години (1955-59). През сезон 1969-70 заема 7-мо място в Оберлигата, където държи рекорда за най-продължително участие.*

1970

***Wuppertaler SV**, осн. 8.7.1954 г., от обединението на TSG и SSV 04. След създаването си, отборът играе няколко сезона в Оберлига Запад (1-во ниво) до образуването на Бундеслигата (1963 г.), в която не намира място. От тогава WSV играе във второ ниво в една от петте Регионални лиги (Запад). През сезон 1969-70 завършва на 3-то място, на 2 точки от бараж за влизане в Бундеслигата, в която ще успее да влезе през 1972 г. и още след първият си сезон ще завърши на 4-то място.*

***Бернхарт Хермес**, новото попълнение на „Вупертaлер" от 1. ФК „Кьолн"*

срещу „Фарул" Констанца. Своята роля в прекратяването на турнира изиграва и избухналата епидемия от холера в градовете Одеса и Керч в периода юли-октомври 1970 г.)

***

27.6.1970 г., **„Ч. море" – ЦСКА „Септ. зн." 0:1 (0:1)**,

В.„Нар. спорт", бр. 77, 29.6.1970 г.: „Без футбол. Традицията и сега бе спазена. ЦСКА „Септ. знаме" не срещна особено противодействие от черноморци и без напрежение прибави нови две точки към актива си. Това е единственият капитал на армейците в тази среща … Иначе те трябва да се срамуват от играта си, която бе под всякаква критика. Сравнително многобройната публика напразно роптаеше срещу вялата, статична и скучна игра. На терена цареше пълна апатия, главно от страна на гостите, на които всичко сякаш бе безразлично. Дори и лесно отбелязания гол от Марашлиев след грешка на черноморската отбрана не подейства стимулиращо. В продължителни периоди състезателите си почиваха, не се движеха, а ходеха или стояха по местата си, следейки топката, с която оперираха само двамата-трима души. У домакините имаше повече нерв, те пречелеха първи топката, атакуваха по-методично, изпълняваха често корнери (12 срещу 1 за армейците), излизаха и на добри позиции, но когато трябваше да нанесат точния удар, действаха разсеяно.

Краят дойде под освиркванията на изпълнените със справедливо негодувание зрители.

Преди мача се състоя вълнуващо празненство по случай прощаването със състезателната дейност на Димитър Боснов, посветил 23 години на любимата си игра, от които 16 като защитник на „Ч. море", играл повече от 1100 мача (343 в групата на майсторите). Всеотдайният боец и истински спортсмен бе изпратен топло от варненската спортна общественост и зрителите на стадиона. Сега вече 38 годишен, той посвещава своето сърце и опит на младите – като треньор и педагог. ***Милко Стефанов** – наш пратеник"*

2.7.1970 г., **„Спартак" Пл. – „Ч. море" 2:1 (0:1)**,

В.„Нар. спорт", бр. 79, 4.7.1970 г.: „Бледа, безизразна игра до почивката. Противниците не се нагърбиха с решителни, агресивни действия. Всичко започваше и завършваше до наказателните полета. На туй отгоре имаше и голяма доза технически брак от страна на домакините. Играта се водеше в бавно, приспиващо темпо. И чудно, ако това бе изгодно за черноморци, какво чакаха плевенчани? Заплели се в собствената си немощ, те се лутаха и все не можеха да намерят верния тон и пътищата, които да ги доведат до успех. В 41 мин. Тодоров остана безучастен при центрирана топка и притичалият Саркизов отблизо откри резултата – 0:1.

Пробуждане настъпи едва след почивката. Спартаковци нямаше повече какво да губят и тръгнаха в атака. Противникът им затегна редиците си и отвърна на удара с удар. Мачът придоби по-интересен и напрегнат характер. Вратарите вече не бездействаха, а трябваше да се намесват решително. На два пъти черноморци останаха в изгодни позиции, ала не улучиха целта. Челестинов от 2 метра улучи тялото на Иванов, а след това и гредата. В 70 мин. Евтимов излъга пазача си и центрира остро. Челестинов надскочи снажните варненски защитници и с глава изравни – 1:1. Пет минути по-късно, след пробив по фланга, Ванков засече изпратената пред вратата топка и отново с глава простреля Иванов – 2:1. ***Св. Обретенов**"*

***

5.7.1970 г., Варна, **„Ч. море" – „Wuppertaler" SV 1:1 (0:0)**,

Голм.: 0:1 Хермес 2ПВ, 1:1 Ст. Богомилов 2ПВ

В. „Westdeutsche Zeitung", 6.7.1970 г.: „WSV се представи много добре. 5000-те зрители във Варна одобриха ентусиазирано отбора на Wuppertaler SV, който изигра първия си мач по време на престоя си в България срещу „Ч. море" Варна. Вуперталци, които се готвят за предстоящия сезон на Регионална лига – Запад (второ ниво) във Варна, предложиха много добра игра срещу българския първодивизионен отбор при равенство 1-1 (0:0). Бившият футболист на 1.ФК „Кьолн" Бернд Хермес отбеляза единствения гол за „Вупертaлер". Публиката беше единодушна, че

германците заслужаваха победата заради добрата си комбинативна игра. Треньорът Хорст Бутц беше особено доволен от новодошлите Юрген Леер и Бернд Хермес. Освен новодошлите, още Херберт Щьокъл, Вернер Бос и Емил Майзен удовлетвориха с играта си."

***

7.7.1970 г., **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 2:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 81, 9.7.1970 г.: „Зрителите гледаха половин мач. Цялото първо полувреме играта „потъваше" в многоходови, вяли комбинации, в серии от неточни подавания, в тактическа немощ, а в моментите, когато „изплуваше", по-добри бяха изпълненията на гостите, които чрез Дремсизов и Г. Георгиев диреха по най-рационален начин решение на спора. През тази част на срещата не всички варненци играха слабо. Билялов и Иванов, които действаха на обширен периметър, изразходваха много сили и енергия, но останаха без чувствителна подкрепа на своите съотборници. Чак след почивката видяхме в добра светлина и Василев – с много агресивни действия в зоната на дясното крило, и Колев – безкомпромисен в подстъпите към вратата, и Тодоров – заел се, както му се полага, с диспечерската работа в средата на терена, и Саркизов – със силни прояви по фланговете. „Крепостта" пред Топчев (в нея виждахме дори Дремсизов!) започна да се пропуква. В 52 мин., след разбъркване, дойде голът на Богомилов. Гостите от Бургас поразкриха след това своя тил, но отново разчитаха само на контраатаката, която донесе няколко опасности (без успех!) пред вратата на Нинов. Техният десен защитник Т. Георгиев, а след мача и треньорът им Берков се „отличиха" с обидите си към съдиите, оспорвайки едно тяхно решение в най-отдалечената от тях част на терена! ***П. Герчев***"

12.7.1970 г., **„Тракия" Пд – „Ч. море" 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 83, 13.7.1970 г.: „Тракия" имаше много силно начало, което напомни за добрите стари дни на този отбор. Двадесетина минути „жълто-черната" вихрушка не позволи на черноморци да си поемат дъх. Дерменджиев бе истински мотор на маневреното нападение, активно подпомаган от играчите от двата ешелона, от Делев и Маринов. Логично дойде и голът, отбелязан със силен удар на Делев от около 25 м.

Играчите на „Черно море" постепенно успяха да притъпят устрема на пловдивчани, но варненските нападатели трудно намираха език помежду си (отсъствието на Митев и Тахмисян се чувстваше осезателно). Освен това пловдивската отбрана бе сигурно ръководена от Глухчев. В по-спокойна обстановка, в която продължи играта, надмощието на „канарчетата" бе очевидно. Техните остри набези често откриваха благоприятни възможности за голове. Но голяма част от тях пропаднаха поради слабата игра на двете крила Попов и Радков, чийто многобройни грешки ярко контрастираха на добрата игра на останалите им партньори. Все пак реализирани бяха още два гола чрез Попов и Ненов."

17.7.1970 г., **„Ч. море" – ЖСК „Славия" 4:0 (2:0)**,

В. „Нар. дело", 18.7. 1970 г.: „Претендентите за бронзовите медали, гос-

12.7.1970 г., Пловдив, ст. Хр. Ботев. Извеждащ пас на Билялов към Дамян Георгиев между защитниците на „Тракия" Ив. Задума, Ив. Глухчев (3) и Н. Георгиев

***

Със своите 31 гола през този сезон Петър Жеков спечелва Бронзовата обувка на „Франс футбол". Златната става притежание на Герд Мюлер (38), а сребърната на Карло Девиле от ФК „Спора" Люксембург, който има също 31 гола, но вкарани в по-малко мачове от тези на Жеков.

1970

12.7.1970 г., Мартин Иванов преследван от Виден Апостолов (Тракия), на снимката се различават също В. Делев (Тр) вляво и вдясно съдията П. Николов

тите от София не показаха очакваната от тях игра. Те бавно изнасяха топката в половината на „Черно море“ и много рядко стреляха във вратата на Нинов. Домакините започнаха предпазливо – 4-3-3. Но скоро се убедиха, че отбраната на „черно-белите“ се огъва лесно. В 11 минута Богомилов с типичен за него удар направи безпомощен Цолов. В 32 минута след грешка на Шаламанов Великов остана непокрит и търкулна топката в мрежата. В 51 минута Цолов отново се „отличи“, като поднесе с ръка топката на Богомилов, който веднага би неспасяемо. В 63 минута Богомилов отново вдигна на крака трибуните и зарегистрира крайния резултат от мача – 4:0.

От отбора на „Черно море“ в този мач от-

лични прояви имаха Ив. Василев, Б. Колев, Билялов, Богомилов, Дам. Георгиев. ***С. Маркин***"

22.7.1970 г., **„Марек" Ст. Дим. – „Ч. море" 2:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 87, 23.7.1970 г.: „На бързата и атлетична игра на домакините варненци противопоставиха спокойни действия, разчитайки повече на рутината си. Завърза се интересен двубой. В 27 мин. голмайсторът на марекчани Миланов, след многоходова комбинация, намери мрежата зад Нинов, отбелязвайки своя 11-ти гол в първенството.

През второто полувреме играта продължи да бъде динамична и интересна. В 71-та мин. вратарят на „Марек" Вл. Шалдупов необмислено фаулира Д. Георгиев в собственото си поле и съдията Дудин отсъди най-тежкото наказание. Богомилов реализира – 1:1.

Натискът на „Марек" в последния четвърт час, освен с няколкото създадени положения за гол, най-после бе увенчан с успех, като в 89 мин., след комбинация с Миланов, С. Паргов накара съиграчите си и публиката да изпитат сладостта от победата – 2:1. ***В. Крумов***"

26.7.1970 г., **„Ч. море" – „Марица" Пд 6:1 (2:0)**,

В. „Полет", 27.7.1970 г.: „В последния мач от шампионата „Черно море" зарадва своите привърженици след като се наложи убедително над „Марица". Отборът игра маневрено, с борба за всяка топка. И все пак своя успех той извоюва благодарение на анемичната игра на своя противник. В 10-та минута добре играещият Трънков (9-Мар.) излъга своя пазач и стреля, но топката не можа да улучи вратата на Нинов. След този критичен момент пред своята врата, черноморци се организираха. В нападенията им по-сполучливо започнаха да се включват и защитници (Василев). Плод на тази пренастройка дойде и успехът в 15-та минута, когато Богомилов би силно, Саркизов настигна топката на самата аут-линия, върна я, и притичалият Великов я изпрати в опразнената врата на гостите. В 25-та минута М. Иванов стреля отдалече, топката се удари в гредата, вратарят забави реакцията си и устремилият се Георгиев увеличи на 2:0. В края на полувремето гостите упражниха натиск, който обаче не можа да бъде оползотворен.

През втората част домакините отново взеха инициативата в свои ръце. В 64-та минута Богомилов откри новата серия от го-

17.7.1970 г., Вратарят на ЖСК „Славия" Петър Цолов безпомощно гледа как топката влиза в мрежата му. Стефан Богомилов (9) празнува своят хет-трик, а защитника Петър Петров (вдясно) не е успял да му попречи.

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1969-70 г.

(бел. всички домакински мачове са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

10.8.1969 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст.З. 3:1 (2:0)**, съдия: Ал. Гайдаров, 25 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев, Вах. Саркизов, Ст. Богомилов (73‘ Бог. Манов)
„Берое“: Т. Кръстев (46‘ Петко Олимпиев), Петко Бароков, Хр. Тодоров, Запрян Вълчев, Госп. Дачев (59‘ Ил. Колев), Ст. Иванов, Б. Киров, Евг. Янчовски, Петко Петков, Стоян Стоянов, Таню Колев
Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 23‘, 2:0 Здр. Митев 26‘, 3:0 Вах. Саркизов 76‘, 3:1 Петков 89‘ (дуз.)
Пропусната дузпа: Ст. Богомилов (ЧМ) 14‘

17.8.1969 г., 2 кр., В. Търново, ст. Ивайло, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 3:0 (2:0)**, съдия: Н. Дудин, 14 000 зр.
„Етър“ ВТ: Н. Ноев, Й. Ценов, Ст. Чакъров, Т. Маринов, Ст. Грозданов, Здр. Алексов (67‘ Тончо Тонев), Сашо Върбанов, Г. Василев, Сашо Ангелов (79‘ Тодор Марков), Л. Тасев, Д. Цеков
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов (73‘ Бог. Манов), Хр. Тодоров (73‘ Март. Иванов), Дам. Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев, Вах. Саркизов, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Цеков 10, 2:0 Маринов 41‘ (псу), 3:0 Василев 70‘

24.8.1969 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 2:1 (0:1)**, съдия: Г. Иванов, 15 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Т. Великов (46‘ Бог. Манов), Здр. Митев, Вах. Саркизов, Ст. Богомилов
„Академик“ Сф: Люд. Горанов, Ил. Чалев, Ив. Вуцов, П. Зафиров, Еманоил Манолов, Н. Колев, Г. Илиев, Мл. Василев, Г. Йорданов (60‘ Крас. Борисов), Б. Богданов, Г. Любенов
Голм.: 0:1 Василев 30‘, 1:1 Дам. Георгиев 57‘, 2:1 Ст. Богомилов 79‘

30.8.1969 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Кракра П.“ Пк 3:0 (2:0)**, съдия: Г. Страшников, 10 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев (67‘ Вах. Саркизов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Кракра“ Пк: Хр. Бориславов, Славе Малинов, Г. Златков, П. Стефанов, Евл. Банчев, Н. Велинов, Вл. Данчев, Зл. Аврамов, Павел Владимиров, Сим. Шадов, Ранг. Божилов
Голм.: 1:0 Аб. Билялов 25‘, 2:0 Ив. Василев 39‘, 3:0 Хр. Тодоров 89‘

3.9.1969 г., 5 кр., София, ст. Герена, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 4:1 (1:1)**, съдия: Б. Трендафилов, 40 000 зр.
„Левски-Сп.“: Г. Каменски, Милко Гайдарски, Доб. Жечев, Ст. Аладжов, К. Ивков, Я. Кирилов, Цв. Веселинов (88‘ В. Митков), Пав. Панов (82‘ Ст. Павлов), Г. Аспарухов, Н. Котков, Ал. Костов
„Ч. море“: Ив. Иванов (59‘ Сим. Нинов), Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов (46‘ Вах. Саркизов), Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Дам. Георгиев 6‘, 1:1 Панов 39‘, 2:1 Котков 46‘, 3:1 Веселинов 54‘, 4:1 Котков 80‘ (дуз.)

8.9.1969 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 0:0**, съдия: Деян Начев, 6 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Март. Иванов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Др. Борисов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Дунав“ Рс: Л. Марков, Добри Добчев, Стоян Китов, Бл. Далев, Н. Шаламанов, Ив. Въжаров; Стоян Маринов, П. Колев, Цвятко Станков, Ал. Манолов, Хр. Митов

12.9.1969 г., 7 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**, съдия: Бог. Деведжиев, 13 000 зр.
„Локомотив“ Пд: Пан. Хаджийски (46‘ Станчо Бончев), Ил. Бекяров, Недялко Стамболиев, Ганчо Пеев, Г. Вълков, Т. Паунов, Г. Василев, Хр. Бонев, В. Анков, Г. Луканов (59‘ Пейко Манов), Спас Илиев
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, М. Табаков, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян (80‘ Вах. Саркизов), Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 25‘, 1:1 Бонев 58‘ (псу)

28.9.1969 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 4:0 (2:0)**, съдия: Бог. Маринов, 8 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Ботев“ Вр.: Рум. Йотов, Н. Пенков, Теодоси Мутафчийски, Л. Коцев, П. Каменов, Евл. Йорданов (20‘ Сим. Дадов), Цв. Патеров, К. Райков, Ил. Драгомиров, Н. Джаров, Н. Бакърджиев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 14‘, 4:0 Здр. Митев 15‘, 56‘, 63‘

5.10.1969 г., 9 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „Септ. зн.“ – „Ч. море“ 3:1 (0:1)**, съдия: Л. Радунчев, 18 000 зр.
ЦСКА „Септ. зн.“: Й. Филипов, Ив. Зафиров, Б. Гаганелов, Хр. Маринчев (46‘ Г. Денев), Б. Станков, Д. Пенев, Д. Марашлиев, Н. Цанев (46‘ Цв. Атанасов), П. Жеков, Д. Якимов, Асп. Никодимов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев (64‘ М. Табаков), Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов (69‘ Др. Борисов), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 35‘, 1:1 Жеков 56‘ (дуз.), 2:1 Якимов 62‘, 3:1 Жеков 70‘

26.10.1969 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл. 3:0 (0:0)**, съдия: Деян Начев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов (46‘ Др. Борисов), Здр. Митев (82‘ Н. Димов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Спартак“ Пл.: Н. Стоянов, Али Ахмедов, Динко Димов, Ив. Дочев, Ал. Ченков, Здр. Ченков, Радко Милов, Пав. Челестинов (67‘ Б. Новачев), Милен Горанов (79‘ Крум Ванков), Мих. Мишев, Пл. Вълков
Голм.: 1:0 Кев. Тахмисян 56‘ (псу), 3:0 Дам. Георгиев 64‘, 74‘

1.11.1969 г., 11 кр., Бургас, ст. 9.IX., 15.00, **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**, съдия: Стоян Чомаков, 15 000 зр.
„Черноморец“ Бс: П. Топчев, Тошко Георгиев, Н. Радлев, П. Младенов, Вес. Личев, Ем. Симов, Г. Петров (72‘ Милети Божилов), Н. Андреев, Тотко Дремсизов, Пейо Николов (61‘ Анг. Ризов), Кръстьо Богданов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Др. Борисов (46‘ Вах. Саркизов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Радлев 40‘, 1:1 Вах. Саркизов 83‘

16.11.1969 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 0:1 (0:1)**, съдия: П. Николов, 18 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян (61‘ Вах. Саркизов), Ст. Богомилов
„Тракия“ Пд: М. Карушков, Ненко Георгиев, Ив. Глухчев, Виден Апостолов, Вангел Делев, Ив. Задума, П. Радков, Динко Дерменджиев, Добри Ненов, Ив. Ключуков (68‘ Христофор Маринов), Г. Убинов
Голм.: 0:1 Дерменджиев 11‘
Отстранен: Убинов (Тр) 76‘

23.11.1969 г., 13 кр., София, ст. Славия, 14.30, **ЖСК „Славия“ – „Ч. море“ 1:1 (1:0)**, съдия: Кост. Динов, 12 000 зр.
ЖСК „Славия“: П. Цолов, Ал. Шаламанов, П. Петров, Стоян Алексиев, Ив. Давидов, Т. Колев, М. Михайлов (62‘ Г. Манолов), Ивайло Георгиев, Бож. Григоров (73‘ Н. Кръстев), Ат. Михайлов, Стоян Коцев
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Вел. Величков (30‘ Март. Иванов), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Георгиев 24‘, 1:1 Здр. Митев 80‘

14.12.1969г., 14 кр., Варна, 14.00, **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Д. 4:0 (1:0)**, съдия: Д. Пармаков, 8 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев (84‘ Др. Борисов), Вах. Саркизов (27‘ Вел. Величков), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Марек“ Ст. Д.: Вл. Шалдупов (27‘ К. Белчински), М. Шалдупов, Д. Танков, Д. Митов (50‘ Кост. Шилигарски), Г. Сапинев, Мл. Пенев, Сашо Пергов, К. Миланов, Бор. Манов, Милчо Стамов, Г. Георгиев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 16‘, 3:0 Здр. Митев 47‘, 64‘, 4:0 Ст. Богомилов 66‘

21.12.1969 г., 15 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Марица“ Пд – „Ч. море“ 3:2 (0:0)**, съдия: Анг. Гергинов, 400 зр.
„Марица“ Пд: Д. Вълчинов, Б. Мерджанов, Тобия Момин, Ат. Атанасов, Т. Каменски, Ив. Балджийски, Мих. Георгиев (60‘ Стоил Трънков), Венко Мендизов, Ст. Ганчев, Д. Мумджиев, П. Пацев
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, (68‘ Др. Борисов), Дам. Георгиев, Вел. Величков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян (62‘ Март. Иванов), Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Ганчев 50‘, 1:1 Дам. Георгиев 52‘, 3:1 Ганчев, 59‘, 65‘, 3:2 Ст. Богомилов 83‘ (псу)

8.3.1970 г., 16 кр., Ст. Загора, ст. Градски, **„Берое“ – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Кост. Динов, 10 000 зр.
„Берое“ Ст.З.: Т. Кръстев, Петко Бароков, Хр. Тодоров, Д. Атанасов, Ст. Иванов, Ив. Вутов, Б. Киров, Евг. Янчовски, Петко Петков, Г. Белчев, Д. Димитров
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров (63‘ Др. Борисов), Дам. Георгиев, Вел. Величков (46‘ Март. Иванов), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Тодоров 44‘

15.3.1970 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 3:1 (1:1)**, съдия: Н. Миланов, 15 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Етър“ ВТ: Н. Ноев, Сашо Костов, Ст. Чакъров, Ст. Величков, Ст. Грозданов, Здр. Алексов (46‘ Тончо Тонев), Сашо Върбанов, Г. Василев, Д. Цеков, Л. Тасев, Т. Марков
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 28‘, 1:1 Тасев 44‘, 2:1 Ст. Богомилов 60‘, 3:1 Здр. Митев 72‘

21.3.1970 г., 18 кр., София, ст. Раковски, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 1:1 (1:1)**, съдия: Л. Трайков, 200 зр.
„Академик“ Сф: Н. Костов, Н. Колев, Ив. Вуцов, П. Зафиров, Б. Ангелов (64‘ Г. Илиев), Ив. Димитров, Мл. Василев, Б. Богданов, Г. Цветков, Г. Йорданов (78‘ Сим. Николов), Кр. Борисов
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев (66‘ Др. Борисов), Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Василев 9‘, 1:1 Кев. Тахмисян 29‘

28.3.1970 г., 19 кр., Перник, ст. Металург, **„Кракра П.“ – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: П. Николов, 5 000 зр.
„Кракра П.“: Хр. Бориславов, Славе Малинов, Евл. Банчев, П. Стефанов, Г. Златков, Н. Велинов, Вл. Данчев, Зл. Аврамов (70‘ Бог. Симов), Хр. Христов (85‘ Люд. Михалков), Г. Георгиев, Рангел Божилов
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Вел. Величков, Хр. Тодоров (46‘ Н. Димов), Дам. Георгиев, Март. Иванов, Др. Борисов (74‘ Т. Великов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Христов 38‘
Отстранен: Божилов (Кра) 30‘

3.4.1970 г., 20 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 0:1 (0:0)**, съдия: К. Кръстев, 40 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов, Т. Великов, Н. Димов, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян (71‘ Андр. Стоянов), Ст. Богомилов
„Левски-Спартак“: Г. Каменски, Мил. Гайдарски, Г. Тодоров, Ст. Аладжов, К. Ивков, Стоичко Пешев, П. Кирилов, Ив. Стоянов, Пав. Панов, Н. Котков (60‘ Я. Кирилов), В. Митков
Голм.: 0:1 Панов 82‘ (псу)

12.4.1970 г., 21 кр., Русе, ст. Градски, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 1:1 (1:1)**, съдия: Т. Бечиров, 10 000 зр.
„Дунав“ Рс: Л. Марков, Бл. Далев, Ог. Илиев, Т. Тодоров, Н. Шаламанов, Шамси Сюлейманов, Стоян Маринов, Ал. Манолов, К. Тодоров (65‘ Славейко Йончев), Ив. Въжаров, Цвятко Станков (79‘ Слави Дамянов)
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Д. Боснов (22‘ Вел. Величков), Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян (47‘ М. Табаков), Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 4 (дуз.), 1:1 Маринов 15‘

15.4.1970 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 2:0 (0:0)**, съдия: Л. Трайков, 12 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Вел. Величков, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Локомотив“ Пд: Пан. Хаджийски, Ил. Бекяров (45‘ Г. Луканов), Толиати Михов, Ганчо Пеев, Нед. Стамболиев, Т. Паунов (64‘ Петко Попов), Г. Василев, Хр. Бонев, В. Анков, Г. Вълков, Сп. Илиев
Голм.: 1:0 Здр. Митев 48‘, 2:0 Ст. Богомилов 86‘

Отстранен: Г. Василев (Лок) 74‘

19.4.1970 г., 23 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 0:0**, съдия: Хр. Атанасов, 7 000 зр.
„Ботев“ Вр.: Рум. Йотов, Н. Пенков, Теодоси Мутафчийски, Л. Коцев, Анг. Ценов, П. Каменов (64‘ Сашо Ангелов), Н. Бакърджиев, К. Райков, Богомил Манов, Г. Каменов, Цв. Патеров (79‘ Н. Джаров)
„Ч. море“: Сим. Нинов, Аб. Билялов, Бож. Колев, Вел. Величков, Т. Великов, Хр. Тодоров (29‘ Н. Димов), Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев (82‘ Др. Борисов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

27.6.1970 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. знаме“ 0:1 (0:1)**, съдия: Н. Дудин, 12 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Аб. Билялов, Бож. Колев, М. Табаков, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов (83‘ Вел. Величков), Здр. Митев (60‘ Вах. Саркизов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
ЦСКА „Септ. зн.“: Стоян Йорданов, Ив. Зафиров, К. Станков, Хр. Маринчев, Б. Станков, Д. Пенев, Цв. Атанасов (46‘ Г. Денев), Асп. Никодимов, П. Жеков (65‘ Руси Пенчев), Д. Якимов, Д. Марашлиев
Голм.: 0:1 Марашлиев 22‘

2.7.1970 г., 25 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 2:1 (0:1)**, съдия: Л. Трайков, 4 000 зр.
„Спартак“ Пл.: Петко Тодоров (46‘ Н. Стоянов), Ог. Колев, П. Боянов, Ив. Дочев, Ал. Ченков, Ем. Симеонов, Радко Милов, Цв. Каменов, Пав. Челестинов, Мил. Горанов (60‘ Трайчо Евтимов), Крум Ванков
„Ч. море“: Ив. Иванов, Ив. Василев, Бож. Колев, Вел. Величков, Т. Великов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Аб. Билялов, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 0:1 Вах. Саркизов 41‘, 1:1 Челестинов 70‘, 2:1 Ванков 75‘

7.7.1970 г., 26 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 2:0 (0:0)**, съдия: Цв. Станев, 2 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Вел. Величков, Т. Великов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Март. Иванов, Ст. Богомилов, Аб. Билялов, Дам. Георгиев (84‘ Н. Димитров)
„Черноморец“ Бс: П. Топчев, Тошко Георгиев, Н. Андреев, Ив. Атанасов (53‘ Милети Божилов), Вес. Личев, Ем. Симов, Г. Петров, Ваньо Костов (69‘ Н. Радлев), Тотко Дремсизов, Кръстьо Богданов, Г. Й. Георгиев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 52‘, 2:0 Март. Иванов 85‘

12.7.1970 г., 27 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 3:0 (1:0)**, съдия: П. Николов, 6 000 зр.
„Тракия“ Пд: Др. Раденков, Ненко Георгиев, Ив. Глухчев, Виден Апостолов, Вангел Делев, Ив. Задума, Г. Попов, Динко Дерменджиев, Г. Убинов (46‘ Добри Ненов), Христофор Маринов, П. Радков
„Ч. море“: Ив. Иванов (58‘ Сим. Нинов), Ив. Василев, Бож. Колев, Вел. Величков, Т. Великов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Март. Иванов, Ст. Богомилов, Аб. Билялов (46‘ Н. Димов), Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Делев 23‘, 2:0 Попов 54‘, 3:0 Ненов 61‘

17.7.1970 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЖСК „Славия“ 4:0 (2:0)**, съдия: П. Николов, 15 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Март. Иванов, Ст. Богомилов, Т. Великов, Дам. Георгиев
ЖСК „Славия“: П. Цолов, Ат. Геров, Ал. Шаламанов, Вик. Йонов, П. Петров, Н. Кръстев, Я. Димитров, Ат. Михайлов, Бож. Григоров (46‘ Ивайло Георгиев), Ф. Славчев (46‘ Ем. Лукач), Стоян Коцев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 12‘, 2:0 Т. Великов 32‘, 4:0 Ст. Богомилов 50‘, 62‘

1969-70		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	Л-С		5:2	0:1	2:1	1:0	2:2	4:1	4:0	2:1	3:0	4:0	1:0	4:0	1:0	4:0	6:0
2.	ЦСКА	4:2		2:0	1:1	6:1	3:2	3:1	5:1	0:1	4:1	2:1	7:0	1:1	6:1	1:0	2:1
3.	ЖСК	1:1	0:1		5:1	3:0	2:3	1:1	1:1	2:3	2:0	3:2	1:0	1:0	1:0	2:2	2:1
4.	Трак	0:1	0:1	3:0		0:1	1:1	3:0	2:0	2:1	1:0	3:2	5:0	2:0	1:2	3:0	2:1
5.	ЛокПд	1:3	3:3	1:2	1:3		2:0	1:1	4:1	2:1	4:1	5:2	0:0	1:0	1:0	4:0	4:0
6.	Етър	0:2	3:2	0:0	2:1	2:2		3:0	2:1	1:1	1:1	5:1	2:1	1:0	1:0	3:0	1:0
7.	ЧМ	0:1	0:1	4:0	0:1	2:0	3:1		2:0	2:1	0:0	4:0	3:0	4:0	6:1	3:1	3:0
8.	Ч-цБс	1:1	2:1	0:0	1:1	3:2	1:0	1:1		0:1	1:0	1:0	4:1	1:0	0:2	1:1	2:0
9.	АкСф	0:2	0:1	1:2	1:2	3:1	1:1	1:1	1:1		0:0	2:0	2:2	1:1	2:1	2:0	1:0
10.	Дунав	1:0	0:2	1:2	1:0	1:0	1:0	1:1	1:1	1:0		0:1	1:1	3:2	3:1	3:0	4:1
11.	Марек	0:1	0:0	0:0	3:2	0:1	1:0	2:1	2:1	2:1	0:0		8:0	2:0	2:0	3:0	1:0
12.	СпПл	0:2	0:2	0:0	2:1	2:2	1:0	2:1	1:0	0:0	2:1	2:1		1:1	3:0	3:0	1:0
13.	БотВр	0:1	0:0	1:2	3:1	1:0	0:1	0:0	3:1	1:1	1:0	4:2	4:1		3:1	3:0	3:0
14.	МарПд	0:1	2:4	1:0	1:3	1:2	2:1	3:2	2:2	1:1	1:1	1:2	2:0	2:0		1:0	2:0
15.	Берое	1:1	0:3	0:3	0:1	0:3	2:1	1:0	0:3	0:3	1:0	3:1	2:1	2:1	0:3		2:2
16.	КраПк	0:5	0:3	1:2	1:1	3:4	2:2	1:0	0:1	1:0	1:1	3:0	0:2	1:1	2:0	2:1	

22.7.1970 г., 29 кр., Станке Дим., ст. Бончук, **„Марек“ Ст. Д. – „Ч. море“ 2:1 (1:0)**, съдия: Н. Дудин, 4 000 зр.
„Марек“: Вл. Шалдупов, Г. Богданов, Г. Сапинев, Д. Митов, Мих. Шалдупов, Мл. Пенев, Сашо Пергов, К. Миланов, Бор. Манов, Г. Ал. Георгиев (72‘ Кост. Костадинов), Г. Пергов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов (46‘ Андр. Стоянов), Март. Иванов, Ст. Богомилов, Т. Великов, Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Миланов 27‘, 1:1 Ст. Богомилов 71‘ (дуз.), 2:1 Пергов 89‘

26.7.1970 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марица“ Пд 6:1 (2:0)**, съдия: Л. Трайков, 5 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Бож. Колев, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Март. Иванов, Ст. Богомилов, Т. Великов (70‘ Н. Фетваджиев), Дам. Георгиев
„Марица“ Пд: Г. Ганев (70‘ Йорданов), Б. Мерджанов, Д. Мумджиев, Ат. Атанасов, Т. Каменски, Ст. Ганчев, Мих. Георгиев, Хр. Дишков, Стоил Трънков, Венко Мендизов, П. Пацев (55‘ Д. Генов)
Голм.: 1:0 Т. Великов 17‘, 2:0 Дам. Георгиев 27‘, 3:0 Ст. Богомилов 65‘, 3:1 Генов 72‘, 4:1 Вах. Саркизов 77‘, 5:1 Н. Фетваджиев 81‘, 6:1 Ст. Богомилов 85‘

„Ч. море“ Вн,1969-70 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Божил Колев	30	
Дамян Георгиев	30	7
Стефан Богомилов	29	18
Христо Тодоров - Ино	29	1
Тодор Великов	28	2
Иван Василев	28	1
Мартин Иванов	25	1
Здравко Митев	22	9
Кеворк Тахмисян	22	2
Симеон Нинов	21	
Димитър Боснов	21	
Вахан Саркизов	17	4
Велин Величков	15	
Абил Билялов	12	1
Драган Борисов	11	
Иван Иванов - Шопа	11	
Никола Димов	5	
Михаил Табаков	4	
Богомил Манов	3	
Андрей Стоянов	2	
Никола Димитров	1	
Николай Фетваджиев	1	1

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	Левски - Спартак Сф	30	23	4	3	67:17	50
2.	ЦСКА „Септ. знаме“	30	21	5	4	73:29	47
3.	ЖСК Славия София	30	15	8	7	41:31	38
4.	Тракия Пловдив	30	15	4	11	48:34	34
5.	Локомотив Пловдив	30	14	5	11	53:45	33
6.	Етър В. Търново	30	12	8	10	42:36	32
7.	Черно море Варна	30	11	7	12	47:34	29
8.	Черноморец Бургас	30	10	9	11	33:41	29
9.	Академик София	30	9	10	11	34:32	28
10.	Дунав Русе	30	9	9	12	28:34	27
11.	Марек Ст. Димитров	30	12	3	15	41:49	27
12.	Спартак Плевен	30	10	7	13	29:53	27
13.	Ботев Враца	30	9	7	14	34:38	25
14.	Марица Пловдив	30	10	3	17	34:51	23
15.	Берое Ст. Загора	30	6	4	20	19:64	16
16.	Кракра Пернишки Пк	30	5	5	20	24:59	15

1970

На финалът за КЕШ, игран на 6.5.1970 г. в Милано, „Фейеноорд“ побеждава „Селтик“ Глазгоу с 2:1 след продължения.

***

Във Виена, на 29.4.1970 г., „Манчестър Сити“ побеждава „Гурник“ Забже с 2:1 и спечелва КНК

***

„Арсенал“ Лондон спечелва Купата на панаирните градове след два финала на разменено гостуване срещу белгийския „Андерлехт“ (1:3, 3:0)

лове – 3:0. Оттук нататък пловдивските футболисти се мобилизираха и за известно време заиграха като равен с равен. Скоро техните усилия се материализираха. Влезлият на мястото на Пацев, Генов в 71-та минута намали разликата на 1:3. Явно гостите не можеха да поддържат това си темпо и скоро отново позволиха на черноморци да вземат доминираща позиция. В резултат на това дойдоха и три точни попадения. В 75-та минута Саркизов доведе до 4:1 след като стреля отдалече изненадващо. В 81-та минута влезлият на мястото на Великов, Фетваджиев постигна пети гол. Само две минути по-късно Богомилов отново изяви своите реализаторски качества и – 6:1.“

***

Към краят на сезона напрежението между треньор и футболисти ескалира почти до физическа разправа. Георги Димитров – Червения напуска демонстративно по време на мача срещу „Черноморец“ Бс (7.7.1970), след това е принуден да се върне и подновi функциите си. Случаят привлича вниманието на БСФС и в. „Нар. спорт“, в който специалният пратеник Д. Попдимитров излага становището си *(бр. 86, 20.7.1970 г.)*

В. „Нар. дело“, 29.7. 1970 г.: *„Мерки за оздравяване на обстановката. Решение на бюрото на ФСФД „Черно море“ Варна.*

В заседанието от 27 юли бюрото взе следните решения:

1. Осъжда най-остро проявата на футболния отбор, изразена в организиран протест срещу ст. треньора Г. Димитров

2. Осъжда най-остро ст. треньора Г. Димитров за това, че е напуснал самоволно отбора преди срещата с „Черноморец“ Бургас на 7.7.1970 г. и за допуснати грешки в стила и метода на работа със състезателите.

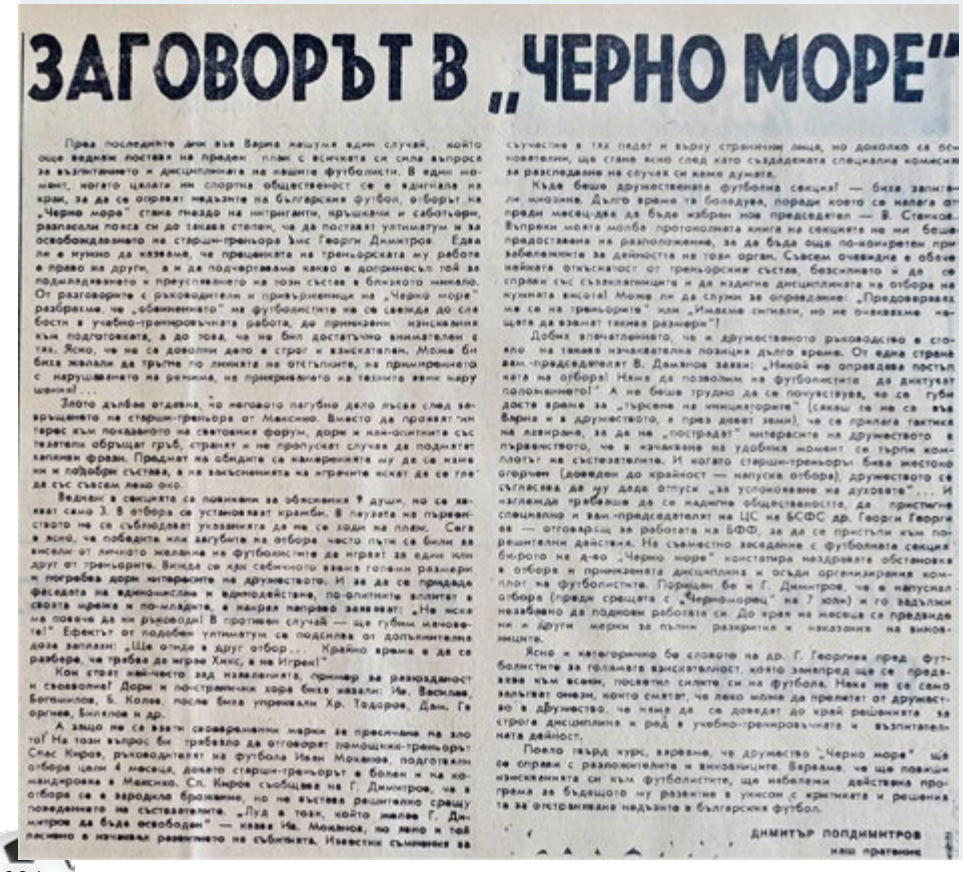
3. Да бъдат наложени следните наказания: Васил Дамянов – зам. председател на дружеството, Иван Моканов – ръководител на футбола и Димитър Димитров – треньор на представителния отбор юноши ст. възраст – „мъмрене“. „Строго мъмрене с предупреждение за освобождаване на ст. треньора на отбора Георги Димитров, като същевременно предлага на командването на ВМФ да му потърси служебна отговорност. Освобождава от длъжност треньора на отбора Спас Киров. Отнемат се състезателните права на:

- състезателя Иван Василев за два месеца и глоба 100 лева.

- състезателя Стефан Богомилов за три месеца и снемане от първа във втора категория за шест месеца и снемане от капитанския пост

- състезателя Божил Колев за четири месеца и снемане от първа във втора категория за шест месеца. Предлага на ЦС на БСФС за този период да не бъде включван в националния отбор.

Бюрото на дружеството предлага на командването на ВМФ да потърси служебна отговорност на всички военнослужещи от отбора. Предлага на ГК на ДКМС да се знимае с дейността на секретаря на комсомолското дружество Михаил Табаков…“

ЗАГОВОРЪТ В „ЧЕРНО МОРЕ“

ДИМИТЪР ПОПДИМИТРОВ
наш пратеник

Божил Найденов Колев

(р. 12.1.1949 г.)
Позиция: централен защитник
„Ч. море“: 1967-70, 1979-81
„А“ РФГ: 119 мача/11 гола

„Роден съм в Цонево, но веднага след това сме се върнали във Варна. На 10 години отидох в „Черно море“ при Кафето. „Ела догодина“ ми вика, още съм бил малък. Наблюдаваше ме на училищното първенство. Започнах при него през 1960 г., след това отидох в юношите при Клечо и през 1966 г. влязох в първия отбор, макар че играех още и за юношите. Лятото бяхме на лагер в Елена, там гледахме СП в Англия. Играх едно полувреме срещу „Шефийлд Уенздей“ (1966), това ми беше първия мач, иначе дебютирах в „А“ група срещу ЦСКА в първия кръг през есента на 1967. Тогава вкарах и първия си гол. Играех стопер, пред Янко Атанасов, след като той замина застанах либеро, последен в защитата. Така до май 1970 г. Тогава поканиха националния ни отбор в Бразилия от суеверие, защото когато играли срещу България преди световното през 1958 г. станали шампиони. Сега пак трябваше да им донесем късмет. „А“ отбора имаше друга програма за подготовката си за Мексико'70 и изпратиха „Б“ отбор, в който освен мен от „Ч. море“ бяха включили още Дамян Георгиев и Здравко Митев. (Здравко не игра срещу Бразилия, но се в включи в другите мачове.) Играхме добре, бяхме напълно равностойни на отбора, който след два месеца стана световен шампион. Пазех Тостао през първото полувреме, а второто на неговото място влезе Пеле, завършихме 0:0. Играхме и срещу клубни отбори. В 8 мача не ни победиха.

Играл съм в юношеския национален отбор на финали за Европейско първенство в Крагуевац (Югославия) и Ескишехир (Турция).

В националния отбор ме взеха още през декември 1969 г. Стефан Божков беше треньор. Играхме във Валенсия и бихме с 5:1 *(в. „Нар. спорт“, 27.12.1969 г.)*. Бях в защитата с Ив. Димитров и Пената, играх цял мач. След това един мач в Казабланка, Мароко ни би с 3:0 (*бел.* нац. отбора играе под името „Сборен отбор на София“). Още тогава в самолета Божков взе да ме агитира за ЦСКА, за което в този момент изобщо не мислех.

В „Черно море“ имаше напрежение между играчите и Червения. Връщахме се от един мач, май беше когато бихме „Марица“ с 8:0 в Пловдив. Мардикян беше водач тогава. Викаме му: „Другарю Мардикян, някакви премии няма ли да получим. Нещо допълнително за победите“. Той вика: „Е как, нали ви дадохме“. Оказа се, че премии са били давани, но не са стигнали до футболистите. Стана скандал, напрежението взе да расте. Имаше и събрание. Червения, Мокана, проф. Капрелян, Кахърков *(бел. Кахърков е по професия шофьор, запалянко на отбора, който поради доброто си запознанство с ръководителите играе ролята на нещо като свръзка между ръководството и публиката, възлагат му се и някои организаторски задачи)* поканиха и тарторите: Катила, Босната за разговор, да се разберат и да намерят решение на конфликта. След обяд имаше тренировка. Спас Киров с играчите, Червения тренираще вратарите. Писаха във вестниците разни статии. Тогава идваха доста хора на тренировките, всеки грабнал вестник, чете. Започнаха да викат по Червения, тогава на „Тича“ тренираще и атлетите и копията им бяха складирани до пистата. Някой хвана едно копие и го хвърли. Аз казах на Червения „Видя ли, заради теб стават тези работи“. И за това нещо, че аз съм войник, а той офицер и съм му държал такъв тон ме вкараха в ареста, искаха да ме съдят даже. Лежах в карцер, без връзка с външния свят.

Оказало се, че преминаването ми в ЦСКА е било обсъждано и след като ме вкараха в ареста е излязла заповед от министъра да ме изпратят в ЦСКА. Странджата (адм. Добрев), който беше главнокомандващ флота го нямаше във Варна и нямаше кой да изпълни заповедта. Тогава излиза нова заповед, с по-хитро съдържание, без футболен привкус: „Матросът Божил Колев да излежи ареста си в София“. Така ме закараха в София без знанието на Странджата и Червения, заради което и до сега се говори, че са ме откраднали, което гледайки фактите си беше така. ЦСКА бяха тогава в Палма де Майорка. След няколко дена, в ареста дойде Манолов Симолията да ме снима за картотека с чер-

Божил Колев срещу Георги Аспарухов на ст. „Ю. Гагарин", 16.3.1969 г.

вената фланелка. Така приключи първия ми период в „Черно море".

През 1977 г. бях капитан на ЦСКА и през лятото си бях във Варна на почивка. Споделих с Кахърков, че искам да се върна в „Черно море", той пък казал на адм. Янакиев, стигнало и до Странджата, а той пък тогава вече беше зам. министър на обраната и отговорник за спорта в ЦСКА. На сбирката им станал и казал: „Божил Колев иска да се връща.". Всички били много ядосани. Божков ми звъни и ми заповядва утре в 10 часа да съм на ст. „Народна армия". Аз съм офицер, изпълнявам заповедта. Като отидох ми се развика в кабинета на адм. Добрев. „Ти, капитан на отбора, да се предлагаш, вместо да мислиш за шампионска титла. Още поне две години можеш да играеш тук." И така стана. През 1979 г. пратиха една „Волга" и ме закараха в министерството на отбраната. Говорили с Добри Джуров. Ако съм искал, можело да се върна в „Черно море". Тръгнах си с облекчение за Варна. Постоянното напрежение беше започнало да се натрупва, винаги трябваше да сме първи, а бях вече на 30 години, имах семейство и две деца, трябваше да мисля и за тях.

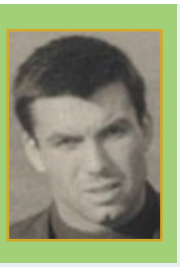
През 1979 г. освободиха Иван Василев от треньорския пост в „Черно море" и пратиха Никола Ковачев. Когато дойдох аз, назначиха мен. Казах, че не съм бил треньор до сега и официално на този пост се водеше Мокана. През 1980 г. агитирах адмирала да върне Ив. Василев за треньор. Той се ядоса и вика „Добре, но цялата отговорност носиш ти". Така сезон 1980-81 двамата с Катила водихме отбора. През януари ходихме в Баку. Там станаха някакви далавери с пръстени. От там се купуваше руско злато през онези години. Всичко беше постановка, за да изгонят Иван Василев. Махнаха го, тогава дойде Ормандживев да спасява положението. Води един мач срещу „Сливен", но той беше уговорен, защото те пък трябваше да се спасяват, за да не отпаднат, а и те бяха армейски отбор. Мачът беше даден, „Сливен" победи с 1:0 във Варна. Ормандживев се ядоса много като разбра за какво става въпрос. Не беше уведомен за „схемата" и не искаше да влиза в комбинации и уговорки. Каза само „Предайте много поздрави на Моканов" и си замина. (*бел. Мачът „Ч. море" – „Сливен" 0:1 се играе на 4.4.1981 г. В края на сезона „Сливен" се спасява с 27 точки и по-добра голова разлика от отпадащия „Миньор" Перник, който е също с 27 точки*.)

През 1981 г. отидох да играя в „Омония" Кипър …"

Михаил Табаков и Божил Колев на ст. „Юрий Гагарин“

Михаил Александров Табаков

(р. 24.9.1944 г.)
Позиция: бек
„Ч. море“: 1964-71
„А“ РФГ: 60 мача

„Започнах да играя в детския отбор на Кафето. Условията бяха доста примитивни. Целия ставах в прах и кал, а имаше само една чешма със студена вода и майка ми ме спря. По-късно направиха бойлер с топла вода в една дървена барака. Там беше и склада с екипите, около 10 топки и „мачовата“ топка. Пазехме я само за мач. Беше „Адидас“, Иванов я донесе от националния отбор. Понякога се чудя как при такива мизерни условия, играехме добър футбол. Върнах се на „Тича“ като гимназист. Учех във 2-ра гимназия и там играехме много. В двора имаше голямо игрище. Това, което сега е градинката пред музея беше двора на гимназията и на това игрище идваха футболисти даже и от ВМС, които играеха в „А“ група. Ставаха големи мачове, и публика се събираше.

Когато влязох в казармата нямаше още спортна рота. Един старши матрос ни водеше на тренировки, но след като „Ч. море“ победи ЦСКА в София през 1964 г. девоенизираха отборите и като войници нямахме право да играем в „А“ група по министерска заповед. Само тези от ЦСКА можеха. Направиха някакви отбори на „трудовите резерви“. Сменяха ни поделенията, за да можем да играем футбол. В казармата влязох като моряк-радист, а се уволних трудовак. Тези „трудови резерви“ бяха по райони и се играеше първенство. Русе и Бургас бяха във Варненската бригада. В нашия отбор бяха Христо Момчев от „Черноморец“ Бургас и Шамси Сюлейманов от „Дунав“ Русе. Имаше и други, които после играха в „А“ група.

Иначе в първия отбор на „Ч. море“ ме вземаше още Лозан Коцев. Рядко начетен човек. Носеше френското списание „Мироар дьо футбол“ в съблекалнята и ни превеждаше статиите. От него чувахме за Раймон Копа, Ди Стефано и какво се случва в световния футбол. Водеше футболистите на театър. Учеше ги да носят костюми и им казваше коя вратовръзка с кой костюм си подхожда. Такива треньори и изобщо хора, трудно се срещат. От 1964 г. започнах да играя редовно. Имаше анкета на журналиста Александър Ясников от в. „Нар. спорт“ за най-добри футболисти в първенството по постове. Беше ме класирал в първите пет най-добри в „А“ група на поста десен бек (в. „Нар. спорт“, 15.7.1968 г.). Играл съм и от ляво, но порядко. Контузих си коляното на един мач със „Славия“. Направих шпагат на лявото им крило, Лечев май се казваше, той ми падна на коляното и то се усука. Тогава нямаше медицина да ти дадат точна диагноза или да те лекуват. Казаха ми, че са скъсани кръстните връзки. След около година уж се оправих, опитах се пак да играя, но болките пак започнаха.

На едно събрание ме бяха избрали за комсомолски секретар. Като станаха събитията с Червения, дойдоха от комсомола и започнаха да разпитвам мен. Иван Василев (Катила), който беше организатора дойде да ме моли да не съм го предавал. На разпита казах, че това е било общо решение на футболистите, казах и за случая с обувките от Япония и за всичко, което според мен не беше наред в отношенията ни с треньора. Накрая излезе, че само аз съм казал нещо против него. Катила, уплашен взе да го хвали, то не се и разбра много какво казваше. Червения ме освободи от отбора през 1971 г. Аз бях първия на когото си отмъсти. Освободи и вратаря Иванов. И двамата бяхме студенти във ВИНС. Предложиха ни да се качим на корабите. Иванов отиде, но аз отказах. Играх още една година във „Ватев“, Клечо им беше станал треньор. Вкарахме ги в „Б“ група и се отказах. Работих в радиозавода. Винаги съм имал голям интерес към техниката.“

Когато погледнем 1960-те в глобален аспект, можем да говорим за революция в развитието и популяризирането на футбола. За това голяма роля играят масовото навлизане на телевизионните предавания, радиото и пресата. Първото световно първенство, излъчвано пряко в България е това в Англия през 1966 г. Започват и преки телевизионни предавания на мачове от „А" РФГ.

Турнирите на УЕФА също се разрастват и увеличават. От 1961 г. е въведен турнира за носителите на национални купи (КНК). Все повече признание получава и турнира на панаирните градове, който ще се превърне в турнир за купата на УЕФА. През 1960 г. във Франция се провежда и първия турнир на европейските нации (Европейско първенство), който се превръща в традиционен форум, провеждан на четири години до днешна дата.

Пресата във водещите европейски футболни нации се модернизира и започва да издава все повече и по-луксозни футболни списания. През октомври 1960 г. от печат излиза първият брой на месечното английско списание „World soccer", което до днес е най-старото издание, специализирано в световен футбол. В Англия започват да излизат списанията „Shoot" и „Goal", които са специализирани в британски футбол. В Германия вестникарското издание „Kicker" се превръща в луксозно, гланцирано списание през 1965 г. Пресата в България също откликва на нарастващия интерес към най-популярната игра. Вестник „Народен спорт", който отделя вече най-много място и коментари за футболните събития пред другите спортове, от 20.2.1963 г. започва да издава допълнителната седмична притурка – вестник „Футбол", изпълнена с интересни новини, факти, теория и тактика на играта от България и чужбина за широката публика.

През 1962 г. за първи път прозвучава познатия сигнал на радиопредаването „Спорт и музика", което с преки включвания на футболни коментатори от стадионите, проследява развитието на мачовете от поредния кръг в „А" РФГ. Стотици запалянковци се събират пред високоговорителите на площада пред хотел „Мусала" във Варна, за да чуят гласът на Васил Каракашев – спортният коментатор на радио Варна, изливащ възможно най-много информация от събитията на терена в краткото време, което му е отредено от програмата, преди включването към някой от другите стадиони, на който се играе мач от „А" група. Подобни места на „социални форуми" има във всеки град в България.

Васил Добрев Каракашев *(20.10. 1934 г. – 26.1.2018 г.), най-популярният радиокоментатор сред варненската публика в предаването „Спорт и музика" е от Белослав, играл в юношеския отбор на „Академик" Варна. Каракаша е автор на книгата „Хайде наш'те", описваща историята на футбола в Белослав и до последният си ден беше един от активните извори на информация за тази книга.*

Подемът в българския футбол е очевиден. Националният отбор успява да спечели първата си квалификация за световните финали в Чили през 1962 г. Там е спечелена и първата точка на този форум – 0:0 срещу изморените и вече класирани за 1/8 финалите англичани, които според очевидеца и резервен вратар за този мач, Иван Иванов са правели знаци, че ще играят за нулев резултат още при излизането си от съблекалнята. Следват още три поредни класирания за световни финали и ако безрезултатното представяне на СП'66 може да се оправдае с много силната група, това в Мексико'70 е прието като провал от позицията на силно повишените очаквания и вярата, че българският футбол е узрял да постигне нещо значимо на световната сцена.

Въпреки обявените като посредствени резултати на световните финали, всеобщо е мнението, че тогава България е разполагала с най-силният си национален отбор до сега. Мнение, основаващо се на събития като спечелената „Златна обувка" на „Франс футбол" от Петър Жеков през 1969 г., достигане до полуфиналите на ЕКТ от „Славия" в турнира за КНК и ЦСКА „Ч. зн." в турнира за КЕШ през 1967 г., номинирането на Ив. Колев (2 пъти), Г. Аспарухов (4 пъти) и П. Жеков (1 път) в съревнованието за „Златната топка", сребърните медали на футболният отбор от ОИ в Мексико през 1968 г., европейската титла на юношеският национален отбор от 1969 г. …

Подемът е очевиден и в отбо-

Ветераните от 1960-те в началото на 21-ви век, от ляво надясно: Кеворк Тахмисян, Любен Костов, Здравко Митев, Янко Атанасов, Стоян Георгиев, Димитър Боснов и Михаил Табаков

ра на „Черно море". От колебливо представящ се отбор с честа смяна на играчи, предимно военнослужещи от други градове, след влизането в „А" РФГ през 1960 г. се създава ядро от предимно местни футболисти, които поставят основата на солидно представящ се отбор, с който всеки трябва да се съобразява. Футболистите, които представихме в предният раздел играят заедно дълги години, записват стотици мачове за отбора и го превръщат във фактор в първенството, въпреки че единственият трофей, който спечелват е купата за спортсменство. ДЮШ под ръководството на Ат. Аврамов – Кафето и Д. Димитров - Клечо работи на пълни обороти и всяка година предлага нови кадри за представителния отбор и дори за юношеския национален отбор, чийто екип обличат Божил Колев, Кеворк Тахмисян, Пламен Христов, Дамян Георгиев, Николай Фетваджиев, Марин Парушев. Посещението на ст. „Юрий Гагарин" отразява надеждите и вярата, които запалянковците имат в отбора. За някои мачове срещу водачите в класирането, стадиона е изпълнен до краен предел. Секторите, стълбите между тях и няколко реда правостоящи зад тях предполагат максимален капацитет между 40 и 50 000, въпреки че точният брой няма как да бъде определен. Хиляди са желаещите, които остават извън стадиона, но дори и да влязат по някакъв начин, няма как да видят игрището, поради плътния обръч от правостоящи пред тях.

Лакмус за истинското състояние на отбора са международните срещи и оценките, дадени от специалистите. Две участия в турнира за Балканската купа не донасят трофеят във Варна, въпреки силното представяне със само една домакинска загуба от станалият носител на купата „Фенербахче". Общият баланс от двете участия е 6 победи, 2 равни, 4 загуби с голова разлика 15:12.

Десетки отбори от Източна и Западна Европа водят част от подготовката си в базата на „Спортпалас" и програмата им включва контролни срещи с „Черно море". Тези срещи, макар и приятелски, се играят от титулярните състави на отборите, които не са дошли във Варна, за да загубят просто така. „Аякс" излиза с титулярният си състав, същият който седмица по-късно побеждава националния отбор на Испания с 2:1 в Ла Коруня, а месец по късно също в приятелски мач побеждава и шампиона на България ЦСКА „Ч. знаме" със 7:1.

Многобройни са контролите с германски отбори, сред които се открояват двата мача с шампиона на Бундеслигата от 1965 г. „Вердер" Бремен, завършили с еднакъв резултат – 1:1 във Варна и Бремен.

„Ч. море" представя достойно българския футбол и на турне в Япония с две победи над бронзовия медалист от ОИ'68, където по неофициални данни заминава по лична препоръка към японската федерация от техния посланик у нас.

Финалистът за купата на Англия „Шефийлд Уенздей" идва до Варна 2 пъти в период от 10 месеца и след загуба и равен срещу „Ч. море" изпращат покана за контролни мачове в Англия. Треньорът Алън Браун споделя пред „Шефийлд дейли телеграф" от 8.8.1966 г. това, което може да служи като резюме за представянето на отбора за това десетилетие : „Те са силен и техничен отбор. Изкусни в играта си. С тях ще направим отлична контрола." („They are strong and skilful side, quite subtle in their work. They will give us a good match.")

1970 - 1980

Нова смяна на поколенията през 1970-те. Стефан Богомилов (в средата) с Тодор Марев (вляво) и Иван Андреев на ст. „Юрий Гагарин“

Ветераните на "Ч. море" и "Спартак" на ст. Спартак през 1970-те, прави от ляво надясно: Я. Атанасов, Г. Гугалов (Сп), Аб. Билялов, Ст. Генов, Арг. Страков, Ив. Василев, Ил. Кирчев (Сп), ..., Ат. Ставрев (гл. съдия), ..., В. Ненов (Сп), Бл. Николов (Сп), Гер. Калгугеров Сп), Ив. Филипов (Сп) и Н. Живков (Сп), клекнали: Н. Попов (Сп), Д. Боснов, Ст. Стефанов (Сп), Щ. Костадинов, В. Досев, Сп. Киров, Хр. Панчев (Сп), Г. Димитров, Н. Димитров (Сп) и Вл. Грозданов

Ветерани от 1960-те и 1970-те, от ляво надясно: Дам. Георгиев, Бож. Колев, Аб. Билялов, Ст. Янев, Ст. Богомилов, Ив. Василев, Ив. Симеонов и Д. Боснов

КАКВО СТАВА С „ЧЕРНО МОРЕ“ ?

„Фарул“ — „Черно море“ 1:1

„А“ РФГ • 1970–71 г.

Минимална, но ценна победа на „Черно море“

НАЙ-ПОСЛЕ ПОБЕДА

21.8.1970, Ст. Загора, 1/2 финал КСА, Ив. Иванов, Т. Великов и М. Табаков в очакване на топката.

ИЗРАЗИТЕЛНА ПОБЕДА

1:1 ПО ТРУДЕН ПЪТ ДО РАВЕНСТВОТО

в първия мач от новия футболен сезон

ВОДИЛАДЕНИЯТ „ЧЕРНО МОРЕ“ ПОБЕДИ ШАМПИОНА „ЛЕВСКИ — СПАРТАК“

ДВА ГОЛА НА ДАМЯН ГЕОРГИЕВ

Слаба и безрезултатна игра във Варна

след девет кръга в „А“ РФГ

Стефан ЯНЕВ

„ЧЕРНО МОРЕ“ С ТРЕВОЖНИ ОТЛИВИ

На 29 юни 1971 година (втор ник). от 18.30 часа на стадион „Черно море“, ще се проведе международна футболна среща между отборите на „Ян Регенс бург“ от гр. Регенсбург — ГФР и отбора на ФСФД „Чер-но море“ — Варна.

Мач с драматичен завършек

След отлив, наново прилив...

1970

Веселин Георгиев Личев *(р. 9.3.1944 г.), 48 мача в „А“ РФГ – 1970-72, централен защитник роден в Плевен, започва да играе в „Спартак“ Пл., като студент в София играе за „Академик“, а след това преминава в „Черноморец“ Бургас, от където пристига във Варна. Има 9 мача за юношеския нац. отбор. Личев отбива военната си служба след завършване на висшето си образование и като военнослужещ играе два сезона като титуляр в „Ч. море“, след което отива в София и преминава в „Левски-Спартак“, където в последствие е заемал и треньорски постове в ДЮШ.*

След може би най-тежкото лято за българския футбол, поради неуспешното представяне на националния отбор на световното първенство в Мексико, окачествено като провал, отборът на „Черно море“ е разтърсен и от скандала, възникнал между играчите и ст. треньора Г. Димитров. В следствие, ЦСКА „Септ. знаме“ отмъква **Божил Колев** в посока София. **Никола Димитров**, който напоследък често страда от контузии, разочарован от отношението на съиграчите си към брат му, преминава в ЖСК „Спартак“, където ще даде своят принос в похода им към „А“ група. Първият мач от сезона, ще бъде и последният в кариерата на вратаря **Иван Иванов** - Шопа, който се качва да пътува по корабите. **Димитър Боснов** прекратява кариерата си и се отдава на треньорската професия. **Богомил Манов** е напуснал още през есента на 1969 г.

От „Сливен“ се завръща **Пламен Христов**. От „Черноморец“ Бс е привлечен защитникът **Веселин Личев**, а от Шумен **Димитър Дечев**, който отбива военната си служба на овакантеното от Иванов вратарско място. Защитата се укрепва още с левия бек на ЦСКА „Септ. знаме“ **Христо Маринчев** и централния защитник на „Орлов“ Ген. Тошево **Георги Жеков**, който впоследствие ще бъде преквалифициран в десен бек. От юношеския отбор дебютира нападателят **Марин Парушев**.

Поради наложените им наказания от дружеството, Стефан Богомилов и Иван Василев се връщат в игра през октомври.

***

29.8.1970 г., **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 2:1 (1:1)**,

В. „Нар. дело“, 30.8. 1970 г.: „Над 30 000-те любители на футбола, изпълнили вчера стадион „Юрий Гагарин“, за да присъстват на първия мач от новото първенство в групата на майсторите между отборите на „Черно море“ и „Левски-Спартак“, останаха доволни от отличния старт на черноморци, от мъжествения, красив и нападателен футбол. Някои може би очакваха, че младият отбор на „Черно море“ ще се стъписа пред носителите на двете най-високи титли у нас – отбора на „Левски-Спартак“, ще се отдръпне в своята половина. Но още не беше изтекла втората минута и на светлинното табло се появи – 1:0 за „Черно море“. При една опростена комбинация 3др. Митев пусна хубава топка на Д. Георгиев, последният леко отправи удар и откри резултата. В минутите след гола ние видяхме един нов, вдъхновен и ентусиазиран отбор на „Черно море“, който играе самоотвержено, смело. Всички футболисти се бориха мъжки, неотстъпно и не даваха мира на рутинираните защитници на гостите.

Отборът на „Левски-Спартак“ не започна в шампионски стил и задълго не можа да организира стройни и опасни атаки. Аспарухов се стараеше много и с чудесни пасове извеждаше своите партньори в изгодни позиции. На няколко пъти републиканските шампиони показаха, че са мощен отбор и лесно няма да се предадат. Така в началото на първото полувреме Аспарухов се откъсна сам напред, но прибърза и би навън. Едва в 34-та минута при една хубава комбинация Веселинов изравни. Малко по-късно Аспарухов отново направи голям пропуск, като, останал сам, би в гредата.

Силни минути имаха гостите и през по-голямата част на второто полувреме. Ще се запомни 65-та минута, когато Табаков с глава изби влизащата в опразнената врата топка. Пропуски направиха и Митков и Веселинов.

Черноморци се по-отдръпнаха, но в същото време показаха колко силно оръжие е контраатаката. Така в 79-та минута едно бързо слизане на Пл. Христов внесе смут в отбраната на „Левски-Спартак“. Топката попадна у Д. Георгиев и той хладнокръвно излъга вратаря Каменски и отбеляза победния гол *(Дамян Георгиев: „Отбелязах втория гол след пас от Мартин Иванов“)*.

2:1 срещу по-рутинирания и силен отбор на „Левски-Спартак“ – това е една отлична атестация на подмладения състав на „Черно море“. Вчерашният мач за сетен път показа, че на младостта може да се гласува доверие. За големия успех дял имат всички – както спокойният Иванов и сигурните и борбени Табаков, Великов, Величков,

29.8.1970 г., Велин Величков спира с шпагат една от атаките на Г. Аспарухов, на заден план се вижда Тодор Великов

Билялов, Тодоров, така и острите, бързи и дръзновени нападатели – Пл. Христов, М. Иванов, Митев, Саркизов и голмайсторът Д. Георгиев. Ако така играе, „Черно море“ ще носи още много радост на варненските любители на футбола. ***Ив. Колев***“

6.9.1970 г., **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 107, 7.9.1970 г.: „Домакините започнаха и завършиха състезанието в ярко подчертан атакуващ стил. Пред вратата на Нинов се завъртяха опасни вихрушки, които просто по чудо не донесоха повече голове. Гостите, зашеметени от натиска на плевенчани, не можаха да се окопитят докрая. ***Светослав Обретенов***“

12.9.1970 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 2:1 (2:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 109, 14.9.1970 г.: „До 39-та минута и двата отбора като че ли набираха скорост, за да нанесат своя решаващ удар в последните 5 минути на първото полувреме. Те разчитаха на контраатаката. Но докато черноморци действаха с многоходови комбинации, които притъпяваха остротата на нападението, пловдивчани водеха своите акции опростено с няколко паса, които обикновено започваше и завършваше Дерменджиев. На гостите бяха и първите голови положения. Черноморските нападатели Георгиев, Христов и Митев обаче скоро умориха защитата на „канарчетата“ и тя започна все по-често да греши. Така в 39-та мин. Иванов изведе в удобна позиция Георгиев и той умело продължи пътя на топката към вратата на Карушков – 1:0. Тоталният натиск на варненци продължи още 3 минути, в

1970

4-14.9.1970 г., на юношеския турнир „Дружба“ в Полша, след победи над Унгария (3:1), Полша (1:0), равен с Куба (0:0) и загуба от Румъния (0:1) , юношите на България заемат трето място.

29.8.1970 г., Г. Аспарухов е зорко пазен от Тодор Великов (3) пред вратата на Иван Иванов

1970

На 18.9.1970 г. от предозиране със сънотворни медикаменти в лондонски хотел умира един от най-знаменитите китаристи за всички времена – Джими Хендрикс

края на които Саркизов надигра на сантиметри от крайната линия трима пловдивски защитници и приключи тази акция с нов гол. Но успокоени, черноморци побързаха да „сваля гарда“ си и в последната минута преди почивката Апостолов изненада Нинов – 2:1.

Пловдивчани през втората част от мача продължиха да служат повече на защитния вариант, действаха без концентриране на повече играчи в атаките и постепенно изпаднаха в безпомощност. Черноморци нападаха настървено, но младите им нападатели не можаха да намерят най-верния път към целта и се задоволиха с минимална победа. ***П. Герчев***“

19.9.1970 г., **„Лъсков“ Ямбол – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**,

В. „Полет“, 21.9.1970 г.: „Черноморци нямаха основание да очакват лек двубой: в състава на „новака“ имаше само 4 новаци – останалите по стаж в „А“ РФГ превишаваха мнозина от гостите. Освен това, зрителите вече загубили търпение – в четвъртата си среща техният отбор трябваше да ги зарадва с победа! И те бяха удовлетворени. Макар и трудно ямболци спечелиха напълно заслужено. Те бяха по-борбени, по-целенасочени, играха с по-голям дух!

Можеше ли „Черно море“ да избегне поражението? Такава възможност му се отдаде на три пъти, като и трите пъти едната точка бе в ръцете (или по-точно в краката) на Георгиев. Веднъж, останал сам срещу вра-

12.9.1970 г., Т. Великов се опитва да спре атаката на П. Радков от „Тракия“ Пловдив.

таря, той стреля в тялото му, после край гредата, а при третия случай, след чудесен пробив и точно подаване на Пл. Христов, и в гредата. Не случайно и трите възможности за гол ги имаше Георгиев – и тази среща той бе най-добрият измежду варненци. Много маневрен и бърз, с добри слаломи и подавания, крилото не чакаше партньорите му да го „намерят“, а сам търсеше топката, искаше да играе! Точно това най-много липсваше на останалите две „остриета“ – Тахмисян и Христов. И докато за Тахмисян има оправдание (след продължително лечение, той излезе на терена с 3-4 тренировки), то Христов нищо не го извинява. Увлечението му по безконечни солови изяви за хиляден път го увери, че когато не играе за колектива и той сам нищо не играе. Незадоволителното си представяне Пламен „гарнира“ и с неспортсменска постъпка – той хвърли топката срещу противников играч и го удари в главата! (Рикоширала тя улучи в главата и съдията). Отстраняването му бе повече от справедливо, но в интерес на обективността трябва да кажем, че Христов бе грубо и умишлено подкосен от Вражев и Тодоров, на които съдията Русев също трябваше да покаже пътя за съблекалнята. ***Ст. Янев***“

27.9.1970 г., **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 1:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 115, 28.9.1970 г.: „В 74 минута Георгиев (Чм) се провя между гъстите защитни редици на гостите и излезе сам срещу Стефанов. Вратарят се хвърли в краката му и отби топката, но тя попадна у Саркизов и за него не бе трудно – 1:0 за „Черно море“.

И до гола вълните на атаките по-често заливаха бургаския „вълнолом“, но рядко носеха сериозни заплахи. Нападателите на

1970

На 8.10.1970 г., Александър Солженицин – отявлен критик на комунизма и бивш политически затворник в СССР получава Нобелова награда за литература.

19.9.1970 г., разбъркване пред вратата на Сим. Нинов. Нападателите на „Лъсков“ Момчев и Славейков са охранявани от Т. Великов (3) и Март. Иванов (в центъра).

1970

На 12.10.1970 г. президентът на САЩ, Ричард Никсън обявява оттеглянето на още 40 000 военни от Виетнам

***

На 24.10.1970 г. социалистът Салвадор Алиенде е избран за президент на Чили.

домакините бяха неточни и при пасовете, и при стрелбата. Грешаха като мислеха, че защитата от 8-9 души може да се преодолява „солово“. Това особено важи за първите 45 минути. Добре, че колегите им от Бургас също „куцаха“ при атаките.

Второто полувреме бе по-интересно и заслугата за това е преди всичко на варненци. Те чувствително увеличиха оборотите, заиграха по-напористо и по-остро. Билялов и Тодоров положиха много старание за подобряване на синхрона в отделните линии. Митев, Георгиев и Тахмисян неведнъж излязоха в добри позиции, но ги проиграха.

След гола „южняците“ се вдигнаха на щурм, за да си върнат точката, която ревниво и дълго пазеха, но трябваше да „отплуват“ за Бургас победени – не им достигнаха и време, и сили. ***Ст. Янев***“

11.10.1970 г., **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 2:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 121, 12.10.1970 г.: „Представителният стадион „Ивайло“ с подновено футболно поле отново отвори врати. Но чимовете все още не са напълно в „килим“ и теренът на моменти затрудняваше техническите изпълнения. Само това обаче едва ли може да оправдае слабите начални ходове и на двата отбора. До почивката изобилстваха пропуските, особено в защитата. Връх на всичко бе гола на Саркизов.

Мачът „започна“ сякаш през второто полувреме, когато взеха думата вихрените нападатели на домакините, сред които наред с Върбанов и Василев много полезен бе и влезлия Марков. Неговият остър удар в движение бързо възстанови равенството и бе сигнал за серия атаки. В познат стил с игра по крилата, отново с един модерен защитник в лицето на Величков (със силни ходове и в нападението!), задълго „виолетовите“ по-

ставяха в „шах“ Нинов. Към него полетяха опасни топки, изстреляни от Василев, Паргов (греда), Върбанов, Цеков. Наградата за усилията дойде чак в 76-та минута, когато Василев майсторски изпълни удар и Алексов с глава стрелна топката в мрежата. ***Ал. Тошев***“

18.10.1970 г., „Ч. море“ – „Марек“ Ст. Дим. 1:2 (0:1),

В. „Нар. спорт“, бр. 124, 19.10.1970 г.: „Изненадваща е не само загубата, но и играта на черноморци, които сме свикнали да гледаме като бояк и сплотен колектив. Но в днешната среща варненци разочароваха с неочаквано слабата си игра. Пролуки се явиха в редиците на защитата, умело използвани от противника, а предната линия не съумя да осигури основа за по-траен характер на атаките. Веднага следва да добавим, че и нападението бе бледо и не можа да организира нищо смислено през цялото времетраене на срещата. Къде остана характерната комбинативна и резултатна игра на редица силни единици на „Черно море“?!...

Гостите от отбора на „Марек“ дадоха добър урок на домакините и заслужено отнесоха 2 точки. Те играха уверено, имаха инициативата особено през първото полувреме, а защитата допусна минимален брой голови положения пред точно действащия Шалдупов. Станкедимитровци проявиха вкус към контраатаките. Отлични прояви имаше Паргов, автор и на двата гола на „Марек“.

Как се разви играта? Още в началните минути отборите заиграха бързо и открито. Постепенно гостите взеха инициативата, която им донесе успех в 22 минута. Паргов се освободи от опеката на Билялов и с рязък удар изпрати мигновено топката във вратата на Нинов. На свой ред черноморци се опитаха да направят нещо. В 43 минута с удар с глава Богомилов едва не доведе до изравняване. В 47 минута домакините получиха право на 11-метров удар. Богомилов бе безпогрешен и резултатът бе изравнен. Доста време след това играта бе равностойна, отборите направиха смени, но те не донесоха очаквания обрат в играта на „Ч. море“. Напротив, гостите отново успяха да се възползват от слабостите в защитата на „Ч. море“ и да отбележат втория победен гол. ***Върбан Върбанов***“

25.10.1970 г., **ЦСКА „Септ. зн.“ – „Ч. море“ 4:0 (1:0)**,

В. „Полет“, 29.10. 1970 г.: „Макар и победители, армейците в този мач се представиха далеч под възможностите си, играта им многократно предизвикваше неодобрителните възгласи на публиката. Но много по-силни упреци бихме могли да отправим към гостите от Варна. Отборът на „Черно море“ показа една невзрачна, безволева и напълно несъгласувана игра на много ниско техническо равнище. Въпреки това през първото полувреме бе отбелязан само един гол, автор на който стана Якимов в 9-та минута.

През второто полувреме пръв се „разписа“ Никодимов, който в 58-та минута направи Нинов безпомощен – 2:0. В 69-та минута Якимов тръгна в самостоятелен рейд и след като навлезе в наказателното поле на черноморци, бе спънат близо до страничната линия. След като съдията отсъди най-тежкото наказание, Якимов бе безпогрешен – 3:0, а с гола си в 87-та минута оформи нов „хеттрик“ в своя актив. ***Сп. Тодоров***“

1.11.1970 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 0:1 (0:0)**,

В. „Полет“, 2.11.1970 г.: „Какъв беше тактическият модел, който гостите противопоставиха на своя противник? Бавно, академично разиграване на топката предимно в своята половина, с резки „разтягания“ на играта ту по единия, ту по другия флангове. Защитниците, начело с Вуцов добре обединяваха действията си. Полузащитниците им импонираха, като много често умело се включваха в атаки. Между нападателите особено се отличи Мл. Василев, който с голямата си бързина и находчивост постави в затруднения не веднъж защитата на домакините. Като цяло „Академик“ не блесна с някакви особени качества, но онова което най-много го отличи бе хомогенността на единадесетте, статуквото на която през целия мач остана непроменено. Не по-малък дял за успеха им има и спокойствието, с което те влизаха и изли-

1970

16-27.9.1970 г. „Черният септември“ (Black September), начало на гражданска война в Йордания между монархията на крал Хюсеин и ООП (Организация за освобождение на Палестина). След като Израел окупира Западния бряг на р. Йордан през 1967 г. ООП премества базите си в Йордания, от където води военни и терористични действия срещу Израел и на практика става държава в държавата, която се обявява открито срещу монарха на Йордания. В отговор, йорданската армия бомбардира палестинските бежански лагери, чиито обитатели в последствие се преместват в Сирия и Ливан. Конфликтът продължава до лятото на 1971 г., след което е основана терористичната организация „Черният септември“, ангажирала се в отмъстителни акции срещу йорданското правителство.

1.11.1970 г., Пламен Христов в една от типичните си акции по дясното крило, заобиколен от Г. Любенов и Ив. Василев от „Академик". На заден план се виждат Мл. Василев и Б. Богданов (Ак) и Ив. Василев – Катила (Ч.м.)

1970

заха от единоборствата. Много от зрителите останаха с впечатление, че студентите предимно се бранят и не играят, а разиграват топката по между си. А точно в това се изрази на първо място психологическата им победа! Налагайки чрез темпото своята воля, те се чувстваха господари на терена, макар, че в действителност не бе така.

Отборът на „Черно море" през цялото времетраене на срещата имаше подчертано игрово надмощие! Почти всички негови състезатели се бориха за първа топка и полагаха не малко старания, но всичко отиваше напразно. Защо? В интерес на справедливостта ще трябва да се каже, че домакините, колкото и да бяха борбени и устремни към целта, която си бяха поставили, представляваха една разнородна маса. Всяка нейна съставна част правеше нещо, но не хармонираше с онова, което вършеха другите. Топката се изнасяше ту бавно, ту по-бързо, без изненадващи ходове в полето на противника. И отново стари дефекти – еднообразие на атаките, които се провеждаха предимно от дясно и стремеж да се пробива чрез самостоятелни рейдове! В този мач неведнъж и Христов, и Митев, и Георгиев платиха данък на тази си страст. Явно е, че „Черно море" изживява криза, благодарение на която съвсем бързо се отзова в групата на аутсайдерите! Твърде рано е да се правят някакви прогнози, но по всичко личи, че ще бъдат нужни не малко усилия за задържането на отбора поне в „златната среда"!

Голът за победителите бе отбелязан от Богданов в 63-та минута. ***Ст. Вапцаров***"

22.11.1970 г., **„Ч. море" – „Марица" Пд 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 139, 23.11.1970 г.: „Това бе един мач на нерви (и двата отбора лежат в

1.11.1970 г., защитата на „Академик“ спира акцията на Др. Борисов и Здр. Митев (9).

опасната зона на таблицата), но за чест на състезателите той протече мъжки и коректно. Нервното напрежение носеше само повече брак в играта. Черноморци се стараеха да използват по-съвременни методи в борбата за надмощие (игра с крилата, включване на защитници в атаките, пробиви през центъра на състезатели от втория ешелон и др.). Гостите от Пловдив напротив, „опираха“ се на две остарели оръжия: „бетонът“ и изкуствените засади. Те им вършеха добра работа до гола на Стоянов в 33 минута, но след него черноморци си възвърнаха загубеното самочувствие и тактиката на гостите рухна. Те не можеха да се противопоставят на по-добрата организация и на по-смислените комбинации на домакините, в центъра на които бяха Тодоров, Иванов, много активният Саркизов и Митев. Логично гостите получиха още два гола: от Саркизов в 55-та мин. (след сполучлив пробив през центъра) и от Иванов в последните секунди на мача (пак след пробив, но този път в дясно). ***П. Герчев***“

25.11.1970 г., **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 140, 26.11.1970 г.: „Варненската единадесеторка винаги е изнасяла тук хубави, динамични и резултатни игри. Така гостите започнаха и сега. Поставените в полузащитата Иванов и Величков и играещият по-назад Саркизов ставаха инициатори на характерните за черноморци стремителни контраатаки. След като получиха гол обаче, гостите сами изневериха на себе си: започнаха да подражават на русенци в многоходовите комбинации, при това без нужната точност, без изненади за дунавската защита.

Обратно, голът на Дамянов внесе по-голяма увереност, а оттам сигурност и точност в действията на русенци. Манолов в средата на терена и Сюлейманов на още по-голям периметър вършеха работата си в добър стил. ***Л. Гинев***“

29.11.1970 г., **„Ч. море“ – ЖСК „Славия“ 3:0 (3:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 142, 30.11.1970 г.: „Очакваше се, че черноморци ще имат тежка задача сре-

1970

На 9.11.1970 г. умира ген. Шарл де Гол, чието 10 годишно управление като президент на Франция довежда до деколонизация на Африка и Азия и привежда в действие визията му за обединена Европа, която включва исторически компромиси с доскорошните врагове ГФР и комунистическия СССР.

25.11.1970 г., Сим. Нинов опазва вратата си с помощта на Аб. Билялов и Велин Величков (вляво).

1970

На 19.11.1970 г. първите министри на 6-те членки на Европейската икономическа общност се събират в Мюнхен по повод новата програма по Европейско политическо взаимодействие – съгласуване на външната политика между членките на бъдещия Европейски съюз.

щу победителя над лидера в първенството. Нямаха голям избор – трябваше или да нападат, или да изчакат. И тъй като изненадата се котира високо в спорта, те заложиха на първото и спечелиха. Докато славистите живееха с мисълта за победата над ЦСКА „Септ. знаме“, Д. Георгиев премина през Геров и Петров (хвала му за слалома!), направи безпомощен и Костадинов и изведе отбора си напред. Три минути по-късно той отново сполучливо засече топката в наказателното поле на „ЖСК-Славия“ и покачи – 2:0. И докато гостите се съвземат, Саркизов (просто бе наслада да се гледа с каква лекота този млад футболист участваше в играта и как точно намираше най-правилно решение в най-заплетените ситуации) изненада дори съиграчите си с един съвършен край на светкавичната акция от дълбочина – 3:0.

За поправителен „изпит“ „ЖСК-Славия“ имаше всичко 45 минути. Не можа да постигне много – само изравни играта и постави на изпитание защитата на черноморци. Хладнокръвните моряци отбиваха всичко, което носеше заплаха за вратата им, и в добро взаимодействие задържаха топката толкова, колкото им бе необходимо за да убият устрема и надеждата у „черно-белите“. Резултатът 3:0 остана до края. И въпреки всичко гостите си тръгнаха доволни към съблекалнята. Видимо черноморци бяха пропуснали да постигнат по-изразителна победа! ***П. Герчев***“

6.12.1970 г., **„Чардафон-Орловец“ Гб – „Ч. море“ 2:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 145, 7.12.1970 г.: „Изходът от мача беше решен в първите 10 минути след почивката. Веднага габровци тръгнаха на тотален натиск. И успяха. След като остана непокрит, Й. Харалампиев от непосредствена близост откри резултата. След това Иванов с глава под

На 15.12.1970 г. съветската космическа станция „Венера 7“ става първият апарат, кацнал на друга планета и изпратил данни към Земята.

плонжа на Нинов за втори път прати топката във вратата на „Черно море“. Варненската защита в тези минути беше безпомощна и само щастието помогна на Нинов да не изпита горчивината от ново посещение на топката. Варненци, които през първото полувреме играеха добре и не позволиха на домакините да вземат инициативата, се окопитиха след нанесения им удар, но силите им не достигнаха да променят резултата. Нападателите срещнаха твърдата и добре организирана габровска защита, в която се проявиха най-вече Топузов и Пенчев. Явно габровци си бяха взели поука от досегашните неудачи като домакини, когато изпуснаха спечелени победи и в тази среща се поздравиха със заслужена победа – 2:0. ***Хр. Минчев***“

12.12.1970 г., **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 3:3 (1:1)**,

В. „Нар. дело“, 13.12. 1970 г.: „Вчера се проведоха седем срещи от XIV кръг на първенството на „А“ РФГ. Във Варна се преборихa „Черно море“ и „Ботев“ – Враца. Срещата имаше много оспорван характер и не без помощта на съдийската бригада се развi твърде драматично. Още във втората минута гостите чрез Йорданов (9), струва ни се от засада, поведоха. Но тук упрек заслужават и черноморските бранители, които, без да има сигнал от главния съдия, престанаха да играят.

В следващите минути футболистите на „Ботев“ бяха принудени от напористите и активни състезатели на „Черно море“ да се бранят. С разнообразни действия по крилата нападателите Стоянов (Чм-7), Георгиев (Чм-11), Иванов (Чм-8), подпомагани дейно от Василев (Чм-2) и Димов (Чм-6), често поставяха в критично положение отбраната на „Ботев“. И изравняването не закъсня. В 36-та мин. Василев отправи силен удар, топката се

12.12.1970 г., Мартин Иванов, пазен от защитниците на „Ботев“ В. Тошков и Л. Коцев

12.12.1970 г., Андр. Стоянов (вляво) и Ст. Богомилов (във въздуха) създават опасност в наказателното поле на „Ботев“ (от ляво надясно: П. Каменов, Цв. Тасев и Л. Коцев)

1970

На 23.12.1970 г. е завършен строежа на северната кула на Световния търговски център в Ню Йорк, която със своите 417 м височина става най-високата сграда в света.

отклони от Петков (Б-11) и се намери в мрежата – автогол. Черноморци имаха още няколко изгодни положения, но пропуснаха да ги реализират.

В началните 20 минути след почивката футболистите от Враца изравниха играта, показаха добрата си класа и често атакуваха опасно. Дори в един момент Е. Каменов (Б-7) остана сам срещу Нинов (Чм-1), но изпрати топката покрай дирека. В тези минути черноморските нападатели губеха борбата с ботевските защитници. Към 70 минута обаче на мястото на Георгиев влезе Пл. Христов и това освежи нападателната линия на „Черно море“. С добра техника и чувство за комбинативност той застана в центъра на няколко майсторски и резултатни акции. Така в 73 минута Иванов използва едно врязване на Христов, получи точен пас и отблизо покачи на 2:1. Три минути по-късно отново младите черноморци изплетоха хубава комбинация и Стоянов доведе до 3:1 за „Черно море“. В оставащите 14 минути пред домакините стоеше задачата да задържат резултата. Но точно това не стори отборът на „Черно море“.

Три-четири минути преди края варненските защитници наивно оставиха Г. Каменов (Б-10) непокрит и след хубав пас от дясно на Райков (Б-8), той необезпокояван засече топката с глава и 3:2. Течеше последната минута. Влезлият през второто полувреме Тодоров (Чм) отби топката с ръка в наказателното поле, съдията Н. Дудин от София счете, че това е умишлено, и отсъди дузпа. За Райков не беше трудно да реализира и… 3:3.“

20.12.1970 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 151, 21.12.1970 г.: „Локо-

футболист № 1 пред „полет“

най-после „разпит“ и на нападател

След обявяване на традиционната анкета на в. „Полет“ за изпъчване на най-добър футболист във Варна и Варненски окръг, в сравнение с други години, в редакцията започнаха да се получават твърде различни мнения. Зад цифрата 1 се посочваха различни футболисти. Всъщност това очаквано начало — явно долавящо се затруднение при подреждането на най-изявените футболисти през годината — стана и най-отличителния белег на анкетата. И все пак победителят е пълчен. Това е лявото крило на „Черно море“ ДАМЯН ГЕОРГИЕВ, който след Абил Билялов, Димитър Босков, Димитър Ангелов и Божил Колев е петият носител на купата на читателите на в. „Полет“. Това беше достатъчно основание да поканим младия нападател в редакцията на разговор, който започна така:

— Знаете ли за какво ви поканихме?

— Не.

— А знаете ли, че редакцията провежда анкета?

— Да, тя е традиционна.

— Според вас кой е най-добрият футболист във Варна?

— Твърде трудно ми е да отговоря.

(Явно, че този въпрос го затрудни така, както затрудни и нашите читатели).

— Тъй като този футболистсте Вие, резонно е така да постъпите... За да се насочите към футбола, все пак има ли някаква причина?

— Любовта ми към футбола не може да не е онаследена от баща ми, който макар и да не е бил изявен футболист като млад, е негов, ако бих могъл да кажа, „свръх-любител“. Тази любов беше толкова силна, че ме отдели от спортната гимнастика, към която първоначално се бях ориентирал. Може би известен дял за този ми „завой“ има и треньора Авра мов.

— Постепенно вие навлизате във възрастта, когато се „кове“ майсторството, какво най много ви затруднява в този период?

— За закаляване на увереността в истинските сили з изява.

— Спомняте ли си кога сте бил най-разочарован и най-удовлетворен от представянето си на терена?

— Често са ми задавали този въпрос... Когато премислям, най-много ми тежи онзи момент, когато като състезател от юношеския отбор на „Черно море“, пропуснах да реализирам дузпа десет минути преди края на мача срещу „Ботев“ (Враца). След това противника ни вкара гол и ни победи. Тази година срещу „Етър“ във Велико Търново, пак малко преди края на мача останах сам срещу противниковия вратар, но.... не улучих целта. Колкото за това кога съм бил най-удовлетворен?.. Когато участвувах в отбора, който в ГДР взе купата на УЕФА... и въобще винаги съм радостен, когато отбора, в кой то играя, победи.

— Срещу кои защитници играете най-трудно?

— Тази година много не бях затруднен. И все пак длъжен съм да призная, че много сполучливо срещу мен играха Пенков („Ботев“) Зафиров (ЦСКА — Ч. зн.), а в предишните години — Костов (Черноморец).

— Кой стил игра ви допада най-много?

— Този стил, в който се съчетава рационалността с бързината. Преди две години именно на този стил не бяхме длъжници...

— А защо сега е тъкмо обратното?

—Навярно някои мислят, че има някакви вътрешни причини Не. Отборът има желание да играе, но няма сила (особено на чужд терен)...

— Имате ли образец, на кой то се стремите да подражавате?

— Струва ми се, че е трудно да се подражава на някой футболист. И маликият, и големият, си имат свои индивидуалности И все пак има образец, от кой то се уча на всеотдайност — Джорж Бест (Манчестер Юнайтед).

— На какво обичате да се отдавате в свободното си време!

— Да слушам симфонична музика...

— Какви са вашите намерения за в бъдеще?

— Обичам да бъда реалист и да гледам само близкото бъдеще. Най-напред трябва да завърша ВИНС и ведно с това да доизуча и лошите и хубавите страни на футбола, и най-вече себе си, за да израстна като футболист, кой то заслужено носи гова име.

1971

Носител на купата на Съветската армия за сезон 1970-71 е отборът на „Левски-Спартак", който побеждава „Локомотив" Пловдив с 3:0 във финала игран на ст. „В. Левски" в София на 25.8.1971 г.

мотив" си осигури победата още в началния период на мача, когато отбеляза двата решаващи гола. Пловдивчани съумяха побързо да се пригодят към хлъзгавия терен с опростени, но ефикасни действия. Още в 9-та мин. Г. Василев проби по фланга, подаде удобна топка на Манов и оттам пътя за гола бе открит. Локомотивци продължиха да атакуват остро и след кратко разбъркване пред наказателното поле на варненци Г. Василев почти от гол-линията връхлетя заедно с топката в мрежата. По-нататък черноморци се окопитиха и започнаха по-дълго да задържат топката в половината на пловдивчани. Те обаче не можеха да постигнат особен резултат с погрешния стремеж към усложнени многоходови комбинации, които в крайна сметка винаги пропадаха без да застрашат реално вратаря Хаджийски. Освен това се чувстваше отсъствието на конструктора Тахмисян, а нападението бе лишено от Георгиев и от Митев, които бяха принудени да изпълняват ролята на… крайни защитници!"

ЕСЕННО КЛАСИРАНЕ

1.	ЦСКА С. ЗНАМЕ	11	3	1	42-13	25
2.	БОТЕВ	10	2	3	26-13	22
3.	ЛЕВСКИ-СПАРТАК	8	4	3	24- 9	20
4.	СПАРТАК	8	1	6	28-24	17
5.	ТРАКИЯ	7	3	5	25-23	17
6.	МАРЕК	5	5	5	21-16	15
7.	ДУНАВ	5	5	5	14-16	15
8.	АКАДЕМИК	4	6	5	16-14	14
9.	ЛОКОМОТИВ	6	2	7	22-25	14
10.	ЧО ГБ	5	4	6	19-25	14
11.	ЛЪСКОВ	4	6	5	11-18	14
12.	ЖСК-СЛАВИЯ	5	3	7	18-23	13
13.	ЕТЪР	5	3	7	11-23	13
14.	ЧЕРНО МОРЕ	5	1	9	16-23	11
15.	МАРИЦА	1	6	8	10-23	8
16.	ЧЕРНОМОРЕЦ	2	4	9	12-27	8

***

1/16 финал КСА:

16.12.70 г., Силистра, 14.00, **„Доростол" Сс – „Ч. море" 0:1 (0:0)**,

Голм.: 0:1 Др. Борисов 62'

В. „Нар. спорт", бр. 149, 17.12.1970 г.: „Въпреки студеното време двата отбора изнесоха един динамичен и оспорван двубой, в който домакините по нищо не отстъпваха на по-рутинирания си противник. Нещо повече, „Доростол" проигра няколко чисти положения за откриване на резултата в края на първото полувреме. ***Г. Райчев***"

1/8 финал КСА, групова фаза:

През тази година, класиралите се за този етап отбори, отново са разделени на 4 групи по 4 отбора, които играят по един мач на неутрален терен. „Черно море" се пада във 2-ра група, заедно с отборите на „Спартак" Пл, „Академик" Сф и „Марек" Ст. Д.

20.2.1971 г., Петрич, **„Спартак" Пл – „Ч. море" 3:0 (0:0)**, съдия: Л. Трайков, 5000 зр.,

Голм.: 1:0 Челестинов 55', 3:0 Горанов 61', 75'

„Спартак" Пл: Тодоров, Колев, Димов, Новачев, Ченков, Симеонов, Милов, Боянов, Челестинов, Горанов, Ванков (67' Каменов)

„Ч. море": Сим. Нинов, Ив. Василев, Т. Великов, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов (67' Др. Борисов), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов (64' Пл. Христов)

В. „Нар. спорт", бр. 22, 22.2.1971 г.: „Надмощие без голове? Така дълго време „наливаше вода в каца без дъно" варненският отбор. Може да изредим низ неоползотворени положения. „Черно море" не съумя нито веднъж до почивката да отправи топката в очертанията на противниковата врата.

„Спартак" дълго бе зает със задачите на отбраната, в която вземаха дейно участие всички състезатели. Още в този тежък период у тях проличаха похвални волеви и физически качества, които намериха най-хубаво изражение в пожер-

Носител на купата за спортсменство е „Тракия“ Пловдив с 597 т., а „Черно море“ заема 7-мо място с 578 т.

твувателността на неостаряващия Боянов. След почивката – с нов прилив на амбиция и увереност – плевенчани вече превишаваха съперника си не само в морално-волево отношение, но и в умението да изграждат добре разиграни комбинации, бързи и изненадващи нападения. След ъглов удар Челестинов съобразително отправи топката в мрежата – 1:0. Шест минути по-късно Горанов изненада вратаря Нинов с удар от около 20 метра – 2:0.

Впоследствие черноморци се опитаха да променят хода на събитията, но срещнаха навсякъде сигурен вал от защитници. В 75 мин. бяхме свидетели на най-хубавата проява на мача. Челестинов пусна пас в коридор на Горанов, който ловко се освободи от двама пазачи и накрая преодоля намесата на варненския вратар – 3:0. Така с мъжество, без да щадят сили, с ловки и интересни ходове плевенчани удържаха ценна победа. ***Д. Попдимитров***“

24.2.1971 г., Сандански, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**,

Голм.: 1:0 Мл. Василев 2′

28.2.1971 г., Сандански, **„Марек“ Ст. Дим. – „Ч. море“ 2:0 (0:0)**, съдия: Цв. Станев, 4000 зр.,

Голм.: 1:0 Манов 50′, 2:0 Александров 83′

„Марек“: Белчински, Богданов, Черешков, Митов, Сапинев, Пенев, Стамов, Стоименов, Бор. Манов, М. Шалдупов, Александров

„Ч. море“: Д. Дечев, Ив. Василев, Аб. Билялов, Вел. Величков, Хр. Тодоров, Н. Димов, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев (62′ Др. Борисов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

В. „Нар. спорт“, бр. 25, 1.3.1971 г.: „По-добрият, по-мъжествен отбор спечели“ – това бяха думите на треньора на „Черно море“ змс Г. Димитров, непосредствено след мача. Наистина и сега „Марек“ потвърди отличните си ка-

13.2.1971 г., Сим. Нинов боксира топката преди тя е достигнала до бившия му съотборник и вече с екипа на градския съперник ЖСК „Спартак“, Никола Димитров.

1971

На 8.3.1971 г. в „Боят на века“ между двамата непобедени до тогава боксьори, Джо Фрейзиър побеждава Мохамед Али в 15 рунда след съдийско решение в „Медисън скуеър гардън“, Ню Йорк

чества на турнирен отбор. Лишени от най-добрите си нападатели (Паргов и Миланов), станкедимитровските футболисти не изневериха на нападателния си стил в играта. Още в началото взеха инициативата в свои ръце. Сапинев бе в истинския смисъл на думата мотор на отбора. Богданов и Митов спечелиха двубоите с Георгиев и Богомилов и често изскачаха и напред в типичния стил на крайни нападатели.

След почивката марекчани, отлично физически подготвени, превключиха на още по-високи обороти. Черешков в 50 мин. напредна към центъра, завърза се комбинация Стамов – Сапинев и последният технично прехвърли на Манов, който с красив удар откри резултата.

Дойдоха хубави моменти и за черноморци. Тахмисян след наказателен удар улучи страничната греда, а в 78 мин. Белчински с ръка спаси остър диагонален удар на Богомилов. „Марек“ отново изравни играта и Александров от 25-30 метра намери незащитения ъгъл на черноморската врата. ***Й. Костадинов***“

„Черно море“ се класира последен в групата и отпада от борбата за КСА, в която продължават първите два отбора от четирите групи.

***

30.1.1971 г. Ст. Загора, контр., „Берое“ – „Ч. море“ 4:2.

Голм.: Петков – 2, Киров, Белчев (Бер), Др. Борисов и Кев. Тахмисян (ЧМ)

31.1.1971 г., Ямбол, контр., „Лъсков“ – „Ч. море“ 2:1,

Голм.: Славейков, Стоянов (Лъск), Кев. Тахмисян (ЧМ)

7.2.1971 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Волов“ Шн

6.3.1971 г., ст. Герена, София, Ив. Василев е изпреварил Стоилов (Л-С) и изчиства топката с глава. На снимката са още Вес. Личев (вляво) и Март. Иванов (вдясно) от „Ч. море“ и Митков (11) и Павлов от „Л-С“

6.3.1971 г., ст. Герена, София, Митков е повален от Т. Великов в наказателното поле – дузпа за „Левски-Спартак". Зад него са още Аб. Билялов и Кев. Тахмисян, а вляво Вел. Величков

3:0

13.2.1971 г., ст. Ю. Гагарин, контр., ЖСК „Спартак" – „Ч. море" 2:1 (2:1),

Голм. 0:1 Март. Иванов, 1:1 Колев, 2:1 Н. Димитров

***

6.3.1971 г., **„Левски-Спартак" – „Ч. море" 3:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 28, 8.3.1971 г.: „Софиянци могат да бъдат и доволни, и недоволни от тоя мач. Доволни – защото спечелиха убедителна победа, бяха пълни господари на положението. Недоволни – защото пак не се проявиха с достатъчно мисъл и точност в комбинациите (два от головете бяха плод на индивидуални акции). И ако за несполуките в игрово отношение могат да се търсят оправдания – начало на сезона, тежък терен, – то физическото им отпадане през второто полувреме е нерадостен факт, след като през зимната пауза се е работило главно за кондиция. А тъкмо през второто полувреме, когато противникът се поразкри и слабостите в защитната му формация проличаха още по-ясно, можеше да се воюва за по-изразителна победа, да се покаже нещо повече. ***Ив. Жечев***"

14.3.1971 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пл 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 16.3. 1971 г.: „За черноморци резултатът беше от жизнено значение. Те воюваха за „победа на всяка цена" и това се отрази върху играта им. Треньорът беше поел риска да включи в състава двама нови състезатели – Г. Жеков – на поста централен защитник и Маринчев – ляв защитник,

1971

На 18.5.1971 г. е приета нова конституция на НРБ, известна като „Живковата". В член 1 е вписана ръководната роля на БКП към изграждането на развито социалистическо общество. Този член е премахнат на 15.1.1990 г.

1971

Националният отбор на България започва участието си в квалификациите за ЕП'72. Отборите са разделени в 8 групи по 4 отбора, от които само победителите продължават участието си в ¼ финалите, които са насрочени да се играят като финален турнир в Белгия през лятото на 1972 г. България се пада в група с Унгария (3:0, 0:2), Франция (2:1, 1:2) и Норвегия (1:1, 1:4) и заема второ място в крайното класиране на групата, спечелена от Унгария. Така България отпада от турнира.

а Величков беше поставен в средата като втори централен защитник. Трябва да се каже, че в неделния мач този ход излезе успешен. Слаб пост в отбраната обаче беше вратарският – Нинов се намесваше несигурно при високите топки.

Отборът на „Черно море" беше явно по-добрият на терена. Още в деветата минута при една акция по крилото Д. Георгиев (Чм-11) би изненадващо и откри резултата. Гостите от Плевен разочароваха със слабата си и безизразна игра. Черноморци все по-убедително налагаха своята воля. Пред тях се откриха възможности да увеличат резултата, но Д. Георгиев – на два пъти, и Митев – веднъж, от изгодни положения пропуснаха да реализират.

Краят на срещата дойде при 1:0 за „Черно море" – една минимална, но извънредно ценна победа."

17.3.1971 г., **„Тракия" Пд – „Ч. море" 2:0 (2:0)**,

В. „Нар. младеж", 18.3.1971 г.: „Това бе среща, в която тракийци показаха поредната си изключително слаба игра и за сетен път показаха, че изживяват сериозна криза. Дори след поредицата от два гола те бяха безсилни да наложат волята си над противника."

28.3.1971 г., **„Ч. море" – „Лъсков" Ямбол 5:1 (2:0)**,

В. „Полет", 29.3.1971 г.: „Още в началото на срещата домакините стегнаха „обръч" около вратата на Владимиров. Ямболци се опитаха да се противопоставят, но действията им бяха мудни, безлични, усложнени. В същото време черноморци се бориха за всяка първа топка и атакуваха дори и със защитници (Василев). Резултатът бе открит от Митев в 10-та минута, който с далечен изненадващ удар намери неподготвен вратаря на „Лъсков". В 37-та минута, след изпълнение на наказателен удар, топката попадна в Христов, който покачи на 2:0. През втората част гостите не предприеха нищо за да застрашат по-сериозно вратата на младия Дечев. Нападенията им бяха нестройни и бързо се „разбиваха" в изградената пред тях „стена". В 47-та минута след вдигане от Пл. Христов, Д. Георгиев от въздуха отбеляза рядко хубав гол. В 61-та минута Богомилов, след отсъждането на малко пресилена дузпа, реализира четвъртия гол. В 72-та минута влезлият на мястото на Мешинев, Стоянов, едва не намали разликата. И все пак това стана седем минути по-късно, когато съдията, може би за да се реабилитира за отсъдения единайсетметров удар срещу „Лъсков", отново посочи бялата точка, но този път топката бе изстреляна от играч от „Лъсков" – Славейков – 1:4. Четири минути преди края Богомилов през цяла група от играчи, успя да намери пролука и да завърши победната серия. Убедителният резултат в никакъв случай не трябва да главозамайва домакините, още повече, че треньорът на „Лъсков", макар че приветства заслужения успех на „Черно море" е категоричен в едно – „Това е най-слабия мач на ямболци през това първенство!".

4.4.1971 г., **„Черноморец" Бс – „Ч. море" 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 40, 5.4.1971 г.: „Преките двубои между представителите на двата черноморски града винаги са протичали напрегнато, оспорвано. Така бе и вчера, а това се подсилваше и от факта, че за победителя се откриваха реални възможности за измъкване от опасната зона. Похвала заслужават и двата състава, които независимо от важността на срещата играха открит, нападателен футбол. И все пак, по-висока оценка заслужават футболистите от Бургас. В играта им имаше много движение и остроумни ходове, но при завършека на акциите все нещо не достигаше. До победния гол в 31 мин., отбелязан от Николов след пас на Пазачев, играта се водеше главно в централната част на терена. След това обаче домакините установиха надмощие, създадоха много критични положения пред варненската врата и по чудо не увеличиха резултата. В 78 мин. Радлев пропусна дузпа. На свой ред варненци създадоха няколко възможности, като трябва най-много да съжаляват за пропуска на Тодоров в 48 минута, когато от 3-4 метра улучи страничната греда. ***Ст. Вълчев***"

11.4.1971 г., **„Ч. море" – „Етър" ВТ 2:1 (1:1)**,

В. „Полет", 12.4.1971 г.: „При нова загуба, от-

11.4.1971 г., Ст. Богомилов, Пл. Христов и Аб. Билялов създават напрежение пред вратаря П. Петров и защитниците С. Костов и Ст. Гроздановот „Етър“.

борът на „Черно море“ се озоваваше в твърде неблагоприятна позиция. И въпреки застрашеното си положение, играта му не се отличи с особен блясък. Нападенията се строяха бавно и преките „пътища“ към вратата на Петров просто се заобикаляха. Полузащитниците, и особено Тахмисян, се стремяха да играят на широк периметър, но не съумяваха да осъществят добра връзка с нападателния фланг. А и в него всичко не беше в ред. Етърци играеха поопростено и внезапните им контраатаки носеха не малко неприятности пред вратата на младия Дечев. Равновесието на силите продължи да се поддържа и през второто полувреме, въпреки, че черноморци привидно имаха инициативата на своя страна…

Оставаха петнадесет минути до завършването на срещата. И великотърновци решиха, че най-доброто средство за запазване на равния резултат е изграждането на „бетон“ пред своята врата. Прилагането на това овехтяло оръжие обаче не остана без последствия. Възползвали се от грешката на своя противник, черноморци увеличиха активността си и разбира се, усилията им се възнаградиха.

Първият гол бе отбелязан от Цеков в 15-та минута, след като вратаря Дечев не можа да задържи една леко отправена към него топка. Само една минута по-късно Митев с хубав удар изравни. В 81-та минута след меле пред вратата на Петров, Д. Георгиев постигна победният гол.“

***

14.4.1971 г., Варна, **„Ч. море“ – „Farul” Constanța 1:1 (1:1),**

В. „Нар. дело“, 15.4. 1971 г.: „Вчера във Варна се състоя приятелската международна футболна среща. След оспорвана игра, срещата завърши наравно – 1:1.“

1971

През сезон 1970-71 „Фарул“ Констанца заема 11-то място в румънската Дивизия „А“, само на 6 точки от шампиона „Динамо“ Букурещ

1971

В Елитната юношеска група, отборът на „Ч. море“ заема 6-то място в крайното класиране с 37 точки. Шампионе „Левски-Спартак“ с 49 т., следват ЦСКА „С. зн.“ – 49 т., „Черноморец“ Бс и „Дунав“ Рс по 39 т., „Локомотив“ Пд с 37 т.

***

18.4.1971 г., **„Марек“ Ст. Дим. – „Ч. море“ 2:2 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 46, 19.4.1971 г.: „В 50-та мин. „Марек“ вече водеше с 2:0 и едва ли някой мислеше, че може да се стигне до обрат. „Черно море“ обаче не само изравни, но и в последната минута можеше да се поздрави с пълен успех. Вратарят Шалдупов посрещаше топката и в момента, когато искаше да я отбие се подхлъзна, а Д. Георгиев не улучи празната врата.

Това беше един изключително напрегнат двубой, в който и двата отбора показаха доста от хубавото във футбола: много движение, удари към двете врати, спортсменска игра от начало до край. „Марек“ беше посилен до момента, в който поведе с 2:0 – с бързина, опростени действия на нападателите, сред които се отличиха Паргов, Миланов и Стоименов. На два пъти Миланов бе съвсем близо до „финала“, но стреляше неточно. В 35-та минута Паргов накара зрителите дълго да го аплодират, след като от наказателен удар от около 35 метра изстреля такъв страшен снаряд, че и намесата на Дечев се оказа безполезна. Той бе автор и на втория гол. Обаче от 50-та мин. нататък всичко се завъртя с главата надолу. „Черно море“ се вдигна на мощен щурм и принуди домакините да се бранят. Съвсем логично дойде намаляването на резултата от Богомилов (78-а минута), а четири минути след това изскочилият от дълбочина Тахмисян не срещна препятствие пред себе си и със силен плътен удар постигна изравняване на резултата. ***Б. Джорджев***“

25.4.1971 г., **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. знаме“ 2:2 (1:2)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 49, 26.4.1971 г.: „Първото полувреме коментира мс Стефан Янев, който го видя така: „Силният вятър и непрекъснатият дъжд поставиха сериозно препятствие и пред двата отбора в явния им стремеж за победата. В това се уверихме много скоро. Още в десетата минута след един не особено

18.4.1971 г., ст. „Бончук“, Аб. Билялов и Т. Великов започват атака в центъра на терена, вляво се вижда съдията Д. Пармаков

Отборът на юноши ст. възраст на ст. „Ю. Гагарин", прави от ляво надясно: Слави Славов, Краси Пелето, Пламен Ем. Илиев, Нейчо, Милчо Милчев, Пейо и Тодор Терзистоев (тр.), клекнали: Тодор Марев, Марин Парушев, Методи, Светозар Светозаров и Димо Николов

силен удар Дечев подходи невнимателно към мократа топка, тя се изплъзна от ръцете му и за притичалия Жеков бе лесно да реализира – 1:0. Анемичната реакция на черноморци позволи на Никодимов от 2-3 метра да стреля с глава в гредата, а следващата 15-та минута, на Денев – да излезе от дълбочина и под ъгъл да удвои резултата – 2:0. Едва сега черноморци излязоха от летаргичното си състояние. Йорданов изби с мъка силен удар на Богомилов и се самоконтузи. Последваха неприятности и за заменилия го Филипов. След хубав пробив на Митев Богомилов улучи гредата вместо опразнената врата. Докрая на полувремето домакините непрекъснато имаха инициативата и все повече стягаха обръча пред Филипов. В 39-та минута много активният Василев центрира точно и Митев с глава коригира разликата – 2:1. Следващата минута по левия фланг се устреми Богомилов. Той стреля остро към вратата и Георгиев отклони топката – 2:2, резултат, който реално отразяваше показаното на терена".

След почивката играта се водеше в центъра на терена. Рискът за нещо по-емоционално не смееше да поеме никой от нападателите. Вратата се обстрелваше от далеч, но Нинов и Филипов бяха на местата си. Най-опасен бе ударът на Марашлиев в 88-та минута, който Нинов спаси с вещина. ***П. Герчев***"

8.5.1971 г., **„Академик" Сф – „Ч. море" 0:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 55, 10.5.1971 г.: „И двата отбора – еднакво застрашени от изпадане – доказаха нагледно, че да стигнеш до ролята на „аутсайдер" съвсем не е случайно. Играта им бе далеч от елементарните изисквания за състезание от ранга на групата, в която участват. Трудно може да се приеме като оправдание тегнещата им мисъл за съдбата, която ги очаква при загуба. Именно в такъв важен момент е нужно да се прояви и повече воля, и по-голямо старание, и повисоко майсторство… Все пак, като че ли черноморци по-добре разбираха това и намериха сили да

1971

Димитър Петров Дечев *(р. 1.7.1951 г.), 11 мача в „А" РФГ - 1970-72, вратар от Шумен, отбива военната си служба в „Ч. море", след което се връща в Шумен и играе за „Волов".*

1971

Като отклик на повелята да се сложи край на непристойните прояви по стадионите, през този сезон се въвежда съревнованието „Образцова спортна публика". Първият победител в него е публиката на „Спартак" Плевен.

***

На 30.6.1971 г. в прохода Витиня в автомобилна катастрофа загиват футболистите на „Левски-Спартак" и националния отбор Георги Аспарухов – Гунди и Никола Котков.

се преборят дори и за двете точки, които сигурно ще облекчат по-нататъшното им плаване към спасителния бряг…

Надмощието на гостите бе подчертано до 20 мин., когато Христов бе спънат от Ангелов и от 25 м Богомилов изпълни много добре прекия свободен удар и заби топката под напречната греда на студентската врата. После, изглежда удовлетворени от това постижение, варненци рисковано се прибраха в своето поле и сами дадоха възможност на домакините да установят задълго териториален превес. Това бе тактическа грешка, но нямаше кой да я използва. Защото „Академик", непълно комплектуван (без Вуцов, Л. Горанов, Богданов, Колев, Илиев!), действаше разпокъсано и хаотично. Той пропусна и малкото благоприятни моменти през втората част, когато Ем. Манолов, Мл. Василев и Й. Манолов отблизо, при празна врата, стреляха слабо или неточно…

Без да подценяваме успеха на черноморци, не може да отминем слабото ръководство на съдията Г. Русев, който си затвори очите при явни нарушения. ***Милко Стефанов***"

12.5.1971 г., **„Марица" Пд – „Ч. море" 1:1 (0:0)**,

В. „Отечествен глас", 13.5.1971 г.: „Във вчерашните двубои, загубиха вече всичките си надежди за оставане в групата на майсторите „Черноморец" и „Марица"… На стадион „9-ти септември" пред около 600 зрители играта и на двата съперника бе вяла, безинтересна, пълна с грешни подавания, лоши завършващи удари и безсмислени атаки. На фона на тази незадоволителна картина, варненци бяха все пак по-точните и комбинативни, а маричани – по-устремните. Но най-слабата страна и на двата отбора бяха стрелците (за разлика от останалите мачове), които пропуснаха да реализират няколко стопроцентови положения.

Мачът между „Марица" и „Ч. море" завърши 1:1, резултат, който отнема и последните шансове на маричани за оставане в „А" РФГ. Домакините откриха с хубав гол на Тодоров (65-та мин), а варненци изравниха от дузпа в 82 мин., след като преди това съдията Щерев и помощникът му Симеонов не маркираха явна засада на пробиващия Тахмисян. Последният бе спънат след това в наказателното поле и сам реализира отсъдената дузпа – 1:1. ***Г. Гичев***"

23.5.1971 г., **„Ч. море" – „Дунав" Рс 1:0 (0:0)**,

В. „Полет", 24.5.1971 г.:„Нищо от играта и на двата отбора не подсказваше, че те са от елитната група. Темпото, което се поддържаше на терена бе бавно, изобилстваха неточните подавания. Домакините отново проявиха свои стари слабости. В атаките им не само, че нямаше острота, но липсваше и търсенето на изненадата. Много често се изсипваха високи топки пред вратата на Марков, които за високите русенски бранители не представляваха сериозна опасност. А опитите за фронтални пробиви бяха още по-несполучливи. И как ще има сполука, когато не се бягаше без топка и не се заемаше изгодна позиция от страна на всички от нападателния фланг. А по крилата почти не се опитваха остри стартове. И ако такива бяха осъществени, главно през второто полувреме, то заслуга има защитникът Василев.

Гостите, с дефанзивната си игра още в началото на срещата, дадоха да се разбере, че ще се борят за реми. И докато на светлинното табло двете нули все още стояха, дунавци не полагаха някакви особени усилия. Редките им контра-нападения се провеждаха без стръв. И ако един нападател тичаше с топката, другите предпочитаха да го гледат. И все пак на общия сив фон имаше няколко проблясъка. В 56-та минута Маринов от наказателен удар едва не сюрпризира неприятно Нинов. Но веднага след това Богомилов се вряза в наказателното поле на дунавци и с глава насочи подадената му топка… в гредата.

Всъщност, тонусът на играта се промени едва след като Д. Георгиев бе спънат в наказателната зона на „Дунав". Единадесетметровият удар, реализиран от Богомилов, даде тон и гостите да се „пробудят" за действия. Но явно бе, че са закъснели."

29.5.1971 г., **ЖСК „Славия" – „Ч. море" 4:1 (1:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 64, 31.5.1971 г.: „Хубав,

мъжествен мач, що се отнася до старанието към пълна изява на 22-мата на терена, но и дълбоко разочарование от долнокачествената „продукция“ на 23-ия – Л. Трайков. Сблъсъкът на избраните тактически варианти: постепенно нападение с по-продължително обработване на топката у „черно-белите“, което им осигури непрекъснат териториален превес и рационалната, бърза контраатака у варненци, със сгъстен защитен вал пред собствената врата, не можа да разреши спора и полувремето завърши наравно – 1:1.

Сетне териториалното преимущество на „черно-белите“ се превърна и в игрово надмощие. В 58-та мин. Тасев неочаквано върна в наказателното поле една излизаща в корнер топка, която Кръстев със страхотен удар превърна в гол – 2:1. И дойде мигът на голямото недоразумение: Д. Георгиев получи топката в центъра, напредна и изравни. Секунда преди да стреля обаче арбитърът отсъди „нарушение“ срещу него (!). След мача той обясни, че крилото е повело топката с ръка. Добре поне, че намери сили да отстрани справедливо ядосания, но невъздържал нервите си варненски нападател!

Победата на „ЖСК-Славия“, разбира се не буди съмнение, но струва ни се, че черноморци напуснаха стадиона огорчени не толкова от неочаквано голямата загуба, колкото от неточностите на съдията. ***М. Михайлов***“

13.6.1971 г., **„Ч. море“ – „Чардафон-Орловец“ Гб 4:1 (1:0)**,

В. „Полет“, 14.6.1971 г.: „Застанали на спасителна дистанция от опасната зона на класирането, двата отбора нямаше какво да крият от своя тактически арсенал. Естествено, техния стремеж главно бе насочен

Така бе често пред вратата на „Ч. море“. Но ударът с глава на Я. Димитров (8) не ще намери вратата... (Из срещата „ЖСК—Славия“ — „Ч. море“ 4:1).
Снимка: ГЕОРГИ ПЕТРОВ

към добро опазване на тила, но не с помощта на бетон. В същото време те залагаха не по-малко и на настъплението на широк фронт. В това отношение особено се откроиха домакините, които осъществиха цяла поредица от слизания към вратата на Главанов и почти през цялото първо полувреме държаха под голямо напрежение цялата габровска защита. Особено деен и находчив в акциите си бе Пл. Христов, който не само, че лесно се справяше с противниковите защитници, преодолявайки ги финтово, но и просто „слагаше“ чисти топки върху краката на своите съиграчи. Но за съжаление те не веднъж и два пъти пропускаха да реализират стопроцентови положения за гол. Митев от съвсем изгодни стрелкови позиции на четири пъти изпрати топката далеч от очертанията на противниковата врата. В 21-та минута един самостоятелен рейд на Пл. Христов постави начало на успешната серия. След гола домакините продължиха да дирижират положението, но проявите на излишна мудност в наказателното поле на габровци, а и прекаляването със соло-пробива, до края на полувремето не им позволиха да променят резултата. Първият удар, отправен от страна на гостите (Й. Харалампиев) в рамките на вратата на Нинов стана едва в 33-та минута, а четири минути по-късно неговият съотборник Павлов направи непростим пропуск – сам срещу вратаря, би вън.

След почивката домакините отново взеха инициативата. В 47-та минута едно устремно слизане на Пл. Христов по десния фланг и точно подаване, позволи на Богомилов да изяви реализаторските си

На 2.6.1971 г. „Аякс“ Амстердам побеждава „Панатинайкос“ Атина на ст. „Уембли“ в Лондон и спечелва КЕШ.

***

Лондонският „Челси“ спечелва КНК след победа с 2:1 над „Реал“ Мадрид в преигран мач на 21.5.1971 г. в Пирея. Първият от 19.5. завършва 1:1.

***

„Лийдс Юнайтед“ печели Купата на панаирните градове след два равни мача (2:2, 1:1) срещу „Ювентус“ Торино, но с гол повече на чужд терен.

13.6.1971 г., ст. „Ю. Гагарин“, Ст. Богомилов се преборва с десния защитник на „Чардафон-Орловец“ Харизанов.

13.6.1971 г., ст. „Ю. Гагарин“, Пл. Христов (7) в поредна атака към вратата на габровци.

способности. В 82-та минута Пл. Христов, а в 85-та минута Богомилов, успяха отново да се проявят. Една минута преди края Тачев отбеляза почетния гол за своя отбор."

20.6.1971 г., **„Ботев" Вр – „Ч. море" 1:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 73, 21.6.1971 г.: „Ботевци започнаха срещата отпуснато. Рано падналият гол ги стресна, но стрелбата им бе учудващо неточна. Черноморци превъзхождаха в постройката на играта, действаха технично, смислено, уверено. Бранителите на „Ботев" със сетни сили ликвидираха заплахите, а пропуснеха ли, Тасев отлично спасяваше. Пред Нинов също възникваха объркания, по умение той не отстъпваше на врачанския си колега.

След почивката ботевци пропуснаха редица изгодни голови положения, прекалиха с грубостите и свирката на съдията все по-често прозвучаваше. В 61-та мин. той отстрани от игра Райков и Пл. Христов за саморазправа. Щурмът на ботевци завърши успешно едва в 89-та мин., когато Ц. Ангелов вкара изравнителния гол – 1:1. ***Ив. Борисов***"

24.6.1971 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Пд 0:0**,

В. „Нар. дело", 25.6. 1971 г.: „Вчера се играха седем мача от последния XXX кръг на първенството в „А" РФГ. Във Варна се срещнаха „Локомотив" (Пловдив) и „Черно море". Очакванията за резултатен и красив футбол не се оправдаха. През по-голямата част състезателите и на двата отбора играха слабо, без стръв към гола. Зрителите се надяваха, че изтъкнатият майстор на футболната игра Бонев ще се прояви. Но той беше доста инертен, а в моментите, когато се разиграеше, срещаше сполучливото противодействие на Димов (Чм-6). Черноморецът не само се справи с трудната си задача, но често ставаше инициатор на редица акции на своя отбор.

Досадни бяха вчера пропуските, особено на черноморските нападатели. Затова с пълно основание зрителите напуснаха недоволни стадиона."

***

29.6.1971 г., Варна, 18.30, **„Ч. море" – „Jahn" Regensburg 3:1**,

Голм.: Ст. Богомилов – 2, Кев. Тахмисян – 1

17.7.1971 г., Варна, **„Ч. море" – SKS Bratislava 0:2,**

Не намираме повече информация за този мач. Съперникът е основан на 7.6.1898 г. като „Pozsonyi Torna Egyesület" в предградието на Братислава, Петржалка и първоначално играе в унгарската лига. От 1965 го 1976 г. носи името SKS Bratislava и играе в 4-то ниво на футбола в ЧССР. Клубът се изкачва до първо ниво в словашкия футбол едва през 1993 г., вече под името на спонсора си FK Artmedia Petržalka и достига до едно участие в групите на Лига Европа през 2005-6 г. През 2014 г. клубът обявява фалит и през 2017 е преоснован под името FC Petržalka, който се състезава във втора словашка лига.

20.7.1971 г., Варна, **„Ч. море" – SC Fürstenfeld 6:0**,

И за този мач не намираме повече информация. Съперникът е клуб от австрийската аматьорска футболна лига.

1971

***SSV Jahn Regensburg**, осн. 4.10.1907, като футболна секция към гимнастическо дружество (осн. 1886 г.). През 1924 г. футбола се отделя, а през 1934 г. се обединява с други два клуба от града. Преди II Св. в. участва три сезона в Гаулига Байерн (1-во ниво), а след войната редува участия в Оберлигата (1-во ниво) и втория ешелон. През сезон 1970-71, „Ян" се класира на 5-то място в Регионална лига Юг (второ ниво) на 4 точки от плейоф за Бундеслигата. Това е най-силния сезон на клуба в историята му.*

Велин Величков е изпреварил Веселинов (Л-С) за топката. На снимката са още Т. Великов, Кев. Тахмисян и Здр. Митев (ЧМ) и Жечев и Павлов (Л-С), 6.3.1971 г.

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1970-71 г.

(Бел. всички мачове във Варна са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

29.8.1970 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 2:1 (1:1)**, съдия: П. Николов, 35 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Иванов, Мих. Табаков, Т. Великов, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Пл. Христов, Март. Иванов, Здр. Митев, Вах. Саркизов, Дам. Георгиев
„Левски-Спартак“: Г. Каменски, Мил. Гайдарски, Доб. Жечев, Ст. Аладжов, Г. Тодоров, Ив. Стоянов, Цв. Веселинов, Ст. Павлов, Г. Аспарухов, Пав. Панов, В. Митков
Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 2‘, 1:1 Веселинов 35‘, 2:1 Дам. Георгиев 79‘

6.9.1970 г., 2 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Д. Пармаков, 5 000 зр.
„Спартак“ Пл: Петко Тодоро, Ог. Колев, П. Боянов, Ив. Дочев, Ал. Ченков, Пл. Вълков, Радко Милов (32‘ Анг. Стефанов), Цв. Каменов, Пав. Челестинов, Мил. Горанов, Крум Ванков
„Ч. море“: Сим. Нинов, Мих. Табаков, Т. Великов, Вел. Величков, Аб. Билялов, (30‘ Вес. Личев), Хр. Тодоров, Пл. Христов, Март. Иванов, Здр. Митев, Вах. Саркизов, Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Горанов 44‘, 2:0 Вълков 75‘

12.9.1970 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 2:1 (2:1)**, съдия: Цв. Станев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Мих. Табаков, Т. Великов, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Пл. Христов, Март. Иванов, Здр. Митев (67‘ Н. Фетваджиев), Вах. Саркизов, Дам. Георгиев
„Тракия“ Пд: Мих. Карушков, Ванг. Делев, Ив. Глухчев, Виден Апостолов, Н. Илиев, Ив. Задума, Г. Убинов, Динко Дерменджиев, Бог. Станоев, Христ. Маринов, П. Радков
Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 39‘, 2:0 Вах. Саркизов 42, 2:1 Апостолов 44‘

19.9.1970 г., 4 кр., Ямбол, ст. Лъсков, **„Лъсков“ – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Гочо Русев, 25 000 зр.
„Лъсков“ Яб: Ас. Ст. Асенов, Ал. Карамфилов, Вес. Георгиев, П. Йосифов, Ст. Вражев, Хр. Д. Стоилов, Ив. Тодоров, Вл. Стоилов (85‘ В. Шевиков), Сим. Николов, Хр. Момчев (76‘ Ф. Филипов), Анг. Славейков
„Ч. море“: Сим. Нинов, Мих. Табаков, Т. Великов, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Пл. Христов, Март. Иванов, Кев. Тахмисян (60‘ Н. Фетваджиев), Вах. Саркизов, Дам. Георгиев
Голм: 1:0 Славейков 24‘
Отстранен: Пл. Христов 83‘

27.9.1970 г., 5 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 1:0 (0:0)**, съдия: Анг. Гергинов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Мих. Табаков, Т. Великов, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян (83‘ Н. Фетваджиев), Дам. Георгиев
„Черноморец“ Бс: Д. Стефанов, Тошко Георгиев, Н. Андреев, Марг. Илиев, П. Младенов, Ем. Симов, Стоичко Стойков (25‘ Ив. Костов), Л. Колев, Пейо Николов, Ив. Атанасов, Г. Георгиев
Голм.: 1:0 Вах. Саркизов 74‘

11.10.1970 г., 6 кр., В. Търново, ст. Ивайло, **„Етър“ – „Ч. море“ 2:1 (0:1)**, съдия: Деян Начев, 6 000 зр.
„Етър“ ВТ: Н. Ноев, Ст. Величков, Стоян Петров, Сашо Костов, Ст. Грозданов, Здр. Алексов, Сашо Върбанов, Г. Василев, Д. Цеков, Ив. Станков (46‘ Т. Марков), Г. Паргов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Т. Великов, Мих. Табаков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Март. Иванов, Здр. Митев (61‘ Др. Борисов), Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 0:1 Вах. Саркизов 13‘ (пну), 1:1 Марков 47‘, 2:1 Алексов 76‘

18.10.1970 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марек“ Ст. Дим. 1:2 (0:1)**, съдия: Ас. Димитров, 2 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Т. Великов, Аб. Билялов (84‘ Н. Димов), Мих. Табаков, Хр. Тодоров, Пл. Христов (66‘ Кев. Тахмисян), Март. Иванов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев
„Марек“ Ст. Дим.: Вл. Шалдупов, Г. Богданов, Велко Черешков, Д. Митов, Г. Сапинев, Мл. Пенев, Сашо Паргов, К. Миланов, Бор. Манов (46‘ К. Сотиров), Мих. Шалдупов, Г. Ал. Георгиев
Голм.: 0:1 Паргов 22‘, 1:1 Ст. Богомилов 47‘ (дуз.), 1:2 Паргов, 76

25.10.1970 г., 8 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „Септ. зн.“ – „Ч. море“ 4:0 (1:0)**, съдия: Анг. Гергинов, 8 000 зр.
ЦСКА „С. зн.“: Й. Филипов, Ив. Зафиров, Бож. Колев, Ил. Чалев, Б. Гаганелов, Д. Пенев, Цв. Атанасов, Асп. Никодимов, П. Жеков (25‘ Д. Марашлиев) (75‘ Вл. Данчев), Д. Якимов, Г. Денев
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Т. Великов, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Вах. Саркизов, Март. Иванов, Здр. Митев (46‘ Ст. Богомилов), Кев. Тахмисян (46‘ Др. Борисов), Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Якимов 6‘, 2:0 Никодимов 58‘, 4:0 Якимов 69‘ (дуз.), 87‘

1.11.1970 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 0:1 (0:0)**, съдия: Т. Бечиров, 2 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Вел. Величков, Мих. Табаков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Пл. Христов (46‘ Дам. Георгиев), Март. Иванов (68‘ Др. Борисов), Здр. Митев, Вах. Саркизов, Ст. Богомилов
„Академик“ Сф: Людм. Горанов, Б. Ангелов, Ив. Вуцов, П. Зафиров, Ем. Манолов, Б. Богданов, Мл. Василев, Г. Илиев, Неделчо Радев (66‘ Й. Манолов), Ив. Василев, Г. Любенов
Голм.: 0:1 Богданов 63‘

22.11.1970 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марица“ Пд 3:0 (1:0)**, съдия: Н. Дудин, 4 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Вес. Личев, Вел. Величков, Т. Великов, Хр. Тодоров, Андр. Стоянов, Март. Иванов, Здр. Митев, Вах. Саркизов, Ст. Богомилов
„Марица“ Пд: Г. Ганев, Б. Мерджанов, Тобия Момин, Ст. Станев, Вл. Фатов, Ив. Балджийски, Мих. Георгиев, В. Тодоров, Д. Костадинов (62‘ П. Пацев), Ст. Ганчев, Венко Мендизов
Голм.: 1:0 Андр. Стоянов 33, 2:0 Вах. Саркизов 53, 3:0 Март. Иванов 90‘

25.11.1970 г., 11 кр., Русе, ст. Градски, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Ботю Маринов, 5 000 зр.
„Дунав“ Рс: Л. Марков, Бл. Далев, Ог. Илиев, Т. Тодоров, Г. Б. Георгиев, Шамси Сюлейманов, Стоян Маринов, Ал. Манолов, Слави Дамянов, Ив. Въжаров, Алекси Парашкевов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Вес. Личев, Вел. Величков, Аб. Билялов, Хр. Тодоров (60‘ Др. Борисов), Андр. Стоянов (29‘ Дам. Георгиев), Март. Иванов, Здр. Митев, Т. Великов, Вах. Саркизов
Голм.: 1:0 Дамянов 19‘, 2:0 Маринов 84‘

29.11.1970 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЖСК „Славия“ 3:0 (3:0)**, съдия: Деян Начев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Вес. Личев, Вел. Величков, Т. Великов, Хр. Тодоров, Андр. Стоянов (80‘ Здр. Митев), Март. Иванов, Ст. Богомилов, Вах. Саркизов, Дам. Георгиев
ЖСК „Славия“: Ранг. Костадинов, Ат. Геров, П. Петров, Вик. Йонов, Н. Кръстев, Т. Колев, Стоян Коцев, Ив. Давидов, Бож. Григоров (50‘ Я. Димитров), Л. Тасев, Г. Й. Георгиев
Голм.: 2:0 Дам. Георгиев 22‘, 25‘, 3:0 Вах. Саркизов 44‘

6.12.1970 г., 13 кр., Габрово, ст. Хр. Ботев, **„Чард.-Орловец“ – „Ч. море“ 2:0 (0:0)**, съдия: Т. Бечиров, 10 000 зр.
„Ч-О“ Гб: Кост. Василев, Бож. Харизанов, Людм. Топузов, К. Жеков, Руси Пенчев, П. Христов, Ем. Лукач (22‘ В. Тачев), Г. Павлов, Йос. Харалампиев, Г. Харалампиев, Ив. Иванов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Вес. Личев, Вел. Величков, Т. Великов, Хр. Тодоров, Андр. Стоянов (62‘ Н. Димов), Март. Иванов, Ст. Богомилов, Вах. Саркизов, Дам. Георгиев (24‘ Здр. Митев)
Голм.: 1:0 Й. Харалампиев 46‘, 2:0 Иванов 55‘

12.12.1970 г., 14 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр 3:3 (1:1)**, съдия: Н. Дудин, 2 500 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Вес. Личев, Мих. Табаков, Т. Великов, Н. Димов, Андр. Стоянов, Март. Иванов, Ст. Богомилов, Вах. Саркизов (77‘ Хр. Тодоров), Дам. Георгиев (59‘ Пл. Христов)
„Ботев“ Вр: Цв. Тасев (79‘ Ал. Божилов), Н. Пенков, Анг. Ценов, Л. Коцев, П. Каменов, Вен. Тошков, Евд. Каменов, К. Райков, Евл. Йорданов, Г. Каменов, В. Петков
Голм.: 0:1 Йорданов 2‘, 1:1 Петков 36‘ (автг.), 2:1 Март. Иванов 73‘, 3:1 Андр. Стоянов 76‘, 3:2 Г. Каменов 88‘, 3:3 Райков (дуз.) 90‘

20.12.1970 г., 15 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2:0 (2:0)**, съдия: Хр. Мандалчев, 4 000 зр.
„Локомотив“ Пд: Паница Хаджийски, Ил. Бекяров, Г. Христакиев, Ганчо Пеев, Недялко Стамболиев, Г. Вълков, Г. Василев, Хр. Бонев, В. Анков, Пейко Манов (58‘ Сп. Илиев), Милко Кекин (71‘ Б. Тютюков)
„Ч. море“: Д. Дечев (31‘ Сим. Нинов), Ив. Василев, Вес. Личев, Здр. Митев, Аб. Билялов, Хр. Тодоров, Пл. Христов, Март. Иванов (46‘ Вах. Саркизов), Др. Борисов, Вел. Величков, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Манов 9‘, 2:0 Василев 25‘

6.3.1971 г., 16 кр., София, ст. Герена, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 3:0 (2:0)**, съдия: Гочо Русев, 10 000 зр.
„Л-С“: Г. Каменски, Милко Гайдарски, Г. Тодоров, Ст. Аладжов, К. Ивков, Доб. Жечев, Цв. Веселинов, Ст. Павлов, Сл. Стоилов (71‘ Я. Кирилов), Пав. Панов, В. Митков
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Вел. Величков, Т. Великов, Вес. Личев, Пл. Христов, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян (66‘ Ст. Богомилов), Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Веселинов 29‘, 2:0 Панов 32‘ (дуз.), 3:0 Веселинов 48‘

14.3.1971 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 1:0 (1:0)**, съдия: Бог. Деведжиев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Г. Жеков, Хр. Маринчев, Вел. Величков, Кев. Тахмисян, Андр. Стоянов (70‘ Март. Иванов), Хр. Тодоров, Здр. Митев, Вах. Саркизов, Дам. Георгиев
„Спартак“ Пл: Петко Тодоров, Б. Новачев, Димо Димов, Ив. Дочев, Ал. Ченков, Ем. Симеонов, Радко Милов, П. Боянов, Пав. Челестинов (80‘ Цв. Каменов), Мил. Горанов, Крум Ванков (58‘ Ст. Спасов)
Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 9‘

17.3.1971 г., 18 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 2:0 (2:0)**, съдия: Г. Страшников, 7 000 зр.
„Тракия“ Пд: Мих. Карушков, Димчо Апостолов, Ив. Глухчев, Виден Апостолов, Ненко Георгиев, Ив. Задума, Бог. Станоев, Динко Дерменджиев, Г. Убинов, Христ. Маринов, Вангел Делев
„Ч. море“: Сим. Нинов (46‘ Д. Дечев), Ив. Василев, Г. Жеков, Хр. Маринчев, Вел. Величков, Хр. Тодоров, Пл. Христов (32‘ Др. Борисов), Вах. Саркизов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Станоев 39‘, 2:0 Дерменджиев 44‘

28.3.1971 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Лъсков“ Ямбол 5:1 (2:0)**, съдия: П. Николов, 8 000 зр.
„Ч. море“: Д. Дечев, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вел. Величков, Кев. Тахмисян, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев
„Лъсков“ Яб: Г. Владимиров (46‘ Ас. Стефанов), Ал. Карамфилов, Вес. Георгиев, П. Йосифов, Вл. Любомиров, Пею Мешинев (46‘ Стоян Стоянов), Ив. Тодоров, Вл. Стоилов, Сим. Николов, Хр. Момчев, Анг. Славейков
Голм.: 1:0 Здр. Митев 10‘, 2:0 Пл. Христов 37‘, 3:0 Дам. Георгиев 47‘, 4:0 Ст. Богомилов 61‘ (дуз.), 4:1 Славейков 79 (дуз.), 5:1 Ст. Богомилов 86‘

4.4.1971 г., 20 кр., Бургас, ст. Нефтохимик, **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Ал. Щерев, 10 000 зр.
„Ч-ц“ Бс: Г. Генчев, Тошко Георгиев, Н. Радлев, Христов, Н. Андреев, Ем. Симов, Н. Иванов, Ив. Пазачев, Тотко Дремсизов, Пейо Николов, Ив. Петров (75‘ Стоичко Стойков)
„Ч. море“: Д. Дечев, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вел. Величков, Кев. Тахмисян (70‘ Др. Борисов), Пл. Христов (64‘ Март. Иванов), Хр. Тодоров, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Николов 31‘
Пропусната дузпа: Радлев (Ч-ц) 78‘

11.4.1971 г., 21 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2:1 (1:1)** , съдия: Деян Начев, 8 000 зр.
„Ч. море“: Д. Дечев, Ив. Василев, Г. Жеков, Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Кев. Тахмисян, Андр. Стоянов (46‘ Пл. Христов), Хр. Тодоров, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев
„Етър“ ВТ: П. Петров, Ст. Величков, Ст. Чакъров, Сашо Костов, Ст. Грозданов, Г. Паргов (75‘ Т. Марков), Сашо Върбанов, Г. Василев, Д. Цеков, Г. Луканов, Г. Манолов (46‘ Стоян Петров)
Голм.: 0:1 Цеков 15‘, 1:1 Здр. Митев 16‘, 2:1 Дам. Георгиев 71‘

18.4.1971 г., 22 кр., Ст. Димитров, ст. Бончук, **„Марек“ – „Ч. море“ 2:2 (1:0)**, съдия: Д. Пармаков, 7 000 зр.
„Марек“ Ст. Дим.: Вл. Шалдупов (90‘ К. Белчински), Г. Богданов, Велко Черешков, Д. Митов, Г. Сапинев, Мл. Пенев, Сашо Паргов, К. Миланов, Бор. Манов, Мих. Шалдупов, Стоян Стоименов
„Ч. море“: Д. Дечев, Ив. Василев, Г. Жеков (46‘ Март. Иванов), Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев, Хр. Тодоров (46‘ Пл. Христов), Здр. Митев, Т. Великов, Ст. Богомилов

Голм.: 2:0 Паргов 35‘ (псу), 50‘, 2:1 Ст. Богомилов 78‘, 2:2 Кев. Тахмисян 81‘

25.4.1971 г., 23 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. зн.“ 2:2 (2:2)**, съдия: Н. Миланов, 20 000 зр.

„Ч. море“: Д. Дечев (46‘ Сим. Нинов), Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Т. Великов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

ЦСКА „Септ. зн.“: Ст. Йорданов (26‘ Й. Филипов), Ив. Зафиров, Бож. Колев (75‘ Ив. Тишански), Б. Гаганелов, Г. Денев, Д. Пенев, Цв. Атанасов, Асп. Никодимов, К. Станков, П. Жеков, Д. Марашлиев

Голм.: 0:1 Жеков 10‘, 0:2 Денев 15‘, 1:2 Здр. Митев 39‘, 2:2 Дам. Георгиев 40‘

8.5.1971 г., 24 кр., София, ст. Раковски, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 0:1 (0:1)**, съдия: Гочо Русев, 2 000 зр.

„Академик“ Сф: Хр. Бориславов, П. Зафиров, В. Неделчев, Ат. Атанасов, Б. Ангелов, Ем. Манолов, Мл. Василев, Ив. Василев (64‘ Нед. Радев), Мих. Гьонин, Ив. Попов, Й. Манолов

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Вах. Саркизов (68‘ Март. Иванов), Пл. Христов, Т. Великов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 20‘ (псу)

12.5.1971 г., 25 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Марица“ Пд – „Ч. море“ 1:1 (0:0)**, съдия: Ал. Щерев, 600 зр.

„Марица“ Пд: Г. Ганев, Б. Мерджанов, Тобия Момин, Ст. Станев, Т. Каменски (46‘ Ив. Балджийски), Ст. Ганчев, Мих. Георгиев, Д. Мумджиев, В. Тодоров, Венко Мендизов, П. Пацев

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Т. Великов, Дам. Георгиев, Март. Иванов, Здр. Митев (64‘ Вах. Саркизов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов (51‘ Пл. Христов)

Голм.: 1:0 Тодоров 65‘, 1:1 Кев. Тахмисян 82‘ (дуз.)

23.5.1971 г., 26 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 1:0 (0:0)**, съдия: Коста Атанасов, 6 000 зр.

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев (46‘ Вел. Величков), Вес. Личев, Кев. Тахмисян, Пл. Христов (55‘ Март. Иванов), Вах. Саркизов, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев

„Дунав“ Рс: Л. Марков, Бл. Далев, Ог. Илиев, Т. Тодоров, Г. Б. Георгиев, Слави Дамянов, Стоян Маринов, Ал. Манолов, Цвятко Станков, Ив. Въжаров, Алекси Парашкевов (75‘ Н. Христов)

Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 69‘ (дуз.)

29.5.1971 г., 27 кр., София, ст. Славия, **ЖСК „Славия“ – „Ч. море“ 4:1 (1:1)**, съдия: Л. Трайков, 2 000 зр.

ЖСК „Славия“: Сим. Симеонов, Ат. Геров, Ал. Шаламанов, Вик. Йонов, Н. Кръстев, П. Петров, Л. Тасев (84‘ Й. Стойков), Я. Димитров (50‘ Ат. Александров), Бож. Григоров, Ивайло Георгиев, Г. Й. Георгиев

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Мих. Табаков, Вес. Личев, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

Голм.: 0:1 Петров 31‘ (автг.), 1:1 Г. Георгиев 34‘, 2:1 Кръстев 58‘, 3:1 Тасев 77‘, 4:1 Кръстев 80‘

Отстранен: Дам. Георгиев (ЧМ) 72‘

13.6.1971 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Чардафон-Орловец“ 4:1 (1:0)**, съдия: Ботю Маринов, 4 000 зр.

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Аб. Билялов (46‘ Март. Иванов), Хр. Маринчев, Вес. Личев, Хр. Тодоров, Пл. Христов, Т. Великов, Здр. Митев (65‘ Мар. Парушев), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

„Ч-О“ Гб: Хр. Главанов, Бож. Харизанов, Люд. Топузов, К. Жеков, Руси Пенчев, П. Христов, Ив. Иванов (57‘ Милчо Митов), Г. Павлов (51‘ Ем. Лукач), Йос. Харалампиев, Г. Харалампиев, В. Тачев

Голм.: 1:0 Пл. Христов 22‘, 2:0 Ст. Богомилов 46‘, 3:0 Пл. Христов 82‘, 4:0 Ст. Богомилов 85‘, 4:1 Тачев 90‘

20.6.1971 г., 29 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**, съдия: Деян Начев, 4 000 зр.

„Ботев“ Вр.: Цв. Тасев, Вен. Тошков, Анг. Ценов, Л. Коцев, П. Каменов, Евл. Йорданов, Цв. Патеров, К. Райков, Сашо Ангелов, Г. Каменов, Н. Бакърджиев (61‘ Евд. Каменов 61‘)

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Т. Великов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

Голм.: 0:1 Дам. Георгиев 4‘, 1:1 Ангелов, 89

Отстранени: Райков (Б) 61‘, Пл. Христов (ЧМ) 61‘

24.6.1971 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 0:0**, съдия: Д. Пармаков, 12 000 зр.

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев

„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Ил. Бекяров (70‘ В. Валентинов), Г. Христакиев, Ганчо Пеев, Нед. Стамболиев, В. Анков, Г. Василев, Хр. Бонев, Стоян Генов, Т. Паунов, Г. Вълков (65‘ Б. Тютюков)

1970-71		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.
1.	ЦСКА		0:1	1:0	4:1	5:1	1:0	4:0	4:0	3:3	2:0	1:0	3:0	5:0	1:0	5:0	4:1
2.	Л-С	2:2		4:0	3:2	2:1	3:1	3:0	3:2	1:0	4:0	2:0	2:0	4:0	3:1	4:2	2:0
3.	БотВр	1:1	1:2		4:1	2:1	3:0	1:1	2:0	3:1	2:0	2:0	4:0	1:0	2:0	8:3	1:0
4.	ЛокПд	1:1	0:0	2:1		2:3	4:3	2:0	2:4	1:0	2:1	5:2	4:0	7:2	1:1	2:0	2:2
5.	Трак	3:6	1:0	1:0	1:4		4:1	2:0	3:0	1:0	1:1	6:0	3:0	1:2	3:2	5:2	2:1
6.	ЖСК	1:0	1:1	1:2	3:0	5:0		4:1	2:3	3:0	3:1	5:1	1:1	2:0	2:1	0:0	1:1
7.	ЧМ	2:2	2:1	3:3	0:0	2:1	3:0		4:1	1:0	1:2	1:0	2:1	5:1	0:1	1:0	3:0
8.	ЧОГб	2:1	0:2	0:1	1:1	2:2	0:4	2:0		1:1	2:2	3:2	3:0	1:0	4:0	3:0	3:0
9.	СпПл	0:2	1:2	1:1	1:0	4:1	1:1	2:0	5:0		2:1	2:3	3:3	3:1	2:2	2:1	4:1
10.	Марек	0:2	1:1	2:0	0:1	1:2	1:0	2:2	4:3	2:0		3:1	1:0	1:1	1:1	5:0	2:0
11.	Дунав	0:3	0:0	0:2	1:0	0:0	2:0	2:0	4:1	3:1	0:0		1:1	2:1	1:0	2:0	4:0
12.	Етър	0:3	1:1	2:0	0:3	2:2	3:2	2:1	0:0	0:1	2:1	3:0		1:0	1:1	4:1	1:0
13.	Лъск	0:2	0:2	1:0	2:0	0:0	0:0	1:0	0:0	2:0	1:1	0:0	2:1		1:0	0:0	3:2
14.	АкСф	0:0	1:0	0:1	0:1	0:0	2:4	0:1	1:0	6:2	0:0	1:1	1:3	2:2		4:2	3:0
15.	Ч-цБс	1:3	1:2	0:2	1:3	2:1	1:1	1:0	0:1	1:1	2:1	2:0	3:0	3:2	1:1		2:2
16.	МрПд	1:3	1:2	3:1	1:1	2:1	1:2	1:1	2:0	0:3	3:0	0:0	0:1	1:1	1:1	1:1	

„Ч. море“ Вн,1970-71 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Дамян Георгиев	26	10
Здравко Митев	26	3
Христо Тодоров - Ино	26	
Иван Василев	25	
Симеон Нинов	25	
Мартин Иванов	24	2
Абил Билялов	23	
Тодор Великов	21	
Стефан Богомилов	21	8
Пламен Христов	20	3
Кеворк Тахмисян	20	2
Вахан Саркизов	19	4
Велин Величков	18	
Веселин Личев	15	
Христо Маринчев	13	
Михаил Табаков	10	
Драган Борисов	7	
Андрей Стоянов	7	3
Димитър Дечев	7	
Никола Димов	5	
Георги Жеков	4	
Николай Фетваджиев	3	
Иван Иванов - Шопа	1	
Марин Парушев	1	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Септ. зн.“ Сф	30	21	6	3	74:21	48
2.	Левски-Спартак Сф	30	21	6	3	59:22	48
3.	Ботев Враца	30	17	4	9	51:31	38
4.	Локомотив Пловдив	30	14	7	9	55:42	35
5.	Тракия Пловдив	30	13	6	11	53:50	32
6.	ЖСК Славия София	30	12	7	11	53:41	31
7.	Черно море Варна	30	11	6	13	37:42	28
8.	Чардафон-Орловец Гб	30	11	6	13	42:52	28
9.	Спартак Плевен	30	10	7	13	46:47	27
10.	Марек Ст. Димитров	30	9	9	12	37:41	27
11.	Дунав Русе	30	10	7	13	32:45	27
12.	Етър В. Търново	30	10	7	13	33:49	27
13.	Н. Лъсков Ямбол	30	8	9	13	26:47	25
14.	Академик София	30	6	11	13	33:41	23
15.	Черноморец Бургас	30	6	7	17	33:66	19
16.	Марица Пловдив	30	4	9	17	28:55	17

Велин Иванов Величков

(р. 30.12.1949 г.)
Позиция: бек
„Ч. море“: 1969-75
„А“ РФГ: 111 мача

Когато Димитър Боснов официално прекратява състезателната си дейност, по създадената вече традиция, предава фланелката си с №4 на своят заместник Велин Величков.

„Роден съм и израснал в Нови Пазар. Там за децата нямаше организиран футбол и тренирах лека атлетика, а по-късно влязох в юношеския отбор на местния „Ботев“. Активно с футбол се занимавам откакто ме взеха в казармата. Тогава се правеха турнири за донаборници. Събираха се много младежи и треньори от цялата страна, правеха се отбори, които да играят един срещу друг и когото харесваха вземаха в школата на ЦСКА. Така попаднах в тази школа, знаеше се като „Чавдар“. Играех там във военния отбор, даже правехме турнета из страната, имаше и военно първенство, където ни гледаха различни треньори от цяла България. Изкарах там почти цялата си служба.

Един ден ми казаха, че са ме харесали от две места и мога да избирам между Кюстендил и Варна. Изобщо не се замислих и заминах за Варна. Не знам точно кой ме беше гледал и харесал. Във Варна започнах да играя във военния отбор „Дръзки“. Имахме си първенство и много добър колектив. Треньор беше Стефан Стефанов – Чефо. Играехме приятелски срещи с отбори от „А“ и „Б“ група, някои не можеха да ни бият, на всички им беше много трудно срещу нас. От моя набор няколко човека влязохме в „А“ отбора на „Ч. море“: Кево Тахмисян, Кольо Димов, Марин Симеонов – Кораба (вратар) … Играех като бек, по-рядко централен защитник, зад Ино. В Япония не ме взеха. Бях още млад и неопитен, тогава замина Виден Апостолов от „Тракия“. Но после участвах в доста международни мачове. Имахме турнета в Турция и Кипър. Срещу „Фенербахче“ играх по някаква причина десен бек срещу лявото им крило, което беше национален състезател и най-добрият им футболист. В Судан ходихме също. Една зима бяхме на лагер в Полша, в Закопане, където играхме срещу „Стал“ Мелец. Гжегорж Лато играеше тогава за тях.

Тогава започнаха да ме мъчат контузии. Първо беше коляното, правиха ми операция за менискуса, след това се контузи и възпали Ахилесовото сухожилие. Оперираха ми Ахилеса, но продължи да ме дърпа и боли. Предложиха ми втора операция, без гаранция че ще се оправя. Такава беше медицината тогава. Един път тръгнеш ли по операции, възстановяване няма – приключваш с футбола. Така се случи и с мен. Отказах втората операция и вече не можех да играя на високо ниво.

Преместихме се в Своге (съпругата ми е от там). Играх малко в местния „Спортист“. Ахилеса се беше пооправил, не ме болеше вече, а и те играеха в Окръжната група и не трябваше да го натоварвам много. След това станах треньор в Искрец, известно курортно място с балнеосанаториум, имаха и футболен отбор в долните групи. Работих най-различни работи до пенсията.“

Велин Величков и Никола Димов срещу Динко Дерменджиев от „Тракия“, 12.7.1970 г.

Никола Димов Иванов

(р. 4.3.1949 г.)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1969-77
„А“ РФГ: 156 мача/2 гола

„В юношески отбори не съм играл. Започнах в отбора на ПКИ (предприятие за корабни изделия), там шеф беше Атанас Ставрев, съдията. По това време за КСА играеха всички отбори, включително и нашия заводския. Паднахме се срещу „Спартак“ Варна. Бяхме им напълно равностойни, първото полувреме завърши 0:0, публиката започна да ги освирква. През второто полувреме съдията им пусна един гол от засада и мача свърши при 1:0. Явно съм играл добре, защото някой се обадил на Червения, той на Атанас Ставрев, да ме прати да ме пробват. В сряда се играеха мачове между титуляри и резерви, идваха и няколко момчета от юношите да ги пробват. След мача бате Гошо дойде и ми каза, че няма смисъл да напускам работа, защото след няколко месеца влизам в казармата и ще ме вземат в „Черно море“. Щях да работя половин ден в ПКИ, другата половина щяха да ми ги плащат от дружеството. Така влязох в отбора. Беше лятото на 1968 г.

При първото ми излизане ме сложиха в една стая със Стефан Янев и Кольо Димитров. Леглата бяха от ония русенските с пружините, много скърцат като се обърнеш. Цяла нощ не мигнах, за да не вдигам шум и да събудя такива футболисти, светила на варненския футбол. На сутринта питат Стефан Янев: „Чече, как беше малкия Кольо“. „Спа като къпан“, вика Чечето, „Въобще не го чухме“. Срещнах го преди няколко месеца на улицата и му разказах за случката от преди толкова години, че не бях мигнал цяла нощ, за да не ги събудя. Смяхме се много.

В казармата служих една година, защото бях трети брат. Имаше такъв закон тогава. Играех във военния отбор („Дръзки“) във военното първенство. Там бяха и Кево Тахмисян, Велин Величков, Кораба Марин (вратаря). Правехме добри мачове, бихме дубъла на ЦСКА в София на едно игрище на 4-ти километър. Играхме и срещу „Добруджа“, те бяха в „А“ група, едва ни биха. От „Добруджа“ започнали да разпитват кога се уволняваме. Аз се уволнявах пръв, другите имаха още по една година. Червения като научил, пристигна с едно моторче в поделението и вика: „Знам, че малко сте обидени, но от утре започвате тренировки с отбора. И да не съм чул за други отбори.“

През 1969 г. дебютирах. За мен е било винаги чест и удоволствие да играя за този отбор. Даваха ми трудни задачи да пазя най-добрите нападатели на противника. Играл съм срещу Хр. Бонев, Ат. Михайлов, Дерменджиев, все светини за българския футбол. Винаги съм бил на ниво срещу тях. Един път смениха Котков, защото не му дадох възможност за прояви. Винаги съм изпълнявал задълженията си стриктно според указанията на треньора. Не съм контузвал никого и не съм бил груб в единоборствата. Помня само два картона да съм получавал в кариерата си. Един път срещу Кирил Райков във Враца. Падна зад мен, не го бях докоснал, даже не го видях къде е. Съдията ми дава жълт картон и вика: „Всичко видях, бе Димов, ама публиката тук много опасна ..“, че от там картона. Срещу Барзов в Плевен също. Скочихме за една топка, като паднахме ми пръсна горната устна, и картона беше за мен. Два картона – неуместни. Тогава имаше 30 лева глоба за жълт картон. Имаше един Живин, голям запалянко и помагаше с каквото може. Той ми плати глобите.

Стана така, че при един сблъсък си ударих коляното. Оказа се, че едно парче от капачката се отчупило. Оперира ме проф. Копчев. Започнах пак да влизам във форма, но контузията ми пречеше. Така на 28 години свърших с големия футбол. Клечо ме взе във „Ватев“, играх една контрола срещу младежкия нац. отбор (0:0), но въведоха някакво правило за възрастови ограничения над 28 г. в северната „Б“ група. След това отидох да играя във Ветрино, но им поставих условие, че искам да изкарам шофьорски курс, за което им останах вечно благодарен. След това работих като шофьор на „Златни пясъци“.

Кольо Димов е запомнен като един от най-техничните футболисти, обличали екипа на „моряците“. Със своето владеене на топката и с уменията, които показваше с нея беше наричан от запалянковците „бразилеца“.

Г. Жеков: „Не съм виждал по-добър човек от Кольо. Живеем в съседни блокове, виждам го да помага на непознати на улицата, да води деца на училище. Като футболист беше много техничен. Можеше да прекара топката зад гърба си, над главата си и биеше от воле когато я прехвърли. Правил го е на мач. Много го тормозеха и обиждаха т. нар. тартори, но той не каза лоша дума на никого.“

Христо Кирилов Маринчев

(р. 10.9.1941 г.)
Позиция: ляв бек
„Ч. море“: 1970-73
„А“ РФГ: 68 мача/1 гол

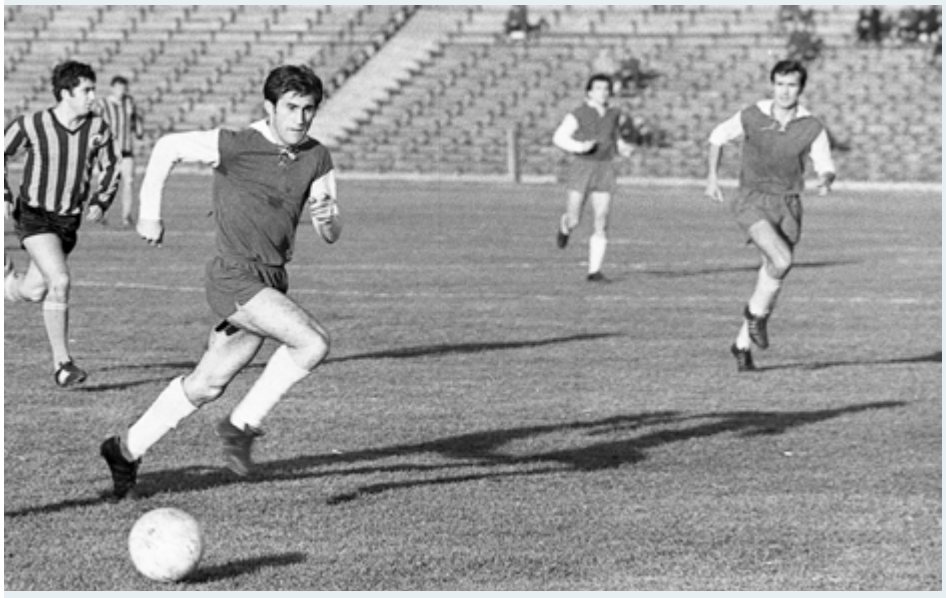
„Роден съм в с. Златолист до Мелник. През 1958 г. като ученик в Петрич започнах да играя в „Беласица“. Имаше един мач на „Беласица“ срещу националния отбор преди някаква важна квалификация. Играх много успешно срещу Диев и от там ме взеха в юношеския нац. отбор. Стигнахме до полуфинал в турнира на УЕФА в Англия. *(бел. Този турнир се играе през април 1963 г. Юношите на България се класират за него, след като елиминират силния отбор на Югославия с 1:1 и 1:0. В групата на турнира българските юноши побеждават Франция с 2:0, Италия с 2:1 и правят равен 1:1 с Унгария. Като победител в групата, България играе полуфинал срещу Сев. Ирландия и след равен 3:3, жребият определя Сев. Ирландия за финалист. България играе в малкия финал срещу Шотландия и загубва с 2:4. Маринчев е титуляр във всички мачове)*. Тогава ме забелязаха Орманджиев и Крум Милев и в казармата ме взеха в школата на ЦСКА, но имаше някакво правило, което не ми позволяваше да играя и ме върнаха в „Беласица“ да доиграя сезона.

Когато се върнах в ЦСКА, Чарлито Ангелов се беше контузил и играх на неговото място като десен бек. След това се върнах от ляво.

Бях вече почти на 30 години през зимата на 1970-71 г., когато Червения ме помоли да дойда в „Ч. море“ да помогна за една година. Правел смяна на поколенията, а мен ме бяха освободили от ЦСКА и нямах отбор. Изобщо не се замислих. „Ч. море“ водеха зимната си подготовка на Пампорово и направо заминах за там. Уж бях само за малко да помогна, а отидоха 3 години. Треньори ми бяха Мокана, Червения, Терзистоев. Попаднах на добри хора и колектив. Дадоха ми квартира, намериха работа на жена ми. Всъщност, можех още да играя, чувствах се добре във Варна, играехме стабилно, бяхме в средата на таблицата. Мокана беше отличен мотиватор и тактик. Правеше ясни и кратки разбори. Подготовката я водеше Г. Димитров – Червения. Беше безупречен. Много неща научих от него. Даде ми материалите от специализацията си в Германия – записки, разбори. Тези два сезона и половина бях титуляр. Вкарах и един гол на „Лъсков“ Ямбол. Беше с далечен удар с левия крак.

С повечето от отбора се познавах добре от преди. Бяхме заедно в Судан, когато имаше пауза заради националния отбор (1970 г.). Мога да говоря само суперлативи за „Ч. море“ и Варна. Пазеше се честта на клуба. За отговорни мачове нямаше нужда от разбори. Излизахме, за да играем и победим. Преди мачовете правехме лагер сборове на Аладжа манастир. Имаше футболни хора като Дамянов и Мардикян, които си разбираха от работата. Бяхме приятели и със спартаклии. И до днес поддържам отношения с някои от тях.

От ЦСКА ми прекратиха кариерата. Бях завършил ВИФ и ме пратиха треньор в Сливен, които също бяха армейски отбор и трябваше да им се помага. Не се задържах дълго там. Върнах се в ЦСКА, но там пък не ми дадоха работа веднага и започнах като анализатор на футболни мачове в изследователски център, който бяха открили заради квалификациите на националния отбор. След това бях дълги години ръководител и треньор в ДЮШ на ЦСКА …“

29.8.1970 г., Христо Маринчев е изпреварил Атанас Михайлов – Начко от „Локомотив“ Сф за топката. На снимката са още Тодор Великов и Кеворк Тахмисян, 27.11.1971 г.

К.Тахмисян: „Маринчев беше интелигентен защитник. Тогава в „А“ група имаше много добри десни крила, срещу които той трябваше да играе. Той си изработваше личен план как да противодейства срещу крилото от противниковия отбор, в зависимост от силните и слабите му страни, които беше проучил предварително.“

1:2 ЗАШЕМЕТЯВАЩ ФИНАЛЕН ШУРМ

4:1 НЕОЧАКВАНО МНОГО, НО ЗАСЛУЖЕНО

"А" РФГ • 1971–72 г.

Neun Treffer

3.10.1971, Богомилов и Митев пред вратата на ЖСК "Спартак". Варненското дерби се завръща след петгодишно отсъствие

„ЧЕРНО МОРЕ" РАЗГРОМИ
Четири гола на Богомилов

Убедителна победа
Хет-трик на Митев

За вдъхновената игра — браво!

Убедителна и заслужена победа с 3:1 на „Черно море" над „Левски—Спартак"

ПРОПУСНАТИ ПОЛОЖЕНИЯ

BFC Chemie—Tscherno More Warna 2:2 (1:0)

„ЖСК–Спартак" – „Черно море" – 1:2

С подобрена игра, но с неточен мерник

НЕОПРАВДАНО ДОВЕРИЕ И ... ЗАГУБА

FARUL-CERNO MORE VARNA

2:1 – трудна победа на „Черно море"

Drei Strafstoßtore zum Auftakt

1. FC Magdeburg—Tscherno More Warna 3:1 (0:0)

1971

На 4.6.1972 г. в мача срещу „Дунав“ Русе, от юношеския отбор дебютира Тодор Марев. Това е първият от рекордните 422 мача, които Марев ще изиграе в „А“ РФГ с екипа на „моряците“.

***1.FC Magdeburg**, осн. 22.12.1965 г., когато футболният клуб се отделя от спортния SC Magdeburg, шампион на ГДР (1972 г.), носител на купата на ГДР (1964, 65, 69, 73, общо 7 – рекорд), след по-малко от две години отборът ще постигне най-големия си успех – носител на КНК, когато на финала на 8.5.1974 г. в Ротердам ще победи АС Милан с 2:0. Девет от футболистите, играли срещу „Ч. море“ участват в този финал.*

На 19.7.1971 г. е обявен краят на ЖСК „Славия“ София като дружество и възстановяването на предишните дружества ДФС „Славия“ и ДФС „Локомотив“. По тази причина броят на участниците в „А“ РФГ се увеличава на 18. Предпоследният от изминалия сезон „Черноморец“ Бургас запазва мястото си в групата и отпада само последният – „Марица“ Пловдив.

От отбора е освободен **Андрей Стоянов**: „Извикаха ме и ми казаха, че повече няма да разчитат на мен. Пламен Христов щял да играе. Казаха също, че от „Спартак“ ме искат и ми позволяват да премина при тях, но аз реших да приключа с футбола.“ **Михаил Табаков** преминава във „Ватев“ Белослав, а **Драган Борисов** в „Добруджа“ Толбухин.

Новите попълнение през лятото са **Христо Янев – Ботевчето** от „Ватев“ Белослав, **Иван Андреев** от „Арда“ Кърджали. От юношите на ЦСКА „Септ. зн“ са привлечени вратарят **Иван Симеонов** и защитника **Димитър Манасиев**. През зимната пауза към отбора се включва и освободеният от ЦСКА **Борис Станков – Боби**. Своят дебют в „А“ РФГ прави и вратарят **Красимир Зафиров**, който отбива част от службата си в „Ч. море“ и след това ще се завърне и продължи кариерата си в ЖСК „Спартак“.

***

Подготовката за новия сезон започва на 15.7.1971 г., на 25.7. отборът отпътува за ГДР, където са предвидени три контроли и се завръща във Варна на 5.8.1971 г. На 15.8.1971 г. отборът на „Ч. море“ е поканен за откриването на реконструирания „Стадион на дружбата“ във Франкфурт на Одер, ГДР, където ще срещне преместеният от Берлин с решение на министерството на Отбраната армейски отбор на „Форверц“ – шампион на ГДР Оберлига 1969 г., вицешампион 1970 г. По тази причина и поради заминаването на ЦСКА „Септ. знаме“ на турнира в Палма де Майорка, срещата от 1-ви кръг на „А“ РФГ между „Ч. море“ и ЦСКА „Септ. зн.“ се играе по-рано от останалите срещи от кръга – на 9.8.1971 г.

31.7.1971 г., Magdeburg, Heinrich-Germer-Stadion, **1.FC Magdeburg – „Ч. море“ 5:1 (0:0)**, съдия: Heinemann, пом.: Sparwasser и Polimer, 2 500 зр.

Голм.: 1:0 Abraham 47′ (дуз.), 2:0 Abraham 57′ (дуз.), 2:1 Ст. Богомилов 67′ (дуз.), 3:1 Oelze 73′, 5:1 Mewes 75′, 82′

1.FC Magdeburg: Ulrich Schulze, Detlef Enge (46′ Helmut Gaube), Manfred Zapf, Hans-Jurgen Achtel, Klaus Decker, Wolfgang Seguin (46′ Rolf Retschlag), Axel Tyll, Wolfgang Abraham, Heinz Oelze, Jurgen Pommerenke, Hans-Jurgen Hermann (46′ Siegmund Mewes)

„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев (62′ Здр. Митев), Вес. Личев, Вах. Саркизов (50′ Хр. Тодоров), Пл. Христов, Т. Великов, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян (76′ Март. Иванов), Дам. Георгиев

Сп. „Fußball-Woche“, 3.8.1971 г.: „На техничната игра на „Магдебург“, гостите от българското черноморие успяха първоначално да се противопоставят с много бързина и желание. Няколко опасни контраатаки на Христов и Георгиев принудиха вратаря на Магдебург Шулце да покаже своите бързи реакции. С напредване на времето българите започнаха да отпадат физически и акциите им ставаха все по-неточни, докато домакините повишиха оборотите и диктуваха изцяло играта на терена.

Отборът на „Магдебург“ нямаше опасни удари към вратата на гостите през първото полувреме, а и през второто не показа нищо особено, докато трите отсъдени дузпи дадоха начало на серия от голове. Подмладеният състав на „Магдебург“ блесна с хитрите и разнообразни отигравания на полузащитната линия, но ударите към вратата, с които се „отличиха“ Херман, Абрахам и Юлце бяха слаби или неточни.

Добро впечатление остави младият Аксел Тил, чиято острота в атаките оживяваше хода на играта. Заедно със Сегуин, той владееше центъра на терена през първото полувреме. Също и след почивката неговите идеи, както и тези на Померенке бяха жизнено важни за германското нападение. То беше подсилено през второто полувреме от Мевес, който с двата си гола и още няколко добри прояви показа колко

31.8.1971 г., Хайнрих-Гермер-щадион, Магдебург, от ляво надясно: Ст. Богомилов, Сим. Нинов, Ив. Василев, Т. Великов, Пл. Христов, Ив. Андреев, Кев. Тахмисян, Вес. Личев, Вах. Саркизов, Хр. Маринчев и Дам. Георгиев

1971

опасен можа да бъде пред гола. ***Dieter Psoch***"

LDZ, 2.8.1971: „… Първите 45 мин. донесоха приятна за гледане игра от двата отбора, при която Магдебург доминираше, благодарение на превъзходството си в центъра на терена. Първата голяма възможност за гостите беше в 6-та мин., създадена от най-силния

1.FC Magdeburg, прави от ляво надясно: H. Krügel (ст. тр.), J. Sparwasser, M. Zapf, W. Seguin, W. Abraham, H-J Hermann, … в средата: K. Decker, U. Schulze, W. Heine, J. Pommerenke, отпред: D. Enge, H. Gaube, M. Hoffmann, D. Raugust

***Hallescher FC Chemie**, осн. 26.1.1966 г. с отделянето на футболния клуб от спортното дружество. При премахване на ДСО система през 1954 г., СК „Хеми“ получава по-голямата част от играчите и мястото в Оберлигата на „Турбине“ Хале*

им нападател – Христов, но защитниците успяха да изчистят. Херман пропусна на два пъти по един и същ начин за Магдебург след пасове от Юлце и Померенке. След нулев резултат през първото полувреме последваха много голове през второто, съпроводени с неприятни сцени.

Решенията на съдията да отсъди две дузпи в полза на домакините доведе до неспортсменски изблици на недоволство от страна на гостите. Последва дузпа и в тяхна полза, което ги поуспокои. … Младите в Магдебург показаха добра игра.“

2.8.1971 г., Halle, Kurt-Wabbel Stadion, **HFC Chemie – „Ч. море“ 2:2 (1:0)**,

Голм.: 1:0 Boelssen 20′, 2:0 Enkes 61′, 2:1 Ст. Богомилов, 2:2 Здр. Митев 82′

HFC: Helmut Brade (46′ Walter Jänicke), Paul Kersten, Klaus Urbanczyk, Günter Riedl, Walter Klemm, Hartmut Meinert, Wolfgang Hoffmann (59′ Roland Wawrzyniak), Wolfgang Schmidt, Roland Nowotny, Klaus-Dieter Boelssen (46′ Frank Enke), Reiner Langer (30′ Werner Peter)

Сп. „Fußball-woche“, 3.8.1971 г.:„Хеми“ водеше с 2:0. В играта на футболистите от Хале се чувстваше отсъствието на Бранш и Мозерт. В халфовата линия липсваше обичайната конструктивност. Гостите показаха забележителна скорост в атаките си.

„Хеми“ поведе с 2:0 след гол на Бьолсен и силен удар от Енкес, но Митев изравни в 82 мин.“

4.8.1971 г., Leipzig, **1.FC Lokomotive – „Ч. море“ 3:3 (3:1)**, съдия: Männig,

Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 16′, 1:1 Лисевич 19′, 2:1 Льове 29′, 3:1 Кьодиц

1.8.1971 г., Лайпциг, отборът на „Ч. море“ пред залата, където през 1933 г. се е провел т. нар. Лайпцигски процес срещу Георги Димитров, отпред: Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов и Ив. Андреев, зад тях: Дам. Георгиев, Здр. Митев, Март. Иванов, Пл. Христов, Аб. Билялов и Т. Великов, зад тях: Хр. Тодоров – Ино, Вах. Саркизов, д-р Станев, Ив. Василев, Н. Димов и Сим. Нинов, отзад: Мар. Парушев, Хр. Маринчев, Д. Дечев и Вес. Личев

44', 3:3 Здр. Митев 55', 86'

1.FC Lok. Leipzig: Werner Friese, Günter Sekora, Manfred Geisler, Wolfgang Altmann, Joachim Fritsche, Wilfried Gröbner, Hans-Jürgen Naumann, Eberhard Köditz, Wolfram Löwe (64' Bernd Tramp), Hans-Bert Matoul, Rainer Lisiewitcz

LVZ, 4.8.1971 г.: „Пропуски в покритието … След няколко първоначални трудности единадесеторката на „Локомотив" трябваше да постигне победа, подобна на тази на отбора от Магдебург. Но след почивката се появи липсата на концентрация в редиците на Лайпциг, която бързите и уверени в играта с топка българи знаеха как да използват. Локомотивци показаха много младежки хъс в действията си, но им липсваше систематичност и прецизност. В резултат на това пострада защитата. Дори и това да беше само тренировъчна среща, не може да се пренебрегне факта, че в покриването на съперника, всичко далеч не е ясно.

Играта на халфовата линия също не задоволи, тъй като допусна много неточности. За около час, само Науман знаеше как да създаде заплаха пред противниковата врата с точни извеждащи пасове. Накрая герой на мача беше вратарят Фризе, който направи няколко отлични спасявания."

***

9.8.1971 г., **ЦСКА „Септ. зн." – „Ч. море" 4:0 (2:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 95, 12.8.1971 г.: „Армейците имаха пълно превъзходство през цялото време, действаха бързо и маневрено, с разнообразие в атаките. Не дадоха възможност на съперника си да се организира, притискаха го в неговото поле и го принудиха да сложи оръжие… Най-силно играеше Б. Колев, който освен в защитата, с успех се намесваше и в нападателните акции и два пъти изпрати с бомбени удари топката във вратата на Нинов. Черноморци проявиха похвална активност, но явно отстъпваха на домакините по класа и по възможности…***Милко Стефанов***"

***

14.8.1971 г., Frankfurt (Oder), Stadion der Freundschaft, **Vorvärts F/O – „Ч. море" 5:4 (3:1)**, съдия: Rudi Glöckner, пом: Kunze, Riedel, 16 000 зр.

Голм.: 1:0 Piepenburg 19', 1:1 Пл. Христов 33', 2:1 Nöldner 34', 3:1 Piepenburg 38', 5:1 Dietzsch 48', 54' (дуз.), 5:2 Ст. Богомилов 58', 5:3 Кев. Тахмисян 69', 5:4 Март. Иванов 89'

Vorvärts F/O: Hans Hofmann (59' Hartmut Neuhaus), Wolfgand Andreßen, Udo Haß (46' Heinz Dietzsch), Rainer Withuiz, Erich Hamann, Horst Begerad, Horst Wruck (46' Michael Paschek), Reinhard Segger, Jürgen Nöldner, Wolfgang Schröder, Jürgen Piepenburg, tr: H-G Kiupel

„Ч. море": Д. Дечев (50' Сим. Нинов), Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Кев. Тахмисян (75' Хр. Янев), Пл. Христов, Аб. Билялов (46' Здр. Митев), Ст. Богомилов, Вах. Саркизов (46' Хр. Тодоров, 78' Март. Иванов), Дам. Георгиев (46' Т. Великов), тр: Г. Димитров

Сп. „Fußball-woche", 17.8.1971 г.: „Българските гости, които през изминалия сезон заеха седмо място в крайното класиране на първенството в страната си, излязоха със защитниците Василев, Андреев и Маринчев, които са играли известно време в шампионския отбор на ЦСКА „Ч. знаме". Но точно защитата не успя да спре устрема на франкфуртци, при които Пипенбург и Шрьодер бяха на върха на атаката, подпомагани от Врук, Ньолднер, Зегер, Хаман, Бегерад и да, даже защитниците се включваха в атака, като по този начин осигуряваха числено превъзходство в нападателната линия. И тъй като футболистите на „Форвертс" отлично знаеха как да намерят свободния човек с прецизни пасове, те отпразнуваха блестящо отбелязани голове за своя отбор.

„Форвертс", все още без Кьорнер, който токущо беше излязъл от болницата след операция на крака показа променливост в атака. Внимателният зрител остана с впечатлението през отличното първо полувреме, че това звено не отговаря на още по-стабилната защита.

Когато играта на халфовата линия загуби инерция, защото домакините се почувстваха прекалено сигурни, ясно се появиха някои слабости в защитата. Българите, най-активни от които бяха Тахмисян и Христов (вече играли и в националния отбор), имаха множество положения за отбелязване на гол,

***1.FC Lokomotive Leipzig**, осн. 20.1.1966 г. (виж също стр. 290, 3-та част) с отделянето на футболния клуб от спортното дружество, редовен участник в ГДР Оберлига, вицешампион на ГДР 1966-67 г., с множество участия в ЕКТ, които ще кулминират във финал за КНК през 1987 г., който отбора губи от „Аякс" с гол на М. Ван Бастен. През сезон 1971-72 „Локомотиве" завършва на 8-мо място в ГДР Оберлигата.*

***ASK Vorwärts Frankfurt/Oder**, осн. 2.8.1951 г., (виж също стр. 292, 3-та част), армейският клуб е преместен от Берлин във Франкфурт на Одер (шампион на ГДР 1969 г.). Мачът срещу „Ч. море" на 14.8.1971 г. е първи на преместения отбор. Топката се спуска от парашутист, който поради силния вятър се приземява далеч от стадиона и началото на мача се забавя с 30 мин.*

15.8.1971 г., Франкфурт на Одер, ст. на Дружбата, от ляво надясно: Д. Дечев, Пл. Христов, Хр. Маринчев, Ив. Андреев, Аб. Билялов, Ив. Василев, Вах. Саркизов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев и Вес. Личев (№5)

1971

Флагчето на ASK Vorwärts Frankfurt/ Oder от този мач, запазено от Здравко Митев. През сезон 1971-72 преместеният отбор завършва на 5-то място в Оберлигата.

благодарение най-вече на бързината си.

От новите футболисти на „Форвертс" най-силно впечатление с умната си игра и прецизните си пасове направи Зегер. Той ще бъде едно отлично допълнение към играта на Ньолднер. Но всичко това продължи само един час. Шрьодер е бърз, добре дриблира с топката, но му липсва визия. ***Rolf Gabriel***"

„Капитанът отправя първия удар във вратата. „Стадионът на Дружбата", новият дом на ФК „Форвертс", нямаше свободни места. Между 16 000 зрители на стадиона бяха Ерих Мюкенбергер – член на Политбюро на SED (управляващата соц. партия на ГДР), Ханс-Йоахим Хертвиг – член на ЦК и 1-ви секретар на област Франкфурт (Одер), армейски генерал Хайнц Хофман – министър на отбраната, адмирал Валдемар Вернер – командващ флота и ген. Хайнц Кеслер.

След музикален парад и шоу на висш пилотаж, беше извършено церемониалното преименуване на клуба от председателя на Армейския спортен клуб „Форвертс", полк. Арно Мюке и на футболистите бяха връчени екипите с новата емблема. …

Капитанът Юрген Ньолднер не си спомня да е имало девет гола в мач на АСК „Форвертс". Между другото, неговият дългогодишен съотборник Ото Фрасдорф, беше на пейката за гости на тази премиера, защото водеше българската делегация. На фона на тази празнична атмосфера, първия удар във вратата беше отправен във 2-та мин. от капитана Ньолднер. … ***R.G.***"

Ст. Богомилов: „Таман се бяхме върнали от ГДР и излетяхме отново, този път със самолет на МНО. Германците местеха армейския си отбор и поканиха нас за откриването. Мача се стече така, че те поведоха с много, а ние накрая едва не изравнихме. На официалната вечеря ни похвалиха, че сме много добър отбор и благодариха, че не сме им

развалили празника."

Ив. Василев: „От тези мачове трябваше да се направят съответните изводи. Иван Андреев беше нов в отбора и въпреки, че беше привлечен като централен защитник, стана ясно, че силата му не беше на този пост. Трябваше и да се отучи да рита нападателите по кокалчетата, което съдиите на стадиона в Кърджали може да позволяват, но в такива международни мачове не подминаваха. В последствие стана отличен ляв бек, много борбен, със силен и точен ляв крак, покъсно като треньор съм го използвал и като халф. Вкарвал е важни голове, винаги можеше да се разчита на него…"

***

21.8.1971 г., **„Ч. море" – „Марек" 5:1 (1:1)**,

В. „Полет", 21.8.1971 г.: „Едва ли някой очакваше такава завръзка. Една бърза акция на гостите завършви с блестящо изпълнение на Манов с глава и Нинов бе принуден да вади топката, заплела се в мрежата на собствената му врата. Този изненадващ успех импулсира марекчани, които заиграха още по-маневрено. Във втората минута едва не бе отбелязан нов гол – диагонално изпратената топка от Миланов бе избита с мъка. Като че ли нищо не можеше да „съживи" варненските състезатели, изпаднали сякаш в шок. Нападенията им се провеждаха еднообразно, бавно. Едва в 15-та минута Тахмисян продължи една топка към опразнената от Белчински врата, но Пенев я изби от самата голлиния. В 19-та минута за спъване на Д. Георгиев в наказателното поле на „Марек", бе отсъдено най-тежкото наказание срещу гостите. Богомилов изпълни успешно единадесетметровия удар – 1:1. В 32-та минута от изгодна позиция Паргов (М) не можа да порази целта. До края на първото полувреме марекчани продължиха да бъдат по-дейни, но резултатът остана непроменен.

През втората част настъпи обрат. Сега доминиращата позиция заеха домакините. Прегрупирали силите си, започнаха да нападат целенасочено. С голямата си маневреност се откроиха нападателите, между които блестеше Богомилов. В 51-та минута Пл. Христов проби по десния фланг и притичалият се Д. Георгиев мигновено изстреля подадената му топка – 2:1. Заредиха се бързи атаки и към двете врати, но докато гостите срещаха една солидна бариера пред себе си в лицето на Василев, Андреев и Маринчев, то домакините по-безпрепятствено достигнаха до реализирането на поставената си цел. В 66-та, 70-та и 83-та минути Богомилов още три пъти намери пролуки в очертанията на вратата на Белчински.

Юношите на двете дружества завършиха 0:0.

Преди срещата секретарят на Окръжния комитет на Комсомола Енчо Русенов връчи купата на читателите на вестник „Полет" на Дамян Георгиев, излъчен за най-добър футболист във Варна и Варненски окръг през 1970 година. **Ст. Димитров**"

29.8.1971 г., **„Академик" Сф – „Ч. море" 1:2 (0:1)**,

Frankfurts OB Fritz Krause vollzog unter dem stürmischen Beifall der 16 000 Zuschauer den Anstoß zum internationalen Auftaktspiel des FCV in seiner neuen Heimat.
Foto: Rowell

В. „Полет", 30.8.1971 г.: „На стадион „Раковски" бяха дошли едва 1000 зрители. В тази камерна обстановка и двата отбора изнесоха един не твърде динамичен и съдържателен спектакъл. Студентите се ориентираха към академично обработване на топката, без стремеж за пробиви по фланговете. Срещу това еднообразно провеждане на нападенията им отборът на „Черно море" скоро намери ефикасно противодействие – бързи контраатаки на широк периметър. Защитниците на „Академик", начело с Вуцов, започнаха да изпадат в трудни положения. В 19-та мин., след отлично вдигане на Богомилов, Д. Георгиев с глава съвсем спокойно от един метър

1971

15.8.1971 г., председателят на АСК „Форверц" Фриц Краузе, нанася първия удар по топката, който дава новото начало на преместения от Берлин клуб. До него е Ст. Богомилов, а на заден план Вах. Саркизов и съдията Руди Гльокнер, чийто връх в съдийската кариера е ръководенето на финалния мач на СП'70 в Мексико сити, между Бразилия и Италия

Отборът на „Ч. море“ сезон 1971-72, прави от ляво надясно: Т. Терзистоев (пом. тр.), Сим. Нинов, Кев. Тахмисян, Вес. Личев, Н. Димов, М. Парушев, Ст. Богомилов, Ив. Василев, Хр. Тодоров и Г. Димитров (ст. тр.), клекнали: Д. Дечев, Хр. Янев, Март. Иванов, Вах. Саркизов, Пл. Христов, Аб. Билялов, Здр. Митев, Ив. Андреев и Г. Жеков

1971

На 3.7.1971 г. от свръх доза хероин, в апартамента си в Париж умира вокалиста на рок групата „The Doors“, Джим Морисън

прати топката в опразнената врата – 0:1. Голът не стресна софийските футболисти, които продължиха да играят по своя неоригинален маниер.

През втората част играта стана малко по-жива. Студентите започнаха да търсят пряко вратата на Нинов. В тези трудни моменти добри прояви имаха бранителите, особено Личев. В 67-та мин. Георгиев тръгна от центъра, преодоля противниковата защита и стреля… вън! В 71-та мин. Атанасов (Ак) улучи гредата. Една минута по-късно Горанов изравни – 1:1. „Черно море“ се вдигна на щурм и чрез маневрения Богомилов в 80-та мин. постигна победния гол, като минута преди това Саркизов бе улучил гредата.“

5.9.1971 г., **„Ч. море“ – „Берое“ 0:1 (0:0)**,

В. „Нар. дело“, 7.9. 1971 г.: „Отборът на „Черно море“ излезе на срещата без нужната мобилизация, игра безотговорно и без определена идея. Наново изобилстваха полукъси напречни подавания „на крак“, и съвсем рядко на свободно пространство. По този начин домакините сами елиминираха най-силното си оръжие в нападението – бързите флангови атаки. Д. Георгиев много често напускаше своята зона и се преместваше вдясно. Вляво на нападението на черноморци зееше свободно пространство, неизползвано рационално от гостите. При това „накреняване“ на нападателната линия надясно, фронтът се стесняваше, а от там идваха и трудностите да се порази вратата на Кръстев (Б-1). Към всичко това следва да добавим, че и Пл. Христов и Д. Георгиев прекаляваха със солови акции.

Пропилели ценно време в бавна и статична игра, черноморци се стреснаха едва след като получиха гол във вратата си. Последва стихиен натиск, с неспокойни и прибързани действия, който не донесе нищо.

И големите, и малките футболисти грешат през време на мача. Целта на колектива е да помогне на „виновника“ да преживее бързо неприят-

ния епизод и да продължи да играе пълноценно. Неприятно впечатление оставят у зрителите демонстративните жестове на Д. Георгиев, които той прави по адрес на съотборника си, когато той прави грешка. Това може да се тълкува дори като желание за самоизтъкване и прехвърляне вината на другите. Един разговор на тази тема в комсомолското дружество при отбора е повече от наложителен.

Мачът между юношите на „Черно море“ и „Берое“ завърши 3:0. ***С. Василев***“

12.9.1971 г., **„Ботев“ Враца – „Ч. море“ 6:2 (4:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 109, 13.9.1971 г.: „„Ботев“ и „Черно море“ изнесоха привлекателна среща с изобилие от голове. Това бе един от най-хубавите мачове на ботевци. С коренно подобрена игра те действаха мощно, нападателно, с високо темпо от първата до последната минута. Гостите импонираха с техника и бързина. Двата отбора заслужават похвала за откритата, напориста и коректна игра. Началото на серията от голове постави Г. Каменов, който отново потвърди отличните си реализаторски способности и с добър усет за пласиране. Той стана автор на 4 гола. В 11-та минута, макар че бе с гръб към вратата на „Черно море“, вкара ефектен гол, а 3 минути по-късно пое лошо върната от Маринчев топка и за втори път я изпрати в мрежата на Дечев. Впрочем, Маринчев направи още една грешка в 41 минута, от която отново се възползва съобразителният Г. Каменов и отбеляза четвърти гол във вратата на „Черно море“. Преди това в 33-та минута Богомилов с пряк свободен удар намали на 2:1, а С. Ангелов възстанови разликата.

След почивката превъзходството на ботевци бе още по-ярко – 6:2. ***Ив. Борисов***“

***

22.9.1971 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Лудогорец“ Рз 4:0

***

3.10.1971 г., **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 1:1 (0:0)**,

В. „Полет“, 4.10.1971 г.: „По време на срещата между двата варненски отбора дочухме репликата „Не можем да разберем кой е по-силен?“ Всъщност двадесет и двамата състезатели едва ли можаха да изявят пълния капацитет на футболната си сила, но за разлика от друг път, дадоха простор на колегиалността, така необходима за два отбора от един град. Първото опасно положение бе създадено пред вратата на „Черно море“. В 5-та минута Недев (9-ЖСК-Сп) използва един пропуск на защитниците пред него, напредна и останал лице в лице със Симеонов,

1971

На 28.9.1971 г., в хотел в Айндховен, където е настанен източногерманският отбор „Хеми“ Хале избухва пожар. Загиват 11 човека, между които и играчът на „Хеми“ Волфганг Хофман (играл срещу „Ч. море“ месец по-рано). Насроченият мач-реванш за купата на УЕФА между „ПСВ“ Айндховен и „Хеми“ Хале не се състои и „ПСВ“ продължава със служебен резултат (0:0 в първия мач).

3.10.1971 г., отборите на „Ч. море“ и ЖСК „Спартак“ строени преди срещата, от ляво надясно: Дам. Георгиев, Кев. Тахмисян, Март. Иванов, Вес. Личев, Хр. Маринчев, Здр. Митев, Ив. Андреев, Т. Великов, Ив. Василев, Ив. Симеонов, Ст. Богомилов, съдийска тройка, Калчев, Стайков, Ставрев, Н. Димитров, Недев, Дончев, Гончаров, Пант. Димитров, Стоилов и Бончев

3.10.1971 г., ст. „Ю. Гагарин“, Ст. Богомилов, Аб. Билялов, Ив. Андреев и Дам. Георгиев (7) създават напрежение пред врата на Стайков (ЖСК) и защитаващите Калчев, Ставрев, Стоилов и Гончаров

1971

На 31.10.1971 г. излиза „Meddle“, албум №6 на рокгрупата „Pink Floyd“, съдържащ новаторския саундтрак „Echoes“, събрал множество различни музикални теми и идеи.

не можа да прояви реализаторските си възможности. Две минути след това една самостоятелна акция на Д. Георгиев едва не донесе успех за отбора му. Пропуски направиха и Ранков (ЖСК-Сп) и Митев (Ч.м.). До края на полувремето спартаковци сполучливо успяха да оставят на няколко пъти в изкуствени засади нападателната формация на своя съперник. Към това като се прибави и акробатичният плонж на Стайков, нищо друго не можа да направи по-особено впечатление на жадната за по-смислена игра, публика!

През втората част не настъпи обрат. Отново мудни действия. Прекалено „лягане“ на състезателите по терена след по-твърди сблъсъци. А и съдията Никола Дудин малко повече отколкото трябваше си служеше със своята свирка. Играта съвсем загуби своята привлекателност и зрителите започнаха да напускат трибуните. И все пак развръзката дойде именно през второто полувреме. В 67-та минута едно бързо влизане на Богомилов в наказателното поле на „ЖСК-Спартак“ и умело центриране, доведе до отбелязване на автогол от Калчев – 1:0 за „Черно море“. (*в. „Нар. дело“:* в 67-та мин. Богомилов би силно към вратата на Стайков и Калчев отклони топката в собствената си врата.) След гола спартаковци се впуснаха в атака и оголиха своя тил. Осъществените няколко бързи контранападения от „Черно море“ чрез Богомилов и Георгиев едва не доведоха до увеличаване на резултата. В 75-та минута Ив. Василев пипна с ръка топката в собственото си наказателно поле и отсъденият единайсетметров удар бе реализиран в гол от Ив. Колев. ***Ст. Димитров***“

Резултатът от този мач и по-точно умишленото хващане с ръка на топката от Иван Василев, което не може да бъде квалифицирано като „непредизвикана грешка“, защото около него няма никой

Христо Янев Христов – Ботевчето *(14.9.1947 г. – 13.4. 2007 г.), 7 мача в „А“ РФГ, пристига от „Ватев“ Белослав и остава в „Ч. море“ само през този сезон. Янев играе като крило, бърз и силен физически, по качества се доближава до Пламен Христов. След края на сезона се завръща в Белослав, където треньор е вече Д. Димитров – Клечо и е използван като десен бек.*

в наказателното поле и грешка определено няма, при което футболистите на ЖСК „Спартак“ изравняват резултата от дузпа е обект на разговори до днешен ден. Запитан от нас, Иван Василев даде няколко различаващи се обяснения.

„Мачът трябваше да завърши наравно, за да не отпадне „Спартак“ и да има два отбора от Варна в „А“ група. Кое е по-важно? Вие да се бъзикате на плажа кой останал, кой изпаднал или ние да бием път до Перник, вместо да си играем тук във Варна…“

Погледнато статистически, това обяснение не съвпада с актуалното положение на класирането в „А“ група. Кръгът е едва 6-ти и е рано да се определи кой ще отпадне. Освен това ЖСК „Спартак“ е 4-ти във временното класиране с 4 точки повече от „Ч. море“ и ако някой има нужда от повече точки, това е по-скоро отбора на „Ч. море“. И най-накрая, „Миньор“ Перник играе в „Б“ група през този сезон.

При друг разговор на тази тема Катила сподели: „Нямаше никаква уговорка. Адмирала беше бесен, искаше да ме разжалва от офицерския чин …“

Това потвърждава впечатлението на зрители и някои от съотборниците, че Катила собственоръчно е решил да лиши отбора си от победа, по причина известна само на него и вероятно на още няколко човека.

9.10.1971 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2:2 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 121, 11.10.1971 г.: „Пловдивският „Локомотив“ продължи нерадостната си серия от слаби игри и равни мачове у дома. След седем кръга той е единственият отбор в групата на майсторите, в чиято колонка за спечелените мачове в таблицата стои една колкото учудваща, толкова и обезпокояваща нула. Неприятен факт, наистина, за един състав, в който фигурират двама национали, а той все още няма своя определена физиономия. Така бе и в този мач: стихийно начало, мудно придвижване по терена, десетки неточни пасове, увличане по спокойното темпо, предложено като разумна тактика от противника. И това непрекъснато струпване в центъра, което очевидно облагодетелстваше снажната и бойка защита на черноморци! Основният недъг тук бе неточната, без устрем, без желание игра на Г. Василев, поради което бе и сменен през второто полувреме. А и лявото крило Павлов бе на същото равнище. Само усилията на Бонев – автор и на двата гола, без съмнение са съвсем недостатъчни за постигане на нещо повече.

„Ч. море“, със стегната и добре организирана отбрана, бе възприел като главно оръжие контраатаката, за която разполагаше с добри изпълнители – Д. Георгиев, Великов и Тахмисян, чийто два гола бяха показателни. В първия случай Тахмисян пое топката малко зад центъра, дриблира продължително, преодолявайки цялата пловдивска защита, и от малък ъгъл изравни – 1:1. А в 60 мин. сполучливо двойно подаване го изведе сам отново в центъра. С продължителен спринт Тахмисян остави смаяните защитници на „Локомотив“ на 7-8 м след себе си, като неми свидетели на двубоя с Бончев. Спечели го нападателят – 1:2. Едва сега пловдивчани се хвърлиха на щурм, увенчан с чудесния гол с глава на Бонев, за който обаче и вратарят Симеонов има не малка заслуга.“

13.10.1971 г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2:1 (0:1)**,

В. „Нар. дело“, 14.10.1971 г.: „Началото не беше успешно за домакините. В 15-та мин. те направиха несполучлив опит да оставят противников състезател в засада, но бяха надиграни от своя съперник и Г. Манолов (Ет-9) откри резултата.

До края на полувремето играта беше равностойна. Правеше впечатление, че футболистите на „Етър“ добре се свързваха и устремно тръгваха в контраатака, докато черноморци бяха бавни и немощни. С огорчение зрителите посрещнаха пропуска на Д. Георгиев (Чм-7), който в 40 минута получи хубав пас от Митев (Чм-9), но отблизо би високо.

След почивката обликът на играта се промени. Отборът на „Черно море“ излезе на терена с амбицията да се бори за победата. Сега вече всички негови състезатели се хвърляха в атака, действаха бързо и силно. Гостите от Велико Търново се върнаха да бранят минималния

Красимир Димитров Зафиров *(р. 20.5.1950 г.), 1 мач в „А“ РФГ за „Ч. море“. Красьо е от гр. Бяла, Варненски окр., на 15 години се записва в юношите на „Спартак“, преди казармата е изпратен да се обиграва във „Ватев“ Белослав, а отбива службата си в Кюстендил, където играе във военното първенство за местния „Граничар“. След уволнението си е уговорен да се завърне във Варна, в „Ч. море“, но не получава титулярно място и изиграва само един мач, когато влиза като резерва. От следващия сезон преминава в ЖСК „Спартак“, където добива статут на легенда. Футболист на Варна 1973 г., най-добър вратар на „А“ РФГ 1983 и 1986 г.*

резултат – една погрешна тактика, която не винаги носи успех. Така стана и вчера.

Черноморци установиха продължително надмощие. Полезно в атаките се включваха и бранителите, и особено Василев (Чм-2). Но задълго нападателите на „Черно море“ бяха неточни. Едва в 80 минута, при изпълнение на пряк свободен удар, Василев подаде добре на Тахмисян (Чм-10) и последният майсторски изравни – 1:1.

В останалите десет минути домакините упорито търсеха развръзката и успяха. В 88 минута Пл. Христов, който замени Великов (Чм-8), проби в дясно, преодоля изпречилите се пред него защитници, вдигна и Богомилов (Чм-11) с глава отбеляза победния гол – 2:1 за „Черно море“.

Главният съдия Б. Деведжиев от Русе не беше строг към грубостите на състезателите, а в някои моменти прояви и неточност в присъжданията.“

17.10.1971 г., **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**,

В. „Полет“, 18.10.1971 г.: „Дъждът и лошото време не охладиха амбициите и на двата отбора за достойно представяне. За намиращия се в тресавището на елитната група отбор на домакините имаше само една цел – победата – и към нея те се отправиха с много вдъхновение и борбеност. Пример за подражание даваха Димов, Боянов и Върбанов, но и другите им колеги не жалеха сили. Но варненци, които неведнъж са доказвали, че могат да играят добре и на чужд терен, бяха по-техничният отбор. Те разиграваха топката надлъж и шир по целия терен, но създаваха малко голови ситуации, липсваше им смелост в трудните моменти. Това бе добре дошло за домакините, които започнаха по-често да атакуват. В 21-та минута след изпълнение на пряк свободен удар, пред вратата на варненци стана разбъркване и Боянов се оказа най-близко до целта – 1:0. Скоро след това Челестинов пропусна отлична възможност за покачване на резултата, а Митев и Тахмисян от „Черно море“ не закъсняха да се „реваншират“ в това отношение.

Второто полувреме протече още по-динамично и оспорвано. Нападателите на „Черно море“ се активизираха и създадоха много главоболия на защитниците пред вратата на Тодоров. Постепенно плевенчани взеха инициативата, но надмощието им не можа да намери реализация. ***Илко Илиев***“

24.10.1971 г., **„Ч. море“ – „Славия“ 2:1 (1:1)**,

В. „Полет“, 25.10.1971 г.: „Втора поредна победа на собствен терен отборът на „Черно море“ изтръгва отново едва в последните минути! Това е достатъчно основание да се твърди, че не всичко в неговия механизъм е добре „смазано“. И не затова, че липсва желанието и волята за добро представяне, а преди всичко защото не може да се намери начин, чрез който да се осъществяват целенасочени, криещи изненада, атаки, дезорганизиращи съперника. Почти през цялото първо полувреме черноморци демонстрираха своята немощ в противниковата половина. Изобилстваха неточните подавания, нападателите нерядко предпочитаха индивидуалната изява, докато защитата начело с Василев се бореше мъжествено, макар че на няколко пъти се „пропука“ опасно. Явно бе, че контактът нападение – отбрана е лабилен. И точно това бе използвано от отбора на „Славия“, който много по-сполучливо се нагоди към игровия маниер на своя партньор. Неговите нападения се строяха по-просто, без излишно задържане на топката и естествено, носеха и сериозни заплахи. Още в 3-та минута след самостоятелна акция Коцев откри резултата – 1:0 за „Славия“. Едва в 24-та минута една силно отправена топка от Тахмисян в очертанията на вратата на гостите бе избита с мъка от Симеонов, но Д. Георгиев през куп от играчи съумя да я прати в целта – 1:1.

През второто полувреме в известна степен „Черно море“ коригира играта си. В 49-та минута Д. Георгиев преодоля няколко противникови защитника и пусна идеален пас към Саркизов, който от 6-7 метра би вън! В 78-та минута пропуск направи Богомилов. Преди това Тасев („Славия“) от съвсем изгодна позиция не можа да прояви реализаторските си качества. Всъщност това бяха и най-емоционалните моменти

през втората част. И когато играта бе навлязла в руслото на посредствеността, а много от почитателите на футбола напускаха трибуните на стадиона, стана онова, което много ни напомни за станалото в края на срещата между „Черно море“ и „Етър“. Само че тогава герой бе Пл. Христов. Сега аплодисментите се отправиха по адрес на двама състезатели. Една бърза атака на Д. Георгиев завърши със силно отправена топка към вратата на гостите, която Симеонов не можа да задържи и на притичалия се Великов оставаше едно задължение – да сложи край на спора между двата противника. ***Ст. Димитров***“

31.10.1971 г., **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 130, 1.11.1971 г.: „С неприятна шега октомври изправи 22-мата на терена пред трудна задача. Практическото й разрешаване двата отбора потърсиха по различни начини. Действията на варненци бяха неефикасни, полузащитниците не съумяха да организират по-стройно акциите си и не подкрепяха епизодичните акции на предния ешелон. И той остана само с актив от… два ъглови и два други удара към дунавската врата. Русенци пък прекаляваха в стремежа си да действат технично и комбинативно в отежнената обстановка. Все пак „Дунав“ по-често владееше топката и създаде поне половин дузина чисти голови положения, от които бяха реализирани две: в 23-та минута от пряк свободен удар Йорданов намери горния десен ъгъл на черноморската врата, а две минути след почивката Христов от близо покачи – 2:0 за „Дунав“. ***Л. Гинев***“

***

4.11.1971 г., Констанца, **„Farul“ – „Ч. море“ 3:2 (0:1)**, съдия: Г. Маноле,

Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 6‘, 1:1 Oprea 56‘, 2:1 Kallo 60‘, 3:1 Goleac 70‘, 3:2 Здр. Митев 80‘

***

14.11.1971 г., **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 3:1 (0:1)**,

В. „Нар. дело“, 16.11. 1971 г.: „Традицията – срещите между „Черно море“ и „Левски-Спартак“ за първенство на „А“ РФГ да протичат интересно и крайно оспорвано беше спазена и в неделя. Още в началните минути пролича желанието на 22-та футболисти да играят бързо, комбинативно, в атакуващ стил. Нападателите действаха на широк фронт и създадоха ред голови положения. Но за съжаление последваха пропуски, и то на опитни футболисти, като Богомилов и Георгиев от „Черно море“ и Цветков от „Левски-Спартак“. Едва в 40-та минута, след изпълнение на пряк свободен удар, Панов с глава отбелязва първия гол в мача – 1:0 за „Левски-Спартак“.

Отново, както в последните няколко срещи на свой терен, домакините допуснаха противникът им да поведе. Но това не ги смути, а те още повече мобилизира силите си и изнесоха едно второ полувреме, което дълго ще се помни. Вдъхновено и напористо, варненци се хвърлиха в атака, намериха своя стил на действие и той им донесе успеха. На зрителите се понрави голямото желание за победа, техничното владеене на топката, маневреността и най-важното: настойчивите опити за флангови атаки – това старо и изпитано оръжие на черноморци.

В неделната среща „Черно море“ съсредоточи силите си за пробив по дясната страна. Тук устремно нахлуваха Пл. Христов, Д. Георгиев, Здр. Митев, защитникът Василев. Игровото превъзходство на домакините се чувстваше все по-осезателно, зреете плодът на техните колективни усилия. В 52-та минута Василев се вряза в наказателното поле на „Левски-Спартак“, сред гостите настъпи суетене и Митев отблизо изравни – 1:1. Пробивът вече беше направен. В 57-та минута Митев напредна по дясното крило и вдигна, Богомилов скочи високо, и, както неведнъж точно е стрелял, и сега направи вратаря Михайлов безпомощен – 2:1 за „Черно море“.

„Левски-Спартак“ се опитваше да вземе инициативата и да контраатакува, но безрезултатно. Панов, Цветков и П. Кирилов, от които се очакваше повече, се губеха и недовършваха по най-добрия начин действията на своите съотборници. Черноморци увеличаваха натиска. В 74-та минута Пл. Христов проби пак по крилото, центрира и отличният Богомилов, отново с глава, отбеляза трети гол

1971

Димитър Манасиев Димитров *(22.1.1950 – 21.8.2000), 1 мач в „А“ РФГ за „Ч. море“, юноша на ЦСКА „Септ. зн.“, централен защитник, с юношеския нац. отбор (играе общо 8 мача) победител в турнира на УЕФА от 1969 г. в ГДР, където играе като титуляр във всички мачове. Същата година участва и в турнира „Дружба“ в КНДР. Манасиев пристига във Варна през есента на 1971 г. и участва само в един мач при загубата срещу „Дунав“ в Русе. Присъства на зимния лагер в Закопане. Нямаме информация да е играл за други отбори в „А“ група, по непотвърдени данни е бил футболист на „Родопа“ Смолян в „Б“ РФГ.*

14.11.1971 г., ст. „Ю. Гагарин“, Ст. Богомилов нанася удар с глава, след като е надскочил Жечев и Ивков. В кадъра са още Здр. Митев (9), Дам. Георгиев и Гайдарски (ЛС-2)

14.11.1971 г., ст. „Ю. Гагарин“, Ст. Богомилов отново печели въздушен двубой срещу Ивков, пред него е Хр. Тодоров – Ино, отблизо наблюдават Здр. Митев (ЧМ) и Жечев, Аладжов, Г. Цветков (Л-С)

– 3:1 за „Черно море“.

Отборът на гостите не намери ефикасно противодействие на силните атаки и майсторските центрирания на черноморци. Защитници, като националите Жечев, Гайдарски, Аладжов, а така също Ивков и вратаря Михайлов, често изпадаха в позиционно объркване и правеха наивни грешки, за което бяха своевременно наказани. Загубата на вицешампиона дойде съвсем закономерно и не изненада никого. Превъзходството на отбора на „Черно море“ през втората част беше очевидно и то бе възнаградено с една убедителна победа.

Помолихме старши треньора на „Левски-Спартак“ Й. Арсов да сподели впечатлението си от мача: „Черно море“ – каза той – игра много добре през второто полувреме и победата му е напълно заслужена. Една от причините за нашата загуба е в елементарните пропуски на защитниците и вратаря, които въпреки че бяха подробно запознати със стила на игра на съперника, не спазиха указанията и бяха надиграни от нападателите на „Черно море“. ***Ив. Колев***“

21.11.1971 г., **„Лъсков“ Яб – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 139, 22.11.1971 г.: „След силния и продължителен вятър, времето поутихна, температурата спадна и започна снеговалеж, който продължи през целия мач. Теренът се навлажни, стана хлъзгав и труден за игра. Първоначално инициативата взеха гостите. Постепенно лъсковци контрираха по всички линии и създадоха ситуации за гол. От около 20 м диагонално Манов стреля остро, топката се удари в страничната греда и се озова в мрежата. „Черно море“ се бранеше мъжки, минаваше в контраатаки, но младите бранители на „Лъсков“ умело и зорко пазеха вратата си от посещението на топката.

След почивката гостите пак щурмуваха остро. Лъсковци неутрализираха натиска и навлязоха в полето на противника. От съвсем близко разстояние Йорданов през куп играчи с глава насочи топката в целта – 2:0. Черноморци „свалиха гарда“. „Лъсков“ още повече се активизира, действаше с голямо движение и това направи играта интересна и приятна за публиката. ***Ат. Игнев***“

27.11.1971 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 142, 29.11.1971 г.: „Нестабилни защитници и още по-безпомощни нападатели и в двете половини

27.11.1971 г., София, ст. „Раковски“, преди мача срещу „Локомотив“ Сф, прави от ляво надясно: Ив. Василев, Ив. Симеонов, Хр. Маринчев, Ив. Андреев, Т. Великов и Вес. Личев, клекнали: Пл. Христов, Кев. Тахмисян, Аб. Билялов, Ст. Богомилов и Дам. Георгиев

1971

В квалификациите за Олимпийските игри в Мюнхен'72, в турнир, в който все още не се допускат професионални футболисти, България побеждава Великобритания в предварителния кръг (5:0, 0:1), с което се класира за груповата фаза на квалификациите. В група „С“ българските олимпийци играят срещу Полша (3:1, 0:3) и Испания (8:3, 3:3). Победител в групата е Полша. България не успява да се класира за ОИ в Мюнхен, а Полша ще спечели олимпийското злато.

1971

На 4.12.1971 г. в казиното в Монтрьо, Швейцария, въодушевен зрител изстрелва фойерверк по време на концерт на Франк Цапа, което довежда до пожар. Събитието вдъхновява рок групата „Deep Purple", която е също в Монтрьо за студиен запис и става свидетел на пожара. Така се ражда един от рок хитовете за всички времена „Smoke on the water". Казиното е реставрирано през 1975 г.

27.11.1971 г., София, ст. „Раковски", Вес. Личев и Т. Великов се опитват да спрат атаката на Ивайло Георгиев (Лок)

на терена.

Няколкото по-„живи" моменти не можаха да променят цялостната картина. След гола домакините установиха надмощие. В 25 мин. Цеков от непосредствена близост стреля високо над вратата, малко преди това удар на Пацев бе избит трудно от Симеонов. След почивката варненци заиграха по-открито и това донесе два нови гола: втори за „Локомотив" и почетния за тях. В края на срещата на Маринчев и Пл. Христов (Чм) бе показан жълт картон. Наградите за най-коректни състезатели получиха Христакиев (Лок) и Богомилов (Чм). ***Емил Симеонов***"

***

5.12.1971 г., Варна, контр., „Ч. море" – „Ботев" Н. Пазар 11:1

***

12.12.1971 г., **„Ч. море" – „Черноморец" Бс 1:1 (1:0)**,

В. „Полет", 13.12.1971 г.: „Вместо на левия фланг, както гостите предполагаха, Д. Георгиев с №13 заигра в средата на терена. Десният защитник на „Черноморец" Т. Георгиев, който трябваше да се грижи за него, се хвана на „въдицата" и освободи зоната си. Тук, в 3-та минута, Богомилов се пребори успешно с двама бранители, подаде на притичалия Христов, който веднага отправи точен пас към спринтиращия фронтално срещу вратата Д. Георгиев – 1:0 за „Черно море". За съжаление този „тактически" гол бе почти единствената смислена проява на домакините във вчерашния им мач. Занизаха се безплодни минути, през които те се бореха, тичаха, приказваха си и… получиха ответен гол. Централният защитник Радлев използва едно недоразумение между Личев и Нинов и с глава засече топката в мрежата. В редовете на „Черно море" нямаше човек, който да трансформира колективната енергия в нещо по-рационално. В желанието си за бърза развръзка всички тръгнаха да атакуват чрез изсипване на топки в наказателното поле и чрез солови акции в живия плет от бранители.

През второто полувреме домакините засилиха своя натиск и… Притъргов пропусна две идеални възможности за гол. Ако този млад футболист бе по-бърз, варненци щяха да останат и без едната точка. Но и „ремито" трябва да им бъде обица на ухото за такти-

ческото и техническо безсилие на нападателите, за хазартността в атаките на защитниците, за без съдържателната игра на средната линия. „Черноморец“ заслужено отнесе на юг „планираната“ точка. ***Стефан Янев***“

19.12.1971 г., „**Тракия“ Пд – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**,

В. „Полет“, 20.12.1971 г.: „На пловдивския стадион „Хр. Ботев“ се срещнаха двата провинциални отбора с продължителен стаж в майсторската група: домакините вече 21 първенства са сред най-добрите, а гостите – 20. За съжаление обаче на шестте хиляди привърженици на футбола, заели места по трибуните, в този двубой не бе показана игра на майсторско ниво.

През първото полувреме „канарчетата“ упражниха масиран натиск към вратата на черноморци, но не успяха да постигнат нищо съществено (голът бе отбелязан след изпълнение на непряк свободен удар). Сега на два пъти вратарят на гостите Нинов трябваше да отразява опасните удари на Попов в 9-та минута и на Глухчев с глава в 30-та мин.

„Моряците“ през тази част заложиха единствено на контраатаките, които добиха особена острота след като Пламен Христов замени на дясното крило в 34-та мин. Д. Георгиев.

Вторите 45 минути продължиха в същия ритъм, но при разменени роли – сега гостите нападаха с повече състезатели, а домакините, осигурили си 2 гола аванс, отделяха повече грижи за охрана на вратата си. Хубавите прояви на разпределителя Тахмисян (10) и Пл. Христов (12) обаче останаха без поддръжка от страна на колегите им Богомилов (11) и Митев (9), който напълно правилно бе заменен в средата на полувремето с Янев.

В 14-та мин., за обаждане на Андреев (3-Чм) съдията Гочо Русев от София отсъди непряк свободен удар на около 20 м от вратата на Нинов. Дерменджиев подаде в близост до себе си на непокрития Видин Апостолов и централният защитник на „Тракия“ с бомбен удар намери горния ляв ъгъл на вратата – 1:0. В самото начало на второто полувреме Димчо Апостолов (4-Тр) проби по левия фланг и центрира. Дерменджиев предпочете вместо сам да отправи удар с глава, да свали топката на крака на добре пласиралия се Попов, който от 5-6 метра я забоде в мрежата под плонжа на Нинов. ***Н. Галов***“

25.12.1971 г., **„Ч. море“ – „Ч-О“ Гб 3:0 (2:0)**,

В. „Нар. дело“, 26.12. 1971 г.: „Още първите ходове разкриха тактическите планове на двата отбора. „Черно море“ се ориентира към открита нападателна игра, а габровци подсилиха защитата и разчитаха напред на контраатаки, главно чрез Блъсков (9) и Тачев (11). Домакините установиха териториално надмощие, но задълго не можаха да намерят път към вратата на Панаретов. Едва в 36 минута, след пробив на Богомилов отляво, Митев стреля силно, но в гредата. Топката бе посрещната от Д. Георгиев, но сега пък вратарят на „Чардафон-Орловец“ изби. Настойчивият, борбен и мощен централен нападател на „Черно море“ отново овладя топката и от малък ъгъл откри. Три минути по-късно Митев засече майсторски с глава вдигната отдясно от Тахмисян топка и събра овациите на зрителите – 2:0 за „Черно море“.

През второто полувре-

1971

Финалът за КСА се играе на 12.7.1972 г. ЦСКА „Септ. знаме“ побеждава „Славия“ с 3:0 на ст. „В. Левски“ в София и печели трофея.

***

Купата на спортсменството е спечелена от „Берое“, „Ч. море“ е на 6-то място.

***

„Ч. море“ завършва на 6-то място в крайното класиране на „А“ юношеска група.

ЕСЕННО КЛАСИРАНЕ

1. ЦСКА СЕПТ. ЗНАМЕ	12	4	1	36—13	28
2. ЛЕВСКИ—СПАРТАК	11	3	3	34—12	25
3. СЛАВИЯ	10	2	5	29—19	22
4. БЕРОЕ	10	2	5	32—24	22
5. ЛОКОМОТИВ СФ	7	6	4	20—16	20
6. ЖСК—СПАРТАК	7	3	7	31—23	17
7. ЕТЪР	7	3	7	24—24	17
8 ЧЕРНОМОРЕЦ	7	4	6	26—22	16
9 БОТЕВ	7	2	8	32—29	16
10. МАРЕК	6	4	7	15—31	16
11. ТРАКИЯ	6	3	8	29—26	15
12. ЧЕРНО МОРЕ	6	3	8	24—29	15
13. ДУНАВ	5	5	7	18—23	15
14. ЛЪСКОВ	6	2	9	17—22	14
15. ЛОКОМОТИВ ПД	2	9	6	13—24	13
16. ЧАРДАФОН—ОРЛОВЕЦ ГБ	3	6	8	13—21	12
17. СПАРТАК	4	3	10	14—36	11
18. АКАДЕМИК	3	4	10	16—29	10

1972

ме обаче черноморци разочароваха. Те преотстъпиха инициативата на своя противник. Но и габровци демонстрираха, че само с владеенето „средата на терена", както казват специалистите, голям футбол не се прави. Липсваше у тях стремежът и възможността да завършат по най-сполучлив начин своите нападателни действия. Щурмът им беше доста стихиен, а нападателите – безпомощни. Затова напълно логично те не постигнаха гол.

Най-хубавата си акция в тази част на мача футболистите на „Черно море" организираха в 87 минута. Както много пъти го е вършил, и този път защитникът Ив. Василев нахлу по дясното крило и центрира точно и навреме. Заелият изгодна позиция неуморим Митев отбеляза красив гол и увенча хубавата си игра с хеттрик.

Във вчерашния мач заслужава да се отбележи полезната игра на Димов. Отборът на „Черно море" завърши есенния кръг с убедителна победа с 3:0 и подсказа, че има сили през пролетта да се представи значително по-добре. ***Ив. Колев***"

1/16 финал КСА:

22.12.1971 г., Варна, **„Ч. море" – „Волов" Шн 4:0 (1:0)**,

Голм: 1:0 Здр. Митев 40', 2:0 Т. Великов 52', 3:0 Ив. Андреев 64', 4:0 Здр. Митев 80'

При тегленето на жребия за 4-те групи на последните 16, „Ч. море" се пада в група IV, заедно с отборите на „Славия", „Тракия" и „Етър". Мачовете се играят в Чирпан и Раднево.

Групова фаза, последни 16:

19.2.1972 г., Чирпан, **„Славия" Сф – „Ч. море" 3:1 (3:0)**, съдия: Д. Хайгъров, 3 000 зр.,

Голм: 1:0 Тасев 16', 2:0 Желязков 20', 3:0 Григоров 45', 3:1 Ст. Богомилов 79'

„Славия": Цолов, Я. Димитров, Шаламанов, Йонов, Петров, Кръстев, Тасев, Александров (70' Михайлов), Григоров, Желязков, Г. Георгиев

19.2.1972 г., Чирпан, преди мача „Ч. море" – „Славия". От „Ч. море" се разпознават Ив. Симеонов, Ст. Богомилов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Здр. Митев и Хр. Маринчев

1972

Със своите 24 гола през този сезон, Стефан Богомилов се нарежда на 3-то място сред голмайсторите на „А“ РФГ, след П. Жеков (27) и П. Петков (26).

***„Wisłoka“ Dębica**, осн. 1908 г., един от най-старите клубове в Полша, състезавал се в по-ниските нива на полския футбол през цялото си съществуване. През този сезон (1971-72 г.) отбора постига най-големия успех в историята си, като спечелва място във Втора дивизия, където ще остане през следващите седем сезона с най-висока класиране – 7-мо място през 1974-75 г. След това, отборът отново потъва в по-долните дивизии. Съставът, който играе срещу „Ч. море“ през януари е шампионският от 3-та лига*

„Ч. море“: Ив. Симеонов (19‘ Д. Дечев), Ив. Василев, Вел. Величков, Хр. Маринчев (46‘ Пл. Христов), Б. Станков, Вес. Личев, Дам. Георгиев, Н. Димов, Здр. Митев, Ив. Андреев, Ст. Богомилов

В. „Нар. спорт“, бр. 22, 21.2.1972 г.: „„Славия“ изрази категорично превъзходството си още в първата част на мача – и в играта, и в резултата. Софиянци с лекота импровизираха интересни комбинации в нападение, организираха разнообразни атаки отляво и отдясно, движеха се маневрено, правеха приятно впечатление със свежестта и експлозивността си. Варненската защита бе матирана на няколко пъти, но само в три случая топката влетя в мрежата им, след удари от близко разстояние на Тасев, Желязков и Григоров (последният бе и съавтор на другите два гола!). Още по-немощно изглеждаше нападението на „Ч. море“. Посрещано и парирано отдалече, то бързо губеше топката и остави цялата тежест да легне върху плещите на бранителите…

И след почивката картината бе същата, но изглежда слабата съпротива на съперника и мисълта, че мачът вече е спечелен, повлия на „белите“ и в края на срещата те намалиха темпото. Тогава „Черно море“ забушува за известно време и успя чрез Богомилов само да направи загубата малко по-почетна. ***Милко Стефанов***“

23.2.1972 г., Чирпан, **„Ч. море“ – „Тракия“ 0:1 (0:0)**, съдия: Цв. Станев, 4 000 зр.,

Голм.: 0:1 Убинов 68‘

„Ч. море“: Д. Дечев, Ив. Василев, Аб. Билялов, Вел. Величков, Вес. Личев, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев (78‘ Мар. Парушев), Б. Станков (73‘ Вах. Саркизов), Здр. Митев, Ив. Андреев, Ст. Богомилов

„Тракия“: Карушков, Д. Апостолов, В. Апостолов, Делев, Глухчев, Танков, Попов (82‘ Зашев), Дерменджиев, Станоев, Маринов, Убинов

В. „Нар. спорт“, бр. 23, 24.2.1972 г.: „На тежкия, на места наводнен терен отборите водиха хубав футболен двубой. Пред двете врати бяха създадени вълнуващи голови положения, но добри прояви имаха и двамата вратари Карушков и Дечев. И двата отбора бяха достойни за победа, но по-щастливи бяха футболистите на „Тракия“. В 68-та минута варненската защита не изчисти добре една топка, тя попадна у Убинов, който би към вратата. Топката рикошира в тялото на вратаря и спря полета си в мрежата – 1:0 за „Тракия“. След гола варненци се активизираха повече, но до промяна в резултата не се стигна. ***Благо Димитров***“

27.2.1972 г., Раднево, ст. Миньор, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 1:2 (1:0)**, съдия: Л. Радунчев, 2 000 зр.,

Голм.: 1:0 Манолов 2‘, 1:1 Здр. Митев 70‘, 1:2 Ст. Богомилов 74‘ (дуз.)

„Етър“ ВТ: Хаджийски, Стефанов, Чакъров, Величков, Грозданов, Петров, Патеров (71‘ Нешев), Василев, Манолов, Луканов (76‘ Цонев), Миленков

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Вел. Величков, Вес. Личев (46‘ Т. Великов), Хр. Тодоров (46‘ Ив. Андреев), Дам. Георгиев, Б. Станков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

В. „Нар. спорт“, бр. 25, 28.2.1972 г.: „Въпреки калния и тежък терен, двата отбора играха бойко и самоотвержено. Миленков подаде удобен пас към непокритията Манолов и той с отмерен удар разтърси мрежата на черноморци – 1:0. Варненските футболисти на свой ред обкръжиха вратата на противника за около 15 минути, но не съумяха да поразят целта. Голяма неточност показаха и търновци, чиито нападатели имаха няколко изгодни голови положения. През вторите 45 минути варненци по-добре построиха играта си. Митев и Богомилов обърнаха резултата в полза на „Черно море“ – 1:2. ***Д. Станчев***“

„Черно море“ се класира трети в групата и отпада от по-нататъшна борба.

***

В края на януари 1972 г. отборът на „Ч. море“ отива на подготовка в Закопане, Полша

В. „Нар. спорт“, бр. 20. 17.2.1972 г.: „Планът на черноморци. Те ще продължат в домашна обстановка след подготовка в условия, в каквито не е тренирал нито един български клубен отбор.

Отначало приехме резервирано тези думи на ст. треньора змс Георги Димитров, но след това трябваше да се съгласим.

„Представяхме си Закопане високо в планината и малко се плашехме. А се озовахме в прекра-

1972

***FKS „Stal" Mielec**, осн. 10.4.1939 г., шампион на Полша през следващия сезон (1972-73 г.), спечелва още една титла (1975-76 г.). Вицешампион на Полша (1974-75), когато участва в турнира за купата на УЕФА и достига до ¼ финал, където е елиминиран от „Хамбургер ШФ" (1:1, 0:1). Това са най-силните години на клуба, в който играе и една от звездите на световния футбол и голмайсторът от СП'74 в ГФР Гжегорж Лято. През този период „Стал" завързва тесни връзки с „Ч. море", когато се играят няколко приятелски срещи между двата отбора и се извършва обмяна на треньорски опит (виж част 2, стр. 274).*

сен зимен курорт на 800 м надморско равнище. Тук в олимпийската база на Полша бяхме от 16 до 27 януари. Използвахме всички налични съоръжения: зала със „страшния" уред „Херкулес", кортови игрища, нормален футболен терен и прекрасни места за кросове. При още по-добри условия прекарахме 7 дни в Миелец. Основната ни задача остана скоростната издръжливост и работата за техника. Всъщност тук, пред доста полски зрители открихме футболния сезон с турнир на малки врати в зала между 4 състава на нашия отбор. Победи „Димни", в който играха Богомилов, Митев, Георгиев и Великов.

„Черно море" се завърна от Полша с една контролна среща:

хх.1.1972 г., **Wisłoka Dębica – „Ч. море" 0:1**,
Голм.: 0:1 Здр. Митев

За новости в състава змс Г. Димитров не спомена, но в първия контролен мач на собствен терен в редиците на черноморци се появи бившият състезател на ЦСКА „Септ. зн." Борис Станков. Вероятно той ще играе важна роля в средата на терена. ***Петър Герчев***"

Кеворк Тахмисян: „Ходили сме няколко пъти в Закопане на лагер. Подготвяхме се при зимни условия, ходихме и в базата на „Стал" Миелец, там за пръв път видях уреда „Гладиатор". По инфраструктура за физическа подготовка, още тогава бяха много по-напред от нас. Мачовете се играеха на сняг, непочистени терени, виждате ги от снимките. Мисля, че даже не бяха обявявани. Идваха много малко хора, може би поради минусовите температури. Както виждате, играехме с анцузи, а не по екипи."

На този лагер поредното си наказание получава Пламен Христов. Трудно е да се направи точен списък и хронологичен ред на провиненията му. Изтървава самолет, пристига с друг, на лагера не тренира, напуска своеволно базата и се връща с булдог, който в последствие продава на Георги Парцалев, напуска отбора и заминава да пее с оркестъра на Емил Димитров. Това са част от „изпълненията на Пламен", които могат да влязат в категорията „неспазване на спортен режим" и му донасят наказание още докато е на лагер. Идва да се храни, но не взема участие в подготовката. Следва изключване от спортното движение, което Пламен в типичен свой стил обявява на приятелите си като „Забраниха ми да правя физзарядка."

Назначават го на работа в строително-товарен флот (СТФ) на дълбачката „Егея" във Варненското езеро.

Стоян Георгиев – Тянко: „Идваше на работа от време на време, предимно за да си прави майтап. От него работа не чакахме, но винаги имаше настроение. Началник ни беше Стефан Маринчев, бившия шеф в „Черно море". След няколко месеца писахме писма колко изпълнителен и превъзпитан е Пламен, за да му отпадне наказанието. Май го върнаха по някое време в „Ч. море", но след това пак се „издъни"…

***

6.2.1972 г., Варна, **„Ч. море" – „Stal" Mielec 2:1,**
Голм.: Здр. Митев, Ст. Богомилов (ЧМ)

Липсва повече информация за тази среща. Подразбира се, че отборът на „Стал" Миелец е без националните си състезатели Гжегорж Лято и Хендрик Касперчак, които са на подготвителен лагер с нац. отбора на Полша в Кастел Стари, Югославия (Хърватска). В някои източници е спомената още една среща между двата отбора, завършила при резултат 1:1, за която не намираме конкретна информация нито в българската, нито в полската преса.

9.2.1972 г., Бургас, ст. 9.IX., контр., „Локомотив" Бс – „Ч. море" 1:1 (1:1),
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов, 1:1 Колев

13.2.1972 г., Варна, контр., „Ч. море" – „Локомотив" Бс 1:0

15.2.1972 г., Варна, ст. Локомотив, **„Ч. море" – „Progresul" București 2:0 (2:0),**
Голм.: Н. Димов – 2 (ЧМ) 1ПВ

Н. Димов: „Помня мача много добре. Това бяха контроли, в които се избистряше състава на полусезона. Играхме на ст. „Локомотив", до гробището. Сгуриено игрище, но добре почистено и разчертано. През зимата не играехме на „Ю. Гагарин", за да не повредим тревното покритие.

Януари 1972 г., Закопане, седнали от ляво надясно: Хр. Янев – Ботевчето, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев, Кев. Тахмисян и Сава Караджинов (общ. деятел), прави зад тях: Хр. Тодоров – Ино, Вел. Величков, Вах. Саркизов, кап. І р. Чакъров, Пл. Христов, Цоцов (масажист), Т. Терзистоев (тр.), Мар. Парушев, д-р Парашкеванов и Аб. Билялов, най-отзад: Д. Манасиев, Т. Великов, Н. Димов (полузакрит) и Ив. Андреев

Януари 1972 г., Закопане, преди тренировъчен мач, от ляво надясно: Б. Станков, Хр. Янев, Ив. Андреев, Вес. Личев, Н. Димов, Вел. Величков, Кев. Тахмисян, Здр. Митев, Хр. Тодоров, Ив. Симеонов и Ст. Богомилов

Януари 1972 г., Закопане, преди тренировъчен мач, прави от ляво надясно: Хр. Тодоров – Ино, Т. Великов, Пл. Христов, Кев. Тахмисян, Здр. Митев, Дам. Георгиев и Д. Дечев, клекнали: Вел. Величков, Хр. Маринчев, Д. Манасиев и Ив. Андреев

1972

Януари 1972 г., Кеворк Тахмисян и Пламен Христов на зимния лагер в Закопане

И двата гола ги вкарах през първото полувреме. Имаше центриране пред вратата на противника, някой изби топката, която ми падна на десния крак на линията на наказателното поле и аз с „вътрешен" удар я завъртях във вратата.

Вторият гол го изработи изцяло Пламен Христов. Направи страхотен рейд по лявото крило, премина през всички, пусна ми топката пред вратата и аз с едно движение я пратих в мрежата."

***

5.3.1972 г., **„Ч. море" – ЦСКА „Септ. зн." 1:2 (1:0)**,

В. „Полет", 6.3.1972 г.: „Една наистина печална, но и струва ни се, закономерна развръзка разреши спора в полза на софийските армейци. Мъжествената и динамична борба през първата част бе гаранция, че през второто полувреме схватката между двете единайсеторки ще стане още по-разгорещена и оспорвана. Но отбора на „Черно море", получил актив от един гол, отбелязан от Богомилов в 39-та минута, предпочете да възприеме отбранителен вариант, като разчиташе предимно на бързите контраатаки. (*в. „Нар. дело":* Към края на полувремето Богомилов със силен фалцов удар направи Йорданов безпомощен). Но точно това бе и най-голямата му грешка. Обиграните и рутинирани футболисти на ЦСКА скоро взеха инициативата и спечелиха борбата за първа топка. Чак в 69-та минута Марашлиев изравни.

След гола черноморци се активизираха и отново на терена силите се уравновесиха. Седем минути преди края на срещата Тахмисян получи топка от Богомилов и от няколко метра я прати в… ръцете на Йорданов. В 90-та минута, когато съдията Тодор Бечиров се готвеше да даде последния си сигнал, Жеков се озова в „компанията" на няколко черноморски защитници, включително и излезлия за втори път извън очертанията на вратата си Симеонов, и без много усилия изтръгна радостните въздишки на съотборниците си и в същото време „попари" надеждите на хилядната публика, очакваща най-после нещо повече от любимия си отбор в традиционните му срещи срещу ЦСКА.

Срещата между юношите на двете дружества завърши при резултат 2:0 за ЦСКА."

11.3.1972 г., **„Марек" Ст. Д. – „Ч. море" 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 31, 13.3.1972 г.: „Напрегнато и на високи обороти премина тази среща. По-рационални се оказаха станкедимитровци, които успяха да изковат победата с гол в 23 минута на младия Запров. Впрочем за гола голяма заслуга има Миланов, след чийто пробив последва разбъркване пред вратата на Симеонов, а точния диагонален удар на Запров беше логичен завършек на цялата акция. Пет минути по-късно Паргов остана сам срещу вратаря на гостите, но не можа да преодолее съпротивата му, а миг след това при подобно положение Богомилов изпрати топката вън.

След почивката инициативата премина у черноморци, но тя се изрази в безплодно териториално надмощие. Пред целта те се губеха и почти не отправиха сериозен удар към вратата на Белчински. „Марек" атакуваше порядко, но винаги опасно. Паргов на три пъти се оказа в изгодни положения, но в последната фаза се оказваше учудващо разсеян. В самия край на срещата, след негово центриране, Самоковлийски с глава стреля в страничната греда…

С коректна игра двата състава улесниха твърде много задачата на съдията Дудин. ***Б. Джорджев***"

19.3.1972 г., **„Ч. море" – „Академик" Сф 2:1 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 21.3. 1972 г.: „Неделният XX кръг от първенството на „А" РФГ беше от важно значение за „Черно море". Пред него стоеше задачата непременно да победи гостуващия отбор на „Академик", за да се измъкне в по-спокойни води. С много усилия черноморци постигнаха целта си, като се наложиха с 2:1.

Как премина срещата? През първите 45 минути играта не блестеше. Домакините установиха видимо надмощие, но в действията им нямаше достатъчно настойчивост, за да пробият подсилената защита на „Академик". Фланговите атаки не бяха силно оръжие.

Гостите от София явно се стремяха към равен резултат. Затова те хвърлиха повече сили в защитата, а напред разчитаха на

1972

***„Progresul " București**, осн. 10.5.1944 г. като BNR (отбор на Националната банка на Румъния), носител на купата на Румъния 1959-60 г., „Прогресул" отпада във Втора лига – Юг през предния сезон 1970-71, а през този заема второ място в нея, след спечелилия място в 1-ва Лига, „Спортул Студентеск".*

***

От 3 до 13.2.1972 г. в Сапоро, Япония се провеждат XI-те зимни Олимпийски игри. България участва с четири спортисти: двама в алпийските дисциплини и двама в ски бягане. Най-добро класиране постига Петър Панков – 28-мо място на 50 км ски бягане.

11.3.1972 г., Станке Димитров, ст. „Бончук“, Сашо Пергов (М) и Велин Величков (ЧМ)

1972

30.1.1972 г., Кървавата неделя (Bloody Sunday), Британски войници убиват 14 невъоръжени католици, демонстранти за граждански права в Дери, Сев. Ирландия. Съдът оневинява войниците. Официално извинение от Британската власт идва едва на 15.6.2010 г.

бързи контраатаки, главно чрез силните си крила Мл. Василев (7) и Б. Симов (11). Но черноморските защитници Василев (2) и Андреев (4), подпомогнати дейно от Личев (5) и Билялов (3) играха добре и не позволиха на своя съперник да застраши опасно вратата на Симеонов.

След почивката играта стана значително по-динамична и по-интересна. Още в 56-та минута Богомилов (Чм-11) прехвърли вратаря Горанов и откри. Гостите веднага изоставиха отбранителния вариант, но сега в по-разредената отбрана, Митев (Чм-9) реши да покаже своите качества на остър и пробивен футболист. В 61-та минута той поведе устремно топката по центъра, комбинира с Тахмисян (Чм-10) и майсторски завърши акцията си с нов гол – 2:0 за „Черно море“. Последва натиск на „Академик“ и Михайлов, в 79-та минута, намали на 2:1.

При този резултат дойде краят на мача. „Черно море“ извоюва ценна победа, но ако се погледне класирането му (14 място, само на три точки от последния – „Академик“) ще се види, че опасността от изпадане не е преминала.

Преди горната среща, юношите на двете дружества завършиха наравно – 0:0. ***Ив. Колев***“

25.3.1972 г., **„Берое“ – „Ч. море“ 3:0 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 37, 27.3.1972 г.: „До почивката играта не вървеше. Но беройци не искаха да разочароват зрителите. В началото на вторите 45 минути те се втурнаха на щурм и показаха намеренията си за победа. Обръчът около вратата на гостите се затягаше. Отбраната и полузащитната линия подхранваха успешно нападението и ударите започнаха да се сипят като градушка към вратата на Симеонов. Петков напомни за себе си, стана съавтор на втория гол, отбеляза третия. Гостите имаха няколко удобни голови положения, но не можаха да ги

21.3.1972 г., Варна, ст. „Ю. Гагарин", Аб. Билялов повежда черноморската атака, охраняван от Юл. Иванов и Ив. Василев (Ак), вдясно от него се включват Дам. Георгиев и Здр. Митев

използват.

И двата отбора играха изключително коректно. Купите за спортсменство бяха връчени на Петков и Тахмисян. ***Д. Станчев***"

2.4.1972 г., **„Ч. море" – „Ботев" Враца 4:1 (3:1)**,

В. „Полет", 3.4.1972 г.: „Няколко бързи слизания към вратата на сигурния Тасев в началото на срещата подсказаха, че домакините са решили на всяка цена да зарадват своите привърженици. Но скоро действията им избледняха и това даде възможност на техния противник да мобилизира редиците си. В 10-та минута Бакърджиев откри резултата – 1:0 за „Ботев". Голът подейства мобилизиращо върху черноморци, които постепенно взеха инициативата на своя страна. За разлика от друг път, сега нападенията им се строяха по-просто, с много повече импровизация, понякога с едно докосване на топката и ясна тактическа мисъл. Василев играеше с голямо вдъхновение. Стабилен в защита, многократно се включваше успешно и в нападателната формация, за да обстрелва дори и сигурния Тасев. Билялов също вършеше много полезна работа. А Андреев, Станков и най-вече Тахмисян оперираха на широк периметър и бяха еднакво полезни и в защита и в нападение. Напред с подчертан устрем енергично действаха Богомилов, Митев, Георгиев.

В 22-та минута една акция на техничния и неуморим Тахмисян бе спряна непозволено в наказателното поле на „Ботев". Съдията Драган Димитров не се поколеба да посочи точката откъдето се изпълнява единайсетметров удар. Богомилов бе точен и 1:1. В 26-та минута след красива комбинация Станков с остър нисък удар успя да проврe топката през тялото на плонжиралия Тасев. Отново красиви ходове на черноморци, но и много пропуски. В 32-та минута Д. Георгиев тръгна по десния фланг, изведе в добра позиция Тахмисян, който без забавяне би успоредно на вратата на

1972

15.3.1972 г. премиера на филма „Кръстникът" на Франсис Копола в Ню Йорк.

8.4.1972 г., ст. „Ю. Гагарин“, Кев. Тахмисян тържествува за гола си във вратата на Ст. Стайков (ЖСК), а Ст. Богомилов повторно изритва топката в мрежата пред погледа на Пант. Димитров (ЖСК)

1972

30.3.1972 г., Северно виетнамската армия пресича демилитализираната зона и започва т. нар. Великденска офанзива в Южен Виетнам. Двете страни дават около 150 000 жертви и се обявяват за победители.

врачани. И за останалия непокрит Богомилов не представляваше трудност да се разпише отново – 3:1. През второто полувреме черноморци продължиха да играят маневрено. Противникът им, загубил борбата за първа топка поради невъзможността да отстои на високото темпо, се стремеше да се отбранява с последни сили. В 73-та минута Андреев с прекрасен далечен удар повиши на 4:1. Красива победа, плод на много движение, творческа игра и желание за добро представяне. ***Ст. Димитров***“

8.4.1972 г., **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 1:2 (0:0)**,

В. „Нар. дело“, 9.4. 1972 г.: „Сложната ситуация на тазгодишното първенство събра в ариергарда на таблицата на временното класиране десет отбора в един диапазон от две точки. Горещо е под краката и на двата варненски представители – „ЖСК-Спартак“ и „Черно море“. Затова във вчерашната си среща играчите още от първата минута започнаха остра борба за така необходимите им две точки. В едно общо взето бързо първо полувреме, нелишено, разбира се от неточни действия и досадни грешки, играчите изразходваха много физически и психически сили.

След почивката темпото на играта не спадна. В 47-та мин. Митев преодоля съпротивата на няколко защитници и би неспасяемо под гредата. Две минути след това Маринчев направи дълъг рейд по фланга и улучи гредата. Тахмисян посрещна рекуширалата топка и удвои резултата. В 55-та мин. играчите на „ЖСК-Спартак“ разиграха бърза комбинация. Ударът на Стоилов се отби от гредата и Бончев намали разликата на 1:2.

Този резултат се запази до края на мача. Съдията П. Николов често се намесваше, за да парира опити за груба игра. Той направи официално предупреждение (жълт картон) на Месропов и Василев.

Мачът за първенството на елитната юношеска група между двата отбора завърши 3:0 за „Черно море“. ***С. Василев***“

8.4.1972 г., ст. „Ю. Гагарин“, вратарят Ст. Стайков и Ставрев (ЖСК) спират атаката на Здр. Митев и Ст. Богомилов

22.4.1972 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 2:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр.49, 24.4.1972 г.: „Проливният дъжд, който наводни терена, не попречи на този вълнуващ двубой. Черноморци изпъкнаха с по-добро взаимодействие при атаките (с активни изпълнители – Митев, Тахмисян, Богомилов, дори Василев, Маринчев), с по-активна стрелба (за първия гол силен удар на Митев профуча незабелязано от Бончев по диагонал).

Локомотивци успяваха да запазват равновесието на силите. Куриозно бе, че противниците отбелязаха голове по един и същ начин. След лични акции, Бонев и Митев връщаха топката на мястото за изпълнение на дузпата, а Генов и Тахмисян поразяваха целта – 2:1. ***П. Герчев***“

14.5.1972 г., **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 2:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 58, 15.5.1972 г.: „Завърза се вълнуващ двубой, в който етърци настойчиво воюваха за победа. Грозданов, Величков, Чакъров мъжествено парираха набезите на Тахмисян и Митев, а след почивката и на Георгиев. Сред нападателите се открои Луканов. Много работоспособен бе Манолов, отличи се младият Кънев. Виолетовата единадесеторка бе с вдъхновението да впише първа пролетна победа! Варненци платиха „данък“ на защитна игра. След пряк свободен удар на Тахмисян от около 40 метра, топката премина между краката на великотърновския вратар. При първия гол Луканов получи хубав пас от Манолов и майсторски стреля с глава. Победното попадение дойде след двоен обстрел от „упор“ на варненската врата. ***Ал. Тошев***“

17.5.1972 г., **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 4:1 (1:1)**,

В. „Нар. дело“, 18.5. 1972 г.: „Традицията черноморци да печелят убедително на свой терен срещу плевенчани беше спазена, но до изразителното 4:1 се дойде трудно. Почти цялото първо полувреме премина при вяла игра. По-интересните моменти бяха в началото: Андреев (ЧМ-6) остана сам

1972

На 22.5.1972 г. Ричард Никсън става първият президент на САЩ, посетил СССР. В разговорите му с Леонид Брежнев се обсъжда разоръжаването от стратегически оръжия. В резултат е подписан договорът САЛТ 1.

1972

Борис Георгиев Станков – Боби *(р. 15.5.1942 г.), 11 мача/2 гола в „А“ група през този сезон. Боби Станков пристига от ЦСКА „Септ. знаме“ през зимната пауза преди лагера в Закопане, където изиграва първите си контролни мачове. Играе като титулярен халф през пролетния сезон и вкарва два важни гола, донесли ценни точки за отбора. След този сезон Боби Станков прекъсва кариерата си и заема треньорски постове в ЦСКА, предимно като помощник и в ДЮШ. Синът му Ангел, изкарва един полусезон като треньор на „Ч. море“ през 2004 г.*

срещу вратаря, но не реализира, в 14-та минута Ив. Василев (ЧМ-2) с далечен удар майсторски прехвърли Тодоров (Сп-1) и откри. Домакините атакуваха, но не бяха настойчиви. Техният съперник повече се бранеше, а при изгодните моменти контраатакуваше. Така в 32-та минута Ченков (Сп-5), с удар от около 25 метра, изравни.

През второто полувреме отборът на „Черно море“ заигра с по-голяма енергия. В 60-та минута защитник от „Спартак“ изби топката с ръка и Богомилов (ЧМ-11) реализира отсъдената дузпа – 2:1 за „Черно море“. Седем минути по-късно Д. Георгиев (ЧМ-7) отбеляза хубав гол. Той майсторски проби в центъра, пребори се със защитниците и отблизо покачи на 3:1. След това Богомилов прехвърли с глава вратаря и доведе до 4:1.

Пред черноморци се откри възможността да завоюват още по-голяма победа, но съдията Б. Маринов от Димитровград реши да се намеси по най-несполучливия начин. В 80-та минута устремният Д. Георгиев се вряза и беше съборен от вратаря на „Спартак“. Противно на правилата, съдията не отсъди дузпа и с това явно ощети отбора на „Черно море“.

Преди започване на мача майсторът на спорта Иван Василев, играл 300 мача в „А“ РФГ, беше сърдечно поздравен …“

21.5.1972 г., **„Славия“ – „Ч. море“ 5:2 (1:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 61, 22.5.1972 г.: „Нищо през първото полувреме не подсказваше такова развитие на играта и на резултата, на каквито бяхме свидетели след почивката. 45 минути изтекоха твърде скучно, с поделено надмощие. Варненци изненадаха отбраната на „белите“ и Богомилов с хубав удар отбеляза гол. Още по-изненадващо дойде изравняването – при неособено сложна ситуация вратарят на гостите поднесе топката на Григоров и той не пропусна да се възползва от „услугата“.

Веднага след антракта Григоров се пребори сам в полето на „Ч. море“ и покачи, после стана съавтор на третия гол, отбелязан от Тасев, а миг след това красива комбинация Александров-Георгиев-Григоров и… четвърти гол! „Славия“ действаше динамично, заредиха се интересни моменти, играта стана заинтригуваща. За три минути „белите“ зашеметиха съперника си. Младият Александров бе най-деен, много маневрен и полезен. Решили вече мача, домакините се поукротиха, но пак успяха чрез Желязков да отбележат нов гол. В края Д. Георгиев бе съборен в наказателното поле и Богомилов реализира отсъдената дузпа – 5:2. ***Милко Стефанов***“

4.6.1972 г., **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 1:1 (0:1)**,

В. „Полет“, 5.6.1972 г.: „Самият състав на домакините подсказваше, че в този мач няма да им бъде лесно. От отбора отсъстваха много титулярни състезатели, а техните заместници не можаха да ги представят достойно. Все пак публиката очакваше реванш от своите любимци за неприятното 2:5 от „Славия“ през миналата неделя. Нещо повече, черноморци с големи усилия успяха да изравнят едва три минути преди края на срещата с един щастлив гол на Станков (8).

Как се разви срещата? И на двата отбора играта не вървеше. Вината за това беше в самите футболисти. Те се увличаха в излишно задържане на топката, в многоходови комбинации, които се разбиваха далеч пред вратарските полета. Оживление настъпи в 7 мин., когато Парушев (Чм-11) напредна и отблизо стреля във вратата, но Илиев (Д-3) изби от самата голлиния. Това беше единствения удар на черноморци в противниковата врата за първото полувреме.

В 20-та минута девятката на „Дунав“ – Маринов навлезе в наказателното поле на черноморци, ударът му се отби от защитата и попадна в непокрития Парашкевов и за него не представляваше никаква трудност да прехвърли неудачно излезлия напред Дечев – 1:0 за „Дунав“.

През вторите 45 минути дунавци рядко преминаваха в половината на „Черно море“. Влезлият Богомилов оживи нападението на варненци, головите ситуации пред вратата на Младенов се редяха една след друга, но гол не падаше. В 61 и 70 мин. Богомилов и Митев отправиха хубави удари, но вратарят на гостите с вещина спаси. Едва в 87

1972

14-18.6.1972 г., в Белгия се играе финалния турнир на 4-то Европейско първенство по футбол. Победителите от 8 квалификационни групи са играли ¼ финали на разменено гостуване и за Белгия заминават четирите полуфиналисти. ½ финалите: СССР – Унгария 1:0 и Белгия – ГФР 1:2 определят финалистите, които се срещат на 18.6.1972 г. на ст. „Хейзел" в Брюксел. ГФР побеждава СССР с 3:0 (Г. Мюлер -2, Х. Вимер – 1) и става четвъртия носител на купата. В „малкия финал" Белгия побеждава Унгария с 2:1.

минута Станков успя да проврe топката ниско по земята през куп от играчи – 1:1. (*в. „Нар. дело":* Три минути преди края Б. Станков стреля от около 20 метра и изравни – 1:1. Съдията Д. Попов от Ст. Загора отмина няколко нарушения на гостите.)"

11.6.1972 г., **„Левски-Спартак" – „Ч. море" 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 70, 12.6.1972 г.: „Дузпа в 7-та минута, гол… Всичко тръгваше благоприятно за домакините (още повече че след този гол имаше известен период, когато черноморци се изнасяха с повече сили напред и оставяха за своите противници колкото си искат празни полета в защитата). Не се видя никакво положително въздействие на гола върху играта им. Скоро всичко стихна, стана мудно, лениво, с много грешки. И така до края, с изключение на моментите на головете.

Учуди ни начинът, по който играеше „Ч. море" – отпуснато, безинициативно, с единствен стремеж да задържа топката, с безкрайни безперспективни въртележки пред наказателното поле на противника, без опит за пробивност… И чудно е, че при такава безсмислена игра все пак му се откроиха някои шансове. Но това трябва да се отдаде повече на грешките на противника.

Веселинов получи официално предупреждение, загдето демонстративно ритна топката към пом. съдията. Мислим, че заслужаваше по-тежко наказание. ***Ал. Ясников***"

17.6.1972 г., **„Ч. море" – „Лъсков" Яб 1:1 (1:1)**,

В. „Нар. дело", 18. 6.1972 г.: „Първото полувреме премина при поделено надмощие. Гостите започнаха устремно, нападателно и често затрудняваха своя съперник. Така в 25 минута Манов изпълни точно пряк свободен удар и откри резултата. Получили гол в своята врата, черноморци заиграха по-организирано. Ще се запомнят особено настойчивите, красиви и технични действия на Тахмисян. В 39 минута този млад състезател проведе една отлична акция. След като преодоля защитата на гостите, той стреля точно и неспасяемо – 1:1.

След почивката мачът загуби доста от добрите си страни от първото полувреме. Както обикновено става, отборът на „Лъсков" реши да пази равния резултат и се оттегли почти изцяло в защита. Черноморци установиха пълно надмощие, но без резултат. Ценна помощ на нападателите оказваха Василев и Маринчев. Опитаха силните си удари Богомилов и Митев, но вратарят Асенов винаги спасяваше. Неприятно впечатление остави безцелното избиване на топката от състезателите на „Лъсков".

И във вчерашната среща отборът на „Черно море" остана верен на себе си. Той допусна противникът му да поведе и след това реши да търси развръзката. Но този път надмощието остана неоползотворено."

25.6.1972 г., **„Ч. море" – „Локомотив" Сф 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 27.6.1972 г.: „С всеки изминат кръг от първенството на „А" РФГ отборът на „Черно море" подобрява играта си. Това беше показано и в неделя, в срещата на отбора с един от претендентите за бронзовите медали – „Локомотив" (Сф).

През целия мач черноморци играха бързо, маневрено с преливане на отделните линии. Критичните положения пред Горанов се редяха едно след друго. Но и сега пролича една от основните слабости на черноморци – неточният мерник. Няколко пъти футболистите на „Черно море" (Богомилов, Андреев, Митев, Василев) оставаха сами срещу вратаря, но не реализираха. При по-голямо съсредоточаване в последната фаза на атаката победата на домакините би била заслужено много по-убедителна. Единственият гол беше отбелязан с глава от Богомилов в 20 минута. (*в. „Полет":* В 22-та мин. включилия се в атака Ив. Василев беше фаулиран близо до мястото, където се изпълняват ъгловите удари. След изпълнението на наказателния удар, вратарят на локомотивци не можа да докосне топката и на Богомилов не беше трудно майсторски да реализира.)

От отбора на „Локомотив", в чиито редици личаха и някои национални състезатели, се очакваше повече. Но с мудната си и тежка игра локомотивци

1972

КЕШ е спечелена за втори пореден път от „Аякс“ Амстердам, който побеждава „Интер“ Милано с 2:0 на финала в Ротердам, игран на 31.5.1972 г. Йохан Кройф бележи и двата гола.

***

„Глазгоу Рейнджърс“ побеждава „Динамо“ Москва с 3:2 на 24.5.1972 г. в Барселона и спечелва КНК.

***

От този сезон (1971-72) е създаден турнира за купата на УЕФА, който замества досегашния турнир за купата на Панаирните градове. Пръв носител на купата на УЕФА е „Тотнъм Хотспър“, който побеждава „Уулвърхемптън Уондърърс“ в два финални мача на разменено гостуване (1:2, 1:1)

не показаха, че имат сериозни намерения да атакуват третото призово място в шампионата. Липсваше свежест в действията на отделните състезатели и амбиция да се преборят мъжки със стабилната защита на своя съперник.

Към края на срещата зрителите бяха свидетели и на някои некоректни прояви. При една от поредните атаки в 75 минута, след няколко последователни удара и разбъркване пред вратата на „Локомотив“, черноморци изпратиха топката в мрежата. Но съдията Ас. Димитров от Толбухин видя нарушение и отмени гола. Последва неприятната при такива случаи разправия между футболисти и съдии. От трибуните ясно се видя как Стойков (Лок-5) удари с глава състезател от „Черно море“. Червеният картон изпрати към съблекалните Стойков и Богомилов.“

2.7.1972 г., **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 5:2 (4:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 79, 3.7.1972 г.: „Благоприятно начало за домакините. Още в третата минута Притъргов бе съборен в наказателното поле и от дузпа Радлев сигурно реализира – 1:0. След гола обаче вместо да засилят първоначалния натиск, местните футболисти неоправдано се отпуснаха и леко позволиха на Митев (Чм) след хубаво подаване на Д. Георгиев да заличи разликата – 1:1. Последваха силни минути на бургазлии, с рационални и точни действия те напълно дезорганизираха съперника си и до края на първото полувреме набраха чувствителна преднина – 4:1.

Втората част започна със засилен натиск на варненските футболисти, увенчан с хубав гол на Д. Георгиев след самостоятелен пробив. Те още на два пъти бяха близо до успеха, но улучиха гредите. В 75-та минута Момчев отбеляза красив гол с глава и отне окончателно и последните надежди на гостите от Варна. На фона на общо взето коректната игра неприятно впечатление оставиха постъпките на Митев и Д. Георгиев, наказани съответно с червен и жълт картон. ***Ст. Вълчев***“

5.7.1972 г., **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1:2 (1:1)**,

В. „Нар. дело“, 6.7. 1972 г.: „Поради наказанието на Митев и Георгиев, неубедителното представяне на Василев и Личев в неделната среща с „Черноморец“, в отсъствието на Б. Станков и Маринчев, в състава на „Черно море“ за срещата му с „Тракия“ намериха място много млади състезатели. Това бе добра възможност за изява, но малцина оправдаха оказаното им доверие. През по-голямата част от мача „Черно море“ бе по-несигурният отбор. В защитата, където само Марев игра самоотвержено, трудно удържаха опасните тракийски нападатели Убинов (автор на двата гола), Станоев, Попов и включващия се от дълбочина Маринов.

Симеонов (Чм-1) и вчера като че ли бе заел само символично поста вратар и с несполучливата си намеса неколкократно улесни нападателите на гостите. Атаките на варненци бяха лишени от бързина и комбинативност и не носеха изненада за противника. Ходовете бяха предугаждани, защото имаше малко движение и много често нападателите на „Черно море“ се оказваха в обкръжението на защитниците на „Тракия“.

Вторият гол предизвика оживление в черноморските редици, но натискът остана неоползотворен, защото защитниците на „Тракия“, малко смущавани дотогава, бяха свежи и мъчно преодолими.

Головете отбелязаха за „Тракия“ – Убинов в 18 и 59 минута, и за „Черно море“ – Богомилов в 37 минута от дузпа. ***Г. Петров***“

8.7.1972 г., **„Чардафон-Орловец“ – „Ч. море“ 1:5 (1:3)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 82, 10.7.1972 г.: „Домакините играха своя последен мач в групата на майсторите и претърпяха голямо поражение. Това се очакваше, тъй като за габровския отбор всички надежди за оставане в групата бяха загубени. Началото на серията за „Черно море“ постави Богомилов, който заедно с новия централен защитник Марев направи много добро впечатление. За кратко време габровци реагираха и успяха да изравнят резултата, но след това, обзети от апатия и равнодушие, бяха пасивни зрители и наблюдаваха само как варненци бележат гол след гол във вратата им. ***Хр. Минчев***“

Кеворк Арам Тахмисян

(р. 31.3.1949 г.)
Позиция: полузащитник
„Ч. море“: 1969-74, 1975-76
„А“ РФГ: 153 мача/32 гола

„Живеех до 3-та гимназия. Къщата ни е точно срещу кафе-бар „Формула“, преди беше сладкарница „Лебед“. Играехме често в двора на гимназията. Един път учителят по физическо Чумпаров ме извика да попълня един от отборите. Бях малък, а трябваше да играя с гимназистите. Не можаха да ми вземат топката. Минавах целият им отбор и вкарвах гол след гол. Чумпаров спря мача и ме извика. „Абе, ти какъв си, бе момче? Как се казваш?“, „Кеворк Тахмисян, др. учител“, „Ще запомня това име“, измърмори Чумпаров.

Започнах да играя футбол на „Тича“ при Кафето на 11 години. След това в юноши младша и старша възраст. Там и на двата отбора треньор беше Клечо. Взеха ме в старшата 2 години по-рано. Играх първия си мач с набор 1947 в Балчик и вкарах два гола, единият с летящ плонж. Бях централен нападател. Имахме много силен отбор в юношите и се разбирахме много добре с Пламен и Дамян. Впечатлихме националите, които дойдоха за контролна среща преди СП'66 в Англия. Мислеха, че ще победят лесно защото бяхме юноши, но ние играхме като равни срещу тях и треньора им Витлачил прекрати срещата в 20-та минута, за да не им нарани самочувствието.

От моя набор влязохме трима при мъжете. В началото не ми даваха много шанс за изява. Започнаха да ме слагат като халф – плеймейкър. През 1968 г. завърших техникума по електротехника и ме взеха в казармата в „Ч. море“, но Червения, който беше треньор тогава не ми даваше никакъв шанс. Исках да се отказвам от футбола след уволнението. Тогава Богомил Манов - Богеца играеше халф и ми каза: „Не се отчайвай, Кево. Ти ще играеш“. Предложиха му на него да остане в „Ч. море“ след казармата, но той отказа. Искал да се върне в „Левски“, (тях пък ги обединиха със „Спартак“ тогава и за него не се намери място).

Ние, които бяхме на служба играехме във военното първенство. След една контрола с „Добруджа“, които бяха в „А“ група тогава, дойде треньорът им и взе да уговаря мен, Колю Димов и Велин Величков да преминем при тях в Толбухин. Колю щеше да се уволни по-рано, защото беше от многодетно семейство и по закон, третия брат служеше само една година. Червения разбрал от някъде, че ни примамват от Толбухин и на другия ден дойде с едно моторче до поделението. „От утре всички на тренировка!“ Изиграх първия си мач срещу „Миньор“ Перник (бел. 30.8.1969 г.) и от тогава станах титуляр. В края на сезона се правеха класации за най-добри футболисти по постове и ме бяха наредили след Якимов и Бонев, което като дебютант в „А“ група ми подейства много стимулиращо. Три години под ред бях сред тримата най-добри.

През 1971 г. ми се обади Добромир Ташков. Той беше треньор на „Славия“ тогава. Каза ми: „Искам те в „Славия“, но трябва сам да се оправиш“, което на практика беше невъзможно. През 1972 г. Алдев беше председател на футболната секция в „Левски-Спартак“ и пратиха хора за мен. Преминах прегледи в МВР, футболистите им бяха на лагер в „Дружба“ и всички знаеха, че чакат мен да премина при тях. Обаче ЦСКА разбрали и Стефан Божков държеше много на мен. Той беше началник футбол там. През 1973 г. ме взеха на турне в Палма де Майорка, просто да покажат, че няма да позволят да отида в „Л-С“. През зимата Алдев го смениха и този вариант отпадна напълно. През 1974 г. Якимов беше спрял с футбола и от ЦСКА казаха да отивам при тях. Бях лейтенант и не можех да откажа, макар и да нямах желание да ходя там. Живеех в една малка стая до стадиона, семейството ми беше във Варна, вторият ми син беше само на няколко месеца. Турнира за КСА беше отложен заради Световното и се игра през август. Това бяха първите ми мачове в София. Взехме купата и станахме шампиони, но започнаха да налагат Георги Денев. След само една година се върнах в „Ч. море“. През 1976 г. обаче отпаднахме в „Б“ група и нарочиха мен, Стефан Богомилов и Георги Кондов за главни виновници и ни освободиха. Взеха ми апартамента, който беше от военните и буквално ме изхвърлиха със семейството ми на улицата. Аз преминах тогава в ЖСК „Спартак“. След това, когато треньор на „Ч. море“ стана Катила, дойде да ме уговаря да се върна, но аз отказах. Бях обиден на ръководството. След „Спартак“ играх и в „Доростол“ Силистра, бях голмайстор на отбора там.

Завършил съм ВИНС – счетоводна отчетност, работих в „Обществено хранене“ като контрольор към икономическия отдел. През 1990 г. се завърнах като треньор в „Ч. море“, докато завършвах Спортната академия в София.

Много често сънувам футбол.“ – разказва Кево, накуцвайки леко с левия крак, докато го изпращах до тях. Лявата му тазо-бедрена става е сменена с протеза. „И все нещо не ми достига да вкарам гол. Бия навън или във вратаря, или топката ми убягва. Понякога се събуждам от този кошмар. Двамата ми сина не станаха футболисти и може би така е по-добре …“

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1971-72 г.

(бел. всички домакински мачове, освен този на 17.6.1972 г. са играни на ст. „Юрий Гагарин“ във Варна)

9.8.1971 г., 1 кр., София, ст. Н. армия, **ЦСКА „Септ. зн.“ – „Ч. море“ 4:0 (2:0)**, съдия: Коста Атанасов, 12 000 зр.
ЦСКА: Й. Филипов, Ив. Зафиров, Бож. Колев, Б. Гаганелов, Б. Средков (69‘ К. Станков), Д. Пенев, Цв. Атанасов, Асп. Никодимов, П. Жеков, Д. Якимов, Стоил Трънков
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Кев. Тахмисян, Пл. Христов, Т. Великов, Здр. Митев (66‘ Вах. Саркизов), Ст. Богомилов, Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Колев 12‘, 2:0 Якимов 19‘, 3:0 Жеков 70‘, 4:0 Колев 72‘

22.8.1971 г., 2 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Марек“ Ст.Д. 5:1 (1:1)**, съдия: Л. Радунчев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Н. Димов, Пл. Христов, Март. Иванов (46‘ Вах. Саркизов), Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
„Марек“: К. Белчински, Г. Богданов, Велко Черешков, Д. Митов, Г. Сапинев, Мл. Пенев, Сашо Пергов, К. Миланов, Бор. Манов, Мих. Шалдупов (56‘ Хр. Томов), К. Сотиров
Голм.: 0:1 Манов 1‘, 1:1 Ст. Богомилов 24‘ (дуз.), 2:1 Дам. Георгиев 51‘, 5:1 Ст. Богомилов 66‘, 70‘, 82‘

29.8.1971г., 3 кр., София, ст. Раковски, **„Академик“ Сф – „Ч. море“ 1:2 (0:1)**, съдия: Ал. Щерев, 1 000 зр.
„Академик“ Сф: Хр. Бориславов, Ат. Атанасов, Ив. Вуцов, П. Зафиров, В. Неделчев, Юл. Иванов, Й. Манолов, Г. Любенов (46‘ Мл. Василев), Мил. Горанов, Бор. Богданов (69‘ Лоз. Лозанов), Бог. Симов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Н. Димов (61‘ Т. Великов), Пл. Христов (61‘ Здр. Митев), Вах. Саркизов, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 0:1 Дам. Георгиев 19‘, 1:1 Горанов 72‘, 1:2 Ст. Богомилов 80‘
ЖК: Мл. Василев (Ак)

5.9.1971 г., 4 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. З. 0:1 (0:0)**, съдия: Г. Страшников, 10 000 зр.
„Ч. море“: Д. Дечев, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Н. Димов (60‘ Здр. Митев), Пл. Христов, Вах. Саркизов (72‘ М. Парушев), Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
„Берое“: Т. Кръстев, Петко Бароков, Хр. Тодоров, Н. Кордов, Ст. Иванов, Ив. Вутов, Б. Киров, Евг. Янчовски, Петко Петков, Жеко Желев, Г. Белчев
Голм.: 0:1 Киров 52‘
ЖК: Ив. Андреев (ЧМ), Кордов (Бер)

12.9.1971 г., 5 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр. – „Ч. море“ 6:2 (4:1)**, съдия: Н. Миланов, 8 000 зр.
„Ботев“ Вр: Цв. Тасев, Н. Пенков, Анг. Ценов, В. Петков, П. Каменов, Евл. Йорданов, Венелин Тошков, К. Райков, Сашо Ангелов, Г. Каменов, Н. Бакърджиев (52‘ Евден Каменов)
„Ч. море“: Д. Дечев, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев (46‘ Ив. Андреев), Вес. Личев, Т. Великов, Пл. Христов, Здр. Митев (46‘ Вах. Саркизов), Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 2:0 Г. Каменов 11‘, 14‘, 2:1 Ст. Богомилов 33‘ (псу), 3:1 Ангелов 36‘, 4:1 Г. Каменов 41‘, 4:2 Ст. Богомилов 52‘, 5:2 Пенков 65, 6:2 Г. Каменов 87‘

3.10.1971 г., 6 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ Вн 1:1 (0:0)**, съдия: Н. Дудин, 27 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Т. Великов, Дам. Георгиев, Март. Иванов (51‘ Пл. Христов), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
ЖСК „Спартак“: Ст. Стайков, Дончо Дончев, Бож. Ставрев, Петко Калчев, Пант. Димитров, Славчо Стоилов (61‘ Ив. Колев), Ив. Ранков (46‘ Ив. Танев), Алекси Гончаров, Стоян Недев, Н. Димитров, Мет. Бончев
Голм.: 1:0 Калчев 61‘ (автг.), 1:1 Колев 73‘
ЖК: Пл. Христов (ЧМ), Калчев (ЖСК)

9.10.1971 г., 7 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 2:2 (1:1)** , съдия: Диньо Хайгъров, 8 000 зр.
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Ил. Бекяров, Г. Вълков, Ганчо Пеев, Костас Панайотис, В. Анков (68‘ Стоян Генов), Г. Василев (70‘ В. Валентинов), Хр. Бонев, Т. Иванов, Т. Паунов, Б. Тютюков
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Н. Димов, Пл. Христов (46‘ Хр. Янев), Т. Великов, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Бонев 37‘, 1:2 Кев. Тахмисян 45‘, 61‘, 2:2 Бонев 69‘

13.10.1971 г., 8 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2:1 (0:1)**,съдия: Бог. Деведжиев, 7 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Н. Димов (60‘ Вах. Саркизов), Дам. Георгиев, Т. Великов (33‘ Пл. Христов), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Етър“: Паница Хаджийски, Ст. Стефанов, Ст. Чакъров, Сашо Костов (50‘ Стоян Петров), Ст. Грозданов, Г. Велинов, Цв. Патеров, Г. Василев, Г. Манолов (62‘ Ст. Миленков), Г. Луканов, Г. Паргов
Голм.: 0:1 Манолов 15‘, 1:1 Кев. Тахмисян 79‘, 2:1 Ст. Богомилов 88‘

17.10.1971 г., 9 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ Пл. – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Богдан Дочев, 3 000 зр.
„Спартак“ Пл: Петко Тодоров, Ог. Колев, Димо Димов, Ив. Дочев, П. Боянов, Пл. Вълков, Сашо Върбанов, Славейко Йончев, Павел Челестинов, Митко Тодоров (59‘ Петко Рачев), Крум Ванков
„Ч. море“: Ив. Симеонов (78‘ Кр. Зафиров), Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Н. Димов (46‘ Дам. Георгиев), Пл. Христов, Т. Великов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Боянов 21‘ (псу)

24.10.1971 г., 10 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 2:1 (1:1)**, съдия: Хр. Мандалчев, 8 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Аб. Билялов, Вес. Личев, Кев. Тахмисян, Пл. Христов (71‘ Здр. Митев), Т. Великов, Ст. Богомилов, Вах. Саркизов (79‘ Хр. Янев), Дам. Георгиев
„Славия“ Сф: Сим. Симеонов, Я. Димитров, Ал. Шаламанов, Вик. Йонов, П. Петров, Н. Кръстев, Стоян Коцев, Г. Харалампиев, Андр. Желязков, Л. Тасев, Г. Георгиев (75‘ Ат. Александров)
Голм.: 0:1 Коцев 3‘, 1:1 Дам. Георгиев 24‘, 2:1 Т. Великов 86‘

31.10.1971 г., 11 кр. Русе, Градски ст., **„Дунав“ – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: П. Величков, 1 000 зр.
„Дунав“ Рс: Игн. Младенов (88‘ Л. Марков), Бл. Далев, Ог. Илиев, Т. Тодоров, Г. Георгиев, Шамси Сюлейманов, Стоян Маринов, Ал. Манолов, Н. Йорданов, Слави Дамянов, Цвятко Станков (46‘ Н. Христов)
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Д. Манасиев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Ив. Андреев, Хр. Янев, Т. Великов (46‘ Аб. Билялов), Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев (54‘ Здр. Митев)
Голм.: 1:0 Йорданов 23‘, 2:0 Христов 47‘

14.11.1971 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 3:1 (0:1)**, съдия: Ал. Щерев, 25 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Хр. Тодоров, Пл. Христов, Аб. Билялов, Здр. Митев, Дам. Георгиев, Ст. Богомилов
„Л-С“: Бис. Михайлов, Милко Гайдарски, Доб. Жечев, Ст. Аладжов, К. Ивков, Ив. Стоянов, П. Кирилов, Ст. Павлов (70‘ Йосиф Харалампиев), Г. Цветков, Пав. Панов, Я. Кирилов
Голм.: 0:1 Панов 40‘, 1:1 Здр. Митев 52‘, 3:1 Ст. Богомилов 58‘, 75‘
ЖК: Хр. Тодоров (ЧМ)

21.11.1971 г., 13 кр., Ямбол, **„Лъсков“ – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Бог. Деведжиев, 8 000 зр.
„Лъсков“: Г. Владимиров, Стоичко Пешев, Вес. Георгиев, Ненко Георгиев, Павел Малинов, Цв. Миланов, Анг. Славейков, Й. Йорданов, Стоян Вражев, Бог. Манов (46‘ К. Владимиров), Пенчо Ковачев
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Хр. Тодоров, Пл. Христов, Аб. Билялов (67‘ Март. Иванов), Здр. Митев, Дам. Георгиев, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Бог. Манов 7‘, 2:0 Йорданов 66‘

27.11.1971 г., 14 кр., София, Раковски, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2:1 (1:0)**, съдия: Митко Чуков, 3 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Д. Мумджиев, Г. Христакиев, Д. Владимиров, Й. Стойков, Т. Колев, Д. Цеков, Ивайло Георгиев, Г. Илиев (87‘ Здр. Данков), Ат. Михайлов, П. Пацев, Мет. Методиев
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев (25‘ Вел. Величков), Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Т. Великов (77‘ Вах. Саркизов), Пл. Христов, Аб. Билялов, Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
Голм.: 1:0 Цеков 7‘, 2:0 Пацев 55‘, 2:1 Ст. Богомилов 63‘
ЖК: Хр. Маринчев, Пл. Христов (ЧМ)

12.12.1971 г., 15 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 1:1 (1:0)**, съдия: Б. Трендафилов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Ив. Андреев, Пл. Христов, Кев. Тахмисян, Здр. Митев, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев
„Ч-ц“ Бс: Г. Генчев, Г. Георгиев, Н. Радлев, Хр. Стойчев, Н. Андреев, Г. Панов; Н. Иванов (85‘ Ив. Пазачев), Ив. Петров, Ив. Притъргов, П. Младенов (46‘ Пейо Николов), Хр. Момчев
Голм.: 1:0 Дам. Георгиев 4‘, 1:1 Радлев 49‘
ЖК: Иванов, Пазачев (Ч-ц)

19.12.1971 г., 16 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ – „Ч. море“ 2:0 (1:0)**, съдия: Гочо Русев, 7 000 зр.
„Тракия“ Пд: Мих. Карушков, Анг. Лулчев, Вид. Апостолов, Димчо Апостолов, Д. Танков, Ив. Глухчев, Г. Попов (80‘ К. Зашев), Динко Дерменджиев, Добри Ненов (66‘ Бог. Станоев), Хрф. Маринов, Г. Убинов
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Н. Димов, Дам. Георгиев (36‘ Пл. Христов), Т. Великов, Здр. Митев (82‘ Хр. Янев), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Вид. Апостолов 15‘ (псу), 2:0 Попов 48‘

25.12.1971 г., 17 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Чардафон-Орловец“ Гб 3:0 (2:0)**, съдия: Др. Димитров, 1 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Аб. Билялов (42‘ Пл. Христов), Хр. Маринчев, Вес. Личев, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (62‘ Вел. Величков), Н. Димов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Ч-О“ Гб: К. Панаретов, Г. Димитров, Люд. Топузов, К. Жеков, Руси Пенчев, П. Христов, Вангел Стаматов, Мих. Михалев, Ст. Влъчков (82‘ Ив. Мучев), Г. Павлов, В. Тачев
Голм.: 3:0 Здр. Митев 36‘, 40‘, 87‘

5.3.1972 г., 18 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. зн.“ 1:2 (1:0)**, съдия: Т. Бечиров, 15 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев; Аб. Билялов, Вел. Величков, Вес. Личев, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Т. Великов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
ЦСКА: Стоян Йорданов, Ив. Зафиров, Бож. Колев, Б. Гаганелов, К. Станков, Стоил Трънков, Т. Симов (46‘ Тотко Дремсизов), Асп. Никодимов, П. Жеков, Д. Якимов (65‘ Б. Средков), Д. Марашлиев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 39‘, 1:1 Марашлиев 69‘, 1:2 Жеков 90‘

11.3.1972 г., 19 кр., Станке Дим., ст. Бончук, **„Марек“ – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Н. Дудин, 6 000 зр.
„Марек“: К. Белчински, Л. Севдин, Велко Черешков, Д. Митов, Г. Сапинев, Г. Богданов, Сашо Пергов, В. Запров, К. Миланов, Г. Станкев (67‘ К. Сотиров), Й. Самоковлийски
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Вел. Величков, Вес. Личев, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (67‘ М. Парушев), Б. Станков, Т. Великов (83‘ Хр. Янев), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Запров 23‘

19.3.1972 г., 20 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 2:1 (0:0)**, съдия: Д. Пармаков, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Вес. Личев, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Б. Станков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Академик“ Сф: Люд. Горанов, Ил. Чалев, В. Неделчев, П. Зафиров, Юл. Иванов, Н. Колев (73‘ Мих. Михайлов), Мл. Василев, Лоз. Лозанов, Мил. Горанов, Ив. Василев, Бог. Симов
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 57‘, 2:0 Здр. Митев 61‘, 2:1 Михайлов 79‘

25.3.1972 г., 21 кр., Ст. Загора, ст. Градски, **„Берое“ – „Ч. море“ 3:0 (0:0)**, съдия: Хр. Иванов, 10 000 зр.
„Берое“: Т. Кръстев, Петко Бароков, Хр. Тодоров, Н. Кордов, Ст. Иванов, Ив. Вутов, Б. Киров, Евг. Янчовски, Петко Петков, Д. Димитров, Г. Белчев
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Хр. Тодоров (60‘ М. Парушев), Ив. Андреев, Б. Станков, Здр. Митев (60‘ Дам. Георгиев), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Белчев 52‘, 2:0 Димитров 70‘, 3:0 Петков 81‘ (псу)

2.4.1972 г., 22 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 4:1 (3:1)**, съдия: Др. Димитров, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Ив. Андреев, Дам. Георгиев (63‘ Н. Димов), Б. Станков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Ботев“ Вр.: Цв. Тасев, Н. Пенков, Теодоси Мутафчийски, П. Петров, П. Каменов, Евл. Йорданов, Н. Бакърджиев, К. Райков, Сашо Ангелов, Г. Каменов, В. Петков (46‘ Евд. Каменов)
Голм.: 0:1 Бакърджиев 8 (псу), 1:1 Ст. Богомилов 22‘ (дуз.), 2:1 Б. Станков 25‘, 3:1 Ст. Богомилов 31‘, 4:1 Ив. Андреев 74‘

8.4.1972 г., 23 кр., Варна, **ЖСК „Спартак“ Вн – „Ч. море“ 1:2 (0:0)**, съдия: П. Николов, 14 000 зр.
ЖСК „Спартак“: Ст. Стайков, Дончо Дончев, Бож. Ставрев, Петко Калчев, Пант. Димитров, Славчо Стоилов, Ив. Тодоров (84‘ Й. Владимиров), Хугас Месропов, Стоян Недев, Н. Димитров (24‘ Д. Панков), Мет. Бончев
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Ив. Андреев (80‘ Н. Димов), Дам. Георгиев (80‘ Вах. Саркизов), Б. Станков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Здр. Митев 47‘, 0:2 Кев. Тахмисян 49‘, 1:2 Бончев 55‘
ЖК: Хугас Месропов (ЖСК) Ив. Василев (ЧМ)

22.4.1972 г., 24 кр., Варна, **„Ч. море“ –**

1971-72		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
1.	ЦСКА		0:1	4:2	0:0	1:1	3:2	8:1	4:0	4:2	2:1	5:2	4:1	6:1	3:0	3:1	5:1	6:1	5:1
2.	Л-С	0:2		4:0	4:0	2:0	2:1	2:1	3:0	3:0	4:0	1:2	1:0	3:1	1:1	3:0	2:0	1:0	2:1
3.	Берое	2:0	1:1		2:0	1:2	1:3	2:1	3:0	4:0	2:0	1:0	2:2	4:0	2:0	4:1	1:0	6:2	3:2
4.	Слав	0:6	1:1	1:1		1:1	2:1	2:3	5:2	1:0	0:0	3:2	2:1	1:1	4:1	1:3	2:0	2:0	3:0
5.	ЛоСф	1:2	2:1	2:4	0:2		0:0	6:1	2:1	1:2	4:1	0:0	1:1	2:0	0:0	0:0	0:2	4:0	3:1
6.	Трак	1:1	2:1	2:3	3:4	1:2		1:0	2:0	2:1	0:2	1:1	1:0	2:0	1:2	3:1	2:1	4:0	1:1
7.	БотВ	1:2	0:3	2:0	2:1	2:1	3:1		6:2	0:0	3:0	4:0	4:0	5:1	1:0	4:3	6:1	3:3	1:1
8.	ЧМ	1:2	3:1	0:1	2:1	1:0	1:2	4:1		1:1	2:1	2:1	2:1	4:1	1:1	1:1	1:1	5:1	3:0
9.	Дунав	0:0	1:1	2:4	1:0	1:3	1:1	2:0	2:0		4:1	1:1	4:0	1:0	2:1	2:0	1:0	1:0	1:0
10.	ЛокП	0:2	1:1	0:0	0:2	0:2	2:2	2:1	2:2	3:1		1:0	1:1	0:0	1:0	1:1	1:1	3:1	4:0
11.	АкСф	2:3	1:4	3:0	0:2	1:1	0:2	2:0	1:2	2:0	0:0		0:0	1:0	3:0	2:1	2:1	1:0	2:0
12.	Етър	0:4	0:3	3:0	1:1	0:2	4:3	1:0	2:1	3:2	1:1	1:0		2:1	3:1	1:0	4:1	1:2	2:1
13.	СпПл	0:1	0:3	1:1	2:1	0:0	1:0	2:2	1:0	4:0	2:2	4:2	2:1		2:1	2:0	2:0	5:0	3:0
14.	Ч-цБс	1:2	2:2	1:2	0:0	4:1	1:0	4:0	5:2	4:1	2:0	2:0	0:0	4:1		1:1	2:1	2:1	2:4
15.	СпВн	0:3	0:3	0:0	0:0	1:3	1:2	3:2	1:2	2:0	0:0	1:0	3:1	6:0	5:2		2:0	4:0	1:0
16.	Лъск	0:1	1:2	2:0	0:2	0:0	3:2	1:0	2:0	3:1	0:0	1:1	2:1	3:0	1:0	1:1		3:1	2:1
17.	Марек	1:1	1:2	2:1	1:2	0:0	1:2	2:1	1:0	0:0	0:0	1:0	1:0	3:0	0:0	2:1	1:0		2:1
18.	Ч-ОГб	0:0	1:0	3:1	2:1	0:0	1:1	1:1	1:5	1:0	1:1	0:2	1:0	0:0	1:0	1:0	3:0	3:0	

„Локомотив“ Пд 2:1 (1:0), съдия: Н. Маринов, 3 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Иван Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, (75‘ Н. Димов), Ив. Андреев, Дам. Георгиев (75‘ М. Парушев), Б. Станков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Ил. Бекяров, Нед. Стамболиев, Ганчо Пеев, В. Анков, Т. Паунов, Г. Василев, Хр. Бонев, Н. Курбанов (51‘ Стоян Генов), Т. Иванов, В. Валентинов (64‘ Б. Тютюков)
Голм.: 1:0 Здр. Митев 29‘, 1:1 Генов 75‘, 2:1 Кев. Тахмисян 87‘
ЖК: Василев (Лок)

14.5.1972 г., 25 кр., В. Търново, ст. Ивайло, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 2:1 (1:0)**, съдия: Б. Трендафилов, 7 000 зр.
„Етър“: П. Петров (61‘ Паница Хаджийски), Ст. Величков, Ст. Чакъров, Ст. Стефанов, Ст. Грозданов, Стоян Петров, Цв. Патеров, Г. Василев, Г. Манолов, Г. Луканов, Г. Кънев (71‘ Г. Велинов)
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Аб. Билялов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Т. Великов, Н. Димов (46‘ Дам. Георгиев), Б. Станков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Луканов 11‘, 1:1 Кев. Тахмисян 58‘ (псу), 2:1 Луканов 67‘

17.5.1972 г., 26 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 4:1 (1:1)**, съдия: Ботю Маринов, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Вел. Величков (59‘ Н. Димов), Хр. Маринчев, Вес. Личев, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Б. Станков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Спартак“ Пл: Петко Тодоров (88‘ Мирчо Уруков), Б. Новачев, Пл. Вълков, Ив. Дочев (83‘ Исмет Ибраимов), Ал. Ченков, Цв. Каменов, Сашо Върбанов, Митко Тодоров, Павел Челестинов, Славейко Йончев, Г. Трифонов
Голм.: 1:0 Ив. Василев 13‘, 1:1 Ченков 32‘, 2:1 Ст. Богомилов 62‘ (дуз.), 3:1 Дам. Георгиев 67‘, 4:1 Ст. Богомилов 75‘
Пропусната дузпа: 80‘ Ченков (Сп)

21.5.1972 г., 27 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 5:2 (1:1)**, съдия: Хр. Атанасов, 4 000 зр.
„Славия“ Сф: П. Цолов, Милчо Евтимов, Ал. Шаламанов, Вик. Йонов, Г. Стефанов, Г. Харалампиев, Ат. Александров, Л. Тасев, Бож. Григоров, Андр. Желязков, Г. Георгиев
„Ч. море“: Ив. Симеонов (55‘ Д. Дечев), Ив. Василев, Т. Великов, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Ив. Андреев (46‘ Н. Димов), Дам. Георгиев, Б. Станков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 9‘, 2:1 Григоров 16‘, 47‘, 3:1 Тасев 49‘, 4:1 Григоров 51‘, 5:1 Желязков 68‘, 5:2 Ст. Богомилов 80‘ (дуз.)

4.6.1972 г., 28 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 1:1 (0:1)**, съдия: Д. Попов, 2 000 зр.
„Ч. море“: Д. Дечев, Ив. Василев, Т. Марев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Н. Димов, Вах. Саркизов (35‘ Хр. Янев), Б. Станков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, М. Парушев (52‘ Ст. Богомилов)
„Дунав“ Рс: Игн. Младенов, Бл. Далев, Ог. Илиев, Т. Тодоров, Г. Георгиев, Шамси Сюлейманов, Алекси Парашкевов (46‘ Ив. Въжаров), Ал. Манолов, Стоян Маринов, Слави Дамянов, Стоян Илиев
Голм.: 0:1 Парашкевов 20, 1:1 Б. Станков 87‘

11.6.1972 г., 29 кр., София, ст. Герена, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 3:0 (1:0)**, съдия: Г. Иванов, 18 000 зр.
„Л-С“: Г. Каменски, Кръстьо Богданов, Доб. Жечев, Ст. Аладжов, К. Ивков, Ив. Стоянов, В. Митков, Ст. Павлов, Г. Цветков, Йос. Харалампиев (55‘ Я. Кирилов), Пав. Панов (46‘ Цв. Веселинов)
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Т. Великов, Хр. Янев, Б. Станков, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 3:0 Митков 7‘ (дуз.), 70‘ (дуз.), 85‘
ЖК: Веселинов (ЛС)

17.6.1972 г., 30 кр., Варна, ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море“ – „Лъсков“ Яб 1:1 (1:1)**, съдия: Др. Димитров, 3 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Т. Марев, Хр. Маринчев, Вес. Личев, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Н. Димов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Лъсков“: Ас. Асенов, Алекси Карамфилов, Вен. Георгиев, К. Владимиров, Павел Малинов, Стоичко Пешев, Анг. Славейков (50‘ Мехмед Османов), Й. Йорданов, Цв. Миланов, Бог. Манов, Пенчо Ковачев
Голм.: 0:1 Бог. Манов 25‘ (псу), 1:1 Кев. Тахмисян 38‘
ЖК: Пешев (Лъск)

25.6.1972 г., 31 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 1:0 (1:0)**, съдия: Ас. Димитров, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев, Т. Марев, Вел. Величков, Вес. Личев, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Лок.“ Сф: Рум. Горанов, Б. Ангелов, Д. Мумджиев, Г. Бонев, Й. Стойков, В. Петров, Анг. Колев, Ем. Симов (74‘ Н. Асенов), Ивайло Георгиев, Ат. Михайлов, П. Пацев
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 22‘

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Септ. знаме“	34	26	6	2	95:28	58
2.	Левски - Спартак Сф	34	22	6	6	68:26	50
3.	Берое Стара Загора	34	18	6	10	61:46	42
4.	Славия София	34	15	9	10	50:43	39
5.	Локомотив София	34	13	12	9	47:34	38
6.	Тракия Пловдив	34	14	7	13	54:47	35
7.	Ботев Враца	34	13	5	16	62:64	31
8.	Черно море Варна	34	13	5	16	53:60	31
9.	Дунав Русе	34	12	7	15	38:50	31
10.	Локомотив Пловдив	34	7	16	11	32:44	30
11.	Академик София	34	11	7	16	37:45	29
12.	Етър В. Търново	34	11	7	16	39:54	29
13.	Спартак Плевен	34	11	7	16	40:61	29
14.	Черноморец Бургас	34	11	8	15	47:49	28
15.	ЖСК Спартак Варна	34	10	8	16	45:50	28
16.	Николай Лъсков Ямбол	34	11	6	17	35:50	28
17.	Марек Станке Димитров	34	10	6	18	31:65	26
18.	Чардафон-Орловец Гб	34	10	8	16	34:52	22

„Ч. море“ Вн,1971-72 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Стефан Богомилов	33	24
Веселин Личев	33	
Иван Василев	32	1
Кеворк Тахмисян	31	7
Дамян Георгиев	31	7
Иван Андреев	30	1
Здравко Митев	28	8
Христо Маринчев	26	
Иван Симеонов	24	
Тодор Великов	19	1
Никола Димов	18	
Абил Билялов	18	
Пламен Христов	16	
Борис Станков	11	2
Вахан Саркизов	10	
Христо Тодоров	10	
Велин Величков	9	
Христо Янев	9	
Симеон Нинов	8	
Марин Парушев	7	
Тодор Марев	6	
Димитър Дечев	4	
Мартин Иванов	3	
Красимир Зафиров	1	
Димитър Манасиев	1	

ЖК: Ат. Михайлов (Лок)
ЧК: Стойков (Лок), Ст. Богомилов (ЧМ) 75‘

2.7.1972 г., 32 кр., Бургас, ст. 9.IX., **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 5:2 (4:1)**, съдия: П. Николов, 12 000 зр.
„Ч-ц“ Бс: Г. Генчев, Г. Георгиев, Н. Радлев, Хр. Стойчев, Н. Андреев, П. Младенов (67‘ Ив. Петров), Н. Иванов, Г. Панов, Ив. Притъргов, Ваньо Костов (69‘ Хр. Момчев), Пейо Николов
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Ив. Василев (40‘ Т. Великов), Т. Марев, Вел. Величков, Вес. Личев (40‘ Н. Димов), Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Хр. Янев
Голм.: 1:0 Радлев 3‘ (дуз.), 1:1 Здр. Митев 16‘, 2:1 Костов 29‘, 3:1 Николов 32‘, 4:1 Притъргов 37‘, 4:2 Дам. Георгиев 55‘, 5:2 Момчев 75‘
ЖК: Дам. Георгиев (ЧМ)
ЧК: Здр. Митев (ЧМ) 60‘

5.7.1972 г., 33 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1:2 (1:1)**, съдия: Хр. Мандалчев, 3 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов (62‘ Сим. Нинов), Аб. Билялов, Т. Марев, Вел. Величков, Т. Великов, Ив. Андреев, Н. Димов (55‘ Хр. Янев), Хр. Тодоров, М. Парушев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Тракия“: Мих. Карушков, Димчо Апостолов, Вид. Апостолов, Анг. Лулчев, Ив. Глухчев, Д. Танков, Г. Попов, Хрф. Маринов, Й. Кичеков, Бог. Станоев, Г. Убинов
Голм.: 0:1 Убинов 18‘, 1:1 Ст. Богомилов 37‘ (дуз.), 1:2 Убинов 59‘

8.7.1972 г., 34 кр., Габрово, ст. Хр. Ботев, **„Чардафон-Орловец“ – „Ч. море“ 1:5 (1:3)**, съдия: Л. Трайков, 3 000 зр.
„Ч-О“ Гб: Н. Илиев, Бож. Харизанов, Люд. Топузов, К. Жеков, Бож. Петров, П. Христов, Ванг. Стаматов, Мих. Михалев, Ст. Влъчков (Кост. Василев), Руси Пенчев, Г. Павлов (Ив. Иванов)
„Ч. море“: Сим. Нинов, Аб. Билялов, Т. Марев, Вел. Величков, Вес. Личев, Ив. Андреев, Хр. Тодоров, М. Парушев, Т. Великов, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 11‘, 1:1 Пенчев 24‘, 1:2 Ст. Богомилов 32‘, 1:3 Дам. Георгиев 36‘, 1:4 Топузов 49‘ (авт.), 1:5 Ст. Богомилов 68‘

в. "Полет", 31.3.1972

ОТВОРЕНО ПИСМО

ДО ПЛАМЕН ХРИСТОВ — ФУТБОЛИСТ ОТ „ЧЕРНО МОРЕ“

Помниш ли, Пламене, при какви обстоятелства дойде в отбора? Тогава „Черно море“ се представяше по-добре, отколкото сега и не чувствуваше особена нужда от попълнение. Но ти и Б. Колев показахте в юношеския състав, че имате талант да станете добри футболисти. И макар, че в началото ви бе трудно да „изместите“ някои от титулярите, всички вярвахме във вас, знаехме че ще дойде и вашият час. За Божил той настъпи по рано, Божил стигна и по-далеч от теб. Уверен съм, че неговият устрем към върховете не веднъж е поставял пред теб въпроса „защо забоксувах?“ А отговорът е един. Божил разбра, че футболът е сериозно нещо и подходи към него сериозно. А ти избра по-лесния път: най-лекото съпротивление и на терена, и в живота.

Обичаш да си център на внимание. Това е твоята голяма суетна цел, която винаги те е отклонявала от истинската. Беше ми казал, че когато си отишъл да служиш в Сливен, там още не били чували за „Битълс“ и „Ролингстон“ и че ти си им „отворил“ очите. Няма нищо лошо в това, че така страстно обичаш естрадната музика, но ти забравяш, че розовото всеопрощавано юношество остана на портала на сливенските казарми и че вече си на 23 години! Възраст, която те задължава да имаш свой път — повече или по-малко трудён, но свой! На 23 години човек не може да бъде в безпътица! А на теб не веднъж ти е подавана ръка, за да тръгнеш по добър и прав път. Малцина знаят, че ти не замина за Франция с младежкия отбор, защото не бе оставил паспорта и визата си във Федерацията, че по същата причина пристигна „соло“ за подготовката в Закопане! Това отношение и поведение на сериозен човек ли е? (Колцина имат възможността да защищават спортната чест на Родината!). Затова по твой адрес не един треньор е заявявал, че му са нужни бойци на терена, а не празни дърдорковци.

Убеден съм, че ако имаш 2 лева и някой ти поиска един, ще му дадеш и двата; че никога и никого няма да удариш в гръб! И това ти прави чест! Но толкова ли е трудно да бъдеш по-коректен и внимателен със съиграчите си, с треньорите, с ръководителите? Та това са мъжки качества! Но не е по мъжки да злорадствуваш и се радваш шумно и демонстративно, когато отборът ти, твоите другари губят, а ти не си на терена! Това, Пламене, е нечестно. Хленчещият мъж винаги е предизвиквал само съжаление и презрение. Твоето поведение на мача със „Славия“ за купата на Съветската армия е било такова. Про дължението му е още по-срамно: едва не си се сбил с треньора си! Известна ми е и неговата вина. (Не го защищавам. Не го защити и секцията — той също е наказан!), но ти на негово място би ли издържал на провокацията? Защо пак ти си динамита на раздорите и скандалите? Твоите съекипници (не знам дали имаш право да ги наричаш „другари“!) казват, че след отзоваването ти от Стара Загора всичко в отбора се нормализирало и утихнало.

Помниш ли П. Величков и Г. Соколов? Те също можеха да станат много по-добри футболисти, но бяха тръгнали по пътя, по който вървиш ти и станаха... „белязаните овце“ в нашия футбол.

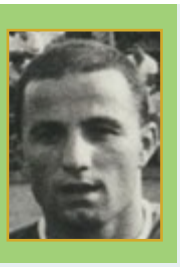
Може би ще ми се разсърдиш за тези редове. Бих подминал спокойно факта, че секцията на „Черно море“ предлага на футболната федерация да бъдеш изключен завинаги от физкултурното движение (не те ли жегва тази мисъл?), ако не те познавах и не съм убеден в доброто зърно, което носиш в себе си — и като футболист, и като човек! — и което не можа да покълне от твоята безотговорност и безсмислена суета! „Когато колата се обърне — пътница много!“ — казва народът. Вярвам, че „колата“ пак може да тръгне! Единственият двигател си самият ти!

Стефан ЯНЕВ

Кеворк Тахмисян и Пламен Христов, сезон 1972-73

Пламен Христов Ангелов – Пепи

(2.2.1949 г. – 6.8.2009 г.)
Позиция: дясно крило
„Ч. море“: 1966-68, 1970-74
„А“ РФГ: 70 мача/4 гола

Колкото и да се говори за Пламен, то ще е недостатъчно да опише колорита на неговата личност. Баща му умира като политически затворник в Белене, брат му е колоездача Ненчо Христов, победител в Пробегът на Мира („Източният Тур дьо Франс“) през 1957 г., което за времето и обстоятелствата е спортен подвиг.

Бохем с усет за жени и музика и с талант за пеене и футбол, Пламен е пял в съставите на Емил Димитров и Митко Щерев, а в последните си години и в бар в Барселона, където Христо Стоичков е ходел със съотборниците си, на които е представил Пламен с думите: „Този беше по-добър футболист от мен.“

Когато е в 5-ти клас в у-ще „Й. Ноев“, Атанас Аврамов – Кафето го забелязва и го извиква в детския отбор на „Черно море“, заедно със съученика му Кеворк Тахмисян.„Тогава треньори бяха Кафето и Клечо. Всички деца минаваха през отборите им. Бяхме общо около 70 деца и юноши. Конкуренцията беше голяма, но 9 човека от нас влязоха в мъжкия отбор. Имахме школа, която даваше продукт.“ – разказва Тахмисян. „Пламен имаше талант. Беше здрав физически и беше много силен с топката в краката, но не му се бягаше. Най-младият футболист, който помня да е дебютирал за мъжете (16 г., 8 м., 8 д.). Мокана беше консервативен треньор и не обичаше много да експериментира, но пусна Пламен тогава срещу „Славия“. Таланта му беше оценен и в турнетата, които правехме в ГФР като юноши. Искаха го от„Борусия“ Мьонхенгладбах, но тогава единственият шанс да играе там беше ако избяга като „невъзвращенец“. Срещнахме и от тези хора там, идваха да ни гледат и подкрепят. Пламен много се беше замислил и каза: „Ако Кево дойде, ще остана и аз.“ Започнах да го разубеждавам, че ако го направим, семействата ни ще бъдат преследвани в България, а Пламен не искаше това да се случи с майка му.

Друг недостатък на Пламен беше, че не мълчеше на никого и говореше, каквото му дойде на устата, което граничеше с невъздържаност и неуважение. Това доведе конфликта с Червения и Пламен отиде да служи в Сливен, където направи фурор. Върна се през 1970 г. Тогава бяхме наказани трима човека, заради случката с Червения. Първия мач беше срещу „Левски“ и излязохме в доста подмладен състав. Победихме с 2:1 и Пламен преминаваше както си поиска през Аладжов, когото тогава бяха направили футболист на годината. След мача в типичен стил пускаше шеги, как Аладжов така се ошашавил, че като се качвал в самолета на връщане, объркал стълбичките и се качил на бензиновоза, вместо да влезе в самолета. Иван Василев, който винаги реагираше бързо и остроумно при всички ситуации, реши да му кажем, че Аладжов е бил болен с температура и на хапчета, за да потушим прекаления ентусиазъм на Пламен и да го „свалим на земята“. Той беше футболист за големи мачове. Обичаше пълните трибуни и публиката, която го окуражаваше. Беше като на театрална сцена, готов след поредица от успешни финтове да изостави топката на терена и да отиде на пистата за театрален поклон пред публиката, като в края на представление.

Характерът му беше такъв – неуправляем. Брат му, Ненчо ме молеше да го взема под мой контрол и да му вдъхвам разум, но това не беше възможно. Самият Ненчо го взе един път в София, записаха го в училище, а той взел колелото на брат си и си тръгнал за Варна … от София. После разправяше, че само една 3-ка му развалила успеха. Учудени го запитахме какви са били другите му оценки. „Само двойки“ беше отговорът.

Освен, че беше силен с топката в краката и трудно го изместваха, Пламен беше усъвършенствал няколко финта, които изпълняваше много успешно. Придърпваше топката с лъжливо движение назад с десния крак и я пускаше от външната страна на опорния си ляв крак покрай защитника от лявата си

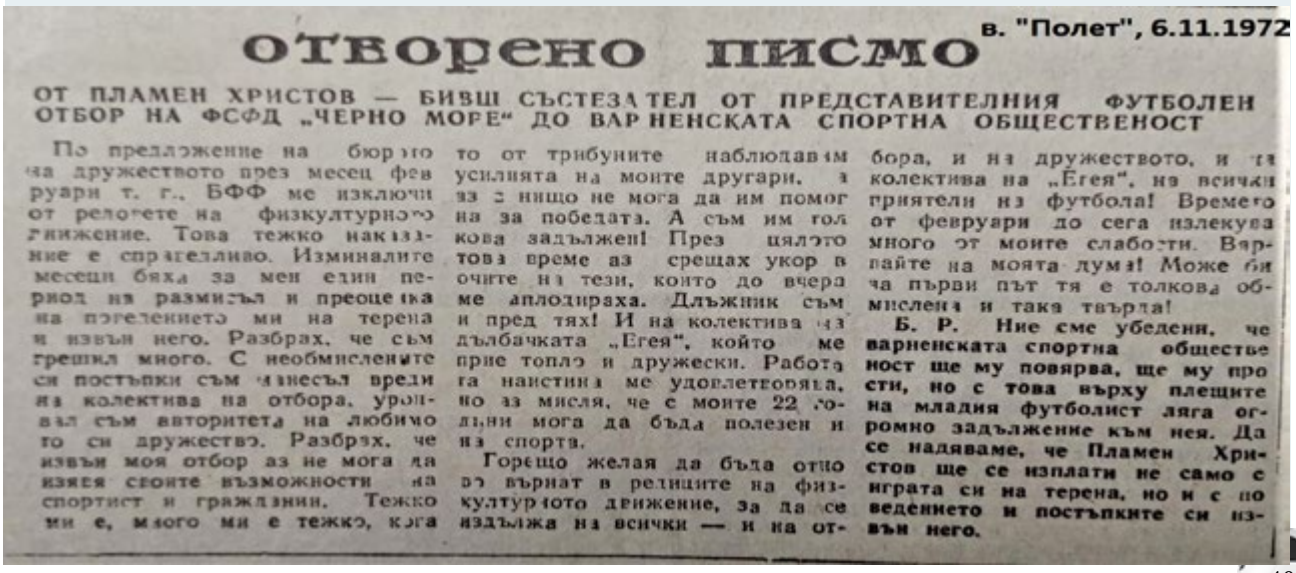

Младежкият национален отбор, преди квалификационния мач за ЕП срещу Франция в Стара Загора на 10.11.1971 г., прави от ляво надясно: Д. Марашлиев, Ст. Стайков, Г. Тодоров, Д. Мумджиев, С. Костов и П. Бароков, клекнали: Пл. Христов, Ат. Михайлов, Пав. Панов, Ив. Стоянов и К. Станков

страна и го надбягваше от дясно. Можеше и да прехвърли топката с два крака зад гърба и над главата си и тя му падаше отпред. Само той и Кольо Димов го можеха това. Защитниците се объркваха и се оглеждаха за топката без да знаят къде е."

Пламен Христов изиграва два мача за младежкия нац. отбор в квалификациите за ЕП през 1971 г. и когато треньора Ст. Ормандживев заявява, че вече е намерил дясно крило за отбора си, Пламен изчезва мистериозно. Намират го да се шляе в Слънчев бряг. По подобен повод, треньорът му в „Черно море", Иван Моканов казва: „Ще го сложа в състава, но не съм сигурен дали ще дойде за мача."

Пламен умря както и живя, без да обърне внимание на сериозните признаци на сърдечния инфаркт. По информация от най-близките му приятели, почувствал тежест в гърдите, казали му в болницата в Слънчев бряг, че има инфаркт и трябва да бъде приет за лечение, но той решил да се прибере във Варна, пък и имало голям купон на „Златни пясъци", който не искал да изтърве. С неговата преждевременна смърт Варна загуби една обичана от всички личност.

в. "Полет", 6.11.1972

ОТВОРЕНО ПИСМО

ОТ ПЛАМЕН ХРИСТОВ — БИВШ СЪСТЕЗАТЕЛ ОТ ПРЕДСТАВИТЕЛНИЯ ФУТБОЛЕН ОТБОР НА ФСФД „ЧЕРНО МОРЕ" ДО ВАРНЕНСКАТА СПОРТНА ОБЩЕСТВЕНОСТ

По предложение на бюрото на дружеството през месец февруари т. г., БФФ ме изключи от редовете на физкултурното движение. Това тежко наказание е справедливо. Изминалите месеци бяха за мен един период на размисъл и преоценка на поведението ми на терена и извън него. Разбрах, че съм грешил много. С необмислените си постъпки съм нанесъл вреди на колектива на отбора, уронил съм авторитета на любимото си дружество. Разбрах, че извън моя отбор аз не мога да изявя своите възможности на спортист и гражданин. Тежко ми е, много ми е тежко, когато от трибуните наблюдавам усилията на моите другари. А аз с нищо не мога да им помогна за победата. А съм им голям задължен! През цялото това време аз срещах укор в очите на тези, които до вчера ме аплодираха. Длъжник съм и пред тях! И на колектива на дълбачката „Егея", който ме прие топло и дружески. Работата наистина ме удовлетворяваше, но аз мисля, че с моите 22 години мога да бъда полезен и на спорта.

Горещо желая да бъда отново върнат в редиците на физкултурното движение, за да се издължа на всички — и на отбора, и на дружеството, и на колектива на „Егея", на всички приятели на футбола! Времето от февруари до сега излекува много от моите слабости. Вярвайте на моята дума! Може би за първи път тя е толкова обмислена и така твърда!

Б. Р. Ние сме убедени, че варненската спортна общественост ще му повярва, ще му прости, но с това върху плещите на младия футболист ляга огромно задължение към нея. Да се надяваме, че Пламен Христов ще се изплати не само с играта си на терена, но и с поведението и постъпките си извън него.

Детския отбор на „Ч. море“ 1960-61 г., прави от ляво надясно: Карник Зарпанелян, П. Ковачев, Божил Колев, Пламен Христов, Кеворк Тахмисян, Наско, Илко и Ат. Аврамов – Кафето (треньор), клекнали: …, Станчето, Дамян Георгиев, Г. Кацов, Руси, Н. Енчев и Кирчо

Юношеският национален отбор, спечелил турнир в Италия през зимата на 1966 г., прави от ляво надясно: Дим. Дойчинов (тр.), Цв. Атанасов, Мет. Бончев, Пан. Хаджийски, Тот. Дремсизов, Хрф. Маринов, Ст. Аладжов, Кеворк Тахмисян, Д. Димитров и К. Станков, клекнали: Божил Колев, Ат. Михайлов, В. Неделчев, Ем. Йорданов, Пламен Христов и Ив. Стоянов

2:1 ВДЪХНОВЕНО, ТВОРЧЕСКИ!

„ЧЕРНО МОРЕ": Симеонов, Величков, Марев, Маринчев, Жеков, Димов, Христов, Тодоров, Митев, Андреев, Богомилов

„ЛЕВСКИ—СПАРТАК": Стайнов, Гайдарски, Жечев, Вълчев, Димов, Жеков, Стоянов, Вълчев, Харалампиев, Цветков (65—Тодоров), Панов, Митков (81—Вълчев).

ГОЛМАЙСТОРИ: 1:0 Богомилов (15), 2:0 Андреев (38), 2:1 Цветков (43).

СЪДИЯ — И. Дудин; ст. „Ю. Гагарин" — 30 000.

КОНТРОЛНАТА футболна среща между „Черно море" и „Спартак" от град Перм — СССР, завърши при резултат 2:1 за „Черно море".

„А" РФГ • 1972–73 г.

ПОД ОЧАКВАНИЯТА

24.2.1973 г., ст. "Славия", Никола Димов (най-вляво) следи маневрите на Пламен Христов срещу Йонов

„Черно море" „Фарул" 1:0

Άπόψε στὸ στάδιο τῆς Λάρισας
ΟΜΟΝΟΙΑ – ΤΣΕΡΝΟ ΜΟΡΕ ΣΕ ΚΡΙΣΙΜΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣ

Τούρνε Μάρτς–Κουρτάα 3–1.

ХХ кръг в „А" републиканска футболна група
ЗАСЛУЖЕНА ПОБЕДА
„Черно море" – „ЖСК–Спартак" – 3:1

ТРЕТИ КРЪГ В „А" РФГ
„Черно море"– „ЖСК-Спартак" 3:1

„Черноморец" (Одеса)—„Черно море" 1:1

Възстановени са състезателните права в „Черно море" на Пламен Христов (18.11.1972 г.)

ЗРИТЕЛИТЕ ОСТАНАХА НЕДОВОЛНИ

3:3 ВАРНЕНЦИ ЗАЛИЧИХА ПРЕДНИНАТА

Fenerbahçe Çerno More'yi 3-1 yendi

„Черно море" показа големите си възможности
Убедителна победа с 3:0 над „Черноморец"

За три минути черноморци извоюваха победата

Çerno More bu kere de Beşiktaş

Убедителна победа на черноморци

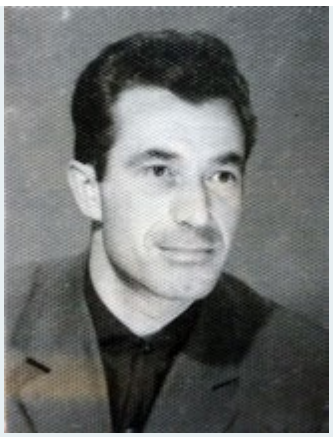
1972

Чистката в отбора, извършена през това лято от председателят на клуба адм. В. Янакиев цели прекратяване на антагонизма между футболисти и треньорски щаб. В резултат, много от засегнатите остават обидени на клуба.

Сезона започва със смяна на треньора. Георги Димитров – Червения е освободен от поста си, а няколко седмици по-късно е назначен за помощник на Хр. Младенов в националния отбор.

За треньор е назначен **Спас Киров - Паско**, който беше отстранен от поста пом. треньор две години по-рано, защото взел страната на „бунтовниците“ срещу Червения. Прекарал цялата си футболна кариера в „Ч. море“, Паско е добре запознат с обстановката и футболистите в отбора, въпреки че през последните две години е работил като преподавател във ВНВМУ.

Спас Киров - Паско

Ст. Богомилов: „Спас Киров беше много умен човек, беше завършил с отличие Морското училище и треньорската школа. Беше също много честен и принципен до степен на заядливост, което до някъде му пречеше в отношенията му с хората. Като треньор Червения го превъзхождаше, но Киров му беше дълги години помощник и беше научил доста неща от него и до голяма степен му копираше тренировките. …“

Освободените от отбора **Мартин Иванов** и **Вахан Саркизов** преминават в ЖСК „Спартак“. **Иван Василев** изиграва последният си мач в първия кръг и е освободен, с което приключва състезателната си дейност. **Христо Янев** се завръща в Белослав, **Веселин Личев** в „Черноморец“ Бургас, а **Димитър Дечев** във „Волов“ Шумен

От юношеския отбор, един мач изиграва **Борис Исайлов**. Част от воен-

Отборът на „Черно море“, юноши ст. възраст, прави от ляво надясно: Ат. Аврамов – Кафето (тр.), Светослав Славов, Емил Дуров, Борис Исайлов, Бедрос, Тодор Марев, Милчо Милчев, Милчо Гарабедов, Румен Анастасов и Д. Димитров – Клечо (ст.тр.), клекнали: Светозар Светозаров, Пейо Николов, Нейчо Нейчев, Красимир Данаилов, Николай, Георги, Михаил Вълков (доставена и разчетена от Борис Исайлов)

ната си служба в отбора отбиват **Любен Севдин** от „Марек“ Ст. Димитров, **Венчо Съботинов** от „Спартак“ Плевен и **Велико Йорданов** от „Доростол“ Силистра.

По думите на Спас Киров (в. „Нар. дело“, 19.8.1972 г.) подготовката започва на 24 юли и до започването на шампионата са проведени 4 контроли (срещу „Магдебург“, „Форверц“, „Черноморец“ Бс и ЦСКА „Септ. знаме“). Освен, че е доволен от подготовката, Киров съобщава че ще привлече Борис Исайлов, Милчо Милчев, Светослав Славов, Николай Лазаров и Благой Георгиев от юношеския отбор, както и Велико Йорданов от „Доростол“ Силистра и Иван Тишански от ЦСКА, който е уговорен като сигурно попълнение, но в крайна сметка не остава в „Ч. море“.

***

3.8.1972 г., ст. Ч. море (Тича), 17.30, **„Ч. море“ – 1.FC Magdeburg 2:4**

Голм.: Ст. Богомилов - 1 …

5.8.1972 г., ст. Ч. море (Тича), 17.30, **„Ч. море“ – ASK Vorwärts Frankfurt/Oder 3:2 (2:1)**,

Голм.: Ст. Богомилов, Здр. Митев, Хр. Тодоров

9.8.1972 г., Бургас, ст. Нефтохимик, „Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 2:2 (2:2),

Голм.: Ст. Богомилов, Здр. Митев (ЧМ), Апостолов и Тодоров (Ч-ц)

12.8.1972 г., ст. Ю. Гагарин, 17.00, „Ч. море“ – ЦСКА „Септ. зн.“ 3:2 (1:0),

Голм.: 2:0 Ст. Богомилов 6', 48', 2:1 Денев 49', 2:2 Марашлиев 56', 3:2 Кев. Тахмисян 80'

„Ч. море“: Сим. Нинов (Ив. Симеонов), Ив. Василев, Т. Марев, Хр. Маринчев, Т. Великов, Н. Димов, Здр. Митев (Б. Исайлов), Хр. Тодоров (Вел. Величков), М. Парушев (Дам. Георгиев), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

ЦСКА „С. зн.“: Йорданов, Симов, Бож. Колев, Гаганелов, К. Станков, Пенев, Атанасов, Никодимов, Дремсизов (Трънков), Денев, Марашлиев

***

19.8.1972 г., **„Ч. море“ – „Славия“ 2:3 (1:2)**,

В. „Нар. дело“, 20.8.

*Шампионът на ГДР, **1.ФК „Магдебург“** участва в турнира за КЕШ през тази есен. В първия кръг (1/16 финал) отстранява финландския „Турун“ (6:0, 3:1), а на 1/8 финала отпада от „Ювентус“ Торино (0:1, 0:1). Отборът на **„Форвертс“ Франкфурт на Одер** е завършил на 6-то място в Оберлигата и пропуска ЕКТ.* *(виж също стр. 374 и 377)*

Отборът на „Черно море“, есен 1972 г., прави от ляво надясно: Сп. Киров (ст. тр.), Т. Великов, Т. Марев, Вел. Величков, Ив. Симеонов, Сим. Нинов, Хр. Маринчев, Здр. Митев, Ив. Андреев и Т. Терзистоев (пом. тр.), седнали: Н. Димов, Кев. Тахмисян, Мар. Парушев, Ст. Богомилов, Дам. Георгиев, Аб. Билялов и Хр. Тодоров

1972

От 26.8. до 11.9.1972 г. в Мюнхен, ГФР се провеждат XX-те Летни олимпийски игри. Българският спорт достига нови върхове с 21 медала, от които 6 златни, 10 сребърни и 5 бронзови. На най-високото олимпийско стъпало се изкачват боксьорът Георги Костадинов, щангистите Нораир Нурикян, Йордан Биков, Андон Николов и борците Петър Киров и Георги Марков. От сребърните медалисти, освен традиционните вече отличия за борци и щангисти се отличават и състезателките по лека атлетика Йорданка Благоева (висок скок) и Дияна Йоргова (дълъг скок), а Иванка Христова и Василка Стоева печелят бронз на гюлле и диск. Първи медал печели и гребането (двойка кану) – бронз за Федя Дамянов и Иван Бурчин

1972 г.: „Ах, тази мудна „Славия“! Тя и сега се оказа покрит въглен. За дълго тя приспиваше, възползваше се от многото грешки на черноморските нападатели и без усилия се добра до двете точки. Домакините започнаха срещата с непрестанни атаки и първият гол дойде съвсем закономерно след добро взаимодействие между Георгиев, Тахмисян и Митев. После обаче защитата на белите, водена от ветерана Шаламанов, успя да неутрализира задълго нападението на „Черно море“. Струва ми се, че Шаламанов и младият Марев, комуто бе поверена фланелката с №3 бяха най-стабилните състезатели на терена. Тахмисян от своя страна се стараеше да внесе по-ясен поглед върху играта на своите съотборници, но усилията му срещнаха грешките на другите – Митев, Георгиев, Богомилов.

Срещу тромавите нападатели на „Славия“ Маринчев и Василев не действаха ефикасно, и само евтино пропиляните удари на Григоров не донесоха нещо повече за белите.

С повече спокойствие през вторите 45 минути гостите на два пъти изпратиха топката в мрежата на Нинов. Той, както и Цолов, не винаги се намесваха успешно. ***Ев. Илиев***“

27.8.1972 г., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 1:1 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 103, 28.8.1972 г.: „Локомотивци започнаха бойко, настъпателно и в продължителен период притиснаха съперника си в полето му. Очаквахме добро продължение на сполучливия дебют в шампионата, но останахме излъгани. Цялото напрежение пред варненската врата се изчерпа с изпълнението на няколко свободни удари, срещу които младият вратар Симеонов противодейства успешно. След 20 мин. „Ч. море“ най-сетне успя да разчупи обръча и направи плахи опити да организира атаки. Нито веднъж обаче Бончев не бе застрашен с опасен удар! Но и локомотивци като не влагаха необходимото старание в играта, лесно загубиха инициативата от началните минути. Двата хубави гола бяха малка утеха за зрителите срещу предложения некачествен футбол.

1:0 – Иванов с глава рязко засече топката към мрежата; 1:1 – скоростен пробив на Д. Георгиев и Богомилов почти на голлинията бутна топката в мрежата. ***Станко Стоянов***“

2.9.1972 г., **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 3:1 (3:0)**,

В. „Нар. дело“, 3.9. 1972 г.: „По-добрият отбор на терена беше „Черно море“. Той правилно атакуваше на широк фронт, превъзхождаше своя съперник в техническо и тактическо отношение и постигна заслужена победа.

Резултатът бе открит в 7-та минута от Митев. В 10-та минута Д. Георгиев отблизо покачи на 2:0 за „Черно море“. Натискът на черноморци продължи и в 36-та минута защитникът на „ЖСК-Спартак“ Е. Недев, в желанието си да избие топката, я вкара в собствената си врата – 3:0.

След почивката, в 49-та минута, централният нападател на спартаковци Недев постигна единствения гол за своя отбор. До края черноморци продължиха да играят по-активно, но нов гол не беше отбелязан. Краят дойде при 3:1 за „Черно море“.

В. „Нар. спорт“, бр. 106, 4.6.1972 г.: „Изразителната победа на черноморци бе плод на тактическата дисциплина, подвижността, усърдието, бързи комбинации и постоянна настойчива стрелба. Освен трите гола, три от техните удари срещнаха гредите. За груба игра на Ст. Недев и Минчев бе показан жълт картон. ***П. Герчев***“

8.9.1972 г., **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 4:1 (2:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 108, 9.9.1972 г.: „Макар и постигнат от дузпа, гостите от Варна заслужиха почетния гол. Пасивът им вече бе 0:3, а те все търсеха промяната в резултата, съвсем не мислеха да се предават и създадоха някои доста сериозни затруднения на Стайков. Но само силите на Георгиев, Тахмисян и Богомилов не бяха достатъчни…

„Левски-Спартак“ очевидно бе по-добрият отбор на терена. В атаките на „синьо-белите“ имаше по-голяма острота и ако тяхната бързина бе използвана рационално, победата би могла да бъде по-изразителна. На Митев (Чм) бе показан жълт картон. ***Ем. Симеонов***“

16.9.1972 г., **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2:1 (0:0)**,

8.9.1973 г., ст. Левски (Герена), вратарят Ив. Симеонов, Хр. Тодоров, Т. Великов и Н. Димов се опитват да спрат нападателя на „Левски-Спартак" Йос. Харалампиев

В. „Нар. дело", 17.9. 1972 г.: „Двата отбора започнаха борбата вяло и без особено напрежение и стръв към гола. Първият удар, адресиран към вратарите, беше в 18-та минута, когато след събаряне на Д. Георгиев в наказателното поле съдията Д. Начев от Пловдив посочи мястото, откъдето се изпълнява дузпата. За всеобщо разочарование на привържениците на „Черно море" Богомилов прати топката над напречната греда. Въпреки няколкото критични положения и пред двете врати, първите 45 минути завършиха без да бъде отбелязан гол.

В началните минути на второто полувреме и двата отбора си размениха по няколко удара, но до гол не се стигна. Едва в 64-та минута след самостоятелен рейд Цеков (Ет-9) откри. Над черноморци надвисна заплахата от загуба. Един умел ход на техния треньор Сп. Киров обаче внесе обрат в играта. В 70-та минута той вкара в игра младия нападател Парушев на мястото на полузащитника Великов. В 74-та минута, след далечен удар на Тахмисян, Парушев овладя изпуснатата от вратаря на великотърновци топка и изравни – 1:1. Две минути по-късно Богомилов оформи крайния резултат – 2:1 за „Черно море". За некоректно държание към съдията на Гроздданов (Ет) и Тахмисян (Чм) беше показан жълт картон.

В този мач капитанът на черноморци Богомилов отбеляза своето 250-то участие в „А" РФГ. По този случай той беше поздравен от представители на ръководството на дружеството. Срещата между юношеските отбори завърши при 6:1 за „Черно море". ***Б. Йовчев***"

24.9.1972 г., **„Академик" Сф – „Ч. море" 3:3 (2:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 115, 25.9.1972 г.:„На трибуната до нас седна Тодор Мищалов – изтъкнат национален състезател в миналото, два пъти носител на Балканската купа (1932 и 1935), удостоен със сребърната значка на БФФ. Не рядко споделяхме впечатления, изразявахме разочарования или похвали и всъщност се получи диалог, в който намериха отражение най-важните моменти на мача и прояви на състезателите.

– Отлично подаване – възкликна той, – поздравявайки Мл. Василев, след чийто пас Миланов отърколи топката във варненската мрежа – 1:0.

По-късно, сякаш за да потвърди оценката „хубава седморка", Д. Георгиев лавира стремително през

1972

МЛ. ВАСИЛЕВ БЕ НАЙ-АКТИВНИЯТ НАПАДАТЕЛ НА СТУДЕНТИТЕ В МАЧА ИМ С "ЧЕРНО МОРЕ". ЕТО ВТОРИЯ ГОЛ НА "АКАДЕМИК", ОТБЕЛЯЗАН ОТ ВАСИЛЕВ С ПЛОНЖ И УДАР С ГЛАВА...

На 5.9.1972 г. осем палестинци от терористичната организация „Черния септември" (стр. 349) вземат за заложници девет атлети от израелския олимпийски тим в Мюнхен, с искане за освобождаване на 234 палестински затворници и 2 германски лидери на комунистическата фракция „Червена армия". 5 палестинци, 9 атлети и 1 полицай са убити в несполучлив опит за освобождаване на заложниците.

студентската защита и изравни – 1:1.

М. Горанов и Лозанов вече му бяха дали повод за критични забележки към средната линия на „Академик": „Не строят бързо и точно, излишно спират и задържат топката, вместо да използват движението и посоката ѝ…" Освен това столичните нападатели се струпваха в центъра, липсваше им връзка и разбирателство. Но намеси се Мл. Василев с изненадващ личен пробив и изстрел покрай гредата. Сетне той отново се нагърби да разкъса противниковата отбрана и силният му удар бе отбит от Симеонов от горния ъгъл.

– Великолепен гол! – не можа да сдържи възхищението си стария национал, след като Мл. Василев с плонж засече центриране на Симов и с глава изпрати топката в мрежата – 2:1. А минута по-късно се възмущаваше от грубост на Лозанов.

След почивката споделяхме удоволствието си от рейдовете на Димов („Като мотор – навсякъде и винаги в действие"). Същевременно и студентите се поразтичаха. Симеонов не можа да парира силен удар на Миланов – 3:1. Не бяха ли свалили вече гарда черноморци? Усилията на Димов и Д. Георгиев бяха възнаградени с гол на Митев – 3:2. „Мачът ще бъде равен" – предрече съседът ни. (Затягаше се обръчът пред студентската врата). Но това не му попречи да бъде категоричен и да упрекне съдията, че не е отсъдил дузпа за спъване на Мл. Василев при контраатака. После Андреев ловко се освободи от двама пазачи и наниза топката в горния ъгъл – 3:3. Така в един интересен мач „Академик" не съумя да запази аванса си поради слабости в отбраната, а „Ч. море" бе възнаграден за настойчивостта и енергията си. ***Д. Попдимитров***"

7.10.1972 г., **„Ч. море" – „Волов" Шн 3:1 (0:0)**,

В. „Нар. дело", 8.10. 1972 г.: „Дълго време след началния съдийски сигнал и двата отбора не можаха да намерят най-прекия път към противниковата врата и топката се движеше предимно в центъра на терена. Крилата почти не се използваха, липсваха и удари към целта.

Вторите 45 минути шуменци започнаха с подчертан устрем. В 55-та минута, след пропуск в отбраната на домакините, натискът им се увенча с успех. Лучев се вряза в наказателното поле и останал сам срещу вратаря, прати топката в мрежата – 0:1. Черноморци като че ли това чакаха, за да се разиграят. Само след три минути, възползвайки се от правото да изпълни наказателен удар от около 25 метра, Богомилов направи Кандиларов безпомощен – 1:1. Натискът на варненци продължи и в 60-та минута Тахмисян с далечен удар през ръцете на вратаря изведе отбора си напред – 2:1. В 66-та минута при опит на Василев (В) да върне топката на Кандиларов, Митев (Чм) излезе по-бърз от вратаря, овладя топката и умело я предостави на Георгиев, който незабавно я отпрати в мрежата – 3:1. Така за около 10 минути черноморци изковаха убедителна победа. ***Б. Йовчев***"

22.10.1972 г., **„Лъсков" Яб – „Ч. море" 4:1 (4:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 127, 23.10.1972 г.: „За радост на зрителите и състезателите малко преди започването на мача изобилният дъжд престана, но теренът бе силно разкалян. Началото беше обнадеждаващо за дома-

1972

Аферата „Уотъргейт“, 17.6.1972 г., опит на републиканците да поставят подслушвателна апаратура в щабквартирата на демократите в „Уотъргейт офис билдинг“ по време на кампанията за президентски избори е разкрит. Скандалът продължава две години и води до редица разследвания, които в крайна сметка довеждат до оставката на президента Ричард Никсън на 8.9.1974 г.

***

*През сезон 1972-73 „Фарул“ завършва на 8-мо място в 1-ва лига, на 11 точки от шампиона „Динамо“ Букурещ. В турнира за купата на Румъния, отборът достига до 1/8 финал. През 1973 г. приема името **FC „Constanța“**, което се запазва до 1988 г.*

киниte. То показа, че вече колективът им се сплотява. Борбата за всяка топка и изнасянето ѝ по фланговете бяха възнаградени. Течеше осмата минута, когато домакините ликуваха, а на почивката те вече имаха аванс от четири гола!

През второто полувреме гостите се опитваха да внесат прелом в играта, но ямболските защитници зорко бдяха. Отсъдената в 70-та минута дузпа донесе единственият гол за „Черно море“. ***Ат. Игнев***“

***

26.10.1972 г., ст. Ч. море (Тича), **„Ч. море“ – „Farul“ Constanța 1:0 (0:0)**,

Голм: 1:0 Ив. Андреев 2ПВ

В. „Нар. дело“, 27.10. 1972 г.: „На ст. „Черно море“ вчера се игра приятелската международна футболна среща. … Първото полувреме премина оспорвано, но без да бъде отбелязан гол. През втората част Андреев изпрати топката във вратата на гостите – 1:0 за „Ч. море“. При този резултат завърши срещата.“

***

29.10.1972 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 0:1 (0:0)**,

В. „Полет“, 30.10.1972 г.: „На стадион „Ю. Гагарин“, на идеален за игра терен, публиката трябваше да стане свидетел на битката между два състава, която до последния съдийски сигнал не можа да предизвика в нея емоции. И ако трябва да се даде оценка на качеството на играта, показана от двадесет и двамата футболисти, то тя в най-добрия случай би се „побрала“ в цифрата 3. Неточни подавания, самоцелно водене на топката, отсъствие на комбинативни действия. И в това отношение отборът на „Черно море“ превъзхождаше своя противник. Отбраната бе тромава. На полузащитата липсваше еластичност, Андреев се увличаше в индивидуални рейдове и често това струваше скъпо на съотборниците му. Димов бе нестабилен. В тон с него бе и Парушев. Митев, Тахмисян и Богомилов вложиха сили, но през целия мач не можаха да намерят „общ език“. Целта на локомотивци бе да постигнат 1 точка, а извоюваха 2! И веднага трябва да кажем, че победата им е напълно заслужена. През втората част те бяха по-настойчиви, по-дейни и в резултат на активизираната им игра дойде и голът, отбелязан в 49-та минута от Бочев с глава след хубаво центрирана топка от Дойчев. Черноморци имаха няколко изгодни положения, при едно от които Тахмисян отправи топката… в греда!“

5.11.1972 г., **„Тракия“ Пд – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 133, 6.11.1972 г.: „В самото начало за Дерменджиев се откриха две удобни положения за стрелба, след това изненадващо далечен удар на защитника Величков разтърси гредата над Карушков. В 13-та минута след дрибъл Богомилов порази целта – 0:1. Варненци доминираха през това полувреме с по-спокойна, организирана и рационална игра. Д. Георгиев, Тахмисян и Богомилов водеха умело кораба на „моряците“ и пловдивската врата още на 2-3 пъти бе поставена на сериозно изпитание. В същото време „канарчетата“ бяха немощни и инертни, не можаха да застрашат нито веднъж вратата на „Черно море“. В средата на терена нямаше кой да даде тон. Нападателите бяха толкова еднообразни в действията си, че всяка атака предварително бе обречена на провал.

След почивката, когато черноморци се опитаха да пазят преднината си, тракийци получиха възможност да обстрелват вратата на Симеонов. Дерменджиев бе повален в наказателното поле, но съдията Фотев прецени, че няма нарушение. Малко преди края след кратко разбъркване В. Апостолов отблизо изравни – 1:1. Ремито бе щастлив изход за пловдивския отбор… ***Станко Стоянов***“

11.11.1972 г., **„Ч. море“ – „Перник“ 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело“, 12.11. 1972 г.: „Интересът към вчерашната среща във Варна за първенство на „А“ РФГ между отборите на „Черно море“ и „Перник“ беше оправдан. В последните кръгове черноморци играят по-добре, а отборът на гостите е сред челните в групата.

Футболистите на „Черно море“ спечелиха заслужено победата. Над всички се изяви Тахмисян, който не само плетеше хитри комбинации и се бореше за всяка топка, но беше и отличен реализатор. Негови са и двата

1972

Борис Крумов Исайлов *(р. 21.1.1954 г.), 1 мач в „А“ РФГ, юноша на клуба, централен защитник. „Играх само 20 минути срещу „Черноморец“ Бургас. Казаха ми, че не мога да играя за „Ч. море“, защото съм имал чичо, избягал в Западна Германия. Не съм играл в други отбори. Завърших ВИФ, специалност „Футбол“ и бях треньор на юноши във „Ватев“ Белослав и „Спартак“ Варна.*

гола. Първия той постигна от пряк свободен удар от около 25 метра в средата на първото полувреме, а втория – в 66 минута, когато хладнокръвно навлезе в полето на перничани, възползва се от груба грешка на защитата и за втори път предизвика аплодисментите на зрителите.

Отборът на „Перник“, особено през второто полувреме, създаде на свой ред идеални възможности, но Симеонов се намесваше сигурно. Така срещата завърши при 2:0 за отбора на „Черно море“, който настойчиво и мобилизирано се бори за победата срещу силния си съперник.“

22.11.1972 г., **„Ч. море“ – ЦСКА „Септ. зн.“ 1:3 (0:2)**,

В. „Нар. дело“, 23.11. 1972 г.: „Бурно начало на домакините, две греди и два стопроцентови пропуска на нападателите – бе една красива увертюра, която за жалост, една част от зрителите не можа да види поради това, че мачът започна с 10 минути по-рано от обявеното. След това играта се изравни и протече при енергични атаки на двата отбора, бърза и красива за гледане. И ако все пак армейците спечелиха, то това се дължи на по-високата им класа, на умението по-добре да се използват чисти положения за гол. В 19-та минута Пенев напредна с топката. Бранителите на „Черно море“ отстъпваха, като всеки пазеше „свой“ човек. Капитанът на армейците, необезпокояван от никого, заби неспасяемо под гредата. След 6 минути Жеков получи „подарък“ от Андреев и покачи. В самия край на мача, при несполучлив опит да се построи изкуствена засада, Янков за трети път прати топката във вратата на Симеонов. Домакините отбелязаха чрез Тахмисян красив гол от около 30 метра.

Неприятно впечатление остави фактът, че мачът започна по-рано от обявеното. Хиляди хора, които дойдоха на стадиона навреме, се оказаха в положението на закъснели. Никакви обяснения не променят нещата. Зрителите трябва да се уважават!

Мачът между юношите на двата отбора завърши с 4:2 за гостите. ***С. Маркин***“

26.11.1972 г., **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 3:1 (2:1)**,

В. „Полет“, 27.11.1972 г.: „Плевенските футболисти не се шегуват! В този мач срещу варненския „Черно море“, който се проведе – при силен вятър и труден терен – пред около 4000 зрители, те постигнаха убедителна победа. Още във 2-та минута Върбанов намери неподготвен вратаря Симеонов и отбеляза първия гол – 1:0. След това видяхме един отличен рейд на Митев, който завърши с изравнителен гол в 16-та минута. Това стресна нападателите на домакините, които – предвождани от Върбанов – решиха да покажат какво могат. В 41-та минута Челестинов изведе отбора си напред – 2:1. След този гол варненци се активизираха, започнаха по-често да обсаждат противниковото вратарско поле. Всички очакваха изравняване, но… вместо това дойде голът на Върбанов в 70-та минута. До края на мача гостите положиха много усилия да променят резултата, но те не се увенчаха с успех.“

3.12.1972 г., **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 145, 4.12.1972 г.: „Първото полувреме бе на „Дунав“, но нападателите му не намериха най-точните ходове за да превъзмогнат варненската защита. Липсваше колективна мисъл и действие, а в решаващите мигове – точният завършващ удар. Изключенията бяха малко. Имаме предвид и рядко ефектният гол на Христов в 25-та минута, когато находчиво преодоля цялата отбрана на „Черно море“, включително и вратаря Симеонов…

След почивката инициативата бе по-често във варненските футболисти. Дунавци обаче противодействаха разумно, грижливо охраняваха опасния Тахмисян, своевременно затваряха подстъпите към вратата си, рядко допускаха гости в удобна за стрелба позиция. И контрираха! В 60-та минута Маринов проигра отлична възможност. Шест минути преди края това направи и Пл. Христов… Двубоят премина в коректен тон. ***Л. Гинев***“

10.12.1972 г., **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело“, 12.12. 1972 г.: „След колебливото представяне на „Черно море“ през есенния сезон

на първенството в „А“ РФГ, любителите на футбола във Варна очакваха със свити сърца неделната среща с „Черноморец“. Но още първите минути разсеяха съмненията. На терена беше излязъл отбор, готов с всички сили да се бори за победата. Футболистите от „Черно море“ притиснаха своя съперник, обсадиха неговата врата. Заредиха се пробив след пробив по крилата и силни удари, особено на Митев. Забеляза се и едно полезно прегрупиране на силите. Билялов застана стабилно на поста централен защитник, а младият Марев се включи в нападението и пробивите му вдясно, съвместно с Пл. Христов, бяха в повечето случаи успешни.

Едва след петнадесетата минута гостите от Бургас поразкъсаха обръча, но анемичните им опити за атака се разбиваха далеч пред наказателното поле на „Черно море“. Дремсизов и Притъргов действаха стихийно и големите усилия на Я. Кирилов да внесе ред в първия ешелон на „Черноморец“ останаха напразни.

„Черно море“, намерил верния тон, продължи, с устремни действия на широк фронт, да търси успеха. Така в 23-та минута Пл. Христов направи поредното си врязване вдясно, вдигна и Богомилов с плонж отбеляза с глава красив гол.

През второто полувреме футболистите на „Черноморец“ подобриха играта си, но без резултат. Домакините не изневериха на атакуващия стил и в 67-та минута, след остро врязване на Тахмисян, Митев отблизо покачи на 2:0.

Критичният момент за „Черноморец“ настъпи в 75-та минута. Я. Кирилов бе съборен в наказателното поле и съдията Г. Панчев от Лясковец отсъди дузпа. Костов би, но покрай страничната греда. Този голям пропуск разстрои още повече гостите. Дори Костов се запъти да напуска терена и само намесата на старши треньора Ал. Илиев успокои несполучилия състезател. В 87-та минута устремният Митев се отскубна от защитата на „Черноморец“ и нанесе силен удар. Топчев отби, но притичалият Богомилов оформи крайния резултат – 3:0 за „Черно море“, една напълно заслужена победа, плод на подобрената и агресивна игра. ***Ив. Колев***“

17.12.1972 г., **„Ботев“ Враца – „Ч. море“ 3:1 (2:0)**,

В. „Полет“, 18.12. 1972 г.: „В този мач отборът на „Ботев“, умело дирижиран от Райков, показа редица положителни страни на футболната игра: бързи и ефектни комбинации, напористо и разнообразно нападение. Добър дебют в групата на майсторите направиха състезателите от юношеския отбор на „Ботев“ Ефремов и Цв. Йончев. Два пъти (в 24-та и 31-та мин.) заелият удобна позиция Ефремов „прострелял“ вратата на Симеонов, а заменилият го след това Цв. Йончев игра полезно и с добро самочувствие. Третия гол отбеляза в 75-та минута много активният Йорданов, който се откъсна и накрая преодоля и Симеонов. Десет минути преди края на срещата Парушев наказа домакините за моментното им отпускане и намали на 1:3. Повече от това черноморци не бяха в състояние да направят, тъй като имаха пред себе си един трудно пробиваем защитен вал, изграден от Каменов, Ценов и Йотов. ***Ан. Иванов***“

***

1/16 финал, КСА

20.12.1972 г., ст. Ю. Гагарин, 13.00, **„Ч. море“ – ЖСК„Спартак“ 0:1 (0:1)**,

Голм.: 0:1 Недев 41‘

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Л. Севдин, Велин Величков, Велико Йорданов, Т. Великов (76‘ Милчо Милчев), Н. Димов, Св. Светозаров, Венчо Съботинов, Здр. Митев, Ив. Андреев, Мар. Парушев (71‘ Кр. Данаилов)

ЖСК „Спартак“: Зафиров, Е. Недев, Гончаров, Владимиров, Месропов, Фажев (79‘ Ив. Колев), Захариев (73‘ Здр. Димов), Март. Иванов, Ст. Недев, Минчев, К. Киряков

В. „Нар. дело“, 21.12. 1972 г.: „В отбора на „Черно море“, наред с опитните и рутинирани Симеонов, Величков, Димов, Митев и Андреев, бяха намерили място и редица млади състезатели, които играха амбициозно и с голямо желание за добро представяне.

Силният вятър попречи на състезателите да се изявят откъм най-добрата

1972

Финалът за КСА се играе на 3.6.1973 г. на ст. „В. Левски“ в София. ЦСКА „Септ. знаме“ побеждава „Берое“ Ст. Загора с 2:1 и спечелва купата за осми път.

***

Купата на спортсменството с спечелена от „Локомотив“ Пловдив с 669 точки, „Ч. море“ е на 5-то място в класацията с 650 т.

***

Юношеският отбор на „Ч. море“ заема 5-то място в крайното класиране на „А“ РЮГ с 40 т., шампион е ЦСКА „Септ. зн.“ с 58 т.

***

В края на сезона „Дунав“ Русе и „Черноморец“ Бургас са извадени от групата за наличие на „черна каса“ и от следващия сезон „А“ РФГ ще се върне към формата от 16 отбора.

1973

***„Fenerbahçe“ Spor Kulübü**, осн. 3.5.1907 г. (виж също стр. 179), вицешампион на Турция през този сезон и трети в предишният (1971-72), участник в турнира за купата на УЕФА, където отпада от „Рух“ Хожув (0:3, 1:0) в първия кръг, а през следващия сезон отстранява „Арджеш“ Питещи в първия кръг (5:1, 1:1) и отпада от „Ница“ в 1/16 финал (0:4, 2:0)*

си страна. Играта бе бавна, на моменти скучна. Липсваха бързите пробиви и изненадващите действия. Ударите и към двамата вратари бяха малко.

В 41-та минута спартаковци изпълниха ъглов удар. Заелият изгодна позиция централен нападател Ст. Недев посрещна топката с глава и откри резултата – 1:0 за „ЖСК-Спартак“.

След почивката усилията и на двата състава да променят резултата останаха напразни.“

„Ч. море“ отпада на 1/16 финала и не се класира за груповата фаза на турнира.

***

24.12.1972 г., **„Ч. море“ – „Берое“ 1:0 (1:0)**,

В. „Нар. дело“, 29.12. 1972 г.: „Веднага след началния сигнал, черноморци се хвърлиха с всички сили в атака, играха вдъхновено и напористо и победата напълно им прилегна. Още в 3-та минута Митев майсторски се пребори със защитата на съперника и изпрати от малък ъгъл, топката в мрежата. А след това се заредиха не едно и две изгодни положения, но поради излишно задържане на топката (Тахмисян), или поради неточни удари, резултатът остана непроменен.

Най-много упреци след мача бяха отправени към Пл. Христов, който в 50-та минута откраднa топката, напредна по центъра, но не се съсредоточи, не направи опит да преодолее и последната преграда и по най-наивен начин би в ръцете на младия Вичев. А преди това крилото на „Черно море“ майсторски се преборваше с един и с двама бранители на гостите. Проиграна бе златна възможност за покачване на резултата.“

***

10.1.1973 г., Варна, Спортпалас, контр., „Ч. море“- България (юн.) 1:1,

Голм.: Тахмисян (ЧМ), Курбанов (Б-юн)

В. „Нар. дело“, 18.1. 1973 г.:„Представителният футболен отбор на „Черно море“ (мъже) вчера замина за Турция. Подготовката си до 31 януари т.г. черноморци ще водят като гости на „Хюриет спор“ – Истанбул. Те ще имат четири контролни срещи. В групата не са включени Богомилов и Тахмисян, тъй като те са предвидени в състава на националния младежки отбор, който заминава за Австралия.“

24.1.1973 г., Истанбул, ст. Митхат паша, **„Fenerbahçe“ – „Ч. море“ 3:1 (1:1)**, съдия: Йомер Карадаъ, пом: Ялчин Дариджъ и Енгин Тюркдил, 8234 зр.

Голм.: 1:0 Фуат 27‘ (дуз.), 1:1 Здр. Митев 37‘, 2:1 Джемил 54‘, 3:1 Осман 85‘

Пропусната дузпа: Здр. Митев 78‘

„Fenerbahçe“: Ilie Datcu, Sükrü Birand, Yilmaz Şen, Cevher Özer, Serkan Acar, Ersoy Sandalci, Canan Açıkgöz (Kamil), Fuat Saner, Osman Arpacıoğlu, Cemil Turan, Nedim Doğan (Muharrem Algış), tr.: Didi

Неиграли резерви: Yavuz Şimşek, Bünyamin, Niyazi Gülseven, Necati Göçmen

„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Хр. Маринчев, Т. Марев, Хр. Тодоров, Н. Димов, Вен. Съботинов (Т. Великов), Здр. Митев, Мар. Парушев, тр.: Спас Киров

Неиграли резерви: Сим. Нинов, Л. Севдин, Вел. Йорданов

В. „Джумхюриет“, 25. 1.1973 г.: „Тревното покритие на терена беше на места разбито. Времето е ясно, но духа силен вятър при температура 4 градуса. „Фенербахче“ направи 18 фаула и изпълни 1 корнер по време на мача, а „Ч. море“ 16 фаула и 2 корнера. Реферът Карадаъ не даде предупреждение на нито един футболист. Оборотът от срещата е от продадените 8234 билета.

След като „Фенербахче“ победи „Ч. море“ с 3:1, вратарят Датчу бе посочен като човекът, който реши изхода на този труден и вълнуващ, особено до 78-та минута мач.

Есенно класиране

1.	Лок Пд	10	4	3	37-18 24
2.	ЦСКА	10	3	4	40-21 23
3.	Левски-Сп	8	5	4	32-16 21
4.	Славия	8	5	4	23-18 21
5.	Спартак	8	3	6	28-24 19
6.	Лок Сф	8	2	7	23-29 18
7.	Перник	5	8	4	14-22 18
8.	Академик	7	3	7	29-19 17
9.	Ботев	7	3	7	22-29 17
10.	Дунав	6	5	6	12-22 17
11.	Берое	7	2	8	25-18 16
12.	Тракия	6	3	8	22-23 15
13.	Ч. море	6	3	8	26-30 15
14.	Етър	5	5	7	22-29 15
15.	Лъсков	5	4	8	20-26 14
16.	Черноморец	6	2	9	18-25 14
17.	ЖСК-Сп	3	6	8	12-27 12
18.	Волов	3	4	10	14-23 10

24.1.1973 г., ст. „Митхат паша“, Истанбул, две дузпи решили изхода на мача, вляво Фуат бележи от бялата точка в 27 мин. и вдясно вратарят Илие Датчу спасява удара на Здравко Митев в 78 мин.

Дузпата, която „Чу“ спаси донесе победата на жълто-тъмносините и сякаш накара класата да говори сама за себе си. Футболният отбор на „Фенербахче“, който се намира в отлично състояние изработи първия си гол в 27-та мин. Осман падна в наказателното поле, избутан с ръце от Билялов и Фуат превърна отсъдената дузпа в гол. 10 минути по-късно Митев се възползва от грешка в жълто-тъмносинята защита и изравни резултата – 1:1, при който резултат завърши полувремето.

В 54-та мин. Фуат напредна отляво и центрира, Недим свали топката с глава и Джемил отбеляза втория гол от воле за „Фенербахче“ – 2:1. В 78-та мин. Парушев преодоля Йълмаз и навлезе в наказателното поле, където беше подкосен от Шюкрю. Голмайсторът Митев изпълни отсъдената дузпа, но Датчу спаси удара му. 5 минути преди края на мача Симеонов изпусна топката след удар на Камил и Осман оформи крайния резултат – 3:1. ***Nurhan Aydin***“

„В този мач нищо особено, освен четирите гола. „Фенербахче“ не игра добре до първия гол и разочарова привържениците си. … в 27-та минута Осман нахлу в наказателното поле и беше избутан от Андреев, за което съдията Карадаъ отсъди дузпа. Фуат би силно в ъгъла и откри резултата. В 35-та мин. Митев се възползва от грешка в защитата и изравни 1:1.

И второто полувреме не започна добре за „Фенербахче“, но в 55та мин. Фуат центрира от ляво, Недим свали топката с глава на Джемил, който покачи резултата – 2:1. В 80-та мин. Парушев беше спънат в наказателното поле, но Датчу спаси удара на Митев от отсъдената дузпа. В 87-та мин. Симеонов не успя да боксира добре, топката попадна в краката на Осман, който оформи крайния резултат – 3:1 за „Фенербахче“. ***Cumhur Bahadir***“

24.1.1973 г., ст. „Митхат паша“, Истанбул, Ив. Симеонов боксира несполучливо топката в краката на Осман (вляво), който отбелязва третия гол за „Фенербахче“ в 85-та мин. пред погледите на Т. Марев и В. Величков (отпред)

1973

***„Beşiktaş“ Jimnastik Kulübü**, осн. 3.3.1903 г. (виж също стр. 48), с последна титла през 1966-67 г. „Бешикташ“ отстъпва в този период на истанбулските си съперници. 4-ти в крайното класиране от предния (1971-72) сезон и 6-ти през този, отборът остава извън ЕКТ.*

24.1.1973 г., снимка за спомен с бразилския световен шампион от 1958 и 1962 и треньор на „Фенербахче“ – Диди (в центъра). Иван Моканов и Спас Киров (вляво с бомбета), д-р Парашкеванов и Тодор Великов (зад Диди), Симеон Нинов и Любен Севдин (вдясно) и масажиста Цоцов (със скиорска шапка отпред)

24.1.1973 г., ст. „Митхат паша“, Истанбул, Т. Марев, Ив Андреев и Н. Димов разиграват топката в центъра пред защитниците на „Фенербахче“. Най-вляво е Велин Величков и на преден план Венчо Съботинов (вляво) и Здравко Митев (№9)

25.1.1973 г., Истанбул, ст. Сереф, 14.00, **„Beşiktaş“ – „Ч. море“ 0:1 (0:1)**, съдия: Рахми Халилоглу, пом. Бахри Коч и Н. Билгич

Голм.: 0:1 Здр. Митев 33‘

„Beşiktaş“: Sabri Dino (Aydin Samancilar), Ahmet Börtücene (Cemal), Sami Şenol, Ihsan Özbek (Mustafa Kefeli), Hasan Kiliç, Kahraman Kartaloğlu (Yusuf Tunaoğlu), Bülent Albal (Haldun), Atakan Aksu, Sanli Sarioğlu, Kadir Gürgey (Nihat Yayöz), Ergün Acuner (Oğuz Böke), tr. Abdullah Gegic

„Ч. море“: Сим. Нинов, Вел. Величков, Хр. Маринчев, Т. Великов, Т. Марев, Ив. Андреев, Хр. Тодоров, Н. Димов, Вен. Съботинов, Здр. Митев, Мар. Парушев, тр. Спас Киров

В. „Джумхюриет“, 26. 1.1973 г.: „Бешикташ“ загуби с 1:0 от „Ч. море“… „Ч. море“, един от най-силните български отбори, който беше победен предния ден на ст. „Митхат паша“ от „Фенербахче“ с 3:1, победи вчера с 1:0 „Бешикташ“ на ст. „Сереф“, където тренира 4-5 пъти седмично.

Отборът на „Бешикташ“ даде шанс за изява на 18 футболисти в този мач.

„Бешикташ“ започна добре мача. Атаките на Санлъ по дясното крило бяха заплаха за вратата на гостите още от първите минути на мача. С напредване на времето обаче, „Ч. море“ овладя центъра на терена и започна да играе нападателно. Така се получи гола в 33-та мин. След отличен пас на Парушев от ляво, Митев простреля Сабри със силен удар.

През второто полувреме „Бешикташ“ започна да играе по-идейно, обаче за малко не получи втори гол, след като в 48-та мин. Парушев със самостоятелна акция премина през цялата защита, но би в ръцете на Айдин.

След като положението, създадено от Оуз беше пропуснато в 51-та мин., последва многоходова комбинация от 6 паса, завършила с удар на Митев с глава в 54-та мин. Топката премина покрай Айдин, но Хасан я отби в последния момент от голлинията.

Нападението на „Бешикташ“ се раздвижи с влизането на Мустафа и Юсуф, но и това не донесе очаквания гол и мачът завърши при резултат 1:0 за „Ч. море“. ***Ilker Ateş“*** *(превод от турски Gizem Öner)*

***

3.2.1973 г., Варна, контр., „Ч. море“ – „Локомотив“ Бургас 0:0

***

11.2.1973 г., Варна, игр. Локомотив, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Одеса 1:1 (1:1)**,

Голм.: 1:0 Ив. Андреев 1ПВ, 1:1 Шепел 1ПВ

„Ч-ц“ Одеса: Нефедов, Нечаев (71‘ Москвичев), Зубков, Кузьмин, Круликовский, Боровиков, Аситашвили, Сапожников, Лисаковский, Полищук, (76‘ Томашевский), Шепель

В. „Нар. дело“, 12.2. 1973 г.: „Вчера на игрище „Локомотив“ във Варна … Срещата премина при напрегната борба. Още в началните минути домакините придобиха право да изпълнят пряк свободен удар. Митев умело подаде на Андреев и последният стреля точно. Веднага след това одесчани атакуваха бързо и чрез Анатолий Шепел (11) изравниха – 1:1. До края на мача нов гол не бе отбелязан.“

16.2.1973 г., Варна, игр. Локомотив, **„Ч. море“ – „Звезда“ Перм 2:1**,

Голм.: Андреев – 2 (ЧМ), Стрелцов (3в)

***

24.2.1973 г., **„Славия“ Сф – „Ч. море“ 3:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 24, 26.2.1973 г.: „ В 30 мин. „Славия“ поведе в резул-

„Черноморец“ Одеса *и* ***„Звезда“ Перм*** *са участници в Първа лига (второ ниво на футбола в СССР) през този сезон, „Черноморец“ е шампион и печели място във Висшая лига, а „Звезда“ Перм завършва на 11-то място.*

25.1.1973 г., ст. „Сереф“, Истанбул, момент от мача между „Бешикташ“ и „Черно море“, в кадър: Хр. Тодоров, Хр. Маринчев и Вел. Величков (2)

1973

тата, но и до този момент и по-късно, до почивката, нямаше преимущество в играта. В общата привлекателна интерпретация на терена – с похвално темпо, бързи действия с топката и неотслабващ стремеж да се атакува и от двете страни – черноморци изпъкваха с по-точни изпълнения, с по-добре моделирани комбинации, изплитани главно в средата на терена. В този период те можеха и да възстановят равенството, ако Тахмисян бе успял в 44 мин. да улучи от малкия ъгъл не напречната греда, а тесния отвор на изоставената от Цолов врата… Всъщност, това положение и един пропуск на Григоров в 18 мин., бяха, заедно с гола, единствените сериозни проявления на нападателите… След почивката „Славия“ коренно преустрои играта си, изостави шаблона в строежа на атаките, потърси решения с по-голямо разнообразие в движението, с пробиви по фланговете. Още в 47 мин. Коцев ловко изскочи вляво, до аутлинията центрира остро и за Григоров не бе проблем да засече топката от самата голлиния. По-късно Желязков прекоси сам полето през

24.2.1973 г., Ст. Богомилов (11) се е върнал на помощ на Биялов, Андреев и Величков, но не успява да предотврати гола във вратата на Симеонов, отбелязан от Б. Григоров (в средата)

24.2.1973 г., вратарят на „Славия“ Цолов е изпреварил Ст. Богомилов за високата топка в наказателното поле.

центъра и ефектно покачи. До края белите превъзхождаха своя съперник, който отпадна и физически, не издържа на темпото, което сам предложи в първата част на мача. ***Милко Стефанов***“

4.3.1973 г., **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 0:0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 27, 5.3.1973 г.: „Ако имаше витрина на мача, то нейното най-голямо украшение биха били малкото нарушения. Въпреки важността на срещата, и двата отбора се бореха спортсменски. И това им бе признато от публиката. Но тя призна и неумението на домакините да реализират, както и безпомощността на гостите да докажат, че са сред лидерите. Само Василев, дълбоко вклинен в защитата на „Черно море“, неуморно търсеше пролуки и на два пъти можеше да порази вратата. Бонев не прояви особено настроение за игра, загуби двубоя с амбициозния Димов. Останалите пловдивчани мислеха преди всичко за опазването на собствената врата и „хикса“. Действията на черноморци бяха по-стройни, по-бързи и по-остри. В атаките участваха повече състезатели (много често и Димов, Андреев, Маринчев), Бончев не веднъж трябваше да доказва, че е еднакво сигурен в пространството „земя-въздух“ пред вратата си. Но и варненските нападатели бяха твърде „любезни“: след чудесен пробив на Христов Великов от 5-6 м стреля над вратата, а и Митев два пъти бе неточен… ***Ст. Янев***“

11.3.1973 г., **ЖСК „Спартак“ Вн – „Ч. море“ 1:3 (0:2)**,

В. „Нар. дело“, 12.3. 1973 г.: „Първите 30 минути преминаха при безцветна игра, без нападателите на двата отбора да застрашат вратите на Зафиров и Симеонов. Изобилстваха погрешните подавания. Все пак пролича по-голямата рутина и бързина на черноморци. Митев, а след това и Тодоров се възползваха от груби грешки

1973

През февруари 1973 г. националния отбор на България с К. Тахмисян и Ст. Богомилов заминава на турне и играе 5 мача: срещу Индонезия (4:0), Нова Каледония (5:3) и Австралия (2:2, 3:1, 2:0). Богомилов участва във всичките 5 мача, Тахмисян в 4 от тях.

1973

На 1.1.1973 г. Великобритания, Ирландия и Дания се присъединяват към Европейската икономическа общност, която постепенно ще прерасне в Европейски съюз (през 2009 г.)

***

Концертът на Елвис Пресли в Хаваи на 14.1.1973 г. е първият му, излъчван по световните телевизии и е гледан от повече зрители, отколкото кацането на луната.

***

На 15.1.1973 г. Ричард Никсън обявява спиране на офанзивата срещу Сев. Виетнам, поради успех в мирните преговори. Пет дни по-късно Никсън е инаугуриран за втори мандат като президент на САЩ. На 27.1.1973 г. е подписан Парижкият мирен договор, прекратяващ участието на САЩ във войната във Виетнам. Водещите преговорите от двете страни: Хенри Кисинджър и Ле Дък Тхо са наградени с Нобелова награда за мир, Тхо отказва наградата.

на мудните защитници на „ЖСК-Спартак“ и десетина минути преди почивката „Черно море“ вече водеше с 2:0.

През второто полувреме футболистите на „ЖСК-Спартак“ потърсиха обрат в играта. Но това не им се удаде. Те прекалено много разчитаха на пробиви през центъра. Крилата Захариев и особено Киряков не задоволиха и не създадоха сериозни опасности на Симеонов.

На свой ред нападателите в зелено проведоха няколко остри слизания, най-вече чрез Пл. Христов, при едно от които Митев за трети път изпрати топката във вратата. Голът на честта за „ЖСК-Спартак“ постигна Фажев. И в този мач сините нападатели показаха своето неумение да стрелят в противниковата врата, липса на реализаторски качества. От победените добра оценка може да се даде на Зафиров, който спаси трудни положения, а от победителите на Христов, Митев и Димов.“

В. „Нар. спорт“, бр. 30, 12.3.1973 г.: „35 минути „ходене по мъките“. Първият удар към вратите бе отправен в 10-та, а вторият в 20-та минута. Изобщо непривлекателна картина. После след пробив на Богомилов, Митев се възползва от грешка на противника и постигна първия гол. Две минути по-късно Христов центрира „коварно“, при което Зафиров и няколко защитници се разминаха с топката. Това даде възможност на непокритият Тодоров да улучи вратата – 2:0.

„Черно море“ вече изпъкна с по-добри изпълнения, главно на Димов, Христов, Андреев и Митев. Не веднъж опасността надвисваше над противниковата врата и това даде възможност на Зафиров да се прояви.

След почивката „домакините“ изравниха играта, но максималните им усилия да променят хода на събитията, дадоха минимален резултат – 1:3. ***П. Герчев***“

18.3.1973 г., **„Ч. море“ – „Левски-Спартак“ 2:1 (2:1)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 33, 19.3.1973 г.: „Това бе не само най-посетеният, но за радост на 30-те хиляди зрители – и най-качественият мач във Варна. Той имаше всичко: голови положения, които държат в напрежение, сполучливи комбинации, които галят окото, динамика, която вълнува! Варненци бяха по-точни от своите съперници, играха с по-голяма лекота на този кален терен. Вложиха по-голямо творчество и не само напомняха, но и демонстрираха хубави черти на модерния футбол, най-ярка от които бе ефективното прегрупиране в различните части на терена (Димов и Андреев бяха най-неспокойните души в отбора и често ги виждахме в ролята и на снайперисти). При това домакините играха с голямо вдъхновение (Христов бе неизчерпаем източник, на моменти обърквaше и най-стабилните състезатели на съперниците).

Гостите воюваха с не помалко желание, но основни единици като Стайков (с определена вина за втория гол), Цветков, Митков и Аладжов изневериха. Така усилията на Харалампиев, Войнов, а по-късно и на преминалия на предна позиция Жечев, да заредят с необходимата мощ атаките на „сините“ не носеха желания резултат. Все пак в края на мача Маринчев с мъка трябваше да отбива топката от голлинията… ***П. Герчев***“

25.3.1973 г., **„Етър“ – „Ч. море“ 0:0**,

В. „Нар. спорт“, бр. 36, 26.3.1973 г.: „В първите минути двете деветки си размениха по един пропуск при изгодна позиция. Постепенно превес установиха „виолетовите“. Особено агресивни бяха Митов и Величков, които често се врязваха, подхранваха нападателите. Дейна бе полузащитната двойка Стефанов-Василев, но липсваше творчество в изграждане на нападенията. Все пак голови положения се редяха пред вратата на гостите. Митов стреля диагонално и топката профуча край дирека, Ив. Петров сам срещу вратаря не улучи целта, сетне Луканов, Цеков, а по-късно и Патеров поставяха отличния Симеонов в критична обстановка… „Черно море“, решил твърдо да брани нулевото реми, хладнокръвно и настойчиво убиваше темпото. ***Ал. Тошев***“

1.4.1973 г., **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 0:1 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 39, 2.4.1973 г.: „От този мач се очакваше повече. Гостите бяха борбени и твърди (става дума за

позволена твърдост), а домакините – меки (изключение правеха само Марев и Маринчев). Студентите използваха умело и двойните подавания. „Черно море“ се задоволи с известно безрезултатно преимущество. Запомнихме само две ярки положения – гредата, улучена от Величков в 6-та минута, и гола на М. Горанов в 70-та, когато след ъглов удар остана непокрит и заби топката с глава пред погледа на защитници и вратаря. Този път домакините заслужават по-слаба оценка. Студентите по-добре се отбраняваха и помощно и разумно нападаха. Победата им е напълно заслужена. ***П. Герчев***“

8.4.1973 г., **„Волов“ Шн – „Ч. море“ 0:2 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 42, 9.4.1973 г.: „След като фактически загубиха всички шансове за оставане в групата на майсторите, футболистите на „Волов“ вдигнаха бяло знаме. Те играха без самочувствие и твърде безразборно и това стана причина в срещата си с „Черно море“ да претърпят пета поредна загуба. В 66-та минута Богомилов със слаб диагонален удар изненадващо откри резултата след грешка на Дечев. Дотогава на терена не личеше да играят отбори от елитната група. Пред домакините се откриха няколко удобни положения, но те бяха проиграни, а силен удар на Лучев бе спасен с мъка от Симеонов. След почивката шуменци пренесоха играта в полето на „Черно море“, но след гола на терена вече имаше само един отбор. ***Н. Чакъров***“

15.4.1973 г., **„Ч. море“ – „Лъсков“ Яб 3:1 (1:1)**,

В. „Нар. дело“, 17.4. 1973 г.: „Срещата премина твърде оспорвано и предизвика много вълнения. Двата съперника се познаваха добре и започнаха без разузнаване. С бързи атаки черноморци излизаха на изгодни стрелкови позиции, но ударите им бяха неточни.

Футболистите от Ямбол се стремяха към равен мач, отделяха повече играчи в защитата и често прибягваха до тактиката

Българският национален отбор се класира убедително за СП'74 в ГФР без загубен мач в група с Португалия, Сев. Ирландия и Кипър. В решителния мач на 2.5.1973 г., България побеждава Португалия с 2:1 (1:0) в София с голове на Г. Денев и Хр. Бонев. Нене отбелязва почетния гол за гостите в края на мача.

15.4.1973 г., ст. „Ю. Гагрин“, Никола Димов срещу защитата на „Лъсков“ Ямбол

1973

Любен Василев Севдин *(26.7.1953 г. – 23.9.2013 г.), 2 мача в „А“ РФГ, десен бек от Станке Димитров, отбиващ службата си в „Ч. море“. Севдин не успява да се пребори с конкуренцията за поста си и след уволнението се завръща в „Марек“, където придобива статут на легенда с гола си от 30 метра във вратата на ЦСКА „Септ. знаме“ на финала за КСА в София през 1978 г., донесъл единственият до сега трофей на Марек.*

на изкуствените засади.

Постепенно натискът на домакините ставаше все по-силен. В атаките успешно се включваше и защитникът Маринчев (4), а Димов (6), с ясна тактическа мисъл, подхранваше с хубави пасове своите съотборници.

Упорито отборът на „Черно море“ търсеше ключ към вратата на Бориславов (Л-1). В 11-та минута, след ъглов удар, Богомилов (11) точно с глава свали топката пред Митев (9) и последният отблизо откри – 1:0 за „Черно море“.

След гола „Лъсков“ устрои няколко атаки, при една от които Славейков (7) изпрати топката в страничната греда. Една минута преди края на първото полувреме, при една схватка във въздуха, в наказателното поле между Марев (Чм-3) и Славейков, съдията П. Николов изненадващо отсъди дузпа. (След мача главният съдия разясни, че Марев при падането си е отбил топката с ръка). Последва остра реакция на състезатели на „Черно море“ и на част от публиката, а някои невъздържани зрители започнаха да хвърлят бутилки. Славейков изпълни точно дузпата и подхрани надеждите на своите, че ще отпътуват с една точка.

През второто полувреме обаче черноморци заиграха още по-мощно и потвърдиха голямото си желание да извоюват победата. С два гола на Маринчев и Д. Георгиев (след отлично подаване на Пл. Христов) резултатът нарасна на 3:1 за „Черно море“. До финалния сигнал оставаха още 24 минути, не липсваха и така наречените голови положения, но резултатът остана непроменен.

Необходимо е рязко да се осъди непристойното поведение на онези запалянковци, които недоволни от решението на съдията в 44-та минута, хвърляха бутилки по посока на пистата. Трябва ясно да се каже, че с такива действия те не подпомагат любимия си отбор, а му навреждат. От дълго време подобни сцени не са имали място на стадион „Ю. Гагарин“. Осъдително е също така и недоброто държане на група младежи, събрали се след мача пред съблекалните.“

22.4.1973 г., **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2:2 (0:1)**,

В. „Полет“, 23.4.1973 г.:„На стадион„Локомотив“, пред около 7000 зрители, варненският състезател Абил Билялов отбеляза своето 250-то участие в срещи за първенство на „А“ РФГ. След първия сигнал на съдията Христо Атанасов от София, домакините започнаха вдъхновено. Но допускаха много грешки при разиграването на топката. От това се възползваха гостите, които на свой ред започнаха да организират контраатаки, и може да се каже, че със стилната си игра превъзхождаха столичните железничари. Разбира се, пред вратата им не липсваха опасни моменти. В 9-та минута вратарят Симеонов успя ловко да избие битата топка от Ат. Михайлов, който направи още един пропуск в 17-та мин. Постепенно „Черно море“ овладя средата на терена, където активно действаха Тахмисян, Тодоров и Димов. Смислените комбинации на гостите предизвикаха оживление сред трибуните. В 44-та мин. Т. Колев и Христакиев направиха едновременно грешка и топката попадна у Тахмисян, който се отзова сам срещу Горанов и успя да я прокара през вратарския плонж. Така резултатът 0:1 бе напълно логичен за първото полувреме.

След почивката състезателите на „Локомотив“ излязоха на терена по-амбицирани. Личеше, че са си взели поука от допуснатите грешки. В 52-та мин. Андреев и вратарят Симеонов скочиха едновременно за една висока топка, но тя прелетя и над двамата и попадна у Соколов, който без колебание я изпрати в мрежата – 1:1. От този момент нататък започна мъжка борба, в която „Локомотив“ търсеше на всяка цена победата и за известно време успя да притисне гостите в собствената им половина. Варненци отвърнаха на това с хладнокръвна и точна игра, умело разиграване на топката, успяха да парират натиска. В 63-та мин. Митев излезе сам срещу вратаря Горанов, но би в ръцете му. В 87-та мин., при изпълнение на пряк свободен удар Ат. Михайлов много технично изпрати топката в самия ъгъл на вратата – 2:1. Мачът вече изглеждаше решен, зрителите започнаха да напускат трибуните и да се отправят към

1973

изходите. Но само две минути по-късно те трябваше да преглътнат горчивия хап на разочарованието от своите любимци. Точно в предпоследната минута на мача Митев бе спънат на около 30 м от вратата на Горанов. Само миг след съдийския сигнал за изпълнение на удара, някой пусна топката на Тахмисян, той излезе пред всички и през плонжа на Горанов намери мрежата – 2:2. ***Милко Стефанов***"

ПОДОБНО ИЗЗЕМВАНЕ НА ФУНКЦИИТЕ НА ВРАТАРЯ (СНИМКАТА ГОРЕ) СЕ НАКАЗВА С ДУЗПА. ЗАТОВА ПЪК ВРАТАРЯТ МОЖЕ НА СВОЙ РЕД ДА ПОПРАВЯ ГРЕШКАТА НА СВОЯ "ЗАМЕСТНИК". ЙОРДАНОВ СПАСЯВА БИТАТА ОТ БОГОМИЛОВ ДУЗПА НА МАЧА ЦСКА "СЕПТ. ЗНАМЕ" – "ЧЕРНО МОРЕ".

6.5.1973 г., **„Ч. море" – „Тракия" 1:1 (1:1)**,

В. „Нар. дело", 8.5. 1973 г.: „Всеки би помислил, че равният резултат 1:1 говори за равенство в силите и че е някакъв успех на черноморци срещу реномирания отбор на гостите от Пловдив. Но онези, които бяха на стадиона и проследиха срещата докрай, останаха недоволни, тъй като „Черно море" бе по-добрият отбор, но не можа да оползотвори надмощието си и да се поздрави с една убедителна победа.

Отборът на „Черно море" излезе напълно мобилизиран и с голямо желание да се бори за достойно представяне. Срещу подсилената защита на пловдивчани се действаше разнообразно, но в решителния момент не достигаше майсторството и многото изгодни положения бяха проиграни. Първата си опасна акция гостите организираха едва в 15 минута, като спринтиралият напред Попов (7) би в гредата. Играта вървеше с явно преимущество за варненци, но гол не падаше. И както често се случва, в 26 минута, след пряк свободен удар, защитниците на „Черно море" не разчетоха добре действията си и изскочилият от дълбочина Попов оползотвори второто слизане на своето нападение – 1:0 за „Тракия".

Голът послужи като сигнал за нов натиск на домакините и в 34 минута след майсторска комбинация Хр. Тодоров (Чм-8) отблизо изравни. По-нататък дойдоха минутите на безплодното надмощие на варненци. Ще се запомнят пропуска на Богомилов (Чм-11), който остана сам в 40 минута срещу Раденков (Тр-1), но би вън, и ударът на същия състезател в гредата в 61 минута."

16.5.1973 г., **„Перник" – „Ч. море" 2:2 (1:1)**,

В. „Нар. спорт", бр. 58, 17.5.1973 г.: „Перничани заедно с „Черно море" изнесоха хубав и интересен мач. Домакините, особено в последните 20 минути, имаха пълно надмощие, макар че някои основни играчи – Банчев, Славчев, Евгениев – не показаха обичайната си форма. Създадоха повече голови положения, отправиха и много удари, а два пъти топката се отби в гредите. И този път обаче липсата на изявен реализатор ги лиши от победа, която заслужаваха.

Варненци демонстрираха добър футбол с бързо подаване на топката, с прегрупиране на силите в отбрана и нападение и ху-

На 23.5.1973 г. в Авиньон е отворена първата изложба на творби на пионера в няколко течения в изкуството Пабло Пикасо, след неочакваната смърт на испанският художник и скулптор на 8.4.1973 г.

1973

***Cambridge United F.C.**, осн. 1912 г. под името Abbey United и приема днешното си име през 1951 г. Отборът започва съществуването си в местните аматьорски лиги, през сезон 1957-58 е вицешампион в Лигата на източните провинции, след което е приет в Южната лига (5-то ниво на английския футбол). След две последователни шампионски титли в тази лига, през 1970 г. Кеймбридж спечелва мястото си в 4-та дивизия на Футболната лига. Сезон 1972-73 е най-успешният до момента в историята на клуба, когато като вицешампион в 4-та, е извоювано място в 3-та дивизия. Няколко години по-късно отборът успява да се изкачи до 2-ра дивизия, където остава 6 сезона.*

бави технически изпълнения. Но, рядко стреляха… ***К. Найденов***"

19.5.1973 г., **ЦСКА „Септ. зн." – „Ч. море" 2:1 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 60, 21.5.1973 г.: „След мача двамата треньори бяха лаконични: М. Манолов – „Играхме без напрежение, не бяхме достатъчно мобилизирани. Чувстваше се умората от сряда"; Сп. Киров – „Допуснахме извънредно много неточности. Състезателите ми погрешно се увлякоха към изкуствените засади, което създаваше възможности съперниците да ни контраатакуват в дълбочина. Така станаха и головете. Психологическият момент на мача беше пропуснатата дузпа от Богомилов в 22-та минута".

Нищо интересно за допълване на тези мнения. Освен сполучливите слаломи на Зафиров и Средков и майсторски изпълнен пряк свободен удар от Тахмисян, които направиха вратарите беззащитни…***Мих. Михайлов***"

24.5.1973 г., **„Ч. море" – „Спартак" Пл 2:0 (1:0)**,

В. „Нар. спорт", бр. 62, 26.5.1973 г.: „Още в началните минути се създадоха опасни ситуации пред вратата на „Спартак". Резултатът бе открит в 18-та минута, когато съдията отсъди дузпа за спъване на Георгиев. Изпълнението на Тахмисян бе безпогрешно – 1:0. После варненци имаха леко надмощие. Силно впечатление остави отличен самостоятелен пробив на Георгиев, който завърши с отбелязване на втори гол за „Черно море". Впрочем той заедно с Тахмисян бяха най-активните черноморски нападатели и създадоха доста главоболия на защитата на гостите. Импонираше със сигурното контролиране на топката и младият Барзов. ***Вървбан Вървбанов***"

***

Отборът на „Черно море" отлита за Кипър, където участва в традиционният клубен турнир в Лиси. Лиси се пада в северната част на Кипър, която след военния конфликт през следващата 1974 г. ще попадне в територията на турската кипърска република. В него, освен „Ч. море" участват още „Университатя" Крайова, „Кеймбридж Юнайтед" и домакините от „Омония" Никозия. Играе се по един мач всеки срещу всеки и първенеца в групата печели турнира. От групата отсъстват Тодор Марев и Дамян Георгиев, които са на подготовка с младежкия националния отбор.

28.5.1973 г., Лиси, Кипър, **Cambridge United – „Ч. море" 3:3**,

Голм.: G. Watson - 2, R. Walton (Cam), Ст. Богомилов – 2, Здр. Митев (ЧМ)

Cambridge: Graham Smith, Jon O'Donnell, Terry Eades, Chris Foote, Jack Bannister, Ronnie Walton, Bobby Ross, John Collins, Graham Watson, Brian Greenhalgh, David Lill

„Ч. море": Ив. Симеонов, Вел. Величков, Г. Жеков, Хр. Маринчев, Ив. Андреев, Н. Димов, М. Парушев, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

В. „Харавги", 29.5. 1973 г.: „… английският отбор повеждаше три пъти в мача, но накрая нещата стигнаха до равенство…"

Ст. Богомилов: „След мача ме попитаха дали бих искал да играя за „Кеймбридж" в Англия. Трябваше отново да им обясняваме, че такива трансфери не бяха възможни. Това беше вторият път, когато са проявявали интерес към мен. Първият беше в Япония."

29.5.1973 г., Лиси, Кипър, 19.00, **„Ч. море" – „Univesitatea" Craiova 3:1 (2:0)**, съдия: Лирос, 8 000 зр.

Голм.: Ст. Богомилов – 2, Мар. Парушев – 1

Пропусната дузпа: Ст. Богомилов

„Ч. море": Сим. Нинов, Л. Севдин, Г. Жеков, Вел. Величков, Ив. Андреев, Хр. Тодоров, Мар. Парушев, Н. Димов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов

Ст. Богомилов: „Не помня да съм изтървавал дузпа в този мач, но ако във вестника пише, че сме изтървали дузпа, изпълнителят тогава бях аз."

В. „Харавги", 30.5. 1973 г.: „Преди „Омония" – „Кеймбридж" (2:1) се игра мача „Ч. море" – „Крайова". Черно море победи след изключителен мач и много добра игра с 3:1. Българският отбор поведе през първото полувреме с 2:0, като изтърва и дузпа. Добро съдийство на г-н Лирос. Около 8 000 зрители.

В класирането „Омония" води с 4 точки, след-

ван от „Ч. море“ с 3. Съдбата на титлата ще се реши в последния мач между тези два отбора. На мачовете присъстват като официални лица членове на кипърското правителство и дипломати от посолствата на България и Румъния.

В. „Филефтерос“, 31. 05.1973 г.: „Тази вечер в Александрийския турнир… Довечера в напрегнат мач, „Омония“ и „Черно море“ ще решат съдбата на първото място. Двата отбора доказаха, че са най-силни в турнира. Детелините ще вземат титлата и при равен резултат. Мачът започва днес в 20.00 и се очакват много зрители.

В. „Месимврини“, 30.5.1973 г.: „Омония“ ни прави горди. („Омония“ – „Кеймбридж“ 2:1)

Въпреки отсъствието на четиримата титуляри Хараламбус, Антониу, Канарис и Каяфас, „Омония“ повтори вчера добрата си игра и постигна втора победа...

Българският Черно море изнесе много хубав мач и победи румънския Университатя с 3:1.“

В. „Харавги“, 31.05. 1973 г.:„Тази вечер„Омония“ и „Черно море“ в решителен сблъсък. Кипърският отбор ще стане първенец и при равен резултат.

„Тази вечер на стадиона в Лисис се провежда последният мач от турнира, между Омония и българския „Черно море“ .От неговия резултат зависи кой ще завърши на първо място. До сега „Омония“ спечели и двата си предишни двубоя с румънския „Крайова“ 2:0 и английския „Кеймбридж“ с 2:1. „Черно море“ постигна равенство 3:3 с англичаните, а онзи ден след прекрасно представяне прегази Крайова с 3:1 (бел. Крайова – Кеймбридж 3:0). Така кипърският отбор има 4 точки, а „Черно море“ – 3. Кипърският отбор ще вземе първото място и при равен резултат, докато на българите е нужна победа за титлата. Затова тази вечерния двубой има значението на финал. „Черно море“ доказа, че е най-добрият чуждестранен участник на турнира.

„Омония“ с двете си победи досега, доказа голямата си класа (*бел. Подразбира се, че те участват в гръцкото първенство и се изтъква пътуването им за шампионатен мач, със самолет до Атина и после с автобус до Трикала и обратно*).

„Черно море“ показа в двата първи мача че е страхотен (страшен) отбор. От изключителното им представяне срещу „Университатя‘ се видя, че това е един от най-добрите чуждестранни отбори, подвизавали се през последните години по кипърските терени. Футболистите им са бързи, здрави и повратливи, истински майстори с топката. Предполага се естествено, че довечера българските футболисти с още по-голям ентусиазъм ще дадат всичко, за да се поздравят като победители в турнира. Мачът започва в 20.00.

В. „Гноми“, 31.5.1973 г.: „Миналогодишният ни шампион се намира в изключително добра форма, което се доказа от първите два мача в турнира. Нашите играчи ще хвърлят всичките си сили в един толкова важен мач за да задържат високото си ниво. „Омония“ при тазгодишното си участие в шампионата на Гърция остана без никакъв приз и не спечели никаква купа. Довечера им се предста-

вя възможност да спечелят трофей за витрината на клуба. Това е известно много добре на играчите. Сигурни сме, че ще дадат всичко от себе си. Те ще имат подкрепата на хиляди свои привърженици, които ще искат на финала да ги поздравят, като победители.

31.5.1973 г., Лиси, Кипър, 20.00, **„Омония“ Никозия – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Реврес, 10 000 зр.

Голм.: 1:0 Constantin Frăţilă 17‘

„Омония“: Димос Елефтириадис, Антонакис Циаклис, Михай Мокану, Лукас Андреу, Павлос Дракос, Савва Картамбис, Георгос Целепис, Кокос Антониу, Константин Фръцила, Саввас Роцидис, Паникос Мускос (Андеас Савва), тр. Васил Спасов

„Ч. море“: Сим. Нинов, Вел. Величков, Г. Жеков, Хр. Маринчев, Ив. Андреев, Н. Димов, М. Парушев, Хр.

***„Unversitatea“ Craiova**, осн. 1948 г. (виж също стр. 324, трета част), през този сезон (1972-73) отборът завършва като вицешампион на Румъния с равни точки с шампиона „Динамо“ Букурещ и един гол по-лоша голова разлика. „Университатя“ участва в турнира на УЕФА през този сезон, където отстранява „Фиорентина“ в първия кръг (0:0, 1:0) и отпада в 1/16 финалната фаза от „Стандард“ Лиеж (0:2, 1:1). През следващия сезон (1973-74) „Университатя“ ще спечели първата си шампионска титла на Румъния.*

1973

***„Омония“ Никозия**, осн. 4.6.1948 г. (виж също стр. 268, трета част), спечелва третата си шампионска титла на Кипър предния сезон (1971-72) и по тогавашния регламент, според който кипърската 1-ва лига се счита от военната хунта, управляваща Гърция като една от вторите гръцки и шампионът ѝ получава право да се състезава в гръцката 1-ва лига през следващия сезон. Там „Омония“ завършва на последно място само с един спечелен мач. През следващия сезон „Омония“ се завръща в кипърската 1-ва лига, където отново става шампион. Една от звездите му е нападателят Сотирис Каяфас, който спечелва Златната обувка на „Франс футбол“ през 1975-76 г.*

Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов, тр. Спас Киров

В. „Месимврини“, 1.6. 1973 г.: „Омония“ шампион на Александрийския турнир.

Победи българския „Черно море“ с 1:0. Единствения гол беше отбелязан от Фръцила с хубав шут в 17-та мин. Голът падна след една много бърза комбинация на играчите на „Омония“, които снощи играха в ужасно бърз ритъм и не даваха на чуждестранния отбор да си поеме въздух. Кипърските футболисти пропуснаха и доста други възможности да отбележат втори гол. Преди да падне единственият гол в срещата, българите вкараха в 15-та минута, но голът беше отменен от съдията г-н Реврес.

Българите играха доста твърдо и направиха много нарушения. Победата на „Омония“ беше напълно заслужена. Вчерашният „Омония“ беше блестящ и всички футболисти се раздадоха за победата. Най-добри бяха десният бек Циаклис и Целепис, който създаде най-много неприятности за отбраната на противниците.

„Черно море“ не направи много добър мач. Играха също много бързо, но пропускаха доста в последната фаза на атаката. Най-добрите им футболисти бяха външният ляв Богомилов и десният бек Величков.“ *(превод от гръцки: Кирил Киров)*

***

6.6.1973 г., **„Берое“ Ст.З. – „Ч. море“ 3:1 (0:0)**,

В. „Нар. спорт“, бр. 67, 7.6.1973 г.: „Още в началото старозагорци се впуснаха в остри атаки. В 36-та мин. Петков бе съборен в наказателното поле. Киров изпълни дузпата, но улучи гредата.

Истински футбол видяхме през второто полувреме. Още с подновяването беройци подсказаха, че ще воюват на всяка цена за победата. Заредиха се емоционални моменти и за 15 минути паднаха четири гола. След удар на Тодоров с глава, вратарят на гостите изби топката, но Петков я посрещна и – 1:0. Малко по-късно пак той покачи на 2:0. Дойде ред и на гостите – Съботинов надигра отбраната и със самостоятелна акция намали на 2:1. Завършекът на головата серия дойде след изпълнение на ъглов удар, когато Белчев пресече топката с глава и затвърди победата на беройци на 3:1. ***Д. Станчев***“

10.6.1973 г., **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 2:3 (1:2)**,

В. „Полет“, 11.6.1973 г.: „Това беше една от най-слабите срещи на варненския отбор. През цялото време на срещата черноморци се надпреварваха да показват как не трябва да се играе футбол. И ако по трибуните от време на време преминаваше мимолетно вълнение, то причината за това беше или възникналата на терена смешна ситуация, в която най-често „герои“ бяха домакините, или пък от пропуснатата възможност да се отбележи гол, пак най-често от домакините.

Срещата започна със станалия традиционен начин за футболистите на „Черно море“. Първи отбелязаха гол русенци. В 6 мин. дясното крило Богданов (7) прехвърли топката на противоположната страна на игрището, където заелият изгодна позиция Ст. Илиев (11) под равнодушните погледи на защитниците на „Черно море“ със силен диагонален удар я изпрати зад гърба на Симеонов. Както се и очакваше последва щурм на варненци. Но този щурм се изразяваше в безкрайно подритване на топката от човек на човек, без замисляне и реализиране на нещо интересно, полезно. И в резултат на този начин на игра дойде втори студен душ за черноморци. Отново Ст. Илиев (11) като на шега отне топката, премина спокойно през трима защитници и озовал се сам срещу Симеонов спокойно и технично отбеляза втори гол за своя отбор. Една минута по-късно, Дамян Георгиев беше съборен в наказателното поле (това беше може би най-полезната му „проява“ през целия мач) и Тахмисян беше точен в отсъдения единадесетметров наказателен удар – 1:2.

Второто полувреме започна със силен натиск на домакините. Три минути след започването на играта Митев стреля силно, топката се отби от гредата и находчивият Тодоров със страхотен удар от въздуха я прекара през краката на почти всички играчи – 2:2.

След изравняването надеждата за победа много скоро се изпари сред привържениците на черноморци. Отново започнаха безконечните

комбинации, липсваха завършващи удари към вратата на Младенов. В замяна на това русенци контраатакуваха при всяка създала се възможност с изнесените напред Христов (9) и Ст. Илиев (11). Така стана и третият гол за „Дунав". В 81 мин. Христов използва суетенето на черноморските защитници и от 5-6 метра би неспасяемо. ***Стоян Лефеджиев***"

13.6.1973 г., **„Черноморец" Бс – „Ч. Море" 2:1 (1:0)**,

В. „Нар. дело", 14.6. 1973 г.: „Срещата премина при технична и коректна игра, с преимущество на домакините.

Задълго резултатът бе нулев. Едва в 43-та минута, след неразбирателство между Маринчев и вратаря Симеонов, състезателят на „Черноморец" Иванов (7) откри.

В 51-та минута Притъргов със силен далечен удар увеличи на 2:0 за „Черноморец". Пет минути по-късно Пл. Христов използва грешка в отбраната на домакините и намали на 2:1, при който резултат завърши и срещата."

16.6.1973 г., **„Ч. море" – „Ботев" Вр. 3:2 (0:1)**,

В. „Нар. дело", 18.6. 1973 г.: „В началото на второто полувреме Йотов напусна вратата си и поиска смяна. Силната черноморска вихрушка само за 6 минути помете аванса на „Ботев" от първите 45 минути (Йорданов наказа домакините за опит за изкуствена засада), вкара 2 топки във вратата (след свободни удари, изпълнени от Андреев и Богомилов), два пъти гредите се „притекоха" на помощ и веднъж топката срещна защитник на голлинията.

Черноморци (Богомилов, Димов, Митев, Христов) като по график оставаха сами срещу вратаря, но само Богомилов успя да увеличи съотношението – 3:1. Пред отсрещната врата не бе така интересно. Нападателите на „Ботев" така и не успяха да ни уверят, че умеят да нападат. Наложи се полузащитникът Йорданов да илюстрира с втори гол лекцията си за агресивност, точност и сила на удара – 3:2. ***Ст. Янев***"

1973

КЕШ е спечелена за трети пореден път от „Аякс" Амстердам, който побеждава Ювентус с 1:0 на финала, игран на 30.5.1973 г. в Белград

***

„Милан" побеждава „Лийдс Юнайтед" с 1:0 в Солун на 16.5.1973 г. и спечелва КНК

***

„Ливърпул" побеждава „Борусия" Мьонхенгладбах в два финала на разменено гостуване (3:0, 0:2) и спечелва купата на УЕФА.

Н. Димов (8), Здр. Митев (9) и Ст. Богомилов пред вратата на П. Цолов от "Славия", 24.2.1973 г.

Статистика „Ч. море“ в „А“ РФГ 1972-73 г.

бел. всички домакински мачове са играни на градския стадион „Юрий Гагарин“)

19.8.1972 г., 1 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Славия“ Сф 2:3 (1:2)**, съдия: Цв. Станев, 15 000 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Ив. Василев, Т. Марев, Хр. Маринчев, Т. Великов, Ив. Андреев (76‘ Вел. Величков), Дам. Георгиев, Хр. Тодоров (59‘ Н. Димов), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Славия“: П. Цолов, Ив. Чакъров (46‘ Милчо Евтимов), Ал. Шаламанов, Вик. Йонов, Люд. Топузов (80‘ Цв. Славчев), Л. Тасев, Стоян Коцев, Ст. Павлов, Бож. Григоров. Андр. Желязков, Г. Георгиев
Голм.: 1:0 Здр. Митев 5‘, 1:1 Желязков 33‘, 1:2 Георгиев 56‘, 1:3 Григоров 80‘, 2:3 Ст. Богомилов 85‘ (дуз.)

27.8.1972 г., 2 кр., Пловдив, ст. 9.IX., **„Локомотив“ Пд – „Ч. море“ 1:1 (0:0)**, съдия: Г. Страшников, 7 000 зр.
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Ил. Бекяров, Коста Босаков, Ганчо Пеев, Г. Вълков, Вл. Фатов, Г. Василев, Хр. Бонев, Т. Иванов, Ив. Кючуков, Мих. Георгиев
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Т. Великов, Н. Димов, Дам. Георгиев, Хр. Тодоров (68‘ Ив. Андреев), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Иванов 58‘, 1:1 Ст. Богомилов 65‘

2.9.1972 г., 3 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЖСК „Спартак“ 3:1 (3:0)**, съдия: Гочо Русев, 10 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев (84‘ М. Парушев), Т. Великов, Н. Димов (60‘ Ив. Андреев), Дам. Георгиев, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
ЖСК „Спартак“: Кр. Зафиров, Енчо Недев, Бож. Ставрев, Ант. Фажев, Дончо Дончев, Хугас Месропов, Пав. Гочев, Алекси Гончаров, Стоян Недев, Вах. Саркизов (46‘ Г. Минчев), Н. Димитров (78‘ Март. Иванов)
Голм.: 1:0 Здр. Митев 7‘, 2:0 Дам. Георгиев 14‘, 3:0 Е. Недев 36‘ (авт.), 3:1 Ст. Недев 49‘
ЖК: Ст. Недев, Минчев (ЖСК)

8.9.1972 г., 4 кр., София, ст. Герена, **„Левски-Спартак“ – „Ч. море“ 4:1 (2:0)**, съдия: Хр. Мандалчев, 12 000 зр.
„Левски-Сп.“: Ст. Стайков, Кръстьо Богданов, Доб. Жечев, Ст. Аладжов, К. Ивков, Ив. Стоянов, Цв. Веселинов (72‘ Воин Войнов), Н. Радлев (62‘ Мет. Бончев), Й. Йорданов, Йос. Харалампиев, В. Митков
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Т. Великов, Н. Димов (77‘ Ив. Андреев), Дам. Георгиев, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов (66‘ М. Парушев)
Голм.:1:0 Йорданов 6‘, 2:0 Веселинов 35‘, 3:0 Харалампиев 75‘, 3:1 Кев. Тахмисян 79‘ (дуз.), 4:1 Митков 82‘ (дуз.)
ЖК: Здр. Митев (ЧМ)

16.9.1972 г., 5 кр. Варна, **„Ч. море“ – „Етър“ ВТ 2:1 (0:0)**, съдия: Деян Начев, 6 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Т. Великов (70‘ М. Парушев), Н. Димов (29‘ Ив. Андреев), Дам. Георгиев, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Етър“ ВТ: Паница Хаджийски, Ст. Величков, Ст. Чакъров, Сашо Костов, Ст. Грозданов, Г. Велинов, Цв. Патеров, Г. Василев, Д. Цеков, Н. Влъчков (46‘ Г. Луканов) (79‘ Ст. Стефанов), Ив. Петров-Етър
Голм.: 0:1 Цеков 64‘, 1:1 М. Парушев 74‘, 2:1 Ст. Богомилов 76‘
Пропусната дузпа: Ст. Богомилов (ЧМ) 18‘
ЖК: Кев. Тахмисян (ЧМ), Грозданов (Ет)

24.9.1972 г., 6 кр., София, ст. Академик, **„Академик“ – „Ч. море“ 3:3 (2:1)**, съдия: П. Николов 4 000 зр.
„Академик“ Сф: Люд. Горанов, Ил. Чалев, Н. Колев, П. Зафиров, Юл. Иванов, Т. Паунов, Мл. Василев, Лоз. Лозанов (77‘ Ив. Василев), К. Миланов, Мил. Горанов, Бог. Симов
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Т. Великов, Н. Димов, Дам. Георгиев, Аб. Билялов, Здр. Митев, Ив. Андреев, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Миланов 7‘, 1:1 Дам. Георгиев 17‘, 2:1 Мл. Василев 41‘, 3:1 Миланов 58‘, 3:2 Здр. Митев 67‘, 3:3 Ив. Андреев 76‘
ЖК: Лозанов (Ак)

7.10.1972 г., 7 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Волов“ Шн 3:1 (0:0)**, съдия: Асп. Драганов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Т. Великов (57‘ Хр. Тодоров), Н. Димов (46‘ М. Парушев), Дам. Георгиев, Ив. Андреев, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Волов“ Шн: Милко Кандиларов, Назиф Хасанов, Цоньо Василев, Ил. Панайотов, Г. Луканов, Евг. Бенев, Ем. Занков, П. Сладкаров, П. Кирилов (46. Д. Цветанов), Л. Владов, П. Лучев (75‘ Айредин Еминов)
Голм.: 0:1 Лучев 55‘, 1:1 Ст. Богомилов 58‘ (псу), 2:1 Кев. Тахмисян 60‘ (псу), 3:1 Дам. Георгиев 66‘
ЖК: Владов (Вол)
ЧК: Бенев (Вол) 80‘

22.10.1972 г., 8 кр., Ямбол, ст. Градски, 15.30, **„Лъсков“ – „Ч. море“ 4:1 (4:0)**, съдия: Ботю Маринов, 7 000 зр.
„Лъсков“ Яб: Ас. Асенов (77‘ Ем. Йорданов), Алекси Карамфилов, Мет. Илиев, Ненко Георгиев, Пав. Малинов, Стоичко Пешев (81‘ Вес. Георгиев), Анг. Славейков, Й. Йорданов, Ив. Горанов, Бог. Манов, П. Радков
„Ч. море“: Ив. Симеонов (30‘ Сим. Нинов), Вел. Величков, Т. Великов, Хр. Маринчев, Ив. Андреев, Н. Димов, Здр. Митев, Хр. Тодоров, Дам. Георгиев, Кев. Тахмисян, Аб. Билялов
Голм.: 1:0 Бог. Манов 8‘, 2:0 Йорданов 12‘, 3:0 Радков 28‘, 4:0 Горанов 40‘, 4:1 Кев. Тахмисян 70‘ (дуз.)
ЖК: Дам. Георгиев (ЧМ)

29.10.1972 г., 9 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Сф 0:1 (0:0)**, съдия: Л. Радунчев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Здр. Митев, Н. Димов (46‘ Хр. Тодоров), М. Парушев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Локомотив“ Сф: Рум. Горанов, Б. Ангелов, Г. Христакиев, Ат. Геров, Й. Стойков, Д. Мумджиев, Н. Асенов (46‘ Радия Дойчев), Ивайло Георгиев, Ог. Бочев, Ат. Михайлов, Кр. Борисов
Голм.: 0:1 Бочев 49‘
ЖК: Георгиев (Лок)

5.11.1972 г., 10 кр., Пловдив, ст. Хр. Ботев, **„Тракия“ – „Ч. море“ 1:1 (0:1)**, съдия: Ганчо Фотев, 5 000 зр.
„Тракия“ Пд: Мих. Карушков, Димчо Апостолов, Вид. Апостолов, Ванг. Делев, Ив. Глухчев, Пл. Ангелов, Г. Попов, Дин. Дерменджиев, Й. Кичеков, Трайко Соколов (51‘ Д. Димитров), Г. Убинов (46‘ Н. Трайков)
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Дам. Георгиев, Хр. Тодоров, М. Парушев (56‘ Н. Димов), Кев. Тахмисян (76‘ Т. Великов), Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Ст. Богомилов 13‘, 1:1 В. Апостолов 85‘
ЖК: Дерменджиев (Тр), Аб. Билялов (ЧМ)

11.11.1972 г., 11 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Перник“ 2:0 (1:0)**, съдия: Л. Трайков, 3 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Н. Димов, Дам. Георгиев, Хр. Тодоров, М. Парушев (65‘ Венчо Съботинов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Перник“: Митко Димитров, Славе Малинов, Евл. Банчев, П. Стефанов, Вес. Евгениев, Рангел Божилов, Сим. Янков, Н. Велинов, Г. Йорданов, Траян Василев, Анг. Славов (32‘ Златан Аврамов)
Голм.: 2:0 Кев. Тахмисян 12‘ (псу), 67‘

22.11.1972 г., 12 кр., Варна, **„Ч. море“ – ЦСКА „Сент. зи.“ 1:3 (0:2)**, съдия: Н. Дудин, 12 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Ив. Андреев, Аб. Билялов, Н. Димов (73‘ М. Парушев), Пл. Христов, Хр. Тодоров (59‘ Здр. Митев), Ст. Богомилов, Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
ЦСКА „Септ. зи.: Й. Филипов, Ив. Зафиров, Бож. Колев, Б. Гаганелов, Б. Средков, Д. Пенев (46‘ Цв. Атанасов), Ст. Михайлов (38‘ Т. Симов), Асп. Никодимов, П. Жеков, Г. Денев, Пл. Янков
Голм.: 0:1 Пенев 19‘, 0:2 Жеков 26‘, 1:2 Кев. Тахмисян 68‘, 1:3 Янков 86‘
ЖК: Атанасов (ЦСКА)

26.11.1972 г., 13 кр., Плевен, ст. Спартак, **„Спартак“ Пл – „Ч. море“ 3:1 (2:1)**, съдия: Б. Трендафилов, 4 000 зр.
„Спартак“ Пл: Мирчо Уруков, Исмет Ибраимов, Димо Димов, Ог. Колев, Ал. Ченков, Пл. Вълков, Сашо Върбанов, Т. Барзов (65‘ Славейко Йончев), Пав. Челестинов, В. Минков, Славчо Стоилов (86‘ Д. Христов)
„Ч. море“: Ив. Симеонов (55‘ Сим. Нинов), Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов (87‘ М. Парушев)
Голм.: 1:0 Върбанов 2‘, 1:1 Здр. Митев 16‘, 2:1 Челестинов 41‘, 3:1 Върбанов 70‘

3.12.1972 г., 15 кр., Русе, ст. Градски, **„Дунав“ Рс – „Ч. море“ 1:0 (1:0)**, съдия: Хр. Иванов, 2 500 зр.
„Дунав“ Рс: Л. Марков, Бл. Далев, Ог. Илиев, Т. Тодоров, Г. Георгиев, Шамси Сюлейманов, Стоян Маринов (65‘ Стоян Илиев), Ал. Манолов, Н. Христов; Ив. Въжаров (60‘ Б. Богданов, 60), Алекси Парашкевов
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Пл. Христов, Н. Димов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, М. Парушев (75‘ Хр. Тодоров)
Голм.: 1:0 Христов 25‘

10.12.1972 г., 16 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Черноморец“ Бс 3:0 (1:0)**, съдия: Г. Панчев, 3 500 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев (68‘ Б. Исаилов), Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Черноморец“ Бс: П. Топчев, Тошко Георгиев, П. Петров, П. Младенов, Ваньо Костов, Вес. Личев, Н. Иванов, Ив. Притъргов, Тотко Дремсизов, Я. Кирилов; Пейо Николов
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 21‘, 2:0 Здр. Митев 67‘, 3:0 Ст. Богомилов 88‘
Пропусната дузпа: Костов (Ч-ц) 75‘

17.12.1972 г., 17 кр., Враца, ст. Хр. Ботев, **„Ботев“ Вр – „Ч. море“ 3:1 (2:0)**, съдия: Б. Никифоров, 5 000 зр.
„Ботев“ Вр.: Рум. Йотов, Н. Пенков, Анг. Ценов, П. Петров, П. Каменов, Евл. Йорданов, Л. Куновски (65‘ В. Петков), К. Райков, Д. Ефремов (70‘ Цв. Йончев), Г. Каменов, Евд. Каменов
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Пл. Христов (60‘ Т. Великов), Хр. Тодоров (68‘ М. Парушев), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 2:0 Ефремов 24‘, 31‘, 3:0 Йорданов 58‘, 3:1 Мар. Парушев 80‘

24.12.1972 г., 14 кр., Варна, 14.00, **„Ч. море“ – „Берое“ Ст. З. 1:0 (1:0)**, съдия: Ганчо Фотев, 4 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев (82‘ Н. Димов), Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов (77‘ М. Парушев)
„Берое“: Д. Вичев, Т. Стоянов, Н. Кордов, Б. Тасев, Ст. Иванов, Жеко Желев, Б. Киров, Евг. Янчовски, Петко Петков, Д. Димитров, Г. Белчев
Голм.: 1:0 Здр. Митев 3‘

24.2.1973 г., 18 кр., София, ст. Славия, **„Славия“ – „Ч. море“ 3:0 (1:0)**, съдия: Г. Иванов, 7 000 зр.
„Славия“: П. Цолов, Ив. Чакъров, Ал. Шаламанов, Вик. Йонов, К. Кръстев, Ст. Павлов (70‘ Ч. Цветков), М. Михайлов (83‘ Л. Тасев), Ат. Александров, Бож. Григоров, Андр. Желязков, Стоян Коцев
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Пл. Христов (71‘ М. Парушев), Н. Димов, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 1:0 Михайлов 36‘, 2:0 Григоров 47‘, 3:0 Желязков 77‘

4.3.1973 г., 19 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Локомотив“ Пд 0:0**, съдия: Л. Радунчев, 3 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Ив. Андреев, Н. Димов, Пл. Христов, Т. Великов (66‘ Вен. Съботинов), Здр. Митев, Кев. Тахмисян (66‘ М. Парушев), Ст. Богомилов
„Локомотив“ Пд: Станчо Бончев, Ил. Бекяров, Коста Босаков, Г. Вълков, В. Анков, П. Узунов, Г. Василев, Хр. Бонев, Вл. Фатов, Ив. Кючуков, Т. Иванов

11.3.1973 г., 20 кр., Варна, **ЖСК „Спартак“ – „Ч. море“ 1:3 (0:2)**, съдия: Т. Бечиров, 5 000 зр.
ЖСК „Спартак“: Кр. Зафиров, Енчо Недев, Бож. Ставрев, Ив. Колев, Март. Иванов (62‘ Кр. Петров), Ант. Фажев, Кръстьо Захариев (69‘ Хугас Месропов), Алекси Гончаров, Стоян Недев, Г. Минчев, К. Киряков
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров (78‘ Кев. Тахмисян), Здр. Митев, Ив. Андреев, Ст. Богомилов (75‘ М. Парушев)
Голм.: 0:1 Здр. Митев 35‘, 0:2 Хр. Тодоров 37‘, 0:3 Здр. Митев 70‘, 1:3 Фажев 81‘

18.3.1973 г.. 21 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Левски-Спартак 2:1 (2:1)**, съдия: Н. Дудин, 30 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Ив. Андреев, Ст. Богомилов
„Левски-Сп“: Ст. Стайков, Милко Гайдарски, Доб. Жечев, Ст. Аладжов, К. Ивков, Ив. Стоянов, Воин Войнов, Йос. Харалампиев, Г. Цветков (68‘ Г. Тодоров), Пав. Панов, В. Митков (81‘ Мет. Бончев)
Голм.: 1:0 Ст. Богомилов 15‘, 2:0 Ив. Андреев 39‘, 2:1 Г. Цветков 43‘
ЖК: Пл. Христов (ЧМ), Харалампиев (ЛС)

25.3.1973 г., 22 кр., В. Търново, ст. Ивайло, **„Етър“ ВТ – „Ч. море“ 0:0**, съдия: Асп. Драганов, 12 000 зр.
„Етър“: П. Петров, Ст. Величков, Ст. Чакъров, Д. Митов, Ст. Грозданов, Ст. Стефанов, Н. Влъчков (65‘ Цв. Патеров), Г. Василев, Д. Цеков, Г. Луканов, Ив. Петров
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Ив. Андреев, Ст. Богомилов
ЖК: Влъчков (Ет)

1.4.1973 г., 23 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Академик“ Сф 0:1 (0:0)**, съдия: Ганчо Фотев, 4 500 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Г. Жеков, Аб. Билялов (65‘ Дам. Георгиев), Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Н. Димов, Ст. Богомилов
„Академик“ Сф: Люд. Горанов, Ил. Чалев,

1972-73		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.
1.	ЦСКА		2:0	1:1	2:2	0:2	4:0	2:0	5:3	3:1	2:1	3:1	3:1	1:0	3:0	4:1	2:0	8:1	7:1
2.	ЛокПд	0:1		2:2	2:1	2:0	4:0	5:1	5:1	0:1	1:1	3:2	3:3	1:0	4:1	1:1	3:0	3:2	1:0
3.	Слав	0:0	2:1		0:0	2:0	4:1	1:0	1:1	3:2	3:0	1:0	4:1	1:0	5:0	АН	5:1	3:1	2:0
4.	Л-С	1:2	2:1	1:1		1:2	4:1	5:0	0:0	2:1	4:1	1:0	3:1	4:0	4:2	2:2	5:2	5:1	3:1
5.	АкСф	2:3	0:1	1:2	1:1		1:0	7:0	1:0	0:0	3:3	4:0	2:1	4:1	1:1	4:0	3:2	4:1	1:0
6.	Дунав	2:2	0:1	1:0	1:1	1:1		1:0	3:1	1:0	1:0	0:0	1:0	2:0	2:1	1:1	1:0	3:0	0:0
7.	ЛокСф	2:0	1:0	5:1	0:1	1:1	2:0		0:0	1:0	2:2	4:0	3:2	2:0	0:1	3:3	0:0	3:1	2:0
8.	БотВр	1:2	3:1	1:0	1:1	4:1	1:1	1:0		5:2	3:1	2:2	1:0	3:1	0:0	2:0	1:0	3:1	2:1
9.	Тракия	1:3	3:4	2:1	1:0	3:2	0:2	2:3	3:1		1:1	2:0	0:0	3:1	1:1	4:1	0:0	1:0	3:0
10.	ЧМ	1:3	0:0	2:3	2:1	0:1	2:3	0:1	3:2	1:1		2:0	3:0	1:0	2:0	3:1	2:1	3:1	3:1
11.	СпПл	3:3	2:1	2:0	0:1	1:2	1:4	2:1	3:0	3:0	3:1		3:1	2:1	0:0	3:0	6:3	АН	2:0
12.	Ч-цБс	2:0	0:1	2:0	1:0	3:2	1:0	0:0	3:1	0:0	2:1	0:0		1:0	1:0	1:0	0:0	1:0	3:0
13.	Берое	2:0	0:3	2:2	1:0	0:2	5:1	3:1	4:0	1:3	3:1	2:0	4:0		4:0	1:1	1:1	1:0	4:0
14.	Перник	3:1	2:2	0:0	2:1	3:3	1:1	0:0	2:1	0:2	2:2	1:2	2:1	2:2		0:0	1:0	1:0	4:1
15.	СпВн	1:3	0:1	0:2	0:2	1:0	1:0	0:0	3:1	1:0	1:3	2:0	2:0	0:4	2:0		1:0	0:0	6:1
16.	Етър	2:2	3:0	1:1	0:0	2:1	1:1	1:1	3:0	2:1	0:0	2:3	2:1	2:2	1:1	1:1		2:0	0:0
17.	Лъсков	1:1	1:1	1:1	2:2	2:1	1:0	1:2	1:2	0:0	4:1	2:0	2:1	3:0	1:1	0:1	2:0		1:0
18.	Волов	1:2	0:4	1:1	3:1	1:1	0:6	1:3	1:0	1:0	0:2	2:0	1:1	0:0	4:0	2:0	1:2	0:3	

В. Неделчев, П. Зафиров, Юл. Иванов, Т. Паунов, Ив. Василев, Лозан Лозанов, К. Миланов, Милен Горанов, Бог. Симов
Голм.: 0:1 М. Горанов 70‘
ЖК: Неделчев, Лозанов (Ак)

8.4.1973 г., 24 кр., Шумен, ст. П. Волов, 16.30, **„Волов“ Шн – „Ч. море“ 0:2 (0:0)**, съдия: Бог. Деведжиев, 7 000 зр.
„Волов“: Д. Дечев, Назиф Хасанов, Н. Донев, Б. Якимов (68‘ П. Петров), Г. Луканов, Цоньо Василев, П. Кирилов (60‘ Ем. Занков), Айредин Еминов, Ант. Николов, Л. Владов, П. Лучев
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян (65‘ Дам. Георгиев), Ст. Богомилов
Голм.: 0:2 Ст. Богомилов 66‘, 81‘ (пу)
ЖК: Василев (В), Пл. Христов (ЧМ)

15.4.1973 г., 25 кр., Варна, 16.30, **„Ч. море“ – „Лъсков“ Яб 3:1 (1:1)**, съдия: П. Николов, 6 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев (88‘ Ив. Андреев), Кев. Тахмисян (46‘ Дам. Георгиев), Ст. Богомилов
„Лъсков“: Бориславов, Алекси Карамфилов, Вес. Георгиев, Ненко Георгиев (75‘ К. Владимиров), Мет. Илиев, Пав. Малинов, Анг. Славейков, Ем. Йорданов, Цв. Миланов, Бог. Манов, Милети Божилов (75‘ Стоян Вражев)
Голм.: 1:0 Здр. Митев 10‘, 1:1 Славейков 43‘ (дуз.), 2:1 Хр. Маринчев 62‘, 3:1 Дам. Георгиев 66‘
ЖК: Хр. Маринчев (ЧМ)

22.4.1973 г., 26 кр., София, ст. Локомотив, **„Локомотив“ Сф – „Ч. море“ 2:2 (0:1)**, съдия: Хр. Атанасов, 7 000 зр.
„Локомотив“ Сф: Р. Горанов, Ат. Геров, Г. Христакиев, Б. Ангелов, Т. Колев, Б. Димитров, Б. Хаджиев, Ивайло Георгиев (70‘ Ог. Бочев), Трайко Соколов, Ат. Михайлов, Кр. Борисов
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Аб. Билялов, Ив. Андреев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Кев. Тахмисян 44‘, 1:1 Соколов 53‘, 2:1 Михайлов 87‘ (пу), 2:2 Кев. Тахмисян 89‘ (пу)

6.5.1973 г., 27 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Тракия“ Пд 1:1 (1:1)**, съдия: Д. Цанев, 5 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Г. Жеков, Хр. Маринчев, Ив. Андреев, Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
„Тракия“ Пд: Др. Раденков, Димчо Апостолов (70‘ Ванг. Делев), Рашо Рашев, Вид. Апостолов, Ив. Глухчев, Д. Танков, Г. Попов, Хрф. Маринов (56‘ Добрин Ненов), Динко Дерменджиев, Д. Димитров, Г. Убинов
Голм.: 0:1 Попов 25‘, 1:1 Хр. Тодоров 35

16.5.1973 г., 28 кр., Перник, ст. Миньор, 17.30, **„Перник“ – „Ч. море“ 2:2 (1:1)**, съдия: Хр. Иванов, 8 000 зр.
„Перник“: Ат. Чолаков, Славе Малинов, Евл. Банчев, Вес. Евгениев, Рум. Миланов, Н. Велинов, Ф. Славчев, Вар. Варадинов, Г. Йорданов, Траян Василев (60‘ Сим. Янков), Рангел Божилов (71‘ Сим. Шадов)
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Ив. Андреев, Н. Димов, Пл. Христов (75‘ М. Парушев), Хр. Тодоров (71‘ Г. Жеков), Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов
Голм.: 0:1 Хр. Тодоров 36‘, 1:1 Божилов 37‘, 1:2 Ст. Богомилов 51‘, 2:2 Янков 67‘
ЖК: Божилов (Пк)

19.5.1973 г., 29 кр., София, ст. Н. Армия, **ЦСКА „Септ. зн.“ – „Ч. море“ 2:1 (1:0)**, съдия: Б. Дочев, 10 000 зр.
ЦСКА „Септ. зн.“: Ст. Йорданов, Ив. Зафиров, Бож. Колев, Б. Гаганелов, К. Станков, Д. Пенев, Цв. Атанасов, Асп. Никодимов, П. Жеков, Г. Денев (54‘ Б. Средков), Пл. Янков (54‘ Стоил Трънков)
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Т. Марев, Ив. Андреев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов (46‘ М. Парушев)
Голм.: 1:0 Зафиров 13‘, 2:0 Средков 57‘, 2:1 Кев. Тахмисян 88‘ (пу)
Пропусната дузпа: Ст. Богомилов (ЧМ) 22‘
ЖК: Пл. Христов (ЧМ)

24.5.1973 г., 30 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Спартак“ Пл 2:0 (1:0)**, съдия: Др. Димитров, 4 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Л. Севдин, Г. Жеков, Т. Великов, Ив. Андреев (85‘ Т. Марев), Н. Димов, Дам. Георгиев, Хр. Тодоров, Здр. Митев, Кев. Тахмисян, Ст. Богомилов (75‘ М. Парушев)
„Спартак“ Пл: Петко Тодоров, Исмет Ибраимов, Димо Димов, Б. Новачев, Ст. Кринов, Пл. Вълков, Сашо Върбанов (65‘ Петко Съботинов), Т. Барзов, Пав. Челестинов (75‘ Минко Ненчев), Г. Яшов, Славчо Стоилов
Голм.: 1:0 Кев. Тахмисян 18‘ (дуз.), 2:0 Дам. Георгиев 61‘

6.6.1973 г., 31 кр., Ст. Загора, ст. Градски, **„Берое“ Ст. З. – „Ч. море“ 3:1 (0:0)**, съдия: Д. Пармаков, 10 000 зр.
„Берое“: Т. Кръстев, Н. Кордов, Хр. Тодоров, Б. Тасев (87‘ Госп. Дачев), Ст. Иванов, Жеко Желев, Б. Киров, Евг. Янчовски, Петко Петков, Д. Димитров, Г. Белчев
„Ч. море“: Сим. Нинов (60‘ Ив. Симеонов), Л. Севдин, Аб. Билялов, Вел. Величков, Г. Жеков, Н. Димов, Венчо Съботинов, Т. Великов, Здр. Митев, Ив. Андреев, М. Парушев
Голм.: 2:0 Петков 48‘, 52‘, 2:1 Вен. Съботинов 56‘, 3:1 Белчев 63‘

„Ч. море“ Вн,1972-73 г.,“А“ РФГ	м.	г.
Велин Величков	33	
Здравко Митев	32	9
Иван Симеонов	32	
Иван Андреев	31	3
Никола Димов	31	
Стефан Богомилов	30	13
Тодор Марев	29	
Христо Маринчев	29	1
Христо Тодоров - Ино	28	4
Кеворк Тахмисян	27	11
Марин Парушев	21	2
Пламен Христов	21	1
Дамян Георгиев	16	5
Абил Билялов	16	
Тодор Великов	15	
Георги Жеков	15	
Симеон Нинов	6	
Венчо Съботинов	4	1
Любен Севдин	2	
Иван Василев	1	
Борис Исайлов	1	

	крайно класиране:	м.	п.	р.	з.	г.р.	т.
1.	ЦСКА „Септ. знаме“	34	22	7	5	80:40	51
2.	Локомотив Пловдив	34	18	7	9	62:38	43
3.	Славия София	33	16	11	6	55:33	43
4.	Левски - Спартак	34	15	10	9	62:37	40
5.	Академик София	34	15	8	11	61:43	38
6.	Дунав Русе	34	14	9	11	42:41	37
7.	Локомотив София	34	14	9	11	44:44	37
8.	Ботев Враца	34	13	7	14	48:55	33
9.	Тракия Пловдив	34	12	8	14	44:44	32
10.	Черно море Варна	34	12	8	14	51:54	32
11.	Спартак Плевен	33	13	5	15	46:51	31
12.	Черноморец Бургас	34	12	7	15	35:44	31
13.	Берое Стара Загора	34	12	6	16	50:47	30
14.	Перник	34	8	14	12	35:54	30
15.	ЖСК Спартак Варна	33	10	9	14	34:49	29
16.	Етър В. Търново	34	7	14	13	37:49	28
17.	Н. Лъсков Ямбол	33	9	7	17	37:55	25
18.	П. Волов Шумен	34	6	6	22	25:70	18

Пропусната дузпа: Киров (Бер) 36‘

10.6.1973 г., 32 кр., Варна, **„Ч. море“ – „Дунав“ Рс 2:3 (1:2)**, съдия: Б. Пеев, 3 000 зр.
„Ч. море“: Ив. Симеонов, Вел. Величков, Аб. Билялов (22‘ Хр. Тодоров), Хр. Маринчев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов, Ив. Андреев, Ст. Богомилов (33‘ Здр. Митев), Кев. Тахмисян, Дам. Георгиев
„Дунав“ Рс: Игн. Младенов, Бл. Далев, Ог. Илиев, Слави Дамянов, Г. Георгиев, Ив. Въжаров, Бор. Богданов (85‘ Алекси Парашкевов), Ал. Манолов, Н. Христов, Шамси Сюлейманов (60‘ Г. Ковачев), Стоян Илиев
Голм.: 0:2 Илиев 5‘, 18‘, 2:1 Кев. Тахмисян 20‘ (дуз.), 2:2 Хр. Тодоров 47‘, 2:3 Христов 85‘
ЖК: Г. Жеков (ЧМ), Далев, Въжаров (Дун)

13.6.1973 г., 33 кр., Бургас, ст. 9.IX, **„Черноморец“ Бс – „Ч. море“ 2:1 (1:0)**, съдия: Д. Попов, 15 000 зр.
„Ч-ц“ Бс: П. Топчев, Тошко Георгиев, П. Петров, Хр. Стойчев (75‘ Ив. Пазачев), Н. Андреев, Вес. Личев, Н. Иванов, Ив. Притъргов, Тотко Дремсизов (86‘ Цвятко Мутафчиев), Я. Кирилов, Пейо Николов
„Ч. море“: Ив. Симеонов (46‘ Сим. Нинов), Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов, Т. Великов, Здр. Митев, Ив. Андреев (81‘ Венчо Съботинов), М. Парушев
Голм.: 1:0 Иванов 42‘, 2:0 Притъргов 50‘, 2:1 Пл. Христов 55‘

16.6.1973 г., 34 кр., Варна, 18.00, **„Ч. море“ – „Ботев“ Вр. 3:2 (0:1)**, съдия: Хр. Атанасов 500 зр.
„Ч. море“: Сим. Нинов, Вел. Величков, Т. Марев, Хр. Маринчев, Г. Жеков, Н. Димов, Пл. Христов, Т. Великов (46‘ М. Парушев), Здр. Митев, Ив. Андреев, Ст. Богомилов
„Ботев“ Вр.: Рум. Йотов, Н. Пенков, Анг. Ценов, П. Петров, В. Петков, Евл. Йорданов, Б. Райков, К. Райков, Сашо Ангелов, Г. Каменов, Цв. Йончев (79‘ Петков)
Голм.: 0:1 Йорданов 9‘, 1:1 Ив. Андреев 47‘ (пну), 3:1 Ст. Богомилов 51‘ (пну), 79‘, 3:2 Йорданов 84‘

Стефан Богомилов Атанасов – Чечи

(р. 11.4.1945 г.)
Позиция: нападател
„Ч. море“: 1962-76
„А“ РФГ: 353 мача/162 гола

Голмайсторът на Варна и „Черно море“ е на 8-мо място във вечната ранглиста на голмайсторите в „А“ РФГ.

„Сравнявайки приказките на десетки ветерани, фигурата на Стефан Богомилов се откроява сред най-ярките. А може и да се каже: Варна не е имала такъв голмайстор. С толкова много ювелирно изработени голове, с невероятни попадения във вратата, на която са стояли най-силните български вратари. Голмайсторът се ражда! И с труд и амбиция става … Стефан Богомилов.“ *(Стефан Янев, в. „Запалянко“, 15-21.7.1991 г.)*

„Обичах много да играя с глава. Още като дете ме учеше моят вуйчо, който беше изключителен майстор на играта с глава. Той непрекъснато ми подхвърляше топката, казваше ми как да се „чупя“ във въздуха, как да забивам топката, да я насочвам където желая. Живеех в къща с голям двор, с голяма стена към нашия двор. На тази стена си бях начертал футболна врата и в единия ъгъл бях сложил баскетболен кош. Стремях се непрекъснато да вкарвам топката с глава в този кош, хвърлях я срещу стената и я посрещах. Това съм го правел с часове наред и майка ми понякога ми викаше, че съм ненормален, че непрекъснато правя едно и също нещо. По-късно и тя разбра, че е имало полза от тази индивидуална подготовка.

От 6-7 годишен съм на игрище „Тича“ – живеех съвсем близо до игрището и поляните около него. Там ми премина детството, там изживях най-щастливите си години в тази възраст. Бях безумно влюбен в батковците, в тогавашната обстановка, в другарството, в колектива. Тези футболисти бяха за мен идоли: Г. Димитров, К. Богданов, Ив. Лулчев, В. Досев, малко по-късно и Д. Боснов. Гледах ги с възхищение, стремях се да се допра до тях, дето се казва, да им нося обувките, даже да ги боядисам и лъсна за мача. Те ми отговаряха с едно бащинско чувство, вкарваха ме с тях в Колодрума за мачовете. Това ме изпълваше с толкова радост.

В този отбор ми допадаше това, което се запази и по-късно в нашия отбор: голямото желание за победа и безкомпромисност, всеотдайността за извоюване на победата. Исках да взема техниката на Борис Ковачев, дрибъла на Лулчев.

В детските си години смятах да ставам вратар, много обичах да бъда на вратата. С моят приятел Стефан Димитров – Борунчето (син на известния футболист на „Владислав“/ВМС Димитър Стефанов – бай Митьо) по цял ден играехме футбол. Той беше един от най-добрите в юношеските отбори на Варна, беше изявен нападател още от дете и ми биеше удари по 8-10 часа на ден. Правех много красиви плонжове и това ни харесваше и на двамата. Може би за това Стефан ме слагаше на вратата. Мисля, че ако бях продължил в същия дух, щях да стана много добър вратар. Чувствах, че в сравнение с другите деца, имам изключителен летеж и отскок. Това забелязвах след дъжд, когато трябваше да се прескача някаква локва или някоя ограда.

Стоях на вратата, но все нещо ме влечеше напред, да отбележа някой гол – с това мислех, че ще помогна повече на отбора си. Но Ат. Аврамов (Кафето) видя в мен … централен защитник. Аз съм от малкото футболисти, които са започвали от своята врата и са стигали до противниковата. Заслугата е преди всичко на Ат. Аврамов. Тогава той беше домакин на батковците и покрай тази работа вършеше и треньорската на детския отбор. Имаше изключително чувство да усеща от кого от нас малчуганите би станало добър футболист. Първо като вратар, после ме сложи халф. Вече на 14-годишна възраст, в един мач за републиканско първенство заех мястото на централен защитник, защото нашият Наско бе и много добър боксьор и реши да отиде на републиканско първенство по бокс, където стана и шампион. И Аврамов видя в мен централен защитник на ¼ финалите в София. Заехме второ място и аз получих наградата за най-добър футболист на първенството. На финала ни победи „Ботев“ Пловдив с 1:0. Георги Попов – Тумби беше най-добрият им играч, бяхме и приятели. След това сме говорили много пъти, те са имали няколко по-възрастни футболисти тогава в отбора си, но както и да е. Финалът беше преди мача ЦДНА – „Барселона“ 2:2 (3.9.1959 г.). За мен това беше нещо неописуемо, никога няма да забравя препълнения ст. „В. Левски“.

Веднага след това бях включен в юношеския състав, още на 14 години, неукрепнал физически. Първият мач го помня, беше в Нови Пазар, където

3.9.1959 г., София, ст. В. Левски, детския отбор на „Ч. море", републикански вицешампион с треньор Ат. Аврамов, Стефан Богомилов (третия клекнал от ляво надясно) и Георги Калчев (третия клекнал от дясно наляво)

Ат. Аврамов и Д. Димитров – Клечо решиха да ме сложат при батковците. Сред тези 18-годишни момчета лидер беше Петър Дудунов. Играх близо 4 години в този състав. През това време отивах все по-напред и все по-често бележех голове. Дори и сега някои мои познати казват, че най-красивите ми голове съм вкарал като юноша, бяха все с много силни удари отдалеч, в „паяжината" както казваме. И само с левия крак. Правех опити да играя и с десния, но нищо не излезе. Ат. Аврамов ми даваше гуменка само за десния крак, но се оказа, че няма никаква полза. Така си останах само „с един крак". Но толкова бях усъвършенствал левия крак, че положения които могат да се отиграят само с десния, аз ги играех с левия. През цялата си кариера имам само 4 гола с десния крак, и 4-те много красиви, все в ъглите, защото стрелях наслука, без да се целя никъде.

Като юноши завоювахме 4-то място на републиканското първенство в София, с треньор Д. Димитров – Клечо. В този отбор бяха П. Дудунов и Г. Калчев (много техничен футболист, но нещо не успя в мъжкия отбор. Тогава беше много трудно за юношите да пробият в него. Имаше си твърди титуляри, които играеха несменяеми години наред). Клечо ми беше не само треньор, но и баща. Така съм го чувствал през всичките тези години. Помня го вечно да обикаля с колелото си по домовете. Често идваше в къщи, интересуваше се какво ям, колко спя, уча ли, имам ли двойки. Ходеше и в училище, говореше с учителите, и двойки ми е оправял, и не само на мен.

Голяма фигура в юношеския ни отбор беше Петър Дудунов. В градските първенства, в републиканските, той влачеше отбора, теглеше го към по-добро представяне, към по-добър футбол. Беше много мощен, силов и бърз играч, тръгнеше ли, трудно го спираха и бележеше много голове. Мнозина го определяха като варненския Диев. Пешо игра и в юношеския национален отбор, според мен можеше да се развие и дълги години да бъде страшилище за вратарите у нас. Липсваше му, аз така мисля, необходимата техника, която да го направи още по-силен футболист и бе малко с мекушав характер. След като започна да нарушава и спортния режим (бел. Дудунов е имал слабост към алкохола), не успя да стане такъв играч при мъжете, какъвто беше в юношеския отбор.

През 1962 г. (21 октомври) играх първия си мач в представителния отбор. Беше срещу „Спартак" Варна. Аз бях на трибуната с чанта с екипа. Треньорът Манол Манолов не ме бе включил в разширения състав. По едно време по радиоуредбата съобщават веднага да се явя в съблекалнята. Хукнах аз с чантата, М. Манолов ме чакаше на вратата и много строго ме попита къде съм бил. Казах му, че съм бил на трибуните с момчетата от нашата махала, той ми се скара и ми каза за две минути да съм облечен. Не можах да обърна мача, но треньора беше доволен от играта ми.

От варненските дербита помня един уговорен мач, завършил 2:2 (бел. 3.4.1966 г.). На нашите съграждани им бе нужна една точка и аз мисля, че правилно беше взето решение да им помогнем. Това стана с много комични случки. Ние открихме резултата с неочакван и силен удар на Т. Великов от около 35 метра – нямаше намерение да прави гол … после „Спартак" изравни. При едно положение просто беше невъзможно да не вкарам гол. И аз се хванах за главата като Тошко при първия гол…, но и на трибуните и на терена всички бяха убедени, че трябва да си помогнем. После нашата отбрана трябваше да прави шпалир на Хр. Николов – Чоко да изравни резултата.

Най-щастлив съм бил на терена, когато сме побеждавали силния отбор на „Левски". Най-добре си спомням срещата, когато спечелихме с 3:1 (14.11.1971 г.), отбелязах два гола с глава. А най-тъжен бях след един мач на младежкия национален отбор в ГДР. Може би защото все още бях с неукрепнала психика на футболист, резултатът много ме натъжи – загубихме с 1:7. И до сега не мога да си обясня как се случи, в отбора имаше много силни футболисти, повечето играха после в „А" отбора на България. Вратаря Симеонов, Шаламанов, Петров, Попов, Дерменджиев, П. Жеков. Неузнаваеми бяхме в този мач.

В казармата ме взеха моряк и играех за „Ч. море". Но когато бихме ЦСКА в София през 1964 г. ни наказаха и девоенизираха отбора. Забраниха на моряците да играят футбол в „Ч. море" и за да ми помогнат от клуба ме преместиха в трудови войски. Така можех да играя. В последния ден преди уволнението ми ме взеха с една джипка и ме закараха в София. От „Славия" се възползваха от някакъв прозорец през последните дни преди в уволнението, в който можели да ме вземат да играя за тях. Ташков беше треньор. Дадоха ми апартамент, дойде и жена ми, която беше бременна тогава. Обещаха да ми дадат офицерски чин, обзавеждане за апартамента, пари. Няколко пъти се обаждах на Ташков. Тогава се ходеше до пощата за телефонен разговор. Обясних му, че не ми трябва нищо от това, което ми предлагат и искам да се върна във Варна. Накрая се качихме на влака с жена ми и се върнахме.

През 1968 г., когато Г. Аспарухов беше в гипс ме извикаха в „Левски". Търсеха някой, който да го замести докато оздравее. Няколко дена бях на „Герена", казаха ми, че Гунди е най-важния футболист в отбора и ще трябва да се допитат до него дали ще ме одобри. Срещнахме се, говорихме. Рядко възпитан и интелигентен човек. Такъв голям футболист, а толкова „земен", никаква следа от надменност и самовлюбеност. Одобри ме, обаче не пожелах да остана. Особен човек съм. Винаги съм прекарвал свободното си време край морето. Ходех

Стефан Богомилов, Михаил Табаков и Стефан Янев в Билефелд, ГФР през 1967 г.

Стефан Богомилов (вдясно) и защитника на „Тракия“ Иван Глухчев (ст. Ю. Гагарин, 4.6.1968 г.)

за риба, на плажа … Липсваше ми Варна и морето, не можех да живея в София. Хванах си влака и се прибрах.

Въпреки, че „Ч. море“ беше стабилен отбор, хората ни помнеха като отбор от „Златната среда“. Имало е и драматични срещи, много тежки моменти, когато сме били на прага на „Б“ група. Такъв беше мачът през 1963 г., когато победихме „Добруджа“ с 1:0 – гол на Билялов, и осигурили си място в „А“ РФГ заминахме на турне в Румъния. Завръщайки се, на митницата ни казаха, че мачът с „Добруджа“ ще се преиграва, тъй като имало някакво формално нарушение на правилника, не си спомням какво точно. Това така ни стъписа и толкова отчая в първите минути, сякаш бяхме вече изпаднали от групата. Преиграхме го, успяхме да се мобилизираме, дойде неутрален съдия от Турция и отново победихме. Ужасно го изживях този мач, може би защото все още бях млад играч в отбора и смятах за най-важното нещо в живота ми да спечелим този мач.

Върхът на „Ч. море“ в годините, в които играех беше 1965-73 г., когато бяхме между най-стабилните в страната, с технична игра, модерен, но и силов футбол…, но така и не ни се отдаде да влезем в челната тройка. Главната пречка според мен бе, че като военен отбор бяхме зависими от ЦСКА. И в решаващи моменти, когато можеше да направим нещо за себе си, ние го правехме за ЦСКА – той да стане шампион. Когато сглобявахме един добър състав и когато млад футболист от нас израснеше, ЦСКА го прибираше в София. Така беше с Иван Василев, Божил Колев и Кеворк Тахмисян – играчи, с които „Ч. море“ можеше да постигне и нещо повече от златната среда. Втората причина, не по-малко сериозна е липсата на цел, на амбиция у състезателите, на наслояването с години примирение с по-ниски стъпала в таблицата. Няма да забравя мача с „Локомотив“ Пловдив във Варна. След като водехме с 3:1, завършихме 3:3 след грешки на нашия вратар Нинов (31.5.1969 г.). При победа печелехме бронзовите медали, които станаха притежание на нашия съперник. Имаше и друг мач от този сезон, в който също можеше да направим тази важна крачка към бронза. В Перник се наложи да играем без Божил Колев и Н. Димитров, които бяха с контузии (18.6.1969 г.). Треньорът ни Г. Димитров реши в този мач централен защитник да бъде Здравко Митев, вместо на този пост да бъде Янко Атанасов, един опитен футболист, който можеше много да помогне. Загубихме с 3:1 с три грешки на Здравко, а водехме с 1:0 на полувремето и играехме много силно. Не мога да упрекна Митев, той се стараеше, но никога не беше играл

на този пост. Щеше да бъде по-полезен ако си беше централен нападател.

Много съм благодарен на хората, които играеха край мен. Играта на дясното крило Андрей Стоянов беше до голяма степен подчинена на моята. Той много често пробиваше, центрираше ми хубави топки и аз съм направил десетки голове след негови подавания. Андро просто играеше за мен, за моите качества, най-вече за умението ми да бележа голове с глава. Също така добре се чувствах с Н. Димитров, Ст. Янев и Здр. Митев – много енергичен, много движещ се централен нападател, който ми освобождаваше зони, за да влизам аз и да бележа голове. Същия маниер на игра имаше и Кольо Димитров. Без тяхното непрекъснато движение, което объркваше защитите и ме улесняваше, мисля че много трудно щях да отбележа толкова голове. Винаги близо до мен играеше Ст. Янев, който ме усещаше и ми е подавал много топки. Особено ценя топките от външната страна по тъч линията, съобразявайки се, че аз играя само с левия крак. Аз ги прибирах край тъча, тези топки ми бяха много удобни и затрудняваха защитника срещу мен. Мисля, че той и Билялов бяха една от най-добрите халфови линии в историята на клуба ни и че такава още нямаме. Играеше се по системата 4-2-4.

Сред многото голове, най-интересният за мен е първият, който отбелязах в групата на майсторите. Бях на 17 години, играхме срещу „Раковски" Димитровград. Победихме с 2:1, а аз отбелязах гол с пета. В един момент топката се оказа зад гърба ми и аз с пета я шутирах – първи гол в „А" РФГ. Харесвам си и всички голове с глава и те са десетки, но има един наистина изключителен. Срещу ЦСКА в София (18.9.1966 г.) надскочих вратаря Йордан Филипов, а той имаше много добър отскок. Може би направих един от най-високите отскоци във футболната си кариера и над ръцете на вратаря забих топката в мрежата. Завършихме 1:1 – една от малкото спечелени точки срещу ЦСКА в София. …

Още съжалявам, че отбелязах последните голове в спортната кариера на Георги Найденов. Той беше вратар на „Спартак" София тогава. Тези голове бяха фатални за него – той повече не игра футбол. Стана треньор в Сирия и дойде неговата смърт … Единият гол беше от дузпа. Жоро хвана за краката Здравко Митев, който го преминаваше – нямаше какво друго да направи. Вторият гол постигнах с глава, беше решаващ, победихме с 2:0 (бел. официалната статистика записва гола като автогол на Миленков, който отклонява топката в мрежата си). В подобни случаи съм изпитвал съжаление, защото и те са спортисти и искат да победят. Малко тежко е да видиш натъжената физиономия на вратаря след мача, в който съм отбелязал гол по негова вина. На вратаря на „Спартак" Плевен, не мога да се сетя името му, във Варна вкарах 4 гола. По време на

Стефан Богомилов (вдясно) пред вратата на Карушков, „Тракия" (ст. Хр. Ботев, Пловдив, 26.2.1969 г.)

срещата си помислих, че съм го хипнотизирал, от където и да стрелях ми се струваше, че той ще пропусне топката. Беше толкова отчаян и толкова уплашен, че след мача наистина го съжалих и не изпитвах особена радост от 4-те гола.

Имало е вратари, които са ме поздравявали. Такъв беше Красимир Зафиров. Той много ме уважаваше и се възхищаваше на головете ми. Но имаше и така наречените от мен „нахални" вратари, които гледаха с всички средства да ме нервират. Може би те знаеха, че най-ценното качество на един нападател е да владее нервите си и да бъде спокоен. Вратарят Пепелджийски на „Марек" имаше навика преди мача да каже нещо на мен, на другите нападатели, за да ни извади от равновесие. По време на мача също идваше да ни приказва, служеше си с груби действия, получавахме по някой юмрук или ритник, но аз никога не съм се поддавал на такива провокации.

Винаги виждах вратаря, когато стрелям. Особено при ударите с глава. Когато скачах, усещах какво да направя – дали ударът ми да бъде силен или да направи някаква траектория. Много от попаденията ми бяха с траектория зад вратаря,

Ветераните на „Локомотив“ Сф и „Ч. море“ преди мач в зала „Владислав“ през 1990те, прави от ляво надясно: …, Стефан Богомилов, Дим. Мумджиев, Здравко Митев, …, Ивайло Георгиев, Абил Билялов, Т. Колев, Трендафил Василев и Иван Симеонов, клекнали: Пламен Христов, Ат. Михайлов – Начко, Иван Василев, Трайко Соколов, Вахан Саркизов и Ив. Деянов

като по този начин го изолирах и той не можеше нищо да направи. Траекторията беше висока и топката се изсипваше зад него. Но аз умеех не само да координирам действията си във въздуха, а и някак си да се задържам горе. Това е може би природа. Усещах как защитниците около мен падат, а аз оставам сам във въздуха и вече спокойно нанасях удара. Може би имам леки кости, с това си го обяснявам.

За да правиш голове с глава се изисква изключителна смелост пред вратата на съперника. Ако слагаш крак или тяло е нещо съвсем различно. Изпитвах неудобство и чувството, че всеки момент мога да получа удар в главата. Когато смелостта те напусне, започваш да губиш това качество. Сега го разбрах, като ветеран. Наистина ме е страх да играя с глава и чувствам, че моята игра с глава вече я няма. Голмайсторския нюх се придобива с много упорита работа. Аз непрекъснато се въртях около вратата на тренировките, като използвах всяка минута преди и след тренировка, за да шлифовам това чувство към правенето на голове. Даже домакинът и съпругата ми се сърдеха, че закъснявам прекалено много, че другите вече са в къщи, а аз съм още на игрището.

Винаги си спомням със задоволство, че на грубостта съм отговарял с доброта, с разбирането че във футбола всичко се случва. Могат и да те ритнат и да те ударят. Но има и два случая, в които отвърнах на грубостта с грубост. Помня ги с тъга, с огорчение и си мисля защо съм го направил, защо съм отвърнал така недостойно. В състава на „Ботев“ Враца дясно крило беше Бакърджиев. Той също беше коректен играч, но в този мач, не знам защо реши няколко пъти да ме срита. В един момент, когато ме ритна, и то отзад и аз паднах на земята, му отвърнах с ритник. Тогава нямаше картони, съдията ни хвана двамата за фланелките и ни изгони от терена. Така ощетих нашия отбор, защото аз бях по-ценен за „Ч. море“, отколкото той за „Ботев“. Загубихме и много тежко го изживях. Вторият случай беше срещу „Локомотив“ София във Варна. В един момент, когато играта беше спряла, Стойков ме удари с глава. Отвърнах с юмручен удар, който той сигурно си спомня … И двамата бяхме отстранени от терена. Този случай ми беше обица на ухото, защото в следващите две срещи не получих премии. Такъв беше правилника

тогава, въпреки че отбелязах два гола на „Левски“ и играх много силно в Бургас.

Най-неудобния ми пазач беше Ив. Зафиров. Той беше изключително бърз. Аз не отговарях на неговата бързина и когато го финтирах и преминех и вече се успокоявах, че е на 2-3 метра зад мен, в следващия миг го виждах пред себе си. Такъв беше и Ангелов – Чарлито от „Спартак“ Варна, който още от юношеските години е играл със задачата да ме пази. С твърдата си игра, пъргавина и бързина също ми беше много неудобен. Той играеше десен бек, аз ляво крило, винаги се срещахме и винаги си служеше с непозволени средства. Даже на един юношески мач, след като пробва всичко и не успя, си наплю фланелката и каза на съдията, че аз съм го направил – само и само да бъда изгонен от терена. Но съдията не му повярва, защото знаеше, че Чарли е хитрец. Шаламанов беше може би най-коректният защитник, ако извърши нарушение намираше начин да се извини. И Жечев, макар че беше много твърд бранител, се бореше честно, с уважение към съперника си.

Преди мач винаги се вълнувах и мога да кажа, че бях един от най-неспокойните в отбора. Пълният стадион, тревата, топката – това ме успокояваше. Особено тежко ми се отразяваха режимите. Бяха по няколко дни, нощем не спях, мислех непрекъснато за мача. Непрекъснато бях под напрежение, докато изляза на терена … А надали е имало футболист, който да пази режим като мен. Режимът е от изключително значение за спортиста. Страдах от безсъние, което страшно ме тормозеше, но го компенсирах с много строг режим – никакъв алкохол, никакви цигари. До 30-та си годишнина не пиех грам алкохол, сега по 50 грама. Цигари не съм пушил никога, няма и да пропуша. Поглъщах малко течности, даже понякога съм се затормозявал защо не ми се пие вода. Ядях много плодове и сигурно за това не съм изпитвал жажда. Трудно се потях. Като отидехме на режим си носех мед, лимони, орехи – това го правехме повечето от играчите, особено Билялов. През цялата си кариера съм използвал изключително много масажи. И нещо друго, което оказа влияние в моя режим, това е риболовът. Стоях по цели нощи с въдица. Моите ръководители смятаха, че правя нещо нередно, а така аз си отпочивах, възстановявах се и ми действаше изключително полезно на психиката. Защото ако не си владееш нервите на терена, добър футбол трудно се играе.

Играх последния си сезон през 1975-76 г. Бях контузен и играх в малко мачове. На края на сезона „Ч. море“ отпадна в „Б“ група и ме нарочиха за един от виновниците. Не постъпиха коректно с мен, можех да играя още. Преминах във „Ватев“ Белослав, но и там не играх много през следващия сезон. Изкарах треньорска школа. Бил съм треньор на отбори от „В“ група, в Дулово, Провадия … и в „Ч. море“ съм бил на дублиращия отбор и на юношите. Викаха ме като старши треньор няколко пъти да спасявам положението, когато финансово бяхме зле.

Един сезон бях треньор в Либия. 1992-93 „Алджазира“ Зоара бяха във втора дивизия. Спечелихме купата на Либия тогава. Това е най-голямото постижение в историята на този отбор.

Когато си помисля дали още нещо съм можел да прибавя към това, което съм бил, се сещам за нощите, в които съм прекарвал по мостовете за риба и за часовете, в които съм играл повече карти и съм отделял от съня си, вместо да почивам за предстоящата среща. И сега си казвам: Защо не съм жертвал и това, за да бъда още по-полезен, да стигна до националния отбор и да оставя ярка диря не само във варненския, но и в българския футбол. Сега, като чета че някои футболисти имат по 30-40 мача за националния отбор, и като сравнявам техните качества с моите, става ми мъчно че не съм постигнал и тази цел. Защото си останах футболист на Варна, но не футболист на България.“

Стефан Богомилов изиграва 5 мача за националния отбор на България. Участва в турнето в Австралия и Индонезия през януари 1973 г., при подготовката за СП’74 в ГФР. Отбелязва един гол. „Вкарах гол на Индонезия при победата с 4:0, но в официалната статистика е записан гол във вратата на Австралия на мача в Аделаида. Не мога да бъда сигурен вече кой е прав.“

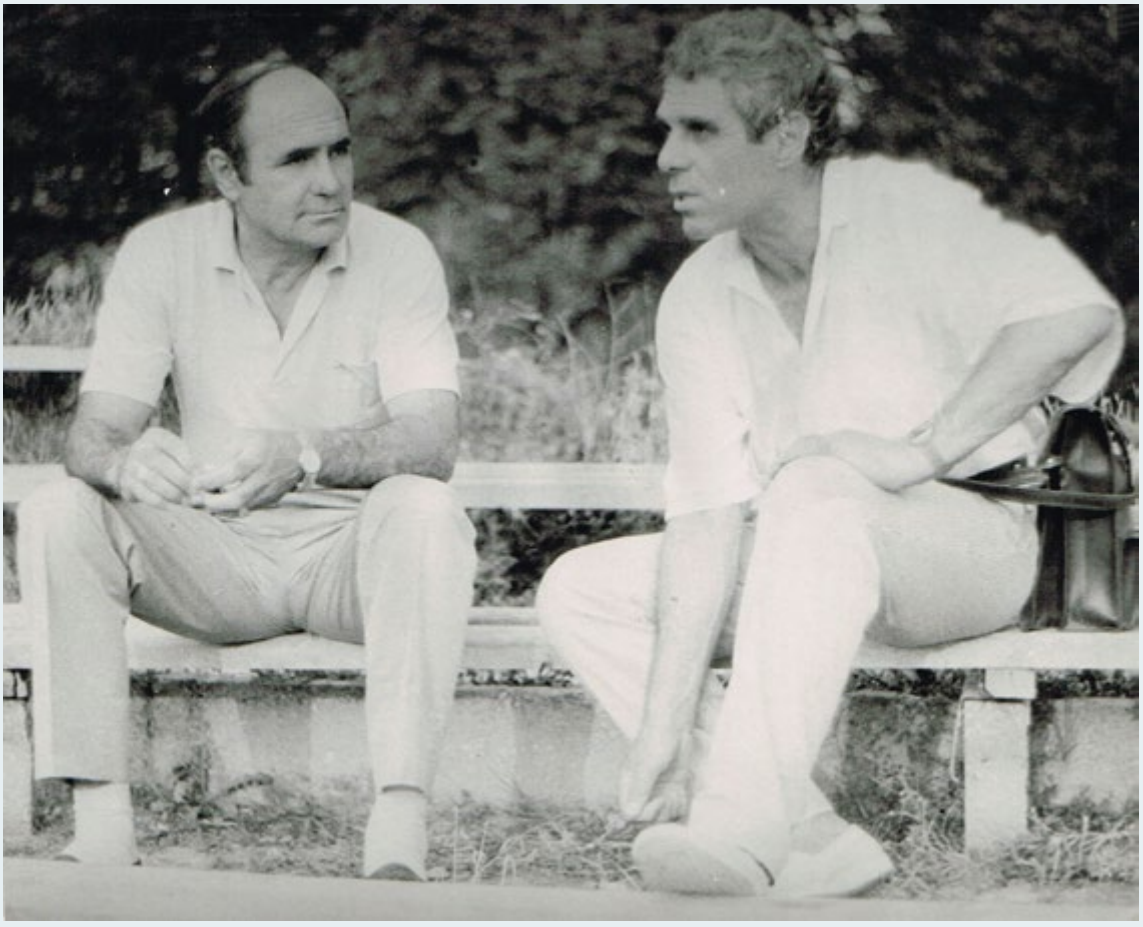
Ст.Янев: „Споредмен той и Гунди са недостижими в играта в глава. Гунди беше с близо десетина сантиметра по-висок, също имаше невероятно чувство към топката и я посрещаше с отворени очи, но моят съотборник беше с по-голям отскок. Струва ми се, че имаше още едно предимство, което си е дар Божи. Чечко притежаваше способността да се задържа за стотна от секундата във въздуха, като някои птици и да остава сам с топката, да прави с нея каквото си иска. Той и Гунди винаги знаеха къде е вратарят, пазачите им, къде ще изпратят топката. Защото мислеха при всеки отскок светкавично и непредсказуемо.“

Ангел Лулчев (защитник на „Тракия“ Пловдив): „Играл съм един път срещу Стефан Богомилов във Варна. трябваше да го пазя и почти не се отделях от него. Скочихме за една висока топка и си блъснахме главите. Той беше пострадал по-тежко, имаше рана и текна кръв. Направи ми впечатление, че изобщо не реагира. Отиде да го превържат, върна се с бинтована глава и продължи да играе. Не ми каза нищо, все едно нищо не се беше случило.“

(Материалите са от книгата „Футболни чаровници“, Ст. Янев, 1993 г., публикации във в. „Запалянко“ и от многобройни разговори със Стефан Богомилов)

Стефан Богомилов празнува 50-годишния си юбилей с мач между ветераните на "Ч. море" и "Спартак" на ст. "Тича"

Стефан Богомилов и Стефан Янев през юли 1992 г.

ИМЕНЕН ПОКАЗАЛЕЦ

А
„Аваи“ 323
„Айнтрахт“ Франкфурт 185-87, 207
Алексиев Димитър 38
„Ал Мерейх“ Судан 326
„Арджеш“ Питещи 268
„Арминия“ Билефелд“ 36, 37, 153-6
„Аустрия“ Клагенфурт 85-86
„Аякс“ Амстердам 93-95

Б
„Байерн“ Хоф 252-54
Бейкър Джо 123-4
Бечиров Тодор 263
„Бешикташ“ Истанбул 48, 53-4, 63, 423
Билялов Абил 127-28
Богомилов Стефан 436, 288
„Борац“ Титов Велес 29
Борисов Драган 279
„Борусия“ М-глбах (юн.) 100, 137-39
Боснов Димитър 201
„Бохум“ 96
Браун Алън 72
Бюлюки Нури 60

В
Василев Трендафил 11
„Вардар“ Скопие 24, 25, 27, 29
Великов Тодор 181-82
Величков Велин 370
„Вердер“ Бремен 217-18, 249, 254-56
„Вест“ Кьолн 257, 282
„Визмут“ Ауе 327
„Вислока“ Дембица 391-2
„Виктория“ Ашафенбург 159-60
Войнов Юрий 20
„Вуперталер“ 328

Г
Георгиев Дамян 355
Георгиев Стоян – Тянко 165-66
„Гурник“ Забже 184-85

Д
Дамянов Васил 14
„Дармщат“ ФКА 211
„Дерби Каунти“ 92-93
„Детмолд“ 156
Дечев Димитър 363
Джонев Петър 82
Димитров Георги – Червения 13, 56, 202-3
Димитров Никола 13, 111
Димов Никола 371
Добрев Димитър – Мишо 84
„Дожа“ Кечкемет 237
Дойков Георги 85
Дундаров Никола 82

Ж
ЖАК Кикинда 205

З
„Заксенринг“ Цвикау 327
Зафиров Красимир 384
„Звезда“ Перм 423
„Зенит“ Ленинград 77, 78, 259-61
Зийсе Герт 146

И
Иванов Мартин 278
Илиев Христо 83
Исайлов Борис 418

К
Калчев Георги 77
Каракашев Васил 339
„Караорман“ Струга 23
Квашняк Анджей 71
„Кеймбридж Юнайтед“ 430
Киров Спас 57, 412
Ковачев Стойчо 294
„Ковънтри Сити“ 109, 118-21
Кое Дан 62
Колев Божил 335-38, 188, 314
„Кохас“ Дунайварош 195-96, 237-38
Коска Константин 87
Кустер Ернст 145

Л
„Локомотив“ Варна 259
„Локомотиве“ Лайпциг 376-77
Личев Веселин 344

М
„Магдебург“ 374-75, 413
Македонски Младен 280
Маккалиог Джим 106, 117
Манасиев Димитър 385
Манов Богомил 240
Марев Тодор 374
Маринчев Христо 372
Марков Васил 130
Митев Здравко 276-77, 288

Н
Нинов Симеон 65-68
„Нотингам Форест“ 122-26
„17 Нъндори“ 45

О
„Омония“ Никозия 282, 431-32

П
Пано Панайот 170
„Партизани“ Тирана 169-73
„Пелагония“ Битоля 23, 28-29
Пенчев Руси 197
Пойнтър Рей 119
„Прогресул“ Букурещ 392
„Пулхайм“ 257
„Пфорцхайн“ 257

Р
„Рапид“ Букурещ 47, 50, 61
Рачев Стефан 74
Рогензак Герт 157
„Рот-Вайс“ Франкфурт 159
„Рух“ Хожув 26

С
„Саарбрюкен“ 6
Саркизов Вахан 180-81
Севдин Любен 428
Симеонов Марин – Кораба 264
„Спарта“ Прага 70-71
Спрингет Рон 113
„Стал“ Миелец 392
Станков Борис – Боби 400
Стоянов Андрей 104-5, 174
Стоянов Борис 39
Страшников Иван 75

Т
Табаков Михаил 338
Тахмисян Кеворк 403
Тодоров Христо – Ино 227-28
ТуС Нойендорф 209-10, 221
Туфан Марин 146

У
„Университатя“ Крайова 430
УТА Арад 177

Ф
„Фарул“ Констанца 5, 86, 145-6, 198, 324, 327, 361, 385, 417
„Фенербахче“ Истанбул 173, 179, 420-22
Фетваджиев Николай 319
„Форвертс“ АСК 377-78, 413
„Фортуна“ Дюселдорф 4

Х
„Хеми“ Хале 376
Хенеси Тери 123-4
Хил Джими 119
Христов Пламен 78, 408
Хроот Хенк 93

Ч
„Черноморец“ Одеса 17, 19, 204, 318, 325, 423

Ш
„Шварц-Вайс“ Есен 34-35
„Шефийлд Уенздей“ 72-74, 99, 100, 106, 115-17

Щ
„Щутгарт“ 206-8, 221

Ю
Юноши 71, 100-1, 137-39, 164, 184, 219-20, 265, 363, 412

Я
„Ян“ Регенсбург 367
Янев Стефан 280
Янев Христо – Ботевчето 483